

PAKTEN — GUDS ORD

Den nye pakten

Matteus — Åpenbaringen

Det største mennesket

Han var virkelig Guds Sønn

Den nye pakten

kainos diatheke

Guds og Kristi kirke

ekklesia theos christos

Det største mennesket

Han var virkelig Guds Sønn

PAKTEN — GUDS ORD

Den nye pakten

Matteus — Åpenbaringen

**Oversatt direkte fra gammelgresk,
koiné, etter Strong's Hebrew / Greek**

Distribusjon: www.jordly.com

**Guds og Kristi kirke
ekklesia theos christos**

ISBN: Softcover 978-82-8310-100-3

Ebook 978-82-8310-101-0

New, revised edition

Copyright Arne Jordly, 2014

All rights reserved

INNHOOLD

INNLEDNING, BØKER, KAPITLER OG AVSNITT	SIDE
Litt om PAKTEN	008
En oversikt over bøkene i Den første pakten	009
En oversikt over bøkene i Den nye pakten	010
Om Paulus' 14 bøker	011
Om Guds pakt	012
Oversikt over tid og sted for Den nye paktens opprinnelse	013
 Den nye paktens 27 bøker:	
01 MAT — Matteus	057
02 MAR — Markus	105
03 LUK — Lukas	136
04 JOH — Johannes	187
05 GJE — Gjeringene	224
06 1TE — Første tessaloniker	272
07 2TE — Andre tessaloniker	277
08 GAL — Galaterne	280
09 1KO — Første korinter	287
10 2KO — Andre korinter	307

INNLEDNING, BØKER, KAPITLER OG AVSNITT	SIDE
11 ROM — Romerne	320
12 EFE — Efeserne	340
13 FIL — Filipperne	347
14 KOL — Kolosserne	352
15 FLM — Filemon	357
16 HEB — Hebreerne	359
17 TIT — Titus	374
18 1TI — Første Timoteus	377
19 1TI — Andre Timoteus	383
20 JAK — Jakob	387
21 1PE — Første Peter	392
22 2PE — Andre Peter	398
23 1JO — Første Johannes	402
24 2JO — Andre Johannes	408
25 3JO — Tredje Johannes	409
26 JUD — Judas	410
27 ÅPB — Åpenbaringen	412
Far i himlene	436

INNLEDNING, BØKER, KAPITLER OG AVSNITT	SIDE
Oversikt over kapitler i Matteus	014
Oversikt over kapitler i Markus	015
Oversikt over kapitler i Lukas	015
Oversikt over kapitler i Johannes	016
Oversikt over kapitler i Gjeringene	016
Oversikt over kapitler i Første tessaloniker	017
Oversikt over kapitler i Andre tessaloniker	017
Oversikt over kapitler i Galaterne	017
Oversikt over kapitler Første korinter	018
Oversikt over kapitler i Andre korinter	018
Oversikt over kapitler i Romerne	019
Oversikt over kapitler i Efeserne	019
Oversikt over kapitler i Filipperne	019
Oversikt over kapitler i Kolosserne	019
Oversikt over kapitler i Filemon	020
Oversikt over kapitler i Hebreerne	020
Oversikt over kapitler i Titus	020
Oversikt over kapitler i Første Timoteus	020

INNLEDNING, BØKER, KAPITLER OG AVSNITT	SIDE
Oversikt over kapitler i Andre Timoteus	020
Oversikt over kapitler i Jakob	021
Oversikt over kapitler i Første Peter	021
Oversikt over kapitler i Andre Peter	021
Oversikt over kapitler i Første Johannes	021
Oversikt over kapitler i Andre Johannes	021
Oversikt over kapitler i Tredje Johannes	021
Oversikt over kapitler i Judas	021
Oversikt over kapitler i Åpenbaringen	022
Oversikt over avsnitt i Matteus	023
Oversikt over avsnitt i Markus	027
Oversikt over avsnitt i Lukas	030
Oversikt over avsnitt i Johannes	034
Oversikt over avsnitt i Gjeringene	037
Oversikt over avsnitt i Første tessaloniker	041
Oversikt over avsnitt i Andre tessaloniker	041
Oversikt over avsnitt i Galaterne	042
Oversikt over avsnitt i Første korinter	042

INNLEDNING, BØKER, KAPITLER OG AVSNITT	SIDE
Oversikt over avsnitt i Andre Korinter	044
Oversikt over avsnitt i Romerne	045
Oversikt over avsnitt i Efeserne	047
Oversikt over avsnitt i Filippene	047
Oversikt over avsnitt i Kolosserne	048
Oversikt over avsnitt i Filemon	049
Oversikt over avsnitt i Hebreerne	049
Oversikt over avsnitt i Titus	050
Oversikt over avsnitt i Første Timoteus	051
Oversikt over avsnitt i Andre Timoteus	051
Oversikt over avsnitt i Jakob	052
Oversikt over avsnitt i Første Peter	052
Oversikt over avsnitt i Andre Peter	053
Oversikt over avsnitt i Første Johannes	053
Oversikt over avsnitt i Andre Johannes	054
Oversikt over avsnitt i Tredje Johannes	054
Oversikt over avsnitt i Judas	054
Oversikt over avsnitt i Åpenbaringen	054

PAKTEN

Den nye pakten

De greske skriftene

Litt om PAKTEN, en bibeloversettelse med overskrifter og kommentarer: Denne oversettelsen av Den nye pakten (Det nye testamente) er uavhengig av noen som helst religiøs organisasjon. Den har bare som mål å få frem Bibelens absolutte sannhet basert på den greske grunntekst uten noen som helst forutinntatte religiøse oppfatninger. Oversettelsen legger også stor vekt på å skape et moderne og lettfattelig norsk språk, samtidig som det er et ønske å komme bort fra inngrodde religiøse ord og uttrykk som for mange moderne mennesker virker intetsigende. Det er få land der det har utviklet seg et så sterkt religiøst språkbruk som i Norge. Ofte er et slikt språkbruk til hinder for en dypere forståelse av teksten.

Ved henvisninger til andre oversettelser vil det foreligge kildeopplysninger, også ved henvisninger til grunnteksten. Det er sjokkerende hvor bevisst mange bibeloversettere går inn for å manipulere leserens holdninger i en bestemt retning. Men dette sannhetsord vil jeg gjerne få understreke: Hvis noen er oppdratt på løgner og forvridd sannheter, er det ofte den råde, rene og kompromissløse sannheten som blir forkastet som falsk!

I tillegg til en komplett utgave av Den nye pakten, har jeg også utarbeidet enkle og oversiktlige kommentarer til hver av Den nye paktens 27 bøker. Det er mitt mål at ingen skal kunne si at Guds ord er vanskelig å forstå etter at de har satt seg inn i mine omfattende, men nøkterne og lett forståelige kommentarer. Her vil du ikke finne mye bibelfabling — bare rene og nøkterne fakta! Påstår jeg dermed at mine kommentarer er ufeilbarlige? Selvfølgelig ikke! Jeg ber ydmykt om at enhver som leser disse kommentarene, må selv nøkternt vurdere dem opp mot PAKTENs (Bibelens) øvrige innhold. For mange sier: 'Jeg tolker Bibelen slik,' og: 'Jeg tolker Bibelen slik.' Slike tolkninger er oftest en villfarelse, for det finnes bare én bibelsk sannhet! Derfor er det viktig å suge til seg Bibelens innhold nøyaktig slik den er skrevet, og å lære seg å forstå den slik Gud presenterer den. Bibelens budskap er Guds pakt med menneskene — og ofte er dette budskapet i strid med våre tradisjoner!

En ting til: Guds pakt, Bibelen, kan være rå, og jeg pakker ingenting inn i sølvpapir. Slik teksten er skrevet på originalspråket, slik skal den også oversettes!

Lykke til

Arne Jordly

Den første pakten, De hebraiske skriftene — 39 bøker

Nummer	Fork.	PAKTEN	Standard
01	1MO	Første Moses	Første Mosebok
02	2MO	Andre Moses	Andre Mosebok
03	3MO	Tredje Moses	Tredje Mosebok
04	4MO	Fjerde Moses	Fjerde Mosebok
05	5MO	Femte Moses	Femte Mosebok
06	JOS	Josva	Josvas bok
07	DOM	Dommerne	Dommernes bok
08	RUT	Rut	Ruts bok
09	1SA	Første Samuel	Første Samuels bok
10	2SA	Andre Samuel	Andre Samuels bok
11	1KG	Første konge	Første Kongebok
12	2KG	Andre konge	Andre Kongebok
13	1KR	Første krøniker	Første Krønikebok
14	2KR	Andre kroniker	Andre Krønikebok
15	ESR	Esa	Estras bok
16	NEH	Nehemjah	Nehemjas bok
17	EST	Ester	Esters bok
18	JOB	Job	Jobs bok
19	SAL	Salmene	Salmenes bok
20	ORD	Ordspråkene	Salomons ordspråk
21	FOR	Forkynneren	Forkynneren
22	HØY	Høysangene	Salomos høysang
23	JES	Jesajah	Profeten Jesaja
24	JER	Jeremijah	Profeten Jeremias
25	KLA	Klagesangene	Jeremias klagesanger
26	ESE	Esekiel	Profeten Esekiel
27	DAN	Daniel	Profeten Daniel
28	HOS	Hosea	Profeten Hosea
29	JOE	Joel	Profeten Joel
30	AMO	Amos	Profeten Amos
31	OBA	Obadjah	Profeten Obadja
32	JON	Jona	Profeten Jona
33	MIK	Mika	Profeten Mika
34	NAH	Nahum	Profeten Nahum
35	HAB	Habakkuk	Profeten Habakkuk
36	SEF	Sefanjah	Profeten Sefanja
37	HAG	Haggai	Profeten Haggai
38	SAK	Sakarjah	Profeten Sakarja
39	MAL	Malaki	Profeten Malaki

Den nye pakten, de greske skriftene, 27 bøker

Nummer	Data	PAKTEN	Standard
40 (01)	MAT	Matteus	Matteus' evangelium
41 (02)	MAR	Markus	Markus' evangelium
42 (03)	LUK	Lukas	Lukas' evangelium
43 (04)	JOH	Johannes	Johannes' evangelium
44 (05)	GJE	Gjerningene	Apostlenes gjerninger
45 (06)	1TE	Første Tessaloniker	Paulus' første brev til tessalonikerne
46 (07)	2TE	Andre Tessaloniker	Paulus' andre brev til tessalonikerne
47 (08)	GAL	Galaterne	Paulus' brev til galaterne, Galaterbrevet
48 (09)	1KO	Første korinter	Paulus' første brev til korinterne, Korinterbrevet
49 (10)	2KO	Andre korinter	Paulus' andre brev til korinterne, Korinterbrevet
50 (11)	ROM	Romerne	Paulus' brev til romerne, Romerbrevet.
51 (12)	EFE	Efeserne	Paulus' brev til efeserne, Efeserbrevet
52 (13)	FIL	Filipperne	Paulus brev til filipperne, Filipperbrevet
53 (14)	KOL	Kolosserne	Paulus' brev til kolosserne Kolosserbrevet
54 (15)	FLM	Filemon	Paulus' brev til Filemon
55 (16)	HEB	Hebreerne	Paulus' brev til hebreerne
56 (17)	TIT	Titus	Paulus' brev til Titus
57 (18)	1TI	Første Timoteus	Paulus' første brev til Timoteus, Første Timoteus
58 (19)	2TI	Andre Timoteus	Paulus' andre brev til Timoteus, Andre Timoteus
59 (20)	JAK	Jakob	Jakobs brev
60 (21)	1PE	Første Peter	Peters første brev
61 (22)	2PE	Andre Peter	Peters andre brev
62 (23)	1JO	Første Johannes	Johannes' første brev
63 (24)	1JO	Andre Johannes	Johannes' andre brev
64 (25)	3JO	Tredje Johannes	Johannes' tredje brev
65 (26)	JUD	Judas	Judas's brev
66 (27)	ÅPB	Åpenbaringen	Johannes' åpenbaring

Paulus' 14 brev i den rekkefølgen han skrev dem

Kron.	PAKTEN	År	Ukron.	Andre
01	Første tessaloniker	51	06	Brevet til romerne
02	Andre tessaloniker	52	04	Første brev til korinterne
03	Galaterne	54	05	Andre brev til korinterne
04	Første korinter	55	03	Brevet til galaterne
05	Andre korinter	55	07	Brevet til efeserne
06	Romerne	56	08	Brevet til filipperne
07	Efeserne	60	09	Brevet til kolosserne
08	Filipperne	60	01	Første brev til tessalonikerne
09	Kolosserne	61	02	Andre brev til tessalonikerne
10	Filemon	61	13	Første brev til Timoteus
11	Hebreerne	61	14	Andre brev til Timoteus
12	Titus	64	12	Brevet til Titus
13	Første Timoteus	64	10	Brevet til Filemon
14	Andre Timoteus	65	11	Brevet til hebreerne

I kolonnen til venstre får du presentert Paulus' 14 bøker, eller brev, i den rekkefølgen han selv skrev dem, og tallet til høyre i samme kolonne viser ca. hvilket årstall brevet ble skrevet. I kolonnen helt til høyre ser du den rekkefølgen samtlige oversettelser presenterer Paulus' brev, uvisst av hvilken grunn. Les Paulus' brev i den rekkefølgen han selv skrev dem, så vil du finne ut hvor mye enklere og mer naturlig det blir å danne seg et bilde av Paulus' forkynnelse og misjonsreiser:

Innbyggerne i byen Tessalonika fikk etter hvert et anstrengt forhold til de kristne. Paulus og hans medarbeider Silas ble til slutt kjeppjaget fra byen. De flyktet til Korint. Ut fra dette er det helt naturlig at Paulus engstet seg for menigheten der, og kanskje han også følte et behov for å oppmuntre den. Derfor skrev han sine to første brev til menigheten i Tessalonika. Deretter skrev han brevet til Galaterne, naturlig nok, for det var nettopp i Galatia han hadde opprettet sine første menigheter under sin første misjonsreise. Han skrev sine neste tre brev til menighetene i Korint og Rom mens han ennå oppholdt seg i distriktet. Så skrev Paulus flere brev under sitt første fengselsopphold i Rom mot slutten av 50-tallet og i begynnelsen på 60-tallet. Av disse regnes brevet til hebreerne å være det siste, rundt år 62.

Etter sin løslatelse var Paulus fri bare noen få år, og den tiden benyttet han til å besøke menigheter og medarbeidere. Men så ble han kastet i fengsel igjen. Paulus skriver sine tre siste brev til sine nærmeste medarbeidere Titus og Timoteus. De er egentlig avskjedsskriv til dem! Og — hva er vel mer naturlig enn at Paulus tar avskjed med sine nærmeste medarbeidere når han nå føler at det går mot slutten? Dette ser du klart i hans siste brev til Timoteus — det er en heller trist avskjed. Mange hadde forlatt Paulus og hans budskap til fordel for denne verdens begjær.

Kort tid etter antas Paulus å ha blitt henrettet på keiser Neros befaling.

Om Guds pakt

PAKTEN (Skriften, De hellige skriftene, Bibelen) er den boken som inneholder Guds ord til alle mennesker. Guds ord er Guds pakt med menneskene. Denne pakten er delt inn i to hoveddeler:

01. Den første pakten som er basert på den loven Gud gav til Israels sønner ved Moses, og Den nye pakten som bygger på Jesu gjenløsningsoffer og kjærlighetsbud.

02. Den nye pakten gjelder for alle mennesker. Det er Den nye pakten som gir hele verden et håp om tiders liv gjennom troen på Jesus Kristus — i himlene og på jorden. Les MAT 05:05, SAL 37:11 og SAL 37:29. Først etter at apostelen Johannes i årene 96 til 98 hadde fullført sine skrifter — Åpenbaringen, budskapet og tre brev, var Guds nye pakt med menneskene blitt fullstendig, jfr. 1KO 13:10.

Hvorfor **PAKTEN** og ikke Bibelen eller Testamentene?

I De hebraiske skriftene blir Guds ord av Gud selv omtalt som en pakt med menneskene hele 264 ganger, første gang i 1MO 06:18.

I 2KO 03:14 kaller Paulus loven Den første pakten. Og i LUK 22:20 innstifter Jesus selv Den nye pakten med menneskene. Dette blir bekreftet av Paulus i Første Korinter 11:25. Det er selvfølgelig ikke galt å bruke de tradisjonelle beskrivelsene 'Bibel' og 'Testamente' om Guds ord, men hva kan vel likevel være mer naturlig enn å kalle Guds ord det samme som Gud selv kalte det? — Guds pakt med menneskene. Derfor **PAKTEN!**

Guds pakt med Israels sønner og alle mennesker består av 66 korte bøker nedtegnet av ca. 40 forskjellige skrivere fra cirka år 1500 f.v.t til cirka år 100 v.t. (f.v.t. = før vår tidsregning, v.t. = vår tidsregning).

Den første pakten består av 39 bøker nedtegnet av minst 30 forskjellige skrivere fra rundt år 1500 til rundt år 440 f.v.t. Perioden etter at jødene vendte hjem fra Babylon, de siste rundt 450 år før Kristus, er ikke omtalt i Bibelen.

Det er denne perioden som grovt sett utgjør jødenes tid, til rundt tre og et halvt år etter Jesu oppstandelse, jfr. Daniel 09:20-27.

Den nye pakten består av 27 bøker nedtegnet av 8 forskjellige skrivere fra omtrent år 40 til år 100 v.t. Hele Guds pakt, både den første og den nye, er innåndet av Gud. (2TI 03:16) Da Den nye pakten var blitt fullstendig, steg rovdryret, Romerriket under keiser Konstantin, opp av avgrunnen for å endre Bibelen til et redskap for en verdslig stat. (ÅPB 11:07)

Den nye paktens historie

Kolonnen helt til venstre er dataforkortelser av Den nye paktens 27 bøker. Ved henvisninger til bibelvers bruker PAKTEN disse forkortelsene. Neste kolonne inneholder bokens tittel, og deretter følger antatt sted og omtrentlig årstall for når boken ble skrevet.

Forkortelser	Tittel	Sted skrevet	Skrevet cirka år
MAT	Matteus	Judea	40
MAR	Markus	Roma	65
LUK	Lukas	Roma	62
JOH	Johannes	Efesos	98
GJE	Gjeringene	Roma	60
1TE	Første tessaloniker	Korint	51
2TE	Andre tessaloniker	Korint	52
GAL	Galaterne	Antiokia	52
1KO	Første korinter	Efesos	55
2KO	Andre korinter	Makedonia	55
ROM	Romerne	Korint	56
EFE	Efeserne	Roma	60
FIL	Filipperne	Roma	60
KOL	Kolosserne	Roma	62
FLM	Filemon	Roma	62
HEB	Hebreerne	Roma	62
TIT	Titus	Makedonia	64
1TI	Første Timoteus	Makedonia	64
2TI	Andre Timoteus	Roma	65
JAK	Jakob	Jerusalem	62
1PE	Første Peter	Babylon	64
2PE	Andre Peter	Babylon	64
1JO	Første Johannes	Efesos	98
2JO	Andre Johannes	Efesos	98
3JO	Tredje Johannes	Efesos	98
JUD	Judas	Judea	65
ÅPB	Åpenbaringen	Patmos	96

De av Paulus brev som er skrevet i Rom, skrev han under sitt første fangenskap der. Også hans nærmeste medarbeidere på den tiden, Lukas og Markus, oppholdt seg i Rom på den tiden. Det var der de skrev ned sine to beretninger om Jesus. Det siste brevet Paulus skrev, var til sin nærmeste venn og medarbeider Timoteus. All sannsynlighet taler for at det brevet ble skrevet under hans siste fangenskap i Roma under keiser Nero.

Den nye pakten — Det største mennesket

Ulikt noen annen bibeloversettelse har **PAKTEN**, for å gjøre det mer oversiktlig å finne tilbake til skriftsteder, innført en ordning med overskrift for hvert kapittel.

I tillegg gir **PAKTEN** en omfattende oversikt over hvert avsnitt med egen overskrift. Dette er for at det skal bli lettere for en ivrig bibelleser å finne tilbake til bibelens mange forskjellige temaer.

Fra venstre er kapittelnummer, innhold og sidetall. Hver bok har nummer i forhold til Den nye pakten. I parentes er bokens nummer i forhold til hele **PAKTEN**. Her følger en oversikt over kapitlets tittel med henvisning til nummer og sidetall — fra Matteus til Åpenbaringen.

Kapittel	Tekst	Side
Bok 01 (40) MAT — Matteus — Dere har aldri kjent meg		
01	Jesu ættetavle og fødsel	057
02	Herodes vil drepe Jesus	058
03	Døperen Johannes	059
04	Jesus begynner sin gjerning	060
05	Jesu bergpreken	061
06	Bergpreken fortsetter	064
07	Bergpreken avsluttes	065
08	Jesus gjør mange under	066
09	Jesus gjør flere under	068
10	De tolv apostlene	070
11	Læreren Jesus	071
12	Strid med fariseerne	073
13	Jesus taler i bilder	075
14	Jesus gjør enda flere under	077
15	Forkynnelse og tegn	079
16	Jesus underviser disiplene	080
17	Et syn, helbredelse, en profeti og tempelskatten	082
18	Lignelser og formaninger	083
19	Ekteskapet, og redningen	085
20	Lignelser og profetier	086
21	Jesus i Jerusalem	087
22	Striden med fariseerne fortsetter	090
23	Jesus fordømmer fariseerne, og Jerusalem	091
24	Jesus profeterer om endetiden	093
25	Jesu siste lignelser	095

Kapittel	Tekst	Side
26	Jesu forberedelser	097
27	Jesu død	100
28	Jesu oppstandelse	103

Bok 02 (41): MAR — Markus — Guds rike er kommet nær

01	Jesus begynner sin gjerning	105
02	Jesus fortsetter sin gjerning	107
03	Jesus velger ut apostlene	108
04	Jesus taler i lignelser	110
05	Jesus gjør mange under	111
06	Jesus gjør flere under	113
07	Forkynnelse og enda flere under	116
08	Jesus helbreder og forkynner	117
09	Et syn, helbredelse, en profeti, og forkynnelse	119
10	Ekteskapet, og redningen	121
11	Jesus i Jerusalem	124
12	Lignelser og forkynnelse	125
13	Profetier om endetiden	127
14	Jesu forberedelser	129
15	Jesu død	132
16	Jesu oppstandelse	134

Bok 03 (42): LUK — Lukas — Du høyst ærede gudselsker

01	Før Jesus ble født	136
02	Jesus blir født	139
03	Døperen Johannes / Marias ættetavle	141
04	Jesus begynner sin gjerning	143
05	Jesus fortsetter sin gjerning	145
06	Jesu forkynnelse og bergpreken	147
07	Jesu kraftfulle gjerninger	149
08	Lignelser og gjerninger	152
09	Forkynnelse og profetier	154
10	Forkynnelse og lignelser	157
11	Bønn, forkynnelse og dom	159
12	Forkynnelse i lignelser	162
13	Lignelser og dom	164
14	Jesus taler i lignelser	166
15	Tre lignelser, samme fortelling	168
16	Flere lignelser	169

Kapittel	Tekst	Side
17	Jesus forkynner for disiplene	171
18	På veien til Jerusalem	172
19	Jesus rir inn i Jerusalem	174
20	Jesus i Jerusalem	176
21	Profetier og lignelser	178
22	Jesu forberedelser	179
23	Jesu død	182
24	Den første av førstegrøden	184

Bok 04 (43): JOH — Johannes — Et nytt bud gir jeg dere

01	Om Ordet	187
02	Jesus begynner sin gjerning	189
03	Jesu og Johannes' forkynnelse	190
04	Forkynnelse og gjerninger	192
05	Jesu kraft og forkynnelse	194
06	Jesus forklarer det åndelige	196
07	Jesus skaper splittelse	198
08	Profetier og forkynnelse	200
09	En blindfødt får synet	203
10	Den gode gjeteren	205
11	Jesus og Lasarus	206
12	Jesus drar til Jerusalem	208
13	I Jerusalem	210
14	Løftet om Den hellige ånd	212
15	Jesu forkynnelse	213
16	Jesus taler i bilder	214
17	Jesu øversteprestelige bønn	216
18	Jesus blir tatt til fange	217
19	Det er ferdig	219
20	Jesus er oppreist	221
21	Et troverdig vitne	222

Bok 05 (44): GJE — Gjerningene — Rovdyret fra avgrunnen

01	Opprykkelsen	224
02	Peters første nøkkel til himlenes rike	225
03	Gjerninger og forkynnelse	227
04	De første forfølgelsene	229
05	Forfølgelsene fortsetter	230
06	Stefanus	232

Kapittel	Tekst	Side
07	Den første martyren	233
08	Peters andre nøkkel til himlenes rike	236
09	Saulus og Peter	237
10	Peters tredje nøkkel til himlenes rike	239
11	Folkeslagenes tid	241
12	Herodes	243
13	Paulus' første misjonsreise	244
14	Paulus' første misjonsreise, forts.	246
15	Reisen til Jerusalem	248
16	Paulus' andre misjonsreise	249
17	Paulus' andre misjonsreise, forts.	251
18	Paulus' andre misjonsreise, forts.	253
19	Paulus' tredje misjonsreise	254
20	Paulus' tredje misjonsreise, forts.	256
21	Paulus i Jerusalem	259
22	Paulus i Jerusalem, forts.	260
23	Paulus i Jerusalem, forts.	261
24	Paulus i fangenskap	263
25	Paulus i fangenskap, forts.	264
26	Paulus i fangenskap, forts.	266
27	Paulus' reise til Rom	267
28	Paulus på Malta og i Rom	269

Bok 06 (45): 1TE — Første tessaloniker — Den første oppstandelsen

01	Utvalgt av Gud	272
02	Forbilde for de troende	272
03	Stå fast i troen	273
04	Opprykkelsen	274
05	Til avskjed	275

Bok 07 (46): 2TE — Andre tessaloniker — Under den lovløses nærvær

01	Guds dom og herlighet	277
02	Det store frafallet	278
03	Til avslutning	278

Bok 08 (47): GAL — Galaterne — Fri fra lovens fordømmelse

01	Innledning	280
02	Budskap og tro	281

Kapittel	Tekst	Side
03	Løftene er ved Kristus	282
04	Frihet i Kristus	284
05	Kjøttet strider mot ånden	285
06	Det en sår, skal en høste	286

Bok 09 (48): 1KO — Første korinter — Størst av alt er kjærligheten

01	Redningen er fra Jehovah	287
02	Guds kraft — åndens visdom	288
03	De utvalgte — en helligdom for Gud	289
04	Refs til korinterne	290
05	Umoral i menigheten	291
06	De hellige skal dømme	292
07	Sølibat, ekteskap og skilsmisse	293
08	Den kristne frihet	295
09	Paulus om egen innsats	295
10	Gjør alt til Guds ære	297
11	Guds menighet og Herrens måltid	298
12	En ånd, ett legeme	299
13	Den største gaven	301
14	Profetier og tungetale	301
15	Den første oppstandelsen	303
16	Reiseplaner og avskjedshilsener	305

Bok 10 (49): 2KO — Andre korinter — Alle skal for Kristi domstol

01	Et forsvarsskriv	307
02	Forsoning og seier	308
03	Den nye pakten	309
04	Troens håp	309
05	Bli forenet med Gud	310
06	Tjeneste og samhold	311
07	Refsens lønn	312
08	Innsamling til de hellige	313
09	Innsamling til de hellige, forts.	314
10	Våpen, fullmakter og skryt	315
11	Paulus, en apostel	316
12	Paulus skryter av seg selv	317
13	Advarsler og hilsener	318

Kapittel	Tekst	Side
Bok 11 (50): ROM — Romerne — For syndens lønn er døden		
01	Tro og dom	320
02	Liv og lære	322
03	Loven og troen	323
04	Paulus om Abraham	324
05	Død i Adam, levende i Kristus	325
06	Fra synden til livet	326
07	Loven og synden	327
08	Ånden og kjærligheten	328
09	Israel — utvalgt og forkastet	330
10	Israel og budskapet	331
11	Israel og folkeslagene	332
12	Tjeneste og kjærlighet	334
13	Innsatt av Gud	335
14	Frihetens og kjærlighetens lov	336
15	Paulus om sin tjeneste for Gud	337
16	De siste hilsener	338
 Bok 12 (51) EFE — Efeserne — Én enhet under Kristus		
01	Frikjøpt til Gud av Kristus	340
02	Menighetens klippe	341
03	Guds mysterium	342
04	Én Gud og én Far	343
05	Lev rett i Kristus	344
06	Guds rustning	345
 Bok 13 (52): FIL — Filippene — Et medborgerskap i himlene		
01	Alt for budskapet	347
02	Vær verdens lys	348
03	Alt for Kristus	349
04	Legg alt frem i bønn	350
 Bok 14 (53): KOL — Kolosserne — Bildet av den usynlige Gud		
01	Den førstefødte av skapningen	352
02	Kristi fullkommenhet	353
03	Kristi slaver	354
04	Til avskjed	355

Kapittel	Tekst	Side
Bok 15 (54): FLM — Filemon — Jeg skal betale deg tilbake		
01	Et personlig skriv	357
Bok 16 (55): HEB — Hebreerne — Guds himmelske presteskap		
01	Han som ble salvet	359
02	En storartet redning	360
03	De som ikke vil tro	361
04	En tiders hvile	362
05	Jesus — tiders prest	363
06	Tidernes øversteprest	363
07	Rettferdighetens konge	364
08	Den nye pakten	366
09	Kristus — Øverstepresten	366
10	Å bli reddet eller å gå tapt	368
11	Om troen	369
12	Gi ikke opp	371
13	Til avslutning	373
Bok 17 (56): TIT — Titus — De sier at de kjenner Gud		
01	En uforfalsket lære	374
02	Om rett livsførsel	375
03	Om gode gjerninger	375
Bok 18 (57): 1TI — Første Timoteus — Mennesket Jesus Kristus		
01	En uforfalsket lære	377
02	Mellommann, og kvinnen	378
03	Forstandere og tjenere	378
04	Et håp om redning	379
05	Om enkene, og de eldste	380
06	Den sanne lære	381
Bok 19 (58): 2TI — Andre Timoteus — En rettferdighetens krans		
01	Hold fast ved troen	383
02	Hold ut i sannheten	384
03	Det går mot slutten for Paulus	385
04	Paulus' siste hilsen	386

Kapittel	Tekst	Side
Bok 20 (59): JAK — Jakob — En død tro uten gjerninger		
01	Tro og gjerning	387
02	Kjærlighet og tro	388
03	Sann og falsk visdom	389
04	En veiledning i rett livsførsel	390
05	Dom, lidelse, bønn og omvendelse	390
Bok 21 (60): 1PE — Første Peter — Død i kjøttet, levende i ånden		
01	Hellighetsbudet	392
02	Guds utvalgte folk	393
03	Om samliv, og om lidelse	394
04	Lidelsen i Kristus	395
05	Underkastelse under Gud	396
Bok 22 (61): 2PE — Andre Peter — Nye himler og en ny jord		
01	Et troverdig vitne	398
02	Dom over de ugudelige	399
03	Jehovahs dag	400
Bok 23 (62): 1JO — Første Johannes — En forfører og en antikrist		
01	Fellesskap med Kristus	402
02	Sannhet og rettferdighet	402
03	I kjærlighet	404
04	Kjærlighetens oppfyllelse	405
05	Guds Sønn	406
Bok 24 (63): 2JO — Andre Johannes — Den som har en annen lære		
01	Til den utvalgte frue	408
Bok 25 (64): 2JO — Tredje Johannes — Den som gjør godt, er av Gud		
01	En siste hilsen	409
Bok 26 (65): JUD — Judas — Som i Sodoma og Gomorra		
01	En alvorlig advarsel	409

Kapittel	Tekst	Side
Bok 27 (66): ÅPB — Åpenbaringen — Gresshoppene fra avgrunnen		
01	Til de sju menighetene i Asia	412
02	Til menighetene i Efesos, Smyrna, Pergamon og Tyatira	414
03	Til menighetene i Sardes, Filadelfia og Laodikea	415
04	Guds trone	416
05	Lammet bryter skriftrullens segl	417
06	Seks av sju segl	418
07	De 144.000 og den store, hvite flokk	419
08	Det sjuende seglet, og de fire første basunstøtene	420
09	Det femte og sjette basunstøtet	421
10	Guds skriftrull	422
11	Det sjette basunstøtet avsluttes og det sjuende begynner	422
12	Kampen for Guds rike	423
13	Dragen og de to rovdyrene	424
14	De 144.000, tre domsbudskap, og innhøstingen	425
15	Lammets lovsang, og jordens plager	427
16	De sju skålene med Guds vrede	427
17	Rovdyret og den prostituerte	428
18	Babylon den store	429
19	Kristus overtar makten — i himlene og på jorden	431
20	De tusen år	432
21	Den nye verden	433
22	Avslutningen på det sjuende og siste basunstøtet Far i himlene	434 436

Slutt på oversikten over kapitler i PAKTEN.

Avsnitt	Tekst	Side
En oversikt over avsnitt i MAT — Dere har aldri kjent meg		
MAT 01:01-17	Josefs ættetavle	057
“ 01:18-25	— og du skal gi ham navnet Jesus	058
MAT 02:01-12	Astrologene fra Østen	058
“ 02:13-15	Josef flykter til Egypt	059
“ 02:16-18	Rakels sorg	059
“ 02:19-23	Josef bosetter seg i Nasaret	059
MAT 03:01-12	Johannes i ødemarken	059
“ 03:13-17	Johannes døper Jesus	060
MAT 04:01-11	Satan frister Jesus	060
“ 04:12-17	Jesus drar til Kapernaum	061
“ 04:18-22	De første disiplene	061
“ 04:23-25	Mange følger Jesus	061
MAT 05:01-12	Guds velsignelser	061
“ 05:13	Jordens salt	062
“ 05:14-16	Verdens lys	062
“ 05:17-20	Kristus oppfyller loven	062
“ 05:21-26	Skvær opp med en bror	062
“ 05:27-30	Driv ikke hor	063
“ 05:31-32	Forlat ikke din kvinne	063
“ 05:33-37	Sverg ikke	063
“ 05:38-42	Snu det andre kinnet til	063
“ 05:43-48	Elsk din neste	063
MAT 06:01-04	Skjulte gaver og gode gjerninger	064
“ 06:05-15	Far i himlene	064
“ 06:16-18	Rett faste	064
“ 06:19-21	En skatt i himlene	064
“ 06:22-23	Legemets lampe	064
“ 06:24	Gud og pengebegjær	065
“ 06:25-34	Vær ikke engstelige	065
MAT 07:01-06	Døm ikke	065
“ 07:07-12	Guds gode gaver	065
“ 07:13-14	Den smale veien	066
“ 07:15-20	Falske profeter	066
“ 07:21-23	Lovløse gjerninger	066
“ 07:24-27	Bygg på en klippe	066
“ 07:28-29	Etter talen	066
MAT 08:01-04	Jesus helbreder en spedalsk	066
“ 08:05-13	Hærføreren	066
“ 08:14-15	Peters svigermor	067

Avsnitt	Tekst	Side
MAT 08:16-17	Mange blir helbredet	067
“ 08:18-19	Det koster å følge Jesus	067
“ 08:23-27	Jesus stilner stormen	067
“ 08:28-34	To demonbesatte	068
MAT 09:01-08	Jesus leger en lam	068
“ 09:09-13	Skattefuten Matteus	068
“ 09:14-15	Om å faste	068
“ 09:16-17	Om nye tøyestykker og gamle vinsekker	069
“ 09:18-26	En død pike og en blødende kvinne	069
“ 09:27-31	To blinde får synet	069
“ 09:32-34	En stum kan snakke	069
“ 09:35-38	Innhøstingen er stor	069
MAT 10:01-04	Navnet på apostlene	070
“ 10:05-15	Jesus sender ut apostlene	070
“ 10:16-31	Forfølgelser kommer	070
“ 10:32-33	Bekjenn Kristus	071
“ 10:34-39	Ikke fred, men sverd	071
“ 10:40-42	Et glass kaldt vann	071
MAT 11:01-06	En bønn om hjelp	071
“ 11:07-15	Den største på jorden	072
“ 11:16-19	Klagen over de vantro	072
“ 11:20-24	Sørgerop over byene	072
“ 11:25-30	Jesus lovpriser sin Far	072
MAT 12:01-08	Herre over sabbaten	073
“ 12:09-14	På en sabbat	073
“ 12:15-21	Jesus — en Guds tjener	073
“ 12:22-30	Et hus i strid med seg selv	073
“ 12:31-32	Spott mot Den hellige ånd	074
“ 12:33-37	Et tre kjennes på frukten	074
“ 12:38-42	Profeten Jonas tegn	074
“ 12:43-45	En ondskapsfull slekt	075
“ 12:46-50	Hvem er en bror, en søster eller en mor	075
MAT 13:01-09	Såmannen	075
“ 13:10-17	Jesus taler i bilder	075
“ 13:18-23	Forklaring på såmannen	076
“ 13:24-30	Hveten og ugresset	076
“ 13:31-32	Sennepsfrøet	076
“ 13:33	On gjærdeigen	076
“ 13:34-35	Jesus talte i lignelser	076
“ 13:36-43	Forklaring på hveten og ugresset	076
“ 13:44	Den skjulte skatten	077

Avsnitt	Tekst	Side
MAT 13:45-46	Den vakre perlen	077
“ 13:47-52	Fiskegarnet	077
“ 13:53-58	Hjemme i Nasaret	077
MAT 14:01-13	Johannes blir halshugget	077
“ 14:14-21	Jesus metter fem tusen	078
“ 14:22-33	Jesus går på vannet	078
“ 14:34-36	Kristi kjortel	079
MAT 15:01-09	Om menneskebud	079
“ 15:10-20	Om hjertets urenhet	079
“ 15:21-28	En kanaaneisk kvinne	080
“ 15:29-31	Jesus helbreder mange	080
“ 15:32-39	Jesus metter fire tusen	080
MAT 16:01-04	Profeten Jonas tegn	080
“ 16:05-12	Om surgjær	081
“ 16:13-16	Peters bekjennelse	081
“ 16:17-20	Peters nøkler	081
“ 16:21-23	Jesu første dødsprofeti	081
“ 16:24-27	Om å miste sin sjel	081
MAT 17:01-09	På forvandlingens fjell	082
“ 17:10-13	Først må Eljah komme	082
“ 17:14-21	En gutt med anfall	082
“ 17:22-23	Jesu andre dødsprofeti	083
“ 17:24-27	Tempelskatten	083
MAT 18:01-06	Hvem er størst	083
“ 18:07-11	Bli ikke en snublestein	083
“ 18:12-14	Den bortkomne sauen	083
“ 18:15-20	Når en bror synder	084
“ 18:21-22	Sytti ganger sju	084
“ 18:23-35	Den onde slaven	084
MAT 19:01-10	Om skilsmisse	085
“ 19:11-12	Om evnukker	085
“ 19:13-15	Jesus ber for barn	085
“ 19:16-22	En rik, ung mann	085
“ 19:23-24	Kamelen og nåløyet	086
“ 19:25-30	Hvem blir reddet	086
MAT 20:01-16	Vingårdsarbeiderne	086
“ 20:17-19	Jesu tredje dødsprofeti	087
“ 20:20-23	Dømt til martyrdøden	087
“ 20:24:28	Tjeneren er størst	087
“ 20:29-34	To blinde får synet	087
MAT 21:01-11	Kongen på en eselfole	087

Avsnitt	Tekst	Side
MAT 21:12-13	Jesus rydder templet	088
“ 21:14-17	Jesus i templet	088
“ 21:18-19	Et tre uten frukt	088
“ 21:20-22	Tro kan flytte et fjell	088
“ 21:23-27	Om Jesu fullmakt	088
“ 21:28-32	Hvem gjør sin fars vilje	089
“ 21:33-46	De onde vindyrkerne	089
MAT 22:01-14	Innbudt til fest	090
“ 22:15-22	Keiserens mynt	090
“ 22:23-33	Etter oppstandelsen	090
“ 22:34-40	Lovens største bud	091
“ 22:41-46	Davids sønn eller Davids Herre	091
MAT 23:01-12	Den som setter seg selv høyt	091
“ 23:13-15	Gehennas sønner	092
“ 23:16-22	Den som sverger	092
“ 23:23-24	Om å svelge kameler	092
“ 23:25-26	Urene kopper og kar	092
“ 23:27-28	Som hvitkalkede gravkamre	092
“ 23:29-36	Profetenes blod	092
“ 23:37-39	Dine hus skal legges øde	093
MAT 24:01-02	Templets ødeleggelse	093
“ 24:03-14	Endetidens tegn	093
“ 24:15-20	Jødene trengsel	093
“ 24:21-28	Den store trengsel	094
“ 24:29-31	Menneskesønnens nærvær	094
“ 24:32-35	Om fikentreet	094
“ 24:36-44	Som på Noahs tid	094
“ 24:45-47	Den trofaste slaven	095
“ 24:48-51	Den onde slaven	095
MAT 25:01-13	De ti jomfruene	095
“ 25:14-30	Talentene	095
“ 25:31-46	Sauene og geitene	096
MAT 26:01:02	Jesu siste dødsprofeti	097
“ 26:03-05	Prestene legger planer	097
“ 26:06-13	Jesus blir salvet	097
“ 26:14-16	For tretti sølvmynter	097
“ 26:17-25	Påskelammet	097
“ 26:26-30	Herrens måltid	098
“ 26:31-35	Før hanen galer	098
“ 26:36-46	Jesus i Getsemane	098
“ 26:47-56	Tatt til fange	099

Avsnitt	Tekst	Side
MAT 26:57-68	For Sanhedrinet	099
“ 26:69-75	Da hanen gol	100
MAT 27:01-02	Overgitt til Pilatus	100
“ 27:03-05	Judas gikk og hengte seg	100
“ 27:06-10	En pottemakers åker	100
“ 27:11-14	Jesus for Pilatus	100
“ 27:15-26	Slipp Barabbas fri	101
“ 27:27-31	Soldatene holder Jesus for narr	101
“ 27:32-44	Jødenes konge	101
“ 27:45-50	Jesus dør	102
“ 27:51-54	Guds Sønn	102
“ 27:55-56	Kvinnene som stelte for Jesus	103
“ 27:57-61	I Josefs gravkammer	102
“ 27:62-66	Vakter ved Jesu grav	103
MAT 28:01-08	Han er oppreist	103
“ 28:09-10	De som møtte Jesus	103
“ 28:11-15	Vaktene blir bestukket	103
“ 28:16-20	Misjonsbefalingen	104

En oversikt over avsnitt i MAR — Guds rike er kommet nær

MAR 01:01-08	Døperen Johannes	105
“ 01:09-12	Johannes dører Jesus	106
“ 01:13	Satan frister Jesus	106
“ 01:14-15	Guds rike er nær	106
“ 01:16-20	De første disiplene	106
“ 01:21-28	Jesus driver ut en ånd	106
“ 01:29-31	Peters svigermor	106
“ 01:32-34	Etter at solen var gått ned	106
“ 01:35-39	Jesus forkynner i Galilea	107
“ 01:40-45	Den spedalske	107
MAR 02:01-12	Den lamme	107
“ 02:13-17	Skattefuten Levi	108
“ 02:18-20	Om å faste	108
“ 02:21-22	Om Jesu nye lære	108
“ 02:23-28	Herre over sabbaten	108
MAR 03:01-06	På en sabbat	108
“ 03:07-12	Mange følger Jesus	109
“ 03:13-19	Jesus velger ut de tolv apostlene	109
“ 03:20-27	Et hus i strid med seg selv	109
“ 03:28-30	Spott mot Den hellige ånd	109

Avsnitt	Tekst	Side
MAR 03:31-35	En bror, en søster eller en mor	109
MAR 04:01-09	Lignelsen om såkornet	110
“ 04:10-12	Jesus taler i bilder	110
“ 04:13-20	Forklaringen på lignelsen om såkornet	110
“ 04:21-23	Om klarsyn	110
“ 04:24-25	Om skjelne7evne	111
“ 04:26-29	Såkornet og Guds rike	111
“ 04:30-32	Sennepsfrøet og Guds rike	111
“ 04:33-34	Jesus talte bare i bilder	111
“ 04:35-41	Jesus stilner stormen	111
MAR 05:01-20	Den besatte	111
“ 05:21-43	En dødende pike og en blødende kvinne	112
MAR 06:01-06	Jesus blir avvist	113
“ 06:07-13	Apostlene blir utsendt	113
“ 06:14-29	Hodet til døperen Johannes	114
“ 06:30-44	Jesus metter fem tusen	114
“ 06:45-52	Jesus går på vannet	115
“ 06:53-56	Kristi kjortel	115
MAR 07:01-13	Om menneskebud	116
“ 07:14-23	Det urene er fra hjertet	116
“ 07:24-30	Den greske kvinnen	117
“ 07:31-37	Den døvstumme	117
MAR 08:01-10	Jesus metter fire tusen	117
“ 08:11-12	Tegn fra himlene	118
“ 08:13-21	Fariseernes surgjør	118
“ 08:22-26	Den blinde i Betsaida	118
“ 08:27-30	Peter bekjenner at Jesus er Kristus	118
“ 08:31-33	Jesu første dødsprofeti	119
“ 08:34-38	Bær ditt åk med Kristus	119
MAR 09:01-08	På forvandlingens fjell	119
“ 09:09-13	Først må Elijah komme	119
“ 09:14-29	En gutt med anfall	120
“ 09:30-32	Jesu andre dødsprofeti	120
“ 09:33-37	Hvem er den største	120
“ 09:38-42	Ikke en av oss	121
“ 09:43-48	Søk tiders liv	121
“ 09:49-50	Salt uten kraft	121
MAR 10:01-12	Om skilsmisse	121
“ 10:13-16	Jesus velsigner barna	122
“ 10:17-22	En rik, ung mann	122
“ 10:23-25	Kamelen og nåløyet	122

Avsnitt	Tekst	Side
“ 10:26-31	De siste skal bli de første	122
“ 10:32-34	Jesu tredje dødsprofeti	123
“ 10:35-40	I døden med Kristus	123
“ 10:41-45	Den fremste er en slave	123
“ 10:46-52	En blind får synet	123
MAR 11:01-11	Kongen på en eselfole	124
“ 11:12-14	Et tre uten frukt	124
“ 11:15-19	Jesus rydder templet	124
“ 11:20-24	Tro som kan flytte et fjell	124
“ 11:25-26	Om ettergivelse	125
“ 11:27-33	Om Jesu fullmakt	125
MAR 12:01-12	De onde vindyrkerne	125
“ 12:13-17	Keiserens mynt	126
“ 12:18-27	Om oppstandelsen	126
“ 12:28-34	Lovens to største bud	126
“ 12:35-37	Davids sønn	127
“ 12:38-40	Dommen over de skriftlærde	127
“ 12:41-44	Enkens mynt	127
MAR 13:01-02	Templets ødeleggelse	127
“ 13:03-13	Endetidens tegn	127
“ 13:14-18	Jødernes trengsel	128
“ 13:19-23	Den store trengsel	128
“ 13:24-27	Menneskesønnens nærvær	128
“ 13:28-31	Om fikentreet	128
“ 13:32-37	Ingen kjenner dagen	128
MAR 14:01-02	Planer om å drepe Jesus	129
“ 14:03-09	Kvinnen som salvet Jesus	129
“ 14:10-11	For tretti sølvmynter	129
“ 14:12-21	Jesu siste påske	129
“ 14:22-26	Herrens måltid	130
“ 14:27-31	Før hanen galer	130
“ 14:32-42	Jesus i Getsemane	130
“ 14:43-50	Tatt til fange	130
“ 14:51-52	Han som flyktet naken	131
“ 14:53-65	For Sanhedrinet	131
“ 14:66-72	Da hanen gol	131
MAR 15:01	Dømt av Sanhedrinet	132
“ 15:02-15	Jesus for Pilatus	132
“ 15:16-20	Soldatene spotter Jesus	132
“ 15:21-32	Jødenes konge	133
“ 15:33-41	Jesus dør	133

Avsnitt	Tekst	Side
MAR 15:42-47	I Josefs gravkammer	133
MAR 16:01-08	Han er oppreist	134

Tilføyd i senere avskrifter

MAR 16:09-11	Maria fra Magdala	134
“ 16:12-13	To av disiplene	134
“ 16:14-16	Misjonsbefalingen	134
“ 16:17-18	Tegn for dem som tror	135
“ 16:19	Ved Guds høyre hånd	135
“ 16:20	Budskapet blir spredd	135

En oversikt over avsnitt i LUK — Du høyst ærede gudselsker

LUK 01:01-04	Til alle gudselkere	136
“ 01:05-25	Budskapet til Sakarjah	136
“ 01:26-38	Budskapet til Maria	137
“ 01:39-45	Maria og Elisabet	138
“ 01:46-56	Marias lovsang	138
“ 01:57-58	En sønn blir født	138
“ 01:59-66	Han skal hete Johannes	138
“ 01:67-80	Sakarjahs profeti	139
LUK 02:01-07	Josef og Maria	139
“ 02:08-20	Budbringernes lovsang	139
“ 02:21	Jesus blir omskåret	140
“ 02:22-24	Jesus blir innviet	140
“ 02:25-35	Simeon	140
“ 02:36-38	Anna	140
“ 02:39-40	I Nasaret	141
“ 02:41-50	Jesus i templet	141
“ 02:51-52	Tilbake i Nasaret	141
LUK 03:01-06	Rydd vei for Jehovah	141
“ 03:07-20	Johannes' forkynnelse — til tilgivelse for synd	142
“ 03:21-22	Johannes døper Jesus	142
“ 03:23-38	Marias ættetavle	142
LUK 04:01-13	Satan frister Jesus	143
“ 04:14-15	Jesus i Galilea	144
“ 04:16-30	Jesus i Nasaret	144
“ 04:31-37	Jesus driver ut en ånd	144
“ 04:38-39	Peters svigermor	145
“ 04:40-41	Mange blir helbredet	145

Avsnitt	Tekst	Side
LUK 04:42-22	Guds rike	145
LUK 05:01-11	De første disiplene	145
“ 05:12-16	Jesus helbreder en spedalsk	146
“ 05:17-26	Jesus helbreder en lam	146
“ 05:27-32	Skattefuten Matteus	146
“ 05:33-35	Om å faste	147
“ 05:36	Det nye tøyestykket	147
“ 05:37-39	Den nye vinen	147
LUK 06:01-05	Herre over sabbaten	147
“ 06:06-11	På den neste sabbaten	147
“ 06:12-16	De tolv apostlene	147
“ 06:17-19	Jesus helbreder	148
“ 06:20-23	Velsignelsene	148
“ 06:24-26	Sorgene	148
“ 06:27-36	Elsk dine fiender	148
“ 06:37-38	Døm ikke	149
“ 06:39-42	En tørr kvist	149
“ 06:43-45	Treets frukt	149
“ 06:46-49	Bygg på fjellgrunn	149
LUK 07:01-10	Hærføderen	149
“ 07:11-17	Enken i Nain	150
“ 07:18-23	En bønn om hjelp	150
“ 07:24-30	Den største på jorden	150
“ 07:31-35	Klagen over de vantro	151
“ 07:36-50	Den syndige kvinnen	151
LUK 08:01-03	Noen av kvinnene som hjalp Jesus	152
“ 08:04-08	Lignelsen om såmannen	152
“ 08:09-10	Hvorfor Jesus taler i lignelser	152
“ 08:11-15	Forklaring på lignelsen	152
“ 08:16-18	Om lyset	152
“ 08:19-21	En bror eller en mor	152
“ 08:22-25	Jesus stilner stormen	153
“ 08:26-39	En demonbesatt	153
“ 08:40-56	En død pike og en blødende kvinne	154
LUK 09:01-06	Jesus sender ut de tolv	154
“ 09:07-09	Herodes vil treffe Jesus	155
“ 09:10-17	Jesus metter fem tusen	155
“ 09:18-21	Peters bekjennelse	155
“ 09:22	Jesu første dødsprofeti	155
“ 09:23-27	Om å miste sin sjel	155
“ 09:28-36	På forvandlingens fjell	156

Avsnitt	Tekst	Side
LUK 09:37-42	Jesus helbreder en gal	156
“ 09:43-45	Jesu andre dødsprofeti	156
“ 09:46-48	Hvem er den største	156
“ 09:49-50	Hvem står utenfor	157
“ 09:51-56	I en samaritansk landsby	157
“ 09:57-58	Reven har hi og fuglene har reir	157
“ 09:59-60	Forkynn Guds rike	157
“ 09:61-62	Se deg ikke tilbake	157
LUK 10:01-12	De sytti blir sendt ut	157
“ 10:13-16	Sørgerop over byene	158
“ 10:17-24	De sytti vender tilbake	158
“ 10:25-28	Hva gir tiders liv	158
“ 10:29-37	Hvem er min neste	159
“ 10:38-42	Marta og Maria	159
LUK 11:01-04	Far i himlene	159
“ 11:05-08	Hjelp en venn	159
“ 11:09-13	Guds gode gaver	160
“ 11:14-23	Et hus i strid med seg selv	160
“ 11:24-26	Om onde ånder	160
“ 11:27-28	Den største velsignelsen	160
“ 11:29-32	Profeten Jonas tegn	161
“ 11:33-36	Om verdens lys	161
“ 11:37-54	Dommen over fariseerne og de skriftlærde	161
LUK 12:01-03	Om surdeig	162
“ 12:04-07	Om gudsfrykt	162
“ 12:08-10	Om å spotte Den hellige ånd	162
“ 12:11-12	Den hellige ånd som veileder	162
“ 12:13-21	Et, drikk og vær glad	162
“ 12:22-34	Søk først Guds rike	163
“ 12:35-40	Vær våkne for Herren	163
“ 12:41-44	En trofast og klok forvalter	164
“ 12:45-48	En utro slave	164
“ 12:49-53	Ikke fred — heller splittelse	164
“ 12:54-56	Tidens tegn	164
“ 12:57-59	Til siste slant	164
LUK 13:01-05	Omvend dere	164
“ 13:06-09	Om fikentreet	165
“ 13:10-17	Helbredelse på en sabbat	165
“ 13:18-19	Om sennepsfrøet	165
“ 13:20-21	Om surgjør	165
“ 13:22-30	Dere visste ikke hvor jeg kom fra	165

Avsnitt	Tekst	Side
LUK 13:31-33	Herodes vil drepe Jesus	166
“ 13:34-35	Dom over Jerusalem	166
LUK 14:01-06	Om sabbaten	166
“ 14:07-11	Om ekte ydmykhet	166
“ 14:12-14	Om ekte gjestfrihet	167
“ 14:15-24	Den store festen	167
“ 14:25-27	Om selvførnektelse	167
“ 14:28-33	Om utholdenhet	167
“ 14:34-35	Jordens salt	168
LUK 15:01-07	Den tapte sau	168
“ 15:08-10	Den tapte sølvmynten	168
“ 15:11-32	Den tapte sønnen	168
LUK 16:01-13	Om den uærlige forvalteren	169
“ 16:14-15	Ufyselig for Gud	170
“ 16:16-17	Før og etter Johannes	170
“ 16:18	Skilsmisse og hor	170
“ 16:19-31	Den rike mannen og Lasarus	170
LUK 17:01-02	Dommen over forførerne	171
“ 17:03-04	En bror som gjør urett	171
“ 17:05-06	Om tro	171
“ 17:07-10	Om å tjene	171
“ 17:11-19	De ti spedalske	171
“ 17:20:37	Guds rikes komme	171
LUK 18:01-08	Den utholdende enken	172
“ 18:09-14	Om rett ydmykhet	172
“ 18:15-17	Jesus velsigner barn	173
“ 18:18-23	Den unge, rike mannen	173
“ 18:24-25	Kamelen og nåløyet	173
“ 18:26-30	Hvem får tidens liv	173
“ 18:31-34	Jesu tredje dødsprofeti	173
“ 18:35-43	Den blinde fra Jeriko	173
LUK 19:01-10	Jesus og Sakkeus	174
“ 19:11-28	Om minene	174
“ 19:29-40	Kongen på en eselfole	175
“ 19:41-44	Jesus gråter over Jerusalem	175
“ 19:45-48	Jesus rydder templet	176
LUK 20:01-08	Om Jesu fullmakt	176
“ 20:09-19	De onde vindyrkerne	176
“ 20:20-26	Keiserens mynt	177
“ 20:27-40	Om oppstandelsen	177
“ 20:41-44	Davidts sønn	177

Avsnitt	Tekst	Side
LUK 20:45-47	Dom over fariseerne	177
LUK 21:01-04	Enkens mynt	178
“ 21:05-06	Dom over templet	178
“ 21:07-19	Endetidens tegn	178
“ 21:20-24	Jerusalems ødeleggelse	178
“ 21:25:28	Menneskesønnens nærvær	179
“ 21:29-33	Om fikentreet	179
“ 21:34-36	Vær på vakt	179
“ 21:37-38	Jesu forkynnelse	179
LUK 22:01-06	For tretti sølvpenge	179
“ 22:07-13	De gjærfrie brøds høytid	179
“ 22:14-23	Herrens måltid	180
“ 22:24-30	Hvem er størst	180
“ 22:31-34	Før hanen galer	180
“ 22:35-38	Kjøp et sverd	180
“ 22:39-53	Jesus i Getsemane	181
“ 22:54-62	Da hanen gol	181
“ 22:63-65	Holdt for narr	182
“ 22:66-71	For Sanhedrinet	182
LUK 23:01-05	For Pontius Pilatus	182
“ 23:06-12	For Herodes	182
“ 23:13-25	Slipp Barabbas fri	182
“ 23:26-31	Dom over jødene	183
“ 23:32-38	Jødenes konge	183
“ 23:39-43	Han som angret	183
“ 23:44-46	Forhenget i templet	184
“ 23:47-49	Et rettfærdig menneske	184
“ 23:50-56	I Josefs gravkammer	184
LUK 24:01-12	Han er stått opp	184
“ 24:13-27	På veien til Emmaus	185
“ 24:28-32	Jesus gir seg til kjenne	185
“ 24:33-35	Tilbake til Jerusalem	185
“ 24:36-43	Jesus møter disiplene	185
“ 24:44-49	Løftet om Den hellige ånd	186
“ 24:50-53	Opprykkelsen	186

En oversikt over avsnitt i JOH — Et nytt bud gir jeg dere

JOH 01:01-05	Ordets begynnelse	187
“ 01:06-13	Det sanne lyset	187
“ 01:14-18	Ordet ble kjøtt	188

Avsnitt	Tekst	Side
JOH 01:19-28	Stemmen som roper fra ødemarken	188
“ 01:29-34	Guds Sønn	188
“ 01:35-42	De første disiplene	188
“ 01:43-51	Filip og Natanael	189
JOH 02:01-12	Jesu første under: Vann blir til vin	189
“ 02:13-22	Jesus rydder templet	190
“ 02:23-25	Jesus kjenner alle	190
JOH 03:01-21	Oppreist i ånden	190
“ 03:22-36	Johannes om Kristus	191
JOH 04:01-26	Ved Jakobs brønn	192
“ 04:27-30	Er dette Kristus	193
“ 04:31-38	En blir sådd — en annen blir høstet	193
“ 04:39-42	Denne verdens Redningsmann	193
“ 04:43-45	I Galilea	193
“ 04:46-54	Din sønn lever	193
JOH 05:01-15	Underet i Bethesda	194
“ 05:16-23	Sett pris på min Far og Sønnen	194
“ 05:24-30	Sønnen skal dømme	195
“ 05:31-47	Jesu vitneforklaringer	195
JOH 06:01-14	Jesus metter fem tusen	196
“ 06:15-21	Jesus går på vannet	196
“ 06:22-59	Livets brød	196
“ 06:60-71	Herre, hvem skal vi gå til	198
JOH 07:01-09	De av denne verden skal hate Jesus	198
“ 07:10-24	Døm rettferdig	199
“ 07:25-31	Er Jesus Messias	199
“ 07:32-36	Dere skal lete, men ikke finne	200
“ 07:37-39	Om Den hellige ånd	200
“ 07:40-53	Jesus splitter folket	200
JOH 08:01-11	Hvem vil kaste den første steinen	200
“ 08:12-20	Sanne vitneforklaringer	201
“ 08:21-30	Dere skal dø i synden	201
“ 08:31-36	Frigjort i sannheten	202
“ 08:37-47	Dere har Djevelen til far	202
“ 08:48-59	Fra før Abraham	202
JOH 09:01-12	Hvem har syndet	203
“ 09:13-34	Vi er Moses' disipler	203
“ 09:35-41	Er også vi blinde	204
JOH 10:01-06	Gjeteren og sauene	205
“ 10:07-21	Den gode gjeteren	205
“ 10:22-30	Ingen skal rive dem ut av min hånd	205

Avsnitt	Tekst	Side
JOH 10:31-39	Jeg er Guds Sønn	206
“ 10:40-42	Ved elven Jordan	206
JOH 11:01-16	Lasarus dør	206
“ 11:17-27	Jeg er oppstandelsen til livet	207
“ 11:28-44	Lasarus blir oppreist	207
“ 11-45-57	Drep Jesus	208
JOH 12:01-08	Maria salver Jesus	208
“ 12:09:11	Drep Lasarus	209
“ 12:12-19	Kongen på en eselfole	209
“ 12:20-26	Om hvetekornet	209
“ 12:27-36	Jesu dødsprofeti	209
“ 12:37-41	Jesajahs profeti	210
“ 12:42-50	En vantro dømmer seg selv	210
JOH 13:01-17	Med Jesus som forbilde	210
“ 13:18-30	Judas	211
“ 13:31-35	Jesu nye bud	212
“ 13:36-38	Før hanen galer	212
JOH 14:01-14	Herre, hvor går du	212
“ 14:15-31	Løftet om en veileder	213
JOH 15:01-16	Det sanne vintre	213
“ 15:17-25	Verdens hat	214
JOH 16:01-06	Verdens forfølgelse	214
“ 16:07-18	Sannhetens ånd	215
“ 16:19:30	Fra sorg til tiders glede	215
“ 16:31-35	Seier over verden	216
JOH 17:01-05	Jesus ber til sin Far	216
“ 17:06-19	Jesus ber for disiplene	216
“ 17:20-26	Alle brødrene må være ett med Gud og Kristus	217
JOH 18:01-11	Judas forråder Jesus	217
“ 18:12-14	Øverstepresten Annas	217
“ 18:15-18	Peters første fornektelse	218
“ 18:19-24	Annas forhør	218
“ 18:25-27	Peter andre og tredje fornektelse	218
“ 18:28-38	For Pilatus	218
“ 18:39-40	Gi oss Barabbas	219
JOH 19:01-04	Soldatene holder Jesus for narr	219
“ 19:05-16	Dommen	219
“ 19:17-22	Jødenes konge	219
“ 19:23-24	Jesu kjortel	220
“ 19:25-27	Se — din mor	220

Avsnitt	Tekst	Side
JOH 19:28-30	Jesus dør	220
“ 19:31-37	Han som de spiddet	220
“ 19:38-42	I Josefs gravkammer	220
JOH 20:01-10	Graven er tom	221
“ 20:11-18	Jesus er stått opp fra de døde	221
“ 20:19-23	Fred være med dere	222
“ 20:24-29	Tvileren Tomas	222
“ 20:30-31	For at dere skal tro at Jesus er Kristus	222
JOH 21:01-14	Måltidet er klart	222
“ 21:15-19	Peters skjebne	223
“ 21:20-23	Johannes' skjebne	223
“ 21:24	Det levende vitnet	223
“ 21:25	Jesu gjerninger	223

En oversikt over avsnitt i GJE — Rovdyret fra avgrunnen

GJE 01:01-03	Til alle gudselskere	224
“ 01:04-08	Den hellige ånds kraft	224
“ 01:09-11	I skyen	225
“ 01:12-14	Tilbake til Jerusalem	225
“ 01:15-19	Judas' begravelse	225
“ 01:20-25	Judas' etterfølger	225
GJE 02:01-04	Jødene får Den hellige ånd*	225
“ 02:05-13	Til jødenes store forundring	226
“ 02:14-39	Peters tale i Jerusalem	226
“ 02:40-47	Guds og Kristi kirke	227
GJE 03:01-10	Peter helbreder en lam	227
“ 03:11-26	I Salomos søylegang	228
GJE 04:01-04	Peter og Johannes	229
“ 04:05-12	Peters forsvarstale	229
“ 04:13-22	Stilt for retten	229
“ 04:23-31	Etter Guds plan og vilje	230
“ 04:32-37	Én for alle, alle for én	230
GJE 05:01-11	Spott mot Den hellige ånd	230
“ 05:12-16	Apostlenes gjerninger	231
“ 05:17-21	En reddende budbringer	231
“ 05:22-33	Stilt for retten — igjen	231
“ 05:34-42	Gamaliels råd	232
GJE 06:01:07	Sju utvalgte tjenere	232
“ 06:08-15	En falsk anklage	232
GJE 07:01-50	Stefanus' forsvarstale	233

Avsnitt	Tekst	Side
GJE 07:51-60	Stefanus blir steinet	235
GJE 08:01-03	Saulus forfølger Jesus	236
“ 08:04-08	Forkynnelsen sprer seg til Samaria	236
“ 08:09-13	En magikers tro	236
“ 08:14-17	Samaritanerne får av Den hellige ånd*	236
“ 08:18-25	Guds gaver	236
“ 08:26-40	Evnukkens dåp	237
GJE 09:01-09	På veien til Damaskus	237
“ 09:10-19	Saulus blir døpt	238
“ 09:20-22	Saulus vitner om Jesus	238
“ 09:23-25	Saulus blir reddet fra jødene	238
“ 09:26-31	Saulus i Jerusalem	238
“ 09:32-35	Peter helbreder Aneas	239
“ 09:36-43	Peter reiser opp Tabita	239
GJE 10:01-08	Hærføreren Kornelius	239
“ 10:09-16	Peters syn	240
“ 10:17-23	Peter drar til Cæsarea	240
“ 10:24-33	Peter og Kornelius	240
“ 10:34-43	Peters tale til Kornelius	241
“ 10:44-48	De fra folkeslagene får Den hellige ånd*	241
GJE 11:01-18	Striden om folkeslagene	241
“ 11:19-26	De første kristne	242
“ 11:27-30	Hungersnød i Judea	242
GJE 12:01-02	Herodes dreper Jakob	243
“ 12:03-05	Herodes fengsler Peter	243
“ 12:06-10	Peter blir reddet	243
“ 12:11-17	Hva nå, Peter	243
“ 12:18-19	Panikk i fengslet	243
“ 12:20-25	En hevners budbringer	244
GJE 13:01-03	Barnabas og Paulus	244
“ 13:04-12	Fra Antiokia til Pafos	244
“ 13:13	Fra Pafos til Perga i Pamfylia	244
“ 13:14	Fra Perga til Antiokia i Pisidia	244
“ 13:15-41	I synagogen i Antiokia	245
“ 13:42-45	Jødernes forfølgelse av Paulus	246
“ 13:46-50	De fra folkeslagene tar imot budskapet	246
“ 13:51-52	Fra Antiokia til Ikonium	246
GJE 14:01-05	I Ikonium	246
“ 14:06-07	Fra Ikonium til Lystra	246
“ 14:08-19	I Lystra	247
“ 14:20	Fra Lystra til Derbe	247

Avsnitt	Tekst	Side
GJE 14:21-23	Tilbake til Antiokia	247
“ 14:24	Gjennom Pisidia til frem Pamfylia og Perga	247
“ 14:25	Fra Perga til Attalia	247
“ 14:26-28	Fra Attalia til Antiokia i Syria	247
GJE 15:01-03	Strid om omskjærelsen	248
“ 15:04-21	Møtet i Jerusalem	248
“ 15:22-29	Apostlenes skriv	249
“ 15:30-35	Tilbake i Antiokia	249
GJE 16:01-05	Striden om Markus	249
“ 16:06	Gjennom Syria og Kalikia	249
“ 16:07-11	Paulus og Silas møter Timoteus	249
“ 16:12-16	Reisen gjennom Asia	250
GJE 16:17	Fra Asia til Hellas	250
“ 16:18	Til Filippi i Makedonia	250
“ 16:19-21	Purpurselgersken Lydia	250
“ 16:22-24	Slavepikens ånd	250
“ 16:25-30	Fengslet i Filippi	250
“ 16:31-40	Fangevokteren i Filippi	251
“ 16:41-46	Løslatelsen	251
GJE 17:01-04	På flukt fra Filippi til Tessalonika	251
“ 17:05-09	Jødene driver oppvigleri	251
“ 17:10-14	Fra Tessalonika til Berøa	252
“ 17:15	Fra Berøa til Aten	252
“ 17:16-21	I Aten	252
“ 17:22-34	Paulus på Areopagus	252
GJE 18:01	Fra Aten til Korint	253
“ 18:02-04	Paulus i Korint	253
“ 18:05	Silas og Timoteus kommer til Korint	253
“ 18:06	Deres blod skal komme over dere	253
“ 18:07-08	Folkeslagenes apostel	253
“ 18:09-11	Paulus blir i Korint	253
“ 18:12-17	Jødene stiller Paulus for retten	253
“ 18:18-21	Fra Korint til Efesos	254
“ 18:22	Fra Efesos til Cæsarea, Jerusalem og Antiokia	254
GJE 19:01	Fra Antiokia på vei til Efesos	254
“ 19:02-06	Jøden Apollos	254
“ 19:07-13	Paulus kommer til Efesos	254
“ 19:14-17	Paulus' forkynnelse fra Efesos	255
“ 19:18-26	Ved Guds kraft	255
“ 19:27-28	Planer om å dra til Makedonia	255

Avsnitt	Tekst	Side
GJE 19:29-47	Opptøyer i Efesos	255
GJE 20:01	Fra Efesos i Asia til Makedonia	256
“ 20:02	Fra Makedonia til Akaia	256
“ 20:03-05	Vendereis gjennom Makedonia til Filippi	256
“ 20:06	Fra Filippi til Troas	256
“ 20:07-12	Paulus i Troas	257
“ 20:13	Fra Troas til Assos	257
“ 20:14	Fra Assos til Mitylene	257
“ 20:15-16	Fra Mitylene til Milet	257
“ 20:17-38	Paulus' avskjedstale	257
“ 20:39	Fra Milet til Patara	258
“ 20:40-44	Fra Patara til Tyrus	258
“ 20:45	Fra Tyrus til Ptolomais	258
“ 20:46-47	Fra Ptolomais til Cæsarea	258
“ 20:48-53	Agabus profeterer om Paulus	258
“ 20:54-55	Fra Cæsarea til Jerusalem	259
GJE 21:01-02	Paulus avlegger rapport	259
“ 21:03-09	Jakobs råd til Paulus	259
“ 21:10-15	Opptøyer i Jerusalem	259
“ 21:16-19	Paulus i lenker	260
“ 21:20-23	En jøde fra Tarsus	260
GJE 22:01-21	Paulus' forsvarstale	260
“ 22:22-29	En romersk borger	261
GJE 23:01-06	Paulus mot Ananias	261
“ 23:07-11	Saddukeerne mot fariseerne	262
“ 23:12	Du skal vitne om meg i Rom	262
“ 23:13-16	Sammensvergelsen	262
“ 23:17-23	Paulus' søstersønn	262
“ 23:24-33	Flukten fra Jerusalem	263
“ 23:34-36	Overført til guvernør Felix	263
GJE 24:01-09	Jødene falske anklager mot Paulus	263
“ 24:10-21	Paulus forsvarstale for Felix	264
“ 24:22-23	Guvernør Felix utsetter saken	264
“ 24:24-26	Dom eller bestikkelse	264
“ 24:27	To år senere	264
GJE 25:01-07	Jødene vil igjen ta livet av Paulus	265
“ 25:08-12	Paulus anker til keiseren	265
“ 25:13-27	Festus og Agrippa	265
GJE 26:01-23	Paulus' forsvarstale for Herodes Agrippa	266
“ 26:24-32	Reaksjoner på Paulus' forsvarstale	267
GJE 27:01-12	Seilassen	267

Avsnitt	Tekst	Side
GJE 27:13-38	Stormen	268
“ 27:39-44	Forliset	269
GJE 28:01-10	Paulus på Malta	269
“ 28:11-16	Fra Malta til Rom	270
“ 28:17-30	Paulus i Rom	270
“ 28:31	Hva nå, Paulus	271

En oversikt over avsnitt i 1TE — Den første oppstandelsen

1TE 01:01-02	Hilsen	272
“ 01:03-07	Forbilde for alle troende	272
“ 01:08-10	Skryt til menigheten	272
1TE 02:01-04	Ikke for å takkes mennesker	272
“ 02:05-08	Som mor og barn	273
“ 02:09-12	Som far og barn	273
“ 02:13-16	Guds vrede over jødene	273
“ 02:17-20	Apostlenes ære og glede	273
1TE 03:01-05	Prøvelser	273
“ 03:06-10	Da Timoteus kom	274
“ 03.11-13	Et håp for Guds hellige	274
1TE 04:01-02	Til glede for Gud	274
“ 04:03-05	Avstå fra seksuell umoral	274
“ 04:06-08	Ikke utnytt eller bedra en bror	274
“ 04:09-12	Om brorskjærighet	274
“ 04:13-18	Den første oppstandelsen	275
1TE 05:01-11	Jehovahs dag	275
“ 05:12-25	Formaninger og velsignelser	275
“ 05:26-28	Til avskjed	276

En oversikt over avsnitt i 2TE — Under den lovløses nærvær

2TE 01:01-02	Hilsen	277
“ 01:03-05	Guds rettferdige dom	277
“ 01:06-07	Herrens herlighet	277
“ 01:08-10	Herrens straff	277
“ 01:11-12	Guds og Herrens nåde	277
2TE 02:01-06	Fordervelsens sønn	278
“ 02:07-08	Den lovløse	278
“ 02:09	Satans forførende løgner	278
“ 02:10-12	Alle som har trodd på løgner	278
“ 02:13-17	Stå fast i sannheten	278

Avsnitt	Tekst	Side
2TE 03:01-05	Herren er trofast	278
“ 03:06-13	Den som ikke vil arbeide	279
“ 03:14-15	Den som ikke vil adlyde	279
“ 03:16-18	Paulus' kjennetegn	279

En oversikt over avsnitt i GAL — Fri fra lovens fordømmelse

GAL 01:01-05	Hilsener	280
“ 01:06-09	Bare ett budskap	280
“ 01:10-17	Paulus, en Kristi slave	281
“ 01:18-20	Først til Jerusalem —	281
“ 01:21-24	— så til Syria og Kilikia	281
GAL 02:01-10	Om budskapet	281
“ 02:11-21	Peters hykleri	282
GAL 03:01-09	Den rette troen	282
“ 03:10-14	Under lovens fordømmelse	283
“ 03:15-18	Pakten med Abraham	283
“ 03:19-25	Loven — en skolelærer	283
“ 03:26-29	Arvinger med Kristus	283
GAL 04:01-07	Frikjøpt fra loven	284
“ 04:08-20	Falske forkynnere	284
“ 04:21-31	Den første og Den nye pakten	284
GAL 05:01-15	Troens kjærlighet	285
“ 05:16-18	Lev etter det som er av ånden	285
“ 05:19-21	Kjøttets gjerninger	285
“ 05:22-26	Åndens frukter	286
GAL 06:01-05	Del byrdene	286
“ 06:06-10	Gjør godt mot alle	286
“ 06:11	Med min egen hånd	286
“ 06:12-16	Formaninger	286
“ 06:17	Herren Jesu merke	286
“ 06:18	En kort avskjed	286

En oversikt over avsnitt i 1KO — Størst av alt er kjærligheten

1KO 01:01-03	Hilsen	287
“ 01:04-09	Rikdom i Kristus	287
“ 01:10-17	Er Kristus delt	288
“ 01:18-25	Visdom i Kristus	288
“ 01:26-31	Hele redningen er fra Gud	288
1KO 02:01:05	Guds kraft	288

Avsnitt	Tekst	Side
1KO 02:06-16	Åndens visdom	289
1KO 03:01-05	Ta ikke parti etter kjøttet	289
“ 03:06-08	Gud gir vekst	289
“ 03:09-11	Byggets fundament	290
“ 03:12-15	Bygget skal testes	290
“ 03:16-18	Guds helligdom	290
“ 03:19-23	Verdens tåpelighet	290
1KO 04:01-05	Døm ikke før tiden	290
“ 04:06-13	Jordens avskum og verdens søppel	290
“ 04:14-21	Av ord og kraft	291
1KO 05:01-08	En liten gjærklump	291
“ 05:09-13	Avvis syndige brødre	292
1KO 06:01-03	De skal dømme verden	292
“ 06:04-08	Hvorfor ikke lide urett	292
“ 06:09-13	De skal ikke arve Guds rike	292
“ 06:12-20	Den hellige ånds bolig	292
1KO 07:01-06	Til ektefeller	293
“ 07:07	Til enslige	293
“ 07:08-09	Til jomfruer og enker	293
“ 07:10-11	Om å gå fra hverandre	293
“ 07:12-16	Om troende og vantro	293
“ 07:17-24	Bli slik du var da Gud kalte deg	294
“ 07:25-40	Paulus anbefaler sølibat	294
1KO 08:01-09	Kunnskapen oppblåser	295
“ 08:10-13	Kjærligheten oppbygger	295
1KO 09:01-18	Hva er min lønn	295
“ 09:19-23	Før budskapets skyld	296
“ 09:24-27	Førstepremien	296
1KO 10:01-04	Klippen var Kristus	297
“ 10:05	Ikke godkjent av Gud	297
“ 10:06-11	Eksempler fra fortiden	297
“ 10:12-13	Motstå fristelser	297
“ 10:14-22	Frist ikke Jehovah til sjalusi	297
“ 10:23-34	Bli ikke en snublestein	298
1KO 11:01-15	Guds skaperordning	298
“ 11:16-21	I Guds menighet	299
“ 11:22-25	Herrens måltid	299
“ 11:26-33	Døm dere selv	299
1KO 12:01-11	Andens gaver	299
“ 12:12-27	Legemets fellesskap	300
“ 12:28-31	Rang i menigheten	301

Avsnitt	Tekst	Side
1KO 13:01-07	Kjærligheten	301
“ 13:08	Gaver skal opphøre	301
“ 13:09-12	Men når det fullstendige kommer	201
“ 13:13	Tro, håp og kjærlighet	301
1KO 14:01-05	Søk profetiske gaver	301
“ 14:06-19	Tungemål må tydes	302
“ 14:20-25	Tungemål som tegn	302
“ 14:26-40	Orden i menigheten	303
1KO 15:01-19	Kristi oppstandelse	303
“ 15:20-23	De dødes oppstandelse	304
“ 15:24-28	Kristus overgir makten til Gud	304
“ 15:29-34	Døpt til de døde	304
“ 15:35-41	Det som dør	304
“ 15:42-49	Det som står opp	305
“ 15:50	Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike	305
“ 15:51-56	Et mysterium	305
“ 15:57-58	Bare av Guds nåde	305
1KO 16:01-04	Innsamling til de hellige	305
“ 16:05-09	Paulus’ reiseplaner	306
“ 16:10-12	Timoteus og Apollos	306
“ 16:13-18	Formaninger	306
“ 16:19-24	Hilsener og farvel	306

En oversikt over avsnitt i 2KO — Alle skal for Kristi domstol

2KO 01:01-02	Hilsen	307
“ 01:03-07	Lidelser gir trøst	307
“ 01:08-11	Gud redder fra farer	307
“ 01:12-14	Skryt på Herrens dag	307
“ 01:15-16	Paulus’ reiseplaner	307
“ 01:17-24	Salvet og satt segl på	308
2KO 02:01-11	Forsoningen	308
“ 02:12-17	Seier gjennom Kristus	308
2KO 03:01-03	Brev fra Kristus	309
“ 03:04-06	Tjenesten	309
“ 03:07-15	To herligheter	309
“ 03:16-18	Herrens ånd	309
2KO 04:01-06	Lyset	309
“ 04:07-15	Skatten	310
“ 04:16-18	En tiders herlighet	310
2KO 05:01-08	Et nytt legeme	310

Avsnitt	Tekst	Side
2KO 05:09-11	Alle skal for Kristi domstol	311
“ 05:12-21	Den nye skapningen	311
2KO 06:01-10	Likevel eier vi alt	311
“ 06:11-19	Vær adskilt	312
2KO 07:01-03	Fra sorg til glede	312
“ 07:04-05	Problemer i Makedonia	312
“ 07:06-15	Da Titus kom	312
2KO 08:01-08	Gaver fra Makedonia	313
“ 08:09	Kristus som forbilde	313
“ 08:10-15	Likhet blant de kristne	313
“ 08:16-24	Gaver fra Korint	314
2KO 09:01-05	Gjør klar gaven	314
“ 09:06-15	Gud elsker en glad giver	314
2KO 10:01-06	Paulus’ kampvåpen	315
“ 10:07-11	Paulus’ fullmakter	315
“ 10:12-18	Paulus skryt	315
2KO 11:01-04	Slik Eva ble fristet	316
“ 11:05-15	Om falske apostler	316
“ 11:16-21	Om selvskryt	316
“ 11:22-31	Paulus’ opplevelser	316
“ 11:32-33	Flukten fra Damaskus	317
2KO 12:01-06	I de tredje himler	317
“ 12:07-10	En Satans torn i kjøttet	317
“ 12:11-13	En apostels kraft	318
“ 12:14-21	En apostels kjærlighet	318
2KO 13:01-06	En apostels advarsler	318
“ 13:07-10	En apostels mildhet	319
“ 13:11-14	Til avskjed	319

En oversikt over avsnitt i ROM — Syndens lønn er døden

ROM 01:01-07	En hilsen fra Paulus	320
“ 01:08-15	Paulus vil besøke Rom	320
“ 01:16-17	Troens budskap	321
“ 01:18-32	Dommens budskap	321
ROM 02:01-07	Gode gjerninger	322
“ 02:08-12	Onde gjerninger	322
“ 02:13-16	Guds dom	322
“ 02:17-24	Jødene og loven	322
“ 02:25-29	Sann jøde — den som lovpriser Jehovah	323
ROM 03:01-08	Om jødenes forhold til Gud	323

Avsnitt	Tekst	Side
ROM 03:09-20	Ingen ble rettferdiggjort ved loven	323
“ 03:21-26	Rettferdiggjort ved tro	324
“ 03:27-31	Setter troen loven ut av kraft	324
ROM 04:01-08	Abrahams tro	324
“ 04:09-12	Abrahams rettferdiggjørelse	324
“ 04:13-25	Guds løfte til Abraham	325
ROM 05:01-05	Guds fred og kjærlighet	325
“ 05:06-11	Reddet fra Guds vrede	325
“ 05:12-14	Fra Adam til Moses	326
“ 05:15-20	Fra Moses til Kristus	326
“ 05:21	Med Kristus i tider	326
ROM 06:01-14	Døpt til døden med Kristus	326
“ 06:15-23	Guds gave	327
ROM 07:01-06	Frihet fra loven	327
“ 07:07-12	Lovens og syndens bud	328
“ 07:13-25	Fra synd til død	328
ROM 08:01-11	Kjøttet og ånden	328
“ 08:12-17	Adoptert som sønner	329
“ 08:18-30	Et himmelsk håp	329
“ 08:31-39	Guds kjærlighet	330
ROM 09:01-05	Løftene ble gitt til Israel	330
“ 09:06-13	Gud utvelger sitt folk	330
“ 09:14-18	Utvelgelsen til en himmelsk herlighet	331
“ 09:19-22	Pottemakerens kar	331
“ 09:23-26	Mitt folk og mine kjære	331
“ 09:27-29	Guds dom	331
“ 09:30-33	Israel har snublet	331
ROM 10:01-13	Kristus er lovens ende	332
“ 10:14-21	Israel avviser Kristus	332
ROM 11:01-10	Et forblindet folk	332
“ 11:11-24	Olivetreet	333
“ 11:25-36	På denne måten skal hele Israel bli reddet	334
ROM 12:01-02	Et offer for Gud	334
“ 12:03-05	Ett legeme i Kristus	334
“ 12:06-08	Bruken av gaver	334
“ 12:09-21	Paulus formaner	335
ROM 13:01-07	Vær lydige mot myndighetene	335
“ 13:08-10	Lovens oppfyllelse	335
“ 13:11-14	Vi er nærmere vår redning nå enn da vi kom til troen	335
ROM 14:01-13	Frihetens lov	336

Avsnitt	Tekst	Side
ROM 14:14-23	Kjærlighetens lov	336
ROM 15:01-07	Søk fellesskapets ånd	337
“ 15:08-13	Folkeslagenes håp	337
“ 15:14-22	Paulus bygger på egen grunnmur	337
“ 15:23-33	Paulus vil reise til Spania	338
ROM 16:01-02	Søster Febe	338
“ 16:03-16	Hilsener fra Paulus	338
“ 16:17-20	Unngå splittelse	339
“ 16:21-24	Hilsener fra Paulus' venner	339
“ 16:25-27	Budskapets mysterium	339

En oversikt over avsnitt i EFE — Én enhet under Kristus

EFE 01:01-02	Hilsen fra Paulus	340
“ 01:03-09	Guds mysterium	340
“ 01:10	Himler og jord — én enhet under Kristus	340
“ 01:11-14	De som er satt segl på	341
“ 01:15-22	Ved Guds kraft	341
EFE 02:01-10	Av nåde blir dere redet	341
“ 02:11-13	Uten håp og uten Gud	342
“ 02:14-18	Fred i Kristus	342
“ 02:19-22	Guds bolig	342
EFE 03:01-07	Guds budskap	342
“ 03:08-12	Guds visdom	342
“ 03:13-21	Gud skal æres i menigheten	343
EFE 04:01-06	Én Herre, én tro, én dåp	343
“ 04:07-16	Kristi legeme	343
“ 04:17-21	Det gamle mennesket	344
“ 04:22-32	Det nye mennesket	344
EFE 05:01-07	Ha Gud som forbilde	344
“ 05:08-14	Lysets barn	345
“ 05:15-21	Takk Gud for alt	345
“ 05:22-33	Kristus og menigheten, mannen og kvinnen	345
EFE 06:01-04	Oppdra deres barn i Jehovahs tukt	345
“ 06:05-09	Slaver og herrer	346
“ 06:10-20	Med Gud som rustning	346
“ 06:21-24	Til avskjed	346

En oversikt over avsnitt i FIL — Et medborgerskap i himlene

FIL 01:01-02	Hilsen	347
--------------	--------	-----

Avsnitt	Tekst	Side
FIL 01:03-11	Til Guds pris og ære	347
“ 01:12-17	Paulus i lenker	347
“ 01:18-26	På liv og død	348
“ 01:27-30	Vær Kristi budskap verdig	348
FIL 02:01-04	Gjør ingenting ut fra egen nytte	348
“ 02:05-11	Navnet som står over alle navn	348
“ 02:12-18	Livets ord og verdens lys	349
“ 02:19-24	Om Timoteus	349
“ 02:25-30	Om Epafroditus	349
FIL 03:01-11	Med Kristus til livet	349
“ 03:12-16	Seiersprisen	350
“ 03:17-21	Et himmelsk medborgerskap	350
FIL 04:01-07	Guds fred	350
“ 04:08-09	Ha Paulus som forbilde	351
“ 04:10-14	I overflod og i nød	351
“ 04:15-20	Paulus takker for gaven	351
“ 04:21-24	Til avskjed	351

En oversikt over avsnitt i KOL — Bildet av den usynlige God

KOL 01:01-02	Hilsener	352
“ 01:03-08	Budskapets frukt	352
“ 01:09-12	De helliges arv	352
“ 01:13-20	Bilde av Den usynlige Gud	352
“ 01:21-23	Forsonet med Gud	353
“ 01:24-29	Det himmelske mysterium	353
KOL 02:01-05	Guds mysterium	353
“ 02:06-12	Døpt til Kristus	353
“ 02:13-15	Kristi triumf	354
“ 02:16-17	Døm ikke for mat eller sabbater	354
“ 02:18-19	Den veksten som er fra Gud	354
“ 02:20-23	Menneskers bud	354
KOL 03:01-04	Et liv med Gud	354
“ 03:05-11	Kjøttets gjerninger	355
“ 03:12-14	Over alt står kjærligheten	355
“ 03:15-17	Gjør alt i Jesus Kristus	355
“ 03:18-19	Kvinner og menn	355
“ 03:20-21	Barn og fedre	355
“ 03:22-25	Slaver og herrer	355
KOL 04:01-05	Formaninger	355
“ 04:06-14	Til avskjed	356

Avsnitt	Tekst	Side
KOL 04:15-16	Les det opp i menigheten i Laodikea	356
“ 04:17	Med Paulus' egen hånd	356

En oversikt over avsnitt i FLM — Jeg skal betale deg tilbake

FLM 01:01-03	Hilsen	357
“ 01:04-07	I kjærlighet og tro	357
“ 01:08-16	Paulus' barn Onesimus	357
“ 01:17-22	Paulus håper på gjensyn	358
“ 01:23-25	Hilsener	358

En oversikt over avsnitt i HEB — Guds himmelske presteskap

HEB 01:01-03	Han satte seg ved Majestetens høyre hånd	359
“ 01:04-14	Større enn budbringerne	359
HEB 02:01-04	Med Gud som vitne	360
“ 02:05-09	Budbringerne er lavere enn de hellige	360
“ 02:10-18	Jesu hellige brødre	361
HEB 03:01-06	Alt er Guds skaperverk	361
“ 03:07-11	Ved Den hellige ånd	361
“ 03:12-15	I dag, hvis noen hører min røst	361
“ 03:16-19	De som ikke kom inn i Guds hvile	362
HEB 04:01-10	Guds hvile	362
“ 04:11-13	Ordet — skarpt som et tveegget sverd	362
“ 04:14-16	Øverstepresten	362
HEB 05:01-04	Presten Aron ble utpekt av Gud	363
“ 05:05-10	Etter Melkisedeks ordning	363
“ 05:11-14	Dere trenger melk, ikke fast mat	363
HEB 06:01-03	Fra melk til fast mat	363
“ 06:04-08	Spott mot Den hellige ånd	363
“ 06:09-12	Bli ikke sløv	364
“ 06:13-20	Et løfte til Abraham	364
HEB 07:01-03	Kongen av Salem er lik Fredens Konge	364
“ 07:04-10	Abraham innførte tienden	364
“ 07:11-20	Et nytt presteskap	365
“ 07:21-28	En bedre pakt	365
HEB 08:01-06	Innsatt som prest i himlene	366
“ 08:07-13	Den nye paktens Øversteprest	366
HEB 09:01-06	Den jordiske helligdommen	366
“ 09:07-10	Den jordiske prestatjenesten	367
“ 09:11-15	Kristus ofret seg selv	367

Avsnitt	Tekst	Side
HEB 09:16-22	Uten blod ingen tilgivelse	367
“ 09:23-28	Kristi soningsoffer	367
HEB 10:01-04	Blod fra dyr	368
“ 10:05-10	Jesu blod	368
“ 10:11-14	Jesu offer	368
“ 10:15-18	Forutsigelser ved Den hellige ånd	368
“ 10:19-25	Gjennom forhenget	368
“ 10:26-31	Guds dom	369
“ 10:32-39	Guds belønning	369
HEB 11:01-03	Hva er tro	369
“ 11:04	Abels tro	369
“ 11:05-06	Enoks tro	369
“ 11:07	Noahs tro	370
“ 11:08-10	Abrahams tro	370
“ 11:11-12	Sarahs tro	370
“ 11:13-16	De som trodde	370
“ 11:17-22	Patriarkenes tro	370
“ 11:23-29	Moses' tro	370
“ 11:30-40	De andre som trodde	371
HEB 12:01-02	Rett blikket mot Jesus	371
“ 12:03-11	Guds tukt	371
“ 12:12-17	Guds nåde	372
“ 12:18-24	Fra Sinai til Sion	372
“ 12:25-29	Guds kraft	372
HEB 13:01-06	Rett livsførsel	373
“ 13:07-19	Den rette troen	373
“ 13:20-21	Til avskjed	373
“ 13:22-25	Hilsener	373

En oversikt over avsnitt i TIT — De sier at de kjenner Gud

TIT 01:01-04	Hilsen	374
“ 01:05-09	Egenskaper for eldste	374
“ 01:10-16	Avvis vranglærere	374
TIT 02:01-10	Forkynn en rett og uforfalsket lære	375
“ 02:11-15	Mens vi holder ut i håpet	375
TIT 03:01-08	Nåde og redning	375
“ 03:09-11	Unngå strid	376
“ 03:12-14	Til vårt nødvendige behov	376
“ 03:15	Hilsen fra alle som elsker dere i troen	376

Avsnitt	Tekst	Side
En oversikt over avsnitt i 1TI — Mennesket Jesus Kristus		
1TI 01:01-02	Hilsen	377
“ 01:03-07	Falske lærere	377
“ 01:08-11	Lovens hensikt	377
“ 01:12-14	Utvalgt for sin trofasthets skyld	377
“ 01:15-17	Tidenes konge	378
“ 01:18-20	En tro som har forlist	378
1TI 02:01-08	Mellommannen	378
“ 02:09-15	Kvinnen	378
1TI 03:01-07	Krav til menighetsforstandere	378
“ 03:08-13	Krav til menighetstjenere	379
“ 03:14-16	Budskapets mysterium	379
1TI 04:01-06	I de siste tider	379
“ 04:07-11	Om gudsfrykt	380
“ 04:12-16	Timoteus' gave	380
1TI 05:01-02	I menigheten	380
“ 05:03-16	Om enkene	380
“ 05:17-20	Om de eldste	381
“ 05:21-25	Råd til Timoteus	381
1TI 06:01-02	Om slaver og herrer	381
“ 06:03-10	Om vranglære og grådighet	381
“ 06:11-14	Kjemp den gode kampen	382
“ 06:15-16	Den eneste udødelige	382
“ 06:17-19	Advarsel til de rike	382
“ 06:20-21	Avskjed	382
En oversikt over avsnitt i 2TI — En rettferdighetens krans		
2TI 01:01-02	Hilsen	383
“ 01:03-11	Fra før denne tiden	383
“ 01:12-14	Det du har hørt fra meg	383
2TI 01:15	Mange brødre har forlatt Paulus	384
“ 01:16-18	En trofast bror	384
2TI 02:01-07	Gode råd fra Paulus	384
“ 02:08-10	En tiders redning	384
“ 02:11-13	Hvis vi holder ut, skal vi også herske med ham	384
“ 02:14-18	Strid ikke om ord	384
“ 02:19	Guds solide fundament	384
“ 02:20-22	Til edle eller uverdige formål	384
“ 02:23-26	Djevelens snare	385

Avsnitt	Tekst	Side
2TI 03:01-09	Det skal komme vanskelige tider	385
“ 03:10-13	Ondskaperen skal bli stor	385
“ 03:14-17	Hele skriften er innåndet av Gud	385
2TI 04:01-05	Forkynn ordet	386
“ 04:06-08	Jeg har kjempet den gode kampen	386
“ 04:09-16	Flere brødre har forlatt Paulus	386
“ 04:17-18	Men Herren er trofast	386
“ 04:19-20	Avskjed	386
“ 04:21	Paulus siste hilsen	386

En oversikt over avsnitt i JAK — En død tro uten gjerninger

JAK 01:01	Til de tolv stammene	387
“ 01:02-08	En tro uten tvil	387
“ 01:09-11	Denne verdens rikdom	387
“ 01:12-18	Gud frister ingen	387
“ 01:19-20	Sen til vrede	388
“ 01:21-27	Ordet	388
JAK 02:01-13	Frihetens lov	388
“ 02:14-26	En tro uten gjerninger	388
JAK 03:01-12	Ondskapens redskap	389
“ 03:13-18	Den som sår fred, —	389
JAK 04:01-06	Vennskap med verden	390
“ 04:07-10	Ydmyk fremfor Gud	390
“ 04:11-12	Den som sladrer på en bror, —	390
“ 04:13-17	Om Gud vil	390
JAK 05:01-06	Dom over de rike	390
“ 05:07-12	Lidelse i tålmodighet	391
“ 05:13-16	Bønnens kraft	391
“ 05:17-18	Elijahs bønner	391
“ 05:19-20	Den som omvender en synder, —	391

En oversikt over avsnitt i 1PE — Død i kjøttet, levende i ånden

1PE 01:01-02	Hilsen	392
“ 01:03-12	Arven	392
“ 01:13-21	Som lydige barn	393
“ 01:22-25	Guds ord	393
1PE 02:01-03	Åndelig melk	393
“ 02:04-10	Hodesteinen	393
“ 02:11-12	Vær gode forbilder	394

Avsnitt	Tekst	Side
1PE 02:13-17	Vis konger ære	394
“ 02:18-25	Gjeter og Tilsynsman	394
1PE 03:01-06	Til kvinnen	394
“ 03:07	Til mannen	395
“ 03:08-12	Til brødrene	395
“ 03:13-17	Lidelser for det gode	395
“ 03:18-22	Om dåpen	395
1PE 04:01-06	Lidelser i kjøttet	395
“ 04:07-11	Tjenesten for Gud	396
“ 04:12-19	Lidelsen for Gud	396
1PE 05:01-04	Vær gjeterer for flokken	396
“ 05:05-11	Vær faste i troen	396
“ 05:12-14	Avskjedshilsen	397

En oversikt over avsnitt i 2PE — Nye himler og en ny jord

2PE 01:01-02	Hilsener	398
“ 01:03-11	Tro og livsførsel	398
“ 01:12-15	En gammel mann	398
“ 01:16-21	Pålitelige ord	399
2PE 02:01-03	Falske profeter	399
“ 02:04-11	Falske forkynnere	399
“ 02:12-17	Ondskapens lønn	399
“ 02:18-22	Fordervelsens slaver	400
2PE 03:01-09	Guds løfte	400
“ 03:10-13	Jehovahs dag	400
“ 03:14-18	Peters avskjed	401

En oversikt over avsnitt i 1JO — En forfører og en antikrist

1JO 01:01-04	Livets ord	402
“ 01:05-10	Lev i lyset	402
1JO 02:01-06	Hold Jesu Kristi bud	402
“ 02:07-11	Ikke et nytt bud	403
“ 02:12-14	Jeg skriver til dere	403
“ 02:15-17	Elsk ikke verden	403
“ 02:18-27	Bli i sannheten	403
“ 02:28-29	Født av Gud	404
1JO 03:01-15	Lev ikke i synd	404
“ 03:16-24	Den sanne ånd	404
1JO 04:01-06	Prøv ånden i menigheten	405

Avsnitt	Tekst	Side
1JO 04:07-16	Gud er kjærlighet	405
“ 04:17-19	Den modne kjærligheten	405
1JO 05:01-05	Tro gir seier	406
“ 05:06.13	Guds vitneforklaring	406
“ 05:14-17	Etter hans vilje	406
“ 05:18-21	Verden er underlagt den onde	406

En oversikt over avsnitt i 2JO — Den som har en annen lære

2JO 01:01-03	En åpningshilsen	408
“ 01:04-06	Lev etter Guds bud	408
“ 01:07-09	Antikrist	408
“ 01:10-11	En annen lære	408
“ 01:12-13	En avskjedshilsen	408

En oversikt over avsnitt i 3JO — Den som gjør godt er av Gud

3JO 01:01-08	Til Gaius	409
“ 01:09-11	Diotrefes	409
“ 01:12	Demetrius	409
“ 01:13-14	Avskjedshilsen	409

En oversikt over avsnitt i JUD — Som i Sodoma og Gomorra

JUD 01:01-02	Hilsen til de kalte	410
“ 01:03-04	Kjemp for troen	410
“ 01:05-11	Eksempler fra fortiden	410
“ 01:12-16	Dommen er avsagt	411
“ 01:17-19	De siste tiders spottere	411
“ 01:20-23	Hold fast ved Gud og Kristus	411
“ 01:24-25	Gud, vår Redningsmann	411

En oversikt over avsnitt i ÅPB — Gresshoppene fra avgrunnen

ÅPB 01:01-03	En Jesu Kristi åpenbaring	412
“ 01:04-09	Hilsen til menighetene	413
“ 01:10-20	Som en menneskesønn	413
ÅPB 02:01-07	Til Efesos: Tapt kjærlighet	414
“ 02:08-11	Til Smyrna: Rik på gjerninger	414
“ 02:12-17	Til Pergamon: Satans trone	414
“ 02:18-29	Til Tyatira: Åndelig hor	415

Avsnitt	Tekst	Side
ÅPB 03:01-06	Til Sardes: Ikke verdige gjerninger	415
“ 03:07-13	Til Filadelfia: Trofast mot Guds ord	415
“ 03:14-22	Til Laodikea: Lunken	416
ÅPB 04:01-05	Guds trone og de tjuefire eldste	416
“ 04:06-11	Serafene — Guds fire skapninger	417
ÅPB 05:01-05	Skriftrullen med de sju segl	417
“ 05:06-14	Lammet	417
ÅPB 06:01-02	Det første seglet: Seierherren	418
“ 06:03-04	Det andre seglet: Krig	418
“ 06:05-06	Det tredje seglet: Nød	418
“ 06:07-08	Det fjerde seglet: Død	418
“ 06:09-11	Det femte seglet: Hevn	418
“ 06:12-17	Det sjette seglet: Vrede	418
ÅPB 07:01-08	De som er satt segl på	419
“ 07:09-17	Den store, hvite flokk	419
ÅPB 08:01	Det sjuende seglet: Enden	420
“ 08:02-06	Røkelse og ild	420
“ 08:07	Det første basunstøtet	420
“ 08:08-09	Det andre basunstøtet	420
“ 08:10-11	Det tredje basunstøtet	420
“ 08:12-13	Det fjerde basunstøtet	420
ÅPB 09:01-12	Det femte basunstøtet	421
“ 09:13 21	Det sjette basunstøtet	421
ÅPB 10:01-07	De sju tordener	422
“ 10:08-11	Johannes eter skriftrullen	422
ÅPB 11:01-06	Guds to vitner	422
“ 11:07-10	Vitnene blir drept	423
“ 11:11-14	Vitnene gjenoppstår	423
“ 11:15-19	Det sjuende basunstøtet	423
ÅPB 12:01-06	Kvinnen, guttebarnet og dragen	423
“ 12:07-09	Krig i himlene	424
“ 12:10-11	Kristus har seiret	424
“ 12:12	Sorg over jorden	424
“ 12:13-17	Kvinnen blir forfulgt	424
ÅPB 13:01-10	Rovdyret fra havet	424
“ 13:11-13	Rovdyret fra jorden	425
“ 13:14-15	Rovdyrets bilde	425
“ 13:16-17	Rovdyrets merke	425
“ 13:18	Rovdyrets tall	425
ÅPB 14:01-05	Frikjøpt fra jorden	425
“ 14:06-07	Den første budbringeren	426

Avsnitt	Tekst	Side
ÅPB 14:08	Den andre budbringeren	426
“ 14:09-12	Den tredje budbringeren	426
“ 14:13	De som har dødd	426
“ 14:14-16	Jordens grøde	426
“ 14:17-20	Vredens druer	426
ÅPB 15:01-04	Moses' og Lammets sang	427
“ 15:05-08	De sju siste plagene	427
ÅPB 16:01	De sju skålene	427
“ 16:02	Den første skålen: Grusomme byller	427
“ 16:03	Den andre skålen: Havets sjeler dør	427
“ 16:04-07	Den tredje skålen: Vann blir til blod	427
“ 16:08-09	Den fjerde skålen: Ild fra solen	428
“ 16:10-11	Den femte skålen: Mørke i rovdirets rike	428
“ 16:12	Den sjette skålen: Kongene fra soloppgangen	428
“ 16:13-16	Tre urene ånder	428
“ 16:17-21	Den sjuende skålen: Jordskjelv, torden og lyn	428
ÅPB 17:01-06	Babylon den store	428
“ 17:07-18	Kvinnen og rovdiret	429
ÅPB 18:01-08	Babylons fall	429
“ 18:09-20	En verden i sjokk	430
“ 18:21-24	Babylons ødeleggelse	430
ÅPB 19:01-03	En rettfærdig dom	431
“ 19:04-10	Glede i himlene	431
“ 19:11-16	På den hvite hesten	431
“ 19:17-21	Rovdiret og dets hærer	432
ÅPB 20:01-03	Satan i lenker	432
“ 20:04-06	Kristus og de hellige	432
“ 20:07-10	Satans siste opprør	432
“ 20:11-15	Livets skriftrull	433
ÅPB 21:01-07	Nye himler og en ny jord	433
“ 21:08	Den andre død	433
“ 21:09-27	Den nye Jerusalem	433
ÅPB 22:01-05	Livets vann og livets tre	434
“ 22:06:15	Tiden nærmer seg	435
“ 22:16	Jesu vitneforklaring	435
“ 22:17	Ånden og brudens vitneforklaring	435
“ 22:18-19	Guds advarsler	435
“ 22:20	Jeg kommer hastig	435
“ 22:21	Herren Jesu Kristi nåde	435
	Far i himlene	436

01 Matteus

Matteus, også kalt Levi, skrev ned den første beretningen om Jesus Kristus omkring år 40 v.t. Som en av de tolv ble han vitne til mye av det som skjedde rundt Jesus. Matteus' budskap om Kristus er rettet mot jødene. Han viser særlig til de vitneutsagn Den første pakten gir om at Jesus er Guds Sønn, den utvalgte Messias; Den salvede som Gud selv hadde utpekt til å gjennomføre sin nye plan for alle mennesker.

Dette gjør Matteus gjennom å peke på mange av de vers i Den første pakten som viser til Messias' komme som jordens Redningsmann, bl.a. i JES 07:17, og at han var den som gjennom sitt gjeløsningsoffer ved å bli henrettet på en trestaur tar bort forhenget til Det helligste stedet, det som symboliserte menneskenes adskillelse fra himlenes rike, i Matteus 27:51.

Men ved Kristi død ble himlenes rike nå gjort tilgjengelig for det melkisediske presteskapet som tjente i det hellige, de som er satt segl på av Gud.

Matteus skrev dette budskapet om Jesus Kristus, Paktens 40. bok, på hebraisk, men det ble senere oversatt til gresk, med stor sannsynlighet av Matteus selv.

Matteus er det mest leste av de fire budskapene. De eldste kristne tradisjonene bekrefter med stor sikkerhet at Jesu apostel Matteus er budskapets opprinnelige forfatter. Det ble skrevet i det området som på den tiden ble kalt Judea.

Matteus (gr.), Mat-i-**jah** (hebr.) betyr *Jehovahs gave*. Levi er lik *felleskap* etter Jakobs og Leahs tredje sønn.

Matteus var skattefut i Jesu hjemby Kapernaum og satt i skatteboden da han ble kalt til disippel. (MAT 09:09)

Mange navn i Bibelen er profetiske.

MAT 01

Jesu ættetavle og fødsel

MAT 01:01-17. Josefs ættetavle

01 Dette er den skriftrullen som inneholder Jesu Kristi ættetavle — Davids sønn, Abrahams sønn:

02 Abraham var far til Isak, Isak var far til Jakob, og Jakob ble far til Juda og brødrene hans.

03 Med Tamar fikk Juda Peres og Serah.

Peres var far til Hesron, og Hesron ble far til Ram.

04 Ram var far til Amminadab, Amminadab var far til Naksjon, og Naksjon ble far til Salmon.

05 Med Rahab fikk Salmon Boas, med Rut ble Boas far til Obed, og Obed var far til Isai.

06 Isai var far til David, kongen.

Med Urias kvinne ble kong David far til Salomo.

07 Salomo var far til Rehabeam, Rehabeam var far til Abijah, og Abijah ble far til Asa.

08 Asa var far til Josafat, Josafat var far til Joram, og Joram ble far til Ussia.

09 Ussia var far til Jotam, Jotam var far til Akas, og Akas ble far til Hiskia.

10 Hiskia var far til Manasse, Manasse var far til Amon, og Amon ble far til Josjia.

11 Josjia var far til Jojakin og brødrene hans. Det var på denne tiden de ble bortført til Babylon.

12 Etter at de var blitt bortført til Babylon, ble Jojakin far til Sjealtiel, og Sjealtiel ble far til Serubabel.

13 Serubabel var far til Abiud, Abiud var far til Eljahkim, og Eljahkim ble far til Asor.

14 Asor var far til Sadok,
Sadok var far til Akim,
og Akim ble far til Eliud.
15 Eliud var far til Elasar,
Elasar var far til Mattan,
og Mattan ble far til Jakob.

16 Jakob var far til Josef, mann til Maria. Det var hun som fikk Jesus, han som blir kalt Kristus.

17 Det gikk fjorten generasjoner fra Abraham til David. Fra David til bortførelsen til Babylon gikk det også fjorten generasjoner. Og fra bortførelsen til Babylon og frem til Kristus gikk det enda fjorten generasjoner.

MAT 01:18-25. — og du skal gi ham navnet Jesus

18 Og slik gikk det til da Jesus Kristus ble født: Etter at hans mor Maria var blitt bortlovet til Josef, men før de hadde hatt samleie, viste det seg at hun var gravid ved Den hellige ånd.

19 Men Josef, han som skulle bli hennes mann, var rettferdig. Han ville unngå å utsette henne for offentlig fordømmelse, og av den grunn bestemte han seg for å avvise henne i det stille.

20 Han grublet over dette. Og, se! — da kom en HERRENS* budbringer til ham i en drøm! Han sa: “Josef, Davids sønn, vær ikke redd for å ta Maria til deg som din kvinne, for det som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd. *JHVH

21 Hun skal få en sønn, og du skal kalle ham Jesus,* for han skal redde sitt folk fra deres synder.”

*gr. Iesous = hebr. Jehovshuwa (Josva) = Jehovahs Redningsmann

22 Dette skjedde for at det skulle gå i oppfyllelse det som HERREN* hadde talt om gjennom sin profet når han sier:

*JHVH

23 ‘Se! — jomfruen blir gravid og får

en sønn, og de skal kalle ham Immanuel!’ Det betyr: ‘Gud er med oss.’

JES 07:14

24 Da Josef våknet opp av søvnen, gjorde han som HERRENS* budbringer hadde befalt ham, og han tok henne til seg som sin kvinne. *JHVH

25 Men han hadde ikke samleie med henne før etter at hun hadde fått sin første Sønn, han som fikk navnet Jesus.

MAT 02

Herodes vil drepe Jesus

MAT 02:01-12. Astrologene fra Østen

01 Etter at Jesus ble født i Betlehem i Judea på kong Herodes’ tid, se! — da kom noen astrologer fra Østen til Jerusalem!

02 De spurte: “Hvor er den jødernes konge som skal være født? Vi så stjernen hans i Østen, og vi er kommet for å ære ham.”

03 Da kong Herodes hørte dette, ble han forskrekket. Og det ble alle som var i Jerusalem.

04 Så kalte han sammen alle overprestene og de skriftlærde. Han spurte dem som han hadde tilkalt, hvor Kristus skulle bli født.

05 Og de svarte: “I Betlehem i Judea, for slik er det skrevet av profetene.”

06 *‘Betlehem i landet Juda skal slett ikke være den minste blant Judas herskere, for fra deg skal det komme en hersker som skal bli mitt folk Israels gjeter.’*

2SA 05:02

07 Da sendte Herodes bud på astrologene i all hemmelighet for å finne ut nøyaktig når stjernen hadde vist seg.

08 Så sendte han dem av sted til Betlehem. Og han sa: “Dra av sted og let grundig etter dette barnet, og når dere har funnet det, så kom og fortell det til

meg slik at også jeg kan dra dit for å ære det.”

09 Etter at de hadde hørt på kongen, dro de av sted. Og, se! — stjernen som de hadde sett i Østen, gikk foran dem til det stedet hvor barnet var!

10 Da de fikk øye på stjernen, ble de fylt av glede — stor glede!

11 Og da de var kommet inn i huset og fikk se barnet sammen med dets mor Maria, falt de ned og æret det. Så åpnet de kistene sine for å gi dem gaver av gull, røkelse og myrra.

12 Men fordi de fikk en advarsel i en drøm, vendte de ikke tilbake til Herodes. De tok en annen vei hjem til sitt eget land.

Og så dro de av sted.

MAT 02:13-15. Josef flykter til Egypt

13 Men, se! — en HERRENS* budbringer viste seg for Josef i en drøm!

Han sa: “Stå opp, ta med deg mor og barn og flykt til Egypt. Bli der til dere hører fra meg, for Herodes leter etter barnet for å drepe det!” *JHVH

14 Så gjorde han seg klar midt på natten, tok med seg barnet og dets mor og flyktet til Egypt.

15 De ble der til Herodes var død.

Og da ble det oppfylt det som HERREN* hadde talt gjennom sin profet:

‘Fra Egypt kalte jeg min sønn.’

HOS 11:01 *JHVH

MAT 02:16-18. Rakels sorg

16 Da det gikk opp for Herodes at astrologene hadde holdt ham for narr, ble han rasende. Han gav ordre om å drepe alle barn av hannkjønn i Betlehem og distriktene omkring som var to år eller yngre, etter de opplysningene han hadde fått av astrologene.

17 Da gikk det i oppfyllelse det som

var skrevet av profeten Jeremijah når han sier:

18 *‘Et skrik ble hørt i Rama. Der var klagesang, gråt og sorg for Rakel gråt over sine sønner. Og hun var trøstesløs, for de var ikke mer.’* JER 31:15

MAT 02:19-23. Josef bosetter seg i Nasaret

19 Og, se! — etter at Herodes var død, viste en HERRENS* budbringer seg for Josef i en drøm mens de var i Egypt!

*JHVH

20 Han sa til ham: “Gjør deg klar, ta med deg barnet og dets mor og dra tilbake til Israel, for de som stod dette barnet etter sjelen, er døde.”

21 Så gjorde han seg klar, tok med seg barnet og dets mor og dro tilbake til landet blant Israel.*

*Jakobs sønner

22 Men da han hørte at Arkelaus var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, ble han redd for å reise tilbake dit. Og etter at han var blitt advart mot det i en drøm, bosatte han seg i Galilea.

23 Der slo han seg ned i en by som het Nasaret. Dermed gikk det igjen i oppfyllelse det som var talt av profetene, *at han skulle kalles en nasareer.**

*spire, SAK 06:12

MAT 03

Døperen Johannes

MAT 03:01-12. Johannes i ødemarken

01 På den tiden stod døperen Johannes frem i ødemarken i Judea og forkynte.

02 Han sa: “Vis anger, for himlens rike er kommet nær!”

03 Det er ham det er skrevet om av profeten Jesajah når han sier: *‘En stemme roper fra ødemarken: Rydd vei for Jehovah og gjør den rett!’* JES 40:03

04 Johannes gikk kledd i klær av ka-

melskinn med et belte av lær rundt livet. Maten hans var gresshopper og vill honning.

05 Da dro de ut til ham fra Jerusalem og hele Judea, og fra hele området rundt Jordan.

06 De ble døpt av ham i Jordan, og de bekjente sine synder.

07 Da han så at mange fariseere og saddukeere kom dit han døpte, sa han til dem: “Dere er huggormyngel! Hvordan skal dere kunne unngå den kommende vreden?”

08 Bær derfor frukt som det passer seg for angrende syndere.

09 Og tro ikke at dere kan si til dere selv: ‘Vi har Abraham til far.’ For jeg sier dere at Gud kan oppreise barn for Abraham av steiner!

10 For allerede nå ligger øksen klar ved treets rot, og hvert eneste tre som ikke bærer gode frukter, skal bli hugget ned og kastet på ilden!

11 Jeg døper dere med vann for deres angers skyld. Men etter meg kommer det en som er mektigere enn jeg, for jeg er ikke engang verdig til å bære sandalene hans. Han skal døpe med Den hellige ånd [og med ild].

12 Han bærer kasteskuffelen i sin hånd, og med den skal han renske kornet på treskeplassen før han samler hveten inn i låven. Men agnene skal han brenne opp med en usløkkelig ild!”

MAT 03:13-17. Johannes døper Jesus

13 På den tiden dro Jesus fra Galilea til Jordan for at Johannes skulle døpe ham.

14 Men Johannes ville nekte, for han sa: “Det er jeg som trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?”

15 Da svarte Jesus: “La det skje. For

alt dette må til for at rettferdigheten skal gå i oppfyllelse.”

Og da gikk han med på det.

16 Da Jesus var døpt, gikk han straks opp av vannet. Og, se! — da åpnet himlene seg foran ham og han kjente Guds ånd komme over seg i form av en due som dalte ned over ham!

17 Og, se! — da hørte de en røst fra himlene som sa:

“ Dette er min kjære Sønn som jeg har gitt min fullmakt!”

MAT 04

Jesus begynner sin gjerning

MAT 04:01-11. Satan frister Jesus

01 Etter dette ble Jesus ført ut i ødemarken av ånden for der å bli fristet av Djevelen.

02 Og etter at han hadde fastet i førti dager og førti netter, ble han sulten.

03 Da kom fristeren til ham og sa: “Hvis du er Guds Sønn, så si til disse steinene at de skal bli til brød.”

04 Jesus svarte og sa: “Det står skrevet: *‘Mennesket lever ikke bare av brød, men av de ord som kommer fra Jehovahs munn’*”

SMO 08:03

05 Så førte Djevelen ham inn i Den hellige byen og stilte ham på templets høyeste punkt.

06 Han sa: “Hvis du er Guds Sønn, så kast deg utfor. For det står skrevet: *‘Han vil gi sine budbringere befaling om deg, og de skal bære deg på hendene så du ikke skal støte din fot mot noen stein.’*”

SAL 91:11-12

07 Men Jesus svarte ham: “Det står også skrevet: *‘Du skal ikke sette Jehovah din Gud på prøve.’*”

SMO 06:16

08 Igjen tok Djevelen ham med seg opp på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens kongeriker med all deres prakt.

09 Og han sa: “Alt dette vil jeg gi deg hvis du bare vil falle ned på kne foran meg og ære meg.”

10 Men Jesus svarte: “Forsvinn, Satan. For det står også skrevet: *‘Jehovah din Gud skal du ære, og bare ham skal du tjene.’*” SMO 06:13

11 Så dro Djevelen bort fra ham, og, se! — budbringere kom og hjalp ham!

MAT 04:12-17. Jesus drar til Kaper-naum

12 Da Jesus hørte at Johannes var kastet i fengsel, dro han tilbake til Galilea.

13 Han drog fra Nasaret for å slå seg ned i Kaper-naum som ligger ved en innsjø i områdene ved Sebulon og Naftali.

14 Dette skjedde for at det skulle gå i oppfyllelse det som er skrevet ved profeten Jesajah når han sier:

15 *‘Det skal skje i landet Sebulon og i landet Naftali, ved veien til sjøen på den andre siden av elven Jordan i folkeslagenes Galilea:*

16 *Et folk som lever i mørke, skal se et stort lys, for over dem som bor på jorden under dødens skygge, har et lys stegget frem.’* JES 09:01-02

17 Rett etter den tid begynte Jesus å forkynde.

Han sa: “Vis anger, for himlenes rike er kommet nær.”

MAT 04:18-22. De første disiplene

18 Jesus gikk langs sjøen i Galilea da han fikk øye på to brødre, Simon, også kalt Peter, og Andreas.

Brødrene kastet et fiskegarn på sjøen, for de var fiskere.

19 Jesus sa til dem: “Kom, følg meg så skal jeg gjøre dere til menneskefiskere.”

20 De kastet med en gang garnet fra seg og fulgte ham.

21 Han gikk videre og fikk øye på to andre brødre, Jakob, sønn til Sebedeus, og hans bror Johannes. De var i en båt og bøtte garn sammen med sin far, Sebedeus, da Jesus kalte på dem.

22 De gikk fra garnene med en gang og fulgte ham.

MAT 04:23-25. Mange følger Jesus

23 Jesus gikk omkring i hele Galilea og underviste i synagogene. Og han forkynte budskapet om Riket og helbredet all slags sykdommer og uførheter blant folket.

24 Ryktet om ham spredde seg over hele Syria, og de kom til ham med alle som var syke eller led av uførhet eller hadde andre lidelser. De kom også med slike som var demonbesatte eller hadde nedfallssyke, og med de som var lamme.

Og han helbredet dem.

25 Derfor ble han fulgt av en stor menneskemengde både fra Galilea og Dekapolis, Jerusalem og Judea, og fra områdene på den andre siden av Jordan.

MAT 05

Jesu bergpreken

MAT 05:01-12. Guds velsignelser

01 Da han så den store menneskemengden, gikk han opp i en fjellskråning og satte seg. Og disiplene var sammen med ham.

02 Og han begynte å undervise. Han sa:

03 “Velsignet er de som har en fattig ånd, for himlenes rike er deres.

04 Velsignet er de som føler sorg, for de skal bli trøstet.

05 *‘Velsignet er de ydmyke, for de skal arve jorden.’* SAL 37:11

06 Velsignet er de som hungrer og tørster etter rettferdighet, for de skal bli mett.

07 Velsignet er de barmhjertige, for de skal bli vist barmhjertighet.

08 Velsignet er de som er rene i hjer-tet, for de skal se Gud.

09 Velsignet er de som skaper fred, for de skal kalles Guds sønner.

10 Velsignet er de som blir forfulgt for sin rettferdighets skyld, for himlenes rike er deres.

11 Velsignet er dere når noen håner dere, forfølger dere og løgnaktig taler all slags ondt om dere for min skyld.

12 Fryd dere og vær glade. For deres lønn i himlene skal bli stor, for slik ble også profetene forfulgt, de som var før dere.”

MAT 05:13. Jordens salt

13 “Dere er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan kan det da få saltinnholdet tilbake? Da er det ikke brukbart til annet enn å bli kastet ut og bli trampet ned av mennesker.”

MAT 05:14-16. Verdens lys

14 “Dere er verdens lys.

En by som ligger på en høyde, kan ikke holdes skjult.

15 Heller ikke tenner noen en lampe for å holde den skjult under et målekar.* Du setter den i en lysholder for at den skal gi lys til alle i huset.

*modios = skjepp, ca. 20 liter

16 På samme måte skal også dere la deres lys skinne for menneskene, for at de skal se deres gode gjerninger og gi æren til deres Far i himlene.”

MAT 05:17-20. Kristus oppfyller loven

17 “Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetiene. Jeg er ikke kommet for å oppheve dem, men for å oppfylle dem.

18 For denne sannhet sier jeg: Heller skal himlene og jorden forgå, enn at det

minste skrifttegn eller en liten prikk av loven* skal forgå, før alt er fullført.

*Kristi lov

19 Den som bryter ett av de minste av disse budene, og som lærer andre å gjøre det samme, skal være den minste i himlenes rike.

Men den som holder mine bud, og lærer andre å gjøre det samme, skal kalles stor i himlenes rike.

20 For jeg sier at hvis deres rettferdighet ikke overgår rettferdigheten til de skriftlærde og fariseerne, skal dere aldri komme inn i himlenes rike.”

MAT 05:21-26. Skvær opp med en som er en bror

21 “Dere har hørt at det ble sagt til dem fra gamle dager: *‘Du skal ikke slå i hjel.’*

For den som slår i hjel, blir skyldig fremfor domstolen. 2MO 20:13

22 Men jeg sier: Enhver som blir vred på sin bror uten grunn, blir skyldig til dommen. Igjen sier jeg: Den som bruker skjellsord mot sin bror, blir skyldig for Sanhedrinet.* Og en som sier: ‘Din idiot,’ blir skyldig til Gehennas ild.

*jødenes høyeste rett, men underlagt romerne

23 Derfor, hvis du bærer frem en gave foran alteret og på samme tid husker at du har noe uoppgjort med en bror, skal du la offergaven ligge igjen foran alteret.

24 Gå først og skvær opp med din bror. Deretter kan du komme med gaver.

25 Bli derfor raskt enig med ham som du er i strid med, mens du ennå går sammen med ham, for at du ikke skal bli overlatt til dommeren, slik at dommeren ikke skal overlate deg til rettsbetjenten som igjen kan kaste deg i fengsel.

26 For denne sannhet sier jeg: Du skal slett ikke slippe ut derfra før du har betalt tilbake til siste øre.”

MAT 05:27-30. Driv ikke hor

27 “Dere har hørt at det ble sagt til dem fra gamle dager:

‘Dere skal ikke drive hor.’

2MO 20:14, 5MO 05:18

28 Men jeg sier dere: Den som ser på en kvinne med begjær, han driver hor med henne i sitt hjerte.

29 Hvis ditt høyre øye får deg til å snuble, så riv det ut og kast det bort. For det er bedre at du mister en legemsdel enn at hele legemet blir kastet i Gehenna.

30 Og hvis din høyre hånd får deg til å snuble, så kutt den av og kast den bort. For det er bedre at du mister en legemsdel enn at hele legemet blir kastet i Gehenna.”

MAT 05:31-32. Forlat ikke din kvinne

31 “Det blir også sagt:

‘Den som forlater sin kvinne, må gi henne et avskjedsskriv.’ 5MO 24:01

32 Men jeg sier at én som forlater sin kvinne av noen annen grunn enn utroskap, driver hor. Og den som tar til ekte en som er forlatt, driver også hor.”

MAT 05:33-37. Sverg ikke

33 “Igjen har dere hørt at det ble sagt til dem fra gamle dager:

‘Dere skal ikke sverge falskt, men ære de eder dere har avgitt til Jehovah.’

5MO 23:21

34 Men jeg sier: Dere skal aldri sverge, og slett ikke ved himlene, for de er Guds trone.

35 Sverg heller ikke ved jorden, for den er hans fotskammel. Og heller ikke ved Jerusalem, for den er Den store kongens by.

36 Dere skal heller ikke sverge ved deres eget hode, for dere kan ikke gjøre et eneste hår verken hvitt eller svart.

37 Deres ord skal være nei, nei og ja, ja. Alt som er mer enn det, er av den onde.”

MAT 05:38-42. Snu det andre kinnet til

38 “Dere har hørt at det blir sagt:

‘Øye for øye og tann for tann.’

2MO 21:24

39 Men jeg sier: Stå ikke imot en som er ond.

For hvis noen slår dere med håndflaten på det høyre kinnet, så vend ham det andre også.

40 Og hvis noen går til sak mot dere for å frarøve dere kjortelen, så gi ham kappen deres også.

41 Og hvis noen tvinger dere til å gå én mil med ham, så gå to.

42 Vær gavmild mot ham som spør dere.

Og vend ikke ryggen til en som ønsker å låne av dere.”

MAT 05:43-48. Elsk din neste

43 “Dere har hørt at det blir sagt:

‘Du skal elske din neste’ og hate din fiende.

3MO 19:18

44 Men jeg sier: Elsk deres fiender, tal vel om dem som hater dere og be for dem som baktaler og forfølger dere. For slik kan dere vise at dere er sønner av deres Far i himlene.

45 For når solen går opp, går den opp over både onde og gode, og når det regner, regner det over både rettferdige og urettferdige.

46 For hvis dere bare elsker dem som elsker dere, hvilken lønn fortjener dere da? Gjør ikke skattefutene det samme?

47 Og hvis dere bare hilser på deres brødre, hva gjør dere da mer enn andre? Gjør ikke også skattefutene det samme?

48 Vær derfor fullmodne, for deres Far i himlene er fullmoden.”

MAT 06**Bergpreken fortsetter****MAT 06:01-04. Skjulte gaver og gode gjerninger**

01 “Pass på at dere ikke utfører deres såkalte gode gjerninger foran øynene på mennesker, for at dere skal bli æret av dem. For da vil dere ikke få noen belønning av deres Far i himlene.

02 Derfor, når dere gjør deres gode gjerninger, skal dere ikke blåse i noen basun i synagogene eller på gatene slik hyklerne gjør for å få ære fra mennesker. For denne sannhet sier jeg: De har fått sin lønn.

03 Men når du gjør gode gjerninger, så la ikke din venstre hånd vite hva den høyre gjør.

04 Dine gode gjerninger skal gjøres i det skjulte. Da vil din Far, som ser i det skjulte, belønne deg åpenlyst.”

MAT 06:05-15. Far i himlene

05 “Og når du ber, så gjør ikke som hyklerne. For de elsker å be i synagogene og på gatehjørnene for at de skal bli sett av mennesker. Men denne sannhet sier jeg: De har fått sin lønn.

06 For når du ber, skal du gå til ditt rom og lukke døren. Be så til din Far, som er i det skjulte. Da skal din Far, som ser i det skjulte, belønne deg åpenlyst.

07 Og når du ber, skal du ikke messe i vei slik de fra folkeslagene gjør. For de tror at de blir lettere hørt hvis de bruker mange ord.

08 Derfor, vær ikke som dem, for deres Far vet hva dere trenger før dere spør ham.

09 Slik som dette skal dere be:

‘Far i himlene,
la ditt navn være hellig.

10 La ditt rike komme,
og la din vilje skje

på jorden og i himlene.

11 Gi oss i dag det brød vi trenger for denne dag,
12 og ettergi vår skyld,
slik vi ettergir våre skyldnere.

13 La oss ikke bli ført ut i fristelser, men befri oss fra den onde.

[For Riket er ditt, kraften og herligheten i tider. Amen.]

14 For hvis dere tilgir de menneskene som gjør onde gjerninger mot dere, da skal også deres onde gjerninger bli tilgitt av deres himmelske Far.

15 Men hvis dere ikke tilgir de menneskene som gjør ondt mot dere, da vil heller ikke deres Far tilgi deres onde gjerninger.”

MAT 06:16-18. Rett faste

16 “Når dere faster, gjør ikke som hyklerne. For de går rundt med triste ansikter og gjør grimaser for at menneskene skal se at de faster.

Men denne sannhet sier jeg: De har fått sin lønn.

17 Derfor, når dere faster, skal dere salve deres hoder og vaske deres ansikter.

18 Dere skal ikke vise for mennesker at dere faster, men bare for deres Far, som er i det skjulte. Da skal deres Far, som ser i det skjulte, belønne dere åpenlyst.”

MAT 06:19-21. En skatt i himlene

19 “Samle dere ikke skatter på jorden der møll og rust fortærer, og der tyver bryter seg inn og stjeler.

20 Samle dere heller skatter i himlene der møll og rust ikke fortærer, og der tyver ikke bryter seg inn og stjeler.

21 For der din skatt er, vil også ditt hjerte være.”

MAT 06:22-23. Legemets lampe

22 “Øyet er legemets lampe. Derfor,

hvis dere har et klart øye, vil også resten av legemet være fullt av lys.

23 Men hvis deres øyne er onde, vil hele legemet være fullt av mørke. Så hvis lyset i dere er mørke, hvor stort blir ikke da det mørket som er i dere?”

MAT 06:24. Gud og pengebegjær

24 “Ingen kan være slave under to herrer. For enten vil han hate den ene og elske den andre, eller så vil han holde seg til den ene og avvise den andre.

Ingen kan være slave for både Gud og sitt pengebegjær.”

MAT 06:25-34. Vær ikke engstelige

25 “Derfor sier jeg: Vær ikke engstelige for sjelen, for hva den skal ete eller drikke, eller for legemet, for hva det skal ha på seg.

Er ikke sjelen mer enn maten og legemet mer enn klærne?

26 Se på fuglene i luften. De verken sår, høster eller samler i hus. Likevel gir deres himmelske Far dem mat. Er ikke dere mye mer verdt enn dem?

27 Kan noen gjennom engstelser føye så mye som en armlengde* til sitt livsløp?

*alen = 42,5 cm

28 Så hvorfor engste seg for klær? Se på liljene på marken hvordan de vokser. De verken arbeider eller spinner.

29 Og likevel sier jeg dere at ikke engang Salomo i all sin prakt var så oppstaset som en av disse.

30 Hvis det er slik Gud kler blomstene på marken, som er her i dag, men blir kastet i ovnen i morgen, hvor mye mer skulle han ikke da kle dere — selv med deres svake tro?

31 Så hvorfor har dere bekymringer og sier: ‘Hva skal vi ete?’ Og: ‘Hva skal vi drikke?’ Og: ‘Hva skal vi ha på oss?’

32 Alt dette bekymrer de fra folkeslagene seg for.

Men deres himmelske Far vet at dere trenger alt dette.

33 Søk derfor først Guds rike og dets rettferdighet så skal dere få alt dette i tillegg.

34 Bekymre dere ikke for dagen i morgen, for morgendagen kommer med sine egne bekymringer. Og hver dag har nok med sin egen plage.”

MAT 07

Bergpreken avsluttes

MAT 7:01-06. Døm ikke

01 “Døm ikke, for at dere selv ikke skal bli dømt.

02 For med den dom dere dømmer andre, skal dere selv bli dømt, og med det målet dere måler opp for andre, skal det bli målt tilbake for dere.

03 Så hvorfor ser du kvisten i din brors øye uten å legge merke til bjelken i ditt eget?

04 Og hvordan kan du si til din bror: ‘La meg fjerne kvisten fra ditt øye,’ når, se — du har en bjelke i ditt eget?

05 Du, hykler. Ta først ut bjelken fra ditt eget øye. Først da kan du se klart nok til å ta ut kvisten fra din brors øye.

06 Gi ikke det som er hellig til hundene, og kast ikke perler til griser. For hvis du gjør det, kommer de bare til å trampe deg under føttene, for så å vende seg mot deg og rive deg i stykker.”

MAT 07:07-12. Guds gode gaver

07 “Spør, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli åpnet opp for dere.

08 For den som spør, skal få. Den som leter, skal finne. Og den som banker på, skal det bli åpnet opp for.

09 For hvilket menneske når en sønn spør om et brød, gir ham en stein?

10 Eller hvem når han spør om en fisk, gir ham en slange?

11 Så hvis dere som er av den onde, gir gode gaver til deres barn, hvor mye mer skal ikke da deres Far i himlene gi gode gaver til dere når dere spør ham?

12 Derfor: Alt det dere vil at mennesker skal gjøre mot dere, skal også dere gjøre mot dem. Det er summen av loven og profetiene.”

MAT 07:13-14. Den smale veien

13 “Gå inn gjennom den trange porten. For vid og romslig er den porten som fører til død og utslettelse, og mange går inn gjennom den.

14 Men trang er den porten og smal er den veien som fører fra døden til livet, og få finner den.”

MAT 07:15-20. Falske profeter

15 “Vær på vakt mot falske profeter. De kommer til dere i saueham, men innvendig er de som grådige ulver.

16 Dere skal kjenne dem på fruktene. For kan noen plukke druer fra en tornebusk eller fiken fra en tistel?

17 Slik et godt tre bærer gode frukter, slik bærer også et dårlig tre onde frukter.

18 For et godt tre bærer gode frukter og et dårlig tre bærer onde frukter.

19 Og hvert tre som ikke bærer gode frukter, skal kuttet ned og kastes på jorden.

20 Derfor skal dere kjenne dem på fruktene.”

MAT 07:21-23. Lovløse gjerninger

21 “Ikke alle som sier ‘Herre, Herre’ skal komme inn i himlens rike, men de som gjør min himmelske Fars vilje.

22 For mange skal si til meg på den dagen: ‘Herre, Herre, har vi ikke profetert i ditt navn, og har vi ikke drevet ut demoner i ditt navn og gjort mange kraftfulle gjerninger?’

23 Men da skal jeg si dem rett ut: Dere har aldri kjent meg.

Gå bort fra meg, dere som driver med lovløshet.”

MAT 07:24-27. Bygg på en klippe

24 “Derfor skal alle som hører disse ord, og som gjør etter dem, sammenlignes med en klok mann som bygget sitt hus på en klippe.

25 Regnet kom, flomvannet steg og vinden blåste og slo, men huset falt ikke, for det var bygget på en klippe.

26 Men hver eneste som hører disse ordene og ikke gjør etter dem, kan sammenlignes med en uforstandig mann som bygger sitt hus på sand.

27 Regnet kom, flomvannet steg og vinden blåste og slo mot huset til det falt sammen — og fallet var kraftig.”

MAT 07:28-29. Etter talen

28 Da Jesus var ferdig med å forklare dem alt dette, var folket fylt av forundring over denne læren.

29 For han underviste med myndighet og ikke slik som de skriftlærde.

MAT 08

Jesus gjør mange under

MAT 08:01-04. Jesus helbreder en spedalsk

01 Da han kom ned fra fjellet, fulgte en stor menneskemengde ham.

02 Og, se! — en spedalsk kom og kastet seg foran føttene hans! Han sa:

“Herre, hvis du vil, kan du rense meg så jeg blir ren.”

03 Da rakte Jesus ut hånden, tok på ham og sa: “Jeg vil. — Bli ren.”

Og han ble renset med det samme.

04 Så sa Jesus til ham: “Ikke fortell dette til noen. Men dra av sted og presenter deg for prestene og bær frem en offergave slik Moses har befalt. La det være en vitneforklaring mot dem.”

MAT 08:05-13. Hærføreren

05 Da Jesus gikk inn i Kapernaum,

kom en hærfører mot ham og ropte på ham.

06 Han sa: “Herre, en tjener hjemme hos meg er slått av lammelse, og han har store smerter.”

07 Og Jesus sa til ham:

“Jeg skal komme og helbrede ham.”

08 Da svarte hærføreren ham: “Herre, jeg er ikke verdig å ha deg under mitt tak. Men om du bare sier ett ord, så blir min tjener leget.

09 Jeg er selv et menneske med fullmakter, og jeg har soldater under meg. Når jeg sier til den ene: ‘Gå,’ så går han. Og når jeg sier til den andre: ‘Kom,’ så kommer han.

Og når jeg sier til min slave: ‘Gjør det,’ så gjør han det.”

10 Da Jesus hørte det, ble han svært overrasket og sa til dem som var sammen med ham:

“Denne sannhet sier jeg: Aldri har jeg truffet noen blant Israel* med en så sterk tro. *Jakobs sønner

11 Og jeg sier dere at mange skal komme fra soloppgang* til solnedgang** for å lene seg til bords med Abraham, Isak og Jakob i himlenes rike. *øst **vest

12 Men rikets sønner skal bli kastet ut i det dypeste mørke. Der skal de gråte og skjære tenner.”

13 Så sa Jesus til hærføreren: “Gå, så skal det skje slik du tror.”

Og tjeneren ble leget i samme øyeblikk!

MAT 08:14-15. Peters svigermor

14 Da Jesus kom hjem til Peter, så han at hans svigermor var slått med feber.

15 Han tok henne i hånden og feberen forsvant.

Da stod hun opp og stelte for dem.

MAT 08:16-17. Mange blir helbredet

16 Da det gikk mot kveld, kom de til ham med mange demonbesatte. Og han drev ut åndene med ett ord, og han helbredet alle de syke.

17 Det var for at det skulle gå i oppfyllelse det som var talt av profeten Jesajah når han sier:

‘Selv tok han på seg våre sykdommer og bar våre uførheter.’ JES 53:04

MAT 08:18-22. Det koster å følge Jesus

18 Da Jesus så den store menneskemengden omkring seg, befalte han at de skulle dra over til den andre siden.

19 Da kom en av de skriftlærde til ham og sa: “Lærer, jeg ønsker å følge deg samme hvor du går.”

20 Jesus svarte: “Revene har hi og fuglene har reir, men Menneskesønnen har ikke noe sted hvor han kan hvile sitt hode.”

21 En annen, en disippel, sa: “Herre, la meg først gå og begrave min far.”

22 Men Jesus svarte: “Følg du meg, og la de døde begrave de døde.”

MAT 08:23-27. Jesus stilner stormen

23 Så gikk han ombord i en båt, og disiplene fulgte ham.

24 Og, se! — det blåste opp til sterk storm over vannet slik at bølgene slo over båten! Men han sov.

25 Da kom disiplene og vekte ham. De sa: “Herre, redd oss før vi omkommer!”

26 Jesus svarte: “Hvorfor er dere så redde, dere med så svak tro?”

Da reiste han seg og truet mot vinden — og havet ble blikk stille!

27 Da undret mennene seg og sa:

“Hvem kan dette være som både vinden og havet adlyder!”

MAT 08:28-34. To demonbesatte

28 De kom frem til området Gardarenes på den andre siden og ble møtt av to demonbesatte menn. Og de kom ut fra gravhulene og var så voldsomme at ingen hadde mot nok til å gå forbi dem på veien.

29 Og, se! — da ropte de og sa: “Jesus, Guds Sønn, hvorfor er du kommet denne veien for å plage oss før tiden?”

30 Et godt stykke borte gikk en flokk griser og beitet.

31 De med demonene bønnfalt ham og sa: “Hvis du driver dem ut, så la dem fare inn i griseflokken!”

32 Han sa: “Forsvinn fra dem.” Og da fór de ut av dem og inn i griseflokken. Og, se! — hele griseflokken satte av sted nedover en bratt fjellskråning og ut i sjøen!

Der druknet de.

33 Da flyktet de som hadde passet dem, og de gikk inn i byen og fortalte alt som hadde skjedd med de to demonbesatte.

34 Og, se! — da gikk alle fra byen ut for å møte Jesus! Og de bønnfalt ham om å dra bort fra grenseområdene deres.

MAT 09

Jesus gjør flere under

MAT 09:01-08. Jesus leger en lam

01 Så gikk han om bord i båten, dro over til den andre siden og kom frem til sin egen by.

02 Og, se! — da kom de til ham med en lam som de bar på en bære! Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: “Du har vært modig, barn. — Dine synder er tilgitt.”

03 Og, se! — da sa de skriftlærde til hverandre:

“Han er blasfemisk!”

04 Men Jesus forstod hva de hadde i tankene og spurte: “Hvorfor tenker dere ondt i deres hjerter?”

05 For hva er lettest å si: Dine synder er deg tilgitt, eller å si: Stå opp og gå?

06 Men dere skal vite at Menneskesønnen har fullmakt på jorden til også å tilgi synder.”

Så sa han til den lamme: “Reis deg, ta båren med deg og gå hjem.”

07 Og han reiste seg og gikk hjem.

08 Da menneskemengden så dette, ble de fulle av ærefrykt og lovpriste Gud fordi han hadde gitt en slik fullmakt til et menneske.

MAT 09:09-13. Skattefuten Matteus

09 Da Jesus gikk videre derfra, fikk han øye på en mann som hette Matteus og satt i skatteboden. Han sa til ham:

“Følg meg.”

Og han reiste seg og fulgte ham.

10 Jesus ble med ham og lenet seg til bords i huset hans. Og, se! — mange skattefuter og syndere kom og lenet seg til bords sammen med ham og disiplene!

11 Da fariseerne så dette, spurte de disiplene: “Hvorfor eter læreren deres sammen med skattefuter og syndere?”

12 Jesus hørte det og sa: “Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke.

13 Gå og lær hva dette betyr: Jeg vil ha barmhjertighet og ikke offer. For jeg er ikke kommet for å kalle de rettfærdige til anger, men synderne.”

MAT 09:14-15. Om å faste

14 Da kom Johannes’ disipler til ham og sa: “Hvorfor må vi og fariseerne faste mens dine disipler slett ikke faster?”

15 Jesus svarte: “Hvordan kan sønnene i brudekammeret sørge når brudgommen er sammen med dem? Men den

tiden kommer da brudgommen blir tatt fra dem. Da kan de faste.”

MAT 09:16-17. Nye tøyestykker og gamle vinsekker

16 “Ingen setter nye tøyestykker på gamle kapper, for da vil lappestykkene fremheve slitasjen på de gamle kappene slik at de ser enda verre ut.

17 Og ingen fyller ny vin på gamle vinsekker, for da vil vinsekkene sprekke og vinen renne ut og bli ødelagt. Den nye vinen må fyller på nye vinsekker slik at begge vil bli bevart.”

MAT 09:18-26. En død pike og en blødende kvinne

18 Mens han sa dette, se! — da kom en forstander og bøyde seg ærbødig for ham! Han sa: “Min datter er nettopp død, men hvis du kommer og legger hånden din på henne, vil hun bli i live.”

19 Jesus reiste seg og fulgte ham, og det samme gjorde disiplene.

20 Og, se! — en kvinne som hadde hatt blødninger i tolv år, kom bakfra og rørte ved kanten av kappen hans!

21 For hun sa med seg selv: ‘Om jeg bare får ta på kappen hans, er jeg reddet.’

22 Jesus snudde seg, så på henne og sa: “Du er modig, datter. Din tro har reddet deg.”

Og kvinnen ble frisk i samme stund!

23 Da Jesus kom inn i synagogeforstanderens hus, så han fløytespillere og mange opprørte mennesker.

24 Han sa: “Flytt dere, for den vesle piken er ikke død. Hun sover.”

Men da lo de nedsettende av ham.

25 Da menneskene hadde kommet seg ut, gikk han inn og tok piken i hånden.

Og hun reiste seg opp.

26 Nyheten om dette spredte seg fort over hele distriktet.

MAT 09:27-31. To blinde får synet

27 Da Jesus gikk bort derfra, fulgte to blinde etter ham. Og de ropte til ham:

“Du, Davids sønn, ha barmhjertighet med oss!”

28 Da han var kommet inn i huset, kom de blinde til ham. Han spurte: “Tror dere jeg kan gjøre dette?” Og de svarte: “Ja, Herre.”

29 Da tok han på øynene deres og sa til dem: “Slik dere tror, skal det skje.”

30 Og øynene deres ble åpnet! Men Jesus advarte dem strengt og sa: “Se til at ikke noe menneske får greie på dette.”

31 De dro likevel av sted og spredde nyheten om ham over hele distriktet.

MAT 09:32-34. En døvstum kan snakke

32 Og, se! — da de var gått ut, kom de til ham med en som var både døvstum og demonbesatt!

33 Da demonen var drevet ut, begynte den stumme å snakke. Menneskene ble forbauset og sa: “Noe slikt har aldri hendt blant Israel!”* *Jakobs sønner

34 Men fariseerne sa: “Det er ved demonenes fyrste han driver dem ut!”

MAT 09:35-38. Innhøstingen er stor

35 Jesus dro omkring fra by til bygd og underviste i synagogene. Der forkynte han budskapet om Riket og helbredet alle de syke og uføre blant folket.

36 Og da han så menneskemengden, følte han medlidenhet med dem, for de var trette og spredt omkring som sauer uten gjeter.

37 Da sa han til disiplene: “Innhøstingen er sannelig stor, men arbeiderne er få.

38 Be derfor innhøstingens HERRE* om at han må sende arbeidere ut til innhøstingen.”

*JHVH

MAT 10**De tolv apostlene****MAT 10:01-04. Navnet på apostlene**

01 Han kalte til seg tolv av disiplene og gav dem fullmakt til å drive ut urene ånder og til å helbrede alle de uføre og alle de syke.

02 Dette er navnet på de tolv apostlene: Først Simon, også kalt Peter, og hans bror Andreas, og Jakob til Sebedeus og hans bror Johannes.

03 Filip og Bartolomeus, Tomas og skattefuten Matteus; Jakob til Alfeus, og Lebbeus, han som ble kalt Taddeus, og Simon Kananaïos.

04 Og Judas fra Iskariot som overgav ham.

MAT 10:05-15. Tolv utsendte menn

05 Disse tolv sendte Jesus ut. Han befalte dem og sa: "Dere skal ikke ta veien til dem fra folkeslagene eller gå inn i noen av byene til samaritanerne.

06 Gå i stedet til de tapte sauene av Israels hus.

07 Og når dere drar ut, skal dere forkynde at himlenes rike er kommet nær.

08 Helbred syke, rens spedalske, reis opp døde og driv ut demoner. Og det dere har fått for ingenting, skal dere gi for ingenting.

09 Ta ikke med dere gull, sølv eller kobber i beltene deres.

10 Ta heller ikke med dere noen niste på veien, eller to kjørtler, eller sandaler, eller vandrestav, for en arbeider er verdt sin lønn.

11 Når dere kommer til en by eller en landsby, skal dere søke etter noen som er verdige, og dere skal bo på det stedet inntil dere drar videre.

12 Når dere kommer inn i huset, skal dere hilse på dem.

13 Og hvis husstanden fortjener det, så la deres fred komme over den. Hvis ikke, så ta deres fred med dere og gå.

14 Men hvis noen ikke vil ta imot dere, eller høre på dere, så dra fra det huset eller den byen og rist støvet av føttene deres.

15 For denne sannhet sier jeg: Det vil bli lettere for de fra områdene rundt Sodom og Gomorra under dommen enn for de fra den byen."

MAT 10:16-31. Forfølgelser kommer

16 "Og, se — jeg sender dere ut som sauer blant ulver. Derfor skal dere være slue som slangen og troskyldig som duen.

17 Vær på vakt mot mennesker, for de vil overlate dere til lokale domstoler og piske dere i synagogene.

18 Dere vil bli overlatt til guvernører og konger for min skyld. Det skal være en vitneforklaring for dem fra folkeslagene.

19 Men når de overgir dere, skal dere ikke engste dere for hva dere skal tale, for det vil bli gitt dere på den tid hva dere skal si.

20 For dere skal tale i deres Fars ånd når dere taler.

21 Bror skal overgi bror til døden, en far sitt barn, og barn skal sette seg opp mot sine foreldre og forårsake deres død.

22 Og dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til avslutningen, skal bli reddet.

23 Når dere blir forfulgt i én by, så flykt til den neste. For denne sannhet sier jeg: Dere skal slett ikke bli ferdige med byene blant Israel* før Menneskesønnen kommer.

*Jakobs sønner

24 En disippel står ikke over sin lærer og heller ikke en slave over sin herre.

25 Det er nok for en disippel å bli som sin lærer og en slave som sin herre. For hvis de kaller læreren, som er husets herre, for Be'elsebub, hvor mye mer vil de ikke da kalle husfolket det samme?

26 Frykt derfor ikke for dem. For ingenting er skjult som ikke skal bli avdekket, og alt som holdes hemmelig, skal bli avslørt.

27 For det jeg forteller dere i mørket, skal dere si i lyset.

Og det som blir hvisket dere i øret, skal dere forkynne fra hustakene.

28 Frykt ikke for dem som vil drepe legemet, men som ikke kan drepe sjelen. Frykt heller ham som kan ødelegge både sjel og legeme i Gehenna.

29 Blir ikke to spurver solgt for en slant? Likevel faller ingen av dem til jorden uten at min Far vet det.

30 Selv hvert hår på deres hode kan han telle.

31 Derfor, vær ikke engstelige, for dere er mer verdt enn mange spurver.”

MAT 10:32-33. Bekjenn Kristus

32 “Derfor: Alle som viser fremfor mennesker at de kjenner meg, skal også jeg vise at jeg kjenner fremfor min Far i himlene.

33 Men alle som avviser meg fremfor mennesker, skal også jeg avvise fremfor min Far i himlene.”

MAT 10:34-39. Ikke fred, men sverd

34 “Tro ikke at jeg kom for å bringe fred på jorden. For jeg er ikke kommet for å bringe fred, men sverd.

35 Jeg er kommet for *‘å sette en mann opp mot sin far, en datter opp mot sin mor og en svigerdatter opp mot sin svigermor.*

36 *‘Og en manns fiender skal finnes blant hans husfolk.’*

MIK 07:06

37 Men den som elsker sin far eller mor mer enn meg, er uverdigg. Og den som elsker sin sønn eller datter høyere enn meg, er også uverdigg.

38 Og den som ikke vil ta opp sin staur og følge meg, er heller ikke verdigg.

39 For den som vil finne sin sjel, skal miste den, men den som mister sin sjel for min skyld, skal finne den.”

MAT 10:40-42. Et glass kaldt vann

40 “Den som tar imot dere, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg.

41 Den som tar imot en profet i profetens navn, skal få lønn som en profet. Og den som tar imot en rettferdig i rettferdighetens navn, skal få lønn som rettferdig.

42 Og om den som gir en av disse små så mye som et glass kaldt vann fordi han er en disippel, sier jeg denne sannheten: Han skal ikke tape sin lønn.”

MAT 11

Læreren Jesus

MAT 11:01-06. En bønn om hjelp

01 Det skjedde etter at Jesus var ferdigg med å undervise de tolv disiplene, at han dro videre derfra for å undervise og forkynne i byene der.

02 Da Johannes i fengselet hørte om Kristi gjerninger, sendte han to av disiplene sine til ham.

03 De spurte: “Er du den som skal komme, eller må vi vente på en annen?”

04 Jesus svarte dem og sa: “Gå tilbake og fortell Johannes alt det dere har hørt og sett:

05 Blinde får synet. Lamme kan gå. Spedalske blir rensset og døve kan høre. Døde står opp og budskapet blir forkynt for de fattige. —

06 Velsignet er den som ikke snubler på grunn av meg.”

MAT 11:07-15. Den største på jorden

07 Da de var gått, begynte Jesus å snakke til menneskemengden om Johannes:

‘Hva var det dere dro ut i ødemarken for å se? — Et siv som svaiet i vinden?’

08 Hva kom dere for å se? — Et menneske kledd i silkekappe? For, se — de som klær seg i silke, er i kongens hus.

09 Hva kom dere for å se? — En profet? Ja, sier jeg: Han er mye større enn en profet.

10 Det er om ham er det skrevet:

‘Og, se — jeg vil sende min budbringer foran ditt ansikt, og han skal rydde vei for deg.’ MAL 03:01

11 Denne sannhet sier jeg: Blant dem som er født av kvinner, har det ikke stått frem noen større enn døperen Johannes.

Og likevel er den minste i himlenes rike større enn han.

12 Fra døperen Johannes’ tid, som er nå, vil himlenes rike være under et veldig press, og de vil trenge seg inn i det med makt.

13 For alle profetene og loven profeterte frem til Johannes.

14 Og hvis dere vil vite det: Han er den Elijah som skulle komme.

15 Den som har ører å høre med — lytt.”

MAT 11:16-19. Klage over de vantro

16 ‘Hva kan jeg sammenligne de av denne slekten med? De er som guttunger som sitter på gatene og roper til kameratene sine:

17 ‘Vi har spilt på fløyte, men ingen danset. Og vi sang klagesanger, men ingen sørget.’

18 Men Johannes kom verken for å ete eller drikke. Derfor sier de:

‘Han er besatt av demoner.’

19 Men da Menneskesønnen kom, både åt og drakk han. Derfor sier de: ‘Se — en storeter, en vindrikker og en venn av skattefuter og syndere.’ —

Visdommen skal bli rettferdiggjort av sine barn.”

MAT 11:20-24. Sørgerop over byene

20 Så begynte han å klandre dem som var fra de byene der han hadde utført de fleste kraftfulle gjerningene, fordi ingen viste anger.

21 “Sørg, dere fra Korasin, og sørg, dere fra Betsaida. For hadde de kraftfulle gjerningene som ble gjort hos dere, blitt gjort i Tyrus eller Sidon, ville de ha vist anger for lenge siden og kledd seg i sekk og aske.

22 Men dette sier jeg: Det vil bli lettere for dem fra Tyrus og Sidon på dommens dag enn for dere.

23 Og dere fra Kapernaum, dere kunne blitt løftet opp til himlene. Men dere skal bli kastet ned i graven. For om de kraftfulle gjerningene som er blitt utført blant dere, var blitt utført i Sodoma, hadde den byen bestått til denne dag.

24 Men dette sier jeg: Det skal bli lettere for dem fra områdene rundt Sodoma på dommens dag enn for dere.”

MAT 11:25-30. Jesus lovpriser sin Far

25 På den tiden reagerte Jesus med å si: “Jeg erkjenner, Far, himlenes og jordens Herre, at du har skjult dette for de kloke og forstandige, men åpenbart det for slike som er som barn.

26 For slik, Far, slik har det behaget deg å handle.

27 Alt er overgitt til meg av min Far. For ingen kjenner Sønnen slik som min Far, og ingen kjenner min Far slik som

Sønnen og den som han har valgt å åpne ham for.

28 Kom til meg alle som er trette og har tungt å bære, for jeg vil gi dere ny styrke.

29 Bær deres åk sammen med meg, og lær av meg, for jeg er mild og nedslått i mitt hjerte. Jeg vil gi deres sjeler ny styrke.

30 For mitt åk er skånsomt, og min byrde er lett.”

MAT 12

Strid med fariseerne

MAT 12:01-08. Herre over sabbaten

01 På den tiden gikk Jesus gjennom en kornåker på en sabbat. Disiplene var sultne og begynte å plukke fra kornaksene som de åt av.

02 Fariseerne så det og sa: “Se! — disiplene dine gjør noe som er ulovlig på en sabbat!”

03 Jesus svarte: “Har dere ikke lest hva David gjorde da han og ble sulten?”

04 Da gikk han inn i Guds hus og åt av utstillingsbrødene, noe som det var ulovlig å ete av for andre enn prestene.

05 Eller har dere ikke lest i loven at prestene i templet vanhelliget sabbaten — og var uskyldige?

06 Men jeg sier: Her er én som er større enn templet.

07 Og, hvis dere hadde forstått hva dette betyr:

‘Jeg vil ha barmhjertighet, og ikke offer,’ hadde dere ikke dømt de uskyldige.

HOS06:06

08 For Menneskesønnen er også herre over sabbaten.”

MAT 12:09-14. På en sabbat

09 Så dro han bort derfra og gikk inn i synagogen.

10 Og, se! — det var et menneske der

med en visser hånd! Da utfordret de ham og sa:

“Er det lovlig å helbrede på en sabbat? Eller er det et lovbrudd?”

11 Han svarte dem: “Hvis et menneske tilfeldigvis ser en sau som har falt ned i en grøft på en sabbat, vil det ikke da anstrenge seg for å dra den opp?”

12 Hvor mye mer verdifullt er da ikke et menneske enn en sau? Derfor er det ikke lovbrudd å gjøre godt på en sabbat.”

13 Så sa han til mennesket: “Rekk ut hånden din.” Det rakte ut hånden, og den ble vitalisert og like frisk som den andre.

14 Men fariseerne gikk ut og pønsket på en plan om hvordan de skulle få tatt livet av ham.

MAT 12:15-21. Jesus — Guds tjener

15 Jesus forstod dette og dro bort derfra. Men en stor menneskemengde fulgte ham, og han helbredet dem alle.

16 Men han advarte dem mot å gjøre det kjent.

17 Det var for at det skulle gå i oppfyllelse det som var skrevet ved profeten Jesajah når han sier:

18 *‘Se! — dette er den tjeneren jeg har valgt meg, ham som jeg har kjær og som min sjel har godkjent. Jeg vil legge min ånd over ham, for at han skal gjøre dommen kjent for dem fra folkeslagene.*

19 *Han skal ikke trette eller rope, og ingen skal høre hans røst på gatene.*

20 *Og ingen nedbrutte siv skal han knuse, og heller ingen ulmende veke skal han slokke før han har gjort dommen om til seier.*

21 *Til hans navn skal de fra folkeslagene sette sitt håp.’* JES 42:01-04

MAT 12:22-30. Et hus i strid med seg selv

22 Så kom de til ham med en demon-

besatt som var både blind og døv. Og Jesus helbredet ham som hadde vært blind og døv slik at han kunne både snakke og se.

23 Hele menneskemengden ble forundret og sa:

“Kan dette være Davids sønn?”

24 Fariseerne hørte dette og sa: “Han driver ut demoner ved Be’elsebub, demonenes hersker.”

25 Men Jesus forstod tankene deres og sa:

“Ethvert rike som er i strid med seg selv, vil bli lagt øde, for ingen by eller hus som er i strid med seg selv, kan bli stående.

26 Og hvis Satan driver ut Satan, strider han mot seg selv. Hvordan kan hans rike da bli stående?

27 Hvis jeg driver ut demoner ved Be’elsebub, ved hvem driver da deres sønner dem ut? Derfor skal de være deres dommere.

28 Men hvis jeg driver ut demoner ved Guds ånd, er Guds rike uten tvil kommet til dere.

29 Eller hvordan kan noen gå inn i huset til en som er sterk og plyndre det uten at han først får bundet den sterke? Først da kan han plyndre hans hus.

20 Derfor: Den som ikke samler, han sprer.”

MAT 12:31-32. Spott mot Den hellige ånd

31 “Av den grunn sier jeg: Enhver synd og bespottelse blir tilgitt menneskene, men spott mot ånden skal ikke bli tilgitt menneskene.

32 Den som taler et ord mot Menneskesønnen, skal bli tilgitt, men den som taler mot Den hellige ånd, skal aldri bli tilgitt, verken i denne tiden eller i den kommende.”

MAT 12:33-37. Et tre kjennes på frukten

33 “Gjør du treet godt, blir frukten god. Men gjør du treet dårlig, blir frukten dårlig.

For treet skal kjennes på frukten.

34 Huggormyngel. For hvordan kan dere som er av den onde, si noe godt?

Av hjertets overflod taler munnen.

35 Et godt menneske henter frem av den gode skatten han har i sitt hjerte.

Han får frem det gode.

Men et ondt menneske henter frem av den onde skatten.

Han får frem det onde.

36 Men jeg sier dere: Hvert uvetting ord et menneske taler, skal det bli stilt til ansvar for på dommens dag.

37 For etter dine ord skal du bli rettferdiggjort, og etter dine ord skal du bli fordømt.”

MAT 12:38-42. Profeten Jonas tegn

38 Da kom noen av de skriftlærde og fariseerne til ham. De utfordret ham og sa: “Lærer, vi ønsker at du skal gi oss et tegn.”

39 Men han svarte dem og sa:

“En ondskapsfull og utro slekt krever et tegn. Men dere skal ikke få noe tegn unntatt profeten Jonas tegn.

40 For slik Jona var tre dager og tre netter i storfiskens buk, slik skal også Menneskesønnen være tre dager og tre netter i jordens hjerte.

41 Menneskene i Ninive skal bli oppreist til dommen sammen med denne slekt, og de skal fordømme den, for de viste anger ved Jonas forkynnelse. Men, se — her er én som er større enn Jona.

42 Sydens dronning vil også bli oppreist til dommen sammen med denne slekt og fordømme den, for hun kom fra fjerne strøk for å lytte til Salomos vis-

dom. Men, se — her er én som er større enn Salomo.”

MAT 12:43-45. En ondskapsfull slekt

43 “Når en uren ånd farer ut av et menneske, drar den gjennom tørre steder på jakt etter hvile uten å finne noen.

44 Så sier den: ‘Jeg vil fare tilbake til det huset som jeg kom fra.’ Men når den kommer frem, finner den det tomt, rengjort og pyntet.

45 Så drar den og tar med seg sju fremmede ånder som er enda verre enn seg selv, og de slår seg til der. Da blir slutten verre for det mennesket enn det var tidligere. Slik skal det også gå med denne ondskapsfulle slekt.”

MAT 12:46-50. En bror, en søster eller en mor

46 Jesus var opptatt med å snakke til forsamlingen, men, se! — hans mor og brødre stod utenfor og ville snakke med ham!

47 Én sa til ham: “Se! — din mor og dine brødre står utenfor, og de vil snakke med deg!”

48 Han svarte og sa: “Hvem er min mor og hvem er mine brødre?”

49 Så rakte han ut hånden mot disiplene og sa: “Se — her er min mor og mine brødre.

50 For den som gjør min himmelske Fars vilje, er en bror, en søster og en mor.”

MAT 13

Jesus taler i bilder

MAT 13:01-09. Såmannen

01 Samme dag gikk Jesus ut av huset og satte seg ved sjøen.

02 Da samlet det seg en menneskemengde rundt ham slik at han måtte gå å sette seg i en båt mens alle menneskene stod på stranden.

03 Han fortalte dem mange lignelser og sa: “Se — en såmann gikk ut for å så.

04 Mens han sådde, falt noen såkorn langs veien, og fuglene kom og åt dem opp.

05 Noen falt på steingrunn på steder uten mye jord. De vokste hurtig opp fordi de ikke hadde dyp jord.

06 Men solen brant og plantene ble svidde og visnet, for de hadde ikke slått røtter.

07 Andre falt blant tistler som vokste opp og kvelte dem.

08 Men noen falt i god jord og gav god avling; noen hundre ganger, noen seksti ganger, og andre tretti ganger.

09 Den som har ører å høre med — lytt.”

MAT 13:10-17. Jesus taler i bilder

10 Disiplene kom og spurte ham:

“Hvorfor snakker du til dem i lignelser?”

11 Han svarte og sa: “Dere har fått kunnskapen om himlenes rikes mysterium, men de har ikke fått den.

12 Og — den som får, skal få i overflod. Men den som ingenting får, skal miste alt.

13 Derfor taler jeg til dem i lignelser. For når de ser, skjelner de ikke, og når de hører, verken hører de eller forstår.

14 Det er på dem Jesajahs profeti går i oppfyllelse når han sier:

‘Når de hører, skjønner de ikke, og når de ser, skjelner de ikke.

15 Dette folkets hjerter er blitt forherdet. De kan knapt høre med ørene, og de har lukket øynene for at øynene ikke skal se, og ørene ikke høre, for at deres hjerter ikke skal forstå og vende om slik at jeg kan lege dem.’” JES 06:09-10

16 Men dere er velsignet, fordi dere skjelner med øynene og lytter med ørene.

17 For denne sannhet sier jeg: Mange er de profetene og rettferdige som har lengtet etter å få se det dere ser, uten å få se det, og å få høre det dere hører, uten å få høre det.”

MAT 13:18-23. Forklaring på såmannen

18 “Hør derfor lignelsen om såmannen:

19 Når noen hører ordet om Riket uten å forstå det, er det fordi den onde kommer og river til seg det som ble sådd i hans hjerte. Dette er de såkorn som falt langs veien.

20 Han som tok imot såkornet som falt på steingrunn, er han som hører ordet og straks tar imot det med glede.

21 Men fordi han ikke har slått rot, holder han ut bare en kort tid.

For når det kommer trengsler og forfølgelser på grunn av ordet, snubler han.

22 Det såkornet som falt blant tistler, er han som hører ordet, men denne tidens bekymringer og rikdommens forførelser kveler ordet så det ikke bærer frukt.

23 Det såkornet som ble sådd i god jord, er han som hører ordet og forstår det. Han bærer frukt som gir tilbake hundre ganger, en seksti og en tretti.”

MAT 13:24-30. Hveten og ugresset

24 Han presenterte enda en lignelse for dem: “Himlenes rike kan sammenlignes med en mann som sådde gode såkorn i åkeren sin.

25 Men mens menneskene sov, kom en fiende og sådde ugross blant hveten.

Og så dro han bort.

26 Da hveten vokste opp og gav avling, kom også ugresset til syne.

27 Slavene kom bort til husets herre og spurte: ‘Herre, sådde du ikke gode såkorn i åkeren? —

Hvor kommer alt ugresset fra?’

28 Han svarte: ‘En fiende har gjort dette.’

Da spurte slavene ham: ‘Vil du at vi skal gå og luke det bort?’

29 Men han svarte: ‘Nei, for når dere luker bort ugresset, kan dere også rive opp av hveten.

30 La begge sortene vokse sammen inntil innhøstingen. Når det blir tid for innhøstingen, skal jeg si til innhøsterne: Sank først ugresset i bunter og brenn det til aske.

Deretter kan dere samle hveten inn i kornkammeret.”

MAT 13:31-32. Sennepsfrøet

31 Han presenterte enda en lignelse for dem: “Himlenes rike kan sammenlignes med et sennepsfrø som en mann plantet i en åker.

32 Og selv om det er det minste av alle frø, vokser det opp til å bli den største av alle hagevekstene. Det blir til et tre. Så kommer himlenes fugler og vugler seg på dets grener.”

MAT 13:33. Om gjærdeigen

33 I en annen lignelse sa Jesus:

“Himlenes rike kan også sammenlignes med en gjærdeig som en kvinne tok og knadde sammen med tre satos* mel til alt var gjennomsyret.” *1 satos = 18 liter

MAT 13:34-35. Jesus talte i lignelser

34 Alt dette talte Jesus til menneskemengden i lignelser, for uten lignelser talte han ikke til dem.

35 Det var for at det skulle gå i oppfyllelse det som var skrevet ved profeten når han sier:

‘Jeg skal åpne min munn i lignelser og forklare det som har vært skjult fra denne verdens grunnleggelse.’ SAL 78:02

MAT 13:36-43. Forklaring på hveten og ugresset

36 Så sendte Jesus menneskemengden fra seg og gikk inn i huset. Da fulgte disiplene etter og sa: "Forklar oss lignelsen om ugresset på åkeren?"

37 Han svarte: "Han som sår det gode såkornet er Menneskesønnen.

38 Åkeren er verden, det gode såkornet er rikets sønner og ugresset er den ondes sønner.

39 Fienden som sådde, er Djevelen. Innhøstingen er avslutningen av denne tiden og innhøstene er budbringerne.

40 Så skal ugresset buntas og kastes på ilden. — Slik skal det også bli under avslutningen av denne tiden.

41 Da skal Menneskesønnen sende ut sine budbringere, og de skal luke bort alt fra hans rike som kan utgjøre en snublestein, og alle som driver med lovløshet.

42 Og de skal kastes i ildovnen. Der skal de gråte og skjære tenner.

43 Da skal de rettferdige skinne som solen i min Fars rike.

Den som har ører å høre med — lytt."

MAT 13:44. Den skjulte skatten

44 "Himlenes rike kan også sammenlignes med en skatt som har ligget skjult i en åker. En mann fant den, og full av glede dro han bort og solgte alt han eide.

Deretter kjøpte han åkeren."

MAT 13:45-46. Den vakre perlen

45 "Himlenes rike kan også sammenlignes med en handelsmanns søken etter en vakker perle.

46 Da han forstod at denne perlen var kostelig, dro bort og solgte alt han hadde for å kunne kjøpe den."

MAT 13:47-52. Fiskegarnet

47 "Himlenes rike kan også sammenlignes med et garn som ble satt ut i havet for å fange mange sorter.

48 Da det var fullt, kom de og dro det på land. Så satte de seg ned og sorterte ut

de gode i kar, men de dårlige kastet de bort.

49 Slik skal det også bli under avslutningen av denne tiden. For da skal budbringerne komme og skille de onde fra de rettferdige.

50 De skal kastes i ildovnen. Der skal de gråte og skjære tenner."

51 Så spurte Jesus: "Forstår dere alt dette?" Og de svarte: "Ja, Herre."

52 Da sa han dette til dem: "En skriftlærd som har fått opplæring om himlenes rike, kan sammenlignes med en mann, en husets herre, som kan sette frem en skatt av nytt og gammelt."

MAT 13:53-58. Hjemme i Nasaret

53 Etter at Jesus var ferdig med å tale til dem i lignelser, dro han derfra.

54 Da han var kommet frem til hjembyen sitt, begynte han å undervise i synagogen. De ble forundret og sa: "Hvor har han all denne visdommen og kraften fra?"

55 Er han ikke sønn til tømmermannen? Heter ikke hans mor Maria? Og er han ikke bror til Jakob, Joses, Simon og Judas?"

56 Og søstrene hans, er de ikke alle herfra? — Hvor har han da fått alt dette fra?"

57 Dermed snublet de på grunn av Jesus. Derfor sa han: "En profet blir foraktet på sitt hjemsted og i sitt eget hus."

58 Men han utførte ikke mange kraftfulle gjerninger der på grunn av deres manglende tro.

MAT 14

Jesus gjør enda flere under

MAT 14:01-13. Johannes blir hals-hugget

01 På den tiden fikk Herodes, landsdelsherskeren, høre ryktene om Jesus.

02 Han sa til tjenerne sine: "Denne døperen Johannes har stått opp fra de

døde! Det er derfor slike mektige krefter kan utgå fra ham!”

03 Herodes hadde pågrepet Johannes, satt ham i lenker og kastet ham i fengsel på grunn av Herodias, hans bror Filips kvinne.

04 For Johannes hadde sagt til ham: “Det er ulovlig for deg å ha henne!”

05 Herodes ville drepe Johannes, men var redd for menneskemengden som påstod at han var en profet.

06 Da Herodes feiret sin fødselsdag, lot han datter til Herodias danse for dem, og hun gledet Herodes.

07 Derfor lovet han under ed å gi henne hva hun måtte ønske.

08 Under påtrykk fra sin mor sa hun: “Gi meg døperen Johannes’ hode på et fat!”

09 Dette gjorde at kongen ble urolig, men på grunn av hans ed og dem som lenet seg til bords med ham, befalte han at hun skulle få det.

10 Da sendte han noen for å hals-hugge Johannes i fengselet.

11 Og hodet hans ble båret inn på et fat og gitt til piken som overrakte det til sin mor.

12 Disiplene hans kom og hentet legemet hans og begravde det. Så gikk de og fortalte det til Jesus.

13 Da Jesus hørte det, trakk han seg tilbake derfra, og i en båt dro han til et øde sted for å være alene.

MAT 14:14-21. Jesus metter fem tusen

14 Da menneskemengden hørte om dette, begynte de å følge etter ham til fots fra byene.

Og da Jesus kom frem og så den store menneskemengden, fikk han medfølelse for dem, og han helbredet de syke blant dem.

15 Da det gikk mot kveld, kom disiplene til ham og sa: “Dette er et øde sted, og det begynner alt å bli sent. Send menneskemengden bort til en landsby så de kan kjøpe seg mat.”

16 Men da svarte Jesus: “De trenger ikke dra bort. Dere får gi dem noe å ete.”

17 Da sa de: “Vi har bare fem brød og to fisker!”

18 Men han svarte dem: “Kom, gi dem til meg.”

19 Så ba han menneskemengden sette seg ned i gresset. Han tok de fem brødene og de to fiskene, så opp mot himlene, velsignet brødet og brøt det. Så gav han det til disiplene, og disiplene gav av det til menneskemengden.

20 Alle åt seg mette, og da de samlet sammen de stykkene som var til overs, ble det tolv fulle kurver.

21 De som hadde spist, var til sammen fem tusen menn, ikke medregnet kvinner og barn.

MAT 14:22-33. Jesus går på vannet

22 Rett etter bestemte Jesus at disiplene skulle gå om bord i båten for å dra i forveien til den andre siden mens han sendte menneskemengden fra seg.

23 Etter at de var dratt bort, gikk han opp i fjellskranningen for å be. Da kvelden kom, var han helt alene der.

24 Båten var kommet et godt stykke fra land. Den stampet mot bølgene, for de hadde motvind.

25 Men i den fjerde nattevakt kom Jesus til dem spaserende på sjøen.

26 Da disiplene så at han kom spaserende på sjøen, ble de forskrekket og ropte ut: “Det er et spøkelse!”

Og de skrek av redsel.

27 Men straks sa Jesus til dem: “Ta dere sammen. Ikke vær redde.”

28 Peter ropte til ham og sa:

“Herre, hvis det er deg, så by meg å komme ut til deg på vannet!”

29 Han sa: “Kom.” Og da Peter var kommet ut av båten, spaserte han bortover vannet mot Jesus.

30 Men da han oppdaget hvor høye bølgene var, ble han redd. Han begynte å synke og ropte ut:

“Herre, redd meg!”

31 Straks rakte Jesus ut hånden og tok tak i ham. Han sa: “Du med din svake tro, hvorfor tvilte du?”

32 Da de var kommet om bord i båten, stilnet vinden.

33 De som var om bord, bøyde seg da ærbødig for ham og sa:

“Du er virkelig Guds Sønn!”

MAT 14:34-36. Kristi kjortel

34 Da de var kommet over, gikk de i land ved Gennesaret.

35 Og da mennene på stedet gjenkjente Jesus, sendte de bud over hele distriktet. Og de kom til ham med alle som var syke der.

36 De ba om å få ta på kanten av kappen hans.

Og alle som tok på den, ble helt friske!

MAT 15

Forkynnelse og tegn

MAT 15:01-09. Om menneskebud

01 Da kom noen skriftlærde og fariseere fra Jerusalem til Jesus og spurte ham:

02 “Hvorfor bryter disiplene dine de eldstes tradisjoner? For de vasker ikke hendene sine før de eter!”

03 Da svarte Jesus dem og sa: “Og hvorfor bryter dere Guds bud for deres egne tradisjoner?”

04 For Gud befalte og sa:

‘Du skal sette pris på din far og mor.’

Og: *‘Den som taler ondt om sin far eller mor, skal dø.’*

2MO 20:12

05 Men dere sier til hver enkelt som vil gi sin far eller mor en gave, at den skal være til veldedighet. Slik setter de verken pris på sin far eller mor.

06 Og slik setter dere Guds ord ut av kraft og styrker deres egne tradisjoner.

07 Dere er hyklere. Jesajah hadde rett da han profeterte om dere og sa:

08 *‘Dette folket står meg nær med munnen, for de setter pris på meg med leppene, men deres hjerter er langt borte fra meg.’*

09 *Til ingen nytte ber de til meg, og når de underviser, er deres lære ikke annet enn menneskebud.’* JES 29:13

MAT 15:10-20. Om hjertets urenhet

10 Da kalte Jesus til seg menneskemengden og sa: “Hør etter, og forstå dette:

11 Det som går inn gjennom munnen, gjør ikke et menneske urent, men det som kommer ut av munnen, kan gjøre det urent.”

12 Da kom disiplene til ham og sa:

“Vi så at fariseerne ble fornærmet da de hørte hva du sa?”

13 Men han svarte og sa:

“Hver plante som ikke er plantet av min himmelske Far, skal bli rykket opp med roten.

14 La dem være, for de er blinde veiledere for blinde. Og når en blind er veileder for en blind, faller de begge i grøften.”

15 Da svarte Peter og sa:

“Forklar den lignelsen for oss.”

16 Jesus sa: “Er også dere fortsatt uten forstand?”

17 Forstår dere ennå ikke at alt som tas inn gjennom munnen, går ned i magen og tømmes ut som avføring?

18 Men det som kommer ut av mun-

nen, kommer fra hjertet. Det kan gjøre et menneske urent.

19 For fra hjertet kommer onde tanker, mord, hor, utroskap, tyveri, falske vitneforklaringer og blasfemi.

20 Det gjør et menneske urent, men å ete uten å ha vasket hendene, gjør ikke et menneske urent.”

MAT 15:21-28. En kanaaneisk kvinne

21 Da dro Jesus derfra og trakk seg tilbake til kysten ved Tyrus og Sidon.

22 Og, se! — en kanaaneisk kvinne fra distriktet kom mot ham og ropte:

“Herre, Davids sønn, ha barmhjertighet med meg! Min datter er elendig! Hun er besatt av demoner!”

23 Jesus svarte henne ikke med et eneste ord. Da kom disiplene til ham, og de ba ham innstendig: “Send henne bort, for hun roper etter oss!”

24 Han svarte dem og sa: “Jeg ble ikke utsendt til andre enn de tapte sauene av Israels hus.”

25 Da kom kvinnen og knelte foran ham. Hun ba: “Herre, hjelp meg!”

26 Men han svarte og sa: “Det er ikke rett å ta brød fra barna og kaste det til en hundunge.”

27 Hun svarte: “Ja, Herre, men selv en hundunge eter de smulene som faller fra sin herres bord!”

28 Da svarte Jesus: “Kvinne, din tro er sterk. Det skal bli som du ønsker.” Og hennes datter ble frisk i samme stund.

MAT 15:29-31. Jesus helbreder

29 Jesus dro derfra og fortsatte langs sjøen til Galilea. Der gikk han opp i en fjellskråning og satte seg ned.

30 Store menneskemengder kom til ham med lamme, blinde, døve og uføre, og mange andre. De plasserte dem foran føttene hans, og han helbredet dem.

31 Og menneskemengden ble forbløffet da de så at stumme kunne snakke, uføre bli friske, lamme kunne gå og blinde kunne se. Og de priste Israels Gud.

MAT 15:32-39. Jesus metter fire tusen

32 Jesus kalte disiplene til seg og sa: “Jeg har medlidenhet med disse menneskene, for de har nå vært med meg i tre dager uten å få noe å ete.

Jeg vil ikke sende dem bort sultne, for at de ikke skal være utmattet på veien.”

33 Disiplene svarte: “Hvor skal vi få så mye brød fra i denne ødemarken at vi kan mette en så stor menneskemengde?”

34 Jesus spurte dem: “Hvor mye brød har dere?”

Og de svarte: “Sju, og litt småfisk.”

35 Da ba han menneskene om å sette seg ned på bakken.

36 Så tok han de sju brødene og fiskene, takket, brøt dem og gav dem til disiplene som gav dem til menneskemengden.

37 Alle åt til de ble mette, og da de samlet sammen de stykkene som var til overs, hadde de sju fulle kurver.

38 Alle dem som hadde spist, var fire tusen menn, ikke medregnet kvinner og barn.

39 Da Jesus hadde sendt menneskemengden fra seg, gikk han ombord i en båt og dro til kysten ved Magdala.

MAT 16

Jesus underviser disiplene

MAT 16:01-04. Profeten Jonas tegn

01 Fariseerne og saddukeerne kom til ham for å sette ham på prøve. De forlangte at han skulle vise dem et tegn fra himlene.

02 Men han svarte dem og sa: “Om kvelden sier dere: ‘Det blir fint vær, for himlene er rødlige.’

03 Og om morgenen sier dere: ‘Det blåser opp, for skyene er mørke og truende.’ Dere vet hvordan dere skal tolke himlenes utseende, men tidens tegn forstår dere ikke.

04 En ond og utro slekt krever tegn, men dere skal ikke få noe tegn bortsett fra profeten Jonas tegn.”

Så forlot ham dem og dro videre.

MAT 16:05-12. Om surgjær

05 Disiplene dro over til den andre siden, men de hadde glemt å ta med brød.

06 Da sa Jesus: “Pass på. — Vær på vakt mot fariseernes og saddukeernes surgjær.”

07 De diskuterte dette med hverandre og sa: “Det er fordi vi ikke har tatt med brød.”

08 Men Jesus var klar over dette og sa: “Dere med så svak tro, hvorfor diskuterer dere med hverandre om at dere ikke har brød?

09 Forstår dere ennå ingenting? Husker dere ikke de fem brødene som mettet fem tusen og hvor mange kurver som var igjen etterpå?

10 Eller de sju brødene som mettet fire tusen og hvor mange kurver som var igjen etterpå?

11 Hva kan grunnen være til at dere ikke forstår at jeg ikke snakker om brød? Men vær på vakt mot fariseernes og saddukeernes surgjær.”

12 Da forsto de at han ikke snakket om å være på vakt mot surgjær i brød, men om fariseernes og saddukeernes lære.

MAT 16:13-16. Peters bekjennelse

13 Da Jesus kom til området rundt Cæsarea Filippi, spurte han disiplene: “Hvem sier menneskene at Menneskesønnen er?”

14 De svarte: “Noen sier døperen Jo-

hannes, noen sier Elijah, mens andre sier Jeremijah eller en av profetene.”

15 Da spurte han: “Men hvem sier dere at jeg er?”

16 Simon Peter svarte ham og sa:

“Du er Kristus, Den levende Guds Sønn!”

MAT 16:17-20. Peters nøkler

17 Jesus svarte og sa: “Velsignet er du, Simon, Jonas sønn, for dette er ikke blitt åpenbart for deg av kjøtt og blod, men av min Far i himlene.

18 Derfor sier jeg deg at du er Peter, og at jeg på denne klippen vil stadfeste min menighet. Og gravens porter vil ikke overvinne den.

19 For jeg vil gi deg nøklene til himlenes rike. Det du avviser* på jorden, skal være det som er avvist i himlene, og det du godkjenner på jorden, skal være det som er godkjent** i himlene.”

*løse **binde

20 Deretter ba han disiplene om ikke å si til noen at han var Jesus Kristus.

MAT 16:21-23. Jesu første dødsprofeti

21 Fra da av begynte Jesus å forklare disiplene at han måtte dra til Jerusalem og lide stor urett fra de eldste, og fra overprestene og de skriftlærde, og at han måtte bøte med livet, men at han skulle bli oppreist på den tredje dagen.

22 Da tok Peter ham til side og begynte å irettesette ham.

Han sa: “Nådige Herre! Dette må aldri skje!”

23 Da snudde Jesus seg mot Peter og sa: “Forsvinn, Satan, for du er en snublestein for meg. Du har ikke forstand på det som er av Gud, men bare det som er av mennesker.”

MAT 16:24-28. Om å miste sin sjel

24 Da sa Jesus til disiplene:

“Hvis noen vil komme etter meg, må han fornekte seg selv, ta opp sin staur og følge meg.

26 For den som vil redde sin sjel, skal miste den. Men den som mister sin sjel for min skyld, skal redde den.

26 Hva nytter det et menneske om han vinner hele verden, men mister sin sjel? For hva kan vel et menneske gi som motytelse for sin sjel?

27 For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet sammen med hans budbringere, og da skal han gjengjelde enhver etter hans gjerninger.

28 For denne sannhet sier jeg: Noen av dere som står her, skal ikke kjenne døden før dere har sett Menneskesønnen komme inn i sitt rike.”

MAT 17

Et syn, helbredelse, en profeti og tempelskatten

MAT 17:01-09. På forvandlingens fjell

01 Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes, og han førte dem opp på et høyt fjell der de var helt alene.

02 Der forandret han utseende fremfor dem. Hans ansikt skinte som solen, og kappen ble skinnende som lyset.

03 Og, se! — der viste Moses og Elijah seg for dem! Og de snakket sammen!

04 Da begynte også Peter å snakke. Han sa til Jesus: “Herre, her var det godt å være. Hvis du vil, kan vi lage tre hytter her — en til deg, en til Moses og en til Elijah.”

05 Mens han fortsatte å snakke, se! — da ble de overskygget av en lysende sky! Og, se! — det kom en røst fra skyen som sa:

“Dette er min kjære Sønn som jeg har gitt min fullmakt! Hør ham!”

06 Da disiplene hørte det, falt de ned på ansiktet, for de ble vettskremt.

07 Men Jesus kom og holdt om dem og sa: “Reis dere. Ikke vær redde.”

08 Da de løftet blikket, så de ingen andre enn Jesus der.

09 Men da de gikk ned fra fjellet, ba Jesus dem innstendig og sa: “Ikke fortell noen om det synet dere har sett før Menneskesønnen har stått opp fra de døde.”

MAT 17:10-13. Men først må Elijah komme

10 Da spurte disiplene ham og sa: “Men hvorfor sier da de skriftlærde at Elijah først må komme?”

11 Jesus svarte og sa: “Elijah skal helt sikkert først komme og legge alt til rette.

12 Og jeg sier dere at Elijah er allerede kommet, men de kjente ham ikke og gjorde med ham som de ville. Slik skal også Menneskesønnen lide.”

13 Da forsto disiplene at han snakket om døperen Johannes.

MAT 17:14-21. En gutt med anfall

14 Da de nærmet seg menneskemengden, kom en mann bort til Jesus. Han knelte foran ham og sa:

15 “Herre, ha barmhjertighet med min sønn. Han får anfall og lider veldig. Ofte faller han på ild og ofte i vannet.

16 Jeg tok ham til disiplene dine, men de hadde ikke kraft til å helbrede ham.”

17 Jesus svarte ham: “Du utro og perverse slekt. Hvor lenge skal jeg bli hos dere? Hvor lenge må jeg holde ut med dere? — Før ham hit.”

18 Da truet Jesus demonen, og den fór ut av gutten.

Og han ble helbredet i samme stund.

19 Da kom disiplene til Jesus mens de var alene og spurte ham: “Hvorfor hadde ikke vi kraft til å drive den ut?”

20 Jesus svarte: “Fordi dere har så

svak tro. For denne sannhet sier jeg: Hvis dere har tro som et sennepsfrø, kan dere si til fjellet: 'Flytt deg til side.' Og det skal flytte seg. Da vil ingenting være umulig for dere.

21 [Men den slags farer bare ut med bønn og faste.”]

MAT 17:22-23. Jesu andre dødsprofeti

22 Mens de var sammen i Galilea, sa han til dem:

“Menneskesønnen skal bli overgitt i menneskers hender.

23 Og de skal slå ham i hjel. Men på den tredje dagen skal han bli oppreist.”

Da ble de overveldet av sorg.

MAT 17:24-27. Tempelskatten

24 Da de kom til Kapernaum, kom innkreverne av tempelskatten til Peter og spurte ham: “Har læreren deres betalt tempelskatten?”

25 “Ja,” svarte han. Men da han gikk inn i huset, kom Jesus ham i forkjøpet og spurte: “Hva mener du, Simon? Hvem krever kongene på jorden inn skatter og avgifter fra? — Fra en sønn eller fra de andre?”

26 Peter svarte: “Fra de andre.”

Da bekreftet Jesus:

“Da er altså sønnen fritatt.

27 Men for at jeg ikke skal være en snublestein, skal du dra ned til sjøen og kaste ut en krok. Ta den første fisken du fanger og åpne munnen på den. Der skal du finne en mynt. Ta den og gi dem.”

MAT 18

Lignelser og formaninger

MAT 18:01-06. Hvem er størst

01 På den tiden kom disiplene til Jesus og spurte ham: “Hvem er den største i himlenes rike?”

02 Da kalte Jesus til seg et barn og plasserte det midt iblant dem.

03 Han sa: “Denne sannhet sier jeg: Med mindre dere omvender dere og blir som barn, skal dere aldri komme inn i himlenes rike.

04 Derfor er den som gjør seg selv liten som et barn, den største i himlenes rike.

05 Og en som tar imot et slikt barn for mitt navns skyld, har tatt imot meg.

06 Men for den som får ett av disse små som tror på meg, til å snuble, ville det vært bedre om en kvernstein lik den som eslene dreier, ble hengt rundt halsen på ham for å senke ham i havets dyp.”

MAT 18:07-11. Bli ikke en snublestein

07 “En sorg skal komme over verden på grunn av snublesteiner. Det er nødvendig at slike snublesteiner må komme, men en sorg skal komme over den som er en slik snublestein.

08 Hvis hånden eller foten får deg til å snuble, så kutt den av og kast den bort. For det er bedre å gå halt og ufør inn til livet enn å ha to hender eller to føtter og bli kastet på tidernes ild.

09 Og hvis øyet frister deg til å snuble, så riv det ut og kast det bort. For det er bedre å gå enøyd inn til livet enn å ha to øyne og bli kastet på Gehennas ild.

10 Pass på at dere ikke ser ned på en av disse små.

For jeg sier: Himlenes budbringere vokter alltid deres ansikt fremfor deres Far i himlene.

11 [For Menneskesønnen er kommet for å redde det som er gått tapt.”]

MAT 18:12-14. Den tapte sau

12 “Hva mener dere? — Hvis en mann har hundre sauer og én av dem går seg vill, vil han ikke da forlate de nittini og gå opp i fjellet for å lete etter den ene som har gått seg vill?

13 Og når han finner den, vil han ikke da glede seg mer over denne ene enn over de nittini som ikke hadde gått seg vill?

14 Slik vil heller ikke deres Far i himlene at en eneste én blant disse små skal komme bort.”

MAT 18:15-20. Når en bror synder

15 “Og hvis en bror synder, gå med beviset til ham og irettesett ham mens du er alene med ham. Hvis han hører på deg, har du vunnet din bror.

16 Men hvis han ikke vil høre på deg, så ta med deg en eller to til, for *‘med et utsagn av to eller tre vitner skal hver uttalelse være stadfestet.’* 5MO 19:15

17 Hvis han også nekter å høre på deg, så si det i menigheten. Men hvis han nekter å høre på menigheten, skal dere behandle ham som en fra folkeslagene eller en skattefugl.

18 For denne sannhet sier jeg: Det dere godkjenner på jorden, skal være det som er godkjent i himlene, og det dere avviser på jorden, skal være det som er avvist i himlene.

19 Og igjen sier jeg: Det to av dere her på jorden blir enige om at dere trenger til all deres gjerning, det skal bli gitt dere av min Far i himlene.

20 For der to eller tre av dere kommer sammen i mitt navn, er jeg midt iblant dere.”

MAT 18:21-22. Sytti ganger sju

21 Så kom Peter til Jesus og spurte ham: “Herre, hvor mange ganger kan en bror synde og likevel bli tilgitt? — Så mange som sju ganger?”

22 Jesus svarte: “Dette sier jeg deg: Ikke bare så mange som sju, men hele sytti ganger sju.”

MAT 18:23-35. Den onde slaven

23 “Derfor kan himlenes rike lignes

med en mann som var konge. Han ville gjøre opp regnskap med slavene sine.

24 Da han begynte med regnskapet, ble en mann stilt foran ham som skyldte ham ti tusen talenter.* *60 mill. dagslønner

25 Men han hadde ingenting å betale med. Da befalte hans herre at han, hans kvinne og hans barn, og alt han hadde, skulle selges som betaling.

26 Da falt slaven på kne foran ham og ba:

‘Ha tålmodighet med meg. Jeg skal betale.’

27 Da syntes slavens herre synd på ham. Han satte ham fri og ettergav gjelden.

28 Denne slaven gikk ut og fikk øye på en medslave som skyldte ham hundre denarer. Han tok kvelertak på ham og sa: ‘Betal det du skylder meg.’

29 Medslaven kastet seg ned foran føttene hans og sa til ham:

‘Ha tålmodighet med meg. Jeg skal betale.’

30 Men han ville ikke. Han gikk og fikk mannen kastet i fengsel til gjelden var betalt.

31 Da medslavene hans fikk vite hva som hadde hendt, ble de veldig bedrøvet. Og de gikk og fortalte sin herre alt som hadde hendt.

32 Da kalte herren slaven til seg og sa: ‘Du onde slave. Jeg ettergav deg gjelden din fordi du ba så innstendig.’

33 Skulle ikke du også ha like stor barmhjertighet med din medslave som jeg hadde med deg?”

34 I sinne overgav han ham til en torturist til han kunne betale tilbake alt han skyldte.

35 Slik skal også min himmelske Far gjøre mot en som ikke i sitt hjerte tilgir en bror hvert eneste feiltrinn.”

MAT 19

Ekteskapet, og redningen

MAT 19:01-10. Om skilsmisse

01 Da Jesus var ferdig med å tale om alt dette, forlot han Galilea og dro til Judeas grensetrakter på den andre siden av Jordan.

02 Store menneskemengder fulgte ham, og han helbredet dem der.

03 Fariseerne kom også til ham for å utfordre ham.

De spurte: “Er det tillatt for en mann å forlate sin kvinne av en hvilken som helst grunn?”

04 Jesus svarte dem: “Har dere ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen av skapte dem som hannkjønn og hunnkjønn?”

05 Og han sa: *‘Derfor skal mannen forlate far og mor og holde seg til sin kvinne, og de to skal være ett kjøtt.’*

1MO 02:24

06 Da er de ikke lenger to, men ett kjøtt. Og det Gud har sammenføyd, skal ikke noe menneske skille fra hverandre.”

07 Da spurte de: “Hvorfor er det da slik at Moses befalte å gi henne et avskjedsskriv når hun ble sendt bort?”

08 Han svarte: “Moses kjente deres harde hjerter, og fordi de hadde så harde hjerter, tillot han at de forlot sine kvinner.

Men slik var det ikke fra begynnelsen.

09 Derfor sier jeg at den som forlater sin kvinne av en annen grunn enn utroskap og tar en annen til ekte, driver hor. Også den som tar henne som er forlatt, til ekte, driver hor.”

10 Da sa disiplene: “Hvis det forholder seg slik mellom mann og kvinne, er det best å holde seg borte fra ekteskapet.”

MAT 19:11-12. Om evnukker

11 Jesus svarte: “Ikke alle kan gi rom for et slikt kall, bortsett fra dem som har fått det.

12 For noen er evnukker fordi de ble slik i sin mors liv. Andre er evnukker fordi de er gjort slik av mennesker. Og andre er evnukker for himlenes rikes skyld. Den som klarer det, bør gi rom for det.”

MAT 19:13-15. Jesus ber for barn

13 Så ble barn ført frem til ham for at han skulle legge hendene sine på dem og be for dem.

Men disiplene ville nekte dem.

14 Da sa Jesus: “La barna være, og hindre dem ikke fra å komme til meg, for himlenes rike tilhører slike som dem.”

15 Og da han hadde lagt hendene på dem, dro han bort derfra.

MAT 19:16-22. En ung, rik mann

16 Og, se! — det var én som kom bort til ham og spurte: “Gode lærer, hva godt må jeg gjøre for å få tiders liv?”

17 Jesus svarte: “Hvorfor kaller du meg god? Bare én er god og det er Gud. Men hvis du vil gå inn til livet, må du holde budene.”

18 Han spurte: “Hvilke?”

Og Jesus svarte:

‘Du skal ikke slå i hjel, ikke drive hor, ikke stjele, og ikke vitne falskt.’

19 Og: *‘Du skal sette pris på din far og mor’* og *‘du skal elske din neste som deg selv.’* ” 2MO 20:12-16, 3MO 19:18

20 Den unge mannen svarte: “Alt det har jeg holdt fra jeg var ungdom.

Hva mangler jeg da?”

21 Jesus sa: “Hvis du vil være fullmoden, så gå og selg alt du eier og gi til de fattige. Da skal du få en skatt i himlene. Kom så og følg meg.”

22 Da den unge mannen hørte dette,

dro han bedrøvet bort fordi han hadde store eiendommer.

MAT 19:23-24. Kamelen og nåløyet

23 Så sa Jesus til disiplene: “Denne sannhet sier jeg: Det vil bli vanskelig for denne rike, unge mannen å komme inn i himlenes rike.

24 Igjen sier jeg: Det er lettere for en kamel å komme gjennom et nåløye enn for denne rike, unge mannen å komme inn i Guds rike.”

MAT 19:25-30. Hvem blir reddet

25 Da disiplene hørte det, ble de helt forbauset og spurte:

“Hvem kan da bli reddet?”

26 Jesus så på dem og sa:

“For et menneske er det umulig, men for Gud er alt dette mulig.”

27 Peter spurte ham og sa: “Se! — jeg har forlatt alt for å følge deg! Hvordan blir det da for meg?”

28 Jesus svarte: “Denne sannhet sier jeg: Dere som har fulgt meg, skal i gjennfødselen når Menneskesønnen sitter på sin herlige trone, også sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.

29 Alle som går fra hus eller brødre eller søstre, far eller mor eller barn eller jordstykker for mitt navn, skal få hundre ganger tilbake, for han skal arve tiders liv.

30 Men mange av de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første.”

MAT 20

Lignelser og profetier

MAT 20:01-16. Vingårdsarbeid-erne

01 “Himlenes rike kan sammenlignes med en mann, en husets herre, som gikk ut en morgen for å leie arbeidere til vingården sin.

02 Han ble enig med arbeiderne om én denar for en dag.

Og han sendte dem ut i vingården.

03 Han gikk ut igjen rundt den tredje timen. Og, se — flere var ledige på torget.

04 Han sa: ‘Gå inn i vingården dere også. Og det som er rettferdig, skal dere få.’ Og så gikk de dit.

05 Igjen gikk han ut rundt den sjette og den niende timen. Da gjorde han det samme.

06 Rundt den ellefte timen gikk han ut og fant enda flere som var ledige. Og han spurte: ‘Hvorfor står dere her hele dagen uten å gjøre noe?’

07 De svarte: ‘Fordi ingen har leid oss.’ Da sa han: ‘Gå inn i vingården dere også. Og det som er rettferdig, skal dere få.’

08 Så ble det kveld. Vingårdsherren sa til formannen: ‘Kall sammen arbeid-erne og betal dem lønn. Begynn med de siste og fortsett til de første.’

09 Begynn med dem som ble leid rundt den ellefte timen. Gi dem en denar hver.

10 Da de kom til de første, forventet de at de skulle få mer. Men også de fikk en denar hver.

11 Da de fikk den, murret de mot han som bodde der, husets herre.

12 De sa: ‘De siste har bare arbeidet én time, og du har stilt dem likt med oss som har båret dagens byrder og hete.’

13 Men han svarte de første og sa: ‘Mine venner, jeg har ikke gjort dere urett. For — var vi ikke enige om én denar?’

14 Ta ditt og gå, for jeg vil gi de siste like mye som dere.

15 Har jeg ikke rett å gjøre som jeg vil med det som er mitt? Eller er deres øyne onde fordi jeg er god?

16 Slik skal de siste bli de første, og

de første de siste. [For mange er kalt, men få er utvalgt.]

MAT 20:17-19. Jesu tredje dødsprofeti

17 Da Jesus gikk opp til Jerusalem, tok han de tolv disiplene til side på veien og sa:

18 “Se — vi går opp til Jerusalem. Der skal Menneskesønnen bli overgitt til overprestene og de skriftlærde og de skal dømme ham til døden.

19 De skal overgi ham til de av folkeslagene, og de skal spotte, hudflette og staurfeste* ham. *gr. stauroo = staure

Men på den tredje dagen skal han bli oppreist.”

MAT 20:20-23. Dømt til martyrdøden

20 Da kom sønnene til Sebedeus til ham sammen med sin mor. Hun knelte foran ham for å be ham om noe.

21 Og han spurte: “Hva vil du?” Og hun svarte:

“At du skal si til sønnene mine at én skal få sitte til høyre og én til venstre for deg i ditt rike.”

22 Men Jesus sa: “Dere forstår ikke hva dere ber om. Kan dere drikke av det begeret jeg må drikke av? Og kan dere bli døpt med den dåpen jeg må døpes med?”

Og de svarte: “Ja, det kan vi.”

23 Da svarte Jesus: “Dere skal sannelig få drikke av mitt beger. Og dere skal bli døpt med den dåpen jeg må døpes med.

Men om dere får sitte til høyre eller til venstre for meg, kan jeg ikke love, for det er for dem som min Far har forberedt det for.”

MAT 20:24-28. Tjeneren er størst

24 Da de ti hørte om dette, ble de forargt på de to brødrene.

25 Jesus kalte dem da til seg og sa: “Dere vet at folkeslagenes herskere bestemmer over dem med stor myndighet.

26 Men slik skal det ikke være blant dere. For den som vil være stor blant dere, må være en tjener.

27 Og den som vil være fremst, må være en slave.

28 Derfor kom ikke Menneskesønnen for å bli tjent, men for å tjene og for å gi sin sjel som løsepenge for mange.”

MAT 20:29-34. To blinde får synet

29 De forlot Jeriko sammen med en stor menneskemengde.

30 Og, se! — to blinde satt ved veikanten! De hørte at Jesus gikk forbi og ropte: “Vær barmhjertig, Herre, Davids Sønn!”

31 Menneskemengden truet dem til å være stille. Da ropte de enda høyere. “Vær barmhjertig, Herre, Davids Sønn!”

32 Da stanset Jesus. Han snakket til dem og spurte:

“Hva vil dere jeg skal gjøre for dere?”

33 De svarte: “Herre, at du åpner øynene våre!”

34 Da fikk Jesus medlidenhet med dem, og han rørte ved øynene deres. Og straks kunne de se med øynene! Og de fulgte ham.

MAT 21

Jesus i Jerusalem

MAT 21:01-11. Kongen på en esel-fole

01 Så nærmet de seg Jerusalem og kom til Betfage ved Olivenhøyden. Da sendte Jesus ut to av disiplene.

02 Han sa: “Gå inn i landsbyen som ligger foran dere, og straks skal dere finne en eselfole som står bundet. Løs den, og ta den med tilbake.

03 Hvis noen spør dere om noe, skal

dere svare: ‘Herren trenger den.’ Da skal han rett der sende den med dere.”

04 Dette skjedde for at det skulle gå i oppfyllelse det som er skrevet ved profeten når han sier:

05 *‘Si til Sions datter: Se! — din konge kommer til deg, ydmyk og ridene på en eselfole, et pakkesels avkom!’*

SAK 09:09

06 Disiplene gikk og gjorde slik som Jesus hadde befalt.

07 De kom tilbake med eselfolen og la kappene sine på den for at han selv skulle sette seg på den.

08 De fleste blant menneskemengden la ut kappene sine langs veien.

Andre skar grener av trærne som de la ut på veien foran ham.

09 De som gikk foran og de som fulgte etter ham, ropte:

‘Å, redd oss, Davids sønn!’ Og: *‘Velsignet er han som kommer i HERRENS* navn.’* Og: ‘Redning fra det høye!’

SAL 118:26 *JHVH

10 Da de kom inn i Jerusalem, var hele byen i opprør. De spurte: “Hva er dette?”

11 Og menneskemengden sa: “Det er Jesus, profeten fra Nasaret i Galilea.”

MAT 21:12-13. Jesus rydder templet

12 Jesus gikk inn i Guds tempel og kastet ut alle som kjøpte og solgte der. Han veltet bordene til pengevekslerne og benkene til dem som solgte duer.

13 Han sa: “Det er skrevet: *Mitt hus skal kalles ‘et bønnens hus’.* Men dere har gjort det til *‘en røverbule.’*”

JES 56:07, JER 07:11

MAT 21:14-17. Jesus i templet

14 Blinde og uføre kom til ham i templet, og han helbredet dem.

15 Men da overprestene og de skrift-

lærde så de fantastiske gjerningene han gjorde, og hørte at barna i templet ropte: ‘Å, redd oss, Davids sønn!’ ble de irriterte.

16 Da sa de: “Hører du hva de sier?” Jesus svarte: “Ja, men har dere ikke lest: *‘Fra uavvendte småbarns munn har du forberedt deg lovprisning.’*” SAL 08:02

17 Så forlot han dem og gikk bort fra byen til Betania. Han overnattet der.

MAT 21:18-19. Et tre uten frukt

18 Om morgenen da han gikk tilbake til byen, ble han sulten.

19 Han fikk øye på et fikentre i veikanten og gikk bort til det. Men han oppdaget at det bare vokste blader på det. Da sa han til det: “Fra nå av skal du aldri i tider bære frukt.”

Og straks visnet fikentreet.

MAT 21:20-22. Tro kan flytte et fjell

20 Da disiplene så det, ble de forskrekket og spurte: “Hvordan kunne han få fikentreet til å visne så fort?”

21 Da svarte Jesus og sa: “Denne sannhet sier jeg: Hvis dere tror uten å tvile, kan dere ikke bare gjøre det samme som ble gjort med fikentreet, men dere kan også si til dette fjellet: *‘Løft deg og kast deg i havet, så skal det skje.’*”

22 Alt det dere ber om i bønn og tro, skal dere få.”

MAT 21:23-27. Om Jesu fullmakt

23 Da han var kommet inn i templet, kom overprestene og folkets eldste til ham mens han underviste. Og de spurte: “Med hvilken fullmakt gjør du dette? Og hvem har så gitt deg denne fullmakten?”

24 Jesus svarte og sa: “Jeg vil stille dere et spørsmål. Svar meg på det, så skal også jeg si dere ved hvilken fullmakt jeg gjør dette:

25 Johannes’ dåp — hvor kom den

fra? Var den fra himlene eller av mennesker?” De diskuterte dette med hverandre og sa: “Hvis vi sier: ‘Fra himlene,’ kommer han til å spørre:

‘Hvorfor trodde dere ham da ikke?’

26 Og hvis vi sier: ‘Den var av mennesker,’ har vi grunn vi frykte menneskemengden, for alle hevder at Johannes var en profet.”

27 De svarte Jesus og sa: “Det vet vi ikke.” Da svarte han: “Da kommer heller ikke jeg til å bekrefte for dere med hvilken fullmakt jeg gjør dette.”

MAT 21:28-32. Hvem gjør sin fars vilje

28 “Men, hva mener dere om dette? — Det var en mann som hadde to barn. Han gikk til det første og sa: ‘Barn, gå og arbeid i vingården min i dag.’

29 Det svarte og sa: ‘Jeg vil ikke.’ Men etterpå angret det og gikk.

30 Så gikk faren til det andre og sa det samme til det. Og det svarte: ‘Jeg skal gå, herre.’ Men gjorde det ikke.

31 Hvem av disse to gjorde sin fars vilje?” “Det første,” svarte de. Og da sa Jesus til dem:

“Denne sannhet sier jeg: Skattefuter og horer skal snarere komme inn i Guds rike enn dere.

32 For Johannes kom på rettferdighetens vei, og dere trodde ham ikke. Men skattefutene og horene trodde ham. Dere så dette, men angret likevel ikke senere og trodde ham.”

MAT 21:33-45. De onde vindyrkerne

33 “Hør enda en lignelse: En mann, han som er husets herre, plantet en vingård. Han satte et gjerde rundt den, gravet en vinpresse og bygget et vaktårn. Så leide han den bort til noen vindyrkere og dro ut på en reise.

34 Da innhøstingen av fruktene nærmet seg, sendte han noen av slavene sine til vindyrkerne for å hente inn fruktene sine.

35 Men da angrep de slavene hans. En ble slått, en drept og en steinet.

36 Igjen sendte han ut andre slaver, flere enn før, men de gjorde det samme med dem.

37 Til slutt sendte han sin sønn til dem, for han sa: ‘De vil respektere min sønn.’

38 Men da vindyrkerne så sønnen, sa de til hverandre:

‘ Dette er arvingen. Kom, la oss drepe ham, så vi kan overta arven.’

39 Så angrep de ham, kastet ham ut av vingården og drepte ham.

40 Når så herren over vingården kommer tilbake, hva skal han da gjøre med disse vindyrkerne?”

41 Da svarte de: “De var onde og må utryddes! Så kan han leie ut vingården til andre vindyrkere som gir ham frukten i rett tid.”

42 Jesus sa: “Har dere aldri lest fra Skriften:

‘Steinen som bygningsmennene forkastet, er blitt hovedstein og hjørnestein. Fra Jehovah er den kommet, og den er vidunderlig for våre øyne.’ SAL 118:22-23

43 Derfor sier jeg at Guds rike skal bli tatt fra dere og gitt til folkeslagene som skal bære dets frukter.

44 Og han som faller på denne steinen, skal bli knust, men den som steinen faller på, skal bli smadret.”

45 Da overprestene og fariseerne fikk høre den lignelsen, forstod de at det var dem han snakket om.

46 De ville pågripe ham, men de engstet seg for menneskemengden som hevdet at han var en profet.

MAT 22**Striden med fariseerne fortsetter****MAT 22:01-14. Innbudt til fest**

01 Jesus begynte igjen å tale til dem. I en lignelse sa han:

02 “Himlenes rike kan lignedes med en mann, en konge, som stelte til en bryllupsfest for sin sønn.

03 Han sendte ut slavene sine med innbydelser til festen, men de ville ikke komme.

04 Igjen sendte han ut andre slaver og sa: ‘Si til dem som er inviterte: Se — måltidet er forberedt, oksene og gjøfeet er slaktet, og alt er klart. Kom til festen.’

05 Men de brydde seg ikke. De vasket seg og gikk bort — noen til åkeren, andre til forretningen.

06 Andre angrep slavene, mishandlet dem og drepte dem.

07 Da kongen hørte dette, ble han vred. Han sendte ut hærstyrker og utslettet disse morderne og brente byene deres.

08 Så sa han til slavene: ‘Festen er forberedt. Be inn de verdige.’

09 Gå derfor ut på gater og veier, og alle dere ser, skal dere be inn til festen.’

10 Så gikk slavene ut på gatene og veiene og samlet sammen alle de så, både gode og onde, til festsalen ble fylt opp av gjester.

11 Men da kongen kom inn for å se til gjestene, la han merke til at en blant gjestene ikke hadde på seg festklær.

12 Og han spurte: ‘Venn, hvordan kom du deg inn uten å være kledd i festklær?’

Da ble han målløs.

13 Da sa kongen til tjenerne: ‘Bind ham på hender og føtter og kast ham ut i mørket utenfor. Der skal han gråte og skjære tenner.’

14 For mange er kalt, men få er utvalgt.”

MAT 22:15-22. Keiserens mynt

15 Da gikk fariseerne bort, og de la planer om hvordan de skulle sette ham fast med ord.

16 Derfor sendte de noen av disiplene sine til ham sammen med noen herodianere og sa: “Lærer, vi vet at du er rettferdig og underviser i Guds sanne vei, og at du ikke vurderer det du ser ut fra et menneskes synspunkt.

17 Si oss derfor hva du mener om dette: Er det rett å betale skatt til keiseren, eller ikke?”

18 Men Jesus forstod ondskapen deres og sa: “Hvorfor vil dere sette meg på prøve, dere hyklere?”

19 — Vis meg en gyldig skattemynt.” Så kom de med en denar.

20 Da spurte han: “Hvem er dette et bilde av, og inngravingen?”

21 De svarte: “Keiseren.” Da sa han: “Så gi da til keiseren det som tilhører keiseren og til Gud det som hører Gud til.”

22 Da de hørte det, ble de så forbauset at de forlot ham og dro av sted.

MAT 22:23-33. Etter oppstandelsen

23 Samme dag kom saddukeerne, de som sier at det ikke er en oppstandelse, bort til ham for å spørre ham ut.

24 De sa: “Lærer, Moses har sagt at hvis en mann dør uten at han har barn, skal hans bror ta hans kvinne til ekte og frembringe sæd for sin bror.

25 Nå var det sju brødre. Den første som tok til ekte, døde uten å ha fått noe avkom. Og kvinnen ble overlatt til en bror.

26 Slik var det også med den andre og den tredje, helt til den sjuende.

27 Sist av alle døde også kvinnen.

28 Hvem sin kvinne blir hun etter oppstandelsen? For alle sju hadde hatt henne.”

29 Jesus svarte dem og sa: “Dere er på avveier, for dere kjenner verken Skriften eller Guds kraft.

30 Etter oppstandelsen er det ikke noe ekteskap. Ingen skal gi til ekte eller ta til ekte, for de skal bli som Guds budbringere i himlene.

31 Men når det gjelder oppstandelsen fra de døde — har dere ikke lest hva Gud sier?

32 *‘Jeg er Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.’* For Gud er ikke Gud for de døde, men for de levende.” 2MO 03:06

33 Da menneskemengden hørte det, ble de forundret over hans lære.

MAT 22:34-40. Lovens største bud

34 Da fariseerne fikk høre at Jesus hadde gjort saddukeerne målløse, samlet de seg litt på avstand fra ham.

35 Likevel forsøkte en av dem, en lovkyndig, å sette ham på prøve.

36 Han spurte: “Lærer, hva er det største budet i loven?”

37 Jesus svarte: “*‘Du skal elske Jehovah din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av hele ditt sinn.’* 5MO 06:05

38 Dette er det første og det største budet.

39 Men et annet er likt dette: *‘Du skal elske din neste som deg selv.’* 3MO 19:18

40 På disse to budene henger hele loven og profetiene.”

MAT 22:41-46. Davids sønn eller Davids Herre

41 Mens fariseerne var samlet, spurte Jesus dem:

42 “Hva mener dere om Kristus? Hvem er han sønn av?”

De svarte: “Av David.”

43 Da sa han: “Hvordan kan da David i ånden kalle ham ‘Herre?’ For han sier:

44 *‘Jehovah sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd til jeg har lagt dine fiender som fotskammel under dine føtter.’* SAL 110:01

45 Og når David kaller ham ‘Herre,’ hvordan kan han da være hans sønn?”

46 Ingen kunne svare ham med ett ord.

Og etter den dagen var det heller ingen som våget å spørre ham ut.

MAT 23

Jesus fordømmer fariseerne, og Jerusalem

MAT 23:01-12. Den som setter seg selv høyt

01 Etterpå talte Jesus til menneskemengden og disiplene:

02 Han sa: “De skriftlærde og fariseerne sitter på Moses’ domstol.

03 Alt det de sier at dere må holde, må dere holde. Men ikke gjør som dem. For de gjør ikke selv det de sier at dere må gjøre.

04 De binder sammen tunge og harde byrder som de legger på menneskenes skuldre.

Men selv løfter de ikke en finger.

05 Alt de gjør, gjør de for å vise seg for mennesker. De gjør skriftstedholderne brede og frynsebordene på kappene lange.

06 De elsker æresplassene under festmåltider og de fremste benkene i synagogene.

07 Og de elsker når noen hilser på dem på torget, og når menneskene kaller dem ‘rabbi, rabbi.’

08 Men dere skal ikke kalle dere ‘rabbi.’ For én er Mester, og det er Kristus. Og dere er alle brødre.

09 Og kall ingen på jorden for ‘far.’

For én er deres Far; han som er i himlene.

10 Kall heller ingen for 'Mester.' For én er deres Mester, og det er Kristus.

11 Og den største blant dere, er tjeneren.

12 For den som setter seg selv høyt, skal bli satt lavt, men den som setter seg selv lavt, skal bli satt høyt."

MAT 23:13-15. Gehennas sønner

13 "Sørg, dere skriftlærde og fariseere — dere hyklere. Dere stenger himlenes rike for mennesker. Selv går dere ikke inn, og heller ikke tillater dere dem som vil gå inn, å gå inn.

14 [Sørg, dere skriftlærde og fariseere — dere hyklere. For dere fortærer enkers hus og holder lange bønner for syns skyld. Derfor skal dere få det vanskeligere under dommen.]

15 Sørg, dere skriftlærde og fariseere — dere hyklere. Dere drar over hav og tørt land for å omvende én proselytt,* og når dere finner ham, gjør dere ham til en Gehennas sønn i dobbel så stor grad som dere selv."

*en som er omvendt til jødedommen

MAT 23:16-22. Den som sverger

16 "Sørg, dere blinde veiledere. For dere sier at om noen sverger ved helligdommen, betyr det ingenting, men hvis noen sverger ved helligdommens gull, da må han holde det.

17 Dere blinde tåper. For hva er størst — gullet eller helligdommen som helliggjør gullet?

18 Og hvis noen sverger ved alteret, betyr det ingenting, men hvis noen sverger ved gaven, da må han holde det.

19 Dere er blinde tåper.

For hva er størst — gaven eller alteret som helliggjør gaven?

20 Den som sverger ved alteret, sver-

ger både ved det og ved alt som er på det.

21 Og den som sverger ved helligdommen, sverger både ved den og ved ham som bor i den.

22 Og en som sverger ved himlene, sverger både ved Guds trone og ved ham som sitter på den."

MAT 23:23-24. Om å svelge kameler

23 "Sørg, dere skriftlærde og fariseere — dere hyklere. For dere gir tienden av peppermynte, anis og karve, men dere unnlater det som veier aller tyngst i loven — rettferdighet, barmhjertighet og trofasthet. Dere bør gjøre det ene, men ikke på bekostning av det andre.

24 Dere er blinde veiledere som siler ut myggen, men svelger kameler."

MAT 23:25-26. Urene kopper og kar

25 "Sørg, dere skriftlærde og fariseere — dere hyklere. Dere gjør ren utsiden av kopper og kar, men innvendig er dere fulle av grådighet og selvopptatthet.

26 Dere blinde fariseere. Rens først kopper og kar innvendig, så blir også det utvendige rent."

MAT 23:27-28. Som hvitkalkede gravkamre

27 "Sørg, dere skriftlærde og fariseere — dere hyklere. Dere er som hvitkalkede gravkamre. Dere er vakre utenpå, men innvendig er dere fulle av dødningebein og alt som er urent.

28 Slik gir dere også menneskene et ytre inntrykk av rettferdighet, men innvendig er dere fulle av hykleri og lovløshet."

MAT 23:29-36. Profetenes blod

29 "Sørg, dere skriftlærde og fariseere — dere hyklere. For dere bygger

gravkamre for profetene og utsmykker de rettferdiges hvilested.

30 Og så sier dere: ‘Hvis vi hadde levd på våre fedres tid, så ville ikke vi blitt skyldige i profetenes blod.’

31 Slik vitner dere mot dere selv som sønner av dem som drepte profetene.

32 Så fyll da deres fedres mål.

33 Dere er slanger og huggormyngel. Hvordan kan dere flykte fra Gehennas dom?

34 For, se — jeg sender dere profeter, vise menn og skriftlærde som dere kommer til å drepe, staurfeste,* piske i synagogene og forfølge fra by til by.

*gr. stauroo = staure

35 For alle de rettferdiges blod som er utøst på jorden, skal komme over dere — fra blodet til den rettferdige Abel til blodet til Sakarjah, sønn av Barakias — han som dere slo i hjel ved helligdommens alter.

36 For denne sannhet sier jeg dere: Alt dette skal komme over denne slekt.”

MAT 23:37-39. Dine hus skal legges øde

37 “Jerusalem, Jerusalem, du som har drept profetene og steiner dem som jeg sender til deg. Hvor mange ganger har jeg ikke villet samle dine barn rundt meg slik en høne samler sine kyllinger under sine vinger? Men de ville ikke.

38 Og, se — dine hus skal legges øde.

39 Dette sier jeg: Du skal ikke se meg igjen før du sier: *‘Velsignet er han som kommer i Jehovahs navn.’*” SAL 118:26

MAT 24

Jesus profeterer om endetiden

MAT 24:01-02. Templets ødeleggelse

01 Jesus gikk ut, og de var på vei bort fra templet. Da kom disiplene bort til ham og viste ham templets bygninger.

02 Jesus svarte: “Se alt dette. — Denne sannhet sier jeg: Her skal det ikke bli en stein igjen, for alt skal bli revet ned.”

MAT 24:03-14. Endetidens tegn

03 Mens han satt på Olivenhøyden, kom disiplene til ham da de var alene med ham, og de spurte ham: “Si oss, når blir dette? Og hva er tegnet på ditt nærvær og avslutningen av denne tiden?”

04 Jesus svarte og sa: “La ingen vilde dere.

05 For mange skal komme i mitt navn og påstå: ‘Jeg er Kristus.’

Og mange skal bli villedet.

06 Dere skal høre om kriger, og det skal bli rykter om kriger, men pass på at dere ikke blir skremt, for alt dette må skje.

Men avslutningen er ikke ennå.

07 For folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli sult og pest og steder med jordskjelv.

08 Men alt dette er bare begynnelsen på smertene.

09 På den tiden skal dere bli fengslet, forfulgt og drept av alle folkeslag for mitt navns skyld.

10 Da skal mange snuble. Og de skal forråde og hate hverandre.

11 Og mange falske profeter skal stå frem, og de skal villedde mange.

12 Og fordi lovløsheten tar overhånd, blir kjærligheten kald hos mange.

13 Men den som holder ut til avslutningen, skal bli reddet.

14 Og derfor skal budskapet om Riket bli forkynt over hele den bebodde jord. Det skal være en vitneforklaring for alle folkeslag. Så skal avslutningen komme.”

MAT 24:15-20. Jødernes trengsel

15 “Derfor, når dere ser *at ødeleggelsesens styggedom står oppstilt på hellig*

grunn, slik det er skrevet ved profeten Daniel, da må den som leser det, forstå.

DAN 11:31, DAN 12:11

16 For da må de som oppholder seg i Judea, flykte opp i fjellene.

17 De som er på taket, må ikke gå ned for å ta med seg noe fra huset.

18 Og ingen som er ute på åkeren, må snu og gå tilbake for å ta på seg kappen.

19 Sørg, dere som er gravide eller ammer på den tiden.

20 Be om at deres flukt ikke må skje om vinteren eller på en sabbat.”

MAT 24:21-28. Den store trengsel

21 “Etter den tid skal trengslene bli større enn de noen gang har vært fra den verdens begynnelse og frem til da — og de skal heller aldri bli det igjen.

22 Og hvis den tiden ikke ble forkortet, ville ikke noe kjøtt bli reddet. Men for de utvalgte skyld skal den tiden bli forkortet.

23 Hvis noen da sier: ‘Se — der er Kristus,’ eller: ‘Der er han,’ så ikke tro det.

24 For det skal stå frem falske kristuser og falske profeter som skal utføre slike tegn og under at de kunne villede selv de utvalgte, om det hadde vært mulig.

25 Se — jeg har fortalt dere dette på forhånd.

26 Så hvis noen sier: ‘Se — han er i ødemarken,’ så gå ikke ut dit. Eller: ‘Han er i det innerste rommet,’ så ikke tro det.

27 For lynet kommer frem fra soloppgangen og skinner til solnedgangen.

Slik skal også Menneskesønnens nærvær være.

28 Der åtselet er, samles gribbene.”

MAT 24:29-31. Under Menneskesønnens nærvær

29 “Straks etter den tidens trengsel

skal solen bli formørket, og månen skal slutte å skinne. Stjernene skal falle fra himlene og himlenes krefter skal rokkes.

30 For da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himlene, og alle stammer på jorden skal jamre seg når Menneskesønnen kommer i himlenes skyer med stor kraft og herlighet.

31 Og han skal sende ut sine budbringere med et kraftig basunstøt, og de skal samle hans utvalgte fra de fire vindretninger — fra himlenes ene ytterkant til den andre.”

MAT 24:32-35. Om fikentreet

32 “Lær av denne lignelsen om fikentreet: Når grenene først blir myke og løvet spretter ut, vet dere at sommeren nærmer seg.

33 Slik skal også dere, når dere ser dette, vite at det begynner å nærme seg — at det står for døren.

34 For denne sannhet sier jeg: Denne slekt skal ikke forgå før alt dette har skjedd.

35 Himler og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.”

MAT 24:36-44. Som på Noahs tid

36 “Dag eller time skal ingen vite; ikke engang de budbringerne som er i himlene, men bare min Far.

37 Men slik det var på Noahs tid, skal det også være under Menneskesønnens nærvær.

38 For i tiden før vannflommen åt de og drakk. De inngikk ekteskap og gav til ekte til den dagen Noah gikk inn i arken.

39 De forstod ingenting før flommen kom og tok dem bort.

Slik skal det også være under Menneskesønnens nærvær.

40 Da skal to være ute på åkeren.

Én blir tatt bort, og den andre blir igjen.

41 Og to kvinner skal male på kvernen.

En blir tatt bort, og den andre blir igjen.

42 Så vær våkne, for dere vet ikke i hvilken time deres Herre kommer.

43 Men dette skal dere vite: Hvis husets hersker hadde visst i hvilken nattevakt tyven kommer, hadde han holdt vakt for å forhindre innbrudd i huset.

44 Derfor må også dere være forberedt, for Menneskesønnen kommer i den timen dere minst venter ham.”

MAT 24:45-47. Den trofaste slaven

45 “Hvem er så den trofaste og kloke slaven som hans herre skal sette over sin husholdning for at den skal få mat i rett tid?

46 Velsignet er den slaven som hans herre finner opptatt med dette når han kommer.

47 For denne sannhet sier jeg: Han skal sette ham over alt han eier.”

MAT 24:48-51. Den onde slaven

48 “Men den onde slaven sier i sitt hjerte:

‘Min herre drøyer med å komme.’

49 Han begynner å slå sine medslaver og eter og drikker sammen med drankere.

50 Da skal denne slavens herre komme på den dagen han ikke venter ham og i en time han ikke er klar over.

51 Han skal bli kraftig pisket og få sin del blant hyklerne. Der skal han gråte og skjære tenner.”

MAT 25

Jesu siste lignelser

MAT 25:01-13. De ti jomfruene

01 “På den tiden kan himlenes rike sammenlignes med ti jomfruer som tok lampene sine og gikk ut for å møte brudgommen.

02 Fem var kloke, fem var uforstandige.

03 De uforstandige tok med seg lampene, men de tok ikke med seg olje.

04 Men de kloke tok med seg oljekanner til lampene.

05 Men brudgommen lot vente på seg til alle var blitt søvnige. Da kom han.

06 Midt på natten lød ropet: ‘Se — brudgommen kommer. Gå og møt ham.’

07 Da reiste alle disse jomfruene seg for å gjøre klar lampene sine.

08 Men da sa de uforstandige til de kloke: ‘Gi oss av oljen deres, for lampene våre slokner.’

09 Men de kloke svarte og sa: ‘Da mangler kanskje vi noe. Gå heller dit de selger olje og kjøp selv.’

10 Da de var gått for å kjøpe, kom brudgommen. De som var klar, gikk med ham inn til bryllupsfesten.

Og deretter ble døren lukket.
11 Senere kom også de andre jomfruene. De sa:

‘Herre, Herre, åpne opp for oss.’

12 Men han svarte og sa: ‘Denne sannhet sier jeg: Dere har aldri kjent meg.’

13 Vær derfor på vakt, for heller ikke dere kan vite på hvilken dag eller i hvilken time Menneskesønnen kommer.”

MAT 25:14-30. Talentene

14 “Himlenes rike kan sammenlignes med en mann som reiste til et fjerntliggende land.

Han kalte til seg slavene sine og overlot alt han hadde til dem.

15 Den ene gav han fem talenter,* den andre to, og den tredje én, alt etter hvor dyktige de var.

Og etterpå reiste han bort.

* 1 talent = 30 kg. gull

16 Han som hadde fått fem talenter, drev handel med dem, og han tjente fem talenter til.

17 På samme måte; han som hadde fått to, tjente to til.

18 Men han som bare hadde fått én, gikk og grov den ned i jorden og gjemte sin herres sølvmynter.

19 Etter en lang tid kom disse slavenes herre tilbake for å gjøre opp regnskap med dem.

20 Han som hadde fått de fem talentene, kom med fem talenter til. Han sa: 'Herre, du overlot fem talenter til meg, og, se — jeg har tjent fem talenter til.'

21 Og hans herre svarte: 'Godt gjort, min gode og trofaste slave. Du har vært trofast med lite, så jeg skal sette deg over mye. Gå inn til din herres glede.'

22 Han som hadde fått de to talentene, kom også og sa til ham: 'Herre, du overlot to talenter til meg, og, se — jeg har tjent to talenter til.'

23 Og hans herre svarte: 'Godt gjort, min gode og trofaste slave. Du har vært trofast med lite, så jeg skal sette deg over mye. Gå inn til din herres glede.'

24 Også han som hadde fått den ene talenten, kom. Han sa: 'Herre, jeg vet at du er et hardt menneske som ikke høster det du har sådd, men som samler inn av det du ikke har strødd ut.'

25 Så jeg ble redd og gjemte den i jorden. Se — her har du ditt.'

26 Herren svarte og sa: 'Du onde, late slave som visste at jeg ikke høster det jeg har sådd, men samler inn av det som jeg ikke har strødd ut.'

27 Da burde du ha overlatt sølvmyntene til pengevekslerne, slik at jeg fikk mitt tilbake med renter.

28 Talenten skal bli tatt fra deg og gitt til ham som har de fem talentene.

29 For alle som har, skal få i overflod.

Men den som ikke har, skal bli fra-tatt også det han har.

30 Kast denne udugelige slaven ut i det dypeste mørke. Der skal han gråte og skjære tenner."

MAT 25:31-46. Sauene og geitene

31 "Når Menneskesønnen kommer i sin herlighet med de hellige budbringerne, skal han sette seg på tronen i himlenes herlighet.

32 Foran seg skal han samle alle folkeslag, og han skal skille dem fra hverandre slik en gjeter skiller sauene fra geitene.

33 Han skal plassere sauene til høyre og geitene til venstre for seg.

34 Så skal Kongen si til dem til høyre: 'Kom, dere som er velsignet av min Far. Arv det Riket som har vært forberedt for dere fra denne verdens grunnleggelse.'

35 For jeg var sulten og dere gav meg mat. Jeg var tørst, og dere gav meg vann. Jeg var en fremmed, og dere tok imot meg.

36 Jeg var naken og dere kledde meg. Jeg var syk og dere pleide meg. Jeg var i fengsel og dere besøkte meg.'

37 Da skal de rettferdige svare ham og si: 'Herre, når så vi deg sulten og gav deg mat, eller tørst og gav deg vann?'

38 Når så vi deg som en fremmed og tok imot deg? Når var du naken og vi kledde på deg?'

39 Og når så vi deg syk, eller i fengsel, og besøkte deg?'

40 Da skal Kongen svare og si: 'Denne sannhet sier jeg: Det dere har gjort for én av mine minste brødre, har dere gjort for meg.'

41 Så skal han si til dem som står til

venstre: ‘Gå bort fra meg, dere som er fordømt. Gå bort, dere som er fordømt til tidernes ild, den som er forberedt Djevelen og hans budbringere.

42 For jeg var sulten, men dere gav meg ikke mat. Og jeg var tørst, men dere gav meg ikke vann.

43 Jeg var en fremmed, men dere tok ikke imot meg. Jeg var naken, men dere kledde ikke på meg. Og jeg var syk og i fengsel, men dere kom ikke og besøkte meg.’

44 Da skal også de spørre og si: ‘Herre, når så vi deg sulten, eller tørst, eller som en fremmed, eller naken, eller syk, eller i fengsel uten å hjelpe deg?’

45 Da skal han svare: ‘Dette er sant: Det dere har unnlatt å gjøre for en av mine minste brødre, har dere unnlatt å gjøre for meg.’

46 Og de skal gå bort til tiders straff, men de rettferdige til tiders liv.”

MAT 26

Jesu forberedelser

MAT 26:01-02. Jesu siste dødsprofeti

01 Det skjedde etter at Jesus hadde forklart alt dette. Da sa han til disiplene:

02 “Dere vet at om to dager er det påske. Og da skal Menneskesønnen bli overgitt til staurfestelse.”*

*gr. stauroo = staure

MAT 26:03-05. Prestene legger planer

03 Da samlet overprestene, de skriftlærde og folkets eldste seg i gårdsrommet til øverstepresten, som hette Kaifas.

04 Der la de planer om hvordan de skulle pågripe Jesus med list og få ham drept.

05 Men de sa: “Ikke under høytiden, for at det ikke skal bli opptøyer blant folket.”

MAT 26:06-13. Jesus blir salvet

06 Da Jesus var i Betania i huset til Simon den spedalske, kom en kvinne til ham.

07 Hun hadde med seg en meget kostbar alabastolje som hun tømte over hodet hans mens han lenet seg til bords.

08 Disiplene så på med forargelse og sa: “Hvorfor denne sløsingen?”

09 Denne oljen kunne vært solgt for ganske mye for å bli gitt til de fattige.”

10 Men Jesus forstod dette og sa:

“Hvorfor klandrer dere denne kvinnen for dette? For hun har gjort en god gjerning.

11 De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.

12 Da hun helte oljen over kroppen min, gjorde hun det for min begravelse.

13 — Denne sannhet sier jeg: Uansett hvor de forkynner dette budskapet over hele verden, skal det hun har gjort, bli fortalt til minne om henne.”

MAT 26:14-16. For tretti sølvmynter

14 En av de tolv, han som ble kalt Judas fra Iskariot, gikk til overprestene og spurte:

15 “Hvor mye vil dere gi meg hvis jeg overgir ham til dere?” Så telte de opp tretti sølvmynter til ham.

16 Fra da av ventet han på en anledning til å overgi ham til dem.

MAT 26:17-25. Påskelammet

17 På dagen før De usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og spurte ham:

“Hvor vil du at vi skal forberede påskemåltidet for deg?”

18 Han svarte: “Gå inn i byen til en mann der. Dere skal si til ham: Læreren sier: Min tid nærmer seg. Jeg vil feire påske med disiplene.”

19 Disiplene gjorde som Jesus hadde befalt og begynte forberedelsene til påskemåltidet.

20 Da kvelden kom, lenet han seg til bords sammen med de tolv.

21 Under måltidet sa han: "Denne sannhet sier jeg:

Én av dere skal overgi meg."

22 Da ble de meget bedrøvet, og den ene etter den andre spurte ham:

"Herre, det er vel ikke jeg?"

23 Han svarte og sa til dem: "Han som dypet hånden i skålen sammen med meg, er han som skal overgi meg.

24 Men en sorg skal komme over ham som overgir Menneskesønnen. Det ville vært bedre for det mennesket om det aldri hadde vært født."

25 Judas, han som skulle overgi ham, spurte ham og sa:

"Rabbi, si meg, er det jeg?"

Han svarte: "Det er du."

MAT 26:26-30. Herrens måltid

26 Mens de åt, tok Jesus et brød, velsignet det, brøt det, gav av det til disiplene og sa: "Ta og ét av dette. Det er mitt legeme."

27 Så tok han begeret, takket, gav dem og sa: "Drikk av dette alle sammen.

28 Dette er mitt blod, Den nye paktens blod, som utøses for mange til forlatelse for synder.

29 Og jeg sier dere: Jeg skal ikke drikke med dere av dette vintreets frukt fra nå av og frem til den dagen jeg på ny skal drikke av den med dere i min Fars rike."

30 Og da de hadde sunget,* gikk de ut til Olivenhøyden. *SAL 110-118

MAT 26:31-35. Før hanen galer

31 Deretter sa Jesus til dem: "Dere skal alle snuble i natt, for det står skrevet:

'Jeg vil slå gjeteren, og saueflokken skal bli spredt omkring.' SAK 13:07

32 Men etter at jeg er blitt oppreist, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea."

33 Da svarte Peter og sa: "Om alle snubler, så skal aldri jeg snuble!"

34 Men Jesus svarte: "Dette er sant: I natt, før hanen galer, skal du ha fornektet meg tre ganger."

35 Men Peter erklærte: "Selv om jeg må dø for deg, skal jeg aldri fornekte deg!" Det samme bekreftet også alle de andre.

MAT 26:36-46. Jesus i Getsemane

36 Så tok Jesus dem med til et sted som hette Getsemane. Han sa til disiplene: "Sett dere her mens jeg går dit bort og ber."

37 Han tok med seg Peter og de to sønnene til Sebedeus.

Han begynte å bli opprørt og nedtynget.

38 Og han sa til dem: "Min sjel er sorgtung til døden. Vent her, og våk med meg."

39 Så gikk han litt lenger bort, falt ned på ansiktet og ba: "Far, om det er mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men — ikke som jeg vil, men som du vil."

40 Da han kom tilbake til disiplene, så han at de hadde sovnet. Og han spurte Peter: "Kunne dere ikke engang våke sammen med meg i én time?"

41 Våk og be så dere ikke kommer i fristelser. For om ånden er villig, er kjøttet skrøpelig."

42 Igjen gikk han, for andre gang, bort for å be. Han sa: "Far, hvis det ikke er mulig at dette begeret går meg forbi uten at jeg drikker av det, så la din vilje skje."

43 Da han kom tilbake, så han at de hadde sovnet igjen, for øynene deres var tunge.

44 Da lot ham dem være og gikk igjen et stykke bort fra dem og ba den samme bønne for tredje gang.

45 Da han kom tilbake til disiplene, sa han: “Sover dere fremdeles og hviler dere? For, se — timen nærmer seg da Menneskesønnen skal bli overlatt i synderes hender.

46 Reis dere og gå. For, se — han som skal overgi meg, nærmer seg.”

MAT 26:47-56. Tatt til fange

47 Mens han ennå talte, se! — der kom Judas, en av de tolv! Og med seg hadde han en stor menneskemengde med sverd og stokker fra overprestene og folkets eldste!

48 Han som skulle overgi ham, hadde avtalt et tegn:

“Ham som jeg kysser, er det. Da kan dere pågripe ham!”

49 Og han gikk rett bort til Jesus og sa til ham: “Vær hilset, Rabbi!”

Og han kysset ham ivrig.

50 Jesus sa: “Venn, si meg, hvorfor er du her?” Da kom de mot ham, rakte ut hendene og pågrep ham.

51 Og, se! — en av dem som var sammen med Jesus, løftet hånden og grep etter sverdet! Han hevet det mot en av slavene til øverstepresten og kuttet øret av ham!

52 Da sa Jesus til ham: “Stikk sverdet tilbake i sliren, for den som griper etter sverdet, skal falle for sverdet.

53 Eller tror du ikke at jeg rett nå kan tilkalle min Far, slik at han straks kunne sende mer enn tolv legioner* budbringere?

*12 legioner = ca. 72.000 menn

54 Men da ville ikke Skriften gått i oppfyllelse, slik det står der.”

55 Etterpå sa Jesus til menneskemengden: “Kommer dere mot meg med sverd og stokker som mot en røver som dere skal arrestere? Satt jeg ikke dag etter dag og underviste dere i templet uten at dere pågrep meg?”

56 Men alt dette må skje for at det som er skrevet av profetene, skal gå i oppfyllelse.”

Og da forlot alle disiplene ham.

De flyktet.

MAT 26:57-68. For Sanhedrinet

57 De som hadde pågrepet Jesus, førte ham så til øverstepresten Kaifas. Der var også de skriftlærde og de eldste samlet.

58 Men Peter fulgte etter dem på avstand frem til øversteprestens gårds plass. Da han var kommet frem, satte han seg ned sammen med tjenerne for å se hvordan det ville ende.

59 Overprestene og hele Sanhedrinet* forsøkte å fremskaffe falske kristuser og falske vitneutsagn mot Jesus slik at de kunne få ham i døden.

*Sanhedrinet = jødernes høyeste rett

60 Men de fikk ikke noe på ham, selv om mange falske vitner etterhvert stod frem og vitnet falskt mot ham. Så stod enda to falske vitner frem.

61 De sa: “Han har sagt at han kan rive ned Guds helligdom og bygge den opp igjen på tre dager.”

62 Da stod øverstepresten frem og spurte: “Har du ingenting å svare til det de vitner mot deg?”

63 Men Jesus var taus. Da fortsatte øverstepresten og sa: “Jeg tar deg i ed i Den levende Guds navn! Si oss: Er du Kristus, Guds Sønn!”

64 Jesus svarte ham: “Det er som du sier. Men jeg sier også til dere alle: I dager som kommer skal dere se at Mennes-

kesønnen sitter ved Kraftens høyre hånd og kommer på himlenes skyer.”

65 Da flerret øverstepresten kappen sin og sa: “Han er blasfemisk! Hva skal vi med flere vitner? Se! — nå har dere hørt det!

Han er blasfemisk!

66 Hva mener dere?” De svarte og sa: “Han fortjener døden.”

67 Etter det spyttet de ham i ansiktet og slo ham med knyttneven. Og noen slo ham med håndflaten.

68 Og de sa: “Profetér, Kristus!

Hvem var det som slo deg?”

MAT 26:69-75. Da hanen gol

69 Mens Peter satt ute på gårdsplassen, kom en tjenestepike bort til ham og sa: “Du var jo også sammen med denne Jesus fra Galilea?”

70 Men han nektet foran dem alle og sa: “Jeg vet ikke hva du snakker om!”

71 Så gikk han bort til inngangen. Da så en annen ham og sa: “Han der er også en av dem som var sammen med Jesus fra Nasaret!”

72 Men igjen nektet han, denne gangen med en ed:

“Jeg kjenner ikke det mennesket!”

73 Etter en stund kom noen av dem som var der, bort til Peter og påstod:

“Jo, du er helt sikkert en av dem, for dialekten din røper deg.”

74 Da begynte han å fordømme seg og sverget:

“Jeg kjenner ikke det mennesket!”

Akkurat da gol en hane.

75 Da husket Peter hva Jesus hadde sagt: ‘Før hanen galer, skal du ha fornek- tet meg.’

Og han gikk ut og gråt bittert.

MAT 27

Jesu død

MAT 27:01-02. Overgitt til Pilatus

01 Tidlig gikk alle overprestene og folkets eldste for å legge planer om hvordan de skulle ta livet av Jesus.

02 Etter at de hadde bundet ham, førte de ham bort og overgav ham til Pilatus, guvernøren.

MAT 27:03-05. Judas gikk og hengte seg

03 Da Judas som hadde overgitt ham, så at Jesus ble dømt, ble han grepet av samvittighetsnag og gikk tilbake til overprestene og de skriftlærde med de tretti sølvmyntene.

04 Han sa: “Jeg har syndet! Jeg har overgitt en uskyldig til døden!”

Men de svarte:

“Hva betyr vel det for oss? Det må du ordne opp i selv!”

05 Han kastet pengene fra seg inn i helligdommen og løp bort derfra.

Så gikk han og hengte seg.

MAT 27:06-10. En pottemakers åker

06 Overprestene hentet opp sølvpengene og sa: “Det er ikke tillatt å legge dem i tempelkisten, for dette er prisen for blod.”

07 Men de diskuterte om de skulle kjøpe en åker fra en pottemaker og bruke den som gravsted for fremmede.

08 Derfor blir åkeren kalt Blodåkeren den dag i dag.

09 Da gikk det i oppfyllelse det som var skrevet ved profeten Sakarjah når han sier:

10 *‘De tok de tretti sølvstykkene, den prisen som Israels sønner hadde satt på ham, den prisen som de satte på pottemakerens åker, slik Jehovah hadde befalt.’*

SAK 11:12-13

MAT 27:11-14. Jesus for Pilatus

11 Jesus ble nå fremstilt for guvernøren som talte til ham og sa: “Er du jø-

denes konge?” Og Jesus svarte: “Det er som du sier.”

12 Men da han ble anklaget av overprestene og de eldste, svarte han dem ikke.

13 Da spurte Pilatus: “Hører du ikke alt det de vitner mot deg?”

14 Men til guvernørens store overraskelse svarte Jesus dem ikke med et eneste ord.

MAT 27:15-26. Slipp Barabbas fri

15 På høytiden var det vanlig at guvernøren satte fri én av fangene, alt etter det som menneskemengden bestemte.

16 På den tiden hadde de en beryktet fange som hette Barabbas.

17 Da de hadde samlet seg, spurte Pilatus: “Hvem vil dere at jeg skal sette fri, Barabbas, eller Jesus, han som sier han er Kristus?”

18 For han visste at det var på grunn av misunnelse de hadde overgitt ham.

19 Mens Pilatus satt som dommer, sendte hans kvinne et notat til ham som lød: ‘Ha ikke noe med denne rettferdige å gjøre, for jeg har lidd mye i en drøm i dag på grunn av dette.’

20 Men overprestene og de eldste overtalte folkemengden til å be om at Barabbas ble satt fri.

For slik kunne de ta livet av Jesus.

21 Guvernøren spurte og sa: “Hvem av disse to vil dere at jeg skal sette fri?”

Og de ropte: “Barabbas!”

22 Da spurte Pilatus dem: “Hva skal jeg da gjøre med Jesus, han som sier at han er Kristus?” Og alle ropte: “Staurfest* ham!”

*gr. stauroo = staure

23 Men Pilatus spurte: “Hvorfor? — Hva galt har han gjort?”

Da ropte de enda høyere: “Staurfest* ham!”

*gr. stauroo = staure

24 Da Pilatus så at det ikke nyttet,

men at det holdt på å bli opprør, gikk han og tok noe vann og vasket hendene sine foran menneskemengden. Han sa:

“Jeg er uskyldig i denne rettferdiges blod! Dette må dere ordne opp i selv!”

25 Da ropte hele folket: “La hans blod komme over oss og våre barn!”

26 Da satte han Barabbas fri. Men Jesus ble pisket, og han overlot ham til å bli staurfestet.*

*gr. stauroo = staure

MAT 27:27-31. Soldatene holder Jesus for narr

27 Så førte guvernørens soldater Jesus inn i Pretoriet* der hele hæravdelingen var samlet.

*Pilatus' hovedkvarter

28 Og de kledde av ham og tok på ham en skarlagensrød offiserskappe.

29 De flettet en krans av torner som de satte på hodet hans. Så plasserte de en bambusstav i hans høyre hånd og falt på kne foran ham mens de holdt ham for narr og sa:

“Vær hilset, du jødernes konge!”

30 Deretter spyttet de på ham, tok fra ham staven og slo ham i hodet med den gang etter gang.

31 Etter at de hadde holdt ham for narr, tok de av ham offiserskappen og tok på ham hans egen kappe og klær.

Og så førte de ham bort for å staurfeste* ham.

*gr. stauroo = staure

MAT 27:32-44. Jødernes konge

32 På vei ut fikk de øye på en mann fra Kyréne som hette Simon, og han ble tvunget til å bære stauren.*

*gr. stauros = staur

33 De kom til det stedet som ble kalt Golgata. Det betyr Hodeskallestedet.

34 De gav ham vin å drikke som var blandet med galle. Han smakte på den, men han nektet å drikke av den.

35 Da de hadde naglet ham til stauren, delte de kappen hans mellom seg og

trakk lodd om resten. Det var for at det som var talt ved profeten, skulle gå i oppfyllelse:

‘De delte min kappe mellom seg, men om mine klær kastet de lodd.’ SAL 22:19

36 Så satte de seg og holdt vakt over ham der.

37 Og over hodet på ham hadde de satt opp den anklagen som var skrevet mot ham: **DETTE ER JESUS, JØDE-NES KONGE.**

38 Samtidig ble to røvere staurfestet,* én til høyre og én til venstre for ham.

*gr. stauroo = staure

39 De som gikk forbi, spottet ham og ristet på hodet.

40 De sa: “Du som skulle rive ned helligdommen og bygge den opp igjen på tre dager! Redd deg selv, hvis du er Guds sønn, og kom deg ned fra staturen!”*

*gr. stauros = staur

41 Slik ble han også holdt for narr av overprestene.

Og de skriftlærde og de eldste sa:

42 “Han har reddet andre, men seg selv kan han ikke redde! Og han vil være Israels konge! La ham komme ned fra staturen, så skal vi tro ham!

43 Han stoler på Gud. Nå kan Gud hjelpe ham, hvis han vil! For han har sagt: ‘Jeg er Guds Sønn!’”

44 Også en av røverne som ble staurfestet* samtidig med ham, ropte nedsettende mot ham.

*gr. stauroo = staure

MAT 27:45-50. Jesus dør

45 Fra den sjette timen ble det mørkt over hele landet frem til den niende timen.

46 Omkring den niende timen ropte Jesus ut med høy røst:

“Eli, eli, lama sabaktani?”

Det er: ‘Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?’

SAL 22:01

47 De som stod der og hørte det, sa: “Han roper på Elijah.”

48 En av dem skyndte seg og hentet en svamp. Han fylte den med vin, festet den til en bambusstav og gav ham å drikke.

49 Men de andre sa: “La ham være. Se heller om Elijah kommer og redder ham.”

50 Jesus ropte igjen med høy røst og oppgav ånden.

MAT 27:51-54. Guds Sønn

51 Og, se! — forhenget i helligdommen revnet i to ovenfra og ned! Og jorden skalv og klippene slo sprekker!

52 Gravkamrene åpnet seg og mange av legemene til de hellige som var falt i søvn, ble oppreist!

53 De kom ut fra gravkamrene etter sin oppstandelse, og de gikk inn i den hellige byen.

Dette er bekreftet av mange.

54 Da hærføreren og de som holdt vakt over Jesus, så jordskjelvet og alt det som skjedde, ble de meget engstelige og utbrøt:

“Han var virkelig Guds Sønn!”

MAT 27:55-56. Kvinnene som stelte for Jesus

55 Mange kvinner der fulgte med et stykke på avstand. De hadde fulgt Jesus fra Galilea og stelt for ham.

56 Blant dem var Maria fra Magdala, og Maria, mor til Jakob og Josef, og mor til sønnene til Sebedeus.

MAT 27:57-61. I Josefs gravkammer

57 Da det var blitt kveld, kom det et rikt menneske fra Arimatea ved navn Josef som også selv var blitt undervist av Jesus.

58 Han gikk til Pilatus og ba om å få utlevert Jesu legeme. Og Pilatus gav

ordre om at det skulle bli overlevert til ham.

59 Etter at Josef hadde fått legemet hans, pakket han det inn i rent lintøy.

60 Han la det i sitt nye gravkammer som han hadde fått meislet ut i en klippe. Han rullet en stor stein foran inngangen og gikk bort.

61 Men Maria fra Magdala og den andre Maria ble sittende igjen foran graven.

MAT 27:62-66. Vakter ved Jesu grav

62 Neste dag, den som kommer etter forberedelsesdagen, samlet overprestene og fariseerne seg hos Pilatus.

63 De sa: “Herre, vi husker at mens denne bedrageren ennå var i live, sa han: ‘Etter tre dager skal jeg bli oppreist.’”

64 Gi derfor ordre om at graven skal sikres til den tredje dagen ellers kan disiplene hans komme om natten og stjele ham, og så si til folket at han har stått opp fra de døde.

Da blir det siste bedraget verre enn det første!”

65 Pilatus svarte: “Her har dere vakter. Dra bort og sikre den så godt dere kan!”

66 Så gikk de for å sikre graven. De forseglet steinen og satte ut vaktene.

MAT 28

Jesu oppstandelse

MAT 28:01-08. Han er oppreist

01 Etter sabbatene, da det lysnet på dagen etter sabbatene, kom Maria fra Magdala og den andre Maria for å se til graven.

02 Og, se! — da kom det et kraftig jordskjelv, og en HERRENS* budbringer kom ned fra himlene!

*JHVH

Han gikk og rullet bort steinen og satte seg på den.

03 Hans utseende var som lynet og klærne var hvite som snø.

04 Vaktene skalv av redsel og ble som døde.

05 Budbringeren sa til kvinnene:

“Vær ikke redde, for jeg vet at dere ser etter Jesus, han som ble staurfestet.*

*gr. stauroo = staure

06 Han er ikke her. Han er oppreist, slik han sa. —

Kom og se hvor Herren lå.

07 Gå så i all hast og si til dem: Han er oppreist fra de døde, og, se! — han er gått i forveien til Galilea! Der skal dere se ham. Se! — nå har jeg sagt det til dere!”

08 Så skyndte de seg bort fra graven — redde, men meget glade, for så snart som mulig å fortelle det til disiplene.

MAT 28:09-10. De som møtte Jesus

09 Og, se! — Da møtte Jesus dem og sa: “Vær hilset.”

Da kom de imot ham, grep etter føttene hans og bøyde seg ærbødig for ham.

10 Da sa Jesus: “Vær ikke redde. Gå og si til brødrene at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.”

MAT 28:11-15. Vaktene blir bestukket

11 Se! — mens kvinnene var på vei, gikk også vaktene inn i byen og fortalte til overprestene alt det som hadde hendt!

12 Da de hadde samlet de eldste for å diskutere dette, gav de et vesentlig antall sølvmynter til soldatene.

13 Og de befalte dem: “Dere skal si at disiplene kom om natten og stjal ham, for dere hadde sovnet.

14 Hvis guvernøren får vite dette, skal vi berolige ham og sørge for at dere er trygge.”

15 Så tok de pengene og gjorde slik de hadde fått undervisning om.

Og dette ryktet har spredt seg blant jødene til denne dag.

MAT 28:16-20. Misjonsbefalingen

16 Så gikk de elleve disiplene til Galilea, til det fjellet der Jesus skulle møte dem.

17 Da de så ham, bøyde de seg ærbødig for ham. Men noen tvilte.

18 Da stod Jesus frem, talte til dem og sa:

“Jeg skal få alle fullmakter i himlene og på jorden.

19 Gå derfor ut og undervis alle folkeslag.

Døp dem til min Fars, Sønnens og Den hellige ånds navn, og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere.

20 Og, se — jeg vil være med dere alle dager til denne tidens avslutning.

Amen.”

02 Markus

Markus, gr. Markon, blir også kalt Johannes, hebr. Jahannon. Han har skrevet Paktens bok nr. 41. Den ble likevel skrevet en del senere enn Lukas. Dermed blir budskapet etter Markus det siste av de tre synoptiske, de sammenfallende, budskapene, men det er likevel plassert som det andre etter Matteus.

Det blir også hevdet at Markus er det eldste av budskapene.

Markus var ikke en av Jesu tolv utvalgte. Han tilhørte ikke den indre kretsen av disipler som fulgte Kristus, men han var likevel til stede da Jesus ble overgitt og arrestert i Getsemane. (MAR 14:51-52)

Markus kom fra en velsituert familie i Jerusalem med egen tjenerstab. Hans mor hette Maria, og det var dit Peter flyktet etter at en budbringer hadde befridd ham fra fengslet. (GJE 12:12)

Markus var søskenbarn til Paulus' nære medarbeider Barnabas, og han ble etter en del uoverensstemmelser med Paulus til slutt en av hans nærmeste medarbeidere.

Han var en nær venn av Peter og kan ha fått mye informasjon av ham.

Markus' budskap legger vekt på Kristus som den ydmyke tjeneren. Budskapet er ikke spesielt rettet mot jødene, men i større grad mot folkeslagene, grekerne. Han har derfor få henvisninger til De hebraiske skriftene.

Brevet ble mest sannsynlig skrevet under et opphold i Rom.

Markus er det korteste av de fire budskapene om Kristus, og avslutningen virker brå. (MAR 16:08)

Derfor er det blitt tilføyd en noe mer avrundet avslutning til Markus.

Denne avslutningen er tilføyd i noen

av de siste avskriftene av Markus, men i de eldste og mest anerkjente tekstene er den utelatt.

Betyr det faktum at det foreligger en tilføyelse på budskapet etter Markus, og at den ikke er skrevet av Markus selv, at dette budskapet derfor blir mindre troverdig?

Det er et stort spørsmål, for om selve budskapet er like troverdig som de andre, bør vi likevel ha en forsiktig holdning til det som er tilføyd. Og alt som er tilføyd, stemmer heller ikke alt med resten av Bibelen, f.eks. Markus 16:18.

MAR 01

Jesus begynner sin gjerning

MAR 01:01-08. Døperen Johannes

01 Dette er begynnelsen på budskapet om Jesus Kristus, Guds Sønn.

02 Det er skrevet av profeten:

'Se! — jeg vil sende min budbringer foran deg, og han skal rydde veien for deg.'

MAL 03:01

03 Og: *'En røst roper fra ødemarken: Rydd vei for Jehovah! Gjør hans stier rette!'*

JES 40:03

04 Johannes døpte i ødemarken, og han forkynte en dåp til omvendelse og tilgivelse for synd.

05 De dro ut fra alle distriktene rundt Judea og Jerusalem, og alle ble døpt i elven Jordan. Og de bekjente sine synder.

06 Johannes var kledd i kamelhår med et lærbelte om livet. Han åt gresshopper og vill honning.

07 Han forkynte og sa: "Det kommer en etter meg som er mektigere enn jeg. For jeg er ikke verdig å bøye meg ned og løse sandalremmene hans.

08 Og dette er sant: Jeg døper med vann, men han skal døpe med Den helige ånd."

MAR 01:09-12. Johannes døper Jesus

09 På den tiden gikk Jesus fra Nasaret for å bli døpt av Johannes i Jordan.

10 Med det samme han steg opp av vannet, så han himlene delte seg, og ånden dalte ned over ham i form av en due.

11 Da lød en røst fra himlene:

‘Dette er min kjære Sønn som jeg har gitt min fullmakt.’

12 Og straks drev ånden ham ut i ødemarken.

MAR 01:13. Satan frister Jesus

13 Han var der i ødemarken i førte dager. Han ble fristet av Satan og var blant rovdyr. Men budbringere hjalp ham.

MAR 01:14-15. Guds rike er nær

14 Etter at Johannes var satt i fengsel, dro Jesus til Galilea og forkynte budskapet om Guds rike.

15 Han sa: “Tiden går i oppfyllelse. Guds rike er kommet nær. Vis anger, og tro på budskapet.”

MAR 01:16-20. De første disiplene

16 Mens han vandret rundt ved sjøen Galilea, fikk han øye på Simon og hans bror Andreas. De kastet ut garn i sjøen, for de var fiskere.

17 Jesus sa til dem: ”Følg meg så skal jeg gjøre dere til menneskefiskere.”

18 Og de lot med en gang garnet ligge og fulgte ham.

19 Da han hadde gått litt lenger, fikk han øye på Jakob, sønn til Sebedeus, og hans bror Johannes. De satt i en båt og bøtte garn.

20 Med det samme han ropte på dem, forlot de sin far Sebedeus i båten sammen med mannskapet, og de kom og fulgte ham.

MAR 01:21-28. Jesus driver ut en ånd

21 De gikk inn i Kapernaum, og så

snart det ble sabbat, gikk de inn i en synagoge der. Og han underviste dem.

22 De ble forbauset over hans lære fordi han underviste med myndighet og ikke som de skriftlærde.

23 I synagogen var det en mann med en uren ånd.

24 Han skrek og sa: “La meg være! Hva skal du med meg, du Jesus fra Nasaret? Er du kommet for å ødelegge meg? For jeg vet at du er Guds hellige!”

25 Men Jesus svarte strengt: “Vær stille. — Får ut av ham.”

26 Han med den urene ånden fikk da et anfall og ropte med høy stemme. — Og så fór den ut av ham.

27 Da ble alle forundret, og de diskuterte med hverandre: “Hva kan dette være? En ny lære? Hvor har han fullmakt fra til å gi ordre til urene ånder slik at de adlyder ham!”

28 Og med en gang begynte ryktet om ham å spre seg rundt omkring i alle distriktene i Galilea.

MAR 01:29-31. Peters svigermor

29 Rett etter at de var kommet ut fra synagogen, gikk de hjem til Simon og Andreas sammen med Jakob og Johannes.

30 Simons svigermor lå til sengs med feber, og straks fortalte de ham dette.

31 Han gikk bort til henne, tok henne i hånden og hjalp henne opp. Feberen forlot henne med det samme, og hun begynte å stelle for dem.

MAR 01:32-34. Etter at solen var gått ned

32 Om kvelden etter at solen var gått ned, førte de til ham alle som var syke og demonbesatte.

33 Alle i byen hadde samlet seg utenfor.

34 Han helbredet mange som hadde

lidelser og forskjellige sykdommer. Og han drev ut mange demoner. Men han nektet dem som hadde hatt demonene å fortelle hva de hadde opplevd.

MAR 01:35-39. Jesus forkynner i Galilea

35 Tidlig neste morgen mens det ennå var mørkt, stod Jesus opp og gikk ut.

Han trakk seg tilbake til et ensomt sted for å be.

36 Simon begynte å lete etter ham.

37 Og da han fant ham, utbrøt han: "Alle leter etter deg!"

38 Men Jesus svarte: "La oss dra videre til noen av landsbyene i nærheten slik at jeg kan forkynne der også, for det er derfor jeg har kommet."

39 Han forkynte i synagogene i hele Galilea, og han drev ut demoner.

MAR 01:40-45. Den spedalske

40 Da kom en spedalsk til ham. Han ropte på ham, knelte foran ham og sa:

"Hvis du vil, kan du gjøre meg ren."

41 Da ble Jesus fylt av medlidenhet med ham. Han rakte ut hånden, tok på ham og sa: "Det vil jeg. — Bli ren."

42 Og med det samme han hadde talt ferdig, forsvant spedalskheten og han var ren.

43 Han advarte ham og sendte ham straks av sted.

44 Han sa: "Se til at du ikke forteller dette til noen.

Men gå og vis deg for presten og gi et rensesoffer slik Moses har befalt. La det være en vitneforklaring for dem."

45 Likevel gikk han av sted og begynte å fortelle alt sammen! Han fortalte i detalj hva Jesus hadde gjort for ham.

Derfor kunne han ikke lenger gå fritt omkring i byen, men han måtte holde seg skjult på avsidesliggende steder.

Selv da kom de til ham fra alle kanter.

MAR 02

Jesus fortsetter sin gjerning

MAR 02:01-12. Den lamme

01 Igjen gikk han inn i Kapernaum, og etter kort tid fikk de vite at han var hjemme.

02 Med en gang samlet det seg så mange der at det ikke lenger var plass til dem innenfor døren.

Og han talte ordet til dem.

03 Da kom de til ham med en lam som ble båret av fire menn.

04 Men de kunne ikke nå frem på grunn av menneskemengden. Da laget de hull i taket og firte ned baren som den lamme lå på.

05 Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme:

"Barn, dine synder er tilgitt."

06 Men noen av de skriftlærde som satt der, tenkte i sine hjerter:

07 'Hvorfor taler han blasfemisk på den måten? For bare Gud kan tilgi synder!'

08 Men Jesus kjente med det samme i ånden hva de tenkte med seg selv og sa til dem: "Hvorfor tenker dere slik i deres hjerter?"

09 For hva er lettest å si til den lamme: Dine synder er tilgitt. Eller å si: Reis deg, ta baren din og gå?

10 Men dere skal vite at Menneskesønnen også har fullmakt på jorden til å si:

Dine synder er tilgitt."

11 Så sa han til den lamme:

"Jeg sier deg: Reis deg, ta med deg baren din og gå hjem."

12 Og han reiste seg med det samme, tok baren og gikk ut foran øynene på dem alle. Da ble de forundret, priste Gud og sa:

"Vi har aldri sett noe slikt som dette!"

MAR 02:13-17. Skattefuten Levi

13 Igjen gikk han ved sjøen og hele menneskemengden fulgte ham. Og han underviste dem der.

14 Mens han gikk der, fikk han øye på Levi, sønn til Alfeus, som satt i skatteboden. Da sa han til ham: “Følg meg.”

Og Levi reiste seg og fulgte ham.

15 Det skjedde da Jesus lenet seg til bords hjemme hos Levi. Det var også mange skattefuter og syndere samlet til måltid der sammen med Jesus og disiplene, for det var mange der som hadde fulgt etter dem.

16 Da de skriftlærde og fariseerne så at han åt sammen med skattefuter og syndere, spurte de disiplene:

“Hvordan kan han ete sammen med skattefuter og syndere?”

17 Jesus hørte dem og svarte: “Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke. Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere, til anger.”

MAR 02:18-20. Om å faste

18 Disiplene til både Johannes og fariseerne fastet. Noen kom derfor og spurte ham: “Disiplene til Johannes og fariseerne faster. Hvorfor faster ikke disiplene dine?”

19 Jesus svarte dem og sa: “Hvordan kan sønnene i brudekammeret faste mens brudgommen er hos dem? —

Så lenge brudgommen er hos dem, kan de ikke faste.

20 Men den tiden kommer da brudgommen blir tatt fra dem, og da, fra den dagen, kan de faste.”

MAR 02:21-22. Om Jesu nye lære

21 “Ingen vil noen gang sy lapper av nytt tøy på en gammel kappe. For da vil det nye stykket få slitasjen på den gamle til å se enda verre ut.

22 Og ingen fyller ny vin på gamle

vinsekker. For da kommer sekkene til å sprekke og vinen renne ut og bli ødelagt. — Ny vin må fylles på nye vinsekker.”

MAR 02:23-28. Herre over sabbaten

23 Så skjedde det at de gikk gjennom en kornåker på en sabbat. Mens de gikk, begynte disiplene å plukke korn fra aksene.

24 Da sa fariseerne til ham:

“Se! — Hvorfor gjør de noe på sabbaten som er ulovlig?”

25 Jesus svarte:

“Har dere ikke lest hva David gjorde i et tilfelle da han ble sulten?

26 Og hva var det? — Han tok seg inn i Guds hus da Abjatar var øversteprest og åt utstillingsbrødene som det var ulovlig å ete av unntatt for prestene. Og han gav også til de andre.”

27 Så sa han: “Sabbaten ble gitt for menneskene; ikke menneskene for sabbaten.

28 Derfor er Menneskesønnen herre over sabbaten.”

MAR 03**Jesus velger ut apostlene****MAR 03:01-06. På en sabbat**

01 Han gikk igjen inn i en synagoge. Det var et menneske der med en visen hånd.

02 De fulgte nøye med om han ville helbrede noen på en sabbat, for da kunne de få noe å anklage ham for.

03 Jesus sa til mennesket med den visne hånden: “Reis deg og kom hit.”

04 Da spurte Jesus dem: “Er det ikke tillatt å gjøre godt på en sabbat? — Eller skal vi gjøre ondt? Skal vi redde en sjel eller slå den i hjel?”

Men de forholdt seg tause.

05 Han så seg omkring med harme og bedrøvelse på grunn av deres harde hjer-

ter. Han sa til mennesket: “Rekk meg hånden din.” Og han rakte ut hånden, og den ble like frisk som den andre.

06 Fariseerne gikk straks ut og diskuterte med herodianerne om hvordan de skulle ta livet av ham.

MAR 03:07-12. Mange følger Jesus

07 Jesus ville trekke seg tilbake til sjøen sammen med disiplene, men store mengder fra Galilea fulgte etter dem.

08 De kom også fra Judea og Jerusalem, og fra Idumea på den andre siden av Jordan, og fra Tyros og Sidon. De hadde hørt om alt han gjorde og ville oppsøke ham.

09 Han ba da disiplene gjøre klar en båt til ham for at menneskemengden ikke skulle trenge seg på.

10 Han helbredet mange, og alle som hadde plager, presset på for å ta på ham.

11 Og da de som hadde urene ånder, fikk øye på ham, kastet de seg ned foran ham. De ropte og sa:

“Du er Guds Sønn!”

12 Men alle ble advart mot å gjøre kjent hvem han var.

MAR 03:13-19. Jesus velger ut de tolv

13 Så gikk han opp i en fjellskråning og kalte til seg dem han ønsket. Og de kom opp til ham.

14 Der tok han ut tolv apostler, de som han skulle sende ut for å forkynne.

15 Og han gav dem fullmakt til å helbrede og drive ut demoner.

16 De var: Simon, også kjent som Peter.

17 Jakob til Sebedeus og hans bror Johannes. De var kjent som Boanerges. Det betyr ‘tordensønner.’

18 Og det var Andreas, Filip, Bartolomeus, Matteus og Tomas, og Jakob til Alfeus, Taddeus, og Simon Kananeus.

19 Og Judas fra Iskariot, han som overgav ham.

Deretter gikk de inn i et hus.

MAR 03:20-27. Et hus i strid med seg selv

20 Igjen stimlet menneskemengden sammen om ham slik at han knapt nok kunne få i seg maten.

21 Men da hans nærmeste hørte om det, kom de for å hente ham, for de sa:

“Han er fra forstanden!”

22 Og de skriftlærde som var kommet ned fra Jerusalem, sa:

“Han er besatt av Be’elsebub! For det er ved demonenes fyrste han driver ut demoner!”

23 Da kalte han dem til seg og begynte å tale til dem i en lignelse:

“Hvordan kan Satan drive ut Satan?”

24 Hvis et rike strider mot seg selv, kan det riket ikke bli stående.

25 Og hvis et hus strider mot seg selv, kan det huset ikke bli stående.

26 For hvis Satan skulle reise seg mot seg selv i strid, kan han ikke bli stående, men vil gå sin ende i møte.

27 Ingen kan gå inn i en sterk manns hus og frarøve ham det han eier uten at han først binder den sterke mannen. Da kan han plyndre hans hus.”

MAR 03:28-30. Spott mot Den hellige ånd

28 “For denne sannhet sier jeg: All synd og spott skal bli tilgitt menneskenes sønner, og enhver bespottelse de uttaler.

29 Men den som spotter Den hellige ånd, skal aldri i tider bli tilgitt, for han blir skyldig til tidernes dom.”

30 For de hadde påstått: ‘Han har en uren ånd.’

MAR 03:31-35. En bror, en søster eller en mor

31 Da kom brødrene hans sammen

med deres mor. De stod utenfor, og de sendte bud på ham.

32 Mange mennesker satt rundt ham, og noen sa: “Se! — din mor og dine brødre står utenfor og spør etter deg.”

33 Han svarte og sa: “Hvem er min mor eller mine brødre?”

34 Da så han seg omkring på de mange som satt rundt ham og sa: “Se — her er min mor og mine brødre.

35 Den som gjør Guds vilje, er en bror, en søster og en mor.”

MAR 04

Jesus taler i lignelser

MAR 04:01-09. Lignelsen om såkornet

01 Han begynte igjen å undervise dem ved sjøen, og menneskemengden som samlet seg rundt ham, ble så stor at han måtte gå ombord i en båt. Han satte seg i den et stykke ute på sjøen mens hele menneskemengden ble stående igjen ved strandkanten.

02 Han underviste dem med mange lignelser og la frem sin lære for dem:

03 “Hør her: Se — én gikk ut for å så.

04 Mens han sådde, falt noe av såkornet langs veikanten, og himlenes fugler kom og åt det opp.

05 Noe falt på karrig grunn der det ikke var mye jord. Og det spirte hurtig fordi jorden var skrinn.

06 Men de ble svidd av i solen fordi de ikke hadde slått røtter. Og de visnet.

07 Noe av såkornet falt også blant tistler. Det vokste opp, men ble kvalt. Og det bar ingen avling.

08 Men noen falt i god jord, og de spirte, vokste og gav avling. Noen gav tretti ganger, noen seksti og noen hundre ganger mer.”

09 Han sa også: “Den som har ører å høre med — lytt.”

MAR 04:10-12. Jesus taler i bilder

10 Da han ble alene, kom noen som var sammen med de tolv og spurte ham hva lignelsen betydde.

11 Da sa han: “Dere har fått kunnskap om Guds rikes mysterium. Men til dem som står utenfor, kommer alt i lignelser:

12 *‘Når de ser, skjelner de ikke, og når de hører, skjønner de ikke så de kan vende om og få sine synder tilgitt.’*”

JES 06:09-10

MAR 04:13-20. Forklaring på lignelsen om såkornet

13 Da sa han til dem: “Forstår dere ikke denne lignelsen? Hvordan skal dere da kunne forstå de andre lignelsene?”

14 Det såmannen sår, er ordet.

15 De ved veikanten der ordet ble sådd, hører ordet. Men straks kommer Satan og tar fra dem det ordet som ble sådd i deres hjerter.

16 På samme måten er det med såkornet som ble sådd på karrig grunn.

De hører ordet og tar straks imot det med glede.

17 Men fordi det ikke slår rot, varer de bare en kort stund, for når de blir utsatt for trengsler og forfølgelser på grunn av ordet, snubler de med en gang.

18 Det som ble sådd blant tistler, er de som hører ordet.

19 Men denne tids bekymringer, rikdommens bedrag og lysten på alt det andre, kveler ordet slik at det ikke gir avling.

20 Men det såkornet som falt i god jord, er de som hører ordet og tar imot det.

De gir avling — én tretti ganger, én seksti ganger og én hundre ganger.”

MAR 04:21-23. Om klarsyn

21 Og han sa til dem: “Dere tar vel ikke frem en lampe for å sette den under

et kar eller under en seng? Dere setter den i en lysestake.

22 For det som er skjult, skal komme for en dag, og det som blir holdt hemmelig, skal frem i lyset.

23 Den som har ører å høre med — lytt.”

MAR 04:24-25. Om skjelneevne

24 Han fortsatte: “Men vurder nøye det dere hører. For med det samme mål dere selv bruker, skal det bli målt opp for dere. For den som hører, skal få mer.

25 Og den som har, skal få. Men den som ikke har, skal miste det han har.”

MAR 04:26-29. Sårkornet og Guds rike

26 Så sa han: “Guds rike er som når en mann har kastet sårkorn på en åker.

27 Om han sover eller er våken, om det er natt eller dag, spirer sårkornet og vokser opp uten at han forstår hvordan.

28 Og jorden bringer det frem helt av seg selv — først strået, deretter akset og til slutt modne korn i akset.

29 Når grøden er båret frem, blir den rett etter kuttet av med sigd, for innhøstingen har begynt.”

MAR 04:30-32. Sennepsfrøet og Guds rike

30 Og han fortsatte: “Hva kan vi sammenligne Guds rike med? Eller med hvilken lignelse kan vi forklare det?

31 Det er som et sennepsfrø. Når det blir sådd i en åker, er det det minste av alle frøene i åkeren.

32 Men når det er sådd, vokser det opp og blir det største av alle plantene i hagen med grener så store at fuglene under himlene kan komme og ta bolig under skyggen fra det.”

MAR 04:33-34. Jesus talte bare i bilder

33 I mange slike lignelser forklarte

han ordet til dem, alt etter hvor mye de var i stand til å ta imot.

34 For uten at det var i lignelser, talte han ikke. Men når de var alene, forklarte han alt til disiplene.

MAR 04:35-41. Jesus stilner stormen

35 Da det var blitt kveld den samme dagen, kom han og sa til dem: “La oss dra over til den andre siden.”

36 Da dro de bort fra menneskemengden og gikk ombord i en båt. Også andre båter var med dem.

37 Da blåste det opp med høye stormbølger som slo så kraftig over båten at den var i ferd med å fylles.

38 Men Jesus lå i akterstavnen og sov på en pute. Disiplene vekte ham og sa:

“Lærer, er du ikke redd for at vi skal gå under?”

39 Da reiste han seg, truet vinden og sa til havet: “Stille. Vær rolig.” Så løyet vinden av til det ble blick stille.

40 Og han sa til dem: “Hvorfor ble dere så redde? Har dere ingen tro?”

41 Da ble de veldig engstelige og sa til hverandre: “Hvem kan dette være som både vinden og havet adlyder!”

MAR 05

Jesus gjør mange under

MAR 05:01-20. Den besatte

01 Så dro de over sjøen til distriktet Gadarenos.

02 Da han var kommet ut av båten, kom en mann med urene ånder ut fra gravhulene for å møte ham.

03 Han oppholdt seg i hulene, og ingen klarte å binde ham, ikke engang med lenker.

04 For han var ofte blitt lagt i fotlenker, men han hadde revet dem av føttene for de hadde ikke vært kraftige nok til å temme ham.

05 Hver natt og dag gikk han og brølte mellom gravhulene og fjellknausene, og han skar seg opp med steiner.

06 Da han så Jesus et stykke borte, løp han mot ham og kastet seg ned foran ham.

07 Og han ropte med høy stemme: “Hva vil du med meg, Jesus, Sønn av Den høyeste Gud? Sverg ved Gud at du ikke skal plage meg!”

08 For Jesus hadde sagt til ham: “Får ut av denne mannen, du urene ånd.”

09 Da spurte han: “Hva heter du?”

Han svarte: “Jeg heter Legion, og vi er mange.”

10 Så ba han innstendig om at han ikke måtte bli sendt ut av distriktet.

11 Der på fjellet beitet en stor griseflokk.

12 Han med alle åndene bønnfalt ham og sa: “Send dem til grisene, og la dem fare inn i dem!”

13 Så snart Jesus hadde godtatt det, fór de urene åndene ut av ham og inn i griseflokken som satte utfor en skrent og ned i sjøen. Det var to tusen som druknet i sjøen.

14 Grisepasserne løp av sted og fortalte det i byen og distriktene. Og de kom for å se hva som hadde hendt.

15 Da de nærmet seg Jesus, fikk de se at han som hadde vært besatt av en legion demoner, satt der fullt påkledd og var ved full sans og samling. Da ble de forskrekket!

16 De som hadde sett det, fortalte om det som hadde skjedd med ham som var besatt av demoner, og om det med grisene også!

17 Og de begynte å bønnfalle dem om at de måtte dra bort fra grensetraktene deres.

18 Da de skulle gå ombord i båten,

kom han som hadde vært demonbesatt og ville være med dem.

19 Men Jesus gav ham ikke lov. Han sa: “Dra hjem til familien din og fortell dem alt det Jehovah har gjort og hvor barmhjertig han har vært mot deg.”

20 Så dro han av sted, og han begynte å fortelle rundt omkring i Dekapolis alt det Jesus hadde gjort for ham.

Og alle ble forundret.

MAR 05:21-43. En døende pike og en blødende kvinne

21 Da Jesus igjen var kommet over til den andre siden med båten, samlet det seg mange mennesker rundt ham mens de var ved sjøen.

22 Og, se! — en synagogeforstander med navn Jairus fikk øye på ham! Han falt ned foran føttene hans, ba ham innstendig og sa:

23 “Min lille datter ligger for døden! Men hvis du vil komme og legge hendene dine på henne, blir hun frisk og får leve.”

24 Han ble med ham, og en stor menneskemengde fulgte dem og presset seg innpå.

25 Det var en kvinne der som hadde hatt utflod av blod i tolv år.

26 Hun hadde hatt store lidelser og oppsøkt leger. Hun hadde brukt opp alt hun eide, men ble stadig verre.

27 Da hun hørte at Jesus kom, nærmet hun seg ham bakfra slik at hun kunne berøre kappen hans.

28 For hun sa med seg selv: “Hvis jeg får ta på kappen hans, er jeg reddet.”

29 Med det samme tørket kilden til blødningene inn, og hun kunne føle på kroppen at hun ble frisk fra lidelsene.

30 Jesus kjente straks at det gikk en kraft ut av ham. Da snudde han seg mot menneskemengden og spurte:

“Hvem tok i kappen min?”

31 Disiplene svarte:

“Du ser hvor mange som presser på!

Og likevel spør du: ‘Hvem kom borti meg?’”

32 Men Jesus fortsatte å se seg omkring for å finne ut hvem som hadde gjort det.

33 Kvinnen ble så redd at hun skalv, for hun hadde forstått hva som hadde skjedd med henne. Da kastet hun seg ned foran ham og fortalte ham hele sannheten.

34 Da sa han: “Datter, din tro har reddet deg. Gå i fred. Vær frisk uten lidelser.”

35 Mens Jesus ennå snakket, kom noen til synagogeforstanderen og sa: “Din datter er død! Det har ingen hensikt å legge beslag på læreren lenger!”

36 Da Jesus hørte det, talte han til synagogeforstanderen og sa: “Vær ikke redd. Bare tro.”

37 Ingen fikk være med ham unntatt Peter og Jakob, og Johannes, bror til Jakob.

38 Da de kom hjem til synagogeforstanderen, var der mye oppstyr. Det var gråt og høye klageskrik.

39 Han gikk inn og sa til dem: “Hvorfor lager dere så mye oppstyr og gråter? Barnet er ikke dødt. Hun sover.”

40 Da lo de nedsettende av ham. Men da han hadde kastet ut alle sammen, tok han med seg barnets far og mor og gikk inn i rommet der barnet lå.

41 Han tok henne i hånden og sa:

“Talitha koumi.”

Oversatt betyr det: ‘Vesle pike.’

Så sa han: “Stå opp.”

42 Og straks stod hun opp og begynte å gå omkring. Hun var tolv år. Da undret de seg og ble fullstendig overveldet!

43 Men han gav dem streng beskjed om at ingen måtte få greie på dette. Deretter sa han: “Gi henne noe å ete.”

MAR 06

Jesus gjør flere under

MAR 06:01-06. Jesus blir avvist

01 Han dro derfra og kom til hjemstedet. Og disiplene fulgte ham.

02 Da det ble sabbat, begynte han å undervise i synagogen. Mange som hørte ham der, undret seg og spurte: “Hvor har han alt dette fra? Hva slags visdom har han fått som gjør at han kan utføre slike kraftfulle gjerninger med sine hender?”

03 Er han ikke snekker? Er han ikke sønn til Maria og bror til Jakob, Josef, Judas og Simon? Og er ikke søstrene hans herfra?

Og de snublet på grunn av ham.

04 Men Jesus svarte dem: “En profet er uten ære på sitt hjemsted, blant slektninger og i sitt eget hus.”

05 Og derfor kunne han ikke utføre mange kraftfulle gjerninger der. Men han la hendene på noen få syke som han helbredet.

06 Og han undret seg over deres vantrø. Men han gikk rundt omkring i landsbyene og underviste.

MAR 06:07-13. Apostlene blir utsendt

07 Nå kalte han til seg de tolv, sendte dem ut to og to og gav dem fullmakter over urene ånder.

08 Han befalte at de ikke skulle ta noe med seg på veien bortsett fra staven — ingen matvesker, og verken brød eller pengepunger.

09 De kunne snøre på seg sandaler, men ikke ha med seg to kjortler.

10 Han sa til dem: “Når dere tar inn i et hus, skal dere bli der til dere reiser fra det stedet.

11 Og hvis noen ikke vil ta imot dere eller ikke vil høre på dere, skal dere riste av dere støvet under føttene deres som en vitneforklaring imot dem. [For denne sannhet sier jeg: Det skal bli lettere for dem fra Sodoma og Gomorra på dommens dag enn for dem fra den byen.]*

*bare i nyere tekster

12 Så dro de ut og forkynte:

‘Vis anger!’

13 Og de drev ut mange demoner og dynket mange syke med olje, og de ble helbredet.

MAR 06:14-29. Hodet til døperen Johannes

14 Også kong Herodes fikk høre om ham, for hans navn var blitt godt kjent. Noen sa: “Det er Johannes døperen som har stått opp fra de døde. Det er derfor denne kraften utgår fra ham!”

15 Men andre sa: “Han er Elijah!” Og atter andre sa: “Han er en profet.” Og: “Han er en av profetene!”

16 Og da Herodes hørte om dette, sa han: “Det er døperen Johannes som jeg lot halshugge, som er stått opp fra de døde!”

17 For Herodes hadde selv gitt ordre til at Johannes skulle arresteres og kastes i fengsel. Det gjorde han fordi han hadde tatt Herodias, hans bror Filips kvinne, til ekte.

18 For Johannes hadde sagt til Herodes: “Det er ulovlig at du har din brors kvinne!”

19 Derfor bar Herodias nag til Johannes og ønsket å få ham drept.

Men det fikk hun ikke.

20 For Herodes respekterte Johannes og så på ham som en rettfærdig mann — en hellig. Da Herodes hadde fulgt og lyttet til Johannes, var han blitt veldig opprørt, men likevel likte han å høre på ham.

21 Så kom en passende dag:

På sin fødselsdag holdt Herodes et stort selskap for de høytstående embedsmennene og de fremste hærførerne i Galilea.

22 Da datter til selveste Herodias kom inn og danset for dem, ble Herodes meget tilfreds. Og mens han satt henslengt, sa kongen til piken: “Du kan be meg om hva du vil, så skal du få det!”

23 Og han sverget: ”Du kan be meg om hva du vil, så skal du få det, om det så er halve riket!”

24 Da gikk hun til sin mor, og hun spurte henne: “Hva skal jeg be om?” Og hun svarte: “Hodet til døperen Johannes.”

25 Og med det samme løp hun fort tilbake til kongen med sitt ønske. Hun sa:

“Jeg vil at du skal gi meg hodet til døperen Johannes på et fat!”

26 Da ble kongen meget bedrøvet, men fordi han hadde avlagt ed mens de som lenet seg til bords, hørte på, kunne han ikke nekte henne.

27 Kongen gav straks ordre til bød-delen at hodet hans skulle bæres inn. Og han gikk og hugget hodet av ham i fengselet.

28 Og han bar hodet inn på et fat. Han gav det til piken, som så gav det til sin mor.

29 Da disiplene hans hørte dette, gikk de og hentet legemet hans og la det i en grav.

MAR 06:30-44. Jesus metter fem tusen

30 Apostlene kom nå tilbake til Jesus og avla rapport om alle de gjerningene de hadde gjort og om den undervisningen de hadde utført.

31 Da sa han: “Kom og vær for dere selv på et øde sted og hvil dere litt.” For

så mange kom og gikk at de ikke hadde fått anledning til å ete.

32 Så dro de til et øde sted med båt for å være for seg selv.

33 Men menneskemengden så at de dro av sted, og mange gjenkjente ham. Da kom de løpende til fots i forveien for dem fra alle byene og samlet seg foran dem.

34 Da Jesus var kommet i land og så den store menneskemengden, fikk han medynk med dem, for de var som en saueflokk uten gjeter. Og han begynte å undervise dem.

35 Det var allerede sent på dagen, så disiplene kom til ham og sa: "Dette er et øde sted, og det er allerede sent.

36 Send dem fra deg så de kan gå rundt i distriktet og til landsbyene og kjøpe seg brød, for de har ikke hatt noe å ete."

37 Men han svarte og sa: "Gi dem noe å ete." Da sa de: "Skal vi dra og kjøpe for to hundre denarer* med brød for å gi dem noe å ete?"

*200 denarer tilsvarte 200 dagsverk

38 Han sa: "Hvor mange brød har dere? Gå og se etter." Da de hadde funnet det ut, sa de: "Fem, og to fisker."

39 Han ba dem sette seg. Og alle satte seg ned i grupper i det grønne gresset.

40 Så satte de seg i rekker, noen på hundre og noen på femti.

41 Da tok han de fem brødene, så opp mot himlene, velsignet dem og brøt brødene. Han gav dem til disiplene som sendte dem rundt sammen med de to fiskene slik at det ble delt mellom dem alle.

42 Og alle åt seg mette.

43 Etterpå tok de opp tolv kurver fulle med brødstykker og fisk.

44 De som hadde spist av brødet, var omkring fem tusen menn.

MAR 06:45-52. Jesus går på vannet

45 Rett etterpå ba han disiplene om å gå ombord i båten og dra over til Bet-saida i forveien, mens han sendte hele menneskemengden av sted.

46 Da han hadde tatt avskjed med dem, gikk han opp i en fjellskråning for å be.

47 Og da det ble kveld, var båten kommet midt ut på sjøen mens han var alene igjen på land.

48 Han så at disiplene strevde med årene, for de hadde motvind. Rundt den fjerde nattevakt kom han ut til dem, gående på sjøen. Han skulle til å gå forbi dem.

49 Men da de så at noen kom vandreende omkring på sjøen, trodde de det var et spøkelse og ropte ut!

50 For alle så ham og ble skrekkslagne! Men med det samme talte han til dem og sa: "Ta mot til dere og ikke vær så redde."

51 Da han var kommet ombord i båten, løyet vinden.

Men de var helt skrekkslagne og nesten overveldet av forundring.

52 De hadde ikke forstått det med brødene heller, for deres hjerter hadde ikke vært mottakelige.

MAR 06:53-56. Kristi kjortel

53 Da de var kommet helt over, var de etter lang tid fremme ved Gennesaret. De gikk i land der.

54 Men da de var kommet ut av båten, ble de gjenkjent med en gang.

55 De løp omkring fra hele distriktet og kom med bærer som de begynte å bære frem de syke på til der de hørte at han var.

56 Og hvor han enn kom, enten det var på landsteder, i byer eller på lands-

bygda, plasserte de sine svake langs veiene og tryglet om at de i det minste måtte få ta i kanten av kappen hans, for alle som tok på den, ble reddet.

MAR 07

Forkynnelse og enda flere under

MAR 07:01-13. Om menneskebud

01 Etter dette samlet fariseerne og noen av de skriftlærde seg da de kom opp til Jerusalem.

02 De så at disiplene åt brød sammen. Da sa de:

“Hvis dere ikke vasker hendene, blir dere skyldige.”

03 For fariseerne og alle jødene vasker alltid hendene hver gang de eter, for dermed å holde fast på tradisjonene fra de eldste.

04 Og når de kommer inn fra gaten, eter de ikke uten først å ha vasket seg. De holder også fast på mange andre tradisjoner, som det å dukke kopper og kar under vann før de setter dem på bordet.

05 Derfor spurte fariseerne og de skriftlærde ham: “Hvorfor oppfører ikke disiplene dine seg i tråd med de eldstes tradisjoner?”

De eter brød uten å vaske seg på hendene!”

06 Han svarte dem og sa: “Jesajah hadde rett da han profeterte om dere hyklere. For han skrev:

07 *‘Dette folket ærer meg med lepene, og deres hjerter er langt borte fra meg. Men de ærer meg forgjeves, for deres undervisning er ikke annet enn læresetninger og bud av mennesker.’*

JES 29:13

08 Dere har gitt avkall på Guds bud, men holder fast på menneskers tradisjoner som full neddykking av skåler og kopper.

Mange slike og lignende skikker følger dere.”

09 Og han fortsatte: “Det er ikke rett når dere setter Guds bud til side for å følge deres egne tradisjoner.

10 For Moses sa:

‘Du skal sette pris din far og din mor.

Og: *‘Den som fordømmer sin far eller mor, skal dø!’* 2MO 20:12, 2MO 21:17

11 Men dere sier at et menneske skal si til sin far eller mor: ‘Det jeg har, skal være en korban, en gave til veldedighet.’

12 Og dermed tillater dere ingen å gjøre noe som helst for sin far eller mor.

13 Slik setter dere Guds ord ut av kraft. Men dere setter ikke de tradisjonene dere selv har laget, ut av kraft. —

Mange slike skikker har dere.”

MAR 07:14-23. Det urene er fra hjertet

14 Igjen kalte Jesus hele menneskemengden til seg og sa til dem: “Hør her, alle sammen, og ta det til dere:

15 Ingenting som kommer inn i et menneske utenfra, har kraft til å gjøre det urent.

Men det som kommer ut av et menneske innenfra, kan gjøre det urent.

16 [Hvis noen har ører å høre med — lytt.]

17 Da de var kommet inn i huset og var borte fra menneskemengden, ville disiplene vite hva lignelsen betydde.

18 Da sa han: “Er også dere uten vett og forstand som de andre? Forstår dere ikke at det som kommer inn i et menneske utenfra, ikke har kraft til å gjøre det urent?”

19 For det kommer ikke inn i menneskets hjerte, men går ned i magen og vil komme ut som avføring. Slik blir all mat renset.”

20 Og han fortsatte:

“Det er det som kommer ut av et menneske, som kan gjøre et menneske urent.

21 For fra det indre, fra menneskets hjerte, kommer onde tanker.

22 De kan føre til hor, utukt, mord, tyverier, grådighet, svik, utroskap, misunnelse, blasfemi, stolthet og tåpelighet.

23 Det er den ondskapen som kommer fra det indre, som gjør et menneske urent.”

MAR 07:24-30. Den greske kvinnen

24 Jesus brøt opp derfra og kom til kystdistriktene ved Tyros og Sidon.

Der gikk han inn i et hus. Han ville ikke at noen skulle legge merke til ham, men han klarte ikke å holde det skjult.

25 En kvinne med en liten datter som var besatt av en uren ånd, fikk høre om ham.

Hun kom og kastet seg ned foran føttenes hans.

26 Kvinnen var greker av syrisk-fønisk opprinnelse. Hun tryglet ham om å drive en demon ut av datteren hennes.

27 Jesus svarte: “La først barna få ete seg mette, for det er ikke rett å ta brødet fra barna og kaste det til en hundunge.”

28 Hun svarte og sa: “Ja, Herre, men selv en hundunge under et bord får ete smulene fra barna.”

29 Da sa han: “Fordi du svarte slik, kan du dra hjem, og da er demonen kommet ut av din datter.”

30 Da hun kom hjem, så hun at demonen var drevet bort, og datteren lå i sengen.

MAR 07:31-37. Den døvstumme

31 Igjen dro han fra distriktene rundt Tyrus og Sidon til sjøen Galilea og fortsatte videre gjennom distriktet Dekapolis.

32 Da kom de til ham med en døvstum som også hadde store talefeil. Og

de bønnfalt ham om å legge hånden sin på ham.

33 Da tok han ham bort fra menneskemengden, og han stakk fingeren inn i øret hans.

Så spyttet han på den og berørte tungen hans med den.

34 Han så opp mot himlene, sukket og sa: “Effatha.”

Det betyr: ‘La det løsne.’

35 Og straks løsnet det for ørene hans. Også tungebåndet hans ble løst, og han talte klart og tydelig.

36 Igjen ba Jesus dem innstendig om at de ikke måtte fortelle det til noen, men dess mer innstendig han ba dem om det, dess mer snakket de om det.

37 Og de ble fulle av forundring.

“Han gjør bare godt,” sa de. “Han får døve til å høre og stumme til å tale!”

MAR 08

Jesus helbreder og forkynner

MAR 08:01-10. Jesus metter fire tusen

01 Omtrent på samme tid samlet det seg en stor menneskemengde rundt ham som ikke hadde noe å ete. Da kalte Jesus til seg disiplene og sa:

02 “Jeg har medlidenhet med denne menneskemengden, for de har allerede vært her i tre dager uten mat.

03 Hvis jeg sender dem hjem sultne, blir de helt utmattet på tilbakeveien, for noen av dem er kommet langveis herfra.”

04 Da svarte disiplene: “Men hvordan kan vi skaffe nok mat til dem her på dette øde stedet?”

05 Og Jesus spurte: “Hvor mange brød har dere?” “Sju,” svarte de.

06 Han ba menneskemengden sette seg ned på marken.

Så tok han de sju brødene, takket, og brøt dem. Så delte han dem ut blant

disiplene, som fordelte dem videre til de andre.

07 De hadde noen små fisker også. Da han hadde velsignet dem, sa han til disiplene at de skulle dele ut dem også.

Og de delte dem ut.

08 Og de åt seg mette. Så samlet de alle stykkene som var til overs, og det ble sju korges.

09 De som hadde spist, var rundt fire tusen. Og så sendte han dem fra seg.

10 Så gikk han ombord i båten sammen med disiplene og satte kursen mot distriktet rundt Dalmanuta.

MAR 08:11-12. Tegn fra himlene

11 Fariseerne kom til ham og begynte å spørre ham ut. De forlangte tegn fra himlene, for de ville sette ham på prøve.

12 Da sukket han tungt i ånden og svarte: "Hvorfor forlanger denne slekten tegn?"

Men, denne sannhet sier jeg: Ikke et eneste tegn skal denne slekten få."

MAR 08:13-21. Fariseernes surgjær

13 Så sendte han dem fra seg, men selv gikk han ombord i båten igjen.

Og de satte kursen mot den andre siden.

14 De hadde glemt å ta med seg brød. De hadde ingenting med seg i båten unnatt ett brød.

15 Da advarte Jesus dem og sa:

"Vær forsiktige og se opp for fariseernes surgjær, og også for Herodes' surgjær."

16 De diskuterte dette med hverandre og sa: "Det er fordi vi ikke har brød!"

17 Jesus forstod dette og spurte dem:

"Hvorfor taler dere om at dere ikke har brød? Skjelner eller skjønner dere fremdeles ingenting? Er også deres hjerter helt lukket?"

18 Dere har øyne, men skjelner ikke. Dere har ører, men lytter ikke. —

Husker dere ikke? —

19 Etter at jeg brød de fem brødene til de fem tusen, hvor mange kurver med brødstykker samlet dere inn?" "Tolv," svarte de.

20 "Og etter de sju til de fire tusen, hvor mange kurver fulle med brødstykker samlet dere inn da?" "Sju," svarte de.

21 Da sa han: "Og likevel forstår dere ikke?"

MAR 08:22-26. Den blinde i Betsaida

22 Da de var kommet til Betsaida, førte de en blind til ham og ba ham ta på ham.

23 Da tok Jesus den blinde i hånden og førte ham utenfor landsbyen. Han spyttet på øyet hans, la hendene på ham og spurte ham om han kunne se noe.

24 Mannen så opp og sa: "Jeg kan se mennesker og de ser ut som vandrende trær."

25 Deretter la han hendene sine enda en gang over mannens øyne. Da fikk han igjen synet slik at han kunne se helt tydelig.

26 Jesus sendte ham hjem og sa: "Gå ikke inn i landsbyen eller fortell dette til noen som er fra landsbyen."

MAR 08:27-30. Peter bekjenner at Jesus er Kristus

27 Jesus og disiplene fortsatte videre til landsbyene rundt Cæsarea Filippi. På veien spurte han disiplene og sa til dem: "Hvem sier folk at jeg er?"

28 Og de svarte: "Døperen Johannes.

Men noen sier at du er Elijah og andre at du er en av profetene."

29 Da spurte han.

"Men hvem sier dere at jeg er?"

Peter sa: "Vi sier at du er Kristus."

30 Men Jesus advarte dem mot å si det til noen.

MAR 08:31-33. Jesu første dødsprofeti

31 Deretter begynte han å undervise dem at Menneskesønnen måtte gjennomgå mange lidelser, at han skulle bli forkastet av de eldste, av overprestene og av de skriftlærde, og at han ville bli drept. Men etter tre dager ville han bli oppreist igjen.

32 Han talte åpent til dem om dette, men da tok Peter ham til side og begynte å irettesette ham.

33 Men Jesus snudde seg og så på disiplene, og da irettesatte han Peter. Han sa:

“Forsvinn bak meg, Satan, for du forstår deg ikke på det som er av Gud, men bare det som er av mennesker.”

MAR 08:34-38. Bær ditt åk med Jesus

34 Så kalte han menneskemengden til seg sammen med disiplene og sa:

“Den som vil komme etter meg, må fornekte seg selv, ta opp sin staur og følge meg.

35 Forstå at den som vil redde sin sjel, skal miste den.

Forstå også at den som mister sin sjel på grunn av budskapet om meg, skal redde den.

36 For hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men mister sin sjel?

37 For hva kan et menneske gi i bytte for sin sjel?

38 Forstå at en som virkelig skammer seg over ordet om meg blant denne troløse og syndige slekt, han skal også Menneskesønnen skamme seg over når han kommer i sin Fars herlighet sammen med de hellige budbringerne.”

MAR 09

Et syn, helbredelse, en profeti og forkynnelse

MAR 09:01-08. På forvandlingens fjell

01 Deretter sa han til dem: “Denne sannhet sier jeg: Noen som står her, skal ikke smake døden før de har sett at Guds rike er kommet med kraft.”

02 Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem opp på et høyt fjell hvor de var helt alene. Der ble han forvandlet foran øynene på dem!

03 Kappen hans ble skinnende hvit, som snø, så hvit at ingen tekstilarbeider på jorden kunne ha bleket den så hvit!

04 Og der viste Elijah og Moses seg for dem! Og de diskuterte med Jesus!

05 Da reagerte Peter og sa til Jesus: “Rabbi, dette er et godt sted. La oss lage tre hytter, én for deg, én for Moses og én for Elijah.”

06 Men han visste egentlig ikke hva han skulle si, for han var vettskremt.

07 Så kom det en sky og overskygget dem, og en røst fra skyen sa:

‘Dette er min kjære Sønn!

Hør ham!’

08 Plutselig, da de så seg omkring, kunne de ikke lenger se noen unntatt Jesus sammen med dem.

MAR 09:09-13. Men først må Elijah komme

09 Da de gikk ned fra fjellet, gav Jesus beskjed om at de ikke måtte fortelle noen hva de hadde sett før Menneskesønnen var oppreist fra de døde.

10 De holdt det for seg selv, men diskuterte med hverandre hva ‘oppreist fra de døde’ kunne bety.

11 Da spurte de Jesus og sa: “Men

hvorfor sier de skriftlærde at Elijah først må komme?”

12 Han svarte dem og sa:

“Elijah skal uten tvil komme og sette alt i rett stand slik det er skrevet. For Menneskesønnen må gjennomgå store lidelser for så å bli fullstendig forkastet.

13 Men jeg sier dere at Elijah er allerede kommet, og de gjorde med ham som det passet dem.” Og slik står det skrevet.

MAR 09:14-29. En gutt med anfall

14 Men da de kom tilbake til de andre disiplene, så de en stor menneskemengde som stod samlet rundt dem. Og noen av de skriftlærde diskuterte med dem.

15 Så snart de fikk øye på ham, ble de meget overrasket og kom løpende imot ham for å omfavne ham.

16 Han spurte de skriftlærde: “Hva er det dere diskuterer?”

17 En i menneskemengden svarte og sa: “Lærer, jeg har med meg min sønn som har en stum ånd.

18 Den kan når som helst komme over ham og kaste ham ned. Da fråder han om munnen, skjærer tenner og blir som livløs! Jeg ba disiplene om å drive den ut, men de klarte det ikke!”

19 Da svarte Jesus og sa til dem:

“Du vantro slekt, hvor lenge må jeg være hos dere? Hvor lenge må jeg holde ut med dere? — Før ham til meg.”

20 Så førte han gutten til ham. Og, se! — straks gav ånden ham krampetrekninger! Han falt ned på bakken og rullet omkring mens han frådet om munnen.

21 Da spurte han guttens far:

“Hvor lenge har han hatt det slik?”

Han svarte: “Fra barndommen av.

22 Ofte har han falt på ild eller i vann og kunne ha omkommet.

Men hvis du kan gjøre noe for ham, så vær barmhjertig og hjelp oss!”

23 Jesus svarte: “Hvis jeg kan? — Du må tro, for alt kan være mulig for den som tror.”

24 Straks utbrøt barnets far i tårer: “Jeg vil tro, så hjelp meg med min tvil!”

25 Da Jesus så at menneskemengden hadde stimlet seg sammen rundt dem, truet han mot ham med den urene ånden og sa:

“Du døve og stumme ånd, jeg befaler deg: Får ut av ham, og vend aldri tilbake.”

26 Da skrek han og fikk et sterkt anfall, og da den fór ut av ham, ble han som livløs. Derfor sa mange: “Han er død.”

27 Men Jesus tok ham i hånden og reiste ham opp.

Og han kunne stå oppreist.

28 Da de var kommet inn i huset, sa disiplene: “Hvorfor klarte ikke vi å drive den ut?”

29 Han svarte: “Det slaget kan bare drives ut med bønn [og faste].”

MAR 09:30-32. Jesu andre dødsprofeti

30 Så dro de bort derfra og gikk videre gjennom Galilea. Men Jesus ville ikke at noen skulle vite hvor de var.

31 Han underviste disiplene og sa:

“Menneskesønnen skal bli overgitt i menneskers hender og de skal slå ham i hjel. Men etter at de har slått ham i hjel, skal han bli oppreist etter tre dager.”

32 De forstod ikke hva han mente, men de våget ikke å spørre ham.

MAR 09:33-37. Hvem er den største

33 Deretter kom de til Kapernaum. Og da de var kommet inn i huset, spurte han: “Hva var det dere diskuterte på veien?”

34 Da ble de tause, for de hadde kran-

glet med hverandre om hvem som var størst.

35 Da satte han seg ned, kalte de tolv til seg og sa til dem: “Den som vil være fremst blant dere, må være den siste av alle. Han må være alles tjener.”

36 Så tok han et barn og plasserte det mellom dem. Da han hadde løftet det opp i armene sine, sa han:

37 “Den som tar imot et av disse barna i mitt navn, har tatt imot meg. Og den som har tatt imot meg, har også tatt imot ham som har sendt meg.”

MAR 09:38-42. Ikke en av oss

38 Johannes svarte og sa: “Vi så at én som ikke var i følge med oss, drev ut demoner i ditt navn. Men vi forbød ham, fordi han ikke var sammen med oss.”

39 Men Jesus sa: “Ikke forby ham, for ingen som utøver kraften i mitt navn, kan lettvint tale ondt om meg.

40 For en som er som oss, vil ikke sette seg over oss.

41 Om én som tilbyr et glass vann og tilbyr det i mitt navn fordi jeg er Kristus, sier jeg denne sannhet: Han skal ikke tape sin lønn.

42 Men for den som får én av disse små som tror på meg, til å snuble, ville det vært bedre om han fikk en stor kvernstein bundet rundt halsen og ble kastet i havet.”

MAR 09:43-48. Søk tiders liv

43 “Hvis hånden får deg til å snuble, så hugg den av. For det er bedre at du går vanfør inn til livet, enn at du går med to hender inn i Gehennas ild, den som aldri slokner.

44 [*Der marken ikke dør ut, og ilden aldri slokner.*] JES 66:24

45 Og hvis foten får deg til å snuble, så kutt den av. For det er bedre å gå inn til livet som krøpling, enn å ha to bein og

bli kastet på Gehennas ild, den som aldri slokner.

46 [*Der marken ikke dør ut, og ilden aldri slokner.*] JES 66:24

47 Og hvis øyet får deg til å snuble, så riv det ut. For det er bedre å gå enøyd inn i Guds rike enn å ha to øyne og bli kastet på Gehennas ild.

48 *Der marken ikke dør ut, og ilden aldri slokner.* JES 66:24

MAR 09:49-50. Salt uten kraft

49 “Hver av dere skal saltes med ild, og hvert eneste offer skal saltes med salt.

50 For salt er nyttig, men hvis saltet mister sitt saltinnhold, hvordan kan noen da salte med det? Ha salt i dere selv, og hold fred med hverandre.”

MAR 10

Ekteskapet, og redningen

MAR 10:01-12. Om skilsmisse

01 Så dro Jesus bort derfra og kom til de grenseområdene i Judea som lå på den andre siden av Jordan. Igjen strømmet menneskemengdene til ham, og som vanlig begynte han å underviste dem igjen.

02 Noen fariseere kom til ham og spurte: “Er det tillatt for en mann å sende sin kvinne fra seg?”

De ville sette ham på prøve.

03 Han svarte dem med å spørre:

“Hva har Moses befalt dere?”

04 De svarte ham:

“Moses tillot, slik det er skrevet i rullene, å gi henne et avskjedsskriv før han sendte henne fra seg.”

05 Da svarte Jesus og sa:

“De var hardhjertet, og fordi de var så hardhjertet, skrev han dette budet.

06 Men i skapelsens begynnelse gjorde Gud dem til hannkjønn og hunnkjønn.

07 *Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde seg til sin kvinne, og de to skal være ett kjøtt.* 1MO 02:24

08 Og de skal ikke lenger være to, men ett kjøtt.

09 For det som Gud har sammenføyd, skal ikke noe menneske skille fra hverandre.”

10 Inne i huset spurte disiplene på nytt om dette.

11 Han svarte: “Den som sender fra seg sin kvinne for å ta en annen til ekte, driver hor med henne.

12 Og hvis kvinnen forlater sin mann for å ta en annen til ekte, er det hun som driver hor.”

MAR 10:13-16. Jesus velsigner barna

13 De ville føre barna sine frem for Jesus, for at han skulle ta på dem. Men disiplene nektet dem å føre dem frem for ham.

14 Da Jesus så det, ble han meget opprørt og sa: “La barna komme til meg, og hindre dem ikke, for Guds rike er for slike som dem.

15 For denne sannhet sier jeg: Den som ikke godtar Guds rike som et barn, skal aldri komme inn i det.”

16 Deretter tok han dem i armene, la hendene på dem og velsignet dem.

MAR 10:17-22. En ung, rik mann

17 Så dro de videre langs veien. Da kom det én løpende mot ham. Han løp frem, kastet seg på knærne foran ham og spurte:

“Gode lærer, hva må jeg gjøre for å arve tiders liv?”

18 Da svarte Jesus: “Hvorfor kaller du meg god? — Bare én er god, og det er Gud.—

19 Du kjenner budene: *‘Du skal ikke drive hor, ikke slå i hjel, ikke stjele, ikke vitne falskt, ikke bedra, og du skal sette pris på din far og din mor, —’*

2MO 20:12-16, 5MO 05:16-20

20 Han svarte og sa: “Lærer, alt dette har jeg holdt fra jeg var ung!”

21 Jesus så på ham og ble glad i ham. Han sa: “Men én ting mangler: Gå, selg det du har og gi til de fattige. Da har du en skatt i himlene. Ta så opp din staur og følg meg.”

22 Men han ble trist da han hørte det, og han gikk skuffet bort, for han hadde omfattende eiendommer.

MAR 10:23-25. Kamelen og nåloyet

23 Da så Jesus seg omkring og sa til disiplene: “Så vanskelig er det for en som er rik, å komme inn i Guds rike.”

24 Disiplene ble forbauset da de hørte det. Men Jesus gjentok:

“Barn, så vanskelig er det [for en som setter sin lit til rikdom] å komme inn i Guds rike.

25 Det er lettere for en kamel å komme gjennom et nåloye enn for en rik å komme inn i Guds rike.”

MAR 10:26-31. De siste skal bli de første

26 Da ble enda mer forbauset, og de sa til hverandre: “Hvem kan da bli reddet?”

27 Jesus så på dem og sa:

“For mennesket er dette umulig, men ikke for Gud.

For Gud er alt dette mulig.”

28 Da sa Peter: “Se! — jeg har forlatt alt for å følge deg!”

29 Jesus svarte ham: “Denne sannhet sier jeg: Alle som har forlatt sine hus, eller brødre, eller søstre, eller fedre, eller mødre, [eller kvinner] eller barn og åkrer på grunn av budskapet, skal få hundre ganger igjen senere [— hus, brødre og søstre, mødre og fedre, barn og åkrer, og forfølgelser.]

30 For i den tiden som kommer, skal de ha tiders liv.

31 Da skal mange av de første bli de siste, og de siste skal bli de første.”

MAR 10:32-34. Jesu tredje dødsprofeti

32 På veien til Jerusalem gikk Jesus et stykke foran disiplene. De var forundret og engstelige, men fulgte etter ham. Og da tok han igjen de tolv til side og fortalte dem hva som videre skulle skje med ham.

33 “Se — vi skal til Jerusalem. Der skal Menneskesønnen bli overgitt til overprestene og de skriftlærde. De skal dømme ham til døden og overlate ham til folkeslagene.

34 Og de skal holde ham for narr, spytte på ham, piske ham og slå ham i hjel.

Men etter tre dager skal han bli oppreist.”

MAR 10:35-40. I døden med Kristus

35 Så kom Jakob og Johannes, sønnene til Sebedeus, til ham og sa: “Lærer, vi vil at du skal gjøre oss en tjeneste.”

36 Han spurte dem: “Hva vil dere at jeg skal gjøre for dere?”

37 Da svarte de: “La én av oss få sitte til høyre for deg, og én til venstre for deg, når vi kommer i din herlighet.”

38 Jesus svarte: “Dere skjønner ikke hva dere ber om. Kan dere drikke av det begeret jeg må drikke av og bli døpt med den dåpen jeg må bli døpt med?”

39 De svarte: “Det kan vi.”

Da sa Jesus: “Dere skal så visst få drikke av det begeret jeg må drikke av. Og den dåpen jeg må bli døpt med, skal også dere bli døpt med.

40 Men om dere får sitte til høyre eller til venstre med meg, kan ikke jeg gi dere. For det er for dem det er forberedt for.”

MAR 10:41-45. Den fremste er en slave

41 Da de ti fikk høre dette, ble de kraftig irritert på Jakob og Johannes.

42 Da kalte Jesus dem foran seg og sa: “Dere vet at de som regnes for å ha makt over dem fra folkeslagene, hersker over dem med stor myndighet.

43 Slik skal det ikke være blant dere, for den som vil være stor blant dere, må være en tjener.

44 Den som ønsker å være den fremste blant dere, må være en slave for alle.

45 For Menneskesønnen kom ikke for å bli tjent, men for selv å tjene og for å gi sin sjel som løsepenge for mange.”

MAR 10:46-52. En blind får synet

46 De kom til Jeriko. Og da han dro fra Jeriko sammen med disiplene, ble de møtt av en stor menneskemengde. En blind, Bartimeus, sønn til Timeus, satt ved veien og tigget.

47 Da han hørte at det var Jesus fra Nasaret, begynte han å rope:

“Jesus, Davids Sønn, ha medlidenhet med meg!”

48 Mange truet ham til å være stille, men da ropte han enda høyere:

“Jesus, Davids Sønn, ha medlidenhet med meg!”

49 Da stoppet Jesus og sa: “Rop på ham.” Så ropte de til den blinde og sa: “Ta mot til deg og reis deg! Han kaller på deg!”

50 Da kastet han kappen fra seg, reiste seg og kom mot Jesus.

51 Jesus spurte ham: “Hva vil du jeg skal gjøre for deg?”

Da svarte den blinde: “Rabboni — at jeg må få se!”

52 Jesus sa: “Gå, din tro har reddet deg.” Og straks kunne han se!

Og han fulgte med Jesus på veien.

MAR 11**Jesus i Jerusalem****MAR 11:01-11. Kongen på en eselfole**

01 Så nærmet de seg Jerusalem via Betfage og Betania. Ved Olivenhøyden sendte Jesus to av disiplene i forveien, og han sa til dem:

02 “Gå inn i landsbyen som ligger foran dere. Med det samme dere kommer frem, skal dere finne en eselfole der som står bundet; en som ikke noe menneske noen gang har ridd på. Løs den, og ta den med dere.

03 Hvis noen spør hva dere gjør, skal dere si til dem: ‘Herren trenger den.’ Da skal de straks la dere dra av sted med den.”

04 De gikk og fikk øye på en eselfole som stod bundet foran en port et stykke fra et veikryss. Og de løste den.

05 Noen som stod der, sa: “Hva gjør dere? Løser dere folen?”

06 De svarte akkurat slik Jesus hadde befalt, og da lot de dem gå.

07 Så førte de eselfolen til Jesus. Han kastet kappen sin over den og steg opp.

08 Mange spredte kappene sine langs veien, mens andre skar grener av trærne som de strødde utover veien.

09 De som var foran og de som fulgte etter, ropte og sa: “Å, redd oss! *Velsignet er han som kommer i HERRENS* navn!*

SAL 118:26 *JHVH

10 Velsignet er vår far Davids rike og han som kommer i HERRENS* navn — vår redning fra det høye!” *JHVH

11 Jesus dro inn i Jerusalem og til templet. Han så seg omkring, men det var allerede nå kveldstid.

Da dro han heller tilbake til Betania med de tolv.

MAR 11:12-14. Et tre uten frukt

12 Neste dag dro han fra Betania, og han ble sulten.

13 Et stykke borte fikk han øye på et fikentre med løv. Han gikk bort for å se om det kanskje kunne være noe på det. Men da han kom frem, fant han bare løv, for det var ikke årstid for fikener.

14 Jesus reagerte og sa: “Aldri skal noen ete frukt av deg — fra nå av og i tider.”

Og disiplene hørte at han sa dette.

MAR 11:15-19. Jesus rydder templet

15 Så kom de frem til Jerusalem. Der gikk Jesus inn i templet og begynte å drive ut alle som kjøpte og solgte i templet.

Han veltet bordene til pengevekslerne og benkene til dem som solgte duer.

16 Han tillot heller ikke at noen fikk bære varer inn i templet.

17 Så underviste han dem og sa:

“Står det ikke skrevet: *‘Mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folkeslag?’* Men dere har gjort det til en røverbule.”

JES 56:07

18 Da de skriftlærde og overprestene hørte dette, søkte de etter en anledning til å ta livet av ham.

Men de fryktet ham, for menneskemengden var oppglødd over hans lære.

19 Da kvelden kom, gikk de ut av byen.

MAR 11:20-24. Tro som kan flytte et fjell

20 Om morgenen, da de gikk forbi, så de at fikentreet var vissent til roten.

21 Da ble Peter minnet på, og han husket, hva som ble sagt. Og han sa til ham: “Rabbi! Se! — fikentreet som du fordømte, har visnet!”

22 Da svarte Jesus og sa: “Ha tro til Gud.

23 For denne sannhet sier jeg: Om noen sier til dette fjellet: ‘Løft deg og kast deg i havet’ uten den minste tvil i sitt hjerte, men tror at det han sier, kan skje, så skal det bli gjort for ham.

24 Derfor sier jeg: Hva dere trenger, be om det i tro, og det skal bli gitt dere som en følge av det.”

MAR 11:25-26. Om ettergivelse

25 “Og når dere står og ber om ettergivelse, hvis dere da har noe imot noen, skal heller ikke deres Far i himlene ettergi deres skyld.

26 [For hvis dere aldri ettergir, vil heller ikke deres Far i himlene ettergi deres skyld.”]

MAR 11:27-33. Om Jesu fullmakt

27 Deretter kom de igjen til Jerusalem, og mens Jesus gikk omkring i templet, kom overprestene, de skriftlærde og de eldste til ham, og de spurte:

28 “Ved hvilken fullmakt gjør du dette? Og hvem har gitt deg denne fullmakten til å gjøre dette?”

29 Da sa Jesus: “La meg få stille dere et spørsmål. Svar meg på det, så skal også jeg fortelle dere ved hvilken fullmakt jeg gjør dette:

30 Johannes’ dåp — var den fra himlene eller av mennesker? — Svar meg.”

31 De vurderte dette og sa: “Hvis vi sier at den var fra himlene, kommer han til å spørre: ‘Hvorfor trodde dere ham da ikke?’

32 Og hvis vi sier at den var av mennesker?” —

Men de fryktet folket som mente at Johannes var en sann profet.

33 Derfor svarte de Jesus:

“Vi vet ikke.”

Da sa Jesus til dem:

“Så sier heller ikke jeg hvor jeg har denne fullmakten fra.”

MAR 12

Lignelser og forkynnelse

MAR 12:01-12. De onde vindyrkerne

01 Så begynte han å tale til dem i lignelser: “En mann plantet en vingård, satte et gjerde rundt den og gravet en grop for vinpressen og bygget et vakttårn.

Så leide han den ut til vindyrkere, for han skulle reise til et land langt borte.

02 Da det var tid for innhøstingen, sendte han en slave til vindyrkerne for å hente sin del av avlingens frukter fra vindyrkerne.

03 Men de angrep ham, slo ham og sendte ham tomhendt bort.

04 Igjen sendte han en annen slave til dem, men ham steinet de til han fikk hodeskader. Og de sendte ham fra seg i vanære.

05 Deretter sendte han enda én til dem, men ham slo de i hjel. Han sendte flere også, men de som ikke ble drept, ble slått.

06 Til slutt hadde han bare én han kunne sende, sin egen sønn, som han hadde kjær. Han sendte ham helt til slutt, for han tenkte: ‘De kommer til å respektere min sønn.’

07 Vindyrkerne sa da til hverandre: ‘Dette er arvingen. Kom, la oss slå ham i hjel så vi kan ha arven for oss selv.’

08 Så grep de ham, slo ham i hjel og kastet ham ut av vingården.

09 Hva skal eieren av vingården gjøre nå? — Han skal komme og slå i hjel vindyrkerne og gi vingården til noen andre.

10 Vet dere ikke hva som er skrevet? — *‘Den steinen som bygningsmennene forkastet er blitt hovedsteinen.*

11 *Dette har Jehovah gjort, og det er praktfullt for våre øyne.*” SAL 118:22-23

12 Da forsøkte de å gripe ham, men

de var redde for menneskemengden. De forstod at lignelsen var om dem, men de lot ham være og dro av sted.

MAR 12:13-17. Keiserens mynt

13 Da sendte de noen fariseere og herodianere til ham for å sette ham fast med ord.

14 De sa til ham: “Lærer, vi vet at du er et rettskaffent menneske som ikke bryr deg om å se etter et menneskes ytre, men underviser Guds vei i sannhet. — Er det rett å betale skatt til keiseren eller ikke?”

15 Men Jesus gjennomskuet hykleriet deres og spurte:

“Hvorfor vil dere sette meg fast? — Rekk meg en denar, så jeg kan få se på den.”

16 Så rakte de ham én. Da spurte han:

“Hvem er dette et bilde av? Og hvem har denne signaturen?”

Og de svarte: “Keiseren.”

17 Da svarte Jesus og sa til dem: “Så gi da til keiseren det som er keiseren sitt, og til Gud det som er Gud sitt.”

Og de undret seg over dette.

MAR 12:18-27. Om oppstandelsen

18 Så kom saddukeerne, de som sier at det ikke er en oppstandelse, til ham for å spørre ham ut.

19 De sa: “Lærer, Moses har skrevet at dersom en mann dør og går bort fra sin kvinne uten å ha gitt henne barn, da skal hans bror ta denne kvinnen til seg for å frembringe avkom for sin bror.

20 Nå var det sju brødre. Den første tok en kvinne, men han døde uten å etterlate seg avkom.

21 Også den andre tok henne og døde uten å etterlate seg avkom. Slik gikk det også med den tredje.

22 Alle sju tok henne uten å etterlate seg avkom med henne.

Til slutt døde også kvinnen.

23 I oppstandelsen når de står opp, hvem skal kvinnen da være hos? For alle sju hadde hatt denne kvinnen.”

24 Da svarte Jesus og sa til dem:

“Derfor er dere på avveier:

For dere kjenner verken Skriften eller Guds kraft.

25 Når de døde står opp, skal de verken ta til ekte eller gi til ekte, for de skal bli som budbringerne i himlene. —

26 Hva oppstandelsen fra de døde angår: Vet dere ikke fra Moses’ skriftrull at Gud talte til ham ved tornebusken og sa: ‘*Jeg er Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud?*’ 2MO 03:06, 2MO 03:15

27 Og Gud er ikke de dødes, men de levendes Gud. Derfor er dere fullstendig på avveier.”

MAR 12:28-34. Lovens to største bud

28 Så nærmet en skriftlærd seg. Han hadde hørt at de diskuterte, og han forsto at han svarte godt for seg. Han spurte:

“Hvilket er det første av alle bud?”

29 Jesus svarte: “Det første av alle bud er dette: ‘*Lytt, Israel, til Jehovah din Gud, for Jehovah er Den eneste.*’

30 *Og du skal elske Jehovah din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av hele ditt sinn og med all din styrke.*’

5MO 06:04-05

31 Men et annet er likt dette: ‘*Du skal elske din neste som deg selv.*’ Ikke noe bud i loven er større enn disse.”

3MO 19:18

32 Da svarte den skriftlærde: “Godt, Lærer, du har talt sant. For det er bare én Gud — og ingen andre!”

33 Det å elske ham av hele ditt hjerte, med all din forstand, av hele din sjel og med hele din styrke, og det å elske din neste som deg selv betyr mer enn slaktoffer og brennoffer!”

34 Da Jesus så at han svarte klokt, sa han. “Du er ikke langt borte fra Guds rike.”

Men etter dette var det ingen som våget å spørre ham ut om noe.

MAR 12:35-37. Davids sønn

35 Mens han underviste i templet, reagerte Jesus og spurte: “Hvordan kan de skriftlærde si at Kristus er Davids sønn?”

36 David sa selv ved Den hellige ånd: *‘Jehovah sa til min Herre: Sett deg til høyre for meg inntil jeg har lagt dine fiender for dine føtter?’* SAL 110:01

37 For når David kaller ham ‘Herre,’ hvordan kan han da være hans sønn?”

Og den store menneskemengden lyttet til ham med stor glede.

MAR 12:38-40. Dommen over de skriftlærde

38 Mens han underviste, sa Jesus:

“Se opp for de skriftlærde, for de liker å gå rundt i side kapper og å bli hilset på i gatene.

39 De vil ha de fremste setene i synagogene og æresplassene der det er fest.

40 Men de fralister enken hennes hus og ber lange bønner for syns skyld. —

Disse skal få det vanskeligere under dommen.”

MAR 12:41-44. Enkens mynt

41 Jesus satt rett overfor tempelbøssene og fulgte med på hvor mye penger folk la i bøssene. Mange rike gav mye.

42 Da kom en fattig enke som gav en liten kobbermynt. Den var ikke verdt mer en noen ører.

43 Han kalte disiplene til seg og sa: “Denne sannhet sier jeg: Denne fattige enken har gitt mer i tempelkisten enn noen av de andre.

44 For de andre gav av sin overflod, men i sin fattigdom gav hun alt hun hadde til hele sitt livsopphold.”

MAR 13

Profetier om endetiden

MAR 13:01-02. Tempelets ødeleggelse

01 Da de gikk ut av templet, sa en av disiplene: “Lærer! Se! — for noen steiner! For et byggverk!”

02 Jesus svarte og sa: “Se på dette storslagne byggverket. Men det skal ikke bli en stein igjen av det, for alt skal rives ned.”

MAR 13:03-13. Endetidens tegn

03 De satt på Olivenhøyden rett overfor templet. Peter, Jakob, Johannes og Andreas spurte da de var blitt alene med ham:

04 “Si oss, når blir alt dette? Og hva er tegnet når alt dette blir fullført?”

05 Jesus svarte dem og begynte å forklare:

“Se til at ingen kommer på avveier.

06 For mange skal komme i mitt navn og si: ‘Jeg er han.’

Og mange skal bli forført.

07 Når dere hører om kriger, eller det er rykter om krig, så bli ikke skremt. For dette er nødvendig, men avslutningen er ikke ennå.

08 For folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike.

Og det skal bli jordskjelv noen steder, og sult og opptøyer. — Og dette er bare begynnelsen på fødselssmertene.

09 Så se dere for. For de skal overgi dere til domsmyndigheter, og de skal slå dere i synagogene. Og dere skal bli stilt fremfor herskere og konger på grunn av deres vitneforklaring om meg.

10 Men budskapet må først bli forkynt for alle folkeslag.

11 Men når de fengsler dere og overgir dere, skal dere ikke tenke ut på forhånd eller overveie hva dere skal si. Det

vil bli gitt dere i den stund hva dere skal si, for dere skal tale ved Den hellige ånd.

12 En bror skal overgi sin bror til døden, og en far sitt barn. Og barn skal reise seg mot foreldrene og få dem drept.

13 Og dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til avslutningen, skal bli reddet.”

MAR 13: 14-18. Jødernes trengsel

14 “Når dere ser *styggedommen som ødelegger*, slik den er omtalt av Daniel, profeten, oppstilt på det sted den ikke burde være — la den som leser, forstå — må de som er i Judea flykte til fjells.

DAN 11:31, DAN 12:11

15 Om noen er på hustakene, må de ikke løpe ned i huset eller gå inn i det for å hente ut noe av det som er i huset.

16 Og de som er ute på jordet, må ikke snu seg og dra tilbake for å hente kappen.

17 Det blir smertefullt for de som er gravide eller gir bryst på den tiden.

18 Be om at disse ikke må flykte om vinteren.”

MAR 13:19-23. Den store trengsel

19 “Slik det var på den tiden, skal det igjen bli en trengsel som det aldri har vært maken til siden skapelsens begynnelse; fra Gud skapte verden og frem til da — og aldri skal det skje igjen.

20 Hvis Jehovah ikke hadde forkortet den tiden, ville ikke noe kjøtt blitt reddet. Men for de utvalgte skyld, de som han selv har utvalgt, skal den tiden bli forkortet.

21 Hvis noen sier: ‘Se — der er Kristus.’ Eller: ‘Se — her er han,’ så ikke tro det.

22 For falske kristuser og falske profeter skal stå frem og utføre tegn og under som om mulig skal forføre også de utvalgte.

23 Så se opp, for, se — jeg har forklart alt dette på forhånd.”

MAR 13:24-27. Menneskesønnens nærvær

24 “På den tiden — etter de trengselene — skal *solen bli formørket og månen skal ikke gi sitt lys*. JES 13:10

25 Stjernene på himlene skal kastes ned, og himlenes krefter skal rokkes.

26 Da skal de se at Menneskesønnen kommer i skyen med stor kraft og herlighet.

27 Han skal sende ut sine budbringere og samle inn de utvalgte fra de fire vindretninger — fra verdens fjerneste ende til himlenes ytterkant.”

MAR 13:28-31. Om fikentreet

28 “Lær av denne lignelsen om fikentreet: Når treets grener livner til og blir myke og løvet spretter ut, da vet dere at sommeren nærmer seg.

29 Slik skal også dere — når dere ser at det er i ferd med å skje — vite at det nærmer seg — det står for døren.

30 For denne sannhet sier jeg:

Denne slekt skal ikke forgå før alt dette har skjedd.

31 Himler og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.”

MAR 13:32-37. Ingen kjenner dagen

32 “Dagen eller timen kjenner ingen, ikke budbringerne i himlene og heller ikke Sønnen, men bare min Far.

33 Så se opp, våk og be, for dere vet ikke når tiden er inne.

34 Det er som når en mann reiser langt bort. Han reiser fra huset, og han lar slavene overta myndigheten.

Han gir alle hver sin oppgave og ber dørvakten holde seg våken.

35 Så vær på vakt, for dere vet ikke når husets herre kommer tilbake. Det kan

skje om kvelden, ved midnatt, ved hane-gal eller i grålysningen.

36 Når han så plutselig kommer, la han da ikke finne dere sovende.

37 Og det jeg har sagt til dere, sier jeg også til alle andre: Vær våkne.”

MAR 14

Jesus forberedelser

MAR 14:01-02. Planer om å drepe Jesus

01 Det var bare to dager igjen til påsken og de gjærfrie brøds høytid. Overprestene og de skriftlærde var på vakt for å gripe ham med list og drepe ham.

02 Men de sa: “Ikke under høytiden, for at folket ikke skal gjøre opprør!”

MAR 14:03-09. Kvinnen som salvet Jesus

03 Da han var i Betania, i huset til Simon den spedalske og lenet seg til bords der, kom en kvinne dit som hadde en alabastkrukke med ekte og kostbar nardusolje. Hun åpnet alabastkrukken og tømte den over hodet hans.

04 Men én som var til stede, ble irritert og sa: “Hvorfor sløser en som henne bort denne oljen?”

05 Hun kunne solgt den for mer enn tre hundre denarer og gitt dem til de fattige.”

Og han kritiserte henne kraftig.

06 Men Jesus sa: “La henne være. Hvorfor plager du henne for dette, for hun har gjort en god gjerning mot meg.

07 Dere vil alltid ha fattige hos dere. Når dere måtte ønske det, kan dere gjøre godt mot dem. Men meg har dere ikke alltid hos dere.

08 Hun har gjort sitt beste og har salvet meg som forberedelse på min begravelse.

09 For denne sannhet sier jeg: Hvor enn i denne verden noen forkynner bud-

skapet, skal det hun har gjort, bli fortalt til minne om henne.”

MAR 14:10-11. For tretti sølvmynter

10 Judas fra Iskariot, en av de tolv, gikk da til overprestene for å overgi ham til dem.

11 Da de hørte dette, ble de glade og lovet ham sølvpenge. Og fra da av så han etter en anledning til å overgi ham.

MAR 14:12-21. Jesu siste påske

12 På den første dagen i de gjærfrie brøds høytid, da de skulle slakte til påske, spurte disiplene: “Hvor vil du at vi skal feire påskemåltidet?”

13 Da sendte han to av disiplene i forveien og sa: “På vei til byen skal dere møte en mann som bærer en krukke med vann. Følg ham.

14 Der hvor han går inn i et hus, skal dere si til det husets herre:

‘Læreren spør: Hvor er gjesterommet der han kan ha påskemåltidet sammen med disiplene sine?’

15 Da vil han vise dere et stort loftsrom som er fullt møblert og klargjort.

Der skal dere forberede det for oss.”

16 Da dro disiplene av sted, og da de kom inn i byen, fant de at alt var slik som han hadde sagt.

Så forberedte de påsken.

17 Om kvelden kom han dit sammen med de tolv.

18 Da de hadde lenet seg for å ete, sa Jesus: “Denne sannhet sier jeg: En som eter sammen med oss, kommer til å overgi meg.”

19 Da begynte de å bli bedrøvet, og den ene etter den andre sa: “Det er en annen enn meg!”

20 Han svarte og sa: “Det er en av dere tolv. — Det er han som dypet i skålen med meg.

21 For Menneskesønnen skal sannelig gå bort slik det står skrevet. Men stakars det mennesket som overgir Menneskesønnen. Det ville vært bedre for det mennesket om det aldri var født.”

MAR 14:22-26. Herrens måltid

22 Mens de åt, tok Jesus brødet, velsignet det og brøt det. Han gav dem og sa: “Ta og ét. Dette er mitt legeme.”

23 Så løftet han begeret, takket og gav dem. Og alle drakk av det.

24 Da sa han:

“Dette er Den nye paktens blod som utøses for mange.

25 For denne sannhet sier jeg:

Jeg skal ikke mer drikke av vintreets frukt før den dagen jeg på ny drikker den i Guds rike.”

26 Og da de hadde sunget,* gikk de ut til Olivenhøyden. *SAL 110-118

MAR 14:27-31. Før hanen galer

27 Jesus sa: “Dere skal alle snuble i natt, for det står skrevet:

‘Jeg vil slå gjeteren, og sauene skal bli spredt omkring.’ SAK 13:07

28 Men etter at jeg er blitt oppreist, skal jeg dra i forveien for dere til Galilea.”

29 Men da erklærte Peter: “Selv om alle de andre kommer til å snuble, så skal iallfall ikke jeg!”

30 Da svarte Jesus: “Denne sannhet sier jeg deg: På denne dag, i natt før hanen har galt to ganger, skal du ha fornektet meg tre ganger.”

31 Men da svarte han enda sterkere: “Om jeg så må dø sammen med deg, kommer jeg aldri til å fornekte deg!”

Og alle de andre sa det samme.

MAR 14:32-42. Jesus i Getsemane

32 Så kom de til et sted som hette Getsemane. Da sa han til disiplene:

“Sett dere her mens jeg ber.”

33 Og han tok Peter, Jakob og Johannes med seg, og han begynte å bli meget tung til sinns.

34 Da sa han: “Min sjel er sorgtung til døden. — Bli her og våk med meg.”

35 Han gikk et stykke lenger bort, falt til jorden og ba om at hvis det var mulig, måtte han unngå denne timen.

36 Han sa: “Abba. Far. Alt er mulig for deg, så la dette begeret gå meg forbi. Likevel — ikke som jeg vil, men som du vil.”

37 Så kom han og så at de sov. Da sa han til Peter: “Simon, sover du? Klarte du ikke å våke med meg i én time?”

38 Våk og be for at dere ikke skal falle i fristelser. For om ånden er villig, er kjøttet virkelig svakt.”

39 Igjen gikk han bort for å be. Og han sa de samme ordene.

40 Da han kom tilbake, hadde de sovnet enda en gang, for deres øyne var tunge. Men denne gangen visste de ikke hva de skulle svare ham.

41 Så kom han for tredje gang, og han sa: “Sover dere ennå og hviler dere? Det er nok. Min time er kommet. For, se — Menneskesønnen skal bli overgitt i synderes hender.

42 Reis dere og la oss gå. For, se — han som skal overgi meg, nærmer seg.”

MAR 14:43-50. Tatt til fange

43 Og med det samme, mens han ennå talte, viste Judas, en av de tolv, seg. Sammen med ham var en hel menneskemengde som hadde med seg stokker og sverd. De var sendt av overprestene, de skriftlærde og de eldste.

44 Han som skulle overgi ham, hadde gitt dem et tegn og sagt: “Han som jeg kysser, er det! Grip ham og før ham trygt bort.”

45 Han gikk rett bort til ham og sa:

“Rabbi, Rabbi!” Og han kysset ham ivrig!

46 Så rakte de hendene mot ham og grep ham.

47 En som stod ved siden av ham, dro da sverdet mot en av øversteprestens slaver. Han hugget til og kuttet av ham øret.

48 Jesus reagerte og sa: “Kommer dere mot meg med sverd og stokker som mot en røver dere skal ta til fange?”

49 Dag etter dag var jeg i templet og underviste uten at dere grep meg. —

Men det som er skrevet, må gå i oppfyllelse.”

50 Da forlot alle ham. De flyktet.

MAR 14:51-52. Han som flyktet naken

51 En som fulgte dem, var en viss ung mann med et linklede kastet rundt sin nakne kropp.

52 Men da de ville gripe den unge mannen, slapp han linkledet og løp naken bort.

MAR 14:53-65. For Sanhedrinet

53 Så førte de Jesus frem for øverstepresten. Der var alle samlet — overprestene, de eldste og de skriftlærde.

54 Peter hadde fulgt etter dem på avstand helt frem til øversteprestens forgård.

Der satte han seg sammen med vaktene og varmet seg på ilden.

55 Overprestene og hele Sanhedrinet jaktet på vitneforklaringer mot Jesus slik at de kunne få dømt ham til døden. Likevel fikk de ikke noe på ham.

56 Mange vitnet falskt mot ham, men vitneutsagnene deres stemte ikke overens.

57 Enda en gang stod noen frem og vitnet falskt mot ham. De sa:

58 “Vi har hørt ham si: ‘Jeg skal rive ned denne helligdommen som er gjort av

menneskehender, men etter tre dager skal jeg bygge opp en annen som ikke er laget av menneskehender.’”

59 Men heller ikke da stemte vitneforklaringene deres overens.

60 Da reiste øverstepresten seg midt blant dem og spurte ut Jesus. Og han sa: “Reagerer du ikke på det som disse vitner imot deg?”

61 Men han tidde og svarte ingenting. Igjen spurte øverstepresten ham ut. Han sa: “Er du Kristus, Sønn av Han som er velsignet?”

62 Jesus svarte: “Det er jeg. Og dere skal se Menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme på himlens skyer.”

63 Da flerret øverstepresten kjortelen sin og spurte. “Hva trenger vi flere vitner til etter dette?”

64 Nå har dere hørt at han er blasfemisk! — Hva mener dere?”

Og alle dømte ham skyldig til døden!

65 Da begynte de å spytte på ham. Og de bandt bind for øynene hans og slo ham i ansiktet. “Profetér!” ropte de.

Og vaktene slo ham med håndflatene.

MAR 14:66-72. Da hanen gol

66 Mens Peter satt nede i forgården, kom en av øversteprestens tjenestepiker forbi.

67 Hun så at Peter satt og varmet seg. Da hun fikk øye på ham, sa hun. “Du var også sammen med Jesus fra Nasaret?”

68 Men han nektet og sa. “Jeg verken vet eller forstår hva du snakker om!” Så reiste han seg og gikk ut i innkjørselen.

Da gol en hane!

69 Og da tjenestepiken igjen så ham, begynte hun å si til dem som stod der:

“Han der var også med ham!”

70 Igjen nektet han. Men litt senere sa en av de som stod der:

“Du er helt sikkert fra Galilea, for du har samme dialekten.”

71 Og da begynte han å sverge med eder:

“Jeg kjenner ikke det mennesket som dere prater om!”

Da gol hanen for andre gang!

72 Og da husket Peter det Jesus hadde sagt til ham:

‘Før hanen galer to ganger, skal du ha fornektet meg.’

Da brøt Peter sammen og gråt høylytt!

MAR 15

Jesu død

MAR 15:01. Dømt av Sanhedrinet

01 Så snart det ble morgen holdt overprestene, de eldste og de skriftlærde og hele Sanhedrinet rådslagning med hverandre. Deretter bandt de Jesus og førte ham bort for å overgi ham til Pilatus.

MAR 15:02-15. Jesus for Pilatus

02 Pilatus spurte ham: “Er du jødernes konge?” Og han svarte: “Det er som du sier.”

03 Overprestene satte frem mange anklager mot ham, men han svarte dem ikke på noen av dem.

04 Da spurte Pilatus ham igjen: “Skal du ikke forsvare deg? — Hør hvordan de vitner mot deg!”

05 Men Jesus svarte fremdeles ikke på noe av det, og derfor undret Pilatus seg.

06 Nå ble det under høytiden løslatt en fange etter deres ønske.

07 De ville ha sagt ‘Barabbas,’ for han satt lenket sammen med noen opprørere som hadde begått drap under et opprør.

08 Og menneskemengden begynte å rope at han skulle gjøre som han alltid hadde gjort.

09 Pilatus svarte dem og sa: ‘Vil dere at jeg skal slippe fri jødernes konge?’

10 For han forstod at overprestene hadde overgitt ham på grunn av misunnelse.

11 Men overprestene hisset opp massene for at han heller skulle sette fri Barabbas.

12 Pilatus spurte igjen og sa: “Men hva vil dere jeg da skal gjøre med ham som påstår at han er jødernes konge?”

13 De ropte: “Staurfest* ham!”

*gr. stauroo = staure

14 Da spurte Pilatus: “Hvorfor? Hvilken forbrytelse er han skyldig i?”

Men da ropte de enda høyere: “Staurfest* ham!”

*gr. stauroo = staure

15 Og fordi han ville holde seg inne med menneskemengden, gjorde han som de ville. Han satte Barabbas fri, men Jesus overlot han til å bli pisket og staurfestet.*

*gr. stauroo = staure

MAR 15:16-20. Soldatene spotter

Jesus

16 Soldatene førte ham så bort. Og de førte ham inn i gårdsplassen til det som var Pretoriet.

Der samlet de hele vaktstyrken.

17 Deretter kledde de ham i purpur og flettet en tornekrans som de satte på ham.

18 Så begynte de å gjøre honnør for ham:

“Vær hilset, du jødernes konge!”

19 Så slo de ham i hodet med et sivrør og spyttet på ham. Og de bøyde seg og falt på kne foran ham som for å ære ham.

20 Da de hadde holdt ham for narr, tok de av ham den purpurrøde, lot som om de skar av ham hans edlere deler, og kledde på ham den samme kappen som han hadde hatt på seg.

Så førte de ham bort for å staurfeste* ham. *gr. stauroo = staur

MAR 15:21-32. Jødenes konge

21 Da tvang de en viss Simon fra Kyrenene som gikk der, han var kommet inn fra markene og var far til Aleksander og Rufus, til å bære stauren.*

*gr. stauros = staur

22 Så førte de ham til stedet Golgata som oversatt betyr Hodeskallestedet.

23 De gav ham vin å drikke som var blandet med myrra, men han tok ikke imot den.

24 Da de hadde naglet ham til stauren, ble det strid om kappen hans, men da trakk de lodd om hvem som skulle ha den.

25 Det var i den tredje timen de staurfestet* ham. *gr. stauroo = staur

26 På skriften med anklagen mot ham var det skrevet:

JØDENES KONGE.

27 To røvere ble staurfestet* samtidig med ham, en til høyre og en til venstre for ham. *gr. stauroo = staur

28 Og slik gikk Skriften i oppfyllelse når den sier:

'Han ble regnet blant forbryterne.'

JES 53:12

29 De som gikk forbi, spottet ved å ristet på hodet og si: "Ha! Var det ikke du som skulle rive ned helligdommen og bygge den opp igjen på tre dager!

30 Redd deg selv og kom deg ned fra stauren!"* *gr. stauros = staur

31 På samme måten holdt også overprestene ham for narr. De sa til hverandre fremfor de skriftlærde: "Han har reddet andre, men seg selv kan han ikke redde!

32 La denne Kristus, Israels konge, komme ned fra stauren* med det samme slik at vi kan se og tro!" *gr. stauros = staur

Også den ene som ble naglet til stauren sammen med ham, slengte ukvemsord mot ham.

MAR 15:33-41. Jesus dør

33 I den sjette timen ble det et mørke over hele landet til den niende timen.

34 Og i den niende timen ropte Jesus med høy røst:

"Elo'i, Elo'i, lama sabaktani?"

Oversatt betyr det: 'Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?'

35 Noen som stod i nærheten, hørte det og sa: "Se! — Han roper på Elijah!"

36 Da var det én som sprang og fylte en svamp med sur vin. Han festet den til et sivrør som han rakte ham for at han skulle få drikke.

Men én sa: "La ham være. — La oss se om Elijah kommer og tar ham ned."

37 Da utstøtte Jesus et høyt rop og gav opp ånden.

38 Og forhenget i helligdommen revnet i to ovenfra og ned!

39 Da den hærføreren som stod rett foran ham, hørte hvordan han ropte da han gav opp ånden, utbrøt han:

"Sannelig, dette mennesket var Guds Sønn!"

40 Noen kvinner stod og fulgte med på avstand.

Blant dem var Maria fra Magdala, og Maria, mor til Jakob og den yngste, Josef, og Salome.

41 Disse var fra Galilea, og de hadde fulgt ham og stelt for ham.

Men også mange andre hadde kommet sammen med ham opp til Jerusalem.

MAR 15:42-47. I Josefs gravkammer

42 Det var allerede blitt kveld og det gikk derfor mot slutten på forberedelsesdagen, dagen før sabbatene.

43 Josef fra Arimatea var et ansett

rådsmedlem* som også selv så frem til Guds rike. Han gikk og stilte seg modig frem for Pilatus for å be om Jesu legeme.

*medlem av Sanhedrinet

44 Pilatus ble overrasket over at han allerede var død. Han sendte bud på hærføreren og spurte hvor lenge det var siden han døde.

45 Og da han fikk vite det av hærføreren, overlot han hans legeme til Josef.

46 Han kjøpte lintøy, og han tok ned Jesu legeme. Han kledde ham i lintøyet og la ham i et gravkammer som var hugget ut i en klippe.

Så rullet han en stein foran åpningen til gravkammeret.

47 Maria fra Magdala, Maria og Josef så hvor de la ham.

MAR 16

Jesu oppstandelse

MAR 16:01-08. Han er oppreist

01 Da sabbatene var over, gikk Maria fra Magdala, Maria, Jakob og Salome og kjøpte kryddersalve.

Og de gikk for å salve ham.

02 Ganske tidlig etter sabbatene kom de til gravkammeret.

Da stod solen opp.

03 De sa til hverandre: "Hvordan skal vi få rullet bort steinen fra åpningen til gravkammeret?"

04 Men da de fikk øye på det, så de at steinen var rullet bort. Og den var meget stor.

05 Og da de kom inn i gravkammeret, så de en ung mann som satt helt til høyre inntullet i en hvit kledning.

Da ble de forskrekket!

06 Men han sa: "Vær ikke forskrekket. Dere ser etter Jesus fra Nasaret, han som de staurfestet.* Han er oppreist! Og han er ikke her. Se — der er stedet der de la ham!

*gr. stauroo = staurere

07 Men gå og si til disiplene, og til Peter: "Han er gått i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik han har sagt."

08 De gikk hurtig ut og flyktet fra gravkammeret, for de skalv av opphisselse.

Og de sa ikke et ord til noen, for de var redde.

Her slutter budskapet etter Markus. Versene fra 09-20 er ikke anerkjent som opprinnelig skrevet av Markus.

MAR 16:09-11. Maria fra Magdala

09 Da Jesus var oppstått tidlig på den første dagen etter sabbatene, viste han seg først for Maria fra Magdala som han hadde drevet sju demoner ut av.

10 Hun gikk og fortalte det til dem som hadde deltatt med ham. Og de sørget og gråt høyt.

11 Men da de hørte at han var i live, og at hun hadde sett ham, trodde de henne ikke.

MAR 16:12-13. To av disiplene

12 Etter dette manifesterte han seg i en annen skikkelse for to av dem mens de var ute og gikk på landet.

13 De gikk og fortalte det til de andre, men ingen trodde dem.

MAR 16:14-16. Misjonsbefalingen

14 Senere manifesterte han seg for de elleve mens de lenet seg til bords, og han refset dem for deres mangel på tro fordi de så hardhjertet hadde nektet å tro på dem som hadde sett ham etter at han var oppreist.

15 Og han sa: "Gå ut i hele verden og forkynn budskapet for alle skapninger.

16 Den som tror og blir døpt, skal bli reddet, men den som ikke tror, skal bli fordømt."

MAR 16:17-18. Tegn for dem som tror

17 “Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut demoner, og de skal tale i nye tungemål.

18 De skal ta opp slanger, og hvis de drikker noe som er dødelig, skal det ikke skade dem.

Og når de legger hendene på de syke, skal de bli friske.”

MAR 16:19. Ved Guds høyre hånd

19 Så, etter at Herren hadde talt til dem, ble han tatt opp til himlene.

Og der satte han seg ved Guds høyre hånd.

MAR 16: 20. Budskapet blir spredd

20 Så dro de ut og forkynte over alt, og Herren virket sammen med dem og stadfestet sitt ord gjennom de tegn som fulgte dem.

03 Lukas

Lukas (gr. Loukan) har skrevet Paktens bok nr. 42. Han var lege og av folkeslagene, en greker, som var blitt omvendt til kristendommen.

Det er vanlig akseptert at Lukas skrev ned sin beretning om Kristus rundt år 62, etter at han hadde ledsaget Paulus til Rom som fange. Men det hevdes også at boken kan være skrevet noen år tidligere, rundt år 58 i Cæsarea.

Andre mener av boken ikke ble skrevet før rundt år 80. Dette blir avvist med den begrunnelse at hvis den var skrevet så sent, ville den ikke bare ha inneholdt profetien om Jerusalems ødeleggelse, men også selve ødeleggelsen i år 70. Til det kan nevnes at heller ikke Johannes, som skrev alle sine bøker etter Jerusalems ødeleggelse, nevner denne tragiske hendelsen da rundt 1.100.000 jøder ble slaktet ned, i noen av sine skrifter.

Budskapet etter Lukas er den lengste og mest detaljerte beretningen om Kristus. Han hevder selv å ha fått full innsikt om begivenhetene rundt Kristus, og at de er skrevet ned i rett rekkefølge. (LUK 01:03)

Lukas skrev verken til jøde eller greker, men til *theofilus*.

Det er lite trolig at Lukas kan ha skrevet begge sine bøker, både budskapet etter Lukas og Gjerningene, til én som ikke engang er nevnt i Guds ord.

Nei, han skriver til alle *gudselskere*, til enhver *theofilus* — til alle som elsker Gud.

Lukas ble værende det meste av sin tid i Filippi som forstander for menigheten der. Han viet hele sitt liv til tjeneste for Herren og døde i Boetania i en alder av 84 år.

Han døde enslig og barnløs.

LUK 01

Før Jesus ble født

LUK 01:01-04. Til alle gudselskere

01 Det er slik at mange har påtatt seg å skrive ned en sammenhengende fortelling om det som ble oppfylt iblant oss.

02 Det var fordi de ville overlevere til oss det som de fra begynnelsen av hadde vært vitner til som ordets tjenere.

03 Derfor synes det rett at også jeg, fordi jeg har hatt nøyaktig kjennskap til alt dette fra begynnelsen av, skrev det ned for deg i rett rekkefølge, du høyst ærede gudselsker.* *gr. theofilus

04 For jeg vil at du skal vite hvor pålitelig den læren er som du er blitt undervist i.

LUK 01:05-25. Budskapet til Sakarjah

05 På den tid Herodes var konge i Judea, var det i Abijahs skift en prest som hette Sakarjah. Hans kvinne var en av Arons døtre og hette Elisabet.

06 Begge var rettferdige fremfor Gud.

De fulgte alle HERRENS* bud og forskrifter og var uklanderlige. *JHVH

07 De hadde ingen barn, for Elisabet var steril.

Og de var begge langt oppe i årene.

08 Dette skjedde da han tjente som prest fremfor Gud i den rekkefølgen som var for hans skift:

09 Etter slik det var vanlig i presteembetet, var det nå hans tur til å brenne røkelsen. Og han gikk inn i HERRENS* helligdom. *JHVH

10 En hel mengde folk var utenfor og ba under røkelsesseremonien.

11 Da viste en HERRENS* budbringer seg for ham. *JHVH

Han stod helt til høyre for alteret under røkelsesseremonien.

12 Da Sakarjah så ham, ble han opprørt, og han ble grepet av frykt!

13 Men budbringeren sa: “Vær ikke redd, Sakarjah, for du er blitt bønnhørt! Din kvinne Elisabet skal få en sønn og du skal gi ham navnet Johannes.

14 Han skal bli til fryd og glede for deg, for mange skal fryde seg over hans fødsel!

15 Og han skal være stor fremfor HERREN!* Han skal ikke drikke vin eller noen gjærholdig drikke, og han skal være fylt av Den hellige ånd fra morslivet av. *JHVH

16 Mange av Israels sønner skal han omvende til HERREN* deres Gud.

*JHVH

17 Og han skal leve for ham i Elijahs ånd og kraft, og han skal omvende fedrenes hjerter til deres barn, gi de ulydige rettferdighetens visdom og forberede et folk som skal oppreises for HERREN.”*

*JHVH

18 Da sa Sakarjah til budbringeren:

“Hvordan kan jeg tro dette? For jeg er en gammel mann, og min kvinne er også langt oppe i årene?”

19 Budbringeren svarte og sa:

“Jeg er Gabriel som står fremfor Gud! Jeg er sendt for å tale til deg og forkynne dette budskapet for deg.

20 Men, se! — du skal bli stum og ikke kunne tale før dette har skjedd fordi du nektet å tro meg! Men mine ord skal gå i oppfyllelse i rett tid.”

21 Folket som ventet på Sakarjah, undret seg over hvorfor han ble så lenge inne i helligdommen.

22 Men da han kom ut, kunne han ikke tale til dem. Og de forstod da de så ham, at han hadde hatt et syn inne i helligdommen. Han nikket til dem, men var fremdeles stum.

23 Så snart tjenestetiden hans var over, dro han hjem.

24 En tid etter dette ble hans kvinne Elisabet gravid. Hun holdt det for seg selv i fem måneder, men da sa hun:

25 “Dette gjorde HERREN* den dagen han så til meg og tok bort min vanære blant mennesker.” *JHVH

LUK 01:26-38. Budskapet til Maria

26 I den sjette måneden ble budbringeren Gabriel sendt av Gud til en by i Galilea som hette Nasaret.

27 En jomfru der var bortlovet til en mann som hette Josef, av Davids hus.

Og jomfruen hette Maria.

28 Budbringeren gikk bort til henne og sa: “Vær hilset, for du er høyt verdsett av HERREN.* *JHVH

[Velsignet er du blant kvinner.]”

29 Da hun så ham, ble hun sterkt urolig over det han sa, og hun undret seg over hva slags hilsen dette kunne være.

30 Men budbringeren sa til henne:

“Vær ikke redd, Maria, for du har fått nåde fra Gud.

31 For, se! — du skal bli gravid, og i ditt morsliv skal du bære frem en sønn!

Og du skal gi ham navnet Jesus.

32 Han skal bli stor og kalles Den høyestes sønn, og HERREN* Gud skal gi ham hans fars Davids trone. *JHVH

33 Og han skal regjere over Jakobs hus i tider, for hans rike skal være uten avslutning!”

34 Da sa Maria til budbringeren:

“Hvordan kan det bli, for jeg har aldri hatt samleie med en mann.”

35 Budbringeren svarte henne og sa: “Den hellige ånd skal komme over deg, og Den høyestes kraft skal overskygge deg. Og derfor skal Den hellige som du skal føde, kalles Guds Sønn!

36 Og, se! — også din kusine Elisabet

er blitt gravid med en sønn på sine gamle dager. Hun er nå i sjette måned, hun som de sa var steril.

37 For Gud er ikke noe av det han har uttalt, umulig.”

38 Da sa Maria: “Se! — jeg er en HERRENS* slavinne. La det bli slik som du har sagt!” *JHVH

Så dro budbringeren bort fra henne.

LUK 01:39-45. Maria og Elisabet

39 Maria gjorde seg på den tiden klar til å dra på en snartur til en by i Judeas fjellområder.

40 Da hun gikk inn i Sakarjahs hus, omfavnet hun Elisabet.

41 Det skjedde idet Elisabet hørte Marias hilsen:

Fosteret hoppet til i Elisabets morsliv, forårsaket av Den hellige ånd.

42 Hun utbrøt med høy stemme:

“Velsignet er du blant kvinner, og velsignet er frukten i ditt morsliv.

43 Men hvor kommer det fra at Herrens mor skulle komme til meg?

44 For, se! — så snart lyden av din hilsen nådde mine ører, hoppet fosteret i mitt morsliv av glede.

45 Velsignet er hun som trodde at det vil bli gjennomført det som ble sagt til henne av HERREN.”* *JHVH

LUK 01:46-56. Marias lovsang

46 Da svarte Maria:

“Min sjel opphøyer HERREN!”* *JHVH

47 Og min ånd gleder seg

i Gud, min redningsmann.

48 Han har sett

sin slavinnes ydmykhet.

Og, se! — fra nå av

er alle slekter velsignet!

49 For han som er mektig, herliggjør sitt hellige navn!

50 Han er barmhjertig

mot dem som frykter ham fra slekt til slekt.

51 Han viser sin arms styrke, og han sprer dem

som er stolte i sine hjerter.

52 Han kaster de mektige ned fra deres troner,

og han reiser opp

dem som er undertrykte.

53 Han fyller opp de sultne med det som er av det gode,

men de som har i overflod,

lar han gå tomhendt bort.

54 Han kom Israels barn til unnsetning for å minne dem om sin barmhjertighet.

55 Han skal tale til vår far Abraham og til dem av hans sæd i tider.”

56 Maria ble værende der i omtrent tre måneder.

Så dro hun hjem igjen.

LUK 01:57-58. En sønn blir født

57 Da tiden var kommet for at Elisabet skulle føde, fikk hun en sønn.

58 Da naboene og slektningene fikk høre hvordan HERREN* hadde opphøyd henne i sin barmhjertighet, gledet de seg sammen med henne. *JHVH

LUK 01:59-66. Han skal hete Johannes

59 Det skjedde da de var kommet til den åttende dagen og barnet skulle omskjæres: De ville kalle ham Sakarjah etter hans far.

60 Men hans mor reagerte på det og sa: “Han skal hete Johannes!”

61 Da sa de: “Det er ingen av deres slektninger som har det navnet!”

62 Så gjorde de tegn til hans far for å få vite hva han ville han skulle hete.

63 Han ba om å få en tavle til å skrive på. Der stod: ‘Han skal hete Johannes.’

Da ble alle forundret.

64 Så åpnet han munnen, og med det samme løsnet det for tungebandet slik at han kunne tale. Og han priste Gud.

65 En engstelse kom over alle som bodde rundt dem. Og alt dette ble snakket om og kunngjort over hele fjellområdet i Judea.

66 Og alle som hørte om det, lot det synke ned i sine hjerter. De sa:

“Hva skal det bli av det barnet?”

For HERRENS* hånd var med ham.

*JHVH

LUK 01:67-80. Sakarjajs profeti

67 Hans far Sakarjah ble fylt av Den hellige ånd. Han profeterte og sa:

68 “Priset være HERREN,* Israels Gud, for han har gjestet oss for å gi en løsepenge for sitt folk.

*JHVH

69 Han har oppreist et horn til redning for sine barn i Davids hus.

70 Om dette har han talt ved sine hellige profeters munn fra tider.

71 Han redder oss fra våre fienders hånd — fra alle som hater oss.

72 Han har vist barmhjertighet mot våre fedre, og han har husket sin hellige pakt.

73 For det har han med en ed sverget til vår far Abraham.

74 Han ville gi oss som han hadde befridd fra våre fienders hender, å tjene ham uten frykt.

75 Og vi skal være hellige og rettferdige alle våre livs dager.

76 Barnet skal kalles Den høyestes profet, for han skal leve fremfor HERRENS* ansikt og rydde hans veier.

*JHVH

77 Han skal gi kunnskap om sitt folks redning og om tilgivelse for synder.

78 Og ved Guds nåde og barmhjertighet skal han som er Soloppgangen* fra det høye, besøke oss.

*Messias

79 For han skal gi lys til dem som sitter i mørke under dødens skygge, og han skal lede våre føtter inn på veien til fred.”

80 Barnet vokste opp og ble sterkt i ånden, og han var i ødemarken inntil han stod frem blant Israel.* *Jakobs sønner

LUK 02

Jesus blir født

LUK 02:01-07. Josef og Maria

01 Det skjedde på samme tid som det ble utstedt et dekret fra keiser Augustus om at alle landområdene skulle opprette en skatteliste.

02 Denne skattelisten var den første som ble opprettet. Det skjedde da Kvirinius var guvernør i Syria.

03 Alle dro for å bli innført i skattelistene, hver i sin by.

04 Også Josef dro fra byen Nasaret i Galilea opp til Betlehem i Judea, Davids by, for han nedstammet fra Davids hus.

05 Han ble innført i skattelistene sammen med Maria som var blitt gitt ham som hans kvinne.

Og hun var gravid.

06 Mens de var der, kom den tiden da hun skulle føde.

07 Og hun nedkom med sin første-fødte Sønn. Hun reivet ham med tøystrimler og la ham i et fôrtrau, for det var ikke rom til dem på vertshuset.

LUK 02:08-20. Budbringerens lov-sang

08 I samme distriktet oppholdt noen gjeter seg ute på markene for å holde vakt over en saueflokk mens det var natt.

09 Og, se! — en HERRENS* budbringer stod fremfor dem! Og HERRENS* herlighet strålte over dem. Og de ble meget redde.

*JHVH

10 Men budbringeren sa til dem:

“Vær ikke redde! For, se! — jeg kom-

mer med et budskap som skal bli til stor glede for hele folket!

11 I dag, i Davids by, er det født en redningsmann! Han er Kristus, Herren!

12 Dette skal være tegnet for dere:

Dere skal finne et spedbarn som er reivet i tøystrimler og ligger i et fôrtrau.”

13 Plutselig var himlene fylt med en hær av budbringere. De priste Gud og sa:

14 ‘Guds herlighet fra det høyeste er kommet til jorden

med fred og glede for mennesker.’

15 Da budbringerne var borte fra himlene, sa gjeterne til hverandre: “La oss dra til Betlehem og se det som de sa har skjedd — det som HERREN* har kunn- gjort for oss.” *JHVH

16 De dro av sted med det samme for å finne Maria og Josef, og spedbarnet som lå i fôrtrauet.

17 Da de hadde sett ham, gjorde de kjent alt det som ble sagt om dette barnet.

18 Og alle som hørte det, ble forundret over det gjeterne fortalte.

19 Men Maria tok til seg alt det som ble sagt og la det på hjertet.

20 Så vendte gjeterne tilbake og æret og priste Gud for alt det de hadde sett og hørt, og for det som var blitt fortalt dem.

LUK 02:21. Jesus blir omskåret

21 På den åttende dagen ble barnet omskåret. Og han fikk navnet Jesus,* det navnet budbringeren hadde gitt ham før han ble unnfanget i sin mors liv.

*hebr. Jehovshua = Jehovahs redningsmann

LUK 02:22-24. Jesus blir innviet

22 Da dagene for hennes renselse etter Moses’ lov var over, tok de ham med til Jerusalem og fremstilte ham for HERREN*.

*JHVH

23 For det er skrevet i HERRENS* lov: ‘Enhver førstefødt av hannkjønn

som åpner morslivet, skal kalles hellig for Jehovah.’

2MO 13:02

24 Og det skal gis et offer som foreskrevet i HERRENS* lov:

*JHVH

‘Ett par turtelduer eller to unge duer.’

3MO 01:14

LUK 02:25-35. Simeon

25 Se! — i Jerusalem bodde et menneske som hette Simeon. Dette mennesket var rettferdig og gudfryktig, og ved Den hellige ånd ventet han på Israels trøster.

26 Det var blitt åpenbart for ham ved Den hellige ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herren Kristus.

27 Ved ånden gikk han inn i templet samtidig med at foreldrene bar frem barnet Jesus, for de skulle gjøre med ham etter lovens skikk.

28 Da tok han ham opp i armene sine, lovpriste Gud og sa:

29 “Eneveldige, nå kan du ta bort din slave. Du kan ta ham bort i fred, slik du har sagt.

30 For mine øyne har sett din redning.

31 Den har du forberedt fremfor hele folkets ansikt.

32 Du har åpenbart et lys for folkeslagene og en herlighet for ditt folk Israel.”

33 Josef og hans mor undret seg over det som ble sagt om ham.

34 Simeon lovpriste og sa til hans mor Maria: “Se! — han er satt til fall og oppreisning for mange blant Israel, og han skal være et tegn til motsigelse.

35 Men et sverd skal gjennombore hans sjel, og han skal bli omtalt av mange for at det som er i deres hjerter, skal bli åpenbart.”

LUK 02:36-38. Anna

36 Det var en profetinne der, Anna,

datter til Fanuel av Asjers stamme. Hun hadde mange dager bak seg, men hadde bare levd med sin mann i sju år etter at hun var tatt til ekte.

37 Nå var hun en enke på åttifire år. Hun forlot aldri templet, men tjente der med faste og bønn natt og dag.

38 Med det samme de kom inn, begynte hun å lovprise HERREN.* *JHVH

Og hun talte om ham til alle som ventet på Jerusalems frigjøring.

LUK 02:39-40. I Nasaret

39 Da de hadde gjennomført alt det som HERRENS* lov krevde av dem, dro de tilbake til Galilea, til byen Nasaret.

*JHVH

40 Barnet vokste opp og ble sterkt i ånden, og han ble full av visdom ved Guds nåde.

LUK 02:41-50. Jesus i templet

41 Foreldrene dro til Jerusalem hvert år i påskehøytiden.

42 Og da han var tolv år, dro de opp til Jerusalem slik skikken var ved høytiden.

43 Da dagene var over, dro de tilbake, men gutten Jesus ble værende igjen i Jerusalem uten at Josef og hans mor visste om det.

44 I den tro at han var med i reisefølget, fortsatte de på veien en dag før de begynte å lete etter ham blant slektninger og kjente.

45 Men de fant ham ikke og dro tilbake til Jerusalem for å lete etter ham.

46 Etter tre dager fant de ham i templet. Der satt han blant lærere som han lyttet til og stilte spørsmål.

47 Og alle som hørte ham, undret seg over hans intellekt og hans svar.

48 Da de fikk øye på ham, ble de overrasket. Hans mor sa til ham: "Barn, hvorfor har du gjort dette mot oss! For,

se! — din far og jeg har lett etter deg og vært fryktelig engstelige for deg!

49 Da svarte han: "Hvorfor har dere lett etter meg? Visste dere ikke at jeg var hos min Far?"

50 Men de forstod ikke et ord av det han snakket om.

LUK 02:51-52. Tilbake i Nasaret

51 Da dro han ned sammen med dem og kom til Nasaret. Og han var lydig mot dem. Men hans mor tok til seg alt som ble sagt om ham i sitt hjerte.

52 Og Jesus vokste i visdom og holdning, og han hadde nåde både fra Gud og mennesker.

LUK 03

Døperen Johannes / Marias ætte-tavle

LUK 03:01-06. Rydd vei for Jehovah

01 I det femtende året av keiser Tiberius' regjering ble Pontius Pilatus guvernør i Judea. Herodes var vasallkonge i Galilea, hans bror Filip var vasallkonge i distriktene Iturea og Tyrakonitis og Lusanias var vasallkonge i Abilene.

Annas og Kaifas var øversteprester.

02 Da kom Guds ord til Johannes, Sakarjahs sønn, i ødemarken.

03 Og han dro omkring i alle distriktene rundt Jordan og forkynte at de måtte ta dåpen, vise anger og få tilgivelse for sine synder.

04 Det er skrevet i skriftrullen med profeten Jesajahs ord: *'En stemme roper fra ødemarken: Rydd vei for Jehovah! Gjør hans stier rette!'*

05 *Hver dal skal bli fylt opp og hvert fjell og hver haug senket. Krokete stier skal gjøres rette, og ujevne veier skal bli jevne.*

06 *Alt kjøtt skal se Guds redning!'*

JES 40:03-05

LUK 03:07-20. Johannes' forkynnelse — til tilgivelse for synd

07 Derfor sa han til menneskemengden som kom til ham for å bli døpt: "Huggormyngel! Hvem har advart dere til å flykte fra den kommende vreden?"

08 Bær derfor frukt som er deres anger verdig. Og begynn ikke å si:

'Vi har Abraham til far.' For jeg sier dere at Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene!

09 Allerede nå ligger øksen ved treets rot. Og hvert tre som ikke bærer gode frukter, skal bli hugget ned og kastet på ilden!"

10 Menneskemengden spurte og sa: "Hva skal vi da gjøre?"

11 Og Johannes svarte: "Han som har to kjortler, må dele med ham som ikke har noen. Og han som har mat, må gjøre det samme!"

12 Så kom noen skattefuter for å bli døpt av ham. De spurte:

"Lærer, hva må vi gjøre?"

13 Han svarte: "Krev ikke noen for mer enn dere har krav på!"

14 På samme måte kom soldatene til ham og spurte: "Hva skal vi gjøre?" Han svarte: "Vær ikke voldelige mot noen, eller anklag noen falskt! Og vær fornøyd med den lønnen dere har!"

15 Folk gikk i spent forventning, og de spekulerte i sine hjerter om Johannes kunne være Kristus.

16 Men da svarte Johannes og sa til dem alle: "Sannelig, jeg doper med vann. Men en som er sterkere enn jeg, skal komme — en som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.

For han skal døpe til Den hellige ånd med ild.

17 Han har kasteskuffelen i hånden, og med den skal han rense kornet på tres-

keplassen før han samler hveten inn i låven. Men agnene skal han brenne opp med uslokkelig ild!"

18 Han kom også med mange andre formaninger, og han forkynte for folket.

19 Han irettesatte vasallkongen Herodes på grunn av Herodias, som var hans brors kvinne, og for alt det onde Herodes hadde gjort.

20 I tillegg til alt det som alle sa om ham, kastet han Johannes i fengsel!

LUK 03:21-22. Johannes doper Jesus

21 Av dem blant folket som ville bli døpt, skjedde det at også Jesus ville bli døpt. Og da han ba, åpnet himlene seg.

22 Da kom Den hellige ånd over ham i skikkelse av en legemlig due.

Og det lød en røst fra himlene:

"Du er min kjære Sønn!

Jeg gir deg min fullmakt!"

LUK 03:23-38. Marias ættetavle

23 Jesus var selv rundt tretti år gammel da han begynte sin gjerning.

Han var, etter det de tenkte,

sønn av Josef,

sønn av Heli,

24 sønn av Mattat,

sønn av Levi,

sønn av Melki,

sønn av Jannai,

sønn av Josef,

25 sønn av Mattatias,

sønn av Amos,

sønn av Nahum,

sønn av Esli,

sønn av Naggai,

26 sønn av Ma'at,

sønn av Mattatias,

sønn av Seme'in,

sønn av Josek,

sønn av Joda,

27 sønn av Joanan,

sønn av Resa,
 sønn av Serubabel,
 sønn av Sjealtiel,
 sønn av Neri,
 28 sønn av Melki,
 sønn av Addi,
 sønn av Kosam,
 sønn av Elmadam,
 sønn av Er,
 29 sønn av Jesus,
 sønn av Elieser,
 sønn av Jorim,
 sønn av Mattat,
 sønn av Levi,
 30 sønn av Simeon,
 sønn av Judas,
 sønn av Josef,
 sønn av Jonam,
 sønn av Eljakim,
 31 sønn av Melea,
 sønn av Menna,
 sønn av Mattata,
 sønn av Natan,
 sønn av David,
 32 sønn av Isai,
 sønn av Obed,
 sønn av Boas,
 sønn av Salmon,
 sønn av Nahsjon,
 33 sønn av Amminadab,
 sønn av Arni,
 sønn av Ram,
 sønn av Hesron,
 sønn av Peres,
 sønn av Juda,
 34 sønn av Jakob,
 sønn av Isak,
 sønn av Abraham,
 sønn av Tarah,
 sønn av Nakor,
 35 sønn av Serug,
 sønn av Re'u,
 sønn av Peleg,

sønn av Eber,
 sønn av Sjelah,
 36 sønn av Kenan,
 sønn av Arpaksjad,
 sønn av Sem,
 sønn av Noah,
 sønn av Lamek,
 37 sønn av Metusalah,
 sønn av Enok,
 sønn av Jared,
 sønn av Mahalale'el,
 sønn av Kenan,
 38 sønn av Enosj,
 sønn av Set,
 sønn av Adam, Guds sønn.

LUK 04

Jesus begynner sin gjerning

LUK 04:01-13. Satan frister Jesus

01 Full av Den hellige ånd dro Jesus tilbake fra Jordan, og ved ånden ble han ledet ut i ødemarken.

02 I førti dager ble han fristet av Djevelen. I løpet av disse dagene spiste han ikke, og da de gikk mot slutten, ble han etter hvert sulten.

03 Da sa Djevelen: "Hvis du er Guds Sønn, så si til denne steinen at den skal bli til brød!"

04 Jesus svarte og sa:

"Det står skrevet: *'Mennesket lever ikke bare av brød, [men av alle de ord som er fra Gud.]'*" SMO 08:03

05 Så førte Djevelen ham opp på et høyt fjell og viste ham alle verdens riker i et tidsglimt.

06 Og Djevelen sa:

"Absolutt alle fullmakter over dette vil jeg gi deg, med alle deres herligheter, for til meg er de overgitt, og jeg kan gi dem til hvem jeg vil!"

07 Så hvis du bare vil bøye deg fremfor meg og ære meg, skal alt dette bli ditt!"

08 Men Jesus svarte ham og sa:

“[Forsvinn bak meg, Satan.] For det står skrevet:

‘Jehovah din Gud skal du ære, og bare ham skal du tjene.’ 5MO 06:13

09 Da førte han ham til Jerusalem, stilte ham på templets høyeste punkt og sa: “Hvis du er Guds Sønn, så kast deg ned herfra.

10 For det er skrevet:

‘Han skal befale sine budbringerne om å beskytte deg.

11 *De skal bære deg på hendene for at du ikke skal støte din fot mot noen stein.’* SAL 91:11-12

12 Jesus svarte og sa: *“Det er sagt: ‘Du skal ikke sette Jehovah din Gud på prøve.’* 5MO 06:16

13 Da Djevelen var ferdig med alle fristelsene, trakk han seg tilbake til en senere anledning.

LUK 04:14-15. Jesus i Galilea

14 I kraft av ånden dro Jesus tilbake til Galilea, og ryktet om ham spredde seg over hele distriktet.

15 Han underviste i synagogene der og ble vist ære av alle.

LUK 04:16-30. Jesus i Nasaret

16 Så kom han til Nasaret der han var oppvokst. Slik skikken var gikk han i synagogen på sabbatsdagen.

Og han reiste seg for å lese.

17 Han fikk utlevert Jesajahs skriftrull. Han åpnet skriftrullen og leste fra det stedet der det står skrevet om ham:

18 *“‘Jehovahs ånd er over meg, den som han har salvet meg med for å bringe budskap til de fattige. Han har sendt meg for å [lege knuste hjerter,] forkynne frihet for fanger, gi blinde synet, og for å sette fri de undertrykte.’* JES 61:01

19 *Jeg skal forkynne gunstige år fra Jehovah.’* JES 61:02

20 Så rullet han sammen skriftrullen, gav den tilbake til tjeneren og satte seg ned. Og alles øyne i synagogen var oppmerksomt rettet mot ham.

21 Da begynte han med å si til dem:

“I dag er dette skriftstedet som dere hørte, gått i oppfyllelse.”

22 Alle som vitnet om ham, undret seg over de nådens ord han uttalte, og de spurte: “Er ikke dette Josefs sønn?”

23 Jesus sa: *“Dere vil sikkert sitere denne lignelsen for meg: ‘Lege, helbred deg selv. For vi har hørt hva som skjedde i Kapernaum. Gjør det samme her som på hjemstedet ditt.’”*

24 Han sa: *“Denne sannhet sier jeg:*

Ingen profet får anerkjennelse på sitt hjemsted.

25 Jeg kan forsikre dere at det var mange enker i Israel på Elijahs tid, da himlene var lukket i tre og et halvt år og det var stor hungersnød over hele landet.

26 Likevel ble ikke Elijah sendt til noen unntatt til Serepta nær Sidon, til en kvinne som var enke.

27 Det var også mange spedalske i Israel under profeten Elisjah. Likevel ble ingen rensset unntatt syrerer Na’aman.”

28 Alle i synagogen som hørte dette, ble rasende.

29 De reiste seg for å jage ham ut av byen. De førte ham til kanten av det fjellet byen var bygget på og ville kaste ham utfor.

30 Men han banet seg vei mellom dem og dro bort derfra.

LUK 04:31-37. Jesus driver ut en ånd

31 Så dro han ned til Kapernaum, en by i Galilea. Der underviste han dem på en sabbat.

32 De ble overrasket over hans lære, for han uttalte seg med autoritet.

33 I synagogen der var det en mann som hadde en uren ånd, en demon. Han ropte ut med høy stemme:

34 Han sa: “La meg være, Jesus fra Nasaret! Er du kommet for å ødelegge meg? For jeg vet hvem du er — du er Guds hellige!”

35 Jesus truet ham og sa: “Ti stille. — Får ut av ham.”

Da ble han med demonen kastet ned, og den fór ut av ham uten å skade ham.

36 Da alt dette skjedde, ble de stående som lamslått. Og de diskuterte med hverandre og sa:

“Hva slags lære kan dette være? —

For med autoritet og kraft befaler han de urene åndene, og de fårer ut!”

37 Og ryktet om ham spredte seg til alle steder deromkring.

LUK 04:38-39. Peters svigermor

38 Jesus forlot synagogen og dro hjem til Simon. Der lå Simons svigermor syk med høy feber. Og de spurte om han ville hjelpe henne.

39 Så bøydde han seg over henne og truet feberen. Med det samme stod hun opp og begynte å stelle for dem.

LUK 04:40-41. Mange blir helbredet

40 Ved solnedgang førte de alle som var svake eller hadde forskjellige sykdommer til ham. Og han la hendene sine på hver og en av dem og helbredet dem.

41 Han drev også ut demoner av mange. De ropte og sa: “Du er Kristus, Guds Sønn!”

Men han truet dem og nektet dem å si til noen at han var Kristus.

LUK 04:42-44. Guds rike

42 Da dagen kom, dro de til et øde sted. Folkemengden lette etter ham. Og da de fant ham, ville de hindre ham i å dra videre.

43 Han sa: “Jeg må bringe budskapet om Guds rike til andre byer også, for det er derfor jeg er utsendt.”

44 Og han forkynte i synagogene i Galilea.

LUK 05

Jesus fortsetter sin gjerning

LUK 05:01-11. De første disiplene

01 Det skjedde da menneskemengden presset seg rundt ham for å høre Guds ord mens de var ved sjøen Gennesaret.

02 Han fikk øye på to båter som lå fortøyd ved sjøkanten. Fiskerne hadde forlatt dem for å skylle garnene.

03 Da gikk Jesus ombord i en av båtene, den som Simon var i, og ba ham legge litt fra. Så satte han seg ned og underviste menneskemengden fra båten.

04 Da han hadde sluttet å tale, sa han til Simon:

“Legg ut på dypet og sett garnene deres der. Da får dere fangst.”

05 Simon svarte og sa:

“Fører, vi har slitt i hele natt uten å få noe, men fordi det er du som sier det, vil vi sette ut garnene.”

06 Da de hadde gjort det, fikk de fisk i så store mengder at garnene deres holdt på å revne.

07 Så vinket de til partnerne sine i den andre båten at de måtte komme å hjelpe dem. De kom, og de fylte opp begge båtene til de holdt på å synke.

08 Da Simon Peter så dette, falt han på kne fremfor Jesus og sa: “Gå fra meg, for jeg er en syndig mann, Herre!”

09 For alle var overveldet av forundring over den fiskefangsten de hadde fått.

10 Det samme var Jakob og Johannes, sønnene til Sebedeus, Simons partnere. Da sa Jesus til Simon:

“Vær ikke redd, for fra nå av skal du fiske mennesker.”

11 Så dro de båtene opp på land, forlot alt og fulgte ham.

LUK 05:12-16. Jesus helbreder en spedalsk

12 Det skjedde mens han var i en av byene: Se! — der kommer en mann som er full av spedalskhet! Da han fikk øye på Jesus, falt han ned fremfor ham og ba ham innstendig:

“Herre, hvis du vil, har du kraften til å gjøre meg ren!”

13 Han rakte ut hånden, tok på ham og sa. “Jeg vil. — Bli ren.” Og med det samme forlot spedalskheten ham.

14 Da befalte Jesus ham: “Ikke fortell dette til noen, men gå uten opphold og vis deg for presten. Der skal du bære frem et rensesoffer slik Moses befalte. La det være en vitneforklaring for dem.”

15 Men gjetordet om ham spredte seg stadig mer, og store menneskemengder samlet seg rundt ham for å høre ham, og for at han skulle helbrede dem for deres sykdommer.

16 Men Jesus trakk seg tilbake i ensomhet for å be.

LUK 05:17-26. Jesus helbreder en lam

17 Det skjedde en dag da han underviste: Noen fariseere og lærere i loven satt der. De var kommet fra alle byene rundt omkring i Galilea og Judea, og fra Jerusalem, for han hadde HERRENS* kraft til å lege. *JHVH

18 Og, se! — noen menn bar en bære med et menneske som var lam. De forsøkte å få ham inn for å legge ham fremfor ham.

19 Men de fant ikke ut hvordan de skulle få ham inn på grunn av menneskemengden. Da gikk de opp på taket, og mellom taksteinene firte de ned båret midt blant dem og rett foran Jesus.

20 Da han så deres tro, sa han:

“Menneske, dine synder er tilgitt.”

21 Men de skriftlærde og fariseerne begynte å tenke på det, og de sa til hverandre:

‘Hvem tror han at han er? For han taler blasfemisk!

Bare Gud kan tilgi synder.’

22 Men Jesus forsto hva de tenkte og reagerte med å si: “Hvorfor tenker dere slik i deres hjerter?

23 For hva er lettest å si: ‘Dine synder er tilgitt’ eller ‘reis deg og gå?’

24 Dere skal vite at Menneskesønnen også har fått fullmakt på jorden til å tilgi synder.” Så sa han til ham som var paralyisert og lam:

“Jeg sier deg, reis deg, ta med deg båret din og gå hjem.”

25 Og straks reiste han seg fremfor dem, tok opp det han hadde ligget på, gikk hjem og priste Gud.

26 Alle ble overveldet og priste Gud. Men de ble fulle av engstelse og sa:

“Vi har sett noe merkelig i dag!”

LUK 05:27-32. Skattefuten Matteus

27 Etter dette gikk han ut og fikk øye på en skattefut som hette Levi. Han satt i skatteboden, og han sa til ham:

“Følg meg.”

28 Og han forlot alt sammen, reiste seg og fulgte ham.

29 Da holdt Levi en stor fest for ham i huset sitt sammen med mange skattefuter, blant flere.

Og de lenet seg til bords.

30 Men de skriftlærde og fariseerne murret mot disiplene og sa:

“Hvorfor eter og drikker han sammen med skattefuter og syndere?”

31 Da reagerte han og sa: “Det er ikke de friske som har bruk for lege, men de som har ondt.

32 Jeg er ikke kommet for å kalle de rettferdige til anger, men syndere.”

LUK 05:33-35. Om å faste

33 Da sa de til ham: “Hvorfor faster Johannes’ disipler, og ofte gir de takksigelseser. Det samme gjør fariseernes, mens dine disipler eter og drikker.”

34 Jesus svarte: “Kan noen be sønnene i brudekammeret faste mens de har brudgommen hos seg?”

35 Men de dagene kommer da brudgommen er tatt bort fra dem. I de dagene kan de faste.”

LUK 05:36. Det nye tøyestykket

36 Da fortalte han dem enda en lignelse: “Ingen river et tøyestykke av en ny kappe for å lappe en gammel. For da river de i stykker den nye uten at det nye tøyestykket passer til den gamle.”

LUK 05:37-39. Den nye vinen

37 “Og ingen tapper ny vin på gamle vinsekker for da vil den nye vinen sprenge vinsekkene. Og da vil ikke bare vinen gå til spille, men også vinsekkene vil bli ødelagt.

38 Ny vin må tappes på nye vinsekker [så blir begge bevart].

39 For ingen som først har drukket av den gamle vinen, vil rett etterpå ha av den nye, for de sier:

“Den gamle er best.””

LUK 06

Jesu forkynnelse og bergpreken

LUK 06:01-05. Herre over sabbaten

01 Det skjedde på den tredje sabbaten etter påske: De gikk gjennom en kornåker. Da plukket disiplene kornaks som de åt etter å ha gnidd dem mellom hendene.

02 Noen av fariseere sa:

“Hvorfor gjør dere noe som er ulovlig å gjøre på en sabbat?”

03 Jesus svarte og sa: “Har dere ikke lest hva David gjorde da han ble sulten, og de som var med ham? —

04 Hvordan han gikk inn i Guds hus og tok og åt av utstillingsbrødene som det var ulovlig å ete av unntatt for prestene?”

05 Og han sa: “Menneskesønnen er også herre over sabbaten.”

LUK 06:06-11. På den neste sabbaten

06 Dette skjedde på den neste sabbaten: Han gikk inn i en synagoge for å undervise. Det var et menneske der med en vissen høyre hånd.

07 De skriftlærde og fariseerne holdt nøye øye med ham for å se om han ville helbrede noen på en sabbat. De var på utkikk etter noe å anklage ham for.

08 Men han forstod hva de tenkte og sa til det mennesket som hadde den visne hånden: “Reis deg opp og still deg midt iblant oss.”

Og han reiste seg og stilte seg frem.

09 Da spurte Jesus: “Jeg spør dere: Hva er ulovlig på en sabbat? — Å gjøre godt eller å gjøre ondt? Å gjøre en sjel frisk, eller å la den være ødelagt?”

10 Deretter så han seg omkring på alle sammen før han sa til det mennesket: “Rekk ut hånden din.” Og da han gjorde det, ble den hånden hans like frisk som den andre.

11 Da ble de fylt av raseri og diskuterte med hverandre hva de skulle gjøre med Jesus.

LUK 06:12-16. De tolv apostlene

12 Det skjedde på samme tid: Han gikk opp i en fjellskråning for å be, og han ble der hele natten i bønn til Gud.

13 Da det ble morgen, kalte han til seg disiplene og valgte ut de tolv som også skulle bli kalt apostler:

14 De var Simon, som ble kalt Peter, og Andreas, hans bror, og Jakob, Johannes, Filip og Bartolomeus.

15 Og Matteus, Tomas, Jakob til Alfaeus, og Simon, kalt 'seloten.'

16 Og Judas til Jakob, og Judas fra Iskariot som ble en forræder.

LUK 06:17-19. Jesus helbreder

17 Han gikk ned sammen med dem og ble stående på en flate. Menneskemengden der bestod av disiplene og mange flere folk fra hele Judea og Jerusalem, og fra kystområdene rundt Tyrus og Sidon.

18 De var kommet for å høre ham og for å bli leget for sine sykdommer.

Også de som var plaget av urene ånder, ble helbredet.

19 Hele menneskemengden forsøkte å få tatt på ham, fordi den kraften som gikk ut fra ham, leget alle.

LUK 06:20-23. Velsignelsene

20 Jesus løftet blikket på disiplene og sa:

“Velsignet er dere som er fattige, for Guds rike er deres.

21 Velsignet er dere som sulter, for dere skal nå bli mett. Velsignet er dere som gråter nå, for dere skal senere le.

22 Velsignet er dere når menneskene hater dere, når de utstøter dere og håner dere, og når de forkaster deres navn som noe ondt på grunn av Menneskesønnen.

23 På den dagen skal dere fryde dere og hoppe av glede.

For, se — deres belønning skal bli stor i himlene, for slik gjorde også våre fedre mot profetene.”

LUK 06:24-26. Sorgene

24 “Men sorg, dere som er rike, for dere har hatt deres nytelse.

25 Sorg, dere som er mette, for dere skal bli sultne. Sorg, dere som ler, for deres latter skal nå bli til smerte og gråt.

26 Sorg, når alle mennesker taler godt om dere, for det samme gjorde våre fedre om de falske profetene og de falske forkynnerne.”

LUK 06:27-36. Elsk dine fiender

27 “Men jeg sier til dem som hører meg: Elsk deres fiender og gjør godt mot dem som hater dere.

28 Velsign dem som fordømmer dere, og be for dem som utnyttet dere.

29 Hvis noen slår dere på kinnet, så snu det andre til.

Og hvis noen vil ta fra deg kappen, så nekt ham heller ikke kjortelen.

30 Gi til alle som spør, og om noen tar det som er ditt, så spør ikke om å få det tilbake.

31 Det du vil at menneskene skal gjøre for deg, skal også du gjøre for dem.

32 For hvis dere elsker dem som elsker dere, hvilken nåde viser dere da?

Også synderne elsker slike som elsker dem.

33 Og hvis dere bare gjør godt mot dem som gjør godt mot dere, hvilken nåde viser dere da? Også synderne gjør det.

34 Og når dere låner til dem som dere stoler på at de vil betale dere tilbake, hvilken nåde viser dere da? Også synderne låner til andre syndere når de forventer full tilbakebetaling.

35 Elsk deres fiender og gjør godt mot dem, og gi lån uten å forvente tilbakebetaling. For da skal dere få en stor belønning og bli Den høyestes sønner. — Han er god mot både den utakknemlige og den onde.

36 Vær derfor barmhjertige, for deres Far er også barmhjertig.”

LUK 06:37-38. Døm ikke

37 “Døm ikke, for at dere selv ikke skal bli dømt. Fordøm ikke, for at dere

selv ikke skal bli fordømt. Tilgi, for at dere selv skal bli tilgitt.

38 Gi, så skal dere bli gitt — et overfylt mål, sammenpresset og godt ristet helt til det renner over, skal bli gitt i fanget på dere. For med det målet dere selv måler opp for andre, skal det bli målt tilbake for dere.”

LUK 06:39-42. En tørr kvist

39 Og han fortalte denne lignelsen: “Kan en blind lede en blind? Vil ikke begge da falle i grøften?

40 En disippel er ikke over sin lærer. Men når han er fullt forberedt, blir han som sin lærer.

41 Hvorfor ser du etter en tørr kvist i din brors øye uten å vurdere bjelken i ditt eget?

42 Eller hvordan kan du si til en bror: ‘Min bror, la meg fjerne kvisten fra ditt øye,’ når du ikke ser bjelken i ditt eget? Dere hyklere. Fjern først bjelken fra ditt eget øye. Først da ser du klart nok til at du kan fjerne kvisten fra din brors øye.”

LUK 06:43-45. Treets frukt

43 “Et godt tre bærer ikke dårlige frukter, og heller ikke bærer et dårlig tre gode frukter.

44 Hvert enkelt tre skal kjennes på sine frukter. For tornebusker gir ikke fiken, og enerkratt gir heller ikke druer.

45 Et godt menneske tar av det gode han bærer i sitt hjerte og bærer frem det som er godt. Et ondt menneske tar av det onde han bærer i sitt hjerte og bærer frem det som er ondt. For ut fra det hjertet er fullt av, taler et menneske.”

LUK 06:46-49. Bygg på fjellgrunn

46 “Hvorfor sier dere ‘Herre, Herre’ til meg, når dere ikke gjør som jeg sier?

47 Alle som kommer og hører mine ord og gjør etter dem — jeg vil vise dere hvem de kan sammenlignes med:

48 De kan sammenlignes med en mann som bygget et hus: Han grov så dypt at han kunne sette fundamentet på klippen. Da flommen kom og strømmen slo kraftig mot huset, kunne det ikke røkkes, for det var fundamentert på klippen.*

*Klippen er Kristus

49 Men de som hører og ikke gjør, kan sammenlignes med en som uten fundament bygget huset på leire. Da strømmen kom og slo kraftig mot det, kollapset det med det samme, og huset ble fullstendig ødelagt.”

LUK 07

Jesu kraftfulle gjerninger

LUK 07:01-10. Hærføreren

01 Da Jesus var ferdig med å si alt dette til folket som hørte på ham, gikk han inn i Kapernaum.

02 Det var en hærfører der som hadde en slave som han verdsatte høyt. Han var blitt så syk at han holdt på å dø.

03 Og da han hørte at Jesus var der, sendte han noen av de eldste blant jødene til ham for å be ham komme og helbrede slaven.

04 Da de var kommet frem til Jesus, ba de ham innstendig og sa: “Han fortjener det, han som vil at du skal gjøre dette for ham.

05 For han elsker oss, og selv om han er av folkeslagene, har han bygget en synagoge til oss.”

06 Da gikk Jesus med dem. Men allerede et stykke fra huset sendte hærføreren noen venner til ham for å si:

“Herre, ikke anstreng deg, for jeg fortjener ikke at du kommer inn under mitt tak.

07 Derfor følte jeg meg heller ikke verdig til selv å komme til deg. Men det er nok at du sier et eneste ord, så vil den unge mannen bli leget.

08 For jeg er selv et menneske med tildelt fullmakt med soldater under meg. Når jeg sier til den ene: ‘Gå!’ så går han. Og til en annen: ‘Kom!’ så kommer han. Og til en slave: ‘Gjør det!’ så gjør han det.”

09 Da Jesus hørte det, ble han forundret. Han snudde seg til menneskemengden som fulgte ham og sa: “Jeg sier dere: Ikke engang blant Israel* har jeg funnet en så sterk tro.” *Jakobs sønner

10 Og da de som var utsendt, kom tilbake til huset, fant de den syke slaven helt frisk.

LUK 07:11-17. Enken i Nain

11 Dette skjedde neste dag: Han gikk inn i en by som het Nain. Mange disipler og en stor menneskemengde var sammen med ham.

12 De nærmet seg byporten, og, se! — da ble et lik båret bort — en mors eneste sønn! Og hun var enke. En stor menneskemengde fra byen var med dem.

13 Og da Herren så henne, følte han medlidenhet for henne og sa: “Ikke gråt.”

14 Så gikk han bort og tok på likbåren. Bærerne stoppet, og han sa:

“Unge mann, jeg sier: Reis deg.”

15 Han som hadde vært død, satte seg opp, og han begynte å snakke.

Og han overgav ham til hans mor.

16 De ble alle fylt av ærefrykt.

De priste Gud og sa: “En stor profet har stått frem blant oss.” Og: “Gud har besøkt sitt folk!”

17 Og ryktet om dette spredte seg over hele Judea og det omkringliggende distriktet.

LUK 07:18-23. En bønn om hjelp

18 Disiplene til Johannes fortalte ham om alt dette.

19 Johannes tilkalte to av sine disipler for at de skulle spørre Jesus:

‘Er du den som skal komme, eller må vi vente på en annen?’

20 Mennene kom frem til ham og spurte: “Døperen Johannes har sendt oss for at vi skal spørre deg om du er den som skal komme, eller om vi må vente på en annen?”

21 På samme tid helbredet han mange for sykdommer, lidelser og onde ånder.

Og mange blinde fikk synet.

22 Derfor sa han: “Gå og fortell Johannes det dere har sett og hørt: De som har vært blinde, kan se. De som har vært lamme, kan gå. De som har vært spedalske, er rensset. De som har vært døve, kan høre og de som har vært døde, er oppreist. Og budskapet blir forkynt for de fattige.

23 Velsignet er hver den som ikke snubler på grunn av meg.”

LUK 07:24-30. Den største på jorden

24 Da Johannes’ budbringere var gått, begynte Jesus å snakke til menneskemengden om Johannes:

“Hva gikk dere ut i ødemarken for å se? — Et siv som svaiet i vinden?”

25 Hva ventet dere å se? — Et menneske i silkekappe? For, se — de som går i kostbare klær, bor i luksuriøse slott.

26 Så hva gikk dere for å se? — En profet? Ja, sier jeg, og mer enn en profet.

27 For det er om ham det er skrevet: ‘Og, se — jeg vil sende min budbringer foran ditt ansikt, og han skal forberede veien for deg.’ MAL 03:01

28 Jeg sier dere at blant dem som er født av kvinner, er ingen en større profet enn døperen Johannes. Og likevel er den minste i Guds rike større enn han.”

29 Alle blant folket som hørte dette, medregnet skattefutene, erkjente at Gud var rettferdig.

Og de ble døpt med Johannes' dåp.

30 Men fariseerne og de lovlærde avviste Guds hensikt med ham, for de ville ikke selv bli døpt av ham.

LUK 07:31-35. Klagen over de vantro

31 “Hva kan jeg sammenligne denne slekten med? Hva er den lik?

32 Den er lik barn som sitter på marksplassen og roper til hverandre: “Vi har spilt fløyte for dem, men ingen danset. Og vi sang klagesanger for dem, men ingen gråt.”

33 For døperen Johannes verken åt brød eller drakk vin. Da sier dere: ‘Han har en demon.’

34 Så kom Menneskesønnen som både eter og drikker. Og da sier dere: ‘Se — det mennesket er en storeter og en vindrikker og en venn av skattefuter og syndere.’

35 Men visdommen skal bli rettfærdiggjort av alle sine barn.”

LUK 07:36-50. Den syndige kvinnen

36 Nå ble Jesus invitert av en av fariseerne til å ete hos ham. Han gikk så hjem til fariseeren og lenet seg til bords hos ham.

37 Og, se! — det var en syndig kvinne i byen. Da hun fikk vite at han skulle lene seg til bords hjemme hos fariseeren, tok hun med seg en alabastkrukke med myrraolje.

38 Hun stilte seg ved føttene hans, bak ham, og gråt. Så begynte hun å vaske føttene hans med tårer. Deretter tørket hun dem med håret, og hun kysset føttene hans.

Så salvet hun dem med myrraoljen.

39 Da fariseeren som hadde invitert ham, fikk se dette, tenkte han og sa med seg selv: ‘Hvis han hadde vært en profet,

ville han ha forstått hva slags kvinne det er som berører ham — at hun er syndig.’

40 Jesus reagerte og sa: “Simon, jeg har noe jeg vil si deg.”

“Tal, lærer,” svarte han.

41 “Det var en kreditor som hadde to debitorer. Den ene skyldte fem hundre denarer, den andre femti.

42 Men de hadde ingenting å betale med. Derfor ettergav han av nåde begge to. Si meg, hvem vil elske ham mest?”

43 Simon svarte og sa: “Jeg går ut fra at det er han som i nåde fikk ettergitt mest.” Han svarte: “Du har dømt rett.”

44 Så snudde han seg mot kvinnen og sa til Simon: “Ser du denne kvinnen? — Jeg kom hjem til deg, og du gav meg ikke vann til føttene mine, men hun har vasket føttene mine med sine tårer og tørket dem med sitt hår.

45 Du gav meg ikke noe velkomstkys, men etter at hun kom inn, har hun ikke sluttet å kysse føttene mine.

46 Du salvet ikke hodet mitt med olje, men hun salvet føttene mine med myrra.

47 Derfor sier jeg: Hennes synder, som er mange, er henne tilgitt — fordi hun har elsket høyt. Men, den som blir tilgitt lite, elsker lite.”

48 Så sa han:

“Hennes synder er tilgitt.”

49 Gjestene som lenet seg til bords, begynte å si: “Hvem er dette som også kan tilgi synder?”

50 Så sa han til kvinnen: “Din tro har reddet deg. Gå i fred.”

LUK 08

Lignelser og gjerninger

LUK 08:01-03. Noen av kvinnene som hjalp Jesus

01 Det skjedde etter dette at han gikk gjennom byer og landsbyer og forkynte budskapet om Guds rike.

Og de tolv var med ham.

02 Også noen kvinner som var blitt leget for onde ånder og sykdommer, var med ham. Én av dem var Maria, også kalt Magdala, som det var kommet sju demoner ut av.

03 Og en annen var Johanna, Kusas kvinne. Kusa var en av Herodes' materialforvaltere. Også Susanna og mange andre hjalp til med hans livsopphold.

LUK 08:04-08. Lignelsen om såmannen

04 En stor menneskemengde hadde samlet seg rundt ham. De var kommet ut dit fra hver sin by. Da fortalte han denne lignelsen:

05 “En såmann gikk ut for å så sine såkorn. Og mens han sådde, falt noen i veikanten og ble tråkket på. Og himlenes fugler åt dem opp.

06 Noen falt på steingrunn, men da de skulle spire, visnet de, for de manglet fuktighet.

07 Noen falt blant torner som vokste opp og kvelte dem.

08 Men andre falt i god jord. De vokste opp og gav frukt hundre ganger.”

Og da han hadde sagt det, utbrøt han: “Den som har ører å høre med — lytt.”

LUK 08:09-10. Hvorfor Jesus taler i lignelser

09 Disiplene spurte ham: “Si oss, hva betyr den lignelsen?”

10 Han svarte: “Dere har fått kunnskap om Guds rikes mysterium, men til de andre kommer det i lignelser. Fordi: *Når de ser, skjelner de ikke, og når de hører, skjønner de ikke.*” JES 06:09

LUK 08:11-15. Forklaring på lignelsen

11 “Lignelsen er slik:

Såkornet er Guds ord.

12 De som falt i veikanten, er de som

hører. Men etterpå kommer Djevelen og tar ordet bort fra deres hjerter, slik at de ikke tror og kan bli reddet.

13 De som falt på steingrunn, er de som hører og tar imot ordet med glede, men det slår ikke rot, for de beholder ikke troen. De motstår ikke fristelser og trekker seg tilbake.

14 De som falt blant torner, er de som hører, men under vandringen blir det kvalt fordi de bryr seg mer om den rikdommen som de begjærer i dette livet. Og de gir ikke moden frukt, ikke engang førti ganger.

15 Men de som falt i god jord, er de som har et godt og edelt hjerte. De hører ordet og bevarer det, og de bærer frukt som varer.”

LUK 08:16-18. Om lyset

16 “Ingen tenner en lampe for å holde den skjult under et kar eller gjemmer den under en seng. Den blir satt i en lampeholder slik at alle som kommer inn, skal se lyset.

17 For ingenting er skjult som ikke skal bli belyst, og heller ikke er noe gjemt som ikke skal komme frem i lyset.

18 Se opp for hva dere hører. For den som har, skal få. Men den som ikke har, skal bli fratatt det han tror han har.”

LUK 08:19-21. En bror eller en mor

19 Da kom Jesu mor og brødre til ham, men de klarte ikke å komme frem til ham på grunn av menneskemengden.

20 Noen fortalte det til ham. De sa: “Din mor og dine brødre står utenfor. De ønsker å se deg.”

21 Han svarte og sa: “Min mor og mine brødre er slike som hører Guds ord og gjør etter det.”

LUK 08:22-25. Jesus stilner stormen

22 Det skjedde en dag etter dette: Han gikk ombord i en båt sammen med disiplene. Da sa han: “La oss dra over til den andre siden av sjøen.” Så la de ifra.

23 På overfarten falt han i søvn. Da brøt det ut en stormvind over sjøen. Båten ble full av vann, og de var i fare.

24 Da vekket disiplene ham og sa: “Fører, Fører, vi er i ferd med å gå under!” Da reiste han seg og truet vinden og det opprørte havet. Og det løyet av og ble blikk stille.

25 Da spurte han dem: “Hvor er deres tro?” Fulle av engstelse og forskrekkelse spurte de hverandre:

“Hvordan kan det være at han befaler vind og vann? Og de adlyder ham!”

LUK 08:26-39. En demonbesatt

26 Så kom de frem til distriktet Gardarenes, som ligger rett overfor Galilea.

27 Da de gikk i land, ble de møtt av en mann fra byen som hadde hatt demoner i lang tid. Han hadde ingen kappe på seg, og bodde ikke i noe hus, for han holdt til i gravkamrene.

28 Da han fikk øye på Jesus, skrek han ut og falt ned foran ham. Med høy røst sa han: “Hva vil du med meg, du Jesus, sønn av Den høyeste Gud? Jeg ber deg, ikke plag meg!”

29 For han hadde befalt at den urene ånden skulle fare ut av mannen. Mange ganger hadde den grepet ham, og selv om han hadde lenker på føttene, hadde han klart å bryte seg fri fra båndene. Men han var blitt drevet ut i ødemarken av demonen.

30 Og Jesus spurte ham: “Hva heter du?” Han svarte: “Legion.” For mange demoner var kommet inn i ham.

31 Og han ba ham innstendig om at han ikke måtte befale dem å fare ut og ned i avgrunnen.

32 En stor flokk griser gikk og beitet i fjellskråningen. Han ba om tillatelse til at de kunne fare ut og inn i dem. Og det tillot han.

33 Da demonene kom ut av mannen, fór de inn i grisene.

Da styrtet griseflokken utfor et bratt heng og ut i vannet. Og de druknet.

34 Da de som passet grisene, så hva som hadde skjedd, flyktet de. Og de løp og fortalte det i byen og rundt om i distriktet.

35 De dro da ut for å se hva som hadde skjedd, og da de traff Jesus og fikk se at han som demonene var kommet ut av, nå satt ved Jesu føtter, påkledd og ved sans og samling, ble de redde.

36 De som hadde sett dette, fortalte dem da hvordan han som hadde vært demonbesatt, var blitt reddet.

37 Da ba hele folkemengden fra distriktene rundt Gardarenes dem om å dra bort derfra, for de var blitt grepet av stor frykt. Da gikk de om bord i båten og dro tilbake.

38 Mannen som demonene var kommet ut av, ba Jesus om å få bli med ham, men han sendte ham fra seg og sa:

39 “Dra hjem igjen og forklar hva Gud har gjort for deg.”

Og da dro han av sted og forkynte rundt om i alle byene hva Jesus hadde gjort for ham.

LUK 08:40-56. En døende pike og en blødende kvinne

40 Det skjedde da Jesus kom tilbake: En stor menneskemengde tok imot ham med glede, for de hadde alle ventet på ham.

41 Og, se! — da kom en mann som hette Jairus, en synagogeforstander, og kastet seg ned foran Jesu føtter! Han ba ham om å bli med ham hjem.

42 Der var hans eneste datter, som var tolv år, i ferd med å dø. Men underveis presset folkemengden seg tett innpå ham.

43 En kvinne som var der hadde hatt utfloed av blod i tolv år. Hun hadde brukt opp alt hun hadde av midler på leger, men til ingen nytte.

Ingen kunne helbrede henne.

44 Hun nærmet seg ham bakfra og berørte kanten av kappen hans. Og med det samme stanset utfloeden av blod.

45 Jesus spurte: "Hvem kom borti meg?" Men alle nektet. Da sa Peter:

"Fører, menneskemengden presser på fra alle kanter, og så spør du hvem som kom borti deg!"

46 Men Jesus svarte: "Det var noen som kom borti meg, for jeg kjente at det gikk en kraft ut av meg."

47 Da kvinnen ble klar over at hun ikke kunne komme seg unna ubemerket, kom hun og falt skjelvende ned foran ham. Fremfor hele folket fortalte hun at hun var den skyldige — at det var hun som var kommet borti ham, og at hun var blitt leget med det samme.

48 Da sa han: "Datter, du er modig. Din tro har reddet deg. Gå i fred."

49 Mens han ennå talte, kom noen til synagogeforstanderen og sa:

"Din datter er død! Du trenger ikke bry læreren lenger."

50 Da Jesus hørte dette, reagerte han med å si: "Engst deg ikke, men bare tro så skal hun bli reddet."

51 Da han skulle gå inn i huset, tillot han ingen å gå inn sammen med ham unntatt Peter, Jakob og Johannes, og far og mor til barnet.

52 Alle gråt og slo seg på brystet. Da sa Jesus: "Ikke gråt, for hun er ikke død. Hun sover."

53 Da lo de nedsettende av ham, for de så at hun var død.

54 Da kastet han ut alle sammen. Så grep han hånden hennes, og han ropte på henne og sa: "Barn, reis deg."

55 Da fikk hun ånden tilbake og reiste seg straks opp. Og han befalte at de skulle gi henne mat.

56 Foreldrene hennes ble sjokkert, men de måtte ikke fortelle eller nevne for noen hva som hadde skjedd.

LUK 09

Forkynnelse og profetier

LUK 09:01-06. Jesus sender ut de tolv

01 Så kalte han til seg de tolv. Og da de var kommet sammen, gav dem kraft og fullmakt over enhver demon, og til å helbrede de uføre.

02 Deretter sendte han dem ut for å forkynne Guds rike og lege de syke.

03 Han sa: "Ta ingenting med dere på veien — verken vandringsstaver, bæresker, niste eller penger, eller ha med mer enn én kjortel hver."

04 Og når dere går inn i et hus, skal dere bli der. Og derfra skal dere dra videre.

05 Men hvis de ikke vil ta imot dere i en by, skal dere riste av dere støvet på føttene deres som en vitneforklaring mot dem."

06 Så dro de av sted. De gikk gjenom landsbyene og forkynte budskapet, og de helbredet overalt.

LUK 09:07-09. Herodes vil treffe Jesus

07 Da vasallkongen Herodes hørte hva som var skjedd, ble han forvirret av det, for noen sa at det var Johannes som var oppreist fra de døde.

08 Andre sa at det var Elijah som hadde vist seg, mens noen mente at det

var en av profetene fra gamle dager som hadde stått opp igjen.

09 Men Herodes sa: “Johannes hals-hugget jeg.

Så hvem kan dette være som jeg hører om?”

Og han ville gjerne treffe ham.

LUK 09:10-17. Jesus metter fem tusen

10 Da apostlene kom tilbake, forklarte de alt det de hadde gjort. Så tok han dem med og trakk seg bort for å være for seg selv på et øde sted ved byen som hette Bethsaida.

11 Men menneskemengden fikk greie på det og fulgte etter ham. Han tok imot dem og underviste dem om Guds rike, og han leget dem som hadde behov for behandling.

12 Sent på ettermiddagen kom de tolv til ham og sa:

“Send bort menneskemengden slik at de kan komme til landsbyene og bondegårdene rundt omkring for å overnatte og se om de får seg noe mat, for dette er et øde sted.”

13 Men Jesus sa: “Gi dem mat.” Da svarte de: “Vi har bare fem brød og to fisker — med mindre vi selv går og kjøper brød til hele folket.”

Det var fem tusen menn der.

14 Men han sa til disiplene: “Få dem til å sette seg i grupper på femti i hver.”

15 De gjorde det, og de fikk alle til å sette seg.

16 Så tok han de fem brødene og de to fiskene, så opp mot himlene, velsignet dem og brøt dem i stykker. Deretter gav han dem til disiplene for at de skulle dele dem ut til menneskemengden. De åt, og alle ble mette.

17 Og de la de stykkene som var til overs i tolv kurver.

LUK 09:18-21. Peters bekjennelse

18 Det skjedde da han var alene med disiplene og ba: Da spurte han: “Si meg, hvem sier menneskene at jeg er?”

19 Da svarte de og sa: “Døperen Johannes. Andre sier Elijah, og noen sier at du er en av profetene fra gamle dager som har stått opp igjen.”

20 Da spurte han: “Men hvem sier dere at jeg er?” Da svarte Peter: “Du er Guds Kristus.”

21 Men han advarte dem mot å fortelle eller nevne for noen hvem han var.

LUK 09:22. Jesu første dødsprofeti

22 Så sa han: “Menneskesønnen må lide mye. Han skal bli forkastet av de eldste, av overprestene og de skriftlærde. Og han vil bli slått i hjel. Men han skal bli oppreist på den tredje dagen.”

LUK 09:23-27. Om å miste sin sjel

23 Og han sa til alle: “Den som vil komme etter meg, må fornekte seg selv, bære sin staur hver dag i følge med meg.

24 For den som vil redde sin sjel, skal miste den, men den som mister sin sjel for min skyld, skal redde den.

25 For hva nytter det for et menneske om han vinner hele verden, men mister seg selv eller blir skadet?

26 Den som skammer seg over meg og mitt ord, ham skal Menneskesønnen skamme seg over når han kommer i sin Fars herlighet sammen med hans hellige budbringere.

27 For denne sannhet sier jeg: Noen som står her, skal ikke oppleve døden før de har sett inn i Guds rike.”

LUK 09:28-36. På forvandlingens fjell

28 Det skjedde omkring åtte dager etter at han hadde sagt dette: Han tok med seg Peter, Johannes og Jakob og gikk opp på et fjell for å be.

29 Og mens han ba, så det ut som at hans utseende ble annerledes, og klærne hans ble så hvite at det strålte av dem.

30 Og, se! — Han snakket med to menn! De var Moses og Elijah!

31 De stod frem i full herlighet og snakket med ham om utfallet på det som skulle gå i oppfyllelse i Jerusalem.

32 Peter og de som var med ham, var blitt tungt søvnige, men de ble lys våkne da de fikk se herligheten til de to mennene som stod sammen med ham.

33 Det skjedde da de skulle forlate dem: Da sa Peter til Jesus: “Fører, dette er et godt sted å være. La oss lage tre hytter, én for deg, én for Moses og én for Elijah.” Men — han visste egentlig ikke hva han skulle si.

34 Mens han ennå talte, skjedde det at de ble overskygget av en sky. Og de ble meget redde da de kom inn i skyen.

35 Men da hørtes det en røst fra skyen som sa:

**“Dette er min kjære Sønn!
Hør på ham!”**

36 Etter at røsten hadde talt, så de at de var alene med Jesus. De holdt dette helt for seg selv, for på den tiden fortalte de ikke noen om hva de hadde opplevd.

LUK 09:37-42. Jesus helbreder en gal

37 Det skjedde dagen etter at de var kommet ned fra fjellet: En stor menneskemengde kom for å møte ham!

38 Og, se! — en mann i menneskemengden ropte ut og sa: “Lærer, jeg ber deg, hjelp sønnen min! Han er den eneste jeg har!

39 For, se! — Hver gang han blir grepet av ånden, begynner han plutselig å skrike! Den river i ham til han fråder og blir skadet. — Den lar ham knapt være i fred!

40 Jeg ba disiplene dine drive den ut, men de klarte det ikke!”

41 Da svarte Jesus: “Du vantro og vrange slekt. Hvor lenge må jeg holde ut med dere? — Bring din sønn hit.”

42 Og allerede mens han nærmet seg, fikk han med demonen et kraftig anfall. Men Jesus truet den urene ånden og leget den unge mannen. Deretter gav han ham tilbake til hans far.

Og alle undret seg over Guds storhet.

LUK 09:43-45. Jesu andre dødsprofeti

43 Mens de ennå undret seg over alt det som Jesus hadde gjort, sa han til disiplene:

44 “Hør godt etter hva jeg nå forteller dere: Menneskesønnen skal bli forrådt og overlatt i menneskers hender.”

45 De forstod likevel ikke hva han mente, for det var så utenkelig at de langt fra kunne oppfatte det. Og de var redde å spørre ham om hva det kunne bety.

LUK 09:46-48. Hvem er den største

46 Så begynte de å krangle med hverandre om hvem som var størst blant dem.

47 Jesus forstod hva de kranglet om. Da tok han tak i et barn og stilte det opp foran seg.

48 Så sa han: “Den som tar imot dette barnet i mitt navn, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg. For den minste av alle, er den største.”

LUK 09:49-50. Hvem står utenfor

49 Johannes reagerte og sa: “Fører, vi så én som drev ut demoner i ditt navn, og vi nektet ham, for han var ikke i følge med oss!”

50 Da svarte Jesus: “Ikke nekt ham, for den som ikke er med oss, er mot oss.”

LUK 09:51-56. I en samaritansk landsby

51 Det skjedde da tiden for at han skulle bli tatt opp, begynte å nærme seg: Han satte kursen rett mot Jerusalem.

52 Han sendte noen budbringere foran seg. De gikk og kom inn i en samaritansk landsby. Der skulle de gjøre i stand husrom for ham.

53 Men de ville ikke ta imot ham fordi han var på vei til Jerusalem.

54 Da disiplene Jakob og Johannes hørte det, sa de: "Herre, si at det skal falle ned ild fra himlene og ødelegge dem slik Elijah gjorde?"

55 Han snudde seg mot dem og refset dem. [Og han sa: "Pass dere for en slik ånd!"]

56 For Menneskesønnen er ikke kommet for å ødelegge menneskers sjeler, men for å redde dem."]

Så dro de til en annen by.

LUK 09:57-58. Reven har hi og fuglen har reir

57 Det skjedde mens de var på veien: En sa til ham: "Herre, jeg vil følge deg samme hvor du går!"

58 Da svarte Jesus: "Revene har hi, og himlenes fugler har reir, men Menneskesønnen har ikke noe sted hvor han kan hvile sitt hode."

LUK 09:59-60. Forkynn Guds rike

59 Til en annen sa han: "Følg meg." Men han svarte: "Herre, la meg først gå og begrave min far."

60 Da svarte Jesus: "La de døde begrave de døde. Gå du og forkynn Guds rike."

LUK 09:61-62. Se deg ikke tilbake

61 Enda en annen sa: "Herre, jeg vil følge deg. Men la meg først gå og ta farvel med de som er hjemme."

62 Men Jesus svarte: "Ingen som har lagt hånden på plogen og ser seg tilbake, er skikket for Guds rike."

LUK 10

Forkynnelse og lignelser

LUK 10:01-12. De sytti blir sendt ut

01 Etter dette utpekte Herren sytti andre og sendte dem ut to og to i forveien til alle de byene og stedene han selv skulle komme til.

02 I den forbindelse sa han: "Innhøstingen er sannelig omfattende, men arbeiderne er få. Be derfor innhøstingens HERRE* om å sende ut arbeidere til innhøstingen. *JHVH

03 Dra av sted. Og, se — jeg sender dere ut som værlam blant ulver.

04 Ta ikke med dere pengepung, niste eller sandaler, og hils ikke på noen langs veien.

05 Og i hvert hus dere kommer inn i, skal dere først si:

'Fred over dette huset.'

06 Hvis det er en fredens sønn der, da skal deres fred være over ham, og dere skal ta inn der.

Hvis ikke, skal den vende tilbake til dere.

07 Bli værende i det samme huset, og ét og drikk det som blir gitt dere, for en arbeider er verdt sin lønn. Flytt ikke fra hus til hus.

08 Og i hver by dere kommer inn i, der noen tar imot dere, skal dere ete det som blir satt frem for dere.

09 Helbred de syke der, og si til dem at Guds rike er kommet nær.

10 Men i hver by dere komme inn i, der de ikke vil ta imot dere, skal dere gå ut i gatene og si:

11 "Til og med det av byens støv som fester seg til oss, skal vi uunngåelig børste av oss mot dere, for dere skal vite at Guds rike er kommet nær.

12 For dette sier jeg: Det skal bli let-

tere for dem fra Sodoma på den dagen enn for dem fra den byen.”

LUK 10:13-16. Sørgerop over byene

13 “Sørg, dere fra Korasin. Sørg, dere fra Betsaida. For hvis den kraften som er utøvd blant dere, var blitt utøvd i Tyrus eller Sidon, ville de ha angret seg for lenge siden og satt seg ned i sekkestrie og aske.

14 Derfor skal det bli lettere for dem fra Tyrus og Sidon under dommen enn for dere.

15 Og de fra Kapernaum kunne vært opphøyd til himlene, men de skal bli styrtet ned i graven.

16 De som har hørt på meg, vil høre på dere. Men de som har avvist meg, vil også avvise dere.

Og de som har avvist meg, har også avvist ham som sendte meg.”

LUK 10:17-24. De sytti vender tilbake

17 Senere vendte de sytti glade tilbake og sa:

“Herre, til og med demonene adlød oss i ditt navn!”

18 Da svarte han:

“Jeg ser for meg at Satan faller som lyn fra himlene. ref. ÅPB 12:09

19 For, se — jeg gir dere fullmakt til å trække på slanger og skorpioner og all kraft over deres fiende. Og ingen av dere skal noen gang komme til skade.

20 Men gled dere ikke over at åndene adlyder dere. Gled dere heller over at dere har deres navn oppskrevet i himlene.”

21 Samtidig ble Jesus jublende glad i ånden og sa:

“Jeg erkjenner, Far, himlenes og jordens Herre, at du har holdt dette skjult for de vise og forstandige, men åpenbart det for slike som er som nyfødte.

For sannelig, herlighetens Far, det som har skjedd, er til stor glede for deg.

22 Alt er overgitt til meg av min Far. For ingen kjenner Sønnen slik som min Far, eller min Far slik som Sønnen og den som Sønnen velger å åpenbare ham for.”

23 Da de var gått, sa han til disiplene da de var for seg selv:

“Velsignet er øynene til dem som har sett det som dere ser.

24 For jeg sier dere at mange profeter og konger har hatt ønske om å få oppleve det dere har sett, uten å få oppleve det, og å høre det dere har hørt, uten å få høre det.”

LUK 10:25-28. Hva gir tiders liv

25 Se! — en lovlærd stod frem for å sette ham på prøve. Han sa:

“Lærer, hva må jeg gjøre for å arve tiders liv?”

26 Jesus spurte: “Hva står skrevet i loven? Hvordan leser du den?”

27 Han svarte og sa: “*Du skal elske Jehovah din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av all din styrke og med hele din forstand, og din neste som deg selv!*” 3MO 19:18, 5MO 06:05

28 Jesus sa: “Du har svart rett. Gjør det, så skal du leve.”

LUK 10:29-37. Hvem er min neste

29 Men han ville rettfærdiggjøre seg selv og spurte Jesus: “Og hvem er min neste?”

30 Jesus tok opp dette og sa: “Et menneske skulle dra ned fra Jerusalem til Jeriko. Da ble han omringet av røvere. De tok fra ham klærne, slo og såret ham før de forsvant.

Og han ble liggende igjen halvdød.

31 Tilfeldigvis skulle en prest dra ned den veien.

Men da presten fikk øye på ham, gikk

han forbi ham på den andre siden av veien.

32 Slik var det også med en levitt som kom til stedet. Da han fikk øye på ham, gikk han forbi ham på den andre siden av veien.

33 En samaritan som var på reise, kom også dit. Og da han fikk øye på ham, fikk han medlidenhet med ham.

34 Han gikk bort til ham og forbandt sårene hans med olje og vin. Så satte han ham opp på sitt eget dyr, tok ham med til et vertshus og tok seg av ham.

35 Neste dag måtte han dra videre. Da tok han frem to denarer som han gav til husverten. Han sa: ‘Ta deg av ham. Og hvis du får ekstra utgifter med ham, skal jeg betale mellomlegget når jeg kommer tilbake.’

36 Hvem av disse tre synes du var en neste for ham som ble overfalt av røvere?”

37 Da svarte han: “Han som hadde medfølelse for ham.”

Og da sa Jesus:

“Gå du og gjør det samme.”

LUK 10:38-42. Marta og Maria

38 Det skjedde da de dro videre og kom til en landsby: En kvinne som hette Marta tok imot dem hjemme hos seg.

39 Hun hadde en søster, Maria, som satte seg ved Jesu føtter og lyttet til det han sa.

40 Men Marta strevde med mye av husarbeidet. Da gikk hun til ham og sa: “Herre, bryr du deg ikke om at min søster overlater husarbeidet til bare meg? Si at hun må hjelpe til!”

41 Men Jesus svarte og sa: “Marta, Marta, du strever og stresser med mye.

42 Men ett er viktig, og Maria har valgt den gode del som ikke skal bli tatt fra henne.”

LUK 11

Bønn, forkynnelse og dom

LUK 11:01-04. Far i himlene

01 Det skjedde da Jesus var på et sted og ba:

Da han var ferdig, kom en av disiplene til ham og sa:

“Herre, lær oss å be slik Johannes har lært sine disipler.”

02 Da svarte han:

“Når dere ber, skal dere si:

Far i himlene,

la ditt navn være hellig.

La ditt rike komme,

og la din vilje skje

i himlene som på jorden.

03 Gi oss i dag det brødet

vi trenger for denne dag,

04 og tilgi vår synd

slik vi tilgir våre skyldnere.

La oss ikke bli ført ut i fristelser,

men befri oss fra den onde.”

LUK 11:05-08. Hjelp en venn

05 Og han fortsatte: “Se for dere at dere har en venn, og at dere oppsøker ham rundt midnattstider og sier til ham: ‘Min venn, lån meg tre brød.

06 For en venn som er på reise, er kommet til meg, og jeg har ingenting å sette frem for ham.’

07 Men han der inne svarte og sa: ‘Jeg er trett, døren har jeg låst og jeg og barna mine er gått til sengs. Jeg kan ikke stå opp og gi deg noe.’

08 Dette sier jeg: Selv om han ikke vil stå opp og gi ham noe for deres vennskaps skyld, vil han likevel stå opp på grunn av hans pågangsmot og gi ham det han trenger.”

LUK 11:09-13. Guds gode gaver

09 “Derfor sier jeg dere: Spør, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli åpnet opp for dere.

10 For alle som spør, skal få, den som leter, skal finne, og den som banker på, skal det bli åpnet opp for.

11 Når en sønn spør etter brød, hvilken får overrekker ham da en stein? Eller når han spør etter fisk, vil han da overrekke ham en slange?

12 Eller hvis han spør etter egg, hvem vil da overrekke ham en skorpsion?

13 Derfor, hvis dere som er av den onde, vet å gi gode gaver til deres barn, hvor mye mer skal ikke da deres Far i himlene gi dere av Den hellige ånd når dere spør ham?"

LUK 11:14-23. Et hus i strid med seg selv

14 Så drev han ut en demon fra en som var stum. Da demonen hadde fart ut av ham, skjedde det at den stumme begynte å snakke.

Og menneskemengden undret seg.

15 Men noen sa: "Han driver ut demoner ved Be'elsebub, fyrsten over demonene.

16 Andre utfordret ham og krevde et tegn fra himlene.

17 Men Jesus forstod hva de tenkte og sa:

"Hvert rike som strider mot seg selv, vil bli lagt øde. Og et hus som strider mot seg selv, vil falle.

18 Derfor, hvis Satan er kommet i strid med seg selv, hvordan kan hans rike da bli stående? For dere påstår at jeg driver ut demoner ved hjelp av Be'elsebub.

19 Hvis det er ved Be'elsebub jeg driver ut demoner, ved hvem gjør da deres sønner det når de driver dem ut? Derfor skal de være deres dommere.

20 Men hvis det er ved Guds finger jeg driver ut demoner, da er Guds rike kommet til dere.

21 Når en som er sterk og fullt be-

væpnet holder vakt over gården sin, får han ha sin eiendom i fred.

22 Men først når en som er sterkere, kommer og overvinner ham og tar fra ham våpnene som han satte sin lit til, kan han dele ut byttet.

23 En som ikke er med meg, er mot meg. Og den som ikke samler med meg, sprer."

LUK 11:24-26. Om onde ånder

24 "Når en uren ånd farer ut av et menneske, drar den gjennom tørre steder for å finne ro, men den finner ingen. Så sier den:

'Jeg vil fare tilbake til det huset jeg kom fra.'

25 Men når den så kommer tilbake, finner den huset rengjort og pyntet.

26 Da går den og tar med seg sju andre ånder som er enda verre enn den selv, og de tar bolig der. Da blir det siste enda verre for det mennesket enn det første."

LUK 11:27-28. Den største velsignelsen

27 Det skjedde etter at han hadde sagt det: En kvinne ropte ut fra menneskemengden:

"Velsignet er den livmoren som har båret deg og den brystvorten som du har sugd av!"

28 Da svarte han: "Nei, men velsignet er den som hører Guds ord og holder fast ved det."

LUK 11:29-32. Profeten Jonas tegn

29 Menneskemengden presset seg på ham, og da begynte han å si:

"Denne onde slekten krever tegn, men den skal ikke få noe tegn bortsett fra profeten Jonas tegn.

30 Jona stod frem som et tegn for ni-nevittene. Og slik skal også Menneskesønnen være det for denne slekten.

31 Dronningen fra syd skal stå frem under dommen sammen med menn fra denne slekt og fordømme den, for hun kom fra jordens ytterkant for å lytte til Salomos visdom. Men, se — her er en som er større enn Salomo.

32 Også mennene fra Ninive skal stå frem under dommen sammen med denne slekt og fordømme den, for de viste anger da Jona forkynte for dem. Men, se — her er en som er større enn Jona.”

LUK 11:33-36. Om verdens lys

33 “Ingen tenner et lys for å sette det i kjelleren eller under et målekar.* Du setter det i en lysestake for at de som kommer inn, skal se i lyset.

*skjeppe, et målekar for korn, poteter o.l.

34 Øynene er legemets lampe. Derfor, når deres øyne er klare, blir hele legemet fullt av lys. Men når lyset i deres øyne er formørket, vil også legemet være i mørke.

35 Pass derfor på at det lyset som dere har i dere, ikke er mørke.

36 Derfor, hvis hele legemet er fullt av lys og ingen krok er mørk, vil alt det lyset som er i dere, skinne frem som når en lampe lyser for dere.”

LUK 11:37-54. Dommen over fariseerne og de skriftlærde

37 Da han hadde talt, spurte en av fariseerne om han ville ete middag hos ham. Og da de hadde kommet inn, lenet han seg til bords hos ham.

38 Fariseeren så til sin forbauselse at han ikke først vasket seg før han åt middag.

39 Men Herren sa til ham: “Til alle tider har dere fariseere gjort kopper og kar rene på utsiden, men innvendig har dere vært fulle av griskhet og ondskap.

40 Tåper. Han som skapte det ytre, skapte ikke han det indre også?

41 Derfor, gi til veldedighet av det dere har, og, se — da skal også alt det andre være rent for dere.

42 Sørg, dere fariseere. For dere gir tienden av mynte og vinrute og all slags grønnsaker, men dere forneker rettferdigheten og gudskjærligheten. Dere må gjerne gjøre det første, men uten å forsømme det andre.

43 Sørg, dere fariseere. For dere elsker de fremste plassene i synagogene og å bli hilset på i gatene.

44 Sørg, dere skriftlærde og fariseere. For dere skal bli som skjulte gravsteder som folk går forbi uten å legge merke til.”

45 Da reagerte en av de lovlærde og sa: “Lærer, når du taler slik, fornærmer du også oss.”

46 Men han sa: “Sørg, også dere lovlærde. Dere lesser menneskene ned med tunge byrder, men selv tar dere ikke i en eneste byrde med så mye som en finger.

47 Sørg. For dere bygger minnestøtter over de profetene som deres fedre slo i hjel.

48 Dermed gir dere vitneforklaring på at dere har godkjent deres fedres verk. —

De slo i hjel profetene, og dere bygger minnestøtter over dem.

49 For i sin visdom har Gud sagt: ‘Jeg vil sende profeter og apostler til dem. Og de skal drepe dem og forfølge dem.’

50 Derfor skal blodet av alle profetene som er utøst fra verdens grunnleggelse, bli krevd av denne slekt — fra Abels blod til Sakarjahs blod, han som ble drept ved alteret inne i huset.

51 Ja, sier jeg: Denne slekt skal bli stilt til ansvar for alt dette.

52 Sørg, dere lovlærde. For dere har tatt bort kunnskapens nøkkel. Selv går

dere ikke inn, og for dem som vil gå inn, blir dere et hinder.”

53 Da han hadde sagt dette, begynte de å krangle med ham, og de utfordret ham stadig sterkere.

54 De holdt ham under oppsikt for å forsøke å fremtvinge et uttalelse fra ham [som de kunne anklage ham for.]

LUK 12

Forkynnelse og lignelser

LUK 12:01-03. Om surdeig

01 Da en menneskemengde på tusener hadde stimlet sammen slik at de holdt på å trampe hverandre ned, begynte han å tale, først og fremst til disiplene:

“Se opp for fariseernes surdeig, for den er hykleri.

02 For ingenting er tildekket som ikke skal bli åpenbart, og det som er skjult, skal bli kjent.

03 Derfor skal det dere sier i mørke, bli hørt i dagslys. Og det dere hvisker i øret i hemmelighet, skal bli forkynt fra hustakene.”

LUK 12:04-07. Om gudsfrykt

04 Han sa videre: “Venner, frykt ikke for dem som dreper legemet, men som deretter ikke har kraft til å gjøre noe mer.

05 La meg vise dere hvem dere bør frykte: Frykt ham som, etter at han har drept, også har rett til å kaste dere i Gehenna. Ja, sier jeg dere: Ham skal dere frykte.

06 Blir ikke fem spurver solgt for småpenger? Og ikke én av dem er glemt av Gud.

07 Til og med alle hårene på deres hode har han talt. Så frykt ikke. Dere er mer verdt enn mange spurver.”

LUK 12:08-10. Spott mot Den hellige ånd

08 “For jeg sier dere: Alle som erkjenner meg fremfor mennesker, skal

Menneskesønnen erkjenne fremfor Guds budbringere.

09 Men den som avviser meg foran mennesker, skal også jeg bestemt avvise fremfor Guds budbringere.

10 Alle som uttaler seg mot Menneskesønnen, skal bli tilgitt, men den som spotter Den hellige ånd skal ikke bli tilgitt.”

LUK 12:11-12. Den hellige ånd som veileder

11 “Når dere blir fremstilt i synagogene, for fyrster og for myndigheter, skal dere ikke engste dere for hvordan, eller mot hva, dere skal forsvare dere, eller for hva dere skal si.

12 For ved Den hellige ånd skal dere i den samme stund lære hva dere skal si.”

LUK 12:13-21. Ét, drikk og vær glad

13 En i menneskemengden sa:

“Lærer, si til min bror at han skal gjøre opp arven med meg!

14 Han svarte: “Menneske, hvem har utnevnt meg til dommer eller skifterettsmann mellom dere?”

15 Og han fortsatte: “Se til at dere holder dere borte fra grådighet, for livet består ikke av en overflod av eiendeler.”

16 Så fortalte han dem en lignelse og sa:

“En rik mann hadde en jord som gav stor avkastning.

17 Derfor grublet han på dette og tenkte med seg selv: ‘Hva skal jeg gjøre? — for jeg har ikke noe sted hvor jeg kan lagre avlingen?’

18 Så tenkte han: ‘Dette vil jeg gjøre: Jeg vil rive ned lagerbygningen og bygge meg en større. Der kan jeg lagre hele avlingen og alt mitt gods.’

19 Så vil jeg si til min sjel: ‘Sjel, nå har du lagt til side så mye gods at du har

nok for mange år. Så nå kan du ta det med ro — et, drikk og vær glad.’

20 Men Gud sa til ham: ‘Du tåpe. I natt vil din sjel bli krevd av deg. Hvem skal da ha det som du har skaffet deg?’

21 Slik vil det gå med en som samler skatter for seg selv uten å ha rikdom i Gud.’

LUK 12:22-34. Søk først Guds rike

22 Så sa han til disiplene: “Derfor sier jeg:

Engst dere ikke for sjelen, for hva den skal ete, og heller ikke for legemet, for hva det skal ha på seg.

23 Er ikke sjelen mer enn maten og legemet mer enn klærne?

24 Tenk på ravnene. De verken sår eller høster, de har verken lager eller lagerbygning, og likevel gir Gud dem mat.

Hvor mye mer verdt er ikke dere enn fugler?

25 Og hvem blant dere kan gjennom engstelser legge en alen* til sin vekst.

*1 pechus = 1 albuelengde = 1 alen = ca. 18 tommer = 44,5 cm

26 Når dere ikke makter det aller minste, hvorfor da engste seg for alt det andre?

27 Se på liljene hvordan de vokser. Ikke strever de, og ikke spinner de.

Likevel sier jeg: Ikke engang Salomo i all sin prakt var kledd som en av disse.

28 Hvis Gud på den måten kler stikker som er på marken i dag, men blir kastet i ovnen i morgen, hvor mye mer vil han ikke da kle dere — selv med deres svake tro?

29 Så vær ikke opptatt med hva dere skal ete eller hva dere skal drikke, for at dere ikke skal bli engstelige.

30 For alt dette strever verdens folkeslag etter. Men deres Far vet at dere trenger alt dette.

31 Søk derfor Guds rike så skal dere få alt dette i tillegg.

32 Så vær ikke redd, du lille flokk, for det er deres Fars ønske å gi dere Riket.

33 Selg deres eiendeler og gi til velgedighet. Skaff dere pengevesker som ikke blir utslitt og en skatt i himlene som ingen tyv kan nærme seg og ingen møll fortære.

34 For der skatten din er, vil også ditt hjerte være.”

LUK 12:35-40. Vær våkne for Herren

35 “Hold deres lender ombundet og la deres lamper brenne.

36 Vær lik et menneske som venter på sin herre til han kommer tilbake fra en bryllupsfest.

Når han da kommer og banker på, kan han straks åpne opp for ham.

37 Velsignet er den slaven som hans herre, når han kommer, finner våken. For denne sannhet sier jeg: Han skal selv binde opp om ham og be ham lene seg til bords. Og han skal selv komme og stelle for ham.

38 Om han kommer i den andre nattevakt, eller om han kommer i den tredje nattevakt og finner ham våken — den slaven skal være velsignet.

39 For dere vet at hvis husets herre hadde visst i hvilken time tyven kom, ville han holdt vakt og hindret ham å bryte seg inn i huset.

40 Slik er det også med Menneskesønnen:

Han kommer i en time dere ikke venter ham.”

LUK 12:41-44. En trofast og klok forvalter

41 Peter spurte: “Herre, er den lignelsen for oss, eller er det slik for alle?”

42 Da svarte Herren: “Hvem er den

trofaste og kloke forvalteren som hans herre skal sette over hele sin husholdning for å gi dem deres matrasjon i rette tid?

43 Velsignet er den slaven som hans herre, når han kommer, finner opptatt med å gjøre dette.

44 For denne sannhet sier jeg: Han skal sette ham over alle sine eiendeler.”

LUK 12:45-48. En utro slave

45 “Men hvis slaven sier i sitt hjerte: ‘Min herre venter med å komme,’ og han begynner å slå tjenerne og tjenestepikene, og han eter og drikker seg full:

46 Da skal slavens herre komme på en dag han minst venter og i en time han ikke er klar. Og han skal skjære ham i biter og avvise ham sammen med de vantro.

47 Og den slaven som kjenner sin herres vilje, men som ikke er klar til å gjøre etter hans vilje, skal bli hardt straffet.

48 Men den som ikke kjenner sin herres vilje og gjør det som er straffbart, skal bare bli slått med få slag. For av en som har fått mye, skal det bli krevd mye, og fra en som er blitt betrodd mye, skal det bli bedt om enda mer.”

LUK 12:49-53. Ikke fred — heller splittelse

49 “Jeg er kommet for å kaste en ild over jorden. Og, hvor jeg ønsker at den allerede var tent.

50 Men jeg har en dåp jeg må døpes med. Og, hvor jeg gruer meg til at den blir fullført.

51 Tror dere at jeg kom for å gi fred på jorden? Men jeg sier dere: Slett ikke — heller splittelse.

52 Fra nå skal fem i en familie stå splittet mot hverandre, tre mot to og to mot tre.

53 En far skal være splittet mot sin

sønn og en sønn mot sin far, en mor mot sin datter og en datter mot sin mor, en svigermor mot sin svigerdatter, og en svigerdatter mot sin svigermor.”

LUK 12:54-56. Tidens tegn

54 Og han sa til menneskemengden: “Når dere ser at en sky stiger opp i vest, sier dere: ‘Det kommer en byge.’ Og slik blir det.

55 Og når sønnavinden blåser opp, sier dere: ‘Det blir hett.’ Og det skjer.

56 Hyklere. Dere vet å tyde himlens og jordens utseende, men ikke den tiden som er nå.”

LUK 12:57-59. Til siste slant

57 “Hvorfor kan dere ikke selv dømme om hva som er rett?

58 Hvis du går med en motstander til en overdommer, så forsøk, mens dere er på vei, å komme til enighet med ham. Da kan han ikke stille deg for en dommer. For hvis han gjør det, kan dommeren overlate deg til rettsbetjenten, og rettsbetjenten kan kaste deg i fengsel.

59 Og det sier jeg:

Du skal ikke slippe ut derfra før du har gitt tilbake den siste slant.”

LUK 13

Lignelser og dom

LUK 13:01-05. Omvend dere

01 Samtidig med dette fortalte noen som var til stede, ham om noen galileere som Pilatus hadde drept. Deretter hadde han blandet blodet deres med blodet fra et slaktoffer.

02 Jesus reagerte og sa: “Tror dere at disse galileerne var verre syndere enn andre galileere fordi de måtte lide på den måten?

03 Jeg sier til dere: Slett ikke. Men hvis dere ikke viser anger, vil dere alle omkomme på samme måte.

04 Og på den samme måten er det

med de atten som fikk tårnet i Siloa over seg og ble drept.

Tror dere at de var større skyldnere enn alle som bor i Jerusalem?

05 Jeg sier dere: Slett ikke. Men hvis dere ikke viser anger, skal dere alle komme på samme måte.”

LUK 13:06-09. Om fikentreet

06 Så fortalte han dem denne lignelsen: “En plantet et fikentre i en vingård. Men da han kom for å se etter frukten på det, fant han ingen.

07 Så sa han til vindyrkeren: ‘I tre år har jeg kommet for å hente frukt fra fikentreet, men, se — det har aldri båret frukt. Så hugg det ned. Hvorfor skal det få utarme jorden?’

08 Da svarte han og sa: ‘Herre, la det stå ett år til. Da vil jeg grave rundt det og kaste møkk på det.

09 Hvis det etter det ikke bærer frukt, kan du hugge det ned.”

LUK 13:10-17. Helbredelse på en sabbat

10 Han underviste i en synagoge på en sabbat.

11 Se! — det var en kvinne der som hadde hatt en sykdomsånd i atten år.

Hun var krokrygget og kunne ikke gå helt oppreist.

12 Da Jesus så henne, snakket han til henne og sa: “Kvinne, du skal bli løst fra din sykdom.”

13 Så la han hendene på henne: Og straks rettet hun seg opp, og hun priste Gud.

14 Men synagogeforstanderen reagerte med irritasjon på at Jesus hadde helbredet henne på en sabbat. Han sa til menigheten:

“Det er seks dager til å arbeide på. Så kom og bli helbredet på en av dem, og ikke på en sabbatsdag.”

15 Da svarte Herren ham og sa:

“Hykler. — Hvem av dere, selv på en sabbat, løser ikke en okse eller et esel fra båsen og fører dem bort for å bli vannet?

16 Skulle ikke denne kvinnen, hun som er en av Abrahams døtre og som Satan har holdt bundet, se — i atten år — ikke bli løst fra denne lenken fordi det er sabbatsdag?”

17 Da han sa dette, ble alle hans motstandere gjort til skamme.

Og hele menneskemengden frydet seg over alle hans enestående gjerninger!

LUK 13:18-19. Om sennepsfrøet

18 Jesus spurte: “Hva er Guds rike likt? Hva kan jeg sammenligne det med?

19 Det er likt et sennepsfrø som en mann tok og kastet i en hage. Det vokste og ble til et stort tre som himlenes fugler kom og vaglet seg i grenene på.”

LUK 13:20-21. Om surgjær

20 Igjen spurte han dem: “Hva kan jeg sammenligne Guds rike med?

21 Det kan sammenlignes med en surgjær som en kvinne tok og knadde inn i tre sata* mel til det var helt gjennomsyret.”

*1 satos = 18 liter

LUK 13:22-30. Dere visste ikke hvor jeg kom fra

22 Han gikk gjennom byer og landsbyer, og på reisen til Jerusalem underviste han.

23 Da var det én som spurte ham:

“Herre, er det få som blir reddet?”

24 Han svarte: “Strev etter å komme inn gjennom den smale porten. Mange skal forsøke, sier jeg, men uten å klare det.

25 Når husets herre reiser seg for å lukke døren, skal dere bli stående igjen utenfor og banke på døren. Og dere skal si: ‘Herre, Herre, åpne opp for oss.’ Men han skal svare dem og si:

‘Dere visste ikke hvor jeg kom fra.’

26 Da skal dere begynne å si: ‘Har vi ikke spist og drukket fremfor deg, og undervist i gatene.’

27 Men han skal svare og si: ‘Dere visste ikke hvor jeg kom fra. Gå bort fra meg, alle dere som er lærere av det som er urett.’

28 Der skal dere gråte og skjære tenner når dere ser Abraham, Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike, men dere blir kastet ut.

29 De skal komme fra øst og vest, fra nord og sør, for å få lene seg til bords i Guds rike.

30 Og, se — de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første.”

LUK 13:31-33. Herodes vil drepe

Jesus

31 Samme dag kom en fariseer bort til ham og sa: “Du må dra bort herfra til et annet sted, for Herodes ønsker å drepe deg!”

32 Men han svarte: “Gå og si til den reven: Se — jeg skal drive ut demoner og utføre helbredelser i dag og i morgen, men på den tredje dagen skal det være fullført.

33 Uansett, jeg må dra videre både i dag og i morgen, og også på den tredje dagen, for det er ingen aksept i at profeten skal miste livet noe annet sted enn i Jerusalem.”

LUK 13:34-35. Dom over Jerusalem

34 “Jerusalem, Jerusalem, du som drepte profetene og steinet dem som ble sendt til deg. Hvor ofte ønsket jeg ikke å samle dine barn slik en høne samler sine kyllinger under sine vinger, men du ville ikke.

35 Se — dine hus skal legges øde. For denne sannhet sier jeg:

Du skal ikke se meg mer før det kommer en tid da du skal si:

‘Velsignet er han som kommer i Jehovahs navn.’”

SAL 118:26

LUK 14

Jesus taler i lignelser

LUK 14:01-06. Om sabbaten

01 Det skjedde da han kom hjem til en av de fremste fariseerne for å ete brød med ham på en sabbat: De holdt nøye øye med ham.

02 Og, se! — et menneske foran ham hadde vann i kroppen!

03 Da reagerte Jesus og sa til de lovlærde og fariseerne:

“Si meg, er det, eller er det ikke, tillatt å helbrede på en sabbat?”

04 Men de tidde. Da tok han på mannen, helbredet ham og lot ham gå.

05 Så spurte han og sa: “Hvis noen av dere har et esel eller en okse som faller i en brønn, ville dere ikke da dra den opp med det samme, selv om det var en sabbatsdag?”

06 Men de kunne ikke svare ham på det.

LUK 14:07-11. Om ekte ydmykhet

07 Så fortalte han dem en lignelse fordi de som var invitert, var opptatt av å velge ut de beste plassene for seg selv. Han sa:

08 “Når du blir invitert av et menneske til bryllupsfest, skal du ikke lene deg til bords på en av de beste plassene, for kanskje et mer fremtredende menneske enn deg også er invitert.

09 Da vil han som inviterte deg, komme til deg og si: ‘La dette mennesket få den plassen.’ Da kan du begynne å skamme deg, for du må også ta til takke med en av de dårligste plassene.

10 Når du blir invitert, skal du gå til en av de dårligste plassene, for da kan

han som inviterte deg, komme til deg og si: 'Min venn, flytt deg frem til en bedre plass.' Da vil du bli vist verdighet fremfor alle de andre som lener seg til bords.

11 For den som setter seg selv høyt, skal bli satt lavt, men den som setter seg selv lavt, skal bli satt høyt."

LUK 14:12-14. Om ekte gjestfrihet

12 Så sa han til ham som hadde invitert ham: "Når du ber til middag eller kveldsmåltid, skal du ikke bare be dine venner, brødre og slektninger, eller dine rike naboer, slike som kan be deg tilbake som en motytelse.

13 Når du holder selskap, skal du invitere fattige, uføre, lamme og blinde.

14 Da skal du bli velsignet selv om de ikke har noe å gi deg tilbake, for du skal få tilbake under de rettferdiges oppstandelse."

LUK 14:15-24. Den store festen

15 Da en av dem som lenet seg til bords, hørte det, sa han:

"Velsignet er den som får lene seg til bords i Guds rike."

16 Da sa han: "Et menneske forbedre en stor fest og inviterte mange.

17 Han sendte ut slavene sine da tiden for festen var klar, og han sa:

"Inviter alle til å komme, for den er allerede forberedt.

18 Men alle som én begynte å unnskyldte seg. Den første sa: 'Jeg har kjøpt en åker som trenger tilsyn. Jeg ber deg: Ha meg unnskyldt.'

19 En annen sa: 'Jeg har kjøpt seks spann okser som jeg må prøve ut. Jeg ber: Ha meg unnskyldt.'

20 Enda en annen sa: 'Jeg har tatt en kvinne til ekte. Av den grunn har jeg ingen mulighet til å komme.'

21 Da dro slaven tilbake og fortalte sin herre dette. Men da ble husets herre

vred og sa til slaven: 'Dra straks ut i byens gater og smug og før hit fattige, uføre, halte og blinde.'

22 Da sa slaven: 'Herre, jeg har gjort som du befaler, men det er ennå plass.'

23 Da sa herren til slaven: 'Gå på hovedveiene og på landeveiene og overtal dem til å komme inn, slik at mitt hus skal bli fullt.

24 For jeg sier: Ingen av de mennene som først ble invitert, skal delta på festen."

LUK 14:25-27. Om selvfornektelse

25 Han gikk nå sammen med store menneskemengder. Og han snudde seg mot dem og sa:

26 "Om noen kommer til meg som ikke setter sin far og mor, sin kvinne og sine barn, sine brødre og søstre — til og med sin egen sjel — lavere enn meg, kan han ikke være min disippel.

27 For den som ikke vil bære sin staur med meg, kan ikke komme etter meg, for han kan ikke være min disippel."

LUK 14:29:33. Om utholdenhet

28 "Hvis noen vil bygge et tårn, setter han seg ikke da ned og først regner ut hvor mye det vil koste ham, for å se om han har nok til å fullføre det?

29 For hvis han lager grunnmuren uten å ha nok til å bygge ferdig med, vil de som ser det, begynne å holde ham for narr.

30 For de vil si: 'Dette mennesket begynte å bygge uten å kunne gjøre det ferdig.'

31 Vil ikke en konge, før han går til krig mot en annen konge, sette seg ned og vurdere om han med sine ti tusen menn er i stand til å møte ham som kommer imot ham med tjue tusen?

32 Hvis ikke, vil han da ikke selv, mens han er for langt borte til å bli ut-

slettet, sende ut en delegasjon for å be om fred?

33 Og slik er det for alle: Ingen som ikke vil oppgi alle sine eiendeler, kan være min disippel.”

LUK 14:34-35. Jordens salt

34 “Salt kan være nyttig, men hvis saltet ikke har saltinnhold, hvordan kan noen salte med det?

35 Da blir det ubrukelig både som jord og gjødsel, og det blir kastet.

Den som har ører å høre med — lytt.”

LUK 15

Tre lignelser, samme fortelling

LUK 15:01-07. Den tapte sauen

01 Nå nærmet alle skattefutene og synderne seg ham for å høre på ham.

02 Men fariseerne og de skriftlærde murret mot dette og sa: “Han holder seg blant syndere og eter sammen med dem.”

03 Da fortalte han dem denne lignelsen. Han sa:

04 “Et menneske har hundre sauer, men mister én. Vil han ikke da la de nittini være igjen alene og lete etter den som han mistet, til han finner den?

05 Og når han finner den, legger han den ikke da på skuldrene og gleder seg?

06 Når han kommer hjem, samler han sammen venner og naboer og sier til dem: ‘Gled dere med meg, for jeg har funnet den sauen som jeg hadde mistet.

07 Dette sier jeg: Gleden blir større i himlene over en synder som angrer, enn over de nittini rettferdige som ikke trengte å vise anger.”

LUK 15:08-10. Den tapte sølvmynten

08 “Eller en kvinne som har ti sølvpenger: Hvis hun mister én, tenner hun ikke da lampene og feier grundig gjennom hele huset og leter til hun finner den?

09 Samler hun ikke da sammen venner og naboer? Og når de er kommet sammen, sier hun: ‘Gled dere med meg, for jeg har funnet sølvmynten som jeg mistet.’

10 Dette sier jeg: Slik blir gleden blant Guds budbringere over en synder som angrer.”

LUK 15:11-32. Den tapte sønnen

11 Så sa han: “Det var en mann som hadde to sønner.

12 Den yngste sa til sin far: ‘Far, gi meg den delen som er min.’ Så gikk han i gang og delte opp eiendelene.

13 Ikke mange dager etterpå samlet den yngste sønnen alt han hadde og dro av sted til et fjerntliggende land.

Der sløste han bort alle eiendelene sine gjennom en utsvevende livsførsel.

14 Etter at han hadde ødslet alt sammen, ble det stor hungersnød i landet, og han begynte å lide nød.

15 Da slo han seg sammen med noen av innbyggerne i landet, og han ble sendt ut på marken for å mate grisene.

16 Og han ønsket å få fylt magen med de skolmene* som grisene åt av, for ingen gav ham noe.

*belger av Johannesbrødtreet

17 Da kom han til seg selv og sa:

‘Hvor mye får ikke de som arbeider for min far? De har brød i overflod, mens jeg kan komme til å dø av sult.

18 Jeg vil bryte opp og gå til min far. Og jeg vil si til ham: ‘Jeg har syndet mot himlene og mot deg.

19 Jeg er ikke lenger verd å kalles din sønn, men ta meg inn som en av arbeidere.’

20 Så brøt han opp og kom til sin far. Og mens han ennå var langt borte, fikk hans far øye på ham.

Da ble han fylt av medlidenhet og løp

mot ham, kastet seg om halsen på ham og kysset ham.

21 Da sa sønnen: 'Far, jeg har syndet mot himlene og mot deg. Jeg er ikke lenger verd å kalles din sønn.'

22 Men faren sa til en av slavene: 'Ta en kappe og ha på ham, gi ham en finger-ring på hånden og sandaler på føttene.'

23 Bring en gjøkalfv hit og slakt den, for vi skal ete og feire.

24 For denne sønnen var død, men er blitt levende. Han var tapt, men er funnet.' Og så begynte de å feire.

25 Den første sønnen hadde vært ute på marken. Men da han nærmet seg huset, hørte han musikk og ringdans.

26 Da kalte han til seg en ung tjener og spurte ham ut om hva dette var.

27 Han svarte: 'Din bror er kommet hjem, og din far har slaktet gjøkalfven for å feire at han har fått ham tilbake og at han er helt frisk.'

28 Da ble han sint og ville ikke komme inn. Men så gikk faren ut og ba ham innstendig.

29 Da svarte han og sa: 'Se! — i alle disse årene har jeg slavet for deg! Jeg har aldri overtrådt noen av dine bud! Men aldri, aldri, har du gitt meg så mye som en geit så jeg kunne feire med vennene mine!

30 Men når denne sønnen kommer, han som har brukt opp alt han eide på horer, da slakter du gjøkalfven for ham!'

31 Da sa han: 'Barn, du har alltid vært hos meg, og alt mitt er ditt.'

32 Men nå skal vi feire og glede oss, for denne broren var død, men er blitt levende. Han var tapt, men er funnet.'"

LUK 16

Flere lignelser

LUK 16:01-13. Den uærlige forvalteren

01 Han sa også til disiplene:

"Et rikt menneske hadde en forvalter som ble anklaget for å sløse bort eiendelene hans.

02 Da kalte han ham til seg og sa: 'Hva er det jeg hører om deg? Du må avlegge regnskap over din forvaltning, for slik det er, kan du ikke lenger være min forvalter.'

03 Forvalteren tenkte: 'Hva skal jeg gjøre nå? Min herre vil sparke meg som forvalter. Men jeg orker ikke å grave, og å tigge er for nedverdiggende.

04 — Nå vet jeg hva jeg skal gjøre slik at, når jeg blir fratatt forvaltningen her, vil være velkommen hjem til andre.'

05 Så kalte han til seg alle som én av sin herres skyldnere og spurte den første: 'Hvor mye skylder du min herre?'

06 Og han svarte: 'For hundre batos* olivenolje.' Han sa til ham: 'Overlat regningen til meg, så skal jeg straks skrive en ny på femti.' *1 batos = ca 10 liter

07 Etterpå spurte han en annen:

'Og hvor mye skylder du?'

'For hundre koros* hvete,' svarte han. Og han sa til ham: 'Overlat regningen til meg, så skriver jeg en på åtti.' *1 koros = ca 350 liter

08 Da skrøt herren av den uærlige forvalteren fordi han hadde vært så utspekulert.

For sønner av denne tidens slekter er mer utspekulerte enn lysets barn.

09 Men jeg sier: Skaff dere ikke venner ved uærlig pengebegjær, for da vil dere mislykkes og ikke bli tatt imot i tidernes telt.

10 Den som er å stole på i lite, er også til å stole på i stort, og den som er uærlig i lite, er også uærlig i stort.

11 Hvis dere ikke er til å stole på når det gjelder uærlig pengebegjær, hvordan

kan dere da være å stole på i sann rikdom?

12 Og hvis dere ikke er til å stole på for andre, hvem vil da gi til dere selv?

13 En hustjener kan ikke være slave for to herrer, for enten vil han hate den ene og elske den andre, eller så vil han holde seg til den ene og avsky den andre. Ingen kan være slave både for Gud og sitt pengebegjær.”

LUK 16:14-15. Ufyselig for Gud

14 Da fariseerne, som elsker penger, hørte alt dette, snerret de mot ham.

15 Jesus sa til dem: “Dere er slike som vil gjøre dere selv rettferdige overfor mennesker, men Gud kjenner hjertene deres. Den som setter seg selv høyt blant mennesker, er ufyselig for Gud.”

LUK 16:16-17. Før og etter Johannes

16 “Loven og profetiene var så lenge Johannes var. Men etter den tid blir Guds rike forkynt, og mange vil trenge seg inn.

17 Men før skal både himlene og jorden gå bort, enn at en tøddel av loven skal falle bort.”

LUK 16:18. Skilsmisse og hor

18 “Alle som forlater sin kvinne for å ta en annen til ekte, driver hor. Også alle som tar til ekte en som er forlatt av sin mann, driver hor.”

LUK 16:19-31. Den rike mannen og Lasarus

19 “Et rikt menneske gikk kledd i purpur og lin og levde i luksus hver dag.

20 En fattig som hette Lasarus, satt foran porten hans. Og han var full av sår.

21 Han ønsket å få ete seg mett på de smulene som falt fra den rikes bord.

Også hundene kom og slikket sårene hans.

22 Snart døde den fattige, og budbringere kom og bar ham til Abrahams

fang. Også den rike døde og ble begravd.

23 I graven, hvor han var i smerte, slo han opp øynene. Og langt borte fikk han se Abraham med Lasarus i fanget.

24 Da ropte han og sa: ‘Far Abraham, ha medynk med meg og send Lasarus til meg slik at han kan dyppe fingeren sin i vann og fukte tungen min, for jeg har smerter i disse flammene.’

25 Men Abraham svarte: ‘Barn, husk at i dette livet har du fått godene på samme måte som Lasarus har fått ondene.

Derfor skal han fra nå av bli trøstet, mens du skal sørge.

26 Det er etablert et stort skille mellom oss, slik at de som ønsker å komme over til den andre siden, ikke kan det. Og heller ikke kan noen komme derfra.

27 Da svarte han: ‘Jeg ber deg, far, send ham hjem til min far.

28 For jeg har fem brødre. La ham advare dem slik at ikke de også kommer til dette smertefulle stedet.’

29 Men Abraham svarte: ‘De har Moses og profetene. La dem lytte til dem.’

30 Han sa: ‘Slett ikke, men hvis en død kommer til dem, vil de angre.’

31 Da svarte Abraham: ‘Hvis de ikke vil lytte til Moses og profetene, vil de heller ikke bli overbevist om én står opp fra de døde.’”

LUK 17

Jesus forkytter for disiplene

LUK 17:01-02. Dommen over førerne

01 Han sa til disiplene: “Det er uunngåelig at noen vil stå frem som snublesteiner. Men en sorg skal komme over dem som står frem slik.

02 For det ville vært bedre for ham om en kvernstein ble bundet rundt halsen på ham og at han ble kastet på havet, enn at han får en av disse små til å snuble.”

LUK 17:03-04. En bror som gjør urett

03 “Ta dere i vare. Hvis en bror syndet, irettesett ham. Hvis han angrer, skal han være tilgitt.

04 Om han synder sju ganger på én dag og vil omvende seg sju ganger på den samme dagen, og han sier: ‘Jeg angret,’ så skal han være tilgitt.”

LUK 17:05-06. Om tro

05 Apostlene kom til ham og sa: “Herre, styrk oss i troen.”

06 Han svarte: “Hvis dere har tro som et sennepsfrø, skal dere kunne si til morbærtreet: ‘Rykk deg opp med røttene og plant deg i havet,’ så skal det adlyde.”

LUK 17:07-10. Om å tjene

07 “Sett at dere har en slave som er ute og pløyer eller gjeter sauene. Sier dere da når han kommer inn fra marken: ‘Kom, lén deg til bords?’

08 Ville dere ikke si: ‘Gjør klart måltidet for meg?’ Og da knytter han om seg og tjener ved bordet mens dere eter og drikker.

Etterpå kan han selv ete og drikke.

09 Ville dere da vise takknemlighet mot slaven fordi han gjorde som han fikk befaling om? — Det tror jeg ikke.

10 Slik er det også med dere når dere har gjort alt det dere er blitt pålagt. Da skal dere si: ‘Vi er uverdige slaver. Vi har bare gjort vår plikt.’”

LUK 17:11-19. De ti spedalske

11 Det skjedde da han gikk til Jerusalem ved grensen mellom Samaria og Galilea:

12 Da han kom inn i en av landsbyene, ble han møtt av ti spedalske menn.

13 De stod et stykke på avstand mens de ropte ut:

“Jesus, fører, ha medynk med oss!”

14 Da han så dem, sa han: “Gå og vis

dere for prestene.” Så gikk de, og på vei dit ble de rensset.

15 Da den ene av dem så at han var blitt leget, kom han tilbake og lovpriste Gud med høy røst.

16 Han kastet seg ned med ansiktet foran føttene hans og takket ham.

Og han var en samaritan.

17 Da reagerte Jesus og sa: “Var det ikke ti som ble rensset? Hvor er de andre ni?”

18 Fant ingen det bryet verdt å komme tilbake og lovprise Gud unntatt denne ene fremmede?”

19 Så sa han: “Reis deg og gå. Din tro har reddet deg.”

LUK 17:20-37. Guds rikes komme

20 En av fariseerne spurte ham når Guds rike skulle komme. Da svarte han: “Guds rike kommer ikke slik at dere kan se det med øynene.

21 Ingen vil kunne si: ‘Se — her er det.’ Eller: ‘Se — der er det.’

For, se — Guds rike er blant dere.”

22 Deretter sa han til disiplene: “Den tiden kommer da dere skal ønske å se den første av Menneskesønnens dager, men dere skal ikke få se den.

23 Da skal de si: ‘Se — her er han.’ Eller: ‘Se — der er han.’ Men gå ikke dit. Følg ikke etter.

24 For slik lyset blinker over himlene og lyser opp himlene, slik skal det også være på Menneskesønnens dag.

25 Men først må han lide mye og bli forkastet av denne slekt.

26 Slik det var i Noahs dager, slik skal det også være under Menneskesønnens dager.

27 De åt og drakk, og de tok til ekte og de gav til ekte helt til den dagen Noah gikk inn i arken. Så kom vannflommen og utslettet dem alle.

28 Slik var det også på Lots tid. De åt og drakk, kjøpte og solgte, plantet og bygget.

29 Men på den dagen Lot flyktet fra Sodoma, regnet det ild og svovel fra himlene og utslettet dem alle.

30 Etter den dagen skal Menneskesønnen gi seg til kjenne.

31 På den dagen må ingen som er oppe på hustaket, gå ned for å hente sine eiendeler. Og han som er ute på marken, må ikke snu og se seg tilbake.

32 Husk hans kvinne.

33 Den som vil redde sin sjel, skal miste den, men den som mister den, skal bevare den i live.

34 Jeg sier dere at om natten skal to ligge i samme seng. Den ene skal bli tatt bort, den andre blir igjen.

35 To skal male på kvernen. Den ene bli tatt bort, den andre blir igjen.

36 [To skal være ute på marken. Den ene blir tatt bort, den andre blir igjen.]

37 Da spurte de: "Hvor, Herre?" Og han svarte: "Der hvor legemene er, der samles gribbene."

LUK 18

På veien til Jerusalem

LUK 18:01-08. Den utholdende enken

01 Så fortalte han dem en lignelse om at de alltid måtte be og ikke gi opp.

02 Og han sa:

"I en by var det en dommer som verken fryktet Gud eller hadde respekt for mennesker.

03 En enke fra byen kom til ham og sa: 'Døm motstanderen min.'

04 Først ville han ikke. Men han tenkte: 'Jeg verken frykter Gud eller har respekt for noe menneske på jord.'

05 Men denne enken plager meg til jeg blir utmattet. Hvis jeg dømmer slik

hun ønsker, vil hun slutte å komme hit og plage livet av meg."

06 Herren sa: "Hør hva denne urettferdige dommeren tenkte. —

07 Skal ikke Gud gjøre gjengjeld mot sine utvalgte som roper på ham dag og natt selv om også de synes at tiden er lang?

08 Jeg sier: Han skal gjøre gjengjeld mot dem — og det hurtig.

Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?"

LUK 18:09-14. Om rett ydmykhet

09 Han fortalte denne lignelsen om slike som var så oppblåst i sin egen rettferdighet at de foraktet alle andre:

10 "To mennesker gikk inn i templet for å be. Den ene var fariseer, den andre var skattefut.

11 Fariseeren stod frem og ba slik om seg selv: 'Gud, jeg takker deg fordi jeg ikke er som andre mennesker — slike som driver med utpressing, slike som er urettferdige og slike som driver hor — eller slike som er lik denne skattefuten.

12 Jeg faster to ganger før hver sabbat og gir tienden av alt jeg eier.'

13 Men skattefuten stod litt på avstand og ville ikke løfte øynene opp mot himlene. Han slo seg mot brystet og sa:

'Gud, vær nådig mot meg, for jeg er en synder.'

14 Og jeg sier dere: Det var han som gikk hjem og var rettferdig, og ikke den andre.

For den som setter seg selv høyt, skal bli satt lavt, men den som setter seg selv lavt, skal bli satt høyt."

LUK 18:15-17. Jesus velsigner barn

15 De bar også med seg små barn for at han skulle ta på dem. Men da disiplene så det, ville de nekte dem.

16 Men Jesus kalte dem til seg og sa:

“La barna komme til meg, og hindre dem ikke, for Guds rike er for slike som dem.

17 For denne sannhet sier jeg: Den som ikke tar imot Guds rike slik et barn gjør, skal selv ikke komme inn i det.”

LUK 18:18-23. En rik, ung mann

18 En råds mann spurte ham og sa: “Gode lærer, si meg, hva må jeg gjøre for å arve tiders liv?”

19 Jesus svarte: “Hvorfor sier du at jeg er god? Ingen er god unntatt én, og det er Gud.

20 Du kjenner budene: *‘Du skal ikke drive hor, ikke slå i hjel, ikke stjele, ikke vitne falskt, og du skal sette pris på din far —’* 2MO 20:13-16

21 Han svarte: “Alt det har jeg holdt fra jeg var ungdom.”

22 Da Jesus hørte det, sa han:

“Likevel er det ett som mangler: — Selg alt du har og gi til de fattige, så skal du ha en skatt i himlene. Kom deretter og følg meg.”

23 Da han hørte dette, ble han veldig trist, for han var veldig rik.

LUK 18:24-25. Kamelen og nåløyet

24 Da Jesus så hvor gjennomgående trist han ble, sa han: “Hvor vanskelig det er for en som har rikdom å komme inn i Guds rike.

25 Det er lettere for en kamel å komme gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.”

LUK 18:26-30. Hvem får tiders liv

26 Da de hørte det, spurte de: “Hvem kan da bli reddet?”

27 Og han svarte: “Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud.”

28 Da sa Peter: “Se! — jeg har forlatt alt for å følge deg!”

29 Jesus svarte: “Denne sannhet sier jeg om alle som har forlatt hus, eller

foreldre, eller brødre, eller kvinne, eller barn for Guds rikets skyld:

30 De skal få mange ganger så mye igjen; ikke i denne tiden, men i den tiden som kommer, for da skal de ha tiders liv.”

LUK 18:31-34. Jesu tredje dødsprofeti

31 Så tok han de tolv til seg, og sa til dem: “Se — vi skal dra opp til Jerusalem for at alt det som profetene har skrevet om Menneskesønnen, skal bli oppfylt.

32 Han skal bli overlatt til dem fra folkeslagene, og de skal holde ham for narr, mishandle ham og spytte på ham.

33 Og de skal piske ham og slå ham i hjel. Men på den tredje dagen skal han stå opp.”

34 Likevel tok de ikke til seg noe av det han sa, for det som var skrevet, var skjult for dem. Og derfor forstod de heller ikke rekkevidden av det.

LUK 18:35-43. Den blinde fra Jeriko

35 Det var da de nærmet seg Jeriko at en blind satt ved veikanten og tigget.

36 Da han hørte menneskemengden som gikk forbi, krevde han å få vite hva det var.

37 Da fortalte de ham at det var Jesus fra Nasaret som gikk forbi.

38 Da ropte han ut og sa: “Jesus, Davids Sønn, ha medynk med meg!”

39 De som var fremst, irettesatte ham og ba ham være stille. Men da ropte han enda høyere:

“Davids Sønn, ha medynk med meg!”

40 Jesus stoppet og befalte at de skulle føre ham til ham. Da han nærmet seg, spurte han ham og sa:

41 “Hva vil du at jeg skal gjøre for deg?” Han svarte: “Herre, at jeg får synet.”

42 Da sa Jesus til ham: “Du skal få synet. Din tro har reddet deg.”

43 Og straks fikk han synet. Da fulgte han ham og lovpriste Gud. Og hele folket som så det, gav lovprising til Gud.

LUK 19

Jesus rir inn i Jerusalem

LUK 19:01-10. Jesus og Sakkeus

01 Så kom han inn i og gikk gjennom Jeriko.

02 Og, se! — en mann der hette Sakkeus! Han var overskattedefut, og han var rik.

03 Han prøvde å få øye på Jesus, men han klarte det ikke på grunn av den store menneskemengden, fordi han var så liten av vekst.

04 Derfor løp han i forveien og klatret opp i et morbærtre for å se ham når han gikk forbi.

05 Da Jesus kom dit, så han opp, fikk øye på ham og sa: “Sakkeus, skynd deg og kom ned, for i dag vil jeg være med hjem til deg.”

06 Da skyndte Sakkeus seg ned, og han gledet seg til å ta imot ham hjemme hos seg.

07 Men alle som så det, murret og sa: “At han vil gå og være gjest hos denne syndige mannen!”

08 Da stod Sakkeus frem og sa til Herren: “Se! — Herre, jeg gir halvparten av alt jeg eier til de fattige. Og hvis jeg urettmessig har krevd noe fra noen, gir jeg ham firedobbelte tilbake.”

09 Jesus sa: “I dag er redningen kommet til dette huset, for også du er en av Abrahams sønner.

10 For Menneskesønnen er kommet for å oppsøke og redde det som er gått tapt.”

LUK 19:11-28. Om minene

11 Til dem som hørte dette, fortsatte

han å tale i en lignelse, for da de nærmet seg Jerusalem, trodde de at Guds rike skulle komme til syne i neste øyeblikk.

12 Så sa han: “Et fremtredende menneske dro til et fjerntliggende land for å ta til seg de som er av riket og så vende tilbake.

13 Da kalte han til seg ti slaver, gav dem ti miner* og sa: Driv forretning med dem til jeg kommer. *1 mine = 0,5 kg gull

14 Men borgerne satte ham lavt og sendte en delegasjon til ham for å si: ‘Vi vil ikke ha deg som hersker over oss.’

15 Men det skjedde at han kom tilbake og overtok riket som sitt. Og han kalte til seg de slavene som han hadde gitt pengene for å finne ut hvor mye de hadde tjent på sin virksomhet.

16 Da stod den første frem for ham og sa: ‘Herre, med én mine har jeg tjent ti.’

17 Da sa han: ‘Godt gjort, min gode slave.

Fordi du har vist deg å være trofast i lite, skal du ha fullmakt over ti byer.’

18 Den andre kom og sa: ‘Herre, se — med én mine har jeg tjent fem.’

19 Han sa til ham: ‘Da skal du ha fullmakt over fem byer.’

20 En annen kom og sa: ‘Se — Herre, her har du minen din. Jeg hadde gjemt den i et tøyestykke.

21 Jeg var redd for deg. For jeg visste at du var et strengt menneske som ikke tar inn av det du har lagt ut, men som høster av det du ikke har sådd.’

22 Da sa han: ‘Ditt eget utsagn dømmer deg, du onde slave, fordi du visste at jeg var et strengt menneske som ikke tar inn av det jeg har lagt ut, men som høster av det jeg ikke har sådd.

23 Hvorfor satte du ikke heller pengene i banken? Da kunne jeg, når jeg kom, fått dem tilbake med renter.

24 Deretter sa han til dem som stod ved siden av:

‘Ta minen fra ham og gi den til ham som har ti miner.’

25 Men da sa de: ‘Men, Herre, han har ti miner.’

26 Og han svarte: ‘Den som har, skal få. Men den som ikke har, skal bli fratatt også det han har.’

27 Men de blant mine fiender som ikke ville at jeg skulle være konge over dem, skal dere føre hit og drepe foran øynene på meg.’”

28 Da det var sagt, dro de opp mot Jerusalem.

LUK 19:29-40. Kongen på en esel-fole

29 Det skjedde da de nærmet seg Betfage og Betania foran det som ble kalt Olivenhøyden: Da sendte han ut to av disiplene og sa:

30 “Dra inn i landsbyen som ligger foran dere. Når dere kommer inn i den, skal dere finne en fole som står bundet og som ingen har ridd på. Løs den og lei den hit.

31 Og hvis noen spør: ‘Hvorfor løser dere den?’ skal dere svare: ‘Fordi Herren trenger den.’”

32 Da de som han sendte ut, kom dit, så de at det var slik som han hadde sagt.

33 For da de løste folen, spurte dens herre: “Hvorfor løser dere den?”

34 Og de svarte: “Herren har bruk for den.”

35 Så leide de den til Jesus, la kappene sine over folen og hjalp Jesus å sette seg opp.

36 Da han dro videre, var det mange som bredte kappene sine langs veien.

37 Da de nærmet seg Kenan ved nedstigningen fra Olivenhøyden, begynte hele flokken av disipler å glede seg, og

de lovpriste Gud med høy stemme for alt det kraftfulle de hadde sett.

38 Og de sa: “*Velsignet er Kongen som kommer i HERRENS* navn.*”

Og: “Fred fra himlene og ære fra det høyeste.”

SAL 118:26 *JHVH

39 En av fariseerne i menneskemengden ropte:

“Lærer, irettesett disiplene dine!”

40 Da svarte han og sa: “Jeg sier dere at hvis de blir tause, skal steinene rope.”

LUK 19:41-44. Jesus gråter over Jerusalem

41 Da han var så nær at han kunne se byen, gråt han høylytt over den og sa:

42 “Om du bare på denne dagen i det minste hadde visst hva som tjente til din fred. Men frem til nå har det vært skjult for dine øyne.

43 For den dagen skal komme da dine fiender skal omringe deg med en forskansning av pæler. Og de skal trenge seg på deg fra alle kanter.

44 Du skal bli jevnet med jorden, du og dine barn. Det skal ikke være stein på stein igjen i deg, fordi du ikke ville erkjenne min besøkelstid.”

LUK 19:45-48. Jesus rydder templet

45 Så gikk han inn i templet og begynte å kaste ut dem som solgte der og også dem som kjøpte der.

46 Han sa: “Det står skrevet:

‘Mitt hus skal kalles *et bønnens hus*, men dere har gjort det til *en røverbule*.’

JES 56:07, JER 07:11

47 Han oppholdt i templet og underviste der dag etter dag. Men overprestene, de skriftlærde og folkets ledere forsøkte å få tatt livet av ham.

48 Men de visste ikke hvordan de skulle gjøre det, for hele folket samlet seg rundt ham for å høre ham.

LUK 20

Jesus i Jerusalem

LUK 20:01-08. Om Jesu fullmakt

01 Det skjedde på samme dag som han var i templet og underviste folket:

Mens han forkynte budskapet, kom overprestene og de skriftlærde til ham sammen med de eldste og sa:

02 “Si oss, med hvilken fullmakt gjør du dette, og — hvem har gitt deg denne fullmakten?”

03 Han svarte dem: “Også jeg vil stille dere et spørsmål. Svar meg på dette:

04 Johannes’ dåp — var den fra himlene eller av mennesker?”

05 De diskuterte dette med hverandre og sa: “Hvis vi sier at den var fra himlene, vil han si:

‘Hvorfor trodde dere ham da ikke?’

06 Og hvis vi sier at den var av mennesker, kommer hele folket til å steine oss, for de er overbevist om at Johannes var en profet.”

07 Derfor svarte de: “Vi vet ikke hvor den var fra.”

08 Da sa Jesus: “Da vil heller ikke jeg si med hvilken fullmakt jeg gjør dette.”

LUK 20:09-19. De onde vindyrkerne

09 Så fortalte han folket denne lignelsen. “Et menneske plantet en vingård. Så leide han den ut til noen vindyrkere.

Deretter dro han langt av sted og ble lenge borte.

10 Under innhøstingen sendte han en slave til vindyrkerne for å hente noe av frukten fra vingården. Men de slo ham og sendte ham tomhendt fra seg.

11 Derfor sendte han en annen slave til dem, men også han ble slått og uverdigg behandlet. Og deretter sendte de ham tomhendt fra seg.

12 Deretter sendte han også en tredje, men ham skadet de og kastet ut.

13 Da tenkte vingårdseieren: ‘Hva skal jeg gjøre? — Jeg vil sende min kjære sønn. Kan hende de vil skamme seg når de ser ham.’

14 Men da vindyrkerne så ham, diskuterte de med hverandre og sa:

‘Dette er arvingen. Kom, la oss drepe ham, så blir arven vår.’

15 Så kastet de ham ut av vingården og slo ham i hjel. — Hva skal vingårdseieren da gjøre med dem?

16 Han skal komme og ødelegge disse vindyrkerne for å gi vingården til andre.” Da de hørte dette, sa de: “Det må aldri skje! Det må aldri skje!”

17 Da satte han øynene på dem og spurte: “Hva da med det som er skrevet: ‘*Den steinen som bygningsmennene forkastet, er blitt hodesteinen?*’ SAL 118:22

18 Alle som faller på den steinen, skal bli knust.

Men jeg sier at den som steinen faller på, skal bli smadret til støv.”

19 Da ville overprestene og de skriftlærde legge hånd på ham i samme stund, men de var redde for folket som hadde forstått at det han sa i denne lignelsen, gjaldt for dem.

LUK 20:20-26. Keiserens mynt

20 Etter dette holdt de ham under stadig oppsikt. De sendte noen spioner som utgav seg for å være rettferdige, for de håpet å fange ham i ord slik at de kunne overgi ham til guvernørens eneveldige fullmakter.*

*Pilatus’ fullmakt fra keiseren til å avsi dødsdom

21 De spurte ham og sa:

“Lærer, vi vet at det du sier og lærer er rett, og at du ikke dømmer etter utseende, men underviser Guds vei i sannhet.

22 Men: Er det lovlig å betale skatt til keiseren, eller ikke?”

23 Han gjennomskuet hykleriet deres og sa: “Hvorfor utfordrer dere meg?”

24 Vis meg en denar. — Hvem er dette et bilde av og hvem har den innskriften?” Og de svarte: “Keiseren.”

25 Da sa han: “Så gi til keiseren det som er keiserens, og til Gud det som er Guds.”

26 De klarte ikke å fange ham med ord i folkets nærvær. Og de var forundret over svaret hans, men de tidde.

LUK 20:27-40. Om oppstandelsen

27 Så kom noen av saddukeerne, de som nekter på at det skal være en oppstandelse, til ham for å spørre ham ut.

28 De sa: “Lærer, Moses skrev* at hvis en som har en bror, dør barnløs, og han har en kvinne, skal hans bror ta hans kvinne og produsere sæd med henne for sin bror. *1MO 38:08

29 Det var sju brødre. Den første tok seg en kvinne, men døde barnløs.

30 Så tok den andre kvinnen, men døde barnløs.

31 Så tok den tredje henne, og det samme gjorde alle sju. Men ingen etterlot seg barn da de døde.

32 Etter alt dette døde også kvinnen.

33 Derfor, etter oppstandelsen, hvem skal denne kvinnen være hos, for alle sju hadde hatt henne.”

34 Jesus svarte: “Sønner av denne tiden tar til ekte, og det blir gitt til ekte.

35 Men de som blir funnet verdige til å oppleve tiden etter oppstandelsen fra de døde, skal verken ta eller gi til ekte.

36 De skal heller aldri dø mer, for etter dette skal de være lik budbringerne. Og de skal være Guds sønner fordi de er oppstandelsens sønner.

37 At de døde skal bli oppreist, viste

også Moses ved tornebusken da HERREN* sa til ham: ‘Jeg er Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.’

2MO 03:06 *JHVH

38 Han er ikke Gud for de døde, men for de levende, for alle lever ved ham.

39 Da reagerte en av de skriftlærde og sa: “Lærer, det var godt sagt!”

40 Etter dette våget de ikke å spørre ham om noe.

LUK 20:41-44. Davids sønn

41 Han sa: “Hvordan kan noen si at Kristus er Davids sønn?

42 David sier selv i skriftrullen med Salmene: ‘Jehovah sa til min Herre:

43 Sett deg ved min høyre hånd inntil jeg får lagt dine fiender som skammel under dine føtter.’ SAL 110:01

44 Hvis David kaller ham ‘Herre,’ hvordan kan han da være hans sønn?”

LUK 20:45-47. Dommen over fari-seerne

45 Da hørte hele folket at han sa til disiplene:

46 “Pass dere for de skriftlærde som ønsker å gå rundt i slepende kapper og elsker det når de blir hilst på i gatene. De vil sitte fremst i synagogene og ha de beste plassene når de lener seg til bords i festlig lag.

47 De fralister enken hennes hus og ber lange bønner for syns skyld. Disse skal få det vanskeligere under dommen.”

LUK 21

Profetier og lignelser

LUK 21:01-04. Enkens mynt

01 Jesus løftet blikket og la merke til de rike som la gaver i kollektbøssen.

02 Da så han at en fattig enke la to lepton* i bøssen. *en mynt av liten verdi

03 Da sa han:

“Sannelig sier jeg at denne fattige enken gav mer enn alle.

04 For jeg sier at de gav gaver til Gud av sin overflod, men i sin fattigdom gav hun alt hun hadde til sitt livsopphold.”

LUK 21:05-06. Dom over templet

05 Da én viste til hvordan templet var utsmykket med vakre steiner og gaver, sa han:

06 “Angående det som dere nå ser: Det skal komme dager da det ikke skal være en stein igjen av det, for det skal bli revet ned.”

LUK 21:07-19. Endetidens tegn

07 De spurte ham og sa: “Lærer, når skal dette skje? Og hvilke tegn blir det når dette skjer?”

08 Han svarte dem: “Se opp så dere ikke blir ført på avveier. For mange skal komme i mitt navn og si: ‘Han er det.’ Og: ‘Tiden er kommet nær.’ —

Dere skal ikke følge dem.”

09 Men når dere hører om kriger og opptøyer, så bli ikke skremt. For dette må skje, men avslutningen er ikke ennå.”

10 Så sa han: “Folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike.

11 På noen steder skal det bli kraftige jordskjelv, hungersnød og pest. Og det skal komme fryktelige syn og store tegn fra himlene.

12 Men før alt dette, skal de legge hånd på dere, forfølge dere, overgi dere i synagogene og kaste dere i fengsel. Og dere skal bli ført frem for konger og eneherskere for mitt navns skyld.

13 Dere skal fremstå som en vitneforklaring for dem.

14 Men legg ikke på deres hjerter på forhånd hvordan dere skal forsvare dere.

15 For jeg vil gi dere visdoms ord i deres munn som ingen av deres motstandere skal kunne motsi eller stå imot.

16 Selv foreldre, brødre, slekt og venner skal angi dere og få dere drept.

17 Og dere skal bli hatet over alt for mitt navns skyld.

18 Men ikke et hår på deres hode skal dere miste.

19 For gjennom deres utholdenhet skal dere redde deres sjeler.”

LUK 21:20-24. Jerusalems ødeleggelse

20 “Når dere ser Jerusalem omringet av hærstyrker, skal dere vite at dens ødeleggelse er nær.

21 Da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene. De som er i byen, må flykte derfra, og de som er ute på landet, må ikke dra inn i byen.

22 For dette er straffens dager når alt som står skrevet, går i oppfyllelse.

23 Men stakkars den som er gravid eller ammer i de dager, for nøden i landet skal bli stor. Hans vrede over dette folket er sterk.

24 Da skal de enten falle for sverdets egg eller bli bortført som fanger blant alle folkeslag. Og Jerusalem skal ligge nedtråkket av folkeslagenes tid er utløpt.”

LUK 21:25-28. Menneskesønnens nærvær

25 “Det skal komme tegn i solen, månen og stjernene. Og på jorden skal folkeslagene bli grepet av engstelse og forvirring over havets og bølgenes mektige brus.

26 Menneskene skal lammes av frykt og uro for det som skal ramme den bebodde jorden. For da skal himlens krefter rokkes.

27 Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med kraft og stor herlighet.

28 Når dette begynner å skje, skal dere reise dere med løftet hode, for deres frigjøring nærmer seg.”

LUK 21:29-33. Om fikentreet

29 Så fortalte han denne lignelsen:

“Se på fikentreet og alle de andre trærne.

30 Når dere ser at de har begynt å springe ut, vet dere at sommeren allerede er nær.

31 Slik skal også dere, når dere ser at dette skjer, vite at Guds rike nær.

32 Denne sannhet sier jeg:

Denne slekt skal ikke forgå før alt har skjedd.

33 Himlene og jorden skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.”

LUK 21:34-36. Vær på vakt

34 “Vær på vakt for at dere ikke skal bli så nedtyngt i deres hjerter av rus og drukkenskap, og bekymringer for dette livet, at den dagen kommer over dere helt uventet.

35 For som en snare skal den komme over alle som bor på hele jordens overflate.

36 Vær derfor våkne, og be hele tiden om at dere må bli funnet verdig til å unnsnippe alt det som skal skje, for at dere skal bli stående fremfor Menneskesønnen.”

LUK 21:37-38. Jesu forkynnelse

37 Dag etter dag underviste Jesus i templet. Om kvelden gikk han ut for å oppholde seg på det som ble kalt Olivenhøyden.

38 Og hele folket kom tidlig om morgenen til templet for å høre på ham.

LUK 22**Jesus forberedelser**

LUK 22:01-06. For tretti sølvpen-ger

01 Nå nærmet de gjærfrie brøds høytid seg; den som blir kalt påske.*

*forbigang, 2MO 12:11-12

02 Overprestene og de skriftlærde

ventet på en anledning til å få tatt ham bort, men de var redde for folket.

03 Da stakk Satan i Judas, han med tilnavnet ‘Iskariot,’ og som ble regnet blant de tolv.

04 Han gikk og diskuterte med overprestene og vaktjefen om hvordan han skulle få overgitt ham til dem.

05 Da ble de så begeistret at de tilbød ham penger for det.

06 De ble enige om å se etter en anledning så han kunne overgi ham borte fra menneskemengden.

LUK 22:07-13. De gjærfrie brøds høytid

07 Etter dette kom dagen før de gjærfrie brøds høytid da de skulle slakte til påsken.

08 Han sendte Peter og Johannes av sted og sa til dem: “Gå og forbered påskelammet for oss, så vi kan ete av det.”

09 De spurte: “Hvor vil du at vi skal forberede det?”

10 Han svarte: “Se — når dere kommer inn i byen, vil dere møte et menneske som bærer en krukke med vann. Følg ham til det huset han går inn i.

11 Så skal dere si til husets eier:

‘Læreren spør: Hvor er gjesterommet der han kan ete av påskeofferet sammen med disiplene sine?’

12 Da vil han vise dere et stort loftsrom som er fullt utstyrt.

Der skal dere forberede det.”

13 Så dro de av sted og fikk se at det var slik.

Og så forberedte de påskeofferet.

LUK 22:14-30. Herrens måltid

14 Da tiden var kommet, lenet Jesus seg til bords sammen med apostlene.

15 Han sa: “Jeg har lengtet etter å ete av dette påskeofferet sammen med dere før jeg må lide.

16 Og jeg sier til dere at jeg aldri skal ete av det med noen før Guds rike er blitt opprettet.”

17 Så tok han vinbegeret, ba takkebønnen og sa: “Ta dette og del det mellom dere.

18 For jeg sier dere at jeg ikke skal drikke av vintreets frukt før Guds rike er kommet.”

19 Så tok han brødet, ba takkebønnen, gav dem og sa:

“Dette er mitt legeme som jeg gir for dere. Gjør dette til minne om meg.”

20 På samme måte tok han også begeret etter måltidet og sa: “Dette begeret er Den nye pakten ved mitt blod som jeg utøser for dere.

21 Men, se — hans hånd som skal overgi meg, er sammen med meg ved bordet.

22 For Menneskesønnen skal virkelig gå bort slik det er bestemt. Men stakkars det mennesket som overgir ham.”

23 Deretter begynte de å diskutere med hverandre hvem av dem det kunne være som skulle gjøre dette.

LUK 22:24-30. Hvem er størst

24 Så brøt det også ut en krangel mellom dem om hvem som var størst blant dem.

25 Da sa han: “Folkeslagenes konger hersker over dem, og de som utøver makt over dem, kalles ‘velgjørere.’

26 Men slik skal det ikke være blant dere. For den eldste blant dere skal være som den yngste, og lederen som hjelpere.

27 Hvem er størst; han som lener seg til bords, eller han som serverer? Er det ikke han som lener seg til bords? Likevel er jeg blant dere som en tjener.

28 Men dere har holdt ut sammen med meg i mine prøvelser.

29 Derfor overgir jeg Riket til dere, slik min Far overgav Riket til meg.

30 Dere skal ete og drikke ved mitt bord i mitt rike. Og dere skal sitte på troner og dømme Israels tolv stammer.”

LUK 22:31-34. Før hanen galer

31 [Herren sa:] “Simon, Simon. Se — Satan har gjort krav på deg, og han vil sikte deg som hvete.

32 Men Simon, jeg har bedt at din tro ikke skal svikte.

Og når du har vendt tilbake, skal du bli en styrke for dine brødre.”

33 Men han svarte: “Herre, jeg er villig til å gå i fengsel og i døden for deg!”

34 Da sa han: “Jeg sier deg, Peter, at før hanen galer i dag, skal du ha nektet tre ganger på at du kjenner meg.”

LUK 22:35-38. Kjøp et sverd

35 Så spurte han: “Da jeg sendte dere ut uten pengeveske, skreppe eller sandaler, hva manglet dere da?” Og de svarte: “Ingenting!”

36 Så sa han: “Men nå skal han som har pengeveske, ta den med. Og det samme skal han som har skreppe. Og hvis noen ikke har sverd, så selg kappen og kjøp et.”

37 Og han sa: “For jeg sier dere at det som er skrevet om meg, må bli oppfylt: *‘Han ble regnet blant de lovløse.’* For det som angår meg, må få en avslutning.” JES 53:12

38 Da sa de til ham: “Herre, se! — her er to sverd!” Og han svarte: “Det er nok.”

LUK 22:39-53. Jesus i Getsemane

39 Da han gikk ut, gikk han som vanlig til Olivenhøyden, og disiplene fulgte ham.

40 Og da at de var kommet frem, sa han til dem: “Be, for at dere ikke skal falle i fristelser.”

41 Så trakk han seg bort fra dem, omtrent et steinkast, og la seg på kne for å be:

42 Han sa: “Far, hvis du vil, så ta dette begeret fra meg. Men ikke etter min vilje, for det er slik du vil, det skal skje.”

43 Da viste en budbringer fra himlene seg for ham for å styrke ham.

44 Det kom en engstelse over ham, og han ba enda mer inntrengende, til svetten falt slik blodskvetter faller mot jorden.

45 Da han reiste seg etter bønne og gikk tilbake til disiplene, så han at de sov tungt.

46 Da sa han: “Hvorfor sover dere?

Stå opp og be så dere ikke skal falle i fristelser.”

47 Mens han ennå snakket, se! — da kom en menneskemengde ledet av Judas, en av de tolv, mot dem.

Han gikk foran og nærmet seg Jesus for å kysse ham.

48 Da spurte Jesus ham: “Judas, overgir du Menneskesønnen med et kyss?”

49 Da den ene som var der, forstod hva som var i ferd med å skje, spurte han: “Herre, skal vi kjempe med sverd?”

50 Og den ene av dem slo mot en av øversteprestens slaver og kuttet av ham det høyre øret.

51 Men Jesus reagerte og sa:

“La være med det nå.” Så berørte han mannens øre, og det ble leget.

52 Da sa Jesus til overprestene, tempelvaktene og de eldste, som nærmet seg ham: “Kommer dere mot meg med sverd og stokker som mot en røver?”

53 Dag etter dag var jeg i templet uten at dere la hånd på meg. Men denne tiden er deres, for dere er mørkets krefter.”

LUK 22:54-62. Da hanen gol

54 Så pågrep de ham og førte ham

bort. De førte ham inn i øversteprestens hus, og Peter fulgte med på avstand.

55 Det var gjort opp en ild midt på gårdsplassen som de var samlet rundt.

Og Peter satte seg sammen med dem.

56 En av tjenestepikene fikk øye på ham der han satt i lyset. Hun satte øynene på ham og sa:

“Han der var sammen med ham!”

57 Men han nektet for det og sa:

“Kvinne, jeg kjenner ham ikke!”

58 Litt senere var det en annen som kjente ham igjen og sa til ham: “Du var også en av dem!” Men Peter svarte:

“Menneske, det var jeg ikke!”

59 Men rundt en time senere påstod også en annen: “Sannelig, han var også sammen med ham, for han er galileer!”

60 Men Peter sa: “Menneske, jeg vet ikke hva du snakker om!” Og med det samme han hadde sagt det, gol en hane.

61 Da snudde Herren seg og så på Peter. Og Peter husket Herrens ord da han sa: ‘Før hanen galer, har du fornektet meg tre ganger.’

62 Da gikk Peter ut og gråt bittert.

LUK 22:63-65. Holdt for narr

63 De som holdt vakt over Jesus, holdt ham for narr og slo ham.

64 Så satte de bind for øynene på ham, slo ham i ansiktet, spurte ham og sa: “Profetér! Hvem slo deg?”

65 Også mange andre bespottelser overøste de ham med.

LUK 22:66-71. For Sanhedrinet

66 Ved daggry kom folkets eldste, overprestene og de skriftlærde sammen. Han ble ført frem for dem i Sanhedrinet, og de spurte ham ut:

67 “Hvis du er Kristus, bekreft det!”

Men Jesus svarte: “Uansett hva jeg sier — dere tror meg ikke.

68 Og når jeg spør dere om noe, svar-

er dere ikke, men går heller bort fra meg.

69 Men i den tiden som kommer, skal Menneskesønnen sitte ved Guds, Kraftens, høyre hånd.”

70 “Så bekreft for oss alle at du er Guds Sønn!” Da svarte han:

“Jeg sier dere: Det er jeg.”

71 Så sa de: “Hva skal vi med flere vitneforklaringer? Nå har vi selv hørt det fra hans egen munn!”

LUK 23

Jesu død

LUK 23:01-05. For Pontius Pilatus

01 Da reiste hele forsamlingen seg, og han ble ført til Pilatus.

02 De begynte å anklage ham og sa: “Vi har funnet at denne mannen forfører folkeslagene. Han nekter å betale skatt til keiseren, og han påstår at han er Kristus, Kongen!”

03 Pilatus spurte ham og sa: “Er du jødenes konge?” Han svarte og sa: “Det er som du sier.”

04 Likevel sa Pilatus til overprestene og menneskemengden: “Jeg finner ingen skyld hos dette mennesket.”

05 Da ble de enda mer opphisset og sa. “Han oppvigler folk over hele Judea med sin lære. Han begynte i Galilea, men er nå kommet hit!”

LUK 23:06-12. For Herodes

06 Da Pilatus hørte om Galilea, spurte han om dette mennesket var en galileer.

07 Og da han forstod at han var underlagt Herodes’ rettsområde, ble han overført til Herodes, som også selv var i Jerusalem på den tiden.

08 Da Herodes fikk se Jesus, ble han meget glad. Han hadde lenge hatt lyst å treffe ham fordi han hadde hørt så mye om ham. Og han håpet å få se når han gjorde et tegn.

09 Han spurte ham ut med mange spørsmål, men han svarte ikke på noen av dem.

10 Også overprestene og de skriftlærde som var til stede, kom med kraftige anklager mot ham.

11 Herodes og soldatene hans viste også forakt for Jesus. De holdt ham for narr, og de hengte på ham en skinnende kappe. Og så sendte de ham tilbake til Pilatus.

12 Fra den dagen ble Herodes og Pilatus venner med hverandre. Tidligere hadde det vært fiendskap mellom dem.

LUK 23:13-25. Slipp Barabbas fri

13 Pilatus kalte da sammen overprestene og de fremste blant folket.

14 Han sa: “Dere har ført dette mennesket fremfor meg som en som har forført folket. Men, se! — jeg har forhørt ham fremfor dere uten å finne noen skyld hos dette mennesket slik dere anklager ham.

15 Det har heller ikke Herodes, for han har sendt ham tilbake til meg.

For, se! — ingenting av det han har gjort, krever døden!

16 La meg refse ham og slippe ham fri.”

17 [Nå ble det under høytiden løslatt en fange etter deres ønske.]

18 Da ropte hele forsamlingen som med én stemme:

“Bort med ham! Slipp Barabbas fri!”

19 Han hadde vært med på et opprør i en by da én ble drept. Og han var blitt kastet i fengsel.

20 Men Pilatus ønsket å slippe Jesus fri og appellerte til dem enda en gang.

21 Men de ropte ut: “Staurfest* ham! Staurfest* ham!”

*gr. stauroo = staure

22 For tredje gang spurte han: “Hva galt har han gjort? Jeg finner ingen skyld

hos ham. La meg refse ham og så slippe ham fri!”

23 Men de fortsatte med høye rop, og de krevde at han skulle staufestes.* Og ropene til overprestene ble overveldende.

*gr. staurou = staure

24 Da gav Pilatus etter for deres krav.

25 Så satte han fri ham som hadde vært med på opprør og drap. Men slik de krevde, overgav han Jesus til deres vilje.

LUK 23:26-31. Dom over jødene

26 Da de førte ham bort, grep de tak i Simon fra Kyrene som kom inn fra mar-kene. Og de tvang ham til å bære stau-ren* bak Jesus.

*gr. stauros = staur

27 Han ble fulgt av store mengder blant folket, også av mange kvinner som sørget og klaget seg over ham.

28 Jesus snudde seg mot dem og sa: “Jerusalems døtre, gråt ikke over meg, men over dere selv og deres barn.

29 For, se — det skal komme dager da dere vil si: ‘Velsignet er de som er sterile — de morsliv som aldri har født og de bryster som aldri er blitt ammet.’

30 Da skal de begynne å si til fjel-lene: ‘Fall over oss.’ Og til haugene: ‘Skjul oss.’

HOS 10:08

31 For hvis de kan gjøre dette mot et frodig tre, hva kan de ikke da gjøre mot et visstent.”

LUK 23:32-38. Jødernes konge

32 Også to andre forbrytere ble ført bort for å bli henrettet.

33 Så kom de til stedet som ble kalt Hodeskallen. Der ble han staufestet* sammen med to forbryterne, den ene til høyre og den andre til venstre for ham.

*gr. sturoo = staure

34 [Da sa han: “Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.”] Så delte de opp kappen hans og kastet lodd om den.

35 Folk stod og så på mens lederne

snerret mot ham og sa: “Han har reddet andre. La han nå redde seg selv hvis han er Guds Kristus, Den utvalgte!”

36 Også soldatene holdt ham for narr. Og de nærmet seg ham for å tilby ham eddik.

37 De sa: “Hvis du er jødernes konge, så redd deg selv!”

38 På en skrift over ham var det også innrisset [med greske, latinske og hebra-iske bokstaver:]

‘DETTE ER JØDENES KONGE.’

LUK 23:39-43. Han som angret

39 En av forbryterne som hang der, spottet ham også og sa: “Hvis du er Kris-tus, så redd deg selv og oss!”

40 Men den andre reagerte med en irettesettelse og sa:

“Frykter du ikke Gud? For du er selv under den samme dommen.

41 Dette er sannelig rett, for vi har fått som fortjent for det vi har gjort! Men han har ikke gjort noe galt.”

42 Så sa han: “Jesus, [Herre,] husk meg når du kommer i ditt rike!”

43 Da sa Jesus: “Denne sannhet sier jeg deg på denne dag: Du skal være med meg i Paradiset.”

LUK 23:44-46. Forhenget i templet

44 Det var nå omkring den sjetten-timen, og det ble mørkt over hele landet frem til den niende timen.

45 Solen ble formørket og forhenget i helligdommen revnet på midten.

46 Da ropte Jesus med høy røst og sa: “Far, i dine hender overgir jeg min ånd.”

Da han hadde sagt det, utåndet han.

LUK 23:47-49. Et rettferdig men-neske

47 Da hærføreren så det som skjedde, lovpriste han Gud og sa: “Dette var vir-kelig et rettferdig menneske!”

48 Da hele menneskemengden som

hadde stimlet sammen for å overvære denne hendelsen, så det som skjedde, slo de seg for brystet og gikk bort.

49 Alle de som kjente ham, også de kvinnene som hadde fulgt med ham fra Galilea, stod på avstand og fulgte med på dette.

LUK 23:50-56. I Josefs gravkammer

50 Og, se! — det var en mann som hette Josef. Han var et rådsmedlem, men han var en god mann. Og han var rettferdig!

51 Han hadde vært sterkt uenig i rådets beslutning. Han kom fra en by i Judea som hette Arimatea, og også han ventet på Guds rike.

52 Han nærmet seg Pilatus for å be om Jesu legeme.

53 Han tok det ned, surret det inn i lintøystrimler og la det i et gravkammer som var hugget ut i fjellet; et som ingen noen gang tidligere hadde ligget i.

54 Det var på forberedelsesdagen, og sabbatene nærmet seg.

55 Også de kvinnene som hadde fulgt ham fra Galilea, fulgte etter dem for å se gravkammeret der legemet hans ble lagt.

56 Så dro de tilbake og gjorde i stand krydderoljer og myrra for å kunne holde seg i ro på sabbatene, slik budet befalte dem.

LUK 24

Den første av førstegrøden

LUK 24:01-12. Han er stått opp

01 Ganske tidlig om morgenen på dagen etter sabbatene kom de til gravkammeret. De hadde med seg krydderoljen som de hadde gjort klar.

02 Men de fant at steinen var rullet bort fra gravkammeret.

03 De gikk inn, men fant ikke Herren Jesu legeme.

04 De ble forvirret av dette, men, se! — det stod to menn der i skinnende tøy!

05 De skalv og falt med ansiktet mot jorden. En av de to spurte dem: “Hvorfor leter dere etter Den levende blant de døde?”

06 Han er ikke her! Han er oppreist! Husk hva han sa mens han ennå var i Galilea.

07 Han sa: ‘Menneskesønnen skal bli overgitt i syndige hender og bli staurfestet,* men på den tredje dagen skal han gjenoppstå.’” *gr. stauroo = staure

08 Da husket de hva han hadde sagt.

09 De gikk deretter tilbake fra gravkammeret og fortalte alt dette til de ellevé og de andre.

10 Det var Maria fra Magdala, Johanna, og Maria, mor til Jakob, som fortalte dette til apostlene.

11 Men det hørtes så vanvittig ut at de trodde det ikke.

12 Peter reiste seg og løp til graven. Men da han bøyde seg inn, så han ikke annet enn lintøystrimlene. Og han undret seg over det som hadde skjedd.

LUK 24:13-27. På veien til Emmaus

13 Se! — samme dag gikk to av dem på veien til en landsby som hette Emmaus. Den ligger seksti stadier* fra Jerusaleem. *11,1 kilometer, 1 stadie = 185 meter

14 De diskuterte med hverandre om alt det som hadde hendt.

15 Og det skjedde mens de diskuterte med hverandre: Jesus selv kom og slo seg sammen med dem!

16 Men øynene deres ble holdt igjen så de ikke gjenkjente ham.

17 Han spurte dem: “Hva er det dere diskuterer med hverandre siden dere går og ser så triste ut?”

18 Den ene av dem, han hette Kleo-

pas, svarte ham og sa: “Du må være en fremmed, for alle i Jerusalem har kjennskap til alt som har hendt de siste dagene!”

19 Da spurte han: “Hva da?” Og de svarte: “Om Jesus fra Nasaret, en profet — mektig i ord og gjerninger både fremfor Gud og hele folket.

20 Men overprestene og lederne våre overgav ham for å bli dømt til døden. Han ble dratt hit og dit for å bli staurfestet.*

*gr. stauroo = staure

21 Vi håpte at det var han som skulle gjenreise Israel. — Forresten, det er i dag tre dager siden dette hendte.

22 Hva mer er — noen av kvinnene har gjort oss ganske forvirret, for tidlig om morgenen gikk de til gravkammeret.

Men de fant ikke legemet hans.

23 De kom og fortalte at de i et syn hadde sett budbringere som sa at han var i live.

24 Da noen dro ut til gravkammeret, fant de ut at det var slik som kvinnene hadde sagt. Men ham så de ikke!”

25 Da sa han:

“Hvor uforstandige dere er. —

Og så trege i deres hjerter til å tro på alt det som profetene har talt om.

26 Måtte ikke Kristus lide dette før han gikk inn i sin herlighet?”

27 Så begynte han med Moses og profetene, og han forklarte grundig alt som var skrevet om ham.

LUK 24:28-32. Jesus gir seg til kjenne

28 Da de nærmet seg landsbyen som de skulle til, gjorde han som om han ville gå videre.

29 Men de ba ham innstendig og sa: “Bli hos oss, for det går mot kveld og dagen er på hell.” Da gikk han inn og ble hos dem.

30 Det skjedde da de lenet seg til bords: Han tok brødet, velsignet det, brøt det og gav dem.

31 Da ble øynene deres åpnet og de gjenkjente ham.

Men da ble han usynlig for dem!

32 Da sa de til hverandre:

“Brant ikke hjertene våre mens han talte til oss langs veien og åpnet Skriften for oss?”

LUK 24:33-35. Tilbake til Jerusalem

33 De reiste seg i samme stund og dro tilbake til Jerusalem.

Der fant de de elleve og dem som var sammen med dem.

34 Og de sa: “Herren er oppreist!

Han har virkelig vist seg for Simon!”

35 Så fortalte de hvordan det hadde vært langs veien, og hvordan de hadde gjenkjent ham da han brøt brødet.

LUK 24:36-43. Jesus møter disiplene

36 Mens de fortalte om dette, stod Jesus iblant dem og sa: “Fred være med dere.”

37 Da ble de så redde at de skalv, for de trodde at de så en ånd.

38 Og han sa: “Hvorfor blir dere urolige, og hvorfor kommer tvilende tanker opp i deres hjerter?

39 Se på hendene mine og føttene mine. Kjenn på meg. En ånd har da ikke kjøtt og bein slik jeg har.”

40 [Da han hadde sagt det, viste han dem hendene og føttene sine.]

41 Likevel trodde de det ikke, men de var glade og undrende.

Da spurte han: “Har dere noe her som jeg kan ete?”

42 De gav ham et stykke stekt fisk [og en honningkake].

43 Han tok det og åt fremfor dem.

**LUK 24:44-49. Løftet om Den hel-
lige ånd**

44 Så sa han: “Dette fortalte jeg mens jeg fremdeles var sammen med dere: Alt må gå i oppfyllelse av det som er skrevet om meg i Moses’ lov, av profetene og i salmene.”

45 Deretter åpnet han deres sinn slik at de forstod Skriften.

46 Og han underviste dem: “Dette er det som står skrevet: ‘Kristus må lide, men han skal stå opp fra de døde på den tredje dagen.’

47 Anger og tilgivelse for synder skal bli forkynt i hans navn til alle folkeslag — med begynnelse i Jerusalem.

48 Dere er vitner til dette.

49 Og, se — jeg sender min Fars løfte over dere.

Men vent i byen [Jerusalem] til dere blir omgitt av kraften fra det høye.”

LUK 24:50-53. Opprykkelsen

50 Så førte han dem nær Betania. Der løftet han hendene over dem, og han velsignet dem.

51 Mens han velsignet dem, skjedde det:

Han ble skilt fra dem, og deretter ble han løftet opp mot himlene.

52 I ærbødighet dro de tilbake til Jerusalem, og det var med stor glede.

53 Og de var fremfor templet og lovpriste [og velsignet] Gud.

[Amen.]

04 Johannes

Johannes, hebr. Jahannon betyr *Jehovah har vært nådig*. Den er Paktens 43. bok, og den ble skrevet i år 98 i Efesos etter at han var løslatt fra fangenskapet på øya Patmos.

Johannes skiller seg fra de tre forrige budskapene, for bare rundt 10 prosent av det som blir gjengitt i de tre foregående bøkene, blir omtalt i Johannes. Det blir også omtalt som 'det åndelige budskapet,' klart påvirket av den åpenbaringen fra himlene som han hadde opplevd på øya Patmos to år tidligere.

Johannes var 'den disippelen som Jesus elsket.' (JOH 21:20) Han var sannsynligvis den yngste av disiplene, men likevel en av de tre som stod Jesus nærmest. Han ble også den lengstlevende blant dem.

Det var også Johannes som gjorde Pakten fullstendig gjennom det synet han fikk på Patmos da han så inn i de åndelige himler.

Hovedbudskapet etter Johannes er Jesus Kristus som Guds enbårne Sønn. Han legger stor vekt på å få frem at Jesus er utgått fra Gud, Den allmektige, i himlene:

'I begynnelsen var Ordet, og Ordet var fra Gud, —' (JOH 01:01) og 'Fra før Abraham var, har jeg vært.' (JOH 08:58) og 'For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, Den eneste, —' (JOH 03:16)

Sammenlignet med Peter og Paulus hører vi lite til Johannes etter at Jesus steg opp til himlene. Det er likevel ingen tvil om at han har skrevet to av Paktens viktigste bøker; budskapet etter Johannes og Åpenbaringen, i tillegg til Johannes' tre korte brev.

Johannes døde i Efesos i år 100 v.t.

I budskapet etter Johannes omtaler Johannes ikke seg selv ved navn, men han viser til 'den disippelen Jesus elsket.'

JOH 13:23 Ved Jesu side under måltidet
JOH 19:25-27 Da Jesus døde
JOH 20:1-10 Ved Jesu grav med Peter
JOH 21:20-24 ... Da Peter ville vite hans skjebne

JOH 01

Om Ordet

JOH 01:01-05. Ordets begynnelse

01 I begynnelsen var Ordet, Ordet var fra Gud og Ordet ble gud.* *mektig

02 Han var fra begynnelsen hos Gud.

03 Alt ble til gjennom ham, for uten at det ble til gjennom ham, ble ingenting til.

04 I ham var livet. Og Livet ble et lys for menneskene.

05 Og lyset skinte for dem som var i mørke, men de som var i mørke, tok ikke imot det.

JOH 01:06-13. Det sanne lyset

06 Det var et menneske som var sendt av Gud. Hans navn var Johannes.

07 Han kom for å gi en vitneforklaring; for å vitne om Lyset for at alle skulle komme til tro ved ham.

08 Han var ikke selv dette Lyset, men han vitnet om Lyset.

09 Og det sanne Lyset skal opplyse alle mennesker som kommer inn i denne verden.

10 Han var ikke av verden, men verden var blitt til ved ham. Og de som var av verden, kjente ham ikke.

11 Han kom til sine egne,* men hans egne* tok ikke imot ham. *presteskapet

12 Men så mange som tok imot ham, gav han retten til å bli Guds barn gjennom troen på hans navn.

13 De skal ikke være født av blod, eller av kjøttets begjær, eller av menns begjær, men av Gud.

JOH 01:14-18. Ordet ble kjøtt

14 Og Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss, og vi fikk se hans herlighet — den herlighet som Den eneste har fra sin Far — full av nåde og sannhet.

15 Det er ham Johannes vitner om når han roper ut: “Det var om ham jeg sa:

Han som kom etter meg, skal komme foran meg, for han har vært fra før meg!

16 Og i overflod har vi alle fått av hans nåde.

17 For loven ble gitt ved Moses, men nåden og rettferdigheten kom ved Jesus Kristus.

18 For ingen har noen gang lært Gud å kjenne slik som hans eneste Sønn; han som er i sin Fars favn.

Han har gjort ham kjent for oss.”

JOH 01:19-28. Stemmen som roper fra ødemarken

19 Dette var Johannes’ vitneforklaring da jødene sendte de levittiske prestene fra Jerusalem for å spørre hvem han var.

20 Og han bekjente uten å holde noe tilbake, for han erklærte:

“Jeg er ikke Kristus.”

21 Da spurte de: “Hvem er du da? Er du Elijah?” Han sa: “Det er jeg ikke!” “Er du *Profeten?*”^{*} Han svarte: “Nei!”

SMO 18:15

22 Så sa de: “Si oss hvem du er! Gi oss et svar som vi kan ta med til dem som har sendt oss! — Hva kan du si om deg selv?”

23 Han svarte: “Jeg er røsten som roper fra ødemarken: ‘*Gjør Jehovahs veier rette!*’ slik profeten Jesajah har sagt.”

JES 40:03

24 De som hadde sendt dem ut, var fariseerne. Derfor spurte de og sa:

25 “Hvorfor døper du da? — hvis du verken er Kristus, Elijah eller Profeten?”

26 Johannes sa: “Jeg døper med vann, men blant dere står én dere ikke kjenner.

27 Han er den som kommer etter meg, og som skal bli foran meg. Jeg er ikke engang verdig til å løse sandalremmene hans!”

28 Dette skjedde ved Betabara på den andre siden av Jordan, for det var der Johannes døpte.

JOH 01:29-34. Guds Sønn

29 Neste dag så Johannes Jesus komme imot seg. Han sa: “Se! — Guds Lam, han som skal ta bort verdens synd!

30 Det var om ham jeg uttalte:

‘Etter meg kommer en mann som skal være fremfor meg, for han har vært fra før meg!’

31 Selv kjente jeg ham ikke, men fordi det var ham som skulle stå frem blant Israel,^{*} kom jeg og døpte med vann.”

^{*}Jakobs sønner

32 Johannes vitnet og sa: “Jeg så ånden dale ned fra himlene som en due og sette seg på ham.

33 Jeg hadde ikke visst at han var ham om ikke han som har sendt meg for å døpe med vann, hadde sagt: ‘Han som ånden daler ned og setter seg på, er han som skal døpe med Den hellige ånd.’

34 Men nå har jeg sett at han er ham, og jeg kan vitne om at han er Guds Sønn!”

JOH 01:35-42. De første disiplene

35 Neste dag var Johannes igjen sammen med to av disiplene sine.

36 Og da de så Jesus gå forbi, sa han til dem: “Se! — der er Guds Lam!”

37 Da de to disiplene hørte at han sa det, fulgte de etter Jesus.

38 Da snudde Jesus seg, og da han så at de fulgte etter ham, spurte han dem: “Hva vil dere?” De svarte: “Rabbi, (det vil si: lærer) hvor holder du til?”

39 Han svarte: “Kom, så skal jeg vise dere hvor jeg holder til.”

Så tilbrakte de dagen sammen med ham inntil den tiende timen.*

*til klokken fire om ettermiddagen

40 En av de to som hadde hørt Johannes, og som fulgte etter Jesus, var Andreas, bror til Simon Peter.

41 Han fant først sin bror Simon og sa: “Vi har funnet Messias!” —

Som oversatt er Kristus.*

*Den salvede = utvalgt til en gjerning

42 Han tok ham med til Jesus. Og da Jesus så ham, sa han: “Du er Simon, sønn av Jona. Men du skal kalles Kefas.” — Som oversatt betyr Peter.*

*Gr. petros = stein, klippe

JOH 01:43-51. Filip og Natanael

43 Neste dag ville Jesus dra til Galilea. Da så han Filip og sa til ham:

“Følg meg.”

44 Og Filip var fra Betsaida, Andreas’ og Peters hjemby.

45 Filip fant Natanael og sa til ham: “Vi har funnet ham som det er skrevet om av Moses i loven, og i profetiene — Jesus fra Nasaret, sønn av Josef.”

46 Natanael sa: “Kan noe godt være fra Nasaret?” Og Filip svarte: “Kom og se!”

47 Jesus ser Natanael komme mot seg og sier:

“Se — en sann israelitt uten svik.”

48 Natanael spurte “Hvor kjenner du meg fra?” Jesus svarte: “Før Filip ropte på deg da du satt under fikentreet, kjente jeg deg.”

49 Da proklamerte Natanael: “Rabbi, du er Guds Sønn! Du er Israels konge!”

50 Jesus svarte og sa: “Fordi jeg sa at du ikke var noen hykler da jeg så deg under fikentreet, så tror du? Da skal du få oppleve større ting enn det.”

51 Og han sa: “For denne sannhet sier jeg deg rett nå: Du skal se himlene åpne seg, og Guds budbringere skal stige opp og stige ned over Menneskesønnen.”

JOH 02

Jesus begynner sin gjerning

JOH 02:01-12. Jesu første under: Vann blir til vin

01 På den tredje dagen ble det holdt en bryllupsfest i Kana i Galilea.

02 Jesu mor var der. Derfor var Jesus og disiplene også innbydd til bryllupsfesten.

03 Da det tok slutt på vinen, sa Jesu mor til ham: “De har ikke mer vin.”

04 Jesus svarte henne: “Kvinne, hva har jeg med det? Min tid er ikke kommet ennå.”

05 Da sa hans mor til tjenerne: “Slik han sier, skal dere gjøre!”

06 Det var seks steinkrukker der, og de inneholdt fra to til tre anker* hver.

*1 anker = 39,5 liter, totalt ca. 590 liter

07 Da sa Jesus: “Fyll opp krukkene med vann.” Og de fylte opp hver av dem.

08 Så befalte han: “Øs det nå opp og bær det til kjøkkensjefen.” Og de bar det til ham.

09 Da kjøkkensjefen skulle smake på vannet, var det blitt til vin.

Han visste ikke hvor den kom fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det. Da ropte kjøkkensjefen på brudgommen.

10 Han sa til ham: “Alle mennesker setter først frem den gode vinen, og den dårlige når de er blitt drukne. Men du har ventet med den gode vinen til nå.”

11 Dette var begynnelsen på de tegn Jesus gjorde, og da var han i Kana i Galilea.

Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene trodde på ham.

12 Deretter dro han ned til Kapernaum med sin mor, brødrene og disiplene. Men han ble ikke der mange dager.

JOH 02:13-22. Jesus rydder templet

13 Da jødene påske nærmet seg, dro Jesus opp til Jerusalem.

14 I templet fant han at de solgte okser og sauer, og at det satt pengevekslere der.

15 Da laget han seg en pisk av rep og drev dem alle ut av templet, både sauer og okser. Og han spredde pengevekslerenes penger ved å velte bordene deres.

16 Til dem som solgte duer, sa han: "Ta dette ut herfra, for dere har gjort min Fars hus til en markeds plass."

17 Da husket disiplene at det er skrevet:

'Iver for ditt hus fortærer meg!'

SAL 69:09

18 Men jødene reagerte og sa: "Si oss; hva kan du vise oss som tegn på at du har rett til å gjøre dette?"

19 Jesus svarte og sa: "Jeg skal avvikle denne helligdommen, men på tre dager skal jeg reise den opp igjen."

20 Da sa jødene: "Førtiseks år tok det å bygge denne helligdommen, og du vil reise den opp på tre dager?"

21 Men den helligdommen han snakket om, var sitt legeme.

22 Etter at han var oppreist fra de døde, husket disiplene på at han hadde sagt dette. Da trodde de på Skriften og de ord som Jesus hadde uttalt.

JOH 02:23-25. Jesus kjenner alle

23 Da han var i Jerusalem under påskefeiringen, var det mange som begynte å tro på hans navn, for de så alle de tegn han utførte.

24 Men Jesus betrodde seg ikke til dem, for han visste hvordan alle var.

25 Han hadde ikke behov for noen vitneforklaring fra mennesker.

Han visste hvordan menneskene var.

JOH 03

Jesu og Johannes' forkynnelse

JOH 03:01-21. Oppreist i ånden

01 Et menneske blant fariseerne hette Nikodemus. Han var en av jødene råds menn.

02 Han kom til Jesus en natt og sa: "Rabbi, jeg vet at du er en lærer som er kommet fra Gud, for ingen kan gjøre slike tegn som du gjør, uten at Gud er med ham."

03 Jesus svarte og sa: "Denne sannhet sier jeg deg: Uten at han blir født ovenfra, kan ingen se Guds rike."

04 Nikodemus spurte: "Hvordan kan et menneske bli født etter at han er blitt gammel? Kan han for andre gang komme inn i sin mors liv og bli født?"

05 Jesus svarte: "Denne sannhet sier jeg: Uten at han er født av vann og ånd, kan ingen komme inn i Guds rike."

06 Han som blir født av kjøtt, er av kjøtt. Og han som blir født av ånd, er av ånd.

07 Undre deg ikke over at jeg sa: Du må bli født ovenfra.

08 De av ånden blåser dit de vil. Du hører ikke lyden av dem, og du vet ikke hvor de kommer fra eller hvor de farer hen.

Slik er det med alle som er født av ånden."

09 Nikodemus svarte og sa: "Hvordan kan det være mulig?"

10 Jesus svarte ham og sa: "Er du lærer for Israel og ikke forstår dette?"

11 For denne sannhet sier jeg: Jeg taler om det dere vet og vitner om det dere har sett, men dere tar ikke imot min vitneforklaring.

12 Når jeg taler til dere om det jordiske, tror dere meg ikke. Hvordan skal dere da tro meg når jeg taler til dere om det himmelske?

13 For ingen har steget opp til himlene unntatt han som steg ned fra himlene, og det er Menneskesønnen [som er fra himlene.]

14 For slik Moses løftet opp slangen i ødemarken, slik skal også Menneskesønnen bli løftet opp.

15 Da skal alle som tror på ham, [ikke gå tapt, men] ha tiders liv.

16 For slik elsker Gud de av verden at han gav sin eneste Sønn for at alle som tror på ham, ikke skal gå tapt, men ha tiders liv.

17 For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme dem av verden, men for at de av verden skulle bli reddet ved ham.

18 Derfor skal den som tror på ham, ikke bli dømt. Men den som ikke tror på ham, er allerede dømt fordi han ikke trodde på Guds eneste Sønnns navn.

19 Og dette er dommen: Lyset er kommet til dem som er av denne verden, men menneskene elsket mørket høyere enn lyset, for deres gjerninger var av den onde.

20 Alle som gjør urett, hater lyset. Derfor vil ingen av dem komme inn i lyset for at deres gjerninger ikke skal bli avslørt.

21 Men den som gjør sannheten, vil komme inn til lyset for at hans gjerninger skal bli åpenbart, og for å få åpenbart at hans arbeid er av Gud.”

JOH 03:22-36. Johannes om Kristus

22 Etter dette dro Jesus og disiplene til området rundt Judea. De ble værende der og døpte.

23 Også Johannes døpte i Ainon nær Salim, fordi det var dypt vann der. Og de kom til ham for å bli døpt.

24 (Johannes var ennå ikke kastet i fengsel.)

25 Da ble det uenighet mellom noen av Johannes' disipler og jødene angående renselsen.

26 De kom til Johannes og sa:

“Rabbi, på den andre siden av Jordan er han som du vitnet om, og se! — han doper, og alle kommer til ham!”

27 Johannes svarte og sa: “Et menneske kan ikke ta imot mer enn det han har fått fra himlene.

28 Dere var selv vitner til at jeg sa: Jeg er ikke Kristus. Jeg er sendt foran ham.

29 Han som har bruden, er brudgommen. Men brudgommens venn som står og hører på ham, blir fylt av glede av brudgommens røst. Denne gleden er nå fullstendig.

30 Han skal bli større, men jeg skal bli mindre!

31 Han som kommer ovenfra, er over alle. Men han som er fra jorden, hører til på jorden, og han snakker som en fra jorden. Men han som kommer fra himlene, er over alle!

32 Det han har sett og hørt, vitner han om. Men ingen vil ta imot hans vitneforklaring.

33 Men for den som tar imot hans vitneforklaring, bekrefter han at Gud er sann.

34 For den som Gud har utsendt, taler ord fra Gud.

Men Gud gir ikke ånden etter mål.

35 Hans Far elsker Sønnen, og han har overgitt alt i hans hånd.

36 For den som tror på Sønnen, har tiders liv, men den som forneker Søn-

nen, skal ikke se livet, for Guds vrede blir over ham!”

JOH 04

Forkynnelse og gjerninger

JOH 04:01-26. Ved Jakobs brønn

01 Fordi Herren visste at fariseerne hadde hørt hva Jesus gjorde, at han døpte flere til disipler enn Johannes, —

02 egentlig var det ikke Jesus selv som døpte, men disiplene,

03 forlot han Judea og dro igjen til Galilea.

04 Han gikk gjennom Samaria.

05 Og dermed kom han til en by i Samaria som het Sykar. Det er den som ligger i nærheten av det jordstykket som Jakob gav sin sønn Josef.

06 Også Jakobs brønn var der. Og Jesus, som nå var trett etter reisen, satte seg ned på brønnen. Det var omkring den sjette timen.

07 Da kom en kvinne som var fra Samaria, for å hente vann, og Jesus spurte henne: “Vil du gi meg å drikke?”

08 (Disiplene hadde dratt av sted til byen for å kjøpe mat.)

09 Da sa kvinnen som var fra Samaria: “Hvordan kan du som er jøde, be om drikke fra en kvinne som er fra Samaria?

(Jødene ville ikke ha omgang med samaritanere.)

10 Jesus svarte og sa til henne: “Hvis du hadde kjent Guds gave og visst hvem som spør deg: Vil du gi meg å drikke? ville du ha bedt ham, og han ville gitt deg livets vann.”

11 Kvinnen svarte: “Herre, du har ingen bølge, og brønnen er dyp. Hvor skulle du da få dette ‘livets vann’ fra?”

12 Er du større enn vår far Jakob som har gitt denne brønnen for at alle skulle drikke av den; også han selv, hans sønner og deres buskap?”

13 Jesus svarte og sa: “Alle som drikker av den, blir tørst igjen.

14 Men den som drikker av det vannet jeg gir, skal aldri i tider mer bli tørst, for det er som en vannkilde som strømmer frem til tiders liv.”

15 Da sa kvinnen: “Herre, gi meg av det vannet så jeg ikke blir tørst mer. Og da vil jeg ikke komme hit for å hente det.”

16 Jesus svarte henne: “Gå og hent din mann, og kom så tilbake hit.”

17 Kvinnen sa: “Jeg har ingen mann.” Og Jesus svarte: “Godt sagt. Du har ingen mann.

18 For du har hatt fem menn. Så han du har nå, er ikke din mann. Du snakker sant.”

19 Kvinnen sa: “Herre, jeg skjønner at du er en profet.

20 Våre fedre æret Gud på dette fjellet, men dere sier at Jerusalem er det stedet der dere skal ære.”

21 Da sa Jesus: “Tro meg, kvinne, den tid kommer da de ikke skal ære min Far verken på dette fjellet eller i Jerusalem.

22 Dere ærer det dere ikke kjenner, men vi kjenner den vi ærer, for redningen kommer fra jødene.

23 Den tid skal komme, og det er fra nå av, da de sanne ærerne skal ære ham i ånd og sannhet, for min Far søker dem som ærer ham slik.

24 Gud er av ånd, og den som vil ære ham, må ære ham i ånd og sannhet.”

25 Da sa kvinnen: “Jeg vet at Messias skal komme — han som skal kalles Kristus.

Når han kommer, skal han forklare alt.”

26 Og Jesus sa: “Jeg som taler til deg, jeg er han.”

JOH 04:27-30. Er dette Kristus

27 Rett da kom disiplene, og de ble overrasket over at han snakket med en kvinne.

Og likevel var det ingen som sa:

‘Hva vil hun?’ Eller: ‘Hvorfor snakker du med henne?’

28 Kvinnen lot nå vannkrukken stå igjen og gikk inn i byen. Der fortalte hun til menneskene:

29 “Kom og se et menneske som har fortalt meg alt det som jeg har gjort!

Kan han være Kristus?”

30 Så dro de ut av byen for å møte ham.

JOH 04:31-38. En ble sådd — en annen blir høstet

31 I mellomtiden spurte disiplene han og sa: “Rabbi, skal du ikke ete?”

32 Men han sa:

“Jeg har brød og mat som dere ikke kjenner til.”

33 Da sa disiplene til hverandre:

“Kan noen ha gitt ham mat?”

34 Men Jesus svarte:

“Min mat består i å gjøre hans vilje som har sendt meg for å fullføre sitt arbeid.

35 Sier dere ikke: ‘Om en fire måneders tid er innhøstingen?’ Se — jeg sier: Løft deres øyne og se på markene. De er allerede hvite til innhøstingen.

36 Han som høster, får sin lønn, for han samler inn frukt til et tiders liv.

Slik kan han som sår og han som høster, glede seg sammen.

37 Derfor er dette uttrykket sant: ‘En ble sådd, en annen blir høstet.’

38 Jeg ble sendt for å høste av det ingen har strevd for.*

Andre har strevd, og dere kommer inn på grunn av de andres** strev.”

*apostlene **prestene

JOH 04:39-42. Jesus — denne verdens Redningsmann

39 Mange av samaritanerne i byen trodde på ham på grunn av kvinnens vitneforklaring: ‘Han har fortalt meg alt jeg har gjort!’

40 Da samaritanerne kom frem til ham, ba de ham om å bli hos dem. Derfor ble han der i to dager.

41 Og mange flere ble troende på grunn av hans ord.

42 Til kvinnen sa de: “Nå tror vi ikke lenger bare på grunn av det du fortalte oss, for nå har vi selv hørt ham. Og nå vet vi at han er [den sanne Kristus] — denne verdens Redningsmann.”

JOH 04:43-45. I Galilea

43 Så, etter to dager, dro han derfra. Han dro til Galilea.

44 Jesus hadde selv vitnet om at en profet ikke har noen anseelse på sitt eget hjemsted.

45 Men da han kom til Galilea, tok galileerne imot ham, for de hadde sett alt det han hadde gjort i Jerusalem under høytiden, for de også hadde vært der under høytiden.

JOH 04:46-54. Din sønn lever

46 Så kom Jesus igjen til Kana i Galilea der han hadde gjort vann til vin. En av kongens tjenestemenn der hadde en sønn som lå syk i Kapernaum.

47 Da han hørte at Jesus var kommet fra Judea til Galilea, kom han og bønnfalt ham om å dra ned og lege sønnen sin som var nær døden.

48 Så sa Jesus: “Hvis dere ikke ser tegn og under, tror dere ikke.”

49 Men kongens tjenestemann sa:

“Herre, kom ned før barnet mitt dør!”

50 Jesus sa: “Gå. Din sønn lever.”

Dette mennesket trodde Jesus på hans ord og gikk.

51 Allerede på vei ned møtte en av slavene ham. Han fortalte ham og sa:

“Din sønn lever!”

52 Da han spurte i hvilken time han var blitt bedre, svarte han: “I går, i den sjuende timen, forlot feberen ham.”

53 Da visste faren at det var i den timen Jesus hadde sagt til ham:

‘Din sønn lever.’

Og selv trodde han med hele sin holdning.

54 Dette var igjen det andre tegnet Jesus gjorde da han kom fra Judea til Galilea.

JOH 05

Jesu kraft og forkynnelse

JOH 05:01-15. Underet i Bethesda

01 Etter dette var det høytid for jødene, og Jesus dro opp til Jerusalem.

02 I Jerusalem ved Saueporten er det en dam. På hebraisk blir den kalt Bethesda* og har fem søyleganger.

*det gode hus

03 I disse lå et stort antall syke — blinde, lamme og krøplinger [som ventet på at vannet skulle bli rørt opp.

04 For en budbringer steg ned i dammen til fast tid og rørte opp vannet, og den første syke som gikk uti, ble frisk samme hvilken sykdom han hadde.]

05 Et menneske der hadde hatt en sykdom i trettiåtte år.

06 Jesus så at han lå der, og han viste at han allerede i lang tid hadde hatt det slik. Han spurte ham:

“Vil du bli frisk?”

07 Den syke sa: “Herre, jeg kjenner ingen som kan få meg ut i vannet etter at det er rørt opp. Hver gang jeg forsøker å komme meg uti, er noen foran meg.”

08 Da sa Jesus til ham: “Reis deg, ta med deg matten din og gå omkring.”

09 Med det samme ble mennesket

friskt. Så tok han matten med seg og gikk omkring.

Men denne dagen var en sabbat.

10 Derfor sa jødene til ham som var helbredet: “Det er ulovlig å bære en matte på en sabbat.”

11 Han svarte:

“Han som har gjort meg frisk, sa selv til meg: ‘Ta med deg matten din og gå omkring!’”

12 Da spurte de ham: “Hvem er det mennesket som sa: ‘Ta opp matten din og gå omkring?’”

13 Men han som var blitt leget, visste ikke hvem det var, for Jesus hadde trukket seg unna på grunn av den menneskemengden som var der.

14 Senere traff Jesus ham i templet og sa: “Se — du er blitt frisk. Men synd ikke mer, for at ikke noe verre skal skje med deg.”

15 Da dro mennesket av sted og fortalte jødene at det var Jesus som hadde gjort ham frisk.

JOH 05:16-23. Sett pris på min Far og Sønnen

16 På grunn av dette forfulgte jødene Jesus [og ville slå ham i hjel] fordi han hadde gjort dette på en sabbat.

17 Jesus svarte: “Min Far arbeider ennå til denne dag. Også jeg arbeider.”

18 På grunn av dette forsøkte jødene å få tatt livet av ham, ikke bare fordi han brøt sabbaten, men også fordi han kalte Gud for sin Far og gjorde seg selv lik Gud.*

*heb. Mikael = lik Gud

19 Da svarte Jesus og sa: “Denne sannhet sier jeg: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, for han gjør bare det han ser sin Far gjøre. For det han gjør, gjør også Sønnen likt ham.

20 For min Far elsker Sønnen og viser ham alt han selv gjør. Men dere skal

bli vist større gjerninger enn dette, og dere skal bli forundret.

21 Og min Far reiser opp døde og gir liv. Slik skal også Sønnen gi liv til dem han vil.

22 Men min Far dømmer ingen, for han har overgitt hele dommen til Sønnen.

23 For alle skal sette pris på Sønnen slik de setter pris på min Far. Men den som ikke setter pris på Sønnen, setter heller ikke pris på min Far som sendte ham.”

JOH 05:24-30. Sønnen skal dømme

24 “Denne sannhet sier jeg: Den som hører mitt ord og tror på ham som sendte meg, har tiders liv. Han skal ikke komme under dom, men stige over fra døden til livet.

25 Også denne sannhet sier jeg: Den tid skal komme, nå og senere, da de døde skal høre Guds Sønns røst. Og de som hører den, skal leve.

26 For min Far har liv i seg selv slik han har gitt Sønnen å ha liv i seg selv.

27 Og han har gitt ham fullmakt til å holde dom, fordi han er Menneskesønnen.

28 Undre dere ikke over dette, for den timen kommer da alle de som er i gravene, skal høre hans røst.

29 Og da skal de komme frem — de som gjør godt, til livets oppstandelse, og de som praktiserer ondt, til dommens oppstandelse.

30 Men jeg gjør ingenting av meg selv, for jeg dømmer etter det jeg hører. Men min dom er rettfærdig, for jeg søker ikke min egen vilje, men min Fars vilje, han som har sendt meg.”

JOH 05:31-47. Jesu vitneforklaringer

31 “Hvis jeg vitner om meg selv, er min vitneforklaring ikke sann.

32 Men en annen vitner om meg, og jeg vet at den vitneforklaringen som han vitner om meg, er sann.

33 For Johannes ble utsendt for å vitne om sannheten.

34 Likevel, jeg tar ikke imot vitneforklaringer fra mennesker, men sier dette for at dere skal bli reddet.

35 Han var en lampe som ble tent og gav lys for dere, og en tid ønsket dere å glede dere i lyset.

36 Men jeg har vitneforklaringer som veier tyngre enn den fra Johannes, for de gjerningene min Far har gitt meg å fullføre, selve de gjerningene som jeg gjør, vitner om at min Far har sendt meg.

37 Og min Far, han som har sendt meg, vitner om meg. Men dere har aldri noen gang lyttet til hans røst eller sett hans skikkelse.

38 Hans ord har dere ikke i dere, og ham som han sendte, vil dere heller ikke tro.

39 Dere gransker Skriften, for dere tror at dere har tiders liv i den. Men det er den som vitner om meg.

40 Men dere vil ikke komme til meg så dere kan ha livet.

41 Jeg tar ikke imot ære fra mennesker.

42 Og jeg vet at dere ikke har kjærlighet til Gud.

43 Jeg er kommet i min Fars navn, og dere tar ikke imot meg. Men når noen kommer i sitt eget navn, da tar dere imot ham.

44 Hvordan kan dere tro når dere ærer hverandre uten at dere vil søke ære fra Den eneste Gud?

45 Men tro ikke at jeg skal anklage dere for min Far. Han som anklager dere, er Moses, han som dere setter deres lit til.

46 Hvis dere hadde trodd Moses, ville dere ha trodd det han har skrevet.

47 Men når dere ikke tror det skrevne ord, hvordan kan dere da tro mine ord?"

JOH 06

Jesus forklarer det åndelige

JOH 06:01-14. Jesus metter fem tusen

01 Etter dette dro Jesus over til den andre siden av sjøen Galilea, den som også blir kalt Tiberias.

02 En stor menneskemengde fulgte ham, for de hadde sett de tegn han hadde gjort for de syke.

03 Jesus gikk opp i en fjellskråning og der satte han seg ned. Og disiplene var sammen med ham.

04 Påsken, jødernes høytid, nærmet seg.

05 Da Jesus løftet øynene og så at en stor menneskemengde kom mot dem, sa han til Filip: "Hvor kan vi kjøpe brød, så disse kan ete?"

06 (Dette sa han for å sette ham på prøve, for han visste selv hva han ville gjøre.)

07 Da svarte Filip: "Brød for to hundre denarer* er langt fra nok til å gi et lite stykke til hver av dem!"

*1 denar er lik en dagslønn

08 En annen av disiplene, Andreas, Simon Peters bror, sa til ham:

09 "Det er en guttunge her som har fem byggbrød og to fisker, men hva er det til så mange som dette!"

10 Da sa Jesus: "Få disse menneskene til å sette seg ned."

Det var mye gress på stedet, så mennene satte seg ned i et antall på rundt fem tusen.

11 Så tok Jesus brødene, takket og delte dem ut til disiplene, og disiplene gav til dem som hadde satt seg ned. Han

gjorde det på samme måte med fiskene, og de fikk så mye de ville ha.

12 Da de hadde spist seg mette, sa han til disiplene: "Samle sammen de stykkene som er til overs, for at ingenting skal gå til spille."

13 Så samlet de inn tolv fulle kurver av de stykkene med byggbrød som var til overs etter at de hadde spist.

14 Etter at menneskene hadde sett det tegnet som Jesus gjorde, sa de: "Dette er i sannhet *Profeten** som er kommet til verden!" *1MO 49:10, 5MO 18:15

JOH 06:15-21. Jesus går på vannet

15 Jesus visste at de snart ville komme og hente ham for å gjøre ham til konge. Derfor trakk han seg tilbake til fjellet for å være for seg selv og alene.

16 Da det ble kveld, gikk disiplene ned til sjøen.

17 Og der gikk de ombord i en båt for å komme til den andre siden av sjøen fra Kapernaum. Det var allerede mørkt, og Jesus var ikke kommet med dem.

18 Men sjøen var opprørt, for det blåste en kraftig vind.

19 Da de hadde drevet rundt tjuefem til tretti stadier,* ser de Jesus vandre omkring på sjøen.

Og da han nærmet seg båten, ble de redde.

*1 stadie = 185 meter

20 Men han sa: "Ikke vær redde."

21 Da ville de ta ham om bord i båten, men straks var båten ved land der de skulle reise til.

JOH 06:22-59. Livets brød

22 Dagen etter stod menneskemengden igjen på den andre siden av sjøen. De så at det ikke var noen andre båter der enn den som disiplene hadde gått ombord i. Men Jesus var ikke gått ombord i båten sammen med disiplene, for disiplene hadde dratt derfra alene.

23 Men det kom noen andre båter til Tiberias. De la til nær det stedet der de hadde spist brødet som Herren hadde takket for.

24 Da de så at Jesus ikke var der, og heller ikke disiplene, gikk de om bord i båtene og dro til Kapernaum for å lete etter Jesus.

25 Da de fant ham på den motsatte siden av sjøen, spurte de: “Rabbi, hvordan kom du hit?”

26 Jesus svarte og sa: “Denne sannhet sier jeg: Dere leter ikke etter meg på grunn av de tegn dere så, men fordi dere åt brødet og ble mette.

27 Arbeid ikke for den maten som forgår, men for den maten som varer til tiders liv, den som Menneskesønnen gir dere. For Gud, min Far, har satt sitt segl på ham.”

28 Da spurte de: “Hva må vi gjøre for at vårt arbeid blir en gjerning for Gud.”

29 Jesus svarte og sa: “Dette er en gjerning for Gud: Å tro på ham som han har utsendt.”

30 Da spurte de ham: “Hvilke tegn gjør da du som vi kan se og tro på? Hva er ditt arbeid?”

31 Våre fedre åt manna i ødemarken, for det står skrevet: *‘Han gav dem brød fra himlene som de åt.’* 2MO 16:04

32 Da sa Jesus: “Denne sannhet sier jeg: Det var ikke Moses som gav dere brød fra himlene, men min Far. Han er den som gir det sanne brødet fra himlene.

33 Og brødet fra Gud er ham som er kommet ned fra himlene for å gi liv til verden.”

34 De sa: “Herre, gi oss av det brødet.”

35 Da sa Jesus: “Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal aldri i

tider sulte, og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste.

36 Og jeg sier at dere har sett meg, men dere tror ikke.

37 Alle som min Far gir meg, kommer til meg, og de som kommer til meg, skal jeg aldri noen gang støte fra meg.

38 For jeg er ikke kommet ned fra himlene for å gjøre min vilje, men hans som har sendt meg.

39 Og dette er hans vilje som har sendt meg: At av alle som han har gitt meg, skal jeg ikke miste noen, men at jeg skal reise dem opp på den siste dag.

40 For dette er hans vilje som har sendt meg: At alle som ser Sønnen og tror på ham, skal ha tiders liv, og at jeg skal reise ham opp på den siste dagen.”

41 Da knurret jødene mot ham fordi han hadde sagt: ‘Jeg er det brødet som er kommet ned fra himlene.’

42 For de sa: “Er ikke dette Jesus, Josefs sønn? Vet vi ikke hvem som er hans far og mor? Hvordan kan han da si:

‘Jeg er kommet fra himlene?’

43 Da svarte Jesus og sa: “Hold opp med å knurre mot hverandre.

44 For ingen kan komme til meg uten at min Far drar ham. Og jeg skal reise ham opp på den siste dagen.

45 For det står skrevet i profetiene: *‘Alle hans sønner skal være opplært av Jehovah.’* Og hver den som lytter til min Far og lærer av ham, kommer til meg.

JES 54:13

46 Det er ikke slik at noen har sett min Far, bortsett fra han som er fra Gud. Han har sett min Far.

47 Denne sannhet sier jeg: Den som tror på meg, skal ha tiders liv.

48 For jeg er livets brød.

49 Deres fedre åt manna i ødemarken, og de døde.

50 Men dette er brødet som er kommet ned fra himlene for at hver den som eter av det, ikke selv skal dø.

51 Jeg er det levende brødet som er kommet ned fra himlene. Og den som eter av det brødet, skal leve i tider, for det brødet er mitt kjøtt som jeg gir til liv for verden.”

52 Da brøt jødene ut i krangel. Og de sa til hverandre:

“Hvordan kan han gi oss sitt kjøtt å ete?”

53 Da sa Jesus: “Denne sannhet sier jeg dere:

Den som ikke eter av Menneskesønnens kjøtt og drikker av hans blod, har ikke livet i seg.

54 Men den som eter av mitt kjøtt og drikker av mitt blod, har tiders liv, for jeg skal reise ham opp på den siste dag.

55 For mitt kjøtt er sann mat, og mitt blod er sann drikke.

56 Den som eter av mitt kjøtt og drikker av mitt blod, blir i meg, og jeg i ham.

57 Det er min levende Far som har sendt meg, og jeg lever for min Far, for at den som eter av meg, skal leve av meg.

58 Dette er det brødet som kom ned fra himlene. Deres fedre åt manna, og de døde.

Men den som eter dette brødet, skal leve i tider.”

59 Dette sa han mens han underviste i synagogen i Kapernaum.

JOH 06:60-71. Herre, hvem skal vi gå til

60 Da sa mange av de disiplene som hørte det: “Dette var harde ord! Hvem kan høre på slikt?”

61 Jesus visste med seg selv at disiplene knurret over dette og spurte dem:

“Snublet dere på grunn av dette? —

62 Hva om dere så Menneskesønnen stige opp dit han var før?

63 Det er ånden som gir liv. Kjøttet er til ingen nytte.

Men de ord jeg har talt til dere, de er av ånden, og de gir liv.

64 Likevel, det er noen av dere som ikke tror.” For Jesus visste helt fra begynnelsen av hvem som trodde på ham, og hvem av dem som skulle overgi ham.

65 Og han sa: “Derfor sa jeg til dere at ingen kan komme til meg uten at de er gitt meg av min Far.”

66 Mange av disiplene trakk seg tilbake etter dette, og de gikk ikke lenger omkring sammen med ham.

67 Da spurte Jesus de tolv: “Vil dere også forlate meg?”

68 Da svarte Simon Peter ham:

“Herre, hvem skal vi gå til? For du har tidernes livs ord.

69 Vi tror, og vi vet, at du er Den levende Guds Sønn.”

70 Da svarte Jesus: “Jeg har utvalgt dere tolv. Men én av dere er en djevel.”

71 Han snakket om Judas fra Iskariot, Simons sønn, som senere skulle komme til å overgi ham, han som var en av de tolv.

JOH 07

Jesus skaper splittelse

JOH 07:01-09. De av verden skal hate Jesus

01 Etter dette dro Jesus omkring i Galilea. Han ville ikke dra rundt i Judea for jødene var ute etter å ta livet av ham.

02 Men da nærmet jødene løvhyttefest seg.

03 Da sa brødrene til ham: “Dra bort herfra og gå til Judea med disiplene slik at de der får se de gjerningene du gjør.

04 For ingen gjør noe i hemmelighet hvis han ønsker å bli offentlig kjent. Da

må han gjøre dette slik at han blir sett i verden.”

05 (For heller ikke brødrene hans trodde på ham.)

06 Derfor svarte Jesus: “For meg er den rette tiden ikke kommet ennå, men for dere er tiden alltid den rette.

07 De av denne verden er ikke i stand til å hate dere, men de hater meg, for jeg vitner om at de gjerningene de foretar seg, er av den onde.

08 Dra opp til høytiden, dere. Men jeg drar ikke opp til høytiden ennå, for den rette tiden for meg er ikke oppfylt.”

09 Da han hadde sagt dette til dem, ble han selv igjen i Galilea.

JOH 07:10-24. Døm rettferdig

10 Etter at brødrene hadde gått opp dit, dro også han opp til høytiden — ikke åpenlyst, men i hemmelighet.

11 Jødene lette da etter ham under høytiden og sa. “Hvor blir det av ham?”

12 Mange blant menneskemengden knurret mot ham. Noen sa med sikkerhet: “Han er god!” Men andre sa: “Nei, han villeder menneskemengden!”

13 Likevel var det ingen som snakket åpenlyst om ham av frykt for jødene.

14 Men allerede midt under høytiden dro Jesus opp til templet og underviste.

15 Da undret jødene seg og spurte:

“Hvordan kan han ha kjennskap til det skrevne ord uten noen utdanning?”

16 Jesus svarte og sa: “Min lære er ikke av meg selv, men fra ham som har sendt meg.

17 Om noen velger å gjøre Guds vilje, da vil han vite om min lære er fra Gud eller om jeg taler av meg selv.

18 For den som taler av seg selv, vil selv ha æren. Men han som vil ha ære for ham som sendte ham, er sannferdig og uten urett.

19 Moses gav dere loven, men ingen holder den. Hvorfor vil dere da slå meg i hjel?”

20 Menneskemengden svarte ham og sa: “Du har en demon! — Hvem er det som vil drepe deg?”

21 Jesus svarte dem og sa: “En gjerning har jeg gjort som dere alle er forundret over.

22 Moses, med samme virkning, gav dere omskjærelsen — egentlig var den ikke fra Moses, men fra fedrene — og om det er på en sabbat, omskjærer dere et menneske.

23 Når et menneske får omskjærelsen på en sabbat for ikke å bryte Moses’ lov, hvorfor lar dere da deres vrede gå ut over meg fordi jeg har gjort et menneske helt friskt på en sabbat?

24 Døm ikke etter utseende.

Døm med rettferdige dommer.”

JOH 07:25-31. Er Jesus Messias

25 Da sa noen i Jerusalem: “Er ikke det ham som de vil slå i hjel?”

26 Se! — han taler åpenlyst og ingen sier noe! Har råds mennene godtatt at han virkelig er Kristus?

27 Men vi vet hvor denne mannen er fra! Når Kristus kommer, skal ingen vite hvor han er fra!”

28 Da ropte Jesus ut mens han underviste i templet. Han sa: “Så dere kjenner meg, og dere vet hvor jeg kommer fra? Men jeg er ikke her for min egen del. Jeg er her for ham som har sendt meg, han som er sannferdig og som dere ikke kjenner.

29 Jeg kjenner ham, for jeg er fra ham, og det er han som har sendt meg.”

30 Da ville de på gripe ham, men ingen kunne legge hånd på ham! For hans time var ennå ikke kommet.

31 Men mange blant menneskemeng-

den trodde på ham. Og de sa: “Hvis det er Kristus som har kommet, ville han da ikke gjøre flere av disse tegnene som han gjør?”

JOH 07:32-36. Dere skal lete, men ikke finne

32 Fariseerne hørte da at folkemengden knurret om dette. Og dermed sendte fariseerne og overprestene ut tempelvaktene for å pågripe ham.

33 Da sa Jesus: “Ennå en kort tid skal jeg være blant dere. Så går jeg bort til ham som har sendt meg.

34 Dere skal lete etter meg uten å finne meg, for der jeg skal være, dit kan dere ikke komme.”

35 Da sa jødene: “Hvor har han tenkt seg hen, siden vi ikke skal finne ham? Skal han dra i landflyktighet til grekerne og undervise grekerne?

36 Hva mente han da han sa:

‘Dere skal ikke finne meg, for der jeg skal være, dit kan dere ikke komme?’”

JOH 07:37-39. Om Den hellige ånd

37 På den siste dagen før den store høytiden stod Jesus frem, ropte ut og sa: “Hvis noen er tørst, så kom til meg og drikk!

38 Fra den som tror på meg, slik Skriften sier, skal det fra hans indre flyte strømmer av levende vann.”

39 Det sa han om den ånden som de som trodde på ham, skulle få, Den hellige ånd. Men til denne tid hadde ingen av dem fått den, for Jesus var ennå ikke herliggjort.

JOH 07:40-53. Jesus splitter folket

40 Mange i folkemengden som hørte disse ordene, sa: “Han er virkelig *Profeten*.”

SMO 18:15

41 Noen sa: “Han er Kristus.”

Men andre spurte: “Skal Kristus komme fra Galilea?”

42 Sier ikke Skriften at Kristus skal komme fra Davids sæd, og at han skal være fra landsbyen Betlehem, der David var fra?”

43 Så ble det splittelse blant dem i menneskemengden over dette.

44 Og noen ville pågripe ham, men ingen kunne legge hånd på ham.

45 Så kom tempelvaktene tilbake til overprestene og fariseerne, og de spurte: “Hvorfor tok dere ham ikke med dere?”

46 Tempelvaktene svarte:

“Aldri har noe menneske talt slik som dette mennesket!”

47 Da svarte fariseerne:

“Er dere også blitt villedet?”

48 For verken rådmennene eller fariseerne tror på ham.

49 Men — denne menneskemengden kjenner ikke loven!

Derfor skal de være fordømt!”

50 Nikodemus, han som hadde kommet til ham om natten, og som var en av dem, sa:

51 “Etter loven skal vi ikke dømme et menneske uten først å forhøre ham for å vite hva han har gjort!”

52 Da svarte de ham og sa: “Er også du fra Galilea? Undersøk, så skal du se at ingen profet skal stå frem fra Galilea!”

Da de alle var gått hjem, gikk Jesus til Olivenhøyden.

JOH 08

Profetier og forkynnelse

[JOH 08:01-11. Hvem vil kaste den første steinen

01 Allerede tidlig neste morgen var han igjen å finne i templet.

02 Og alle blant folket satte seg ned, og han underviste dem.

03 De skriftlærde og fariseerne førte da inn en kvinne som var grepet i å drive hor. De fremstilte henne midt iblant dem.

04 Og de sa: “Lærer, denne kvinnen er tatt under selve akten mens hun driver hor.

05 Og i loven befaler Moses at slike som henne skal steines!

Hva har du å si til det?”

06 Dette sa de for å sette ham på prøve, slik at de kunne ha noe å anklage ham for. Men Jesus bøyde seg ned og skrev på bakken med pekefingeren.

(Han lot som om han ikke hørte dem.)

07 Men de fortsatte å spørre ham ut. Da reiste han seg og sa:

“La den blant dere som er uten synd, kaste den første steinen på henne.”

08 Igjen bøyde han seg ned og skrev på bakken.

09 Da de hørte det, ble de dømt av sin egen samvittighet og gikk bort en etter en, først de eldste og til slutt de andre. Jesus ble værende igjen alene med kvinnen som stod midt på området.

10 Så reiste Jesus seg og så ingen andre enn kvinnen. Han spurte: “Kvinne, hvor ble de av disse anklagerne dine?

Var det ingen som dømte deg?”

11 Hun svarte: “Ingen, Herre.” Og Jesus sa: “Da dømmer heller ikke jeg deg. Men gå nå, og vær fast bestemt på at du ikke vil synde mer.”]

JOH 08:12-20. Sanne vitneforklaringer

12 Så talte Jesus igjen og sa: “Jeg er verdens lys. Den som følger meg, skal aldri gå omkring i mørke, men ha livets lys.”

13 Da sa fariseerne til ham: “Du vitner om deg selv, og da er din vitneforklaring ikke sann!”

14 Jesus svarte dem og sa: “Selv om jeg vitner om meg selv, er min vitneforklaring sann. For jeg vet hvor jeg er kommet fra og hvor jeg skal gå hen. Men

dere aner verken hvor jeg er kommet fra eller hvor jeg skal gå hen.

15 Dere dømmer etter kjøttet.

Jeg dømmer ingen.

16 Men om jeg dømmer, så er mine dommer sanne, for jeg er ikke alene om dem. Jeg er med min Far om dem, han som sendte meg.

17 I deres egen lov står det skrevet:

‘*En vitneforklaring fra to mennesker skal være sant.*’

5MO 17:06

18 Men jeg er ikke den som vitner om meg, for min Far, han som sendte meg, vitner om meg.”

19 Da spurte de ham: “Hvem er din far?” Og Jesus svarte:

“Dere kjenner verken meg eller min Far, for hvis dere hadde kjent meg, hadde dere også kjent min Far!”

20 Disse ord talte Jesus ved kollektbøssen da han underviste i templet. Men ingen kunne pågripe ham, for hans tid var ennå ikke kommet.

JOH 08:21-30. Dere skal dø i synden

21 Da sa Jesus igjen til dem: “Når jeg har gått bort, vil dere lete etter meg. Men dere skal dø i deres synd, for dit jeg går, kan dere ikke komme.”

22 Da spurte jødene hverandre: “Har han tenkt å begå selvmord, for han sier: ‘Dit jeg går, kan dere ikke komme?’

23 Og han sa: ‘Dere er her nedenfra, men jeg er der ovenfra. Dere er av denne verden, men jeg er ikke av denne verden.

24 Derfor sa jeg at dere kom til å dø i synden. Og hvis dere ikke vil tro at jeg er den jeg er, skal dere fortsatt være døde i deres synd.’”

25 De spurte: “Hvem er du, da?” Og Jesus svarte:

“Den samme som jeg har sagt jeg er fra begynnelsen av.

26 Jeg har mye å si som vil dømme dere. For han som sendte meg, er sann. Og det jeg sier til verden, er det som jeg har hørt fra ham.”

27 Men de forstod ikke at han snakket til dem om sin Far.

28 Samtidig sa Jesus: “Når Menneskesønnen er blitt opphøyd, skal dere forstå at jeg er den jeg sier jeg er. For jeg gjør ikke noe av meg selv. Men min Far har lært meg i si dette.

29 Han som har sendt meg, er med meg. Min Far har ikke overlatt meg til meg selv, for jeg gjør alltid det som gleder ham.”

30 Da han hadde sagt dette, var det mange som trodde på ham.

JOH 08:31-36. Frigjort i sannheten

31 Da sa Jesus til de jødene som ikke ville tro på ham:

“Hvis dere ikke holder mitt ord, kan dere i sannhet ikke være mine disipler.

32 For da kan dere ikke kjenne sannheten, og sannheten ville frigjort dere.”

33 Da svarte de: “Vi er av Abrahams sæd. Vi har aldri vært slaver for noen!

Hvordan kan du da si at vi kunne blitt frigjort?”

34 Jesus svarte: “Denne sannhet sier jeg: Alle som gjør synd, er en syndens slave.

35 Og en slave får ikke bli i huset i tider, men sønnen blir i det i tider.

36 Den som blir frigjort i Sønnen, blir virkelig fri.”

JOH 08:37-47. Dere har Djevelen til far

37 “Jeg vet at dere er av Abrahams sæd. Likevel vil dere slå meg i hjel, for dere vil ikke ta imot mitt ord.

38 Jeg taler det jeg har sett hos min Far, og dere gjøre det dere er lært av deres far.”

39 De svarte: “Abraham er vår far.” Og Jesus sa: “Hvis dere var Abrahams barn, ville dere ha gjort Abrahams gjerninger.

40 Men nå vil dere slå meg i hjel, et menneske som forteller dere den sannhet han har hørt fra Gud. Slikt gjorde ikke Abraham.

41 Men dere gjør deres fars gjerninger.”

De sa: “Vi er ikke født i utukt! Vi har én Far, og det er Gud!”

42 Jesus sa: “Hvis dere hadde hatt Gud til far, ville dere ha elsket meg, for jeg er kommet fra Gud, og jeg er kommet til dere. Jeg er heller ikke kommet for meg selv, men for ham som sendte meg.

43 Hvorfor forstår dere ikke det jeg sier? — Det er fordi ingen av dere har evne til å lytte til mine ord.

44 For dere har Djevelen til far, og dere lengter etter å gjøre deres fars vilje. Han var en manndraper fra begynnelsen, og han holdt seg ikke til sannheten, for det fantes ikke sannhet i ham. Når han taler løgner, taler han av seg selv. Han er løgnerens far.

45 Men fordi jeg sier dere sannheten, tror dere meg ikke.

46 Hvem kan benekte sin synd? Men når jeg sier sannheten, hvorfor tror dere meg da ikke?

47 Den som er av Gud, hører Guds ord. Men fordi dere ikke er av Gud, lytter dere ikke til meg.”

JOH 08:48-59. Fra før Abraham

48 Da svarte jødene ham og sa: “Sier vi ikke med rette at du er en samaritan som har en demon?

49 Jesus svarte: “Jeg har ingen demon, men jeg priser min Far, og derfor avskyr dere meg.

50 Jeg søker ikke min egen ære, men

det er en som søker den — han som skal dømme.

51 Denne sannhet sier jeg: Den som holder mitt ord, skal aldri i tider se døden.”

52 Da sa jødene: “Nå vet vi at du har en demon! For Abraham døde, og det gjorde profetene også. Og du sier at den som tror på deg, skal aldri i tider smake døden!

53 Er du større enn vår far Abraham? For han døde, og profetene døde. — Hvem gjør du deg selv til å være?

54 Jesus svarte dem: “Hvis jeg ærer meg selv, er min ære uten verdi. Men jeg ærer min Far, han som dere sier er deres Gud.

55 Men dere kjenner ham ikke. Jeg kjenner ham. Og om jeg sa at jeg ikke kjente ham, hadde jeg vært en løgner som dere. Men jeg kjenner ham, og jeg holder hans ord.

56 Deres far Abraham jublet over å få se min dag. For han fikk se den, og det gledet ham.”

57 Da sa jødene: “Du er ennå ikke femti år, og så har du sett Abraham!”

58 Men Jesus svarte: “Denne sannhet sier jeg:

Fra før Abraham var, har jeg vært.”

59 Da tok de steiner som de kastet mot ham. Men Jesus skjulte seg og kom seg ut av templet. Han gikk mellom dem, og dermed kom han seg unna.

JOH 09

En blindfødt får synet

JOH 09:01-12. Hvem har syndet

01 Idet han trakk seg unna, så han et menneske som var født blind.

02 Og disiplene spurte ham og sa:

“Rabbi, hvem har syndet, han eller foreldrene, siden han ble født blind?”

03 Jesus svarte: “Verken han har syn-

det eller foreldrene, men dette er for at Guds gjerning skal bli kjent gjennom ham.

04 Jeg må arbeide med den gjerning jeg er sendt for, mens det ennå er dag, for natten kommer da ingen kan arbeide.

05 For så lenge jeg er i verden, er jeg verdens lys.”

06 Etter at han hadde sagt det, spyttet han i bakken og lagde en leirblanding av spyttet, og han smurte leiren på øynene til den blinde.

07 Han sa: “Reis deg og vask deg i bassenget Siloam.” Oversatt betyr det *Utsendt*. Så gikk han og vasket seg. Og da han kom tilbake, kunne han se.

08 Naboene som tidligere hadde sett at han var blind, spurte:

“Er ikke det han som satt og tigget?”

09 Noen sa: “Det er han.” Andre sa: “Han ligner ham.” Men han sa: “Det er jeg!”

10 Da spurte de: “Men hvordan ble øynene dine åpnet?”

11 Han svarte og sa: “Et menneske som sier han er Jesus, laget noe av leire som han så smurte på øynene mine. Han sa at jeg skulle gå i bassenget og vaske meg. Jeg gikk og vasket meg, og da fikk jeg synet.”

12 Da spurte de: “Hvor er han nå?” Og han svarte: “Jeg vet ikke.”

JOH 09:13-34. Vi er Moses' disipler

13 Så førte de ham som hadde vært blind, frem for fariseerne.

14 Det var sabbat da Jesus laget den leiren som åpnet øynene hans.

15 Derfor spurte fariseerne ham hvordan han hadde fått synet. Og han svarte: “Han la en slags leire på øynene mine. Og jeg vasket meg. Og jeg så.”

16 Da sa noen av fariseerne: “Dette

mennesket er ikke av Gud, for han holder ikke sabbaten!” Men andre sa: “Kan et menneske, hvis han er en synder, gjøre slike tegn?”

Og det ble splittelse blant dem.

17 De spurte igjen han som hadde vært blind: “Hva sier du om dette? Det var dine øyne han åpnet.” Og mannen svarte: “Han er en profet!”

18 Men jødene ville ikke tro at han hadde vært blind og fått synet før de hadde snakket med foreldrene til ham som hadde fått synet.

19 De spurte dem: “Er det den sønnen deres som dere sier ble født blind? Hvordan kan det da være at han nå ser?”

20 Foreldrene svarte dem og sa “Vi vet han er vår sønn! Og han var født blind!

21 Men hva det kommer av at han kan se, vet vi ikke. Og vi vet heller ikke hvem som gjorde det. Men han er gammel nok til at dere kan spørre ham. Han kan snakke for seg.”

22 (Foreldrene sa dette fordi de var redde for jødene. For jødene hadde allerede gjort seg enige i at dersom noen bekjente at han var Kristus, skulle de bli utstøtt fra synagogen.

23 Det var derfor foreldrene sa: ‘Han er gammel nok til at dere kan spørre ham selv.’

24 På grunn av dette kalte de for andre gang til seg ham som hadde vært blind og sa: “Gi æren til Gud, for vi vet at dette mennesket er en synder!”

25 Da svarte han og sa: “Om han er en synder, vet ikke jeg. Men dette vet jeg: Før var jeg blind. Nå kan jeg se!”

26 Så sa de: “Hva gjorde han? Hvordan åpnet han øynene dine?”

27 Han svarte og sa: “Det har dere allerede hørt. Hvorfor vil dere høre det en

gang til? Vil også dere bli hans disipler?”

28 Da skjelte de ham ut og sa: “Du er en av disiplene hans! Men vi er Moses’ disipler!”

29 For vi vet at Gud talte til Moses, men om ham vet vi ikke engang hvor han er fra.”

30 Mennesket svarte og sa: “Det var da merkelig at dere ikke vet hvor han er fra! Men han har åpnet øynene mine!”

31 Jeg vet at Gud ikke lytter til syndere. Men hvis han er en gudstilbeder som vil gjøre hans vilje, da lytter han til ham.

32 Fra tider har dere aldri hørt om noen som har åpnet øynene til en som er født blind!

33 Hvis han ikke var av Gud, kunne han ha gjort noe av dette!”

34 Da utbrøt de: “Hele deg er født i synd! Og du vil lære oss!”

Så kastet de ham ut!

JOH 09:35-41. Er også vi blinde

35 Jesus hørte at de hadde kastet ham ut. Og da han fant ham, spurte han: “Tror du på Guds Sønn?”

36 Han svarte og sa: “Hvem er han, Herre, så vil jeg tro på ham.”

37 Jesus svarte: “Du har allerede sett ham — det er han som taler til deg.”

38 Og han bekreftet:

“Herre, jeg tror!”

Og han bøyde seg ærbødig for ham.

39 Jesus sa: “Til denne dommen er jeg kommet inn i verden: Den som vil se, skal se, og den som ikke vil se, skal bli blind.”

40 Noen fariseerne som hørte dette, spurte: “Er også vi blinde?”

41 Da sa Jesus:

“Hvis dere hadde vært blinde, ville dere ikke hatt noen synd. Men nå sier

dere at dere ser. Derfor skal deres synd bestå.”

JOH 10

Den gode gjeteren

JOH 10:01-06. Gjeteren og sauene

01 “Denne sannhet sier jeg: Han som ikke går gjennom porten inn i sauekveet, men vil komme over på et annet sted, er en tyv og en røver.

02 Han som går inn gjennom porten, er sauenes gjeter.

03 Portvokteren åpner selv porten for de sauene som hører hans røst. Han kaller selv sauene med navn og leder dem frem.

04 Når han fører frem de sauene som tilhører ham, går han foran dem, og de følger etter ham fordi de kjenner hans røst.

05 Men en fremmed vil de ikke følge. De vil flykte fra ham, fordi de ikke kjenner røsten til den fremmede.”

06 Han fortalte dem denne lignelsen, men de forstod ikke hvem han snakket om.

JOH 10:07-21. Den gode gjeteren

07 Så talte Jesus videre til dem:

“Denne sannhet sier jeg:

Jeg er sauenes port.

08 Alle som kom før meg, var tyver og røvere. Og sauene hørte ikke på dem.

09 Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli reddet. Han skal komme inn og finne beite.

10 Tyven kommer for å stjele, drepe og ødelegge.

Jeg er kommet for at de skal ha liv, og de skal ha det i overflod.

11 For jeg er den gode gjeteren, og jeg gir min sjel for sauene.

12 Men en leiekar er ikke en gjeter slik jeg er. Når han ser en ulv, forlater han sauene og flykter.

Og ulven angriper og sprer sauene.

13 En leiekar flykter fordi han er en leiekar uten omsorg for sauene.

14 Men jeg er den gode gjeteren. De kjenner meg, og jeg kjenner mine.

15 Også min Far kjenner meg, og jeg kjenner min Far, for jeg gir min sjel for sauene.

16 Men jeg har også andre sauer som ikke er av denne kveen. Også dem må jeg lede, og de skal høre min røst. Men de skal være én flokk under én gjeter.

17 På grunn av dette elsker min Far meg — fordi jeg gir min sjel og får den igjen.

18 Ingen tar den fra meg. Jeg gir den av meg selv. For jeg har fullmakt til å gi den og fullmakt til å ta den igjen.

Dette budet har jeg fått av min Far.”

19 Da ble det igjen splittelse blant jødene over disse uttalelsene.

20 Mange sa: “Han har en demon!

Han er sinnssyk!

Hvorfor hører dere på ham?”

21 Men andre sa: “Slike ord er ikke fra en som er demonbesatt! Kan en med en demon åpne øynene på en blind?”

JOH 10:22-30. Ingen skal rive dem ut av min hånd

22 I Jerusalem var det nå minnefesten for innvielsen av templet.

23 Det var vinter, og Jesus gikk omkring i templet, i Salomons søylegang.

24 Jødene var samlet der, og de flokket seg sammen rundt ham. De sa: “Hvor lenge vil du holde våre sjeler i spenning? Hvis du er Kristus, så si det rett ut!”

25 Jesus svarte og sa til dem: “Dere tror meg ikke. Men de gjerningene jeg gjør i min Fars navn, de vitner om meg.

26 Og når dere ikke vil tro meg, er det fordi dere ikke er mine sauer [som jeg har sagt].

27 For mine sauer lytter til min røst. De kjenner meg, og de følger meg.

28 De skal få tiders liv, og de skal ikke gå tapt, for ingen skal rive dem ut av min hånd.

29 For min Far, som har gitt dem til meg, er størst av alle. Og ingen kan rive dem ut av min Fars hånd.

30 Jeg og min Far er ett.”

JOH 10:31-39. Jeg er Guds Sønn

31 Da tok jødene opp steiner for igjen å steine ham.

32 Men Jesus svarte dem:

“Mange gode gjerninger har jeg vist dere fra min Far. Hvilke av disse vil dere steine meg for?”

33 Jødene svarte ham og sa: “For gode gjerninger steiner vi deg ikke, men for blasfemi, og fordi du er et menneske som forsøker å gjøre deg selv til Gud.”

34 Jesus svarte: “Det er skrevet i deres lov: *‘Jeg har sagt: Dere er guder?’*

SAL 82:06

35 Hvis han kalte dem som fikk Guds ord for ‘guder’ — og Skriften kan ikke gjøres ugyldig — hva da med ham som Gud helliget og sendte til verden?

36 Er jeg en gudsbespotter fordi jeg sier: Jeg er Guds Sønn?

37 Hvis jeg ikke gjør min Fars gjerninger, så tro meg ikke.

38 Men hvis jeg gjør dem, så tro meg iallfall på gjerningene. For da vil dere vite og tro at min Far er i meg, og at jeg er fra min Far.”

39 Da forsøkte de på nytt å pågripe ham, men han kom seg unna.

JOH 10:40-42. Ved elven Jordan

40 Da dro Jesus igjen tilbake til den andre siden av Jordan til det stedet der Johannes tidligere hadde døpt. Han ble der.

41 Mange kom til ham der. De sa:

“Johannes gjorde aldri tegn, men alt det Johannes sa om denne mannen, var sant.”

42 Og mange trodde på ham der.

JOH 11

Jesus og Lasarus

JOH 11:01-16. Lasarus dør

01 Nå var det en som ble syk. Han hette Lasarus og var fra Betania, Maria og hennes søster Martas landsby.

02 Maria var den som hadde salvet Herren med myrra og tørket føttene hans med håret sitt. Det var Marias bror, Lasarus, som var syk.

03 Da sendte søstrene noen til ham som sa: “Herre, se! — han du elsker, er syk.”

04 Da Jesus hørte dette, sa han:

“Denne sykdommen er ikke til døden, men til Guds ære, og for at Guds Sønn skal få ære gjennom den.”

05 Jesus elsket Marta, søsteren hennes og Lasarus.

06 Men selv om han nå hadde hørt at han var syk, ble han to dager til på stedet.

07 Deretter sa han til disiplene: “La oss dra til Judea igjen.”

08 Men disiplene sa: “Rabbi, det er ikke så lenge siden jødene forsøkte å steine deg! Vil du dra dit opp igjen?”

09 Jesus svarte: “Er det ikke tolv timer i en dag? Og den som vandrer mens det er dag, skal ikke snuble, for han ser denne verdens lys.

10 Den som vandrer om natten, snubler, for han er uten lys.”

11 Etter at han hadde sagt dette til dem, sa han også: “Vår venn Lasarus har falt i søvn, men jeg skal gå og vekke ham opp.”

12 Da svarte disiplene: “Herre, hvis han har falt i søvn, er han reddet.”

13 Jesus hadde snakket om døden, men de trodde at han snakket om søvnens hvile.

14 Derfor måtte Jesus si det rett ut til dem: “Lasarus er død.

15 Jeg er glad for deres skyld at jeg ikke var der, for at dere skal tro. Så la oss dra.”

16 Da sa Tomas, som ble kalt ‘tvillingen,’ til meddisiplene: “Kom, la oss dra, så kan vi dø sammen med ham.”

JOH 11:17-27. Jeg er oppstandelsen til livet

17 Da Jesus kom frem, fant han at Lasarus hadde ligget i gravkammeret i fire dager.

18 (Nå lå Betania nær Jerusalem, omtrent femten stadier* derfra.)

*1 stadie = 185 m, 15 stadier = 2,7 km

19 Mange jøder var kommet til Marta og Maria for å trøste dem på grunn av deres bror.

20 Da Marta hørte at Jesus kom, gikk hun for å ta imot ham. Men Maria satt igjen i huset.

21 Da sa Marta til Jesus: “Herre, hvis du hadde vært her, hadde ikke min bror dødd!

22 Men jeg vet også nå, at uansett hva du ber til Gud om, så vil Gud gi deg det.”

23 Jesus sa til henne: “Din bror skal stå opp igjen.”

24 Marta sa: “Jeg vet at han skal stå opp igjen i oppstandelsen på den siste dag.”

25 Da sa Jesus til henne: “Jeg er oppstandelsen til livet. Den som tror på meg, skal leve selv om han dør.

26 Og den som lever og tror på meg, skal aldri i tider dø. Tror du dette?”

27 Hun svarte: “Ja, Herre, jeg tror at du er Kristus, Guds Sønn, han som skulle komme til verden.”

JOH 11:28-44. Lasarus blir oppreist

28 Etter dette dro hun tilbake og ropte på sin søster Maria. Hun tok henne til side og sa: “Læreren er her, og han spør etter deg.”

29 Da Maria hørte det, reiste hun seg med det samme og gikk for å møte ham.

30 For Jesus var ennå ikke kommet inn i landsbyen, men var på det stedet der Marta hadde møtt ham.

31 Da de jødene som hadde vært inne i huset for å trøste Maria, så at hun reiste seg og gikk ut, fulgte de etter henne, for de trodde hun ville gå til gravkammeret for å gråte der.

32 Så kom Maria frem dit Jesus var. Og da hun fikk se ham, kastet hun seg foran føttene hans og sa:

“Herre, hvis du hadde vært her, hadde ikke min bror dødd!”

33 Da Jesus så at hun gråt, og at jødene som kom sammen med henne, også gråt, sukket han dypt i ånden, og han ble opprørt.

34 Han spurte:

“Hvor har dere lagt ham?”

Og hun svarte: “Herre, kom og se!”

35 Jesus gråt stille.

36 Da sa jødene: “Se! — hvordan han elsket ham!”

37 Men noen sa:

“Kunne ikke han som åpnet øynene på den blinde, ha gjort det slik at denne mannen ikke hadde dødd?”

38 Da sukket Jesus igjen dypt, for han var nå kommet frem til gravkammeret.

Det var en hule med en stein foran åpningen.

39 Jesus sa: “Ta bort steinen.”

Men Maria, søster til den døde, sa:

“Herre, han stinker allerede! Han har ligget i fire dager!”

40 Da svarte Jesus:

“Sa jeg ikke at hvis du trodde, skulle du få se Guds herlighet?”

41 Så tok de bort steinen. Da løftet Jesus blikket og sa: “Far, jeg takker deg for at du hører meg.

42 Jeg vet at du alltid hører på meg, men jeg sier dette for at menneskemengden som står her, skal tro at du har sendt meg.”

43 Etter at han hadde sagt det, ropte han med høy røst: “Lasarus, kom ut!”

44 Han som hadde vært død, kom da ut med hendene og føttene innbundet i strimler av lintøy, og med et tøyestykke over ansiktet. Og Jesus befalte:

“Løs ham, og la ham gå.”

JOH 11:45-57. Drep Jesus

45 Da mange av de jødene som hadde kommet til Maria, så hva Jesus gjorde, trodde de på ham.

46 Men noen gikk til fariseerne og fortalte hva Jesus hadde gjort.

47 Da kalte overprestene og fariseerne sammen Sanhedrinet.* Og de sa: “Hva gjør vi nå? Dette mennesket gjør mange tegn. *Jødenes høyeste rettsinstans

48 Om vi tillater dette, tillater vi også at alle vil tro på ham. Og da vil romerne komme og la de fra folkeslagene få overta dette stedet.”*

*helligdommen med hele tempelområdet

49 En av dem, Kaifas, var øversteprest det året. Han sa: “Dere forstår ingenting!

50 Har ingen av dere tenkt at det er bedre at ett menneske må dø for folket enn at alt dette skal bli ødelagt av dem fra folkeslagene?”

51 Han sa ikke det av seg selv: Men fordi han var øversteprest det året, profeterte han at Jesus skulle dø for folkeslagene.

52 Og ikke bare for dem fra folkeslagene, men også for å samle til ett de Guds barn som var spredt omkring.

53 Fra den dagen bestemte de seg for å ta livet av ham!

54 Nå kunne ikke Jesus etter dette lenger gå fritt omkring blant jødene. Han trakk seg tilbake til et område i nærheten av ødemarken, til en by som het Efraim. Der ble han værende sammen med disiplene.

55 Jødernes påske nærmet seg. Mange fra distriktene dro opp til Jerusalem i påsken for å rense seg.

56 De var på utkikk etter Jesus, og de sa til hverandre mens de stod i templet:

“Hva tror dere? Kommer han til høytiden?”

57 Og derfor hadde overprestene og fariseerne gitt ordre om at hvis noen visste hvor han var, måtte de rapportere det til dem slik at de kunne pågripe ham.

JOH 12

Jesus drar til Jerusalem

JOH 12:01-08. Maria salver Jesus

01 Da det var seks dager til påske, kom Jesus til Betania der Lasarus var fra; han [som hadde vært død, men] som ble oppreist fra de døde.

02 Der holdt de kveldsmåltid for ham. Marta vartet opp, og Lasarus var blant dem som lenet seg til bords med ham.

03 Da tok Maria frem et pund ekte kostbar nardusolje og salvet Jesu føtter med den. Deretter tørket hun Jesu føtter med sitt hår. Og huset ble fylt med aromaen fra oljen.

04 Da sa en av disiplene, Judas fra Iskariot, sønn til Simon, som senere skulle overgi ham:

05 “Hvorfor solgte hun ikke denne oljen for tre hundre denarer* og gav pengene til de fattige?” *en dagslønn = en denar

06 Dette sa han ikke fordi han brydde seg om de fattige, for han var en tyv. Han hadde felleskassen og tok av det som ble lagt i den.

07 Da sa Jesus: “La henne være. Hun har selv spart den til dagen for min begravelse.

08 De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.”

JOH 12:09-11. Drep Lasarus også

09 Mange i menneskemengden av jøder visste nå at han var der, og de kom, ikke bare på grunn av Jesus, men også for å se Lasarus som var oppreist fra de døde.

10 Derfor bestemte overprestene seg for å drepe Lasarus også!

11 For på grunn av dette gikk mange av jødene ut dit, fordi de trodde på Jesus.

JOH 12:12-19. Kongen på en eselfole

12 Neste dag var en stor menneskemengde kommet til høytiden.

De hadde hørt at Jesus skulle komme til Jerusalem.

13 De tok palmegrener og gikk ut for å møte ham. De ropte: “Redd oss!” Og:

“*Velsignet er Israels konge, han som kommer i HERRENS* navn.*”

SAL 118:26 *JHVH

14 Jesus fant et ungt esel som han satte seg på, for det står skrevet:

15 *‘Frykt ikke, du Sions datter, for, se! — din konge kommer ridende på en eselfole.’* SAK 09:09

16 Men dette forstod disiplene først etter at Jesus var blitt herliggjort.

Da husket de det som var skrevet om ham, og at de hadde gjort dette.

17 Menneskemengden som var der da han kalte på Lasarus i gravkammeret og reiste ham opp fra de døde, hadde vitnet om det.

18 Det var på grunn av dette menneskemengden gikk for å møte ham, for de hadde hørt om det tegnet han hadde gjort.

19 Da sa fariseerne til hverandre: “Vi ser at det ikke nytter!

For, se! — snart kommer hele verden til å følge ham!”

JOH 12:20-26. Om hvetekornet

20 Det var noen grekere blant dem som var kommet opp dit i ærbødighet for høytiden.

21 De kom da til Filip som var fra Bethsaida i Galilea. De spurte ham og sa:

“Herre, vi ønsker å møte Jesus.”

22 Filip kom og sa det til Andreas, og Andreas og Filip sa det videre til Jesus.

23 Han svarte dem og sa:

“Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort.

24 For denne sannhet sier jeg: Om ikke hvetefrøet faller til jorden og dør, blir det alene igjen. Men hvis det dør, bærer det mye korn.

25 Den som elsker sin sjel, skal miste den. Men den som setter sin sjel lavt i denne verden, skal bevare den til tiders liv.

26 Den som vil være min hjelper, må følge meg. For der jeg er, skal også min hjelper være. Og den som hjelper meg, blir satt pris på av min Far.”

JOH 12:27-36. Jesu dødsprofeti

27 “Nå er min sjel urolig!

For hva skal jeg si: Far, redd meg fra denne timen? — Men det var til denne timen jeg kom.

28 Far, herliggjør ditt navn.”

Da hørtes en røst fra himlene:

“**Jeg har allerede herliggjort det, og skal igjen herliggjøre det!**”

29 Da menneskemengden som stod der, hørte det, sa de at det hadde tordnet.

Andre sa at en budbringer hadde talt til ham.

30 Jesus reagerte og sa: “Den røsten kom ikke for min skyld, men for deres.

31 For nå er verdens dom, og senere skal denne verdens fyrste bli kastet ut.

32 Men når jeg blir løftet opp fra jorden, skal jeg trekke dere alle til meg.”

33 Dette fortalte han for å tilkjennegi hva slags død han skulle lide.

34 Menneskemengden svarte ham: “Vi har hørt ut fra loven at Kristus skal være i tider. Så hvordan kan du da si at Menneskesønnen skal bli løftet opp?

Hvem er denne Menneskesønnen?”

35 Da sa Jesus: “Ennå en liten stund skal Lyset bli hos dere. Vandre i lyset mens dere har det, før mørket faller over dere. For den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går.

36 Tro på Lyset mens dere har Lyset. Da skal dere bli Lysets sønner.”

Da han hadde sagt dette, gikk han og skjulte seg for dem.

JOH 12:37-41. Jesajahs profeti

37 Selv om han gjorde mange tegn fremfor dem, trodde de ikke på ham.

38 Det var for at profeten Jesajahs ord skulle gå i oppfyllelse når han sier:

‘Jehovah, hvem trodde vårt budskap? For hvem er Jehovahs styrke blitt åpenbart?’

JES 53:01

39 På grunn av dette kunne de ikke tro, for Jesajah sa også:

40 *‘For deres øyne er forblindet og deres hjerter forherdet.*

Derfor vil de ikke vende om og se med øynene. De har heller ingen forståelse så deres hjerter kan bli omvendt slik at jeg kan lege dem.’

JES 06:10

41 Dette sa Jesajah fordi han hadde sett hans herlighet, og det var ham han talte om.

JOH 12:42-50. En vantro dømmer seg selv

42 Likevel var det mange, også blant de fremste, som trodde på ham. Men på grunn av fariseerne tilkjennegav de det ikke, for at de ikke skulle bli utstøtt fra synagogene.

43 For de elsket ære fra mennesker høyere enn ære fra Gud.

44 Men Jesus ropte og sa: “Den som tror på meg, tror ikke bare på meg, men også på ham som sendte meg.

45 Den som ser meg, ser også ham som har sendt meg.

46 Jeg er kommet som et lys til verden, for at den som tror på meg, ikke skal være i mørket.

47 Selv om noen hører mine ord og ikke tror meg, dømme ikke jeg ham. For jeg kom ikke for å dømme verden, men for å redde verden.

48 Den som avviser meg og ikke tar imot mine ord, har dommen, for de ord jeg har talt, er de som dømmer ham på den siste dagen.

49 For jeg taler ikke av meg selv, men av min Far. For han som sendte meg, gir meg bud om hva jeg skal si og hva jeg skal tale.

50 Jeg vet at hans bud fører til tiders liv. Og det jeg taler, er slik min Far sier jeg skal tale.”

JOH 13

I Jerusalem

JOH 13:01-17. Med Jesus som forbilde

01 Nå var det før påskehøytiden. Jesus visste at den timen var kommet da han skulle gå bort fra denne verden til sin Far. Han hadde elsket sine egne som var av verden, og han elsket dem til det siste.

02 Fra før måltidet hadde Djevelen

allerede lagt det ned i hjertet til Judas fra Iskariot, Simons sønn, at han skulle overgi ham.

03 Jesus visste at hans Far hadde lagt alt i hans hender, for han var kommet fra Gud og skulle vende tilbake til Gud.

04 Da reiser han seg fra måltidet, tar av seg kappen og knytter et lindhåndkle rundt seg.

05 Deretter heller han vann i et vaskevannsfat og begynner å vaske disiplenes føtter. Han tørker dem med det lindhåndkledet som han har knyttet rundt seg.

06 Da han kommer til Simon Peter, sier han: “Herre, skal du vaske føttene mine?”

07 Jesus svarte og sa: “Det jeg gjør nå, forstår du ikke, men det vil du etter at jeg har vært i gravkammeret.”

08 Peter svarte: “Aldri i tider skal du vaske føttene mine!” Men Jesus sa:

“Hvis jeg ikke vasker deg, har du ingen del med meg.”

09 Simon Peter sa: “Herre, ikke bare føttene, men hendene og hodet også!”

10 Men Jesus svarte: “For en som har badet, er det bare nødvendig å vaske føttene for da er han ren over det hele. Men alle er ikke rene.”

11 Han visste hvem som skulle overgi ham. Det var derfor han sa: ‘Dere er ikke alle rene.’

12 Så, etter at han hadde vasket føttene deres, tok han på seg kappen og satte seg ned igjen. Da spurte han:

“Forstår dere hva jeg har gjort for dere?”

13 Dere kaller meg ‘Lærer’ og ‘Herre,’ og dere sier rett, for det er jeg.

14 Hvis nå jeg som er deres Herre og Lærer, har vasket føttene deres, skylder også dere å vaske hverandres føtter.

15 Jeg har gitt dere et eksempel for at

dere skal gjøre mot hverandre slik jeg har gjort mot dere.

16 For denne sannhet sier jeg: En slave er ikke større enn sin herre. Og ingen som er utsendt, er større enn han som sendte ham.

17 Hvis dere har forstått dette, skal dere bli velsignet hvis dere gjør etter det.”

JOH 13:18-30. Judas

18 “Jeg taler ikke om dere alle, for jeg kjenner dem jeg har utvalgt. Men Skriften må gå i oppfyllelse:

‘Han som deler mitt brød, har løftet sin hæl mot meg.’ SAL 41:10

19 Nå sier jeg dette før det skjer, for at når det skjer, skal dere vite at jeg er ham.

20 Denne sannhet sier jeg: Den som tar imot en som jeg har sendt, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar også imot ham som har sendt meg.”

21 Etter at Jesus hadde sagt det, ble han urolig i ånden. Han vitnet og sa:

“Denne sannhet sier jeg: En av dere skal overgi meg.”

22 Da så disiplene på hverandre, den ene på den andre, og de undret seg på hvem han snakket om.

23 En av dem lenet seg til bords ved siden av Jesus. Det var den disippelen som Jesus elsket.

24 Simon Peter gjorde tegn til ham at han skulle spørre hvem det var han snakket om.

25 Han lente seg mot Jesu bryst og sa: “Herre, hvem er det?”

26 Jesus svarte: “Det er han som jeg gir brødstykket etter at jeg har dypet det.” Så dypet han brødstykket og gav det til Judas fra Iskariot, Simons sønn.

27 Etter at Judas fikk brødstykket, stakk Satan i ham. Da sa Jesus:

“Det du skal gjøre, gjør det snart.”

28 Men ingen av dem som lenet seg til bords med ham, forstod hvorfor han sa dette.

29 De tenkte at fordi Judas hadde felleskassen, sa Jesus at han skulle kjøpe noe som de hadde bruk for under høytiden, eller at han skulle gi noe til de fattige.

30 Da han hadde tatt imot brødstyket, gikk han straks ut.

Og det var natt.

JOH 13:31-35. Jesu nye bud

31 Da han var gått ut, sa Jesus: “Nå skal Menneskesønnen bli herliggjort, og Gud skal bli herliggjort gjennom ham.

32 Og når Gud er blitt herliggjort ved ham, skal Gud også herliggjøre ham med seg selv, og han skal snart herliggjøre ham.

33 Barn, jeg blir hos dere en liten stund. Dere skal lete etter meg, slik jeg sa til jødene.

Men dit jeg går, kan ingen komme etter. Og det sier jeg nå også til dere.

34 Et nytt bud gir jeg dere: Elsk hverandre. Slik jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.

35 Slik skal alle vite at dere er mine disipler fordi dere har kjærlighet til hverandre.”

JOH 13:36-38. Før hanen galer

36 Simon Peter sa til ham:

“Herre, hvor går du?” Jesus svarte: “Dit jeg går, kan du ikke følge etter meg nå. Men du skal følge etter meg senere.”

37 Peter sa: “Herre, hvorfor kan ingen følge deg nå?

Jeg vil gi min sjel for deg!”

38 Da svarte Jesus: “Så du vil gi din sjel for meg? — Denne sannhet sier jeg: Hanen skal ikke gale før du har forneklet meg tre ganger.”

JOH 14

Løftet om Den hellige ånd

JOH 14:01-14. Herre, hvor går du

01 “La ikke deres hjerter bli urolige. Tro på Gud, og tro på meg også.

02 Min Fars hus er bosted for mange. Hvis ikke, hadde jeg fortalt dere det. Jeg går dit for å forberede et sted for dere.

jfr. ÅPB 12:09 og ÅPB 21:27

03 Og når jeg har forberedt et sted for dere, kommer jeg tilbake og tar dere med meg, for der jeg er, skal også dere være.

04 Dere vet hvor jeg går, og dere vet veien.”

05 Da sier Tomas: “Herre, vi vet ikke hvor du går, så hvordan kan vi vite veien?”

06 Jesus svarte: “Jeg er veien til sannheten og livet, for ingen kommer til min Far uten gjennom meg.

07 Hvis dere hadde kjent meg, hadde dere også kjent min Far. Senere skal dere kjenne ham, og dere skal se ham.”

08 Filip sa: “Herre, vis oss din Far, og det er nok for oss.”

09 Jesus svarte: “Hvor lenge har jeg vært hos dere? Og så kjenner du meg ikke, Filip? Den som har sett meg, har sett min Far. Så hvordan kan du si: ‘Vis oss din Far?’

10 Tror du ikke at jeg er fra min Far og at min Far er i meg? For de ord jeg taler, taler jeg ikke av meg selv, men fra min Far som blir i meg. Det er hans gjerninger jeg gjør.

11 Tro at jeg er fra min Far og at min Far er i meg. Men hvis ikke, så tro meg på gjerningene.

12 For denne sannhet sier jeg: Den som tror på meg, skal gjøre de samme gjerningene jeg har gjort. Og han skal gjøre større gjerninger enn jeg har gjort, for jeg går til min Far.

13 Og det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre for dere, for at min Far skal bli herliggjort av Sønnen.

14 Hvis dere ber om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det.”

JOH 14:15-31. Løftet om en veileder

15 “Hvis dere elsker meg, vil dere holde mine bud.

16 Og jeg vil be min Far å gi dere en annen veileder som skal være blant dere i tider.

17 Det er sannhetens ånd som de av verden ikke kan ta imot, og heller ikke se eller kjenne. Men dere skal kjenne den, for den skal bli hos dere og være i dere.

18 Jeg vil ikke etterlate dere som foreldreløse. Jeg skal komme til dere.

19 Bare en liten stund til og verden skal ikke se meg mer. Men dere skal se meg, for jeg skal leve, og dere skal leve.

20 På den dag skal dere vite at jeg er fra min Far, at dere er i meg, og at jeg er i dere.

21 Den som har mine bud og holder dem, han elsker meg. Og den som elsker meg, skal bli elsket av min Far. Og jeg skal elske ham, og jeg skal også gi meg til kjenne for ham.”

22 Judas, ikke han fra Iskariot, sier: “Herre, hvorfor vil du gi deg til kjenne for oss, men ikke for dem som er av denne verden?”

23 Jesus svarte og sa: “Den som elsker meg, holder mine ord, og da vil min Far elske ham. Og vi skal komme til ham og ta bosted hos ham.

24 Men den som ikke elsker meg, vil ikke holde mitt ord. Og de ord dere hører, er ikke mine, men min Fars, han som sendte meg.

25 Dette sier jeg til dere mens jeg er hos dere.

26 Men veilederen, Den hellige ånd, som min Far skal sende i mitt navn, skal lære dere alt, og minne dere på alt, for at dere skal huske det jeg har fortalt til dere.

27 Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Jeg gir den ikke slik verden gir, men jeg gir den slik at deres hjerter ikke skal være urolige eller engstelige.

28 Dere har hørt at jeg har sagt: Jeg drar bort, men skal komme tilbake til dere.

Og hvis dere elsket meg, ville dere glede dere over at jeg går til min Far, for min Far er større enn jeg.

29 Nå har jeg fortalt dere det før det skjer, slik at når det skjer, skal dere tro.

30 Jeg skal ikke tale til dere stort lenger, for denne verdens fyrste er nå i anmarsj.

31 Men han har ikke noe på meg, for verden skal vite at jeg elsker min Far, og at jeg gjør det min Far befaler meg. — Reis dere, la oss dra bort herfra.”

JOH 15

Jesu forkynnelse

JOH 15:01-16. Det sanne vintre

01 “Jeg er det sanne vintreet, og min Far er vindyrkeren.

02 Hver gren som ikke bærer frukt, tar han bort, men hver den som bærer frukt, renses han for at den skal gi enda mer frukt.

03 Dere er allerede rene på grunn av de ord jeg har talt til dere.

04 Bli i meg, og jeg skal bli i dere, for ingen gren bærer frukt av seg selv uten å være i vintreet. Og heller ikke dere kan bære frukt uten at dere blir i meg.

05 Jeg er vintreet. Dere er grenene. Den som blir i meg, skal bære mye frukt, for jeg blir i ham. Men uten meg kan han ikke gjøre noe.

06 Hvis noen ikke blir i meg, blir de kastet bort som visne grener. De blir buntet, kastet på ilden og brent opp.

07 Hvis dere blir i meg, skal mitt ord bli i dere.

Da kan dere be om det dere ønsker, og det skal skje.

08 Og det er også til min Fars ære at dere bærer mye frukt, for dere er mine disipler.

09 For slik min Far elsker meg, slik elsker også jeg dere. Bli i min kjærlighet.

10 Hvis dere holder mine bud, skal dere bli i min kjærlighet, slik også jeg holder min Fars bud og blir i hans kjærlighet.

11 Jeg forteller dere dette for at også dere skal føle den gleden jeg føler, for da blir dere fulle av glede.

12 Mitt bud er dette: Elsk hverandre slik jeg har elsket dere.

13 For større kjærlighet enn dette har ingen — at han gir sin sjel for sine venner.

14 Og dere er mine venner hvis dere gjør det som jeg befaler dere.

15 Jeg kaller dere ikke lenger for slaver, for en slave kjenner ikke sin herres gjerninger. Jeg kaller dere venner, for alt det jeg har hørt fra min Far, har jeg gjort kjent for dere.

16 Dere valgte ikke meg, men jeg valgte dere for å sette dere til å gå ut og bære frukt. Og deres frukt skal vare, fordi det dere ber min Far om i mitt navn, skal han gi dere.”

JOH 15:17-25. Verdens hat

17 “Dette befaler jeg: Elsk hverandre.

18 Og når de av verden hater dere, skal dere vite at de hatet meg først.

19 Hvis dere var av verden, ville de som er av verden, ha elsket dere som sine egne. Men dere er ikke av verden,

for jeg har utvalgt dere fra verden. Derfor skal de som er av verden, hate dere.

20 Husk at jeg har sagt: ‘En slave er ikke større enn sin herre.’ De forfulgte meg, og de vil forfølge dere. Men de som ville ha holdt mine ord, vil også holde de ord som er ved dere.

21 Alt dette skal de gjøre for mitt navns skyld, for de kjenner ikke han som har sendt meg.

22 Hvis jeg ikke hadde kommet og talt til dem, hadde de ikke vært skyldige i sin synd. Men slik det er nå, har de ingen unnskyldning for sin synd.

23 En som hater meg, hater også min Far.

24 Hvis jeg ikke hadde gjort slike gjerninger blant dem som ingen andre har gjort, ville de ikke hatt skyld i sin synd. Men nå har de sett dem, og de hater meg, og også min Far.

25 Det er for at det ordet skal bli oppfylt som står skrevet i loven:

‘De hatet meg uten grunn.’” SAL 69:04

JOH 16

Jesus taler i bilder

JOH 16:01-06. Verdens forfølgelser

01 “Men når veilederen kommer, som jeg skal sende dere fra min Far, sannhetens ånd, som utgår fra min Far, da skal den vitne om meg.

02 Men også dere skal vitne om meg, for dere har vært med meg fra begynnelsen.

03 Dette forteller jeg for at dere ikke skal snuble.

04 De skal utstøte dere fra synagogene, og den tiden kommer da alle som vil drepe dere, skal tro at de gjør Gud en tjeneste.

05 Det skal de gjøre fordi de verken har kjent min Far eller meg.

06 Jeg sier dette for at når den tiden

kommer, skal dere huske at jeg har sagt det til dere. Jeg sa det ikke til dere fra begynnelsen av, for da var jeg hos dere.”

JOH 16:07-18. Sannhetens ånd

07 “Og nå går jeg til ham som har sendt meg. Men ingen av dere spør:

‘Hvor hen går du?’

08 Fordi jeg forteller dere dette, er dere fulle av sorg i deres hjerter.

09 Men jeg forteller dere sannheten: Det er til deres beste at jeg går bort. For hvis jeg ikke går bort, vil veilederen ikke komme til dere. Men når jeg går, skal jeg sende den til dere.

10 Når den kommer, skal den veilede dere i verden om synd, rettferdighet og dom.

11 Om synd: Fordi dere trodde på meg.

12 Om rettferdighet: Fordi jeg går til min Far, og dere kan ikke lenger se meg.

13 Om dom: Fordi denne verdens fyrste skal bli dømt.

14 Jeg har ennå mye å si dere, men ikke som dere kan ta til dere rett nå.

15 Men når sannhetens ånd kommer, skal den veilede dere i hele sannheten. Den skal ikke tale av seg selv, men bare tale det den selv har hørt talt. Og den skal forkynne det som skal komme.

16 Den skal herliggjøre meg, for den skal ta av det som er mitt og forkynne det for dere.

17 Alt det som min Far har, er mitt. Derfor sier jeg at den skal ta av det som er mitt og forkynne det for dere.

18 Bare en liten stund til og dere skal ikke se meg mer.

Men enda en liten stund, og dere skal se meg igjen, for jeg går til min Far.”

JOH 16:19-30. Fra sorg til tiders glede

19 Da sa disiplene til hverandre:

“Hva er det han sier? ‘Bare en liten stund til og dere skal ikke se meg. Og enda en liten stund, så skal dere se meg, for jeg går til min Far.’”

20 Så sa de: “Hva er det nå han sier? ‘Om en liten stund skal ingen se ham.’ Vi forstår ikke det han sier.”

21 Jesus forstod at de ville spørre ham om dette. Og derfor sa han: “Spør dere hverandre hva det betydde at jeg sa: ‘Bare en liten stund til og dere skal ikke se meg lenger. Men en stund senere skal dere se meg igjen?’

22 Denne sannhet sier jeg: Dere skal gråte og sørge.

Og de av denne verden skal glede seg mens dere sørger.

Men deres sorg skal bli til glede.

23 En fødende kvinne har veer fordi tiden hennes er kommet. Men når barnet er født, husker hun ikke lenger smerten i glede over det mennesket som hun satte til verden.

24 Nå sørger dere altså. Men jeg skal se dere igjen, og da skal dere glede dere i deres hjerter.

Og den gleden skal ingen ta fra dere.

25 På den dagen skal dere ikke be meg om noe.

For denne sannhet sier jeg: Da skal min Far gi dere det som dere har bedt om i mitt navn.

26 Til denne tid har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Men be, så skal dere få, og deres glede skal bli fullstendig.

27 Dette har jeg talt til dere i bilder, men den tid kommer da jeg ikke skal tale i bilder, men fortelle dere rett ut om min Far.

28 På den dagen skal dere ikke be i mitt navn, for jeg sier at dere skal be til min Far.

29 For min Far har selv elsket dere

fordi dere har elsket meg og trodd at jeg er kommet fra Gud.

30 Jeg er kommet fra min Far til verden. Og nå skal jeg forlate verden og igjen gå til min Far.”

JOH 16:31-35. Seier over verden

31 Da sier disiplene: “Se! — nå taler du rett ut uten å tale i bilder.

32 Nå forstår vi at du vet alt, og at du ikke trenger å spørre noen om noe.

Derfor tror vi at du er kommet fra Gud.”

33 Jesus reagerte og sa: “Nå tror dere.

34 Men, se — den tiden skal komme, og den kommer snart, da dere skal bli spredt hver for seg og la meg være igjen alene.

Likevel er jeg ikke alene, for min Far er med meg.

35 Dette har jeg fortalt dere for at dere skal ha av min fred. Men i denne verden vil dere få trengsler. — Så fatt mot, for jeg har seiret over verden.”

JOH 17

Jesu øversteprestelige bønn

JOH 17:01-05. Jesus ber til sin Far

01 Etter at Jesus hadde sagt dette, løftet han øynene mot himlene og sa: “Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn, for at din Sønn også skal herliggjøre deg.

02 For du skal gi ham fullmakt over alt kjøtt for at han skal gi tiders liv til alle dem som du har gitt ham.

03 Og dette er tidernes liv:

Å kjenne deg, den eneste sanne Gud, og Jesus Kristus, ham som du har sendt ut.

04 Jeg har herliggjort deg på jorden og gjort ferdig den gjerning som du har gitt meg å utføre.

05 Og nå, Far, herliggjør meg hos deg selv med den herlighet jeg hadde fra før verden ble til.”

JOH 17:06-19. Jesus ber for disiplene

06 “Jeg har åpenbart ditt navn for de menneskene som du gav meg av denne verden. De var dine, men du gav dem til meg fordi de holdt ditt ord.

07 Nå vet de at alle som du har gitt meg, er fra deg.

08 For jeg har gitt dem de ord du gav meg, og de tok imot dem. De vet i sannhet at jeg er kommet fra deg, og de tror at du har sendt meg.

09 Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for dem som er av verden, men for dem som du har gitt meg, for de er dine.

10 Alle mine er dine, og de som er dine, er mine. Jeg blir herliggjort gjennom dem.

11 Jeg blir ikke lenger i verden. Men de blir i verden etter at jeg er kommet til deg. Hellige Far, bevar dem i ditt navn, det som du har gitt meg, slik at de kan være ett med oss, slik vi er ett.

12 Mens jeg var sammen med dem i verden, bevarte jeg dem i ditt navn, det som du har gitt meg. Og ingen er gått tapt unntatt han som er den tapte sønnen, og det for at Skriften skulle bli oppfylt.

13 Nå kommer jeg til deg, men dette sier jeg mens jeg er i verden, slik at de i fullt mål skal ha min glede i seg.

14 Jeg har gitt dem ditt ord, og verden hater dem. For de er ikke av verden, slik heller ikke jeg er av denne verden.

15 Jeg ber ikke om at du skal ta dem bort fra verden, men at du må bevare dem fra den onde.

16 For de er ikke av verden, slik jeg ikke er av verden.

17 Helliggjør dem i din sannhet. Ditt ord er sannheten.

18 Slik du sendte meg ut i verden, sender jeg dem ut i verden.

19 Jeg helliggjør meg, for at også de skal bli helliggjort i sannheten.”

JOH 17:20-26. Alle brødrene må være ett med Gud og Kristus

20 “Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som skal komme til å tro på meg på grunn av deres ord.

21 Jeg ber om at de alle må være ett med hverandre, slik du, Far, er med meg, og jeg med deg.

Jeg ber om at også de må være ett med oss, for at verden skal tro at du har sendt meg.

22 Den samme herlighet som du gir meg, skal jeg gi dem, for at de skal være ett slik vi er ett.

23 La dem være fullmodne i enhet for at verden skal vite at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du elsker meg.

24 Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være der jeg er. De skal se den herlighet som du har gitt meg, for du har elsket meg fra før verdens grunnleggelse.

25 Rettferdige Far, de av verden kjenner deg ikke, men jeg kjenner deg.

Og disse erkjenner at du har sendt meg.

26 Jeg har gjort deg kjent for dem, og jeg skal fortsette å gjøre deg kjent for dem.

For den kjærligheten som du har elsket meg med, skal også være for dem.”

JOH 18

Jesus blir tatt til fange

JOH 18:01-11. Judas forråder Jesus

01 Etter at Jesus hadde sagt dette, gikk han sammen med disiplene til den andre siden av bekken Kedron. Det var en olivenlund der som han gikk inn i sammen med disiplene.

02 Judas, som skulle overgi ham, viste også om dette stedet, for Jesus hadde

ofte hatt samlinger der sammen med disiplene.

03 Judas tok da med seg en avdeling fra vaktstyrken og kom dit sammen med noen fra overprestene og fariseerne. De hadde fakler og lamper og bar våpen.

04 Jesus, som visste hva som skulle skje med ham, stod da frem og spurte:

“Hvem leter dere etter?”

05 De svarte: “Jesus fra Nasaret.” Og Jesus sa: “Det er jeg.”

Judas, han som hadde overgitt ham, stod også sammen med dem.

06 Da Jesus sa ‘det er jeg,’ trakk de seg tilbake fra ham og falt til jorden.

07 Da spurte han igjen: “Hvem leter dere etter?” Og de svarte ham: “Jesus fra Nasaret.”

08 Jesus svarte og sa: “Jeg har sagt at det er jeg. Så hvis det er meg dere leter etter, så la de andre gå.”

09 Det var for at de ordene skulle bli oppfylt han sa: ‘Ikke én av dem som du har gitt meg, har gått tapt.’

10 Nå hadde Simon Peter et sverd. Han trakk det og svingte det mot en av øversteprestenes slaver, og han kuttet av ham øret. Slavens navn var Malkus.

11 Da befalte Jesus Peter: “Sett sverdet i sliren, for jeg må drikke av det begeret min Far har gitt meg.”

JOH 18:12-14. Øverstepresten Annas

12 Da pågrep avdelingen med soldater og jødene vaktstyrke Jesus og bandt ham.

13 De førte ham først til Annas, som var svigerfar til Kaifas, som var øversteprest det året.

14 Og Kaifas var den som hadde gitt jødene det rådet at det kunne være fordelaktig om ett menneske måtte dø for folket.

JOH 18:15-18. Peters første fornektelse

15 Simon Peter hadde fulgt etter Jesus sammen med en av de andre disiplene. Denne disippelen var godt kjent med øverstepresten. Derfor gikk han sammen med Jesus inn på gårdsplassen til øverstepresten.

16 Men Peter stod igjen utenfor porten. Den andre disippelen, han som var godt kjent med øverstepresten, kom da tilbake og spurte portvakten om han ville slippe inn Peter.

17 Da spurte en tjenestepike portvakten om Peter: "Er ikke det mennesket også en av disiplene hans?"

Men han svarte: "Det er jeg ikke!"

18 Slavene og vaktene gjorde opp en ild av trekull, for det var kaldt og de ville varme seg. Også Peter stilte seg opp for å varme seg.

JOH 18:19-24. Annas forhør

19 Øverstepresten spurte da Jesus ut om disiplene og læren hans.

20 Jesus svarte: "Jeg har talt åpent til verden. Jeg har ofte undervist i synagogene og i templet og på steder der jødene kommer sammen. Jeg har ikke talt i det skjulte.

21 Hvorfor forhører dere meg? Spør dem som har hørt meg. For, se — de vet hva jeg har sagt."

22 Da Jesus sa dette, gav en av vaktene som stod der, ham et slag med håndflaten og sa:

"Svarer du en øversteprest på den måten?"

23 Jesus svarte ham:

"Hvis jeg har sagt noe galt, så vitne for meg om hva som er galt.

Hvis ikke, hvorfor slår du meg?"

24 Da sendte Annas ham bundet til Kaifas, som også var øversteprest.

JOH 18:25-27. Peters andre og tredje fornektelse

25 Imens stod Simon Peter og varmet seg. Da var det noen som sa: "Er ikke du også en av disiplene hans!"

Men han nektet og svarte: "Det er jeg ikke!"

26 En av øversteprestens slaver, en slektning av ham som Peter hadde kuttet øret av, sier: "Jeg så deg i olivenlundene."

27 Da nektet Peter igjen.

Og med det samme gol en hane!

JOH 18:28-39. For Pilatus

28 Så ble Jesus ført fra Kaifas til Pretoriet.* Det var nå tidlig på morgenen.

Men selv gikk ikke jødene inn i Pretoriet, for at de ikke skulle bli urene. For de skulle snart ete påskemåltidet.

*Guvernør Pontius Pilatus' hovedkvarter

29 Derfor gikk Pilatus ut og spurte dem: "Hvilke anklager retter dere mot dette mennesket?"

30 De svarte og sa: "Hvis han ikke var en forbryter, ville vi ikke ført ham frem for deg."

31 Da sa Pilatus: "Ta og døm ham etter deres lov!" Da sa jødene: "Men det er ulovlig for oss å ta livet av noen!"

32 (Dette var for at Jesu ord skulle bli oppfylt da han fortalte om det og gjorde kjent hvilken død han måtte lide.)

33 Så gikk Pilatus inn i Pretoriet igjen. Så kalte han Jesus til seg og spurte ham: "Er du jødernes konge?"

34 Jesus svarte og sa: "Sier du dette av deg selv eller har noen andre fortalt deg noe?"

35 Pilatus svarte: "Jeg er da ikke en jøde! Det var ditt folk og overprestene som overgav deg til meg.

Hva har du gjort?"

36 Jesus sa: "Mitt rike er ikke av denne verden. Hvis mitt rike hadde vært

av denne verden, ville mine vaktmenn ha kjempet for meg for at jeg ikke skulle blitt overgitt til jødene. Men nå er ikke mitt rike herfra.”

37 Pilatus spurte da: “Så du er konge likevel?” Jesus svarte: “Jeg er konge. — Til dette ble jeg født og til dette kom jeg til verden: For å vitne om sannheten. Og alle som er av sannheten, skal høre min røst.”

38 Pilatus spurte: “Hvilken sannhet?” Så gikk han ut igjen til jødene og sa:

“Jeg finner ingen skyld hos ham!”

39 Men det er vanlig at én blir løslatt i påsken. Vil dere at jeg skal løslate jødernes konge for dere?”

JOH 18:40. Gi oss Barabbas

40 Da ropte alle tilbake og sa: “Ikke ham, men Barabbas!”

Og Barabbas var en røver.

JOH 19

Det er ferdig

JOH 19:01-04. Soldatene holder Jesus for narr

01 Da tok Pilatus Jesus og fikk ham pisket.

02 Soldatene flettet en krans av torner og satte den på hodet hans. Deretter hengte de på ham en purpurfarget kappe.

03 De sa: “Vær hilset, du jødernes konge!”

Og de slo ham med håndflatene.

04 Så gikk Pilatus ut igjen og sa: “Se! — jeg fører ham ut til dere. Men dere skal vite at jeg ikke finner skyld hos ham!”

JOH 19:05-16. Dommen

05 Da Jesus kom ut med en tornekrans og en purpurrød kappe på seg, sa Pilatus til dem:

“Se! — for et menneske!”

06 Da overprestene og vaktene så ham, ropte de: “Staurfest ham!* Staur-

fest* ham!” Da sa Pilatus: “Ta og staurfest* ham dere, for jeg finner ingen skyld hos ham!”

*gr. stauroo = staure

07 Men jødene svarte: “Vi har loven, og etter loven skal han overlates til døden, for han har gjort seg selv til Guds Sønn!”

08 Da Pilatus hørte hva som ble sagt, ble han enda mer engstelig og gikk inn i Pretoriet igjen.

09 Han spurte ut Jesus: “Hvor er du fra?” Men Jesus gav ham ikke noe svar.

10 Da sa Pilatus: “Vet du ikke at jeg har fullmakt til å staurfeste* deg? Og jeg har fullmakt til å løslate deg!”

*gr. stauroo = staure

11 Jesus svarte: “Du har ingen fullmakt over meg unntatt den som du har fått ovenfra. Derfor har de som overgav meg til deg, større synd.”

12 Etter dette ville Pilatus løslate ham, men jødene ropte: “Hvis du løslater ham, er du ikke keiserens venn! For alle som vil gjøre seg til konge, setter seg opp mot keiseren!”

13 Da Pilatus hørte at de sa dette, førte han Jesus ut og satte domstol på et sted som ble kalt Brolegningen, på hebraisk Gabbatha.

14 Det var forberedelsesdagen til påskefeiringen; rundt den sjetten timen. Og han sa til jødene: “Se! — kongen deres!”

15 Men de ropte: “Ta ham bort! Ta ham bort! Staurfest* ham!” Da spurte Pilatus:

*gr. stauroo = staure

“Skal jeg staurfeste* kongen deres?”

Overprestene svarte: “Vi har ingen annen konge enn keiseren!”

16 Da overgav han ham til å bli staurfestet.*

*gr. stauroo = staure

De pågrep Jesus og førte ham bort.

JOH 19:17-22. Jødernes konge

17 Han bar stauren* til de kom frem

til det stedet som blir kalt Hodeskallen, det som på hebraisk blir kalt Golgotha.

*gr. stauros = staur

18 Der ble han staurfestet* sammen med to andre — den ene på den ene siden av ham og den andre på den andre siden av ham, med Jesus mellom dem.

*gr. stauroo = staure

19 Pilatus skrev en tittel og festet den til stauren.* Der stod: **JESUS FRA NASARET, JØDENES KONGE.**

20 Denne tittelen ble lest av mange jøder, for stedet der Jesus ble staurfestet,* lå nær byen. Den var skrevet på hebraisk, gresk og latin. *gr. stauroo = staure

21 Men da sa overprestene til Pilatus: “Skriv ikke at han *var* jødernes konge, men at han *sa* at han var jødernes konge.”

22 Pilatus svarte: “Det jeg har skrevet, har jeg skrevet.”

JOH 19:23-24. Jesu kjortel

23 Da soldatene hadde staurfestet* Jesus, tok de kappen hans og delte den i fire deler, en til hver av soldatene. Men ikke kjortelen hans, for kjortelen var strikket ovenfra i ett stykke uten søm.

*gr. stauroo = staure

24 De sa til hverandre: “La oss ikke rive den i stykker, men la oss trekke lodd om hvem som skal overta den.” Det skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt:

‘De delte min kappe mellom seg, men min underkledning kastet de lodd om.’
Og nå gjorde soldatene det! SAL 22:19

JOH 19:25-27. Se — din mor

25 Ved Jesu staur* stod hans mor og hans mors søster, Maria til Klopas og Maria fra Magdala. *gr. stauros = staur

26 Da Jesus så at hans mor stod der, og den disippelen han elsket, sa han til sin mor: “Kvinne, se — din sønn.”

27 Og til disippelen: “Se — din mor.”
Da tok disippelen henne hjem til seg.

JOH 19:28-30. Jesus dør

28 Senere, da han visste at alt allerede var ferdig av det som etter Skriften skulle bli fullført, sa han: “*Jeg er tørst.*”

SAL 22:15

29 Det stod en krukke full med sur vin der. De fylte en svamp med den sure vinen, festet den til et bambusrør og holdt den opp mot munnen hans.

30 Da Jesus hadde tatt imot den sure vinen, sa han: “Det er fullført.”

Så bøydde han hodet og overgav ånden.

JOH 19:31-37. Han som de spiddet

31 Deretter var det jødernes forberedelsesdag, og for at legemene ikke skulle bli hengende på staurene* under de store sabbatene, ba de Pilatus om å knekke beina deres, så de kunne bli tatt ned.

*gr. stauros = staur

32 Da kom soldatene og knekket beina på den første av dem, og deretter på den andre som var sturfestet* sammen med ham.

*gr. stauroo = staure

33 Da de kom til Jesus og så at han allerede var død, knekket de ikke hans bein.

34 Men en av soldatene stakk spydet inn i siden på ham, og straks kom det ut blod og vann.

35 (Han som så dette, er han som vitner om det, og hans vitneforklaring er sann! Han vet at han forteller sannheten for at dere skal tro det.)

36 Dette skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt:

‘Ikke ett bein skal knekkes.’ 2MO 12:46

37 Igjen, et annet sted, sier Skriften: *‘De skal se en som de skal spidde.’*

SAK 12:10

JOH 19:38-42. I Josefs gravkammer

38 Deretter spurte Josef fra Arimatea,

som var en av Jesu disipler, men holdt det skjult av frykt for jødene, Pilatus om å få ta ned Jesu legeme. Pilatus tillot det, og Josef kom da og tok ned Jesu legeme.

39 Også Nikodemus som tidligere hadde besøkt Jesus om natten, kom dit med en blanding av myrra og aloë, omtrent hundre pund.

40 Så tok de ned Jesu legeme. Og de svøpte det inn i lintøystrimler med den velluktende oljen, slik jødenes begravelsesskikk var.

41 Ved det stedet der han ble staurfestet,* lå en olivenlund og ved olivenlundens var det et nytt gravkammer som ingen noen gang var blitt lagt i.

*gr. stauroo = staure

42 De la Jesus der på grunn av at det var jødernes forberedelsesdag, og gravkammeret lå like i nærheten.

JOH 20

Jesus er oppreist

JOH 20:01-10. Graven er tom

01 Tidlig på morgenen dagen etter sabbatene, i mørket, gikk Maria fra Magdala til graven. Hun oppdaget at steinen var tatt bort fra inngangen.

02 Hun kom løpende til Simon Peter og den andre disippelen, ham som Jesus elsket, og sa: “De har tatt Herren bort fra gravkammeret, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham!”

03 Peter gikk da ut sammen med den andre disippelen, for de ville dra av sted til gravkammeret.

04 De to løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først til gravkammeret.

05 Han bøyde seg og så inn, men bare lintøystrimlene var der. Derfor gikk han ikke inn.

06 Så kom Simon Peter, som fulgte etter ham, og gikk inn i gravkammeret.

Også han så lintøystrimlene som lå der.

07 Men gravduken, den som Jesus hadde hatt rundt hodet, lå ikke sammen med lintøystrimlene. Den var foldet sammen på et sted for seg selv.

08 Nå kom også den andre disippelen, han som var kommet først, inn i gravkammeret. Han så, og trodde.

09 (De forstod ennå ikke ut fra Skriften at han skulle stå opp fra de døde.)

10 Så dro disiplene tilbake til sitt eget sted.

JOH 20:11-18. Jesus er stått opp fra de døde

11 Men Maria stod ute foran gravkammeret og gråt høylytt. Så bøyde hun seg inn i gravkammeret.

12 Og hun så to budbringere i hvitt som satt der, den ene ved hodet og den andre ved føttene av det stedet der Jesu legeme hadde ligget.

13 Og hun sa: “Hvorfor har dere tatt bort Herren uten å si hvor dere har lagt ham?”

14 Da hun hadde sagt dette, snudde hun seg og så at Jesus stod bak henne.

Men hun visste ikke at han var Jesus.

15 Han spurte: “Kvinne, hvorfor gråter du? Hvem leter du etter?” Hun trodde at han var gartneren og sa:

“Herre, hvis du har båret ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham!”

16 Jesus sa: “Maria.” Da snudde hun seg mot ham og utbrøt:

“Rabboni!” Det vil si: ‘Min lærer!’

17 Jesus sa: “Ikke rør meg, for jeg har ennå ikke steget opp til min Far. Men gå til mine brødre og si til dem: Jeg skal stige opp til min Far og deres Far, til min Gud og deres Gud.”

18 Maria fra Magdala kom da og for-

talte til disiplene at hun hadde sett Herren, og at han hadde sagt dette til henne.

JOH 20:19-23. Fred være med dere

19 Så, om kvelden den samme dagen, den første dagen etter sabbatene, var disiplene samlet bak lukkede dører, for de engstet seg for jødene. Da kom Jesus og stod midt iblant dem! Han sa: “Fred være med dere.”

20 Da han hadde sagt dette, viste han dem hendene sine og siden. Og disiplene ble glade da de så at han var Herren.

21 Da sa Jesus igjen: “Fred være med dere, for slik jeg ble utsendt av min Far, sender også jeg dere.”

22 Da han hadde sagt dette, pustet han på dem og sa:

“Ta imot Den hellige ånd.

23 Hver den som dere tilgir hans synd for, skal være den som er tilgitt.

Og hver den som dere fastholder hans synd for, skal være den som har fått sin synd fastholdt.”

JOH 20:24-29. Tvileren Tomas

24 Men Tomas, eller Didymus, det vil si ‘tvillingen,’ en av de tolv, var ikke der da Jesus kom.

25 Og da de andre disiplene fortalte ham: “Vi har sett Herren,” svarte han:

“Hvis jeg ikke får se merket etter naglene i hendene hans og sette fingeren på dem, og også legge hånden min over siden hans, tror jeg det ikke!”

26 Etter åtte dager var disiplene igjen inne, og Tomas var med dem. Da kom Jesus gjennom lukket dør og stod midt iblant dem.

Han sa: “Fred være med dere.”

27 Da sa han til Tomas:

“Kom med fingeren din, for, se — her er hendene mine. Og rekk ut hånden din og legg den over siden min. — Du vantro. Tro.”

28 Da utbrøt Tomas: “Min Herre og min Gud!”

29 Da sa Jesus til Tomas: “Fordi du har sett, tror du. Velsignet er de som ikke har sett, men tror.”

JOH 20:30-31. For at dere skal tro at Jesus er Kristus

30 Mange andre tegn enn disse gjorde Jesus fremfor disiplene, men disse er det ikke skrevet om i denne rullen.

31 Og dette er skrevet for at dere skal tro at Jesus er Kristus, Guds Sønn, og for at dere skal ha liv gjennom hans navn.

JOH 21

Et troverdig vitne

JOH 21:01-14. Måltidet er klart

01 Etter dette manifesterte Jesus seg igjen for disiplene ved sjøen Tiberias.

Slik manifesterte han seg:

02 Sammen var Simon Peter, Tomas, kalt ‘tvillingen,’ Natanael fra Kana i Galilea, sønnene til Sebedeus, og to andre av disiplene.

03 Simon Peter sa: “Jeg drar ut og fisker.” De andre svarte: “Vi blir med deg.” Så gikk de ut og rett ombord i båten.

Men den natten fikk de ingen fangst.

04 Allerede tidlig på morgenen skjedde det:

Jesus stod i strandkanten! Men disiplene så ikke at han var Jesus.

05 Da sa Jesus til dem:

“Barn, har dere noe å ete?”

Og de svarte: “Ingenting!”

06 Han sa: “Kast ut garnet deres på høyre side av båten, så får dere noe.”

Og da de hadde kastet det, måtte de etterpå streve med å dra det inn på grunn av mengden av fisk.

07 Da sa den disippelen som Jesus elsket, til Peter: “Det er Herren!” Da tok Peter på seg fiskertrøya, for han hadde vært bar ovenfra, og kastet seg i sjøen.

08 De andre disiplene kom etter i båten. De var bare et stykke fra land, rundt to hundre alen.* Og de slepte fiskegarnet etter seg.

*pechus, alen, albuelengde (fra albuen til ytterst på langfingeren) = 44,5 cm

09 Da de kom på land, så de en kullild der til å legge fisken på. Og der var brød.

10 Jesus sa til dem: "Kom med noe av fisken som dere nettopp fikk."

11 Simon Peter gikk uti og dro garnet på land. Det var fullt av store fisker, til sammen hundre og femtite stykker. Men selv med så mye fisk, revnet ikke garnet.

12 Jesus sa: "Kom og ét." Men ingen av disiplene våget å spørre:

"Hvem er du?"

For de visste at han var Herren.

13 Da kom Jesus, tok brødet og gav dem. Og han gjorde det samme med fiskene.

14 Dette var tredje gang Jesus manifesterte seg for disiplene etter at han var oppreist fra de døde.

JOH 21:15-19. Peters skjebne

15 Etter at de hadde spist, sa Jesus til Simon Peter: "Simon, Jonas sønn, elsker du meg mer enn de andre?"

Han svarte: "Ja, Herre, du vet at jeg elsker deg."

Han sa: "Fø mine lam."

16 Igjen spurte Jesus for andre gang: "Simon, Jonas sønn, elsker du meg?"

Han svarte:

"Ja, Herre, du vet at jeg elsker deg."

Jesus sa: "Gjet mine sauer."

17 For tredje gang spurte han:

"Simon, Jonas sønn, elsker du meg?"

Det såret Peter at Jesus spurte for tredje gang om han elsket ham.

Han svarte: "Herre, du vet alt. Du vet at jeg elsker deg!"

Jesus sa: "Fø mine sauer."

18 For denne sannhet sier jeg: Da du var yngre, bandt du selv opp om deg og gikk dit du ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut dine hender og la andre binde opp om deg for å føre deg dit du selv ikke vil gå."

19 Han sa dette for å antyde hva slags død han skulle ære Gud med.

Og da han hadde sagt det, sa han:

"Følg meg."

JOH 21:20-23. Johannes' skjebne

20 Da snudde Peter seg og så at den disippelen som Jesus elsket, fulgte etter ham.

(Det var han som lenet seg til hans bryst under måltidet og spurte: 'Herre, hvem skal overgi deg?')

21 Da Peter så at det var ham, spurte han Jesus: "Herre, hva med ham?"

22 Jesus svarte: "Hvis jeg vil han skal være til jeg kommer, hva er det for deg? — Følg du meg."

23 Dermed spredte et rykte seg, og det spredte seg fra brødrene, at denne disippelen ikke skulle dø.

Men Jesus sa ikke at han ikke skulle dø, men: "Hvis jeg vil at han skal være til jeg kommer, hva er det for deg?"

JOH 21:24. Det levende vitnet

24 Den disippelen som har vært vitne til dette, har skrevet det ned, og dere skal vite at hans vitneforklaring er sann.

JOH 21:25. Jesu gjerninger

25 Jesus gjorde mange andre store gjerninger enn disse. Hvis alle ble skrevet ned, hver for seg, tror jeg ikke at noen i verden selv kunne ta imot de rullene som da måtte skrives.

05 Gjerningene

(Apostlenes gjerninger)

Som tittelen skulle tilsi, handler Gjerningene om apostlenes forkynnelse og deres spredning av det budskapet Jesus etterlot seg, først til jødene, deretter til samaritanerne og til slutt til folkeslagene, de etniske. (GJE 01:08)

Jesus gav Peter nøklene til himlenes rike, (MAT 16:14-20) og han brukte dem opp etter hvert som Den hellige ånd ble utøst, først over jødene, så over samaritanerne og til slutt over folkeslagene. Etter at den første av folkeslagene, hærføreren Kornelius, fikk Den hellige ånd og ble døpt med hele sin husholdning i år 36 v.t., hører vi ikke mer til Peter annet enn at han blir nevnt et par ganger av Paulus.

Peter blir presentert i kapitlene 01-13.

Fra kapittel 13 handler Gjerningene om apostelen Paulus' reiser, hans forkynnelse, og opprettelsen av nye kristne menigheter blant folkeslagene, fra Antiokia til Rom.

Gjerningene, Paktens 44. bok, er skrevet av den greske legen Lukas. På samme måte som budskapet etter Lukas, er Gjerningene adressert til 'theofilus,' til 'den som elsker Gud'

Det er vanlig akseptert at Paulus aldri ble løslatt fra sitt andre fangenskap, men at han til slutt måtte bøte med livet på keiser Neros befaling. Ikke bare ble Paulus gjennom sin forkynnelse en blant dem som gjorde større gjerninger enn Kristus, (JOH 14:14) men han ble med sine 14 brev til menighetene og til sine medarbeidere også kjent som Den nye paktens fremste skriver basert på de store åpenbaringene han fikk. (1KO 13:12)

PAKTENs inndeling i kapitler følger ikke standarden som til nå har vært vanlig. For å gjøre Paulus' reiser og forkyn-

nelse mer oversiktlig, er PAKTEN inndelt etter Paulus' misjonsreiser. Det gjelder bare noen av de kapitlene som handler om Paulus, fra kap. 13-28. Ved sammenligning med andre oversettelser kan dette være greit å være klar over. PAKTEN presenterer også Paulus' skriv i den rekkefølgen han selv skrev dem.

GJE 01 Jødenes tid

Opprykkelsen

GJE 01:01-03. Til alle gudselkere

01 Mitt første skriv til dere som elsker Gud,* var om alt det Jesus begynte å gjøre, og det han underviste, frem til den dagen da han ble tatt opp. *gr. theofilus

02 Det skjedde etter at han ved Den hellige ånd gav sine befalinger til de apostlene som han hadde utvalgt.

03 Og det var dem han viste seg levende for etter lidelsene. Han gav dem mange tegn og åpenbaringer i førti dager, og han talte til dem om Guds rike.

GJE 01:04-08. Den hellige ånds kraft

04 Mens han var sammen med dem og forklarte dem, befalte han: 'Hold dere i Jerusalem og vent der på gaven fra min Far, den som dere har hørt om.'

05 For Johannes dømte med vann, men dere skal bli døpt med Den hellige ånd ikke mange dager heretter.'

06 En gang da de var sammen med ham, spurte de: 'Herre, vil du på den tiden gjenopprette riket for Israel?'

07 Han svarte: 'Det er ikke for dere å vite tider eller stunder som min Far har underlagt sin egen myndighet.'

08 Men dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere. Da skal dere være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria, og til de fjerneste steder på jorden.'

GJE 01:09-11. I skyen

09 Da han hadde sagt dette, så de at han ble løftet opp i en sky.

Og han fortsatte oppover borte fra øynene deres.

10 De stod og stirret opp mot himlene mens han var på vei bort fra dem. Og se! — da stod to hvitkledde menn ved siden av dem!

11 De sa: “Menn fra Galilea, hvorfor står dere og stirrer opp mot himlene? Den Jesus som ble tatt opp til himlene, skal komme tilbake på den samme måten som dere har sett ham stige opp til himlene.”

GJE 01:12-14. Tilbake i Jerusalem

12 Så dro de tilbake til Jerusalem fra det fjellet som blir kalt Olivenhøyden. Det er en sabbatsreise fra Jerusalem.

13 Da de kom frem, gikk de opp til loftsalen der de holdt til. Det var Peter, Johannes, Jakob og Andreas, Filip, Tomas, Bartolomeus, Matteus, Jakob til Alfeus, Simon seloten og Judas til Jakob.

14 Alle disse holdt sammen som én enhet i bønn og påkallelse. Sammen med dem var også noen av kvinnene, og Maria, Jesu mor, og brødrene hans.

GJE 01:15-19. Judas' begravelse

15 I disse dagene stod Peter frem blant disiplene, en menneskemengde i et antall på rundt hundre og tjue personer, og sa:

16 “Menn, brødre: Dette skriftord måtte bli oppfylt; det som David hadde forutsagt ved Den hellige ånd angående Judas — han som ble veiviser for dem som pågrep Jesus.

17 Han ble regnet som en av oss og fikk del i den samme tjenesten.

18 Nå ble det kjøpt et jordstykke for den urettferdighetslønnen.

Der falt han hodestups. Og det skjed-

de da han falt hodestups, at buken ble re-
vet opp og alle innvollene veltet ut.

19 Alle som bodde i Jerusalem fikk vite dette. Derfor kalte de dette jordstykket på sitt eget språk for *Akaldama*. Det er *Blodåkeren*.”

GJE 01:20-25. Judas' etterfølger

20 “Det står skrevet i Salmenes skrift-
rull: ‘*La hans sted bli øde, la ingen bo på det,*’ og ‘*La en annen overta hans tjeneste.*’

SAL 69:26, SAL 109:08

21 Derfor må det være en som har vært sammen med oss hele tiden mens Herren Jesus gikk inn og ut iblant oss — fra han ble døpt av Johannes til han ble tatt opp fra oss.

22 Det må også være en som var vitne til hans oppstandelse.”

23 Da stod det om to: Josef, kalt Barsabbas, også kjent som Justus, og Mattias.

24 Og de ba og sa:

“HERRE,* du kjenner alles hjerter. Vis oss hvem av disse to vi skal velge.

*JHVH

25 Og slik kan han få del i den tjenesten som apostel som Judas forskuslet ved å gå til sitt eget sted.”

26 De overlot det til loddtrekning, og loddet falt på Mattias.

Og deretter ble han regnet sammen med de elleve som apostel.

GJE 02**Peters første nøkkel til himlenes rike*****GJE 02:01-04. Jødene får Den hel-
lige ånd***

01 Da pinsedagen kom, var de alle* samlet på samme sted.

*de tolv, jf. vers 01:26, 02:04, 02:07

02 Da skjedde det at det plutselig kom en lyd fra himlene, som en kraftig stormvind.

Og den fylte hele huset der de oppholdt seg.

03 Da fikk de se noe som lignet tunger av ild. De ble fordelt slik at de satte seg én på hver av dem.

04 Da ble de alle* fylt med Den hellige ånd, og de begynte å tale i fremmede tungemål, alt etter som de ved ånden ble gitt å uttale seg på.

*de tolv, jfr. vers 01:26, 02:04, 02:07

GJE 02:05-13. Til jødernes store forundring

05 I Jerusalem bodde det blant jødene mange gudfryktige menn av alle folkeslag under himlene.

06 Dermed ble det som om det hadde skjedd et drap, for da de hørte lyden, samlet en forvirret folkemengde seg, for hver og én av dem hørte at de talte på deres eget språk.

07 Alle som var til stede, ble fulle av forundring og spurte hverandre: "Se! — er ikke alle som snakker, galileere?"

08 Hvordan kan vi da høre at de snakker det samme språket som er fra det stedet hvor vi ble født?"

09 De var partere, medere, elamitter, innbyggere fra Mesopotamia,* Judea, Kappadokia, Pontus og Asia.

*mellom to elver, (Eufrat og Tigris)

10 Og de var fra Frygia, Pamfylia og Egypt, og fra de områdene av Libya som grenser til Kyrene, de var besøkende fra Rom, jøder og proselytter.

11 Også kretere og arabere hørte at de talte om Guds storhet på deres tungemål.

12 De som var tilstede, var i stor villrede og spurte hverandre: "Hva kan dette bety?"

13 Men andre holdt dem for narr og sa: "De er beruset på nygjæret vin!"

GJE 02:14-39. Peters tale i Jerusalem

14 Da stod Peter frem sammen med de elleve, hevet stemmen og talte til dem: "Jødiske menn, og alle dere som bor i Jerusalem. Legg godt merke til den kunnskap jeg nå tilkjennegir for dere!"

15 De er ikke beruset slik dere tror! Det er bare den tredje* timen på dagen!

*mellom klokken åtte og ni om morgenen

16 Men dette er talt ved profeten Joel:

17 *'Slik skal det være i de siste dager,'* sier Gud. *'Da skal alt kjøtt bli overøst av min ånd. Deres sønner og døtre skal profetere, deres unge menn skal se i syner og deres eldste skal drømme drømmer.*

18 *Også over slaver og slavinner vil jeg utøse av min ånd i de dager, og de skal profetere.*

19 *Jeg skal gi under på himlene der oppe og tegn på jorden der nede — blod, ild og røykskyer!*

20 *Solen skal bli til mørke og månen til blod før Jehovahs store og mektige dag kommer!*

21 *Men det skal være slik at alle som påkaller Jehovahs navn, skal bli reddet!'*

JOE 02:28-32

22 Israelittiske menn, hør disse ord:

Jesus fra Nasaret ble utsendt av Gud med kraft til å utøve under og tegn midt iblant dere, som dere vet.

23 Han ble fremstilt for og dømt av Rådet, og etter Guds forutviten overgitt i ondes hender for å bli festet til et tre og drept.

24 Men Gud reiste ham opp og løste ham fra dødens smerte, for døden skulle ikke ha kraft til å holde på ham.

25 Det var om ham David talte da han forutsa:

'Jehovah er alltid fremfor meg ved min høyre hånd, for at jeg ikke skal rokkes.

26 *Derfor var mitt hjerte lykkelig, og min tunge frydet seg, for at også mitt kjøtt skal hvile i håp.*

27 *For du skal ikke etterlate min sjel i graven, og heller ikke la din hellige gå i forråtnelse.*

28 *Du har gjort livets vei kjent for meg og fylt meg med glede fremfor deg.*
SAL 16:08-11

29 Menn, brødre! — Jeg kan fastslå med frimodighet at patriarken David døde og ble begravd, og hans gravsted er fremdeles hos oss til denne dag.

30 Og han var gjort kjent med, som profet, at Gud hadde sverget med en ed å oppreise en frukt fra hans kjønnslem etter kjøttet, Kristus, og sette ham på tronen.

31 Han fikk forutse det som var talt om Kristus — at hans sjel ikke skulle bli etterlatt i graven for at hans kjøtt ikke skulle gå i forråtnelse.

32 Denne Jesus ble oppreist av Gud, noe vi alle kan vitne om.

33 Derfor ble han oppløftet til Guds høyre hånd, og etter sin Fars løfte om å gi oss av Den hellige ånd har han overøst oss med den — slik dere nå ser og hører.

34 Men David steg ikke opp til himlene.

35 For han sier selv: *'Jehovah sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd til jeg har lagt dine fiender som fotskammel for dine føtter.'*
SAL 110:01

36 Derfor skal alle i Israels hus være fullt klar over at Gud har gjort den Jesus som dere staurfestet,* til både Herre og Kristus!"
*gr. stauroo = staure

37 Da de hørte det, stakk det dem i hjertet, og de spurte Peter og de andre apostlene: "Menn, brødre, hva skal vi gjøre?"

38 Peter svarte: "Vis anger og døm

dere, hver og én i Jesu Kristi navn, og få tilgivelse for deres synder. Da kan dere få av Den hellige ånd som gave.

39 Løftet gjelder dere og deres barn, og alle som er langt borte, så mange som HERREN* vår Gud vil kalle til seg."

*JHVH

GJE 02:40-47. Guds og Kristi kirke

40 Med mange andre ord vitnet han og formante dem. Han sa:

"Bli reddet fra denne vrang slekt!"

41 De som da gledet seg og var motakelige for hans ord, ble døpt på samme dag, og rundt tre tusen sjeler ble lagt til de andre.

42 Og de holdt fast ved apostlenes lære i et fellesskap med brødsbrytelse og bønn.

43 Og hver sjel ble fylt med ærefrykt av de mange under og tegn som skjedde ved apostlene.

44 Og alle som trodde på det samme som dem selv, hadde alt felles.

45 De solgte sine eiendommer og eiendeler og delte med alle som hadde trengsel.

46 Og de fortsatte dag etter dag å møtes i templet. De brøt brødet i sine hjem, og de åt sin mat med glade og oppriktige hjerter.

47 De priste Gud og hadde hele folkets nåde. Og HERREN* la dag etter dag dem til menigheten som skulle bli reddet.

*JHVH

GJE 03

Gjeringer og forkynnelse

GJE 03:01-10. Peter helbreder en lam

01 Så gikk Peter og Johannes sammen til bønnetimen i templet. Det var i den niende timen.

02 En mann som hadde vært krøpling fra fødselen av, ble båret til den tempel-

porten som ble kalt Dekor. Og dag etter dag satt han og ba om barmhjertighetsgaver da de gikk inn i templet.

03 Da han så at Peter og Johannes skulle gå inn i templet, spurte han om en barmhjertighetsgave.

04 Peter stirret på ham, men Johannes sa: "Se på oss!"

05 Da så han oppmerksomt på dem i forventning om å få noe.

06 Da sa Peter: "Sølv eller gull har vi ingenting av, men av det vi har, skal du få: I Jesu Kristi fra Nasarets navn, reis deg opp og gå omkring!"

07 Han tok tak i hans høyre hånd og reiste ham opp. Og straks ble føttene og anklene hans styrket.

08 Så hoppet han opp, stod, og gikk omkring. Straks gikk han inn i templet og hoppet rundt og priste Gud.

09 Og hele folket så at han gikk rundt og priste Gud.

10 De kjente ham igjen som den lamme som satt og spurte etter barmhjertighetsgaver ved tempelporten Dekor. Og de ble fylt av undring og forbløffelse da de så det som var skjedd med ham.

GJE 03:11-26. I Salomos søylegang

11 Den lamme, som var leget, holdt seg til Peter og Johannes, for folk stimlet sammen om dem ved porten til det stedet som ble kalt Salomos søylegang.

12 Da Peter så dette, reagerte han: "Israelittiske menn, hvorfor overrasker dette dere som om dere skulle tro at vi av egen kraft og fromhet har gjort at han kan gå omkring?"

13 Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, ham som dere overgav til Pilatus og fornektet fremfor ham slik at Pilatus dømte ham til døden.

14 For dere fornektet den Hellige og

Rettferdige og ba om at en morder måtte bli benådet.

15 Dere drepte den Livets fyrste som Gud reiste opp fra de døde, noe vi var vitner til.

16 Det er ved hans navn, ved troen på hans navn, at denne mannen, som dere ser og kjenner, har fått ny styrke. Og det er gjennom troen på ham denne mannen er blitt helt frisk fremfor dere alle.

17 Og nå, brødre, vet vi at dere gjorde det i uvitenhet, slik også rådsmennene gjorde.

18 For det var forutsagt ved alle profetene at Kristus måtte lide, og slik ble det oppfylt.

19 Vis derfor anger og omvend dere i deres hjerter, for at det som er fra den tiden skal bli utvisket. Forny dere og still dere fremfor HERREN.* *JHVH

20 Da vil han sende dere Jesus Kristus, han som er blitt forkynt for dere.

21 Han er den som himlene skal ta imot inntil den tiden kommer da Gud skal gjenopprette alt det som han har talt om gjennom sine hellige profeters munn fra denne tidens begynnelse.

22 For Moses har sannelig sagt til fedrene: *'En Profet som meg skal Jehovah din Gud oppreise for deg og dine brødre, og dere skal lytte til alt han taler til dere.'*

23 *Men hver sjel som ikke vil høre på det den Profeten har å si, skal bli utslettet fra sitt folk.'* 5MO 18:15-19

24 For alle profetene fra Samuel, og alle som kom etter ham, har også forutsagt disse dagene.

25 Dere er sønner av profetene og av den pakt Gud sluttet med deres fedre da han sa til Abraham: *'Gjennom din sæd skal alle folk på jorden bli velsignet.'*

1MO 26:04

26 Etter at Gud hadde oppreist sin tjener Jesus, sendte han ham som en velsignelse for alle som ville omvende seg fra sine onde gjerninger.”

GJE 04

De første forfølgelsene

GJE 04:01-04. Peter og Johannes

01 Mens de talte til folket, kom prestene, lederen for tempelvaktene og saddukeerne, og stilte seg foran dem.

02 De ble kraftig opprørt fordi apostlene underviste folket og forkynte at Jesus var blitt oppreist fra de døde.

03 Da ble de pågrepet og satt i fengsel til neste morgen, for det var allerede kveld.

04 Men mange som hørte deres ord, trodde på dem.

Antall menn der var rundt fem tusen.

GJE 04:05-12. Peters forsvarstale

05 Det skjedde om morgenen: Rådsmennene, de eldste og de skriftlærde møttes i Jerusalem.

06 Og øverstepresten Annas var til stede sammen med Kaifas, Johannes, Aleksander og forskjellige andre av øversteprestens og presteskapets slektninger.

07 De ble fremstilt fremfor dem, og de befalte: “Ved hvilken kraft eller i hvilket navn gjør dere dette?”

08 Da svarte Peter, som var fylt av Den hellige ånd: “Folkets råds menn og dere eldste blant Israel:*

*Jakobs sønner

09 Hvis det er slik at vi på denne dag skal bli forhørt for å ha gjort en god gjerning mot et sykt menneske slik at han ble reddet, så skal dere og hele Israels folk vite dette:

10 Det er i Jesu Kristi fra Nasarets navn, ham som dere staurfestet,* men som Gud oppreiste fra de døde, denne mannen nå kan stå fremfor dere helt frisk.

*gr. staurōo = staure

11 Han var *‘steinen som dere bygningmenn forkastet, men som nå er blitt hodesteinen.’*

SAL 118:22

12 Det er ingen redning i noen annen, for det finnes ikke noe annet navn under himlene gitt til mennesker, som kan redde dere.”

GJE 04:13-22. Stilt for retten

13 Da de så Peters og Johannes’ frimodighet og måtte erkjenne at de var utdannede og ulærde mennesker, ble de forundret. Og de måtte erkjenne at de hadde vært sammen med Jesus.

14 Og fordi de så det mennesket som var blitt helbredet stå sammen med dem, kunne de ikke motsi dem på noen måte.

15 Så befalte de dem å forlate Sandhedrinet for å rådføre seg med hverandre.

16 De sa: “Hva skal vi gjøre med disse menneskene? For alle kjenner til det tegnet som har skjedd, for det er gjort kjent for alle som bor i Jerusalem, og ingen kan benekte det.

17 Men for at denne trusselen ikke skal spre seg blant et flertall av folket, må vi true disse menneskene til heretter ikke å tale i dette navnet!”

18 Så kalte de dem inn igjen, og de befalte dem aldri mer å tale eller å under vise i Jesu navn.

19 Men Peter og Johannes reagerte og sa: “Om det er rett fremfor Gud å høre mer på dere enn på Gud, kan dere selv dømme om.

20 Men vi kan ikke la være å tale om det som vi har sett og hørt!”

21 Da truet de dem enda strengere, men de kunne ikke finne noen måte å straffe dem på for hele folket lovpriste Gud for det som hadde skjedd.

22 For det mennesket som dette helbredelsestegnet var utført på, var over førti år.

GJE 04:23-31. Etter Guds plan og vilje

23 Etter at de var blitt løslatt, gikk de til sine egne og fortalte alt det overprestene og de eldste hadde sagt til dem.

24 Da de hørte dette, hevet de sine stemmer samstemt til Gud og sa: "Suverene Gud, du som har skapt himlene og jorden, og havet og alt som er i det.

25 Du har talt gjennom din tjener Davids munn da du sa: *'Hvorfor raste de av folkeslagene? Og hvorfor planla folket tomme gjerninger?'*

26 *Jordens konger reiste seg og rådsmennene samlet seg mot Jehovah og hans Messias.'* SAL 02:01-02

27 For sannelig gikk de mot din hellige tjener Jesus, han som du har salvet, og både folkeslagenes Herodes og Pontius Pilatus, sammen med Israels folk, samlet seg mot ham.

28 De gjorde det som du etter din vilje hadde forutsagt skulle skje.

29 Og nå, HERRE,* gi akt på deres trusler og gi dine slaver all frimodighet til å forkynne ditt ord. *JHVH

30 Rekk ut din hånd og la helbredelsestegn og under skje i din hellige tjener Jesu navn."

31 Etter bønningen begynte huset der de var samlet, å riste! Og alle ble fylt av Den hellige ånd og talte Guds ord med frimodighet.

GJE 04:32-37. Én for alle, alle for én

32 Hele flokken av troende var som ett hjerte og én sjel, og ingen krevde at det han selv eide, skulle være hans eget, for alle delte alt med alle.

33 Med stor kraft fremla apostlene sine vitneforklaringer om Herren Jesu oppstandelse, og de hadde stor nåde hos alle.

34 Ingen blant dem led nød, for alle som eide jordstykker eller hus solgte dem og gav dem beløpet for det som ble solgt.

35 De la det fremfor apostlenes føtter, som igjen fordelte alt etter behov.

36 Joses, en som apostlene kalte Barnabas, oversatt betyr det Trøstens sønn, var levitt og født på Kypros.

37 Han bodde selv på et jordstykke som han solgte. Han kom med pengene og la dem fremfor apostlenes føtter.

GJE 05**Forfølgelsene fortsetter****GJE 05:01-11. Spott mot Den hellige ånd**

01 En mann som hette Ananias og hans kvinne Saffira, solgte også sin eiendom.

02 Men han holdt tilbake noe av beløpet, og det var også hans kvinne fullt klar over. Derfor kom han bare med en del av summen og la fremfor apostlenes føtter.

03 Da sa Peter til ham: "Hvordan kan Satan ha fylt ditt hjerte slik at du har løyet ved Den hellige ånd og beholdt noe av beløpet som du fikk for jordstykket ditt for deg selv?"

04 Hadde du ikke selv fullmakt over det før du solgte det? Hvordan kunne du gi rom for noe slikt i ditt hjerte?

For du har løyet for både mennesker og for Gud!"

05 Da Ananias hørte dette, falt han død om! Og stor frykt grep alle som hørte om det.

06 De unge mennene som var til stede, løftet ham opp, bar ham ut og begravde ham.

07 Så gikk det tre timer, men hans kvinne visste ikke hva som hadde skjedd da hun kom inn.

08 Peter spurte henne: “Si meg om dere solgte jordstykket for så mye?” Hun svarte: “Ja, for så mye.”

09 Da sa Peter til henne: “Hvordan kunne også du samtykke i å sette HERRENS* ånd på prøve? *JHVH

Se! — føttene til dem som begravde din mann, står ved døren, og de skal også bære ut deg!”

10 Da falt hun straks død om foran føttene hans.

Og da de unge mennene kom inn igjen og så at hun var død, bar de henne ut, og de begravde henne ved siden av hennes mann.

11 Det falt en stor frykt over hele menigheten da de hørte om dette.

GJE 05:12-16. Apostlenes gjerninger

12 Ved apostlenes hender skjedde det mange tegn og under blant folket.

De hadde nå for vane å møtes i Salomons søylegang.

13 Men blant de andre var det ingen som våget å slå seg sammen med dem, selv om de ble sett opp til av folket.

14 Av dem som trodde, ble stadig flere lagt til Herrens menighet. Og de ble mange, både menn og kvinner.

15 Derfor bar mange sine syke ut på gaten og la dem på bårer eller matter for at Peters skygge skulle komme over dem.

16 Det samlet seg også mange fra byene omkring Jerusalem som kom bærende med sine syke og slike som var plaget av urene ånder. Og hver eneste ble helbredet.

GJE 05:17-21. En reddende budbringer

17 Da stod øverstepresten frem sammen med alle dem som var fra saddukeernes parti.

Og de var fulle av misunnelse.

18 De pågrep apostlene og satte dem i det offentlige fengslet.

19 Den natten kom en HERRENS* budbringer til dem. Han åpnet fengselsportene for dem. Han førte dem ut og sa: *JHVH

20 “Gå, still dere i templet og tal alle disse livets ord til folket.”

21 Da de hørte det, gikk de tidlig på morgenen inn i templet og underviste. Men øverstepresten gikk og kalte sammen Sanhedrinet, alle rådmennene blant Israels sønner, for å føre apostlene frem for dem fra fengslet.

GJE 05:22-32. Stilt for retten — igjen.

22 Da tempelvaktene kom frem, oppdaget de at det ikke var noen der. Og de avgav rapport om det:

23 De sa: “Vi så at fengslet virkelig var forsvarlig avlåst, og det stod vakter plassert ved døren. Men da de åpnet opp, så vi ingen der inne!”

24 Da ble de som var i templet, øverstepresten, vaktsjefen og overprestene, forundret over hvordan det kunne ha skjedd!

25 Og noen kom og rapporterte til dem. De sa: “Se! — de mennene som dere satte i fengsel, står i templet og underviser folket!”

26 Da gikk vaktsjefen og noen av vaktene og hentet dem uten at de brukte makt, for de var redde for at folket skulle steine dem.

27 Da de hadde hentet dem, stilte de dem frem for Sanhedrinet.

Øverstepresten spurte dem ut og sa:

28 “Har vi ikke befalt at dere ikke skal undervise i dette navnet! Men dere har fylt Jerusalem med denne læren, og dere har som mål å bringe dette menneskets blod over oss!”

29 Da reagerte Peter og de andre apostlene med å si: “Vi må adlyde Gud mer enn mennesker!

30 Våre fedres Gud oppreiste Jesus, ham som dere drepte ved å henge ham på et tre.

31 Men Gud løftet ham opp til sin høyre hånd som Fyrste og Redningsmann for at Israel skulle angre og få tilgivelse for sine synder.

32 Og vi er vitner til alt dette ved Den hellige ånd som Gud gir til dem som adlyder ham.”

GJE 05:33-42. Gamaliels råd

33 Da de hørte dette, skar det dem i hjertet, og de bestemte seg for å ta livet av dem.

34 Men da reiste én i Sanhedrinet seg; en fariseer med navn Gamaliel.*

*Gud belønner med godhet

Han var en lovlærd som hadde stor respekt blant hele folket. Og han ba om at apostlene ble ført ut derfra en stund.

35 Han sa: “Israelittiske menn, tenk nøye over hva dere vil gjøre mot disse menneskene.

36 Før disse dager stod Teudas frem.

Han regnet seg selv som en stor mann, og rundt fire hundre menn fulgte ham. Men han ble drept, hans tilhengere ble spredd og de ble til ingenting.

37 Etter dette stod Judas fra Galilea frem under folketellingen. Og han trakk til seg tilhengere. Men han omkom, og alle dem som fulgte ham, ble spredd.

38 Derfor sier jeg dere: La disse menneskene være i fred. For hvis deres hensikt og gjærninger er av mennesker, vil også de mislykkes.

39 Men hvis dette er av Gud, vil ingen kraft noen gang kunne stoppe dem! Se derfor til at dere ikke kjemper mot Gud!”

40 Og de ble overbevist. Så kalte de til seg apostlene igjen og fikk dem pisket.

Og de advarte dem mot å tale i Jesu navn. Så ble de løslatt.

41 Deretter dro de bort fra Sanhedrinet. Og de gledet seg fordi de var blitt funnet verdig til å bli vanæret for hans navns skyld.

42 Hver dag, enten i templet eller fra hus til hus, fortsatte de å undervise budskapet om Jesus Kristus.

GJE 06

Stefanus

GJE 06:01-07. Sju utvalgte tjenere

01 På den tiden økte antall disipler. Og da begynte de gresktalende å murre mot hebreerne fordi enkene deres ble forbigått under den daglige tjenesten.

02 Da kalte de tolv til seg et stort antall disipler og sa: “Det er ingen grunn til at vi skal sette Guds ord til side for å tjene ved bordene.

03 Derfor, brødre, skal dere velge ut sju menn blant dere som har godt om-dømme, og som er fulle av Den hellige ånd og har visdom.

La oss sette disse til den gjærningen.

04 Og dermed kan vi konsentrere oss om bønningen og ordets forkynnelse.”

05 Forslaget ble akseptert av alle som var til stede. De valgte Stefanus, en mann med sterk tro som var full av Den hellige ånd, sammen med Filip, Prokorus, Nikanor, Timon, Permenas, og Nokolauus, en proselytt fra Antiokia.

06 De ble ført frem for apostlene, som ba for dem mens de la hendene på dem.

07 Og ordet ble spredd videre utover, og antall disipler i Jerusalem økte hurtig.

Også et stort antall prester ble trofaste i troen.

GJE 06:08-15. En falsk anklage

08 Stefanus var full av troens kraft, og han gjorde store under og tegn blant folket.

09 Da stod noen frem i den synagogen som ble kalt libertinernes* synagoge. De var kyreneere, aleksandrinere, kilikere og asiater. Og de kom i diskusjon med Stefanus. *frigitte romerske slaver

10 Men de hadde ikke styrke til å stå imot den visdom og den ånd han talte ved.

11 Da bestakk de noen menn som sa: "Vi har hørt ham tale spottende ord mot Moses og Gud."

12 Og de hisset opp folket og de eldste og de skriftlærde slik at de reiste seg imot ham, grep ham og førte ham frem for Sanhedrinet.

13 Da stod de falske vitnene frem og sa: "Dette mennesket slutter ikke å tale blasfemiske ord mot dette hellige stedet og loven.

14 Vi har hørt ham si at denne Jesus fra Nasaret skal rive ned dette stedet og forandre de skikkene som Moses har gitt oss."

15 Alle medlemmene i Sanhedrinet festet blikket på ham og så ansiktet hans skinne som ansiktet på en budbringer.

GJE 07**Den første martyren****GJE 07:01-50. Stefanus' forsvarstale**

01 Da spurte øverstepresten ham: "Stemmer dette?"

02 Til det svarte han: "Brødre, fedre, hør på meg! Herlighetens Gud viste seg for vår far Abraham mens han ennå var i Mesopotamia, før han bodde i Karan.

03 Han sa til ham: *'Dra ut fra dine slektningers land til det landet jeg vil vise deg.'* IMO 12:01

04 Så dro han ut fra kaldeernes land og bosatte seg i Karan. Og derfra, etter sin fars død, slo han seg ned i dette landet som dere nå bor i.

05 Men han fikk ingen arv her — ikke engang nok til å sette sin fot på! Likevel ble han fortalt at han og de av hans sæd skulle få landet som sin eien- dom, selv om han ikke hadde noen barn.

06 Slik talte Gud til ham: *'De av din sæd skal være fremmede i et fiendtlig land. Der skal de slave og lide i fire hundre år.'*

07 *Men det folket som de slaver under, vil jeg dømme!* sa Gud. *'Deretter skal de dra ut derfra for å tjene meg på dette stedet.'* IMO 15:13-14, 2MO 03:12

08 Og han fikk pakten om omskjær- elsen. Så ble han far til Isak som ble om- skåret på den åttende dagen. Og Isak ble far til Jakob, og Jakob til de tolv patri- arkene.

09 Patriarkene ble misunnelige på Josef og solgte ham til Egypt, men Gud var med ham.

10 Og han befridde ham fra alle tren- gler og gav ham nåde og visdom i møte med farao, kongen av Egypt. Og han satte ham til å herske over Egypt og hele sin husholdning.

11 Da ble det hungersnød over hele jorden. Også i Egypt og Kanaan var det store trengsler, og våre fedre kunne ikke skaffe nok til sitt livsopphold.

12 Da Jakob hørte at det var korn i Egypt, sendte han våre fedre ut for første gang.

13 Den andre gangen tilkjennegav Jo- sef for dem hvem han var. Og Josef gjorde dem også kjent for Farao.

14 Så sendte Josef bud på sin far Ja- kob og alle hans slektninger, syttifem sjeler i alt.

15 Deretter dro Jakob til Egypt, der både han og våre fedre døde.

16 De ble båret tilbake til Sikem og lagt i den graven som Abraham hadde kjøpt for en sum sølvpenger fra Hamors sønn Sikem.

17 Da det nærmet seg tiden for det løftet som Gud hadde sverget til Abraham, hadde folket vokst og blitt tallrikt i Egypt.

18 Så stod en annen konge frem som ikke kjente til Josef.

19 Han behandlet vårt folk svikefullt, undertrykte våre fedre og tvang dem til å sette ut de nyfødte barna for at de ikke skulle leve opp.

20 På den tiden ble Moses født, han som behaget Gud. Han ble oppfostret i sin fars hus til han var tre måneder.

21 Da han ble satt ut, tok Faraos datter ham opp og oppfostret ham som sin egen sønn.

22 Og Moses ble opplært i hele Egypts visdom, og han ble mektig i ord og gjæringer.

23 Så fylte Moses førti år. Og på den tiden fikk han det over seg at han ville besøke sine brødre, Israels sønner.

24 Da så han at en av dem ble mishandlet. Han tok ham i forsvar og hevnet den undertrykte ved å slå egypteren i hjel.

25 Moses regnet med at hans brødre ville forstå at han var gitt dem fra Guds hånd, men det forstod de ikke.

26 Neste dag så han at de slåss med hverandre. Han ville prøve å roe dem ned og sa:

'Menn, dere er brødre. Hvorfor mishandler dere hverandre?'

27 Men han som mishandlet sin neste, skjøv ham til side og sa: *'Hvem har satt deg til hersker og dommer over oss?'*

28 *Eller har du tenkt å slå i hjel meg også, slik du slo i hjel egypteren i går?'*

2MO 02:13-14

29 Moses flyktet da han hørte dette. Han ble værende i landet Midjan som fremmed, og der fikk han to sønner.

30 Etter at det igjen var gått førti år, viste Budbringeren seg for Moses i ødemarken ved fjellet Sinai i flammene av ilden fra den brennende busken.

31 Da Moses så det, ble han forskreket over synet. Og da han nærmet seg for å undersøke nøyere, skjedde det at HERRENs* røst kom til ham: *JHVH

32 *'Jeg er dine fedres Gud, og jeg er Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.'* Moses skalv, og han våget ikke å se dit. 2MO 03:06

33 Da sa HERREN* til ham: *'Ta av deg sandalene, for det stedet der du står, er hellig.'* 2MO 03:05 *JHVH

34 *Jeg har virkelig sett mitt folks elendighet i Egypt. Jeg har hørt deres klagerop, og jeg har steget ned for å befri dem. Og nå er jeg kommet for å sende deg til Egypt.'* 2MO 03:07-10

35 Dette er den Moses som de avviste da de sa: *'Hvem har satt deg til hersker og dommer over oss?'* Men han ble sendt for å bli deres hersker og befrier ved Budbringerens hånd, han som viste seg for ham i busken. 2MO 02:13

36 Han førte dem ut etter å ha gjort under og tegn i landet Egypt, deretter ved Rødehavet og så i ødemarken i førti år.

37 Det var denne Moses som sa til Israels sønner: *'En profet som meg skal deres Gud oppreise blant deres brødre. Ham skal dere høre på!'* 5MO 18:15

38 Det var han som stod frem i forsamlingen i ødemarken sammen med Budbringeren som talte til ham og våre fedre på fjellet Sinai. Der mottok han det

levende orakel* for å overbringe det til oss. *en uttalelse fra en ufeilbarlig kilde

39 Men våre fedre ville ikke underlegge seg ham. De forkastet ham og avviste ham i sine hjerter. De ville heller vende tilbake til Egypt.

40 De sa til Aron: *'Lag en gud til oss; en som kan gå foran oss, for denne Moses, han som førte oss ut fra landet Egypt, kan vi ikke vite hva som har hendt med.'*

2MO 32:01

41 Så lagde de seg en kalv på den tiden. Og de bar frem offer til avgudsbildet, og de gledet seg over sine henders verk.

42 Da vendte Gud seg bort fra dem, og de ble overlatt til å tjene himlenes mangfold, slik det er skrevet i profetens skriftrull: *'Var det for meg dere i Israels hus bar frem slaktoffer og offergaver de førti år dere vandret i ødemarken?'*

43 Dere bar dem også frem for Molek i hans telt og for deres gud Refans stjerne, de gudebildene dere hadde laget for å bøye dere i ærbødighet for! Derfor vil jeg bortføre dere til bortenfor Babylon!

AMO 05:25-27

44 Våre fedre hadde vitneforklaringens telt i ødemarken slik det er beskrevet i Moses' omtale. Det ble laget etter den planen han fikk se.

45 Og våre fedre, etter at de hadde arvet det, førte det med seg da Josva drev dem fra folkeslagene bort foran seg, og frem til vår far Davids tid.

46 Han fant nåde fremfor Gud og ba om å finne et bosted for Jakobs Gud.

47 Men det var Salomon som bygde huset for ham.

48 Likevel bor ikke Den høyeste i en helligdom laget av menneskehender, for profeten sier:

49 *'Himlene er min trone og jorden*

er en skammel for mine føtter. For hva slags hus vil dere bygge for meg?' sier HERREN.* *'Eller hvor er mitt hvilested?'*

*JHVH

50 *Har jeg ikke med mine hender gjort alt dette?'*

JES 66:01-02

51 Dere er stivnakkede og uomskårne i hjerter og ører!

Og dere står alltid Den hellige ånd imot slik deres fedre gjorde.

52 Hvem av profetene ble ikke forfulgt av deres fedre? Og de slo i hjel dem som forutsa Den rettferdiges komme, han som dere nå har forrådt og drept!

53 Det er dere som har fått loven ved Budbringerens veiledning. Likevel holder dere den ikke!"

GJE 07:51-60. Stefanus blir steinet

54 Da de hørte dette, skar det dem i hjertet, og de gnisset tenner mot ham.

55 Etter dette var han fylt av Den hellige ånd, og han festet blikket opp mot himlene.

Og han fikk se Guds herlighet og Jesus som stod ved Guds høyre hånd.

56 Han sa: "Se! — jeg ser at himlene er åpnet og at Menneskesønnen står ved Guds høyre hånd!"

57 Da ropte de ut med høy røst mens de holdt seg for ørene.

Og de løp mot ham alle som én!

58 De kastet ham ut av byen og steinet ham. Og vitnene la kappene sine ved føttene til en ung mann som hette Saulus.

59 Mens de steinet ham, påkalte Stefanus og sa:

"Herre Jesus, ta imot min ånd."

60 Så falt han ned på kne og ropte med høy stemme:

"Hold dem ikke skyldig i denne synden!"

Og da han hadde sagt dette, falt han i søvn.

GJE 08**Peters andre nøkkel til himlenes rike*****GJE 08:01-03. Saulus forfølger Jesus**

01 Saulus var enig i drapet på Stefanus.

Og etter den dagen brøt det ut en stor forfølgelse mot menigheten i Jerusalem. De ble alle spredt rundt omkring i Judea og Samaria unntatt apostlene.

02 Gudfryktige menn begravde Stefanus, og de sørget dypt over ham.

03 Saulus skapte uro i menigheten. Han trengte seg inn i hus etter hus, og han dro ut menn og kvinner for å kaste dem i fengsel.

GJE 08:04-08. Forkynnelsen sprer seg til Samaria

04 De som ble spredt, gikk omkring og forkynte ordet over alt.

05 Og Filip dro ned til en by i Samaria og forkynte Kristus der.

06 Og hele menneskemengden la stor vekt på det Filip sa, for de hørte og så de tegn han gjorde.

07 Med høye skrik ble urene ånder drevet ut av mange som led under dem, og lamme og halte ble helbredet.

08 Og det ble stor glede i byen.

GJE 08:09-13. En magikers tro

09 En mann som hette Simon hadde tidligere vært i byen og utført magi.

Nå stod han frem for dem fra folkeslagene i Samaria og fremstilte seg som noe stort.

10 For alle, fra liten til stor, var imponert over ham.

Derfor sa de om ham: 'Han har mye av Guds kraft i seg.'

11 De var imponert over ham fordi han over lengre tid hadde gjort inntrykk på dem med sin magi.

12 De trodde også Filip da han forkynte om Guds rike i Jesu Kristi navn, og både menn og kvinner ble døpt.

13 Da trodde også Simon og ble døpt. Og han fulgte Filip over alt, for det gjorde inntrykk på ham å se den kraften han hadde og de tegn som skjedde ved ham.

GJE 08:14-17. Samaritanerne får av Den hellige ånd*

14 Da apostlene i Jerusalem hørte at de i Samaria hadde tatt imot Guds ord, ble Peter og Johannes sendt til dem.

15 Og da de var kommet ned, ba de om at de måtte få av Den hellige ånd.

16 For hittil hadde den ikke falt på noen av dem, for de var bare blitt døpt til Herren Jesu navn.

17 Så la de hendene på dem, og de fikk av Den hellige ånd.

GJE 08:18-25. Guds gaver

18 Da Simon så at det var ved apostlenes håndspåleggelse de fikk av Den hellige ånd, tilbød han dem penger.

19 Han sa: "Gi også meg den fullmakten at alle jeg legger hånd på, får av Den hellige ånd."

20 Peter svarte ham: "Måtte alt ditt sølv forgå sammen med deg! Hvordan kan du tro at Guds gaver kan kjøpes for penger!"

21 Du har verken andel eller arv i denne saken, for du har ikke vært oppriktig fremfor Gud!

22 Angre den ondskapen og be til Gud så kanskje det onde som du har i deg, vil bli tilgitt deg!

23 Men jeg ser at du er forgiftet av bitterhet og er fastlåst i din urettferdighet!"

24 Da reagerte Simon og sa: "Be til HERREN* for meg slik at ikke noe av det du har sagt, skal skje!" *JHVH

25 Da de hadde vitnet og talt HERRENS* ord, dro de tilbake til Jerusalem.

*JHVH

Og de forkynte i mange landsbyer i Samaria.

GJE 08:26-40. Evnukkens dåp

26 En Jehovahs budbringer talte da til Filip og sa:

“Bryt opp og dra sørover på veien som går fra Jerusalem til Gaza.”

Den gikk gjennom en ødemark.

27 Så brøt han opp og dro av sted. Og, se! — en mann fra Etiopia, en mektig evnukk under dronning Kandake av Etiopia, en som var satt til å overse alle verdiene hennes, var kommet opp til Jerusalem for å ære der.

28 På veien tilbake satt han i krigsvognen og leste fra Jesajah, profeten.

29 Da befalte ånden Filip: ‘Gå bort til og hold deg nær den krigsvognen.’

30 Da løp Filip bort til ham og hørte at han leste fra profeten Jesajah. Og han spurte: “Forstår du det du leser?”

31 Han svarte: “Hvordan kan jeg det når jeg ikke har noen som kan forklare meg?” Så ba han Filip komme opp og sette seg.

32 Det stedet i Skriften han leste fra, var dette:

‘Han ble ført til slakt som en sau, og slik et lam ligger taust foran saueklipperen, slik åpnet heller ikke han sin munn.

33 *Han ble ydmyket, dømt og tatt bort. Og hvem skal gjøre det kjent for slektene at hans liv ble tatt bort fra jorden?’*

JES 53:07-08

34 Evnukken reagerte med å si til Filip: “Si meg, hvem taler profeten om? Er det om seg selv eller om en annen?”

35 Da begynte Filip å forklare skriftstedet og budskapet om Jesus for ham.

36 De fortsatte bortover veien og kom til et vann. Da sa evnukken: “Se! — her er et vann! Hva er til hinder for at jeg blir døpt?”

37 [Filip svarte: “Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan det skje.”

Han reagerte og sa: “Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn.”]

38 Og han befalte da at krigsvognen skulle stanse. Så steg de av, og de gikk begge ut i vannet.

Og der døpte Filip evnukken.

39 Da de var kommet opp av vannet, tok HERRENS* ånd Filip bort, slik at evnukken ikke kunne se ham mer. *JHVH

Og han reiste videre bort fra vannet med stor glede.

40 Men Filip ble funnet i Asjdod der han dro omkring og forkynte budskapet i alle byene til han kom frem til Cæsarea.

GJE 09

Saulus og Peter

GJE 09:01-09. På veien til Damaskus

01 Saulus fortsatte å utøse sine mordtrusler mot Herrens disipler.

02 Han gikk til overpresten og ba om et skriv til synagogene i Damaskus, slik at hvis han fant noen som tilhørte Veien, enten det var mann eller kvinne, så kunne han føre dem bundet til Jerusalem.

03 Underveis skjedde det at da han nærmet seg Damaskus, begynte plutselig et lys fra himlene å skinne rundt ham.

04 Da falt han til jorden, og han hørte en røst som sa:

“Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du meg?”

05 Han spurte: “Hvem er du, Herre?”

Og Herren svarte: “Jeg er Jesus som du forfølger! [Det skal bli hardt for deg å sparke mot broddene!”

06 Han skalv av forskrekkelse og sa:

“Herre, hva vil du jeg skal gjøre?” Da sa Herren:]* “Reis deg og gå inn i byen!

Der vil det bli fortalt deg hva du skal gjøre.” *tilføyd i senere avskrifter

07 De mennene som reiste sammen med ham, ble stående som målløse, for de hadde hørt lyden, men kunne ikke se noen.

08 Saulus reiste seg opp fra marken, men da han åpnet øynene, så han ingenting. De måtte leie ham i hånden for å få ham frem til Damaskus.

09 I tre dager var han uten syn, og han verken åt eller drakk.

GJE 09:10-19. Saulus blir døpt

10 En av disiplene i Damaskus hette Ananias. Herren talte til ham i et syn:

“Ananias!” Og han svarte: “Se! — Herre!”

11 Og Herren befalte: “Reis deg og gå til Judas’ hus på gaten som kalles Den rette. Der skal du spørre etter en mann fra Tarsus som heter Saulus. Og se! — han ber!

12 I et syn har han sett at en mann som heter Ananias, kommer og legger hendene sine på seg for at han skal kunne se igjen.”

13 Men Ananias svarte: “Herre, jeg har hørt mye om alt det onde denne mannen har gjort mot de hellige i Jerusalem.

14 Og nå har han fullmakt fra øverstepresten til å binde alle som påkaller i ditt navn.”

15 Herren svarte Ananias: “Gå, for han er et utvalgt redskap. Han skal bære mitt navn fremfor de av folkeslagene, for deres konger og for Israels sønner.

16 Jeg vil vise ham hvor mye han må lide for mitt navns skyld!”

17 Ananias dro av sted, gikk inn i huset, la hendene sine på ham og sa: “Bror Saulus, Herren Jesus som viste seg for

deg på veien da du kom hit, har sendt meg for å gi deg synet tilbake, og for at du skal bli fylt med Den hellige ånd.”

18 Straks var det som om et skjell falt fra øynene hans, og han fikk synet tilbake.

Da reiste han seg og ble døpt.

19 Deretter tok han til seg mat, og han fikk kreftene tilbake.

Saulus ble værende en tid hos disiplene i Damaskus.

GJE 09:20-22. Saulus vitner om Jesus

20 Straks forkynte han Kristus i synagogene som Guds Sønn.

21 Alle som hørte ham, ble overrasket og spurte: “Er ikke dette han som utryddet dem i Jerusalem som påkalte det navnet? Og kom han ikke hit for å føre dem bundet frem for øverstepresten?”

22 Men Saulus fikk stadig større styrke, og han forvirret de jødene som bodde i Damaskus ved å fremstille Jesus som Kristus.

GJE 09:23-25. Saulus blir reddet fra jødene

23 Etter mange dager inngikk jødene en sammensvergelse mot ham for å ta livet av ham.

24 Men han fikk kjennskap til planen deres, for de holdt vakt ved byportene dag og natt for å slå ham i hjel.

25 Derfor tok disiplene ham om natten og firte ham ned langs bymuren i en kurv.

GJE 09:26-30. Saulus i Jerusalem

26 Da han kom tilbake til Jerusalem, forsøkte han å slå seg sammen med disiplene, men alle var redde for ham, for de trodde ikke at han var en disippel.

27 Men Barnabas tok seg av ham og førte ham til apostlene. Han fortalte dem hvordan han hadde truffet Herren på

veien, og at han i Damaskus åpent og frimodig hadde talt i Jesu navn.

28 Og han gikk inn og ut blant dem i Jerusalem.

29 Han talte frimodig i Herren Jesu navn, og han diskuterte med de gresk-talende jødene samtidig som de ville ta livet av ham.

30 Da brødrene forstod dette, førte de ham ned til Cæsarea for å sende ham til Tarsus.

31 Nå hadde menighetene fred over hele Judea, Galilea og Samaria. De ble oppbygget, levde i ærefrykt for HERREN,* ble trøstet ved Den hellige ånd, og de ble stadig flere. *JHVH

GJE 09:32-35. Peter helbreder Aneas

32 Det skjedde da Peter dro omkring over hele landet at han også kom til de hellige som bodde i Lydda.

33 Der traff han et menneske med navn Aneas. Han hadde vært sengelig-gende i åtte år og var svak av lammelse.

34 Peter sa til ham:

“Aneas, Jesus Kristus leger deg! Reis deg og re opp sengen din!”

Og straks reiste han seg.

35 Alle som bodde i Lydda og Saron, så ham, og de omvendte seg til Herren.

GJE 09:36-43. Peter reiser opp Tabita

36 Og i Joppe bodde en kvinnelig discippel som hette Tabita, som oversatt vil si Dorkas.* Hun var rik på gode gjerninger og gav bort mange gaver som hun selv laget. *gasell

37 Så skjedde det at hun på den tiden ble syk og døde. Og da de hadde vasket henne, la de henne i et rom ovenpå.

38 Lydda lå i nærheten av Joppe, så da disiplene hørte om Peter, sendte de to menn til ham.

Og de ba ham om å bli med dem med det samme!

39 Peter gjorde seg klar og gikk sammen med dem. Og da de kom frem, ble han ført opp på det øverste rommet der alle enkene stod sammen og gråt. De viste ham kjortlene og kappene Dorka hadde laget.

40 Peter sendte dem alle ut, la seg på kne og ba. Så vendte han seg mot den døde og sa: “Tabita, stå opp.” Hun åpnet øynene, og da hun så Peter, satte hun seg opp.

41 Han gav henne hånden og hun reiste seg opp. Så ropte han på de hellige og enkene og overlot henne til dem — i live!

42 Dette ble kjent over hele Joppe, og mange trodde på Herren.

43 Og det ble slik at Peter bodde noen dager i Joppe hos garveren Simon.

GJE 10

Peters tredje nøkkel til himlenes rike*

GJE 10:01-08. Hærføreren Kornelius

01 En mann i Cæsarea hette Kornelius. Han var hærfører for den hæravdelingen som ble kalt for Det italienske regiment.

02 Han var rettskaffen og gudfryktig sammen med hele sin familie. Han gjorde mange gode gjerninger mot folket, og han ba ofte til Gud.

03 Og han fikk se et syn som åpnet seg for ham. Det var omkring den niende timen på dagen da en Guds budbringer kom til ham og sa: “Kornelius!”

04 Han stirret på ham og skalv da han sa: “Hva er det, Herre?” Og han svarte: “Dine bønner og gode gjerninger har steget opp som en påminnelse fremfor Gud.

05 Send nå noen menn til Joppe og få med dere tilbake Simon, han som også blir kalt Peter.

06 Han er gjest hos garveren Simon i huset hans ved havet. [Der vil han si hva dere må gjøre.]

07 Da den budbringeren som talte til ham, ble borte, kalte Kornelius til seg to hustjenere og en gudfryktig soldat, en av våpenbærerne sine.

08 Han forklarte hva som hadde hendt og sendte dem til Joppe.

GJE 10:09-16. Peters syn

09 Neste dag da de reisende nærmet seg byen, gikk Peter opp på hustaket for å be. Det var omkring den sjetten timen.

10 Da skjedde det at han ble veldig sulten og ville ete. Og mens han ventet, falt han i transe.

11 Han ser at himlene åpner seg og at en gjenstand lik en stor duk festet i hvert av de fire hjørnene, blir firt ned mot jorden.

12 På den var alle slags dyr som er på jorden — ville dyr, krypdyr og himlenes fugler.

13 Da kom en røst til ham: “Reis deg, Peter! Slakt og ét!”

14 Men Peter sa: “Slett ikke, Herre, for jeg har aldri spist noe vanhellig eller urent.”

15 Røsten kom igjen for andre gang: “Det Gud har rensset, er ikke vanhellig!”

16 Dette skjedde tre ganger. Så ble gjenstanden tatt opp til himlene igjen.

GJE 10:17-23. Peter drar til Cæsarea

17 Og mens Peter undret seg over hva betydningen av det synet han hadde sett, var, se! — da hadde mennene som Kornelius sendte ut, spurt seg frem til Simons hus!

Og de stod ved døren.

18 De ropte for å få vite om Simon, han som ble kalt Peter, var gjest der.

19 Peter undret seg over synet da ånden befalte: ‘Se! — tre menn leter etter deg!’

20 Reis deg og gå ned til dem! Og gå med dem uten å nøle, for de er sendt til deg!’

21 Peter gikk ned til mennene [som Kornelius hadde sendt.] Han sa: “Se! — det er meg dere leter etter! —

Hva er grunnen til at dere er her?”

22 Og de svarte: “Hærføreren Kornelius, en rettferdig og gudfryktig mann som er høyt respektert både blant folkeslagene og jødene, er blitt kalt av en hellig budbringer som ba ham hente deg til sitt hus for å høre hva du hadde å si.”

23 Da ba han dem inn som gjester, og neste dag dro Peter av sted sammen med dem. Noen av brødrene fra Joppe dro også sammen med dem.

GJE 10:24-33. Peter og Kornelius

24 Neste dag kom de frem til Cæsarea. Kornelius ventet på dem, for han hadde også kalt sammen slekt og nære venner.

25 Da Peter kom frem, ble han mottatt av Kornelius som kastet seg fremfor føttene hans i ærbødighet.

26 Men Peter fikk ham til å reise seg, for han sa:

“Reis deg, for også jeg er et menneske.”

27 De snakket sammen, og da de kom inn, så han at mange var kommet sammen der.

28 Han sa: “Dere vet at det er i strid mot loven for en jødisk mann å ha omgang med, eller be sammen med, en utlending.

Men Gud har vist meg og sagt at ikke noe menneske er vanhellig eller urent.

29 Derfor kom jeg uten innvendinger

da dere sendte bud. — Kan jeg nå spørre hvorfor dere har sendt bud på meg?”

30 Kornelius svarte: “For fire dager siden fastet jeg. Det var da i den niende timen og jeg ba i mitt hus. Og, se! — en mann står foran meg i skinnende klær!

31 Og han sa: ‘Kornelius, dine bønner er blitt lyttet til, og dine gode gjerninger er blitt husket fremfor Gud.

32 Send nå noen til Joppe og spør etter Simon, også kalt Peter. Han er gjest hos garveren Simon i huset ved havet. [Når han kommer, skal han tale til deg.]’

33 Jeg sendte straks noen til deg, og det er godt du kom.

For nå er vi alle til stede fremfor Gud for å høre alt det Gud har pålagt deg.”

GJE 10:34-43. Peters tale til Kornelius

34 Da talte Peter og sa: “I sannhet, nå forstår jeg at Gud ikke er partisk.

35 For fra hvert folkeslag blir enhver som frykter ham og utøver rettferdighet, godtatt av ham.

36 Dere kjenner det budskapet Gud sendte til Israels sønner da han forkynte fred ved Jesus Kristus, alles Herre.

37 Og dere vet hva som skjedde over hele Judea. Det begynte i Galilea med Johannes’ dåp og forkynnelse.

38 Det var ham som Gud salvet med Den hellige ånds kraft, Jesus fra Nasaret.

Han gikk rundt og gjorde gode gjerninger og leget alle som var underlagt Djevelen, for Gud var med ham.

39 Vi var vitner til alt han gjorde, både i jødernes land og i Jerusalem. Og han ble drept ved at de hengte ham på et tre.

40 Men Gud reiste ham opp på den tredje dagen og tillot at han stod synlig frem.

41 Ikke for folket, men for de vitnene

som var forhåndsutvalgt av Gud — de som han åt og drakk med etter at han var stått opp fra de døde.

42 Han befalte oss å forkynne for folket og vitne om at han var den som av Gud på forhånd var utvalgt som dommer over levende og døde.

43 For alle profetene har vitnet om at i hans navn skal alle som tror på ham, få tilgivelse for sine synder.”

GJE 10:44-48. De fra folkeslagene får Den hellige ånd*

44 Mens Peter ennå talte, falt Den hellige ånd over alle som hørte budskapet.

45 De omskårne troende som var sammen med Peter, ble forbløffet over at Den hellige ånds gave også var blitt utøst over dem fra folkeslagene.

46 De hørte at de talte i tungemål, og at de opphøyet Gud.

47 Til det spurte Peter: “Kan noen nekte dem vannets dåp når de også har fått av Den hellige ånd?”

48 Så befalte han at de skulle bli døpt i Herrens navn. Deretter ba de dem bli hos dem noen dager.

GJE 11

Folkeslagenes tid

GJE 11:01-18. Striden om folkeslagene

01 Apostlene og jødene i Judea fikk høre at de fra folkeslagene hadde tatt imot Guds ord.

02 Derfor ble Peter, da han kom opp til Jerusalem, kritisert av de omskårne.

03 De sa til ham: “Du gikk inn til dem som var uomskårne menn og åt med dem!”

04 Da begynte Peter å forklare dem i rett rekkefølge:

05 “Jeg var i byen Joppe, og mens jeg ba, falt jeg i transe og fikk et syn. En gjenstand som en stor duk ble firt ned fra

himlene etter de fire hjørnene, og den kom dit jeg var.

06 Da jeg stirret undersøkende på den, så jeg alle slags jordens dyr — rovdyr, krypdyr og himlenes fugler.

07 Da hørte jeg en røst som sa: ‘Reis deg, Peter! Slakt og ét!’

08 Men jeg svarte: ‘Ikke tale om, Herre, for aldri har noe som er vanhellig eller urent kommet inn i min munn!’

09 Røsten svarte for andre gang fra himlene: ‘Det Gud har rensset, er ikke vanhellig eller urent!’

10 Dette skjedde for tredje gang før alt sammen igjen ble heist opp til himlene.

11 Og, se! — akkurat da stod tre menn foran huset som jeg var i! De var utsendt fra Cæsarea.

12 Ved ånden ble det befalt at jeg ikke måtte nøle med å gå sammen med dem.

Seks brødre kom også sammen med meg, og vi gikk inn i mannens hus.

13 Han fortalte hvordan en budbringer hadde vist seg for ham inne i huset. Han sa: ‘Send noen menn til Joppe og hent Simon, han som kalles Peter.’

14 Han skal bringe dere et budskap, og gjennom dette budskapet skal du og hele din husholdning bli reddet.’

15 Da jeg begynte å tale, kom Den hellige ånd over dem, slik det skjedde med oss i begynnelsen.

16 Da husket jeg Herrens ord da han sa: ‘Johannes dømte med vann, men dere skal sannelig døpe med Den hellige ånd.’

17 Når Gud nå gav dem av den samme gaven som han hadde gitt oss som trodde på Herren Jesus Kristus, hvordan kunne jeg da sette meg opp mot Gud?”

18 Da de hørte dette, ble de stille. Og de æret Gud og sa:

“Så har altså Gud også gitt livet til dem fra folkeslagene som angrer!”

GJE 11:19-26. De første kristne

19 De som ble spredt på grunn av forfølgelsene etter Stefanus, dro nå omkring til Fønika, Kypros og Antiokia der de fortsatte å tale om ordet, men bare til jødene.

20 Men noen menn fra Kypros og Kyrene dro til Antiokia og forkynnte budskapet om Herren Jesus også for de som var gresktalende.

21 HERRENS* hånd var med dem, og et stort antall trodde og omvendte seg til Herren. *JHVH

22 Da nyheten om dette nådde frem til menigheten i Jerusalem, sendte de ut Barnabas for at han skulle reise helt til Antiokia.

23 Da han kom frem og fikk se Guds nåde, gledet han seg, og han oppfordret alle til helhjertet å holde seg til Herren.

24 Han var en god mann fylt av Den hellige ånd og tro. Han førte mange mennesker frem til Herren.

25 Så dro Barnabas til Tarsus for å finne frem til Saulus.

26 Og da han hadde funnet ham, førte han ham med seg tilbake til Antiokia. Og de ble værende et helt år i menigheten i Antiokia og underviste en stor meneskemengde.

Det var i Antiokia disiplene først ble kalt *kristne*.

GJE 11:27-30. Hungersnød i Judea

27 På den tiden kom noen profeter ned fra Jerusalem til Antiokia.

28 Da stod en som hette Agabus, frem og tilkjennegav ved ånden at det skulle komme en stor hungersnød over alle bebodde områder, noe som skjedde under keiser Klaudius.

29 Alle disiplene ville derfor etter evne sende hjelp til brødrene som bodde i Judea.

30 Og det gjorde de også. De sendte den til de eldste ved hjelp av Barnabas og Saulus.

GJE 12

Herodes

GJE 12:01-02. Herodes dreper Jakob

01 Etter en tid bestemte kong Herodes seg for å skade noen i menigheten.

02 Han henrettet Jakob, Johannes' bror, med sverd.

GJE 12:03-05. Herodes fengsler Peter

03 Da han så at det gledet jødene, fortsatte han ved å pågripe Peter også.

Det var De usyrede brøds høytid.

04 Han ble arrestert og satt i fengsel og overgitt til fire vaktskift med fire soldater på hvert skift. Han hadde bestemt at han skulle fremstilles for folket etter påske.

05 Peter ble sittende i fengsel, og menigheten ba innstendig til Gud for ham.

GJE 12:06-10. Peter blir reddet

06 Så skulle Herodes fremstille ham, og den samme natten sov Peter mellom to av soldatene. Han var bundet av lenker og lå foran døren som førte ut fra cellen.

07 Og, se! — da stod en HERRENS* budbringer i et skinnende lys inne i cellen! Han slo Peter i siden, reiste ham opp og sa: "Reis deg!" *JHVH

Og lenkene falt av håndleddene hans.

08 Da sa budbringeren: "Bind opp om deg og ta på deg sandalene."

Og han gjorde det. Så sa han:

"Ta på deg kappen og følg meg."

09 Da de kom ut, fulgte han etter ham, men han visste ikke om det virkelig hadde skjedd eller om det budbringeren gjorde, var noe han hadde sett i et syn.

10 De gikk forbi det første og det andre vaktlaget og kom frem til jernporten

som førte ut til gaten. Den åpnet seg selv automatisk, og de gikk ut.

Og da de var kommet en gate videre, forlot budbringeren ham.

GJE 12:11-17. Hva nå, Peter

11 Da Peter kom til seg selv, sa han: "Nå vet jeg virkelig at HERREN* har sendt ut en budbringer for å befri meg fra Herodes' grep og fra hele jødefolkets forventninger. *JHVH

12 Da det gikk opp for ham, var han kommet til huset til Maria, mor til Johannes, han som ble kalt Markus. Der hadde det samlet seg en stor gruppe som ba for ham.

13 Peter banket på ytterdøren, og en tjenestepike nærmet seg for å svare. Hun hette Rode.

14 Men selv om hun gjenkjente Peters stemme, åpnet hun ikke opp for ham, for hun ble så lykkelig at hun løp tilbake for å fortelle at Peter stod utenfor porten.

15 Men de svarte: "Det er galskap!"

Hun påstod likevel at det var slik som hun hadde sagt.

16 Men Peter fortsatte å banke, og da de åpnet porten, så de at det var han som stod utenfor.

17 Han gjorde tegn med hånden for at de skulle være stille. Så forklarte han hvordan HERREN* hadde ført ham ut av fengslet. Så sa han: *JHVH

"Fortell Jakob og brødrene om dette."

Så dro han videre til et annet sted.

GJE 12:18-19. Panikk i fengslet

18 Neste morgen ble det en ikke så liten oppstandelse fordi ingen av soldatene kunne forklare hvor det var blitt av Peter.

19 Etter at Herodes hadde lett etter ham uten å finne ham, kryssforhørte han fengselsvaktene. Deretter gav han ordre at de skulle henrettes. Så dro han ned fra Judea til Cæsarea og ble værende der.

GJE 12:20-25. En hevners budbringer

20 Herodes lå i strid med Tyrus og Sidon. Men de sendte en fellesdelegasjon til kongens land for å bli enig med kamertjeneren Baltus, og for å be om fred, for de var avhengige av kongen for matimport fra kongens landområder.

21 Til fastsatt tid tok Herodes på seg sin kongelige kappe og satte seg på tronen for å holde en tale.

22 Folket ropte til ham: "Dette er Guds røst, og ikke fra et menneske!"

23 Og straks ble han slått av en HERRENS* budbringer for han gav ikke Gud ære. Og han ble markspist etter at han var avsjelet.** **avgått ved døden *JHVH

24 Guds ord ble styrket og bredte seg vidt omkring.

25 Men Barnabas og Saulus dro tilbake til Jerusalem for å fortsette tjenesten. Der slo de seg sammen med Johannes, han som ble kalt Markus.

GJE 13

Folkeslagenes tid

Paulus' første misjonsreise

GJE 13:01-03. Barnabas og Paulus

01 I kirken i Antiokia var det profeter og lærere som Barnabas, Simeon, kalt Niger, og Lukius fra Kyrene, og Manaen som var oppfostret sammen med vasallkongen Herodes, og Saulus.

02 Mens de æret HERREN* og fastet, ble de befalt ved Den hellige ånd:

La Barnabas og Saulus gjøre seg klar til det arbeidet de er kalt til. *JHVH

03 Da de hadde fastet og bedt, la de hendene på dem og lot dem dra av sted.

GJE 13:04-12. Fra Antiokia til Pafos

04 Så ble de begge sendt av sted ved Den hellige ånd. De dro til Seleukia, og derfra seilte de over til Kypros.

05 De kom til Salamis, og der forkynte de Guds ord i jødernes synagoger. De hadde også Johannes med som assistent.

06 De dro over øya til Pafos. Der møtte de en magiker og falsk profet, en jøde som hette Barjesus.

07 Han var hos guvernør Sergius Paulus, en fornuftig mann som tilkalte Barnabas og Paulus for at de skulle forkynde Guds ord for ham.

08 Men Elymas, som betyr 'magiker' når det er oversatt, satte seg opp mot dem, og han prøvde å få guvernøren bort fra troen.

09 Da satte Saulus, han som også blir kalt Paulus og var fylt med Den hellige ånd, øynene i ham.

10 Han sa: "Du er full av all slags svik og all slags lureri! Du er et Djevelens avkom og en fiende av all rettferdighet! Og du slutter ikke å forvrengte HERRENS* rette veier! *JHVH

11 Og nå, se — HERRENS* hånd! Du skal bli blind og ikke se solen på lange tider!" Og med det samme la en mørk tåke seg over ham, og han ravet rundt og lette etter noen som kunne holde ham i hånden. *JHVH

12 Da guvernøren så hva som skjedde, trodde han, og han var overrasket over HERRENS* lære. *JHVH

GJE 13:13. Fra Pafos til Perga i Pamfylia

13 Så seilte Paulus og hans følge fra Pafos og kom til Perga i Pamfylia. Der forlot Johannes dem og reiste tilbake til Jerusalem.

GJE 13:14. Fra Perga til Antiokia i Pisidia

14 De dro fra Perga og kom til Antiokia i Pisidia.

GJE 13:15-41. I synagogen i Antiokia

15 De gikk inn i en synagoge på sabbatsdagen og satte seg. Etter at det var blitt lest fra loven og profetiene, sendte synagogeforstanderen bud på dem og sa: “Menn, brødre, hvis dere har et oppbyggende budskap til folket, så tal til dem!”

16 Da reiste Paulus seg. Han gjorde tegn med hånden og sa: “Israelittiske menn som frykter Gud, hør!”

17 Israels folks Gud utvalgte våre fedre. Og han oppløftet sitt folk da de bodde som fremmede i landet Egypt ved at han løftet sin arm og førte dem ut.

18 I en periode på rundt førti år holdt han ut med dem i ødemarken.

19 Han utslettet sju folkeslag i landet Kanaan og gav dem deres land som del av en arv.

20 Etter dette gav han dem dommere i omkring fire hundre og femti år frem til profeten Samuel.

21 Så ba de om en konge, og Gud gav dem Saulus, sønn av Kis, en mann av Benjamin stamme, i førti år.

22 Han ble avsatt, men David ble innsett som konge, ham som han vitnet om da han sa: *‘Jeg har funnet David, sønn av Isai. Han er en mann etter mitt hjerte, og han vil gjøre alt jeg ønsker.’*

SAL 89:21, 1SA 13:14

23 Fra hans sæd frembrakte Gud etter løftet en Redningsmann for Israel — Jesus.

24 Men før hans komme, hadde Johannes forkynt en dåp til anger for hele Israels folk.

25 Og før Johannes fullførte sin tjeneste, spurte han: ‘Hvem tror dere jeg er? Jeg er ikke ham. Men, se! — etter meg kommer han som jeg ikke er verdig til å ta sandalene av føttene på!’

26 Menn, brødre, sønner født av Abraham og hver den som frykter Gud —

dette redningens ord er nå blitt sendt til dere.

27 Men de som bodde i Jerusalem og deres ledere kjente ham ikke, og heller ikke profetenes røst som de hadde lest hver sabbat, og som ble oppfylt da de dømte ham.

28 De fant ingen grunn til at han skulle dø, men likevel forlangte de at Pilatus skulle ta livet av ham.

29 Da de hadde fullført alt som står skrevet om ham, tok de ham ned fra treet og la ham i et gravkammer.

30 Men Gud reiste ham opp fra de døde!

31 I mange dager ble han sett av dem som kom med ham fra Galilea og opp til Jerusalem. De er hans vitner til folket.

32 Og vi forkynner dere budskapet etter løftet, det som ble gitt til våre fedre.

33 Han lot det bli fullført for oss, deres barn, ved å reise opp Jesus. Slik er det også skrevet i den andre salmen: *‘Du er min sønn. I dag har jeg født deg!’*

SAL 02:07

34 Og at han skulle stå opp fra de døde og aldri vende tilbake til forråtnelse, er denne uttalelsen: *‘Jeg vil gi dere som er trofaste, Davids hellige løfte.’*

JES 53:03

35 Følgelig sier han også i en annen salme:

‘Det skal ikke være gitt Din hellige å gå i forråtnelse.’

SAL 16:10

36 Men etter at David hadde tjent sin slekt etter Guds vilje, falt han i søvn og ble lagt sammen med sine fedre. Og han gikk i forråtnelse.

37 Men den ene som Gud reiste opp, gikk ikke i forråtnelse.

38 Vit derfor, menn og brødre, at gjenom denne forkynnelsen er det tilgivelse for deres synder.

39 Og i ham blir alle som tror, rettferdiggjort fra alt det dere ikke kunne bli rettferdiggjort fra gjennom Moses' lov.

40 Se derfor til at dere ikke blir rammet av det som er omtalt av profetene.

41 *'Se, dere som forakter! Dere skal undre dere og bli borte, for jeg skal gjøre en gjerning i deres dager, en gjerning som ingen ville trodd om de fikk det fortalt alt sammen.'* HAB 01:05

GJE 13:42-45. Jødernes forfølgelse av Paulus

42 Da de var gått ut av jødernes synagoge, ba de fra folkeslagene dem om å tale mer om dette neste sabbat.

43 Da forsamlingen hadde brutt opp, fulgte mange av jødene og de trofaste proselyttene* etter Paulus og Barnabas for å snakke med dem, og de ble oppfordret til å forbli i Guds nåde.

*en som er omvendt til jødedommen

44 På den følgende sabbaten kom nesten hele byen sammen for å høre Guds ord.

45 Men da jødene så den store meneskemengden, ble de fylt av sjalusi. De motsa det som Paulus sa og anklaget ham for blasfemi.

GJE 13:46-50. De fra folkeslagene tar imot budskapet

46 Paulus og Barnabas svarte dem frimodig: "Det var nødvendig å forkynne Guds ord til dere først. Men dere avviser det og betrakter dere selv som uverdige til tiders liv. Se! — nå henvender vi oss til dem fra folkeslagene!"

47 For dette har HERREN* befalt:

'Jeg har gjort deg til et lys for folkeslagene, for at du skal føre redning helt til jordens ender.' JES 49:06 *JHVH

48 Da de fra folkeslagene hørte dette, ble de glade og æret HERRENs* ord.

*JHVH

Og alle som var forutbestemt til tiders liv, trodde på det.

49 Og HERRENs* ord ble spredt over hele distriktet. *JHVH

50 Men jødene hisset opp de trofaste og gudfryktige kvinnene og lederne i byen. De oppviglet til forfølgelser mot Paulus og Barnabas, slik at de ble utvist fra distriktet deres.

51 Og de ristet støvet av føttene sine mot dem.

GJE 13:51-52. Fra Antiokia til Ikonium

52 Så kom de til Ikonium. Likevel var disiplene fylt av glede ved Den hellige ånd.

GJE 14

Paulus' første misjonsreise, forts.

GJE 14:01-05. I Ikonium

01 I Ikonium gikk de sammen til jødernes synagoge. Der talte de så overbevisende at et stort antall, både jøder og grekere, trodde på dem.

02 Men de vantro jødene hisset opp de av folkeslagene, og de forgiftet deres sjeler mot brødrene.

03 Likevel ble Paulus og Barnabas der en tid, og de talte frimodig om HERREN* som bekreftet nådens ord gjennom de tegn og under han lot skje ved deres hender. *JHVH

04 Dermed ble innbyggerne i byen splittet mellom jødene og apostlene.

05 Og det ble planlagt et angrep mot dem både fra de av folkeslagene og jødene og deres ledere.

De skulle mishandles og steines!

GJE 14:06-07. Fra Ikonium til Lystra

06 Men de fikk greie på det og flyktet til Lystra og Derbe, byer i Lykaonia, og til distriktene omkring.

07 Og de forkynte budskapet der.

GJE 14:08-19. I Lystra

08 Det satt en mann i Lystra som var uten styrke i beina. Han hadde vært ufør fra fødselen av, og han hadde aldri kunnet gå.

09 Denne mannen hadde hørt Paulus tale, og han* studerte ham og så at han hadde tro til å bli reddet. *Paulus

10 Da sa han med høy røst: "Reis deg opp og stå på føttene!"

Og han hoppet opp og gikk omkring!

11 Da menneskemengden så hva Paulus hadde gjort, løftet de stemmen og sa på det lykaoniske språket:

"Gudene er kommet ned til oss i menneskers skikkelse!"

12 Og de kalte Barnabas for Zevs og Paulus for Hermes, for det var han som førte ordet.

13 Zevs prest, som var utenfor byen, kom med okser, og med blomsterkranser til byportene, for han ville ofre til dem sammen med menneskemengden.

14 Men da Barnabas og Paulus hørte det, flerret de kappene sine og løp rett inn i menneskemengden.

15 De ropte ut og sa: "Menn, hvorfor gjør dere dette? Vi er også av samme menneskelighet som dere! Vi er her for å forkynne dette budskapet til dere: Vend dere bort fra disse uverdige skikkene til Den levende Gud, han som skapte himlene, jorden og havet og alt det som er i dem!

16 Det var han som lot de tidligere slekter fra alle folkeslag gå sine egne veier.

17 Likevel etterlot han vitneforklaringer om seg selv gjennom sine gode gjerninger: Han gir regnet fra det høye, frukt bærende årstider og fyller våre liv med mat og glede!"

18 Men selv med disse uttalelsene

klarte de knapt å forhindre menneskemengden i å ofre til dem.

19 Det var noen jøder som hadde fulgt etter dem fra Antiokia og Ikonium. De overtalte menneskemengden til å steine Paulus. Deretter dro de ham ut av byen, for de trodde han var død!

GJE 14:20. Fra Lystra til Derbe

20 Men etter at disiplene hadde samlet seg rundt ham, reiste han seg og gikk inn i byen.

Neste dag dro han og Barnabas bort derfra til Derbe.

GJE 14:21-23. Tilbake til Antiokia

21 Etter at de hadde forkynt budskapet også i den byen og undervist mange der, gjorde de vendereis via Lystra, Ikonium og Antiokia.

22 Der styrket de disiplenes sjeler og oppmuntret dem til å holde ut i troen.

"Vi må gå gjennom mange lidelser for å komme inn i Guds rike."

23 De håndplukket eldste til menighetene. De ba og fastet, og de overgav dem til HERREN,* ham som de trodde på.

*JHVH

GJE 14:24 Gjennom Pisidia frem til Pamfylia og Perga.

24 Så dro de gjennom Pisidia og kom til Pamfylia.

Og de forkynte ordet i Perga.

GJE 14:25 Fra Perga til Attalia

25 Så dro de ned til Attalia.

GJE 14:26-28 Fra Attalia til Antiokia i Syria

26 Fra Attalia seilte de til Antiokia der de ved Guds nåde var blitt overgitt til den gjerning de nå hadde fullført.

27 Etterat de var kommet frem, samlet de sammen menigheten og fortalte dem alt det Gud hadde gjort gjennom dem, og hvordan han hadde åpnet troens dør for de fra folkeslagene.

28 Og de ble der en lang tid sammen med disiplene.

GJE 15

Reisen til Jerusalem

GJE 15:01-03. Strid om omskjær-elsen

01 Noen kom ned fra Judea og underviste brødrene: “Hvis dere ikke blir omskåret etter Moses’ skikk, kan dere ikke bli reddet.”

02 Det ble ikke så lite strid og diskusjon om dette mellom Paulus og Barnabas og dem. Derfor bestemte Paulus og Barnabas, og noen av de andre, seg for å dra opp til Jerusalem til apostlene og de eldste med dette spørsmålet.

03 Etter at menigheten hadde fulgt dem et stykke på vei, dro de gjennom Fønikia og Samaria. Der fortalte de hvordan de fra folkeslagene var blitt omvendt — til stor glede for alle brødrene.

GJE 15:04-21. Møtet i Jerusalem

04 Da de kom frem til Jerusalem, ble de tatt imot av menigheten, apostlene og de eldste. Og de fortalte hva Gud hadde gjort gjennom dem.

05 Da stod noen troende fra fariseernes parti frem og sa: “De må bli omskåret og bli pålagt å holde Moses’ lov!”

06 Da kom apostlene og de eldste sammen for å vurdere dette spørsmålet.

07 Det ble et skarpt ordskifte.

Da reiste Peter seg og sa:

“Menn, brødre, husk at for en tid siden gjorde Gud det valg blant oss at det var ved min munn de fra folkeslagene skulle høre budskapet og tro på det.

08 Og Gud, som kjenner hjertene, vitnet om dem ved å gi dem av Den hellige ånd.

09 Han gjorde ingen forskjell på dem og oss, for han har rensset deres hjerter gjennom troen.

10 Og nå vil noen sette Gud på prøve ved å legge et åk på disiplenes nakke som verken vi eller våre fedre hadde styrke til å bære.

11 Vi tror at vi blir reddet gjennom vår Herre Jesu Kristi nåde! Det gjør også disse!”

12 Da tidde hele forsamlingen, og de lyttet til Barnabas og Paulus som fortalte hvilke tegn og under Gud hadde latt dem gjøre blant folkeslagene.

13 Etter at de hadde tidd stille, reagerte Jakob og sa: “Menn, brødre; hør:

14 Simon har fortalt hvordan Gud for første gang vendte seg til folkeslagene for å ta ut fra dem et folk for sitt navn.

15 Og dette stemmer med profetens ord når han skriver:

16 *‘Deretter vil jeg vende tilbake og bygge opp igjen Davids falne telt. Jeg vil bygge det opp fra dets ruiner og selv reise det opp!’*

17 *Da skal en levning av mennesker søke Jehovah fra alle dem blant folkeslagene som påkaller mitt navn,’ sier HERREN,* ‘han som gjør alt dette.’*

AMO 09:11-12 *JHVH

18 Dette er en av alle de Guds gjeringer som har vært kjent i tider.

19 Derfor er det min vurdering at vi ikke skal gjøre det vanskelig for dem av folkeslagene som vender seg til Gud.

20 Vi bør skrive til dem at de må avholde seg fra det som er gjort urent ved avguder, fra seksuell umoral, fra det som er kvalt, og fra blod.

21 For fra tidligere slekter har Moses hatt dem som forkynner ham i hver by, og det blir lest fra ham i synagogen hver sabbat.”

GJE 15:22-29. Apostlenes skriv

22 Dermed ble apostlene, de eldste og hele menigheten enige om å sende noen

utvalgte menn til Antiokia sammen med Paulus og Barnabas. De var Judas, kalt Barsabbas, og Silas, for begge var ledende menn blant brødrene.

23 Og de hadde med seg dette skrivet:

‘Vi, apostlene, de eldste og brødrene hilser de brødrene som er av folkeslagene i Antiokia, Syria og Kilikia.

24 Vi har hørt at noen som er kommet fra oss, har forvirret dere med sine taler og gjort deres sjeler urolige ved å si: ‘Dere må bli omskåret og holde loven!’

Men vi har ikke gitt dem et slikt bud.

25 Derfor har vi enstemmig besluttet å sende noen utvalgte menn sammen med våre kjære Barnabas og Paulus.

26 Og dette er mennesker som har overgitt sine sjeler til Herren Jesu Kristi navn.

27 Vi sender dere nå Judas og Silas som også selv forkynner det samme budskapet.

28 For ved Den hellige ånd har vi bestemt å ikke pålegge dere flere byrder enn det som er nødvendig:

29 Dere skal holde dere borte fra det som er ofret til avguder, fra blod, fra det som er kvalt, og fra seksuell umoral. Den som holder dette, gjør godt. — God helse!’

GJE 15:30-35. Tilbake i Antiokia

30 Da de som ble sendt av sted, kom til Antiokia, samlet de sammen hele forsamlingen og overleverte skrivet til dem.

31 Og da de leste det, gledet de seg over denne oppmuntringen.

32 Også Judas og Silas, som selv var profeter, oppmuntret dem med mange ord, og det styrket dem.

33 Etter at de hadde vært der en tid, ble de sendt tilbake med fred fra brødrene.

34 [Men Silas ville bli igjen der.]

35 Paulus og Barnabas ble værende i Antiokia. Der underviste de og forkynte HERRENS* ord for mange andre også.

*JHVH

GJE 16

Paulus’ andre misjonsreise

GJE 16:01-05. Striden om Markus

01 En tid senere sa Paulus til Barnabas: ‘La oss dra tilbake og besøke brødrene i alle de byene der vi forkynte HERRENS* ord og se hvordan de har det.’

*JHVH

02 Barnabas hadde bestemt at de skulle ta med Johannes, han som også ble kalt Markus.

03 Men Paulus nektet å ta ham med fordi han hadde forlatt dem i Pamfylia og ikke vært sammen med dem om arbeidet.

04 De ble så uenige at de skilte lag med hverandre. Barnabas tok med seg Markus og seilte til Kypros.

05 Paulus valgte da Silas og dro av sted. Og brødrene overlot dem til Guds nåde.

GJE 16:06 Gjennom Syria og Kilikia

06 De dro gjennom Syria og Kilikia, og de styrket menighetene.

GJE 16:07-11. Paulus og Silas møter Timoteus

07 Så kom han til Derbe og Lystra.

Og, se! — der var det en disippel som hette Timoteus! Han var sønnen til en troende jødisk kvinne, og hans far var greker.

08 Og han fikk god omtale av brødrene i Lystra og Ikonium.

09 Paulus ville at han skulle reise sammen med dem. Men først fikk han ham omskåret av hensyn til jødene som bodde på det stedet, for de visste alle at hans far var greker.

10 Da de gikk gjennom byene, gav de

videre de forskriftene som de måtte holde slik det ble vurdert av brødrene da de var i Jerusalem.

11 Slik ble menigheten styrket, og antall troende økte fra dag til dag.

GJE 16:12-16. Reisen gjennom Asia

12 Da de reiste gjennom Frygia og landet Galatia, ble de ved ånden hindret i å forkynne ordet i Asia.

13 Da de kom til Mysia, forsøkte de å dra til Bitynia, men ånden tillot det ikke.

14 Da de hadde gått gjennom Mysia, kom de ned til Troas.

15 Der så Paulus i et syn om natten en mann fra Makedonia som sa:

‘Kom til Makedonia og hjelp oss!’

16 Etter at Paulus hadde hatt synet, forsøkte de straks å dra videre til Makedonia, for de regnet med at Gud hadde kalt dem til å forkynne budskapet der.

GJE 16:17. Fra Asia til Hellas

17 Så seilte de fra Troas med rett kurs via Samotrake.

Og neste dag var de i Neapolis.

GJE 16:18. Til Filippi i Makedonia

18 Og derfra dro de til Filippi, som var den fremste byen i distriktet, en kolonisert by.

De ble værende der i noen dager.

GJE 16:19-21. Purpurselgersken Lydia

19 På sabbaten gikk de ut av byen og ned til elvebredden der de pleide å være når de ba.

De satte seg ned og talte til kvinnene som møttes der.

20 En kvinne som het Lydia, en purpurselgerske fra byen Tyatira, en som æret Gud, hørte på dem.

HERREN* hadde åpnet hennes hjerte slik at hun fulgte nøye med på det som Paulus forkynnte.

*JHVH

21 Etter at hun og hennes husfolk var

blitt døpt, ba hun dem og sa. “Hvis dere regner meg som en som tror på HERREN,* så kom hjem til meg og bli der.”

Slik overtalte hun dem. *JHVH

GJE 16:22-24. Slavepikens ånd

22 Det skjedde da de dro ned til bønnestedet: De ble møtt av en slavepике med en spådomsånd. Og hun innbrakte stor fortjeneste for sin herre gjennom sin spådomskunst.

23 Hun fulgte etter Paulus, ropte ut og sa: “Dette mennesket er en slave for Den høyeste Gud.

Han forkynner veien til redning!”

24 Hun gjorde det i mange dager til Paulus ble så irritert at han snudde seg mot henne som hadde ånden og sa: “Jeg befaler deg i Jesu Kristi navn: Kom ut av henne!” Og den kom ut av henne i samme stund.

GJE 16:25-30. Fængslet i Filippi

25 Da hennes herre forstod at muligheten til å tjene penger på henne, var borte, fikk han Paulus og Silas pågrepet og dratt til markeds-plassen og fremstilt for myndighetene.

26 Han førte dem frem for magistraten og sa:

“Disse menneskene, som er jøder, lager et stort oppstyr i byen vår.

27 De lærer skikker som det er ulovlig å akseptere eller utføre for oss som er romere.”

28 Da reiste også menneskemengden seg mot dem, og magistraten fikk revet av dem kappene og befale at de skulle bli slått med kjepper.

29 Etter at de hadde fått mange slag, ble de kastet i fængsel, og fangevokteren fikk beskjed om å holde dem i forvaring.

30 Da han hadde fått denne befalingen, ble de kastet inn i den innerste fængselscellen med føttene festet til stokken.

GJE 16:31-40. Fangevokteren i Filippi

31 Rundt midnatt satt Paulus og Silas og ba og sang lovsanger til Gud mens medfangene hørte på dem.

32 Plutselig kom det et jordskjelv som var så kraftig at det fikk fengslets grunnmurer til å riste. Og straks åpnet alle fengselsportene seg og fangene ble løst fra lenkene.

33 Det skjedde da fangevokteren våknet fra søvnen og så at fengselsportene stod åpne: Han grep etter sverdet for å begå selvmord, for han trodde at fangene hadde rømt.

34 Men Paulus ropte med høy stemme: "Ikke gjør deg selv noe ondt, for vi er alle her!"

35 Da ba han om lys, løp inn, og han falt skjelvende ned foran Paulus og Silas.

36 Så førte han dem ut og spurte:

"Herrer, hva må jeg gjøre for å bli reddet?"

37 De svarte: "Tro på Herren Jesus, så skal du og de i din husholdning bli reddet."

38 Så forkynte de HERRENS* ord for alle som var i huset. *JHVH

39 De fikk på samme tid om natten rensket slagene sine.

Og alle ble døpt med det samme.

40 Så førte han dem inn i huset og satte dem til bords. Og han var overlykkelig fordi han selv og hele hans husholdning trodde på Gud.

GJE 16:41-46. Løslatelsen

41 Da det ble morgen, sendte magistraten rettsbetjentene til ham med denne beskjeden: "Løslat disse menneskene!"

42 Fangevokteren rapporterte dette med disse ord til Paulus: "Magistraten har sendt meg for å løslate dere. Dere kan nå komme ut og dra videre i fred."

43 Men Paulus sa til rettsbetjentene: "De har slått oss med kjepper i full offentlighet og uten dom! Og vi er romere! Og de har kastet oss i fengsel uten grunn! Og nå vil de sende oss bort i hemmelighet! La ham selv komme og føre oss ut!"

44 Rettsbetjentene rapporterte dette til magistraten. Han ble redd da han hørte at de var romere.

45 Da han kom, oppmuntret han dem og førte dem ut. Men han ba dem forlate byen.

46 Så gikk de ut av fengslet. Og de gikk til Lydia der de møtte brødrene.

De oppmuntret dem og dro så videre.

GJE 17

Paulus' andre misjonsreise, forts.

GJE 17:01-04. På flukt fra Filippi til Tessalonika

01 De reiste gjennom Amfipolis og Apollonia og kom frem til Tessalonika.

Der hadde jødene en synagoge.

02 Paulus gikk inn i den slik han pleide, og på tre sabbater diskuterte han med dem ut fra Skriften.

03 Han forklarte, og han la frem for dem at Kristus måtte lide og stå opp fra de døde, og at den Jesus som han forkynte, var Kristus.

04 Noen av dem ble overbevist, og de slo seg sammen med Paulus og Silas. De var en stor flokk gudfryktige grekere og ikke så få fremtredende kvinner.

GJE 17:05-09. Jødene driver oppvigleri

05 Men de jødene som ikke var overbevist, ble misunnelige og fikk noen ondskapsfulle menn på torgplassen til å samle sammen en pøbeflokk for å gjøre opprør i byen. De angrep Jasons hus for å forsøke å føre dem ut til folket.

06 Men de fant dem ikke, og da dro de med seg Jason og noen av de andre brød-

rene frem for lederne og ropte: “Disse har snudd alle steder opp ned, og nå vil de snu opp ned på dette stedet også!”

07 De holder til hos Jason, og handler alle i strid med keiserens befalinger, for de sier at en annen, Jesus, er konge!”

08 Menneskemengden og noen ledere ble opphisset da de hørte det.

09 Men etter at de hadde fått forsikringer fra Jason, ble resten av dem løslatt.

GJE 17:10-14. Fra Tessalonika til Berøa

10 Brødrene sendte straks Paulus og Silas til Berøa om natten, og etter at de var kommet frem, gikk de til jødernes synagoge.

11 De var mer mottakelige der enn i Tessalonika, for de tok imot ordet med et helt åpent sinn. Og så gransket de Skriften dag etter dag for å se om det var slik.

12 Derfor var det også mange som trodde, og ikke få av dem var fremtredende greske kvinner og menn.

13 Men da jødene i Tessalonika fikk vite at Paulus forkynte Guds ord i Berøa, kom de også dit for å hisse opp menneskemengden.

14 Da sendte brødrene Paulus straks bort for å dra ned mot havet. Men Silas og Timoteus ble igjen der.

GJE 17:15. Fra Berøa til Aten

15 De som ledsaget Paulus, førte ham til Aten. Men de fikk bud med seg til Silas og Timoteus om å komme til ham så snart som mulig. Så dro de tilbake.

GJE 17:16-21. I Aten

16 Mens Paulus ventet på dem i Aten, ble hans ånd opprørt over å se byens avgudsdyrkelse.

17 Derfor begynte han å resonnerer med jødene i synagogen, og med de gudfryktige som han traff på markedsplassene hver eneste dag.

18 Da traff han noen epikureiske og stoiske filosofer. Noen av dem sa: “Hva er det denne fableren forsøker å fortelle? Han synes å være en forkynner av fremmede guder.” Og det var fordi han forkynte budskapet om Jesu oppstandelse.

19 De tok ham med seg og førte ham til Areopagos. De sa: “Kan vi få vite hva denne nye læren er, som du snakker om?”

20 For det du fremstiller, er merkelig for våre ører, og vi vil nå vite hva det betyr.”

21 For alle atenerne og de fremmede som bodde der, brukte ikke tiden til annet enn å snakke om eller lytte til en eller annen nyhet.

GJE 17:22-34. Paulus på Areopagos

22 Da stod Paulus frem midt på Areopagos og sa: “Atenske menn! Jeg ser at dere alle er sterkt religiøse.

23 For jeg har vandret omkring og studert helligdommene deres, og jeg kom over et alter hvor det var inngravert:

TIL EN UKJENT GUD.

Og han som dere tilber uten å kjenne, er ham som jeg forkynner for dere.

24 Den Gud som skapte verden og alt som er i den, og som selv er herre over himlene og jorden, bor ikke i en helligdom laget av menneskehender.

25 Han trenger ingen hjelp fra menneskers hender, for det er han som gir liv og pust, og alt til alle.

26 Til ett blod skape han alle folkeslagene, for at de skulle befolke hele jordens overflate. Han fastsatte deres tider og bestemte grensene for deres bosteder.

27 Det var fordi vi skulle søke HERREN* og kanskje lete oss frem til ham, selv om han aldri er langt borte fra en eneste av oss.

*JHVH

28 Gjennom ham lever vi og beveger oss og er til. For også å sitere noen av

deres egne poeter: ‘Vi er også hans avkom.’

29 Og fordi vi er Guds avkom, nytter det ikke tro at det guddommelige kan være av gull eller sølv eller stein — utskåren kunst etter menneskers påfunn.

30 I tider med uvitenhet har Gud oversett dette, men nå krever han at alle mennesker fra alle steder skal vise anger.

31 For han har fastsatt en dag da han skal dømme alle steder ved rettferdighetens Menneske, ham som han har utvalgt. Grunnlaget for at alle kan tro dette, er at han har stått opp fra de døde.”

32 Da de hørte om en oppstandelse fra de døde, var det noen som spottet, men andre sa: “Vi vil høre mer om dette.”

33 Deretter dro Paulus bort fra dem.

34 Noen menn sluttet seg til Paulus og ble troende. En av dem var areopagitten* Dionysios. En annen var en kvinne som hette Damaris, og noen flere.

*en dommer på Areopagos

GJE 18

Paulus’ andre misjonsreise, forts.

GJE 18:01. Fra Aten til Korint

01 Etter dette forlot han Aten og kom til Korint.

GJE 18:02-04. Paulus i Korint

02 Der traff han en jøde som hette Akvilas, født i Pontos. Han var nylig kommet fra Italia sammen med sin kvinne Priscilla, fordi Klaudius hadde befalt at alle jøder måtte forlate Rom.

Og han slo seg sammen med dem.

03 Og fordi de hadde samme håndverk, ble han værende hos dem og arbeidet. De var teltmakere av yrke.

04 Men han diskuterte i synagogen hver sabbat, og han overbeviste både jøder og grekere.

GJE 18:05. Silas og Timoteus kommer til Korint

05 Da Silas og Timoteus kom fra Makedonia, var Paulus i ånden opptatt med å vitne for jødene om at Jesus er Kristus.

GJE 18:06. Deres blod skal komme over dere

06 Men de motsa og spottet ham. Da ristet han kappen sin mot dem og sa:

“Deres eget blod skal komme over deres hoder! Men jeg er ren! Fra nå av går jeg til folkeslagene!”

GJE 18:07-08. Folkeslagenes apostel

07 Paulus gikk ut derfra og kom inn i huset til en gudfryktig som hette Justus, for huset hans var like ved siden av synagogen.

08 Krispus, synagogeforstanderen, og alle som var i hans hus, trodde på Herren. Også mange av korinterne som hørte ham, trodde og ble døpt.

GJE 18:09-11. Paulus blir i Korint

09 Da talte Herren til Paulus om natten i et syn: ‘Vær ikke redd! Tal! Ikke ti stille!’

10 For jeg vil være med deg, så ingen kan angripe deg eller skade deg, for jeg har mye folk i denne byen!’

11 Så ble han værende der i enda ett år og seks måneder, og han underviste i Guds ord blant dem.

GJE 18:12-17. Jødene stiller Paulus for retten

12 Da Gallio var guvernør i Akaia, samlet jødene seg mot Paulus, og de var helt samstemte i å fremstille ham fremfor domstolen.

13 De sa: “Han overtaler menneskene til å ære Gud i strid mot loven!”

14 Da Paulus skulle til å åpne munnen, sa Gallio til jødene:

“Hvis det var noe galt eller en ond forbrytelse dere viste til, dere jøder, ville jeg tatt hensyn til deres ord.

15 Men hvis dette er et spørsmål om

lære eller navn som angår deres egen lov, kan jeg ikke se noen mulighet for at jeg vil dømme om dette.”

16 Dermed ble saken avvist av domstolen.

17 Da angrep grekerne synagogeforstanderen Sostenes og slo ham fremfor domstolen. Men Gallio enset det ikke.

GJE 18:18-21. Fra Korint til Efesos

18 Paulus ble værende i ennå noen dager. Men så forlot han brødrene for å seile til Syria. Han reiste sammen med Priscilla og Akvilas. Han klippte håret i Kenkrea, for det var et løfte han hadde gitt.

19 Men da de ankom Efesos, forlot han dem der. Selv gikk han inn i synagogen for å diskutere med jødene.

20 De spurte om han skulle være der over en lengre tid, men det benektet han.

21 Så tok han farvel og sa: “Jeg vil for all del feire høytiden* når jeg kommer til Jerusalem, men jeg skal komme tilbake hvis Gud vil.”

*pinsehøytiden

Så seilte han fra Efesos.

GJE 18:22. Fra Efesos til Cæsarea, Jerusalem og Antiokia

22 Han gikk i land i Cæsarea og dro deretter opp for å hilse på menigheten.

Så dro han ned til Antiokia.

GJE 19

Paulus' tredje misjonsreise

GJE 19:01. Fra Antiokia på vei til Efesos

01 Etter at Paulus hadde tilbrakt en tid i Antiokia, dro han bort derfra.

Han reiste nå omkring fra sted til sted i distriktene i Galatia og Frygia og styrket etter hvert alle disiplene der.

GJE 19:02-06. Jøden Apollos

02 En jøde som hette Apollos, født i Aleksandria, en veltalende mann som var mektig i Skriften, var kommet til Efesos.

03 Han var opplært i HERRENS* veier, han var glødende i ånden og underviste nøye om Herren.** *JHVH ** Jesus

Men han hadde bare kjennskap til Johannes' s dåp.

04 Han begynte å tale frimodig i synagogen, og da Priscilla og Akvilas hørte ham, tok de seg av ham og underviste ham enda mer nøyaktig i Guds veier.

05 Fordi han ønsket å dra over til Ak-aia, skrev brødrene og oppmuntret disiplene til å ta godt imot ham. Og da han kom dit, var han til stor hjelp for dem som var kommet til tro ved nåden.

06 Med stor iver overbeviste han jødene ved å påvise fra Skriften at Jesus var Kristus.

GJE 19:07-13. Paulus kommer til Efesos

07 Det skjedde mens Apollos var i Korint: Paulus reiste gjennom de øvre distriktene og kom til Efesos. Der møtte han noen av disiplene.

08 Da spurte han: “Fikk dere av Den hellige ånd da dere kom til troen?”

De svarte: “Vi har aldri hørt om noen hellig ånd!”

09 Da spurte han: “Men hvordan ble dere døpt?” Og da svarte de ham: “Med Johannes' dåp.”

10 Da sa Paulus: “Johannes døpte i sannhet en dåp til anger, men han sa til folket at de måtte tro på ham som kom etter ham, på Kristus Jesus.”

11 Da de hørte dette, ble de døpt til Herren Jesu navn.

12 Etter hvert som Paulus la hendene på dem, kom Den hellige ånd over dem, og de talte i tungemål og profeterte.

13 Alle mennene var tilsammen omkring tolv.

GJE 19:14-16. Paulus' forkynnelse fra Efesos

14 Så gikk Paulus inn i synagogen. Han talte frimodig der i tre måneder og diskuterte overbevisende om Guds rike.

15 Men noen var forherdet og nektet å tro, og de snakket nedsettende om Veien fremfor folkemengden.

Derfor forlot Paulus dem. Han tok disiplene med seg og hadde sine daglige diskusjoner i Tyrannys' skole.

16 Dette gjorde han i to år inntil alle som bodde i Asia* hadde hørt ordet om Herren Jesus, både jøder og grekere.

*datidens Asia utgjorde bare den vestligste delen av dagens Tyrkia

GJE 19:17-26. Ved Guds kraft

17 Gud gjorde det slik at ingen fikk utføre kraftfulle gjerninger med mindre det var ved Paulus' hender.

18 Derfor, hvis hans kropp hadde vært i berøring med svettekluter eller forklær og de ble brakt frem for de syke, ble de frigjort fra sykdommen. Og onde ånder ble drevet ut av dem.

19 Da var det noen omreisende jødiske eksorsister som hadde tatt på seg å påkalle navnet over slike som hadde onde ånder. I Herren Jesu navn sa de:

‘Vi befaler ved Jesus, han som Paulus forkynner.’

20 Det var de sju sønnene til den jødiske overpresten Skevas som gjorde dette.

21 Én med en ond ånd reagerte og sa: “Jesus kjenner jeg, og Paulus vet jeg hvem er, men hvem er dere?”

22 Da løp det mennesket som hadde den onde ånden, på dem med slik kraft at de til slutt kom løpende ut av huset splitter nakne mens blodet rant.

23 Dette ble gjort kjent for alle jødene og grekerne som bodde i Efesos. En ærefrykt falt over dem alle, og de opphøyde Herren Jesu navn.

24 Og mange troende kom og bekjente og fortalte om sine gjerninger.

25 Mange som drev med magi, samlet sammen rullene sine, og de brente dem fremfor alle. Og de anslo verdien av det som de var i stand til å finne, til over femti tusen sølvstykker.

26 Etter dette styrket ordet om Herren seg og vokste frem med stor kraft.

GJE 19:27-28. Planer om å dra til Makedonia

27 Da dette var fullført, bestemte Paulus seg i ånden for å dra gjennom Makedonia til Akaia for deretter å reise til Jerusalem. Og han sa: “Og etter at jeg har vært der, må jeg også se Rom.”

28 Så sendte han to av sine medhjelpere, Timoteus og Erastus, til Makedonia. Men han ble selv værende i Asia en tid.

GJE 19:29-47. Opptøyer i Efesos

29 På samme tid skjedde det et ikke så lite oppstyr i forbindelse med Veien.

30 En sølvsmed som hette Demitrius, lagde sølvvutsmykninger til helligdommen til Artemis, og dette frembrakte en ikke liten fortjeneste for håndverkerne.

31 Han kalte sammen arbeidere som hadde samme håndverk og sa:

“Menn, dere vet at denne virksomheten er inntektsbringende.

32 Dere har også sett og hørt, ikke bare i Efesos, men nesten over hele Asia, hvordan denne Paulus har overbevist og vendt store menneskemengder bort fra oss ved å si at ingen kan være guder hvis de er laget av menneskehender.

33 Det er ikke bare dette yrket som står i fare og kan komme i vanry, men også templet til vår store gudinne Artemis kan tape sin ære slik at hennes storhet blir revet ned, for det er hun som blir æret over hele Asia og på alle bebodde steder.”

34 Da de hørte dette, ble de rasende. De ropte og sa: “Stor er efesernes Artemis!”

35 Hele byen var i fullt opprør. De grep makedonerne Gaius og Aristarkus, Paulus’ reisekamerater, og dyttet dem i fellesskap inn i et forsamlingslokale.

36 Paulus ville stå frem for folket, men disiplene nektet ham.

37 Også noen fremtredende asiater som var hans venner, ba innstendig om at han ikke måtte vise seg i lokalet.

38 Det var noen som ropte, og sannelig, noen ropte det ene, andre det motsatte. De fleste visste ikke engang hvorfor de var kommet inn eller hvem de var kommet inn sammen med.

39 De dro Aleksander ut fra menneskemengden samtidig som jødene skjov ham foran seg mens Aleksander gjorde tegn med hånden om at han ville holde en forsvarstale til folket.

40 Men da de fikk vite at han var jøde, ble de alle som én stemme — i to timer ropte de:

“Stor er efesernes Artemis!”

41 Da byskriveren hadde roet ned menneskemengden, ropte han: “Menn fra Efesos! Hvilket menneske er det som ikke vet at byen Efesos er tempelvokter for den store gudinnen Artemis, hun som falt ned fra Jupiter!”

42 Fordi dette er uimotsigelige fakta, bør dere roe dere ned og ikke foreta dere noe uoverveid!

43 Dere har dradd disse mennene hit uten at de har skjendet templet og uten at de har spottet deres gudinne.

44 Derfor, hvis Demetrius eller håndverkerne vil sette frem anklager, kan de ta det opp med guvernøren. Slik skal de føre anklager mot hverandre!

45 Og hvis dere ønsker noe angående

andre saker, skal det bli avgjort i en lovlig forsamling!

46 For nå står dere i fare for å bli anklaget for oppvigleri for det som skjedde i dag, fordi dere kan ikke oppgi noen grunn for denne uroen.”

47 Da han hadde sagt dette, oppløste forsamlingen seg.

GJE 20

Paulus’ tredje misjonsreise, forts.

GJE 20:01. Fra Efesos i Asia til Makedonia

01 Etter at optøyene hadde lagt seg, kalte Paulus til seg disiplene og tok avskjed med dem. Så dro han til Makedonia.

GJE 20:02. Fra Makedonia til Akasia

02 Da han hadde reist gjennom områdene der og oppmuntret mange, kom han til Hellas.*

*Korint

GJE 20:03-05. Vendereis gjennom Makedonia til Filippi

03 Der ble han værende i tre måneder. Men fordi jødene planla et komplott mot ham da han skulle seile til Syria, ombestemte han seg og måtte gjøre vendereis gjennom Makedonia.

04 Han reiste til Asia sammen med Sopater fra Berøa, tessalonikerne Aristarkus og Sekundus, Gaius fra Derbe, og Timoteus, Tykikus og Trofimus fra Asia.

05 De reiste i forveien og ventet på ham i Troas.

GJE 20:06. Fra Filippi til Troas

06 Han seilte fra Filippi etter De usyrede brøds dager, og fire dager senere kom han til Troas.

Der ble han i sju dager.

GJE 20:07-12. Paulus i Troas

07 På den første dagen etter sabbaten kom disiplene sammen for å bryte brødet. Paulus diskuterte lenge, og fordi han

skulle forlate dem neste dag, fortsatte han å tale til midnatt.

08 Det var mange lamper i loftsalen der de var samlet.

09 I et vindu satt en ung mann som hette Evtykus. Han falt i dyp søvn fordi Paulus' tale varte så lenge. Da han sovnet, falt han ned tre etasjer, og han ble tatt opp død.

10 Paulus løp ned og kastet seg over ham! Og med armene rundt ham, sa han: "Vær ikke engstelige for hans sjel!"

11 Så gikk han inn igjen, brøt brødet og åt. Og han fortsatte å tale til det lysnet. Først da gikk han.

12 Og de førte barnet bort i live, til ikke liten trøst for dem.

GJE 20:13. Fra Troas til Assos

13 De gikk ombord i skipet og seilte til Assos der de skulle ta imot Paulus. Han hadde ordnet det slik, for han ville selv gå dit til fots.

GJE 20:14. Fra Assos til Mitylene

14 Da han møtte dem i Assos, tok de ham om bord. Og så kom de til Mitylene.

GJE 20:15-16. Fra Mitylene til Milet

15 De seilte derfra og kom neste natt forbi Kios. Neste dag gikk de innom Samos og lå over i Trogillum. Da hadde de en dag igjen før de kom til Milet.

16 Paulus bestemte seg for å seile forbi Efesos for å slippe å bruke lengre tid i Asia. Han skyndte seg for om mulig å være i Jerusalem på pinsedagen.

GJE 20:17-38. Paulus' avskjedstale

17 Fra Milet sendte han bud til Efesos og kalte til seg de eldste i menigheten.

18 Og da de var kommet frem, sa han til dem: "Dere vet fra første dag jeg kom til Asia hvordan jeg har hatt det hele tiden.

19 Jeg har slavet for Herren i all yd-

mykhet, med mange tårer og prøvelser som jeg ble utsatt for på grunn av jødernes sammensvergelse.

20 For jeg har ikke holdt noe tilbake som kunne være til nytte for dere. Jeg har forkynt for dere, og jeg har undervist dere både offentlig og fra hus til hus.

21 Jeg har vitnet både for jøde og greker at dere må vise anger fremfor Gud og tro på Herren Jesus Kristus.

22 Og nå, se! — jeg drar bundet i ånden til Jerusalem uten å vite hva som venter meg!

23 Men ved Den hellige ånd blir det vitnet om og befalt at i hver by jeg kommer til, venter lenker og trengsler meg.

24 Men ingen ord betyr noe for meg, for jeg har ikke min sjel verdifull for min egen del, men for å fullføre det løpet og den gode tjenesten Herren Jesus har gitt meg — å vitne om budskapet om Guds nåde.

25 Og nå, se! — ingen av dere som jeg har levd blant og forkynt budskapet om Guds rike til, skal noen gang få se mitt ansikt igjen!

26 Derfor vitner jeg for dere i dag at jeg er ren for alles blod.

27 For jeg har ikke holdt noe tilbake, men forkynt hele Guds hensikt for dere.

28 Ta derfor godt vare på dere selv og den flokken som dere ved Den hellige ånd er satt som tilsynsmenn over, og vær gjeterer for den Herrens menighet som han selv har frikjøpt med sitt eget blod.

29 For dette vet jeg:

Etter min bortgang skal det komme glupske ulver iblant dere som ikke kommer til å spare flokken.

30 Også blant deres egne skal det stå frem menn som taler forvrengt for å få disipler til å følge seg selv.

31 Så vær på vakt! Husk at i tre år

sluttet jeg ikke å advare dere, alle som én, dag og natt, med tårer.

32 Nå overlater jeg dere Guds ords nåde, det som gir kraft til oppbyggelse så dere får del i arven blant alle hans helige.

33 Jeg har ikke begjært noens sølv eller gull eller fine klær.

34 Dere vet selv at jeg med egne hender har tjent til det jeg trenger.

35 Jeg hadde alltid dette for øye: Å arbeide hardt og å hjelpe de syke. Og husk Herren Jesu ord at han har sagt:

‘Det er en større velsignelse å gi enn å få.’”

36 Etter at han hadde sagt dette, falt han på kne og ba for dem alle.

37 Da begynte alle å gråte. Og mange kastet seg om halsen på Paulus og kysset ham.

38 Deres største sorg var hans ord da han sa:

‘Heretter skal dere aldri få se mitt ansikt mer.’

Så gikk de sammen med ham ned til skipet.

GJE 20:39. Fra Milet til Patara

39 Da de hadde skilt lag med dem og var kommet til havs, satte de stø kurs mot Kos, deretter Rodos, og derfra til Patara.

GJE 20:40-44. Fra Patara til Tyrus

40 Der kom de over et skip som skulle seile over til Fønikia. De gikk ombord i det, og det satte seil.

41 De fikk Kypros i sikte og seilte forbi med øya på babord side. De satte så kurs for Syria og gikk i land i Tyros der skipet skulle losse.

42 De traff noen disipler der og ble værende hos dem i sju dager. De sa til Paulus ved ånden at han ikke måtte dra opp til Jerusalem.

43 Da de dagene var over, gjorde de seg klar til å dra videre. Alle fulgte dem, sammen med sine kvinner og barn, til de var ute av byen.

Og de falt på kne på stranden og ba.

44 Etter at de hadde omfavnet hverandre, gikk de ombord i skipet.

De andre gikk tilbake hver til sitt.

GJE 20:45. Fra Tyrus til Ptolemais

45 De avsluttet reisen fra Tyrus og gikk i land i Ptolemais. Der ble de omfavnet av noen av brødrene, og de ble hos dem den dagen.

GJE 20:46-47. Fra Ptolemais til Cæsarea

46 Neste dag reiste de som var sammen med Paulus, videre og kom til Cæsarea. Der gikk de hjem til forkynneren Filip, en av de sju,* og ble hos ham.

*jfr. GJE 06:05

47 Han hadde fire døtre som var jomfruer. Og de profeterte.

GJE 20:48-53. Agabus profeterer om Paulus

48 Da de hadde vært hos ham i flere dager, kom det ned fra Judea en profet som hette Agabus.

49 Da han kom inn, tok han Paulus' hoftesnor, bandt hendene og føttene hans med den og sa:

“Slik taler jeg ved Den hellige ånd:

På denne måten skal jødene i Jerusalem binde den mannen som eier denne hoftesnoren, og de skal overgi ham i de fra folkeslagenes hender.

50 Og da de som var til stede, hørte dette, bønnfalt de ham om ikke å dra opp til Jerusalem.

51 Men Paulus svarte:

“Hvorfor gråter dere og knuser mitt hjerte? For jeg er klar, ikke bare til å bli bundet, men også til å dø i Jerusalem for Herren Jesu navn.”

52 Da han ikke lot seg overtale, gav de opp og sa:

“La HERRENS* vilje skje.” *JHVH

53 Etter disse dagene pakket de for å dra opp til Jerusalem.

GJE 20:54-55. Fra Cæsarea til Jerusalem

54 Noen av disiplene, de som var fra Cæsarea, gikk sammen med dem. De førte dem til Manason fra Kypros, en av de første disiplene.

De skulle bo der.

55 Da de kom til Jerusalem, tok brødrene imot dem med glede.

GJE 21

Paulus i Jerusalem

GJE 21:01-02. Paulus avlegger rapport

01 Neste dag var Paulus hos Jakob der også alle de eldste var til stede.

02 De omfavnet hverandre, og den ene etter den andre fortalte om det som Gud hadde gjort blant folkeslagene gjennom deres tjeneste.

GJE 21:03-09. Jakobs råd til Paulus

03 Da han hørte dette, priste han Gud. Så sa han:

“Du ser, bror, hvor mange tusener av jøder som tror, og de er alle ivrige for loven.

04 Det er kommet oss for øre at du lærer alle jødene som er blant folkeslagene at de skal vende seg bort fra Moses og at de ikke trenger å omskjære sine barn eller leve i pakt med våre skikker.

05 Så hva nå? Mange vil sikkert samle seg mot deg når de hører at du er kommet.

06 Gjør nå som jeg sier: Det er fire menn blant oss som har avgitt et løfte.

07 Ta dem med deg og rens dere.

Betal utgiftene deres slik at de får barbert seg på hodet. Da vil alle forstå at det

som er kommet dem for øre angående deg, ikke har noe for seg, og at også du følger loven.

08 Angående de fra folkeslagene som tror, så har vi skrevet til dem og bestemt at de [ikke trenger å forholde seg til noe av dette, bortsett fra at de] må holde seg borte fra det som er ofret til avguder, fra blod, fra det som er kvalt, og fra seksuell umoral.”

09 Neste dag tok Paulus mennene med seg og rensset seg sammen med dem. Han gikk til templet og gjorde det kjent når renselsesdagene ville være over, for da skulle et offer bæres frem for hver av dem.

GJE 21:10-15. Opptøyer i Jerusalem

10 Da de sju dagene nærmet seg slutten, fikk noen jøder fra Asia øye på ham i templet. Og de hisset opp hele menneskemengden slik at de gikk til angrep på ham.

11 Og de ropte: “Israelittiske menn, hjelp oss! Dette er det mennesket som over alt underviser mot vårt folk, loven og dette stedet! Han har også tatt grekere inn i templet og gjort dette hellige stedet urent!”

12 De hadde tidligere sett efeseren Trofimus i byen sammen med ham, og derfor tok de det for gitt at han hadde vært sammen med Paulus i templet.

13 Hele byen var i opprør. Folk stimlet sammen, de grep Paulus og dro ham ut av templet. Og straks ble portene lukket.

14 Og de forsøkte å drepe ham. Da nådde nyheten frem til kommandanten for hæravdelingen at hele Jerusalem var i opprør.

15 Derfor tok han straks noen offiserer og soldater og løp ned til dem. Og da de

så hærføreren og soldatene, sluttet de å slå Paulus.

GJE 21:16-19. Paulus i lenker

16 Da nærmet kommandanten seg, pågrep ham og befalte at han skulle bindes med to lenker. Så ville han forvise seg om hva han hadde gjort.

17 Noen blant menneskemengden ropte det ene, andre det motsatte, og fordi kommandanten ikke klarte å skille ut sannheten på grunn av opptøyene, befalte han at Paulus skulle føres til festningen.

18 Da Paulus ville gå ned trappene, måtte soldatene nærmest bære ham mellom seg fordi menneskemengden var så voldelig.

19 Men folkemengden fulgte etter dem og ropte: “Bort med ham!”

GJE 21:20-23. En jøde fra Tarsus

20 Da de skulle føre Paulus inn i festningen, sa kommandanten til ham:

“Kan jeg få spørre deg om noe?” Og han sa: “Kan du tale og forstå gresk?”

21 Er ikke du den egypteren som for en tid siden gjorde opprør og var leder for fire tusen morderiske menn ute i ødemarken?”

22 Paulus svarte: “Jeg er et menneske, en jøde fra byen Tarsus i Kilikia, borger av en ikke ubetydelig by!”

Så ba han om tillatelse til å tale til folket.

23 Da han hadde fått tillatelse til det, stilte Paulus seg opp på trappen og viftet til folket med hånden.

Og da de hadde roet seg ned, talte han til dem på det hebraiske språket.

GJE 22

Paulus i Jerusalem, forts.

GJE 22:01-21. Paulus’ forsvarstale

01 Han sa: “Menn, brødre og fedre, hør nå mitt forsvar overfor dere!”

02 Og da de hørte at han talte til dem på det hebraiske språket, forholdt de seg enda roligere. Så sa han:

03 “Jeg er i sannhet en mann! Og jeg er en jøde, født i Tarsus i Kilikia, men oppvokst i denne byen. Ved Gamaliels føtter fikk jeg en grundig opplæring i våre fedres lov, og jeg var ivrig for Gud slik dere alle er i dag.

04 Jeg forfulgte denne Veien til døden, og jeg bandt dem og overgav dem til fengsel, både menn og kvinner.

05 Også overprestene og hele eldsterådet kan vitne om det. Jeg fikk også med et skriv fra dem om å dra til brødrene i Damaskus for å føre dem til Jerusalem og få dem straffet.

06 Da skjedde det på reisen at vi ved middagstider nærmet oss Damaskus:

Vi ble plutselig omgitt av et kraftig lys fra himlene, og det lyste opp omkring oss.

07 Jeg ble slått til jorden og hørte en røst som sa: ‘Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du meg?’

08 Jeg spurte: ‘Hvem er du, Herre?’ Og hans svarte: ‘Jeg er Jesus fra Nasaret, han som du forfølger!’

09 Også de som var sammen med meg, så lyset, og de ble redde da de hørte røsten som talte til meg.

10 Jeg spurte: ‘Hva vil du jeg skal gjøre, Herre?’ Herren svarte: ‘Reis deg og gå inn i Damaskus! Der vil jeg si deg alt som jeg har bestemt at du skal gjøre.’

11 De som så lysets herlighet, måtte lede meg ved hånden for at jeg skulle komme meg til Damaskus.

12 En Ananias, en gudfryktig mann etter loven, hadde godt vitnemål blant alle jødene som bodde der.

13 Han kom og stilte seg ved siden av meg og sa: ‘Bror Saulus, få igjen synet!’

Og i samme stund kunne jeg se!

14 Så sa han til meg: 'Våre fedres Gud har utvalgt deg for at du skal kjenne hans vilje. Du skal se Den rettferdige og høre røsten fra hans munn.

15 Og du skal være hans vitne fremfor alle mennesker på det du har sett og det du har hørt. —

16 Nå, hvorfor nøler du? Bli døpt, vask bort dine synder og påkall Herrens navn.'

17 Da skjedde det, etter at jeg var kommet tilbake til Jerusalem og skulle be i templet: Jeg falt i transe!

18 Da opplevde jeg at Herren talte til meg og sa: 'Skynd deg! Dra straks bort fra Jerusalem, for de nekter å ta imot vitneforklaringen om meg der.'

19 Og jeg svarte: 'Herre, de vet at det var jeg som fengslet dem etter å ha tatt dem som trodde på deg, ut av synagogene.

20 Og da blodet av din martyr Stefanus ble utøst, var jeg til stede og samtykket i det. Jeg var den som vøktet kappene for dem som slo ham i hjel!'

21 Da sa han til meg: 'Dra av sted, for jeg vil sende deg langt bort herfra til dem fra folkeslagene.'

GJE 22:22-29. En romersk borger

22 De hørte på ham til han hadde uttalt dette. Men da løftet de stemmene og ropte:

"Fjern ham fra jordens overflate, for han er uverdigg til å leve!"

23 De ropte ut, flerret kappene sine, og de kastet støv opp i luften.

24 Kommandanten befalte da at han skulle bli ført inn i festningen og forhørt under pisking, for han ville vite hvorfor de ropte så hardt mot ham.

25 Da de bandt ham med remmer, sa Paulus til en hærfører som stod der: "Er

det tillatt å piske et romersk menneske som ikke er dømt?"

26 Da hærføreren hørte dette, gikk han og fortalte det til kommandanten. Og han sa til ham:

"Tenk over hva du er i ferd med å gjøre mot dette romerske mennesket!"

27 Da gikk kommandanten til Paulus og spurte ham:

"Si meg, er du romersk borger?"

Og Paulus svarte: "Ja, det er jeg!"

28 Da sa kommandanten: "Jeg måtte betale en stor sum for mitt borgerskap." Og Paulus svarte: "Men jeg ble født borger."

29 De som skulle forhøre ham, trakk seg da straks tilbake, og også kommandanten ble engstelig fordi han hadde lagt en romer i remmer!

GJE 23

Paulus i Jerusalem, forts.

GJE 23:01-06. Paulus mot Ananias

01 Neste dag ønsket kommandanten å få sikker kunnskap om hva jødene anklaget ham for. Han løste ham fra remmene og befalte at overprestene og hele Sanhedrinet skulle komme sammen. Deretter førte han Paulus ned og fremstilte ham for dem.

02 Paulus så dem som var i Sanhedrinet inn i øynene og sa: "Menn, brødre og medborgere: Jeg har hatt god samvittighet overfor Gud til denne dag."

03 Øverstepresten Ananias oppfordret da dem som stod sammen med ham, å slå ham over munnen.

04 Da reagerte Paulus og sa: "Gud vil slå deg, du hvitkalkede gravvegg! Du sitter her og skal dømme meg etter loven, men likevel befaler du at de skal slå meg i strid med loven!"

05 En som stod der, utbrøt: "Våger du å fornærme en Guds øversteprest!"

06 Og Paulus svarte: “Brødre, jeg var ikke klar over at han var øversteprest, for det står skrevet: *‘Tal ikke ondt om en av ditt folks ledere.’*” 2MO 22:28

GJE 23:07-11 Saddukeere mot fariseere

07 Paulus visste at en del var saddukeere og at andre var fariseere da han ropte ut i Sanhedrinet: “Menn, brødre, det er fordi jeg håper på en oppstandelse fra de døde, jeg blir dømt!”

08 Da han hadde sagt dette, brøt det ut en strid mellom fariseerne og sadukeerne, slik at forsamlingen delte seg.

09 For saddukeerne hevder at det ikke finnes en oppstandelse, og at det verken finnes budbringere eller ånder, men fariseerne bekjenner begge deler.

10 Da brøt det ut høylytt skriking. En del skriftlærde fra fariseernes parti reiste seg, argumenterte kraftig og sa:

“Vi finner ikke noe galt med dette mennesket! Hva om en ånd eller en budbringer har talt til ham? — La oss ikke stride mot Gud!”

11 Det ble slikt et oppstyr at kommandanten ble redd for at de skulle rive Paulus i stykker. Derfor beordret han soldatene å gå ned blant dem for å gripe Paulus og føre ham tilbake til festningen.

GJE 23:12. Du skal også vitne om meg i Rom

12 Samme natt stod Herren ved siden av ham og sa: ‘Fatt mot, Paulus, for slik du har vitnet om meg i Jerusalem, skal du også vitne om meg i Rom.’

GJE 23:12-16. Sammensvergelsen

13 Neste morgen slo noen av jødene seg sammen og avla en ed: De skulle verken ete eller drikke før de hadde tatt livet av Paulus!

14 Det var over førti som deltok i denne sammensvergelsen.

15 De kom til overprestene og de eldste og sa: “Vi har avlagt en ed på at vi ikke skal ete noe før vi har tatt livet av Paulus.

16 Når nå Sanhedrinet kommer sammen, og kommandanten fører ham ned i morgen under påskudd av at vi vil vite flere detaljer om ham, skal vi være klar til å slå ham i hjel.”

GJE 23:17-23. Paulus’ søstersønn

17 Men da Paulus’ søstersønn hørte at Paulus skulle utsettes for et bakholdsangrep, dro han av sted og kom til festningen for å fortelle det til Paulus.

18 Da kalte Paulus til seg en av hærførerne og sa til ham: “Før denne unge mannen frem for kommandanten, for han har noe å fortelle ham.”

19 Da tok han ham og førte ham frem for kommandanten og sa: “Fangen Paulus ba meg føre denne unge mannen frem for deg. Han har noe han vil si deg!”

20 Da grep kommandanten ham i armen, dro ham til side og sa:

“Hva har du å fortelle?”

21 Da svarte han: “Jødene er gått sammen for å be deg føre Paulus frem for Sanhedrinet i morgen under påskudd av at de ønsker å vite flere detaljer om ham.

22 Men ikke gi etter for dem, for da blir han utsatt for et bakholdsangrep!

Flere enn førti menn har avgitt ed overfor hverandre at de verken skal ete eller drikke før de har tatt livet av ham! Og nå er de klare! De venter bare på din befaling.”

23 Da lot kommandanten den unge mannen dra bort med denne befalingen: “Ikke si til noen at du har avslørt dette for meg!”

GJE 23:24-33. Flukten fra Jerusalem

24 Så tilkalte han to av hærførerne og

beordret dem: “Gjør klar to hundre soldater og dra til Cæsarea med sytti ryttere og to hundre spydbærere i den tredje time om natten.

25 Skaff et ridedyr som Paulus kan sitte på, og før ham trygt frem til guvernør Feliks.

26 Deretter utferdiget han et skriv med følgende ordlyd:

27 ‘Fra Claudius Lysias til hans høyhet guvernør Feliks: Vær hilset!

28 Denne mannen ble pågrepet av jødene.

De ville drepe ham, men jeg lot hæren gripe inn og reddet ham fordi jeg fikk vite at han var romersk borger.

29 Jeg ville vite hva de anklaget ham for og fremstilte ham for Sanhedrinet.

30 Da fant jeg ut at anklagen mot ham angikk deres egen lov, men de hadde ingen beviser mot ham som skulle tilsi død eller lenker.

31 Da fikk jeg opplyst at jødene lå og ventet på ham i bakhold, sendte jeg ham straks til deg, og jeg befalte hans anklagere å legge sin sak mot ham frem for deg. — Lev vel!’

32 Så utførte soldatene sine ordrer og tok Paulus med seg om natten og førte ham til Antipatris.

33 Neste dag lot de rytterne dra videre med ham, men de vendte selv tilbake til festningen.

GJE 23:34-36. Overført til guvernør Feliks

34 Da de var kommet frem til Cæsarea, leverte de skrevet til guvernøren, og også Paulus ble overgitt til ham.

35 Guvernøren leste skrevet og spurte ham hvilken provins han var fra. Og han fikk vite at han var fra Kilikia.

36 “Jeg skal høre på hva du har å si når også dine anklagere er kommet.”

Så befalte han at han skulle settes under bevoktning i Herodes’ pretorium.

GJE 24

Paulus i fangenskap

GJE 24:01-09. Jødenes falske anklager mot Paulus

01 Fem dager senere kom øverstepresten Ananias ned sammen med noen av de eldste og en offentlig anklager som hette Tertullus, for å anklage Paulus fremfor guvernøren.

02 Da han ble fremstilt, fremsatte Tertullus sin anklage for Feliks. Han sa: “Vi har nytt stor fred under ditt gode styre, og det har skjedd til fordel for dette folkeslaget på grunn av din fremsynthet.

03 Uansett tid og sted erkjenner vi dette, høyst ærede Feliks, med stor takknemlighet.

04 Men for ikke å oppholde deg lenger, ber vi om at du hører med velvilje på noen få ord fra oss. —

05 Vi har funnet ut at denne mannen er en pest! Han egger til opprør blant jøder alle steder, og han er leder for nasareerens sekt.

06 Han har til og med prøvd å gjøre templet urent, men da pågrep vi ham, for vi ønsket å dømme ham etter loven.

07 [Men kommandanten Lysias kom og grep ham med stor makt ut av våre hender.

08 Han befalte at de som anklaget ham, måtte komme til deg.]* Du vil få bekreftet alt dette gjennom egne forhør av ham.”

*tilføyd i nyere avskrifter

09 Jødene var også enige i dette, noe de selv bekreftet.

GJE 24:10-21. Paulus’ forsvarstale for Felix

10 Da guvernøren nikket til Paulus at han skulle tale, svarte han:

“Jeg vet at du i flere år har vært dom-

mer for dette folkeslaget. Derfor vil jeg frimodig forsvare meg.

11 Du skal vite at for bare tolv dager siden gikk jeg opp til Jerusalem for å ære der.

12 Ingen har sett meg diskutere med noen i templet, eller at jeg har gjort opprør blant menneskemengden, eller i synagogen, og heller ikke i byen.

13 Og de kan heller ikke bevise noe som helst av det som de nå anklager meg for.

14 Men dette erkjenner jeg overfor deg: Etter den Veien som de påstår er en sekt, tjener jeg mine fedres Gud, for jeg tror alt som er skrevet i loven og profetiene.

15 Jeg har det håp til Gud som disse selv også har: At det skal finne sted en oppstandelse [fra de døde] både for de rettferdige og de urettferdige.

16 Derfor anstrenger jeg meg alltid for å holde min samvittighet ren overfor Gud og mennesker.

17 Så, etter mange år, kom jeg for å bære frem barmhjertighetsgaver fra folkeslagene, og for å ofre.

18 Samtidig med dette så noen jøder fra Asia meg. Jeg hadde rensert meg i templet, og det var ingen menneskemengde der, og heller ikke noe opprør.

19 De som var til stede, burde fremsatt denne anklagen hvis de hadde noe på meg.

20 Hvis ikke, burde de som er her, finne ut om jeg hadde gjort noe galt før de fremstilte meg for Sanhedrinet.

21 Hvis det da ikke var denne ene setningen som jeg ropte da jeg stod iblant dem: 'Det er på grunn av oppstandelsen fra de døde dere vil dømme meg i dag!'"

GJE 24:22-23. Guvernør Feliks utsetter saken

22 Da Feliks hørte dette, hevet han møtet, for han hadde detaljert kjennskap til Veien. Og han sa: "Når kommandant Lysias kommer ned, skal jeg finne mer detaljert ut om hvordan saken står mellom dere."

23 Etter dette beordret han hærføreren å holde Paulus under bevoktning, men med en viss frihet slik at han ikke skulle nekte ham nødvendig omsorg eller å ta imot besøk.

GJE 24:24-26. Dom eller bestikkelse

24 Noen dager senere kom Feliks sammen med sin kvinne Drusilla, en jødinne.

Og han sendte da bud på Paulus for at hun skulle høre om troen på Kristus.

25 Paulus talte om rettferdighet, måtehold og den kommende dommen. Men da ble Feliks engstelig, og det skjedde at han spurte ham: "Kan du ikke gå nå? Så kan vi fortsette ved en passende anledning."

26 Samtidig håpet han også på at Paulus skulle tilby ham penger så han kunne vurdere å gi ham en løslatelse. Derfor sendte han ofte bud på ham for å snakke med ham.

GJE 24:27. To år senere

27 Så gikk det to år. Da overtok Porcius Festus stillingen etter Felix. Men Felix ønsket å vise velvilje mot jødene. Og derfor lot han Paulus bli værende i fengslet.

GJE 25

Paulus i fangenskap, forts.

GJE 25:01-07. Jødene vil igjen ta livet av Paulus

01 Så kom Festus til provinsen. Etter tre dager dro han opp fra Cæsarea til Jerusalem.

02 Da spurte overprestene og de fremste jødene ham ut angående Paulus.

03 De ba ham innstendig om å vise

dem den nåde å sende ham opp til Jerusalem. For da ville de ligge i bakhold langs veien og ta livet av ham.

04 Men Festus svarte at Paulus skulle bli i Cæsarea og at han selv snart skulle dra dit.

05 Så sa han: “La dem blant dere som har myndighet, dra ned sammen med meg. Der kan dere selv anklage mannen, hvis så skulle være at han har gjort noe galt.”

06 Etter å ha tilbrakt flere enn ti dager hos dem, dro han ned til Cæsarea. Og neste dag satte han seg på domstolen og ba om at Paulus ble ført frem for ham.

07 Da Paulus ble fremstilt, samlet jødene som var kommet ned fra Jerusalem, seg om ham. De satte frem påstander og mange alvorlige anklager mot ham, men de kunne ikke bevise noen av dem.

GJE 25:08-12. En anke til keiseren

08 Paulus førte sitt eget forsvar: “Jeg har aldri forbrutt meg mot jødenes lov, og heller ikke mot templet eller mot keiseren på noen måte.”

09 Festus ville vise velvilje mot jødene. Derfor reagerte han mot Paulus og sa: “Er du villig til å dra opp til Jerusalem og så la meg dømme i denne saken der?”

10 Da svarte Paulus: “Jeg er fremstilt for keiserens rett! Derfor skal den dømme meg, for jeg har aldri forbrutt meg mot jødene, og det vet de meget godt.

11 Hvis jeg har forbrutt meg eller gjort noe som fortjener døden, vil jeg ikke motsette meg å dø! Men hvis anklagene deres er uten kraft, kan du ikke overgi meg til dem!

Jeg anker til keiseren!”

12 Etter at Festus hadde rådført seg med retten, erklærte han: “Du har anket til keiseren! Og til keiseren skal du dra!”

GJE 25:13-27. Festus og Agrippa

13 Da det var gått noen dager, kom kong Agrippa og Berenike til Cæsarea for å hilse på Festus.

14 Da de hadde vært der i flere dager, la Festus frem Paulus’ sak for kongen. Han sa: “Det er en mann her som Feliks lot være igjen i fengslet.

15 Da jeg var i Jerusalem, kom overprestene og de eldste blant jødene med anklager mot ham og ba om en dom mot ham.

16 Men jeg svarte dem: Det er ikke etter romersk tradisjon å overlate et menneske til døden før den anklagede ansikt til ansikt får anledning til å forsvare seg mot det han blir anklaget for.

17 Og fordi de kom sammen med meg hit, kunne jeg ikke gjøre annet enn å sette retten neste dag uten utsettelse. Og så befalte jeg at mannen skulle bli fremstilt for meg.

18 Da hans anklagere stod frem for å forklare seg, hadde de ingen bevis mot ham, slik jeg trodde de hadde.

19 Men de hadde noen uoverensstemmelser angående deres egen religion om en Jesus som var død, men som Paulus sa var i live.

20 Og fordi jeg var usikker angående den saken, spurte jeg om han var villig til å dra til Jerusalem og bli stilt for retten der.

21 Men fordi Paulus anket og ville bli fremstilt for Augustus, befalte jeg at han skulle bli her til jeg sendte ham til keiseren.”

22 Da sa Agrippa til Fesus: “Jeg skulle gjerne hørt denne mannen selv.”

“I morgen,” svarte han, “da skal du få høre ham.”

23 Neste dag kom Agrippa sammen med Berenike og gikk med stor prakt inn

i lokalet sammen med kommandanten og byens fremste menn. Og Festus befalte at Paulus skulle bli fremstilt.

24 Festus sa: “Kong Agrippa, og alle dere menn som er kommet sammen her! — Her ser dere ham som hele det jødiske samfunn, både i Jerusalem og her, har henvendt seg til meg om. De ropte at han ikke måtte få leve lenger!

25 Men jeg kunne ikke finne at han hadde gjort noe som fortjener døden. Likevel, fordi han selv har anket til Augustus, kan jeg ikke dømme ham, men må sende ham fra meg.

26 Men jeg har ingenting konkret å skrive til min sjef om. Derfor fører jeg ham frem for dere, og særlig fremfor deg, kong Agrippa, for å forsøke å finne noe jeg kan skrive til keiseren om.

27 For det virker ulogisk å sende fra seg en fange uten å ha noe alvorlig å anklage ham for.”

GJE 26

Paulus i fangenskap, forts.

GJE 26:01-23. Paulus' forsvarstale for kong Agrippa

01 Da sa Agrippa til Paulus: “Du har nå tillatelse til å legge frem din egen sak.” Så rakte Paulus ut hånden for å forsvare seg:

02 “Jeg betrakter meg selv som velsignet, kong Agrippa, over å forsvare meg fremfor deg mot alt det som jeg er anklaget for av jødene.

03 For særlig du er godt kjent med alle skikker og spørsmål som angår jødene. Derfor ber jeg deg lytte til meg med tålmodighet:

04 Min livsstil fra ungdommen av, slik den utviklet seg blant dem som er av mitt eget folkeslag i Jerusalem, er kjent for alle jøder.

05 De vet at jeg fra begynnelsen, hvis

de vil bekrefte det, levde etter de strengeste religiøse normer som fariseer.

06 Og nå står jeg her og blir dømt for å ha det håpet Gud gav våre fedre.

07 Det var det de tolv stammene hadde som mål å oppnå da de tjene dag og natt. Og det er det håpet, kong Agrippa, jødene anklager meg for.

08 Men hvorfor skulle noen se det som utrolig at Gud skal reise opp de som er døde? —

09 Jeg trodde også selv at jeg måtte gjøre mye motstand mot Jesus fra Nasarets navn.

10 Slik var det også i Jerusalem.

Mange av de hellige fikk jeg låst inn i fengsel etter å ha fått fullmakt til det fra overprestene. Og når de skulle slås i hjel, lot jeg min stemme telle mot dem.

11 Jeg straffet ofte alle dem som var i synagogene og tvang dem til å spotte. Og i mitt veldige raseri mot dem, forfulgte jeg dem også til fremmede byer.

12 En gang dro jeg til Damaskus med fullmakt delegert meg fra overprestene.

13 Ved middagstider, konge, så jeg, mens jeg var på veien, et lys som skinte sterkere enn solen rundt meg og dem som dro sammen med meg.

14 Alle falt til jorden! Og da hørte jeg en røst som talte til meg. På hebraisk sa den: ‘Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du meg? [Det skal bli hardt for deg å stampe mot broddene!]

15 Da spurte jeg: Hvem er du, herre? Og han svarte:]*

‘Jeg er Jesus, han som du forfølger! —

*tilføyd i senere avskrifter

16 Reis deg og stå på føttene! For jeg har gjort meg til kjenne for deg for å velge deg ut som min tjener, og for at du skal vitne om både det du har sett og det jeg skal vise deg.

17 Jeg vil føre deg bort fra ditt folk og til dem fra folkeslagene, til dem som jeg nå vil sende deg til.

18 Du skal åpne deres øyne og vende deres mørke til lys. Du skal lede dem bort fra Satans fullmakter til Gud for at de skal få tilgivelse for sine synder.

Da skal du få en arv blant de hellige som har trodd på meg.’

19 Derfor, kong Agrippa, har jeg ikke vært ulydig mot det himmelske synet.

20 Jeg forkynte først i Damaskus og Jerusalem og i alle distriktene i Judea, og så til de av folkeslagene, at de måtte angre og omvende seg til Gud, og at de måtte gjøre gjerninger som var deres anger verdig.

21 Og dette var grunnen til at jødene grep meg i templet og forsøkte å drepe meg.

22 Men ved Guds hjelp står jeg på denne dag og vitner for liten og stor, og jeg sier ingenting bortsett fra det som profetene og Moses har sagt må skje:

23 At Kristus skulle lide, men være den første som stod opp fra de døde for at lyset skulle bli forkynt for folket og for dem som er av folkeslagene!”

GJE 26:24-32. Reaksjoner på Paulus’ forsvarstale

24 Etter den forsvarstalen sa Festus med høy stemme:

“Paulus, du er gal! Din store lære driver deg til galskap!”

25 Han svarte: “Jeg er ikke gal, høyst ærede Festus! Mine uttalelser er sanne og fornuftige ord.

26 Kongen kjenner til alt dette, og også fremfor ham taler jeg med stor frimodighet.

Jeg er overbevist om at ikke noe av dette har unngått hans oppmerksomhet, for det skjedd ikke i en avkrok. —

27 Kong Agrippa, tror du på profetiene? — Jeg vet du tror.”

28 Da svarte Agrippa Paulus: “Nå overtaler du meg nesten til å bli en kristen.”

29 Da svarte Paulus: “Jeg ber til Gud at ikke bare jeg, men alle som hører på i dag, og ikke bare litt, men fullt ut, blir som meg, men uten disse lenkene.”

30 Da han hadde sagt dette, reiste kongen, guvernøren og Berenike seg sammen med hele forsamlingen.

31 Da de gikk, snakket de med hverandre og sa: “Dette mennesket har ikke gjort noe som fortjener død eller lenker.”

32 Da sa Agrippa til Festus:

“Dette mennesket kunne blitt løslatt hvis han ikke hadde anket til keiseren.”

GJE 27

Paulus’ reise til Rom

GJE 27:01-12. Seilassen

01 Da det var bestemt at de skulle seile til Italia, ble Paulus og noen andre fanger overgitt til en hærfører som het Julius. Han var fra Det augustinske regiment.

02 De gikk om bord i et skip fra Adramyttium, og det satte seil. De skulle seile langs kysten av Asia. Aristarkus, en makedonier fra Tessalonika, var også med dem.

03 Neste dag anløp de Sidon. Julius var medmenneskelig og tillot at Paulus fikk gå i land og besøke vennene sine slik at han kunne nyte godt av deres omsorg.

04 De seilte derfra i ly av Kypros, for det var motvind.

05 Etter at de hadde seilt over havet utenfor kysten av Kilikia og Pamfylia, kom de ned til Myra i Lykia.

06 Der kom hærføreren over et aleksandrinsk skip som skulle seile til Italia. Han satte dem om bord i det.

07 Etter at de nesten hadde ligget i stampe i flere dager og knapt hadde klart å passere Knidos, løyet vinden helt. Da måtte de seile mot Salmoe og videre i le av Kreta.

08 Det gikk også trått langs kysten, men så kom de frem til et sted som hette Kaloi Limenes* i nærheten av byen La-sea. *Godhavn

09 Det var gått lang tid og den videre seilasen var blitt farefull, for det var alle-rede etter fasten.*

*Forsønningsdagen i oktober

10 Derfor advarte Paulus dem og på-stod:

“Menn, jeg ser at denne seilasen kan komme til å ende med en ulykke og store tap, ikke bare av skipslasten, men også av sjeler.”

11 Likevel stolte hærføreren mer på det styrmannen og skipperen sa enn på det Paulus sa.

12 Og fordi havnen var uegnet til overvintring, gav de fleste det rådet at de burde seile derfra, for deretter, om mulig, å kanskje kunne nå frem til Føniks, en annen havn på Kreta, og overvintre der. For den lå ikke åpen verken mot sørvesten eller mot nordvesten.

GJE 27:13-38. Stormen

13 Det blåste en svak sønnavind, og de regnet med at ønsket deres var gått i oppfyllelse. De lettet anker og la kursen nær inntil Kreta.

14 Ikke lenge etter feide en kraftig, orkanliggende vind, kalt nordøsten, over dem.

15 Skipet ble tatt av stormen, og fordi det var umulig å stampe mot vinden, måtte de la det drive.

16 Da de drev forbi en liten øy som hette Kauda, klarte de bare så vidt, etter mye strev, å sikre livbåten.

17 Da de hadde tatt den ombord, hadde de strevd med å buksurre den til skipet, og av frykt for å bli drevet mot bankene ved Surtis, kastet de anker for at skipet ikke skulle drive på grunn.

18 Og i de kraftige stormkastene måtte de neste morgen lette skipet for last.

19 På den tredje dagen måtte de egenhendig kaste skipsutstyret over bord.

20 Og fordi verken solen eller stjernene hadde vist seg på mange dager, og orkanen ikke viste tegn til å avta, gav de opp alt håp om å bli reddet.

Og til slutt heiste de ankeret.

21 Etter at de hadde vært lenge uten mat, stod Paulus frem blant dem og sa til mennene:

“Dere burde ha lyttet til meg da vi var på Kreta, så hadde dere ikke påført oss denne ulykken og dette tapet.

22 Men nå ber jeg dere om å være ved godt mot, for ikke en eneste sjel blant dere skal gå tapt, men bare skipet.

23 For i denne natt stod en budbringer fra den Gud som jeg tilhører og tjener, fremfor meg og sa:

24 ‘Vær ikke redd, Paulus, for du skal bli fremstilt for keiseren. Og, se! — Gud har gitt deg alle som seiler med deg.’

25 Derfor, menn, vær ved godt mot! For jeg tror på Gud, og det blir som han har sagt.

26 Men vi kommer til å bli kastet i land på en øy.”

27 Den fjortende natten var de ennå i drift i Adriaterhavet. Men rundt midnatt forstod mannskapet at de nærmet seg noe som kunne være land.

28 De loddet dybden og fant at den var tjue favner. Litt senere, da de var kommet litt lenger, loddet de dybden på ny, og fant ut at den var femten favner.

29 Og fordi de var redde for at de kan-

skje kunne bli kastet mot klipper og knust, kastet de fire anker fra akterstavnen. Så ba de om at det måtte bli dag.

30 Noen av mannskapet forsøkte å rømme skipet ved å fire en livbåt på sjøen mens de lot som om de skulle kaste anker fra baugen.

31 Da sa Paulus til hærføreren og soldatene:

“Hvis de ikke blir ombord, kan ingen av oss bli reddet!”

32 Da kuttet soldatene linene til livbåten og lot den falle i sjøen.

33 Før det var blitt dag, ba Paulus alle om å ta til seg mat. Han sa: “Det er i dag den fjortende dagen dere har ventet på at dette skulle ta slutt, og dere har ikke tatt til dere noe å ete.

34 Derfor ber jeg om at dere forsyner dere av maten til deres egen redning! For ikke et hår skal falle av hodet på noen av dere!”

35 Da han hadde sagt dette, tok han brødet og takket Gud fremfor dem alle, brøt det og begynte å ete.

36 Og da ble de alle i så godt lag at også de forsynte seg av maten.

37 Alle ombord på skipet var to hundre og syttiseks sjeler.

38 Og da de hadde spist seg mette, kastet de hvetelasten på sjøen for å lette skipet.

GJE 27:39-44. Forliset

39 Da det ble morgen, kunne de ikke dra kjensel på landskapet, men de kunne se en bukt med en strand. Der ville de sette skipet på grunn, om mulig.

40 Så kastet de ankrene og lot dem være i sjøen og løste repene som bandt roret. Så heiste de storseilet med vinden og satte kurs mot stranden.

41 Og da de kom nær en grunne som havet slo mot fra begge kanter, gikk ski-

pet på grunn. Førstavnen satte seg så fast at skipet ikke var til å rikke, og akterstavnen ble knust av de kraftige bølgene.

42 Soldatene ville drepe fangene for at ingen skulle svømme i land og rømme.

43 Men hærføreren, som ville føre Paulus trygt frem, forhindret dem fra det. Han befalte at de som kunne svømme, måtte hoppe overbord først og komme seg i land.

44 Og deretter resten — noen på planker og andre på vrakrester fra skipet.

Slik klarte de alle å komme seg trygt på land.

GJE 28

Paulus på Malta og i Rom

GJE 28:01-10. Paulus på Malta

01 Da de var blitt reddet, fikk de vite at øya hette Malta.

02 Barbarerne viste dem ingen liten vennlighet. De tente opp bål og tok vel imot alle fordi det var utrygt for regn, og fordi det var kaldt.

03 Paulus samlet en bunt kvister for å legge dem på bålet. Da kom en hoggorm og bet seg fast i hånden hans.

04 Da barbarerne så giftdyret som hang fast i hånden hans, sa de til hverandre:

“Det mennesket er sikkert en drapsmann som ble reddet fra havet, men som fortjener å bøte med livet.”

05 Men Paulus ristet bare giftdyret av seg inn i flammen uten å lide noen skade.

06 De ventet på at han skulle hovne opp eller plutselig falle død om!

Da de hadde ventet lenge på dette uten at noe uvanlig skjedde med ham, forandret de mening og sa at han var en gud.

07 På det stedet lå eiendommen til en som hette Publius, en av øyas fremste. Han tok seg av de fremmede med vennlig gjestfrihet i tre dager.

08 Og det skjedde at far til Publius lå til sengs med feber fra dysenteri. Paulus gikk inn og ba for ham, og han la hendene på ham slik at han ble leget.

09 Da dette skjedde, kom også de andre på øya til ham for å bli helbredet.

10 De æret dem med stor ærbødighet.

Og da de skulle dra videre, utstyrte de dem med det de trengte.

GJE 28:11-16. Fra Malta til Rom

11 Etter tre måneder seilte de videre på et aleksandrinsk skip som hadde overvintret på øya. Det hadde tvillingene* som gallionsfigur.

*havets guder og Zevs sønner Castor og Pollux

12 De anløp Syrakus og ble der i tre dager.

13 Derfra seilte de videre til de kom til Regium. Etter en dag begynte sønnavinden å blåse, og den andre dagen var de fremme i Puteoli.

14 Der traff de noen brødre som inviterte dem til å bli hos seg i sju dager.

Så dro de mot Rom.

15 Da brødrene der hørte om dem, kom de så langt som til Forum Appi og Tres Tabernai for å møte dem.

Og da Paulus så dem, takket han Gud og fattet nytt mot.

16 Da de var kommet til Rom, ble fangene overgitt til sjefen for fengselsvaktene. Paulus fikk da tillatelse til å bo for seg selv.

Men en soldat holdt vakt over ham.

GJE 28:17-30. Paulus i Rom

17 Det skjedde etter tre dager at Paulus kalte sammen de fremste blant jødene. Da de var kommet sammen, sa han til dem:

“Menn, brødre; selv om jeg aldri har gjort noe mot vårt folk eller våre fedres skikker, overgav de meg, da jeg var i Jerusalem, som fange i romernes hender.

18 Da de hadde forhørt meg, ville de løslate meg, for det var ingen grunn til å straffe meg med døden.

19 Men jødene motsatte seg dette, og jeg ble nødt til å anke til keiseren, men uten å rette noen anklage mot noe folkeslag.

20 Jeg har derfor tilkalt dere for å treffe dere og tale med dere.

For det er på grunn av Israels håp jeg er bundet med denne lenken.”

21 De svarte:

“Vi har ikke fått noe skriv fra Judea om deg, og heller ingen bror som har kommet derfra, har fortalt eller sagt noe ondt om deg.

22 Men vi vil gjerne høre hvordan du tenker, for det er godt kjent at denne sekten blir imøtegått over alt.”

23 På den fastsatte dagen var det flere som kom dit han bodde.

Og der la han frem vitneforklaringen om Guds rike for å overbevise dem om Jesus både ut fra Moses' lov og profetiene fra morgen til kveld.

24 Noen ble virkelig overbevist av det han sa, men andre ikke.

25 De ble uenige med hverandre, men de forlot Paulus da han uttalte dette ene ordet:

“Jesajah hadde rett da han ved Den hellige ånd talte profetier om fedrene og sa:

26 *‘Gå til dette folket og si: Dere skal høre, men ikke skjønne, og dere skal se, men ikke skjelne.*

27 *For dette folkets hjerter er blitt forherdet. De kan knapt høre med ørene, og de har lukket øynene. For de skal ikke skjelne med øynene, høre med ørene, skjønne i sine hjerter og vende om så jeg kan lege dem.*’

JES 06:09-01

28 Men dere skal vite at Guds redning

nå er sendt til dem fra folkeslagene, og de skal høre!”

29 [Det var da han hadde sagt dette, at jødene dro bort. Men det ble en kraftig diskusjon mellom dem.]

30 Paulus bodde i hele to år i et hus

som han selv leide. Og han tok godt imot alle som kom til ham.

GJE 28:31. Hva nå, Paulus

31 Han forkynte om Guds rike og underviste åpent om Herren Jesus Kristus uten at noen hindret ham.

06 Første tessaloniker

Det første brevet Paulus skrev til en menighet, Paktens 45. bok, var brevet til tessalonikerne som han skrev i Korint i år 51. Denne boken antas å være den nest eldste av Paktens bøker, skrevet omtrent 10 år etter Matteus. Menigheten i Tessalonika ble opprettet under Paulus' andre misjonsreise. Og helt fra begynnelsen av ble de kristne i Tessalonika utsatt for harde forfølgelser, særlig fra de av jødene som hadde fått sterkt fotfeste i byen.

Paulus ble til slutt tvunget til å flykte fra Tessalonika sammen med sine medarbeidere Silvanus og Timoteus. Han engstet seg for menigheten, og med den omsorg han følte til den, basert på deres trofasthet mot Guds ord, dannet dette utgangspunktet for hans aller første brev — til oppbygging og rettledning.

Som motsvar til mye av jødernes falske forkynnelse om at Kristi andre komme allerede hadde funnet sted, forklarer Paulus under inspirasjon tessalonikerne både om opprykkelsen og om de forhold i endetiden som skal vise at Herrens tid nærmer seg.

1TE 01

Utvalgt av Gud

1TE 01:01. Hilsen

01 Fra Paulus, Silvanus og Timoteus til tessalonikernes menighet ved Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus:

Nåde og fred være med dere [fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus].

1TE 01:02-07. Et forbilde for alle troende

02 Vi takker alltid Gud for dere alle og tar dere med i våre bønner.

03 Vi husker hele tiden på dere og deres gjerning i troen, deres strev i kjærlig-

het, og deres utholdenhet i håpet på vår Herre Jesus Kristus fremfor Gud, som er vår Far.

04 For vi vet, brødre, at dere er elsket og utvalgt av Gud.

05 Budskapet kom ikke til dere bare med ord, men også med Den hellige ånds kraft, og med full overbevisning.

Og dere vet hvordan det var for oss da vi var blant dere.

06 Dere ble våre og Herrens etterfølgere da dere tok imot ordet under store trengsler og ved Den hellige ånds nåde.

07 Derfor ble dere et forbilde for alle troende i Makedonia og Akaia.

1TE 01:08-10. Skryt til menigheten

08 For fra dere har HERRENS* ord gitt gjenklang, ikke bare i Makedonia og Akaia, men også på alle andre steder. Deres tro på Gud har spredd seg foran oss slik at vi ikke trenger å tale om det.

*JHVH

09 Dere tilkjennegir selv hvordan dere tok imot oss og hvordan dere omvendte dere til Gud — fra avgudsdyrkelse til slaveri for den levende og sanne Gud.

10 Og dere venter på hans Sønn fra himlene, ham som han reiste opp fra de døde — Jesus, han som skal befri oss fra den kommende vreden!

1TE 02

Forbilde for de troende

1TE 02:01-04. Ikke for å tekkes mennesker

01 Dere vet selv, brødre, at vårt besøk hos dere ikke var forgjeves.

02 Og dere vet også hvordan vi tidligere måtte lide under utøvd vold mot oss blant filipperne og hvordan vi med frimodighet fra Gud forkynte budskapet om Gud under stor motstand.

03 For våre formaninger kommer ikke

av villfarelse eller uedle motiver, og heller ikke fra bedrag.

04 For vi er prøvd av Gud for å gjøre oss betrodd til det budskapet vi forkynner, ikke for å tekkes mennesker, men Gud, han som gransker våre hjerter.

1TE 02:05-08. Som mor og barn

05 Heller ikke skjedde det noen gang med smigrende ord, som dere vet, og heller ikke som et skalkeskjul for grådighet, men med Gud som vitne.

06 Og heller ikke har vi søkt ære fra mennesker, verken fra dere eller noen andre. Men som Kristi apostler kunne vi vært til byrde for dere.

07 Likevel var vi skånsomme da vi var hos dere, som når en amme brystfører sine barn.

08 Vi har lengtet slik etter muligheten til å overlevere budskapet om Gud til dere.

Og ikke bare det, men er vi også blitt glade i deres sjeler.

1TE 02:09-13. Som far og barn

09 Dere husker, brødre, hvordan vi slet og strevde for at vi ikke skulle være noen til byrde da vi forkynte Guds budskap for dere.

10 Dere er våre vitner, og Guds også, på hvor pliktoppfyllende, rettferdige og uklanderlige vi var mot dere som tror.

11 Dere vet hvordan vi trøstet og irettesatte hver og én av dere slik en far gjør med sine barn.

12 For dere skal leve som verdig for Gud — han som har kalt dere til sitt Rike og sin herlighet.

13 Derfor takker vi også til stadighet Gud for dere, fordi dere, da dere hørte ordet, tok imot ordet — ikke som et ord fra mennesker, men som det ordet det i sannhet er — Guds ord, det som er virksomt i dere som tror.

1TE 02:14-16. Guds vrede over jødene

14 Brødre, dere er blitt etterfølgere av Guds menigheter i Kristus Jesus, de som er i Judea.

For dere måtte selv lide slik også jødene måtte på grunn av sine landsmenn.

15 Det var også de som slo i hjel Herren Jesus og forfulgte sine egne profeter. De er ikke til behag for Gud og har blitt alle menneskers motstandere.

16 De vil forhindre meg i å tale til folkeslagene så de kan bli reddet, og de fyller alltid opp i syndens målekar slik at vreden vil komme over dem til slutt.

1TE 02:17-20. Apostlenes ære og glede

17 Brødre, da jeg ble revet bort fra dere for en kort tid, i legemet, men ikke i hjertet, gjorde min sterke lengsel etter dere meg ivrig etter å se deres ansikter.

18 Vi har ønsket å dra tilbake til dere; iallfall jeg, Paulus, både én og to ganger. Men de av Satan har forhindre oss.

19 For hvem er vårt håp, eller vår glede, eller seierskransen som vi kan skryte av under vår Herre Jesu nærvær?

20 Dere er vår ære og vår glede!

1TE 03

Stå fast i troen

1TE 03:01-05. Prøvelser

01 Derfor, da vi ikke kunne holde det ut lenger, bestemte vi at det var til det beste at jeg dro til Aten alene.

02 Men vi sendte Timoteus til dere, vår bror, en Guds tjener og vår medarbeider for budskapet om Kristus, for å styrke og oppmuntre dere i deres tro.

03 For ingen må vakle under disse trengslene.

Og dere vet selv at vi ble forutbestemt til dette.

04 Også det at det kom til å bli tren-

gsler, forutsa vi da vi var hos dere. Og det skjedde, som dere vet.

05 Derfor, når jeg ikke lenger kunne holde det ut, ville jeg sende bud til dere for å vite hvordan det var med deres tro — i tilfelle dere var blitt fristet slik at vårt arbeid hadde vært forgjeves.

1TE 03:06-10. Da Timoteus kom

06 Men nå er Timoteus kommet med et budskap om deres tro og kjærlighet, at dere har gode minner etter oss, og at dere alltid lengter etter å se oss, slik vi også lengter etter å få se dere.

07 Derfor, brødre, blir vi trøstet, i all vår trengsel og nød, på grunn av deres tro.

08 For nå har vi livnet til fordi dere holder fast ved Herren.

09 Hvordan kan vi takke Gud og gi ham tilbake for all den gleden som vi fryder oss med fremfor Gud på grunn av dere?

10 For natt og dag ber vi med full oppriktighet om å se deres ansikter igjen, og utfylle manglene i deres tro.

1TE 03:11-13. Et håp for Guds hellige

11 Måtte Gud selv, vår Far, og vår Herre Jesus Kristus, lede veien for oss frem til dere.

12 Måtte Herren gi dere rikdom i overflod i deres kjærlighet til hverandre og til alle, slik også vi elsker dere.

13 Og måtte han styrke deres hjerter slik at dere kan stå uklanderlige og hellige fremfor Gud, vår Far under vår Herre Jesu nærvær og sammen med alle hans hellige.

1TE 04

Opprykkelsen

1TE 04:01-02. Til glede for Gud

01 I tillegg, brødre, ber og oppfordrer vi dere ved Herren Kristus, etter at dere

nå har mottatt fra oss hvordan dere må leve for å behage Gud, at dere lever slik på en enda mer omfattende måte.

02 Og dere vet hvilke anbefalinger vi gav dere ved Herren Jesus.

1TE 04:03-05. Avstå fra seksuell umoral

03 Dette er Guds vilje for dere: Deres helliggjørelse! Da må dere avstå fra seksuell umoral.

04 Hver eneste én blant dere må vite å opprettholde sitt eget legeme i hellighet og ære.

05 Og ikke i begjærlig lidenskap som de av folkeslagene som ikke har kjennskap til Gud.

1TE 04:06-08. Ikke utnytt eller bedra en bror

06 Aldri utnytt eller bedra en bror i noen gjerning, for HERREN* vil straffe alle som gjør slikt, noe vi også tidligere har sagt til dere da vi vitnet for dere.

*JHVH

07 For Gud kalte oss ikke til urenhet, men til helliggjørelse.

08 Derfor, den som vil forkaste dette, forkaster ikke et menneske, men Gud, han som har gitt dere av sin hellige ånd.

1TE 04:09-12. Om brorskjærlighet

09 Men om brorskjærligheten trenger vi ikke skrive til dere, for dere er selv opplært av Gud til å elske hverandre.

10 Uten tvil gjør dere det mot alle brødrene i Makedonia, men vi ber dere, brødre, at det må bli stadig mer omfattende.

11 Sett deres ære i å leve i fred med hverandre, pass deres egne saker og arbeid med deres egne hender slik vi har anbefalt dere.

12 Lev slik at dere vinner respekt fra utenforstående, og uten at dere blir avhengige av noen.

1TE 04:13-18. Den første oppstandelsen

13 Jeg vil ikke at dere skal være uvitende, brødre, om dem som har falt i søvn. Sørg ikke som de andre som er uten håp.

14 For hvis vi tror at Jesus døde og stod opp igjen, da skal også disse som har falt i søvn med Kristus, bli ført sammen med ham av Gud.

15 For dette sier vi med HERRENs* eget ord: De som lever og er igjen under Herrens nærvær, skal ikke komme foran dem som har falt i søvn. *JHVH

16 For Herren skal selv stige ned fra himlene med et rop, med overbudbringerens røst som om den var en Guds basun, og de som er døde til Kristus skal stå opp først.

17 Deretter skal de som lever og er igjen, bli tatt opp for å være sammen med oss i skyene og for å møte Herren i luften. Så skal vi alltid være sammen med Herren.

18 Derfor, trøst hverandre med disse ord.

1TE 05**Til avskjed****1TE 05:01-11. Jehovahs dag**

01 Tid og tidspunkt, brødre, har det ingen hensikt å skrive til dere om.

02 For dere vet godt at HERRENs* dag kommer som en tyv om natten.

*JHVH

03 Men når noen sier 'fred og sikkerhet,' kommer en plutselig ødeleggelse over dem slik fødselsriene kommer over en som skal føde! Og de skal ikke slippe unna!

04 Men dere, brødre, er ikke i mørke, slik at den dagen skal komme over dere som en tyv.

05 For dere er alle lysets sønner og

dagens sønner, og ikke av natten eller mørket.

06 Derfor, sov ikke som de andre, men vær våkne og edruelige.

07 For de som sover, sover om natten, og de som drikker seg fulle, drikker seg fulle om natten.

08 Så la oss som er av dagen, være edru og ta på oss troen og kjærligheten som brynje og håpet om redningen som hjelm.

09 For Gud har ikke utvalgt oss til vreden, men for å oppnå redningen ved Herren Jesus Kristus.

10 Og han døde for oss, for at vi, enten vi våker eller sover, skal leve med ham.

11 Derfor, oppmuntre hverandre med dette og oppbygg hverandre én etter én, slik dere også gjør.

1TE 05:12-25. Formaninger og vel-signelser

12 Nå ber vi dere, brødre, om å se opp til dem som arbeider blant dere, og som står over dere i Herren og rettleder dere.

13 Verdsett dem høyt og med stor kjærlighet for deres arbeid hos dere.

Og hold fred med hverandre.

14 Vi ber dere, brødre, om å advare de likegyldige, oppmuntre svake sjeler og hjelpe de syke.

Vær overbærende med alle!

15 Se til at ingen av dere noen gang gjengjelder ondt med ondt, men strev alltid etter det som er godt for dere selv og for alle andre.

16 Gled dere alltid.

17 Be til stadighet.

18 Vær alle takknemlige for det som er Guds vilje med dere i Kristus Jesus.

19 Slokk ikke ånden.

20 Forakt ikke profetiene.

21 Sett alt på prøve og hold så fast på det som er godt!

22 Unngå alle former for ondskap.

23 For da kan fredens Gud hellige dere helt slik at deres ånd, sjel og legeme blir bevart uklanderlige inntil vår Herre Jesu Kristi nærvær!

24 Han som har kalt dere, er trofast. Han skal også gjøre det.

25 Brødre, be for oss.

1TE 05:26-28. Til avskjed

26 Vi hilser alle brødrene med hellige kyss.

27 Jeg befaler dere ved Herren at dette skrivet blir opplest for alle [de hellige] brødrene!

28 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere! Amen.

07 Andre tessaloniker

Ikke bare skrev Paulus sitt aller første brev til menigheten i Tessalonika, men også sitt andre, Paktens 46. bok. Dette brevet skrev han bare noen måneder etter det første, mens han ennå oppholdt seg i Korint.

Her viser Paulus hvilke forhold som skal åpenbares for menneskene før Kristi nærvær. Han skriver om det store frafall et og om syndens menneske. (2TE 02:04) Legg merke til at Paulus her også advarer mot Den lovløse og mot å bli forført av det han kaller 'løgnens under.'

Her forklarer Paulus også i 2TE 01:09 utvetydig hva det vil si å gå tapt i tider:

'Deres straff skal bli en tiders utslettelse borte fra Herrens nærvær, hans herlighet og styrke.'

Hvor blir det da av 'den udødelige sjelens tiders pine i et tiders brennende helvete?'

Videre formaner Paulus menigheten om å holde fast ved troen og arbeide natt og dag. Det er her Paulus sier:

'Den som ikke vil arbeide, skal heller ikke ete.' (2TE 03:10)

Paulus er også ganske krass mot dem som ikke vil adlyde de ord han formaner menigheten med: 'Hvis noen ikke vil adlyde våre ord i dette skrivet, så merk dere det, for da skal dere ikke ha fellesskap med ham. (2TE 03:14)

2TE 01

Guds dom og herlighet

2TE 01:01-03. Hilsen

01 Fra Paulus, Silvanus og Timoteus til tessalonikernes menighet ved Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

02 Nåde og fred være med dere ved Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

2TE 01:03-05. Guds rettferdige dom

03 Vi skylder alltid å takke Gud for dere, brødre, og det med rette, for deres tro blir stadig fastere, og den kjærligheten som dere alle har for hverandre, er i overflod.

04 Derfor skryter vi i Guds menigheter av deres utholdenhet og tro gjennom alle de forfølgelsene og trengslene dere har måttet lide.

05 Dette viser at Guds dom er rettferdig ved at dere blir funnet verdige til det Guds rike som dere har måttet lide for.

2TE 01:06-07. Herrens herlighet

06 Fordi Gud er rettferdig, skal han gjengjelde hver den som plager dere med trengsler.

07 For den som er blitt plaget, skal finne lindring når Herren Jesus åpenbarer seg på himlene sammen med sine mektige budbringere.

2TE 01:08-10. Herrens straff

08 Med flammende ild skal han straffe dem som ikke kjenner Gud eller som ikke vil lytte til budskapet om Jesus Kristus.

09 Deres straff skal bli en tiders utslettelse borte fra Herrens nærvær, hans herlighet og styrke.

10 Det vil skje når han kommer for å herliggjøre sine hellige. Da skal han bli lovprist av alle som trodde på vår vitneforklaring og satt sin tiltro til den dagen.

2TE 01:11-12. Guds og Herrens nåde

11 På grunn av dette ber vi alltid for dere, for at Gud skal finne dere verdige etter kallet til å fullføre denne gode gjerningen med alle fullmakter i kraft av deres tro.

12 For Herren Jesu Kristi navn skal bli herliggjort av dere ved Guds og Herren Jesu Kristi nåde.

2TE 02

Det store frafallet

2TE 02:01-06. Fordervelsens sønn

01 Men vi ber dere, brødre, angående vår Herre Jesu Kristi nærvær og vår samling med ham:

02 Bli ikke så lett urolige i deres sinn verken av påstander, eller av noen ånd, eller av noe ord, eller av noe skriv om at Kristi dag er nær.

03 La dere ikke bli forført på noen måte, for den kommer ikke uten at frafallet først har funnet sted. Da skal syndens menneske bli åpenbart, han som er fordervelsens sønn!

04 Han er den som står imot og opphøyer seg over alt som er av Gud, eller som blir tilbedt. Han sitter selv som Gud i Guds helligdom og viser seg frem som om han er Gud.

05 Dere husker at jeg har fortalt dere dette også tidligere.

06 Og nå vet dere hva som holder igjen. Men det skal bli åpenbart når tiden er inne.

2TE 02:07-08. Den lovløse

07 For lovløshetens mysterium er allerede nå i virksomhet.

Det er bare det at han som holder igjen, skal holde igjen inntil han blir tatt bort.

08 Da skal den lovløse bli åpenbart, ham som Herren skal fortære med sin munns ånd og tilintetgjøre når han tilkjennegir sitt nærvær.

2TE 02:09. Satans forførende løgner

09 Den lovløses nærvær er av Satans virksomhet med all kraft, tegn og løgnens under.

2TE 02:10-12. Alle som har trodd på løgnen

10 Men alle som lar seg forføre til urett, skal bli utslettet fordi de ikke hadde kjærlighet til å ta imot sannheten så de kunne blitt reddet.

11 På grunn av dette skal Gud la en villfarelsens virksomhet komme over dem — og de skal tro løgnen!

12 Da skal han dømme alle som ikke ville tro på sannheten, men fant glede i det som var urett.

2TE 02:13-17. Stå fast i sannheten

13 Vi skylder alltid å takke Gud for dere, brødre. Og dere er elsket av HERREN,* for fra begynnelsen av har Gud utvalgt dere til redningen ved å helliggjøre deres ånd fordi dere har trodd på sannheten. *JHVH

14 Derfor kalte han dere ved vårt budskap for at dere skulle vinne frem til Herren Jesu Kristi herlighet.

15 Derfor, brødre, hold ut! Grip de overleveringene vi har undervist dere i, enten det er gjennom våre ord eller våre skriv.

16 Måtte så Herren Jesus Kristus selv, og også Gud, vår Far, de som har elsket oss, gi oss tiders trøst gjennom det gode håp om deres nåde.

17 Og måtte de oppløfte deres hjerter og styrke dere alle til gode ord og gjerninger.

2TE 03

Til avslutning

2TE 03:01-05. Herren er trofast

01 Til slutt, brødre, be om at HERRENS* ord må få fritt løp og bli æret, slik det også blir blant dere. *JHVH

02 Måtte dere bli skånet for urimelige og onde mennesker, for ikke alle har tro.

03 Men Herren er trofast. Han vil styrke dere og bevare dere fra den onde.

04 Vi har den tillit til dere ved Herren at dere gjør, og vil gjøre, det som vi har befalt dere.

05 Og måtte Herren lede deres hjerter til Guds kjærlighet og til utholdenheten med Kristus.

2TE 03:06-13. Den som ikke vil arbeide

06 Så befaler vi dere, brødre, ved Herren Jesu Kristi navn, om å holde avstand til en bror som oppfører seg upassende i forhold til de overleveringer vi har gitt dere.

07 For dere vet hvordan dere bør følge oss, for vi oppførte oss ikke upassende blant dere.

08 Ingen av oss åt brødet gratis hos dere, men vi arbeidet hardt og strevde natt og dag for ikke å være til byrde for noen.

09 Ikke fordi vi ikke hadde rett til det, men vi ville gi dere et eksempel til etterfølgelse.

10 Det var også fordi vi hadde gitt dere denne befalingen: 'Den som ikke vil arbeide, skal heller ikke ete!'

11 Men vi hører at det er noen blant

dere som oppfører seg upassende og ikke vil arbeide, men bare blander seg opp i andres saker.

12 De som er slik, befaler og formanner vi å arbeide i stillhet og å ete sitt eget brød.

13 Men dere, brødre, bli aldri trette av å gjøre godt.

2TE 03:14-16. Den som ikke vil adlyde

14 Hvis noen ikke vil adlyde våre ord i dette skrevet, så merk dere det, for da skal dere ikke ha noe fellesskap med ham.

15 Likevel skal dere ikke betrakte ham som en fiende, men irettesette ham som en bror.

16 Måtte så Herren selv gi dere fred, alltid, for alle og på alle måter.

Herren være med dere alle.

2TE 03:17-18. Paulus' kjennetegn

17 Dette er en hilsen fra Paulus med min egen hånd. Det skal være et tegn i alle mine skriv. Slik som dette skriver jeg:

18 Herren Jesu Kristi nåde være med dere alle. Amen.

08 Galaterne

Når vi ser bort fra de spesielle forhold som rådde rundt menigheten i Tessalonika, og Paulus' engstelse for dem på grunn av de harde forfølgelse de ble utsatt for, hva kan vel da være mer naturlig enn at han skriver sitt neste brev, Paktens bok nr. 47, til de menighetene i Galatia som han opprettet under sin første misjonsreise?

Befolkningsgrunnlaget bestod av jøder og etniske, særlig keltere og gallere.

Datidens Asia, som er dagens Tyrkia, var på den tid underlagt romerne.

Paulus innleder budskapet til galaterne med å forklare sin egen stilling som apostel, ikke valgt av mennesker, men av Gud den allmektige ved Jesus Kristus.

‘Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du meg?’ (GJE 09:04)

Hovedbudskapet i brevet til galaterne er Guds nåde og redning gjennom Kristi gjenløsningsoffer, og ikke gjennom gjerninger basert på loven.

I brevet til galaterne forklarer Paulus også inngående forholdet mellom Den første pakten symbolisert ved slavekvinnen Hagar og Den nye pakten symbolisert ved den frie Sarah, løftets mor. Det er her Paulus sier at hele loven ble oppfylt gjennom ett ord: ‘Du skal elske din neste som deg selv.’ (GAL 04:21-31)

Han understreker at det bare finnes én sann tro og advarer mot falsk forkynelse, særlig jødernes krav om at også de kristne måtte la seg omskjære. Dette medførte at spørsmålet om omskjæringen ble debattert blant de eldste i Jerusalem. (GJE 15:01-29)

I kap. 5 forkynner Paulus de kristnes frihet i Kristus, frikjøpt fra loven.

Han forklarer også åndens gode frukter i kontrast til kjøttets onde gjerninger.

Det er vanlig akseptert at Paulus skrev dette brevet ca. år 54, men det rår uenighet om hvor det ble skrevet, om det var i Korint, eller i Antiokia i Syria som var Paulus' hovedbase. Sannsynligheten taler likevel for at brevet ble skrevet kort tid før han dro ut på sin tredje misjonsreise noen år senere. Og da reiste han fra Antiokia. Derfor er det rimelig å tro at han skrev brevet før han dro til menighetene i Galatia i år 55.

GAL 01

Innledning

GAL 01:01-05. Hilsener

01 Fra Paulus, en apostel, ikke av mennesker eller for mennesker, men av Jesus Kristus for Gud, vår Far, han som reiste ham opp fra de døde.

02 Til alle brødrene i menighetene i Galatia:

03 Nåde og fred fra Gud, vår Far, og fra Herren Jesus Kristus.

04 Han har gitt seg selv for våre syndere og skal befri oss fra den nåværende onde tiden etter Guds, vår Fars, vilje.

05 Herligheten er hans i tid og tider. Amen.

GAL 01:06-09. Bare ett budskap

06 Jeg er forundret over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere til Kristi nåde, og til et annerledes budskap som egentlig ikke er et budskap.

07 Men det er noen som forvirrer dere, for de vil vende dere bort fra budskapet om Kristus.

08 Men om noen av oss, eller en budbringer fra himlene, skulle forkynne et budskap for dere som er i strid med det jeg forkynte, skal han være fordømt!

09 Jeg har sagt det til dere før og jeg sier det også til dere nå igjen: Den som forkynner et budskap for dere som er i

strid med det jeg forkynte og overleverte til dere, skal være fordømt!

GAL 01:10-17. Paulus, en Kristi slave

10 Er det da mennesker jeg søker anerkjennelse fra, eller fra Gud? Eller er det mennesker jeg vil gjøre til lags? Hvis det er mennesker, da er ikke jeg en Kristi slave.

11 Dere skal vite, brødre, at det budskapet jeg forkynte, ikke er av mennesker.

12 Jeg har ikke mottatt det fra noe menneske.

Det er heller ikke blitt lært meg, men åpenbart for meg av Jesus Kristus.

13 For dere har hørt om min tidligere livsførsel under jødedommen, hvordan jeg til overmål forfulgte Guds menighet og forsøkte å utslette den.

14 Under jødedommen fremstod jeg som den som overgikk mange av mine samtidige landsmenn og oppførte meg mye ivrigere enn dem etter mine fedres tradisjoner.

15 Men fordi det behaget Gud, utvalgte han meg i min mors liv og kalte meg ved sin nåde.

16 Da han åpenbarte sin Sønn for meg, for at jeg skulle forkynne budskapet om ham blant folkeslagene, rådførte jeg meg ikke først med slike som er av kjøtt og blod.

17 Heller ikke dro jeg opp til Jerusalem til dem som var blitt apostler før meg. Jeg dro til Arabia før jeg igjen vendte tilbake til Damaskus.

GAL 01:18-20. Først til Jerusalem

18 Så, etter tre år, dro jeg opp til Jerusalem for å bli kjent med Peter, og jeg bodde hos ham i fjorten dager.

19 Av de andre apostlene så jeg ingen, unntatt Jakob, Herrens bror.

20 Det er med stor glede jeg skriver dette til dere, og se! — fremfor Gud, for jeg lyver ikke!

GAL 01:21-24. — så til Syria og Kilikia

21 Så dro jeg til områdene i Syria og Kilikia.

22 Ingen kjente mitt utseende i de menighetene i Judea som er i Kristus.

23 For de hadde bare hørt at han som forfulgte dem, nå forkynte den samme troen som han tidligere ville utslette.

24 Og de lovpriste Gud for det.

GAL 02

Budskap og tro

GAL 02:01-10. Om budskapet

01 Så, fjorten år senere, dro jeg igjen opp til Jerusalem sammen med Barnabas. Jeg tok med meg Titus også.

02 Jeg dro opp dit på grunn av en åpenbaring, og jeg la frem for dem det budskapet jeg hadde forkynt blant dem fra folkeslagene slik jeg selv mente, for kanskje jeg hadde løpt løpet forgjeves.

03 Men ikke engang Titus, som var greker, ble tvunget til å la seg omskjære.

04 Men noen falske brødre hadde kommet seg inn blant oss. De hadde sneket seg inn for å spionere på den friheten vi hadde i Kristus Jesus, for de ville gjøre oss til slaver.

05 Men vi vek ikke eller underkastet oss dette et øyeblikk, for at sannheten om budskapet skulle stå fast hos dere.

06 Men de som ble ansett for å være fremtredende — enten de var høytstående eller ikke høytstående, betyr ingenting, for Gud gir ikke noe menneske etter dets posisjon, og de som var ansett som fremtredende, bidro ikke med noe.

07 Tvert imot. De innså at budskapet til de uomskårne var betrodd meg, og til de omskårne Peter.

08 For han som gav kraft til Peter som apostel for de omskårne, gav også kraft til meg blant dem fra folkeslagene.

09 Da Jakob, Kefas og Johannes, som ble ansett for å være blant søylene, innså hva jeg hadde fått, gav de Barnabas og meg fellesskapets høyre hånd. Vi skulle dra til dem fra folkeslagene, de til de omskårne.

10 Vi måtte bare huske på de fattige, noe jeg også var ivrig etter å gjøre.

GAL 02:11-21. Peters hykleri

11 Da Peter kom til Antiokia, gikk jeg imot ham, rett opp i ansiktet, fordi han oppførte seg mot bedre vitende.

12 For før det kom noen fra Jakob ned dit, åt han sammen med dem fra folkeslagene.

Men etter at de var kommet, trakk han seg tilbake og holdt seg adskilt fra dem av frykt for de omskårne.

13 Resten av jødene hyklet også sammen med ham, slik at til og med Barnabas lot seg rive med av hykleriet deres.

14 Da jeg så at han ikke gikk rett frem etter budskapets sannhet, sa jeg til Peter fremfor alle sammen: 'Hvis du som er jøde, oppfører deg som en av folkeslagene og ikke som jøde, hvordan kan du da forlange at de av folkeslagene skal følge jødenes skikker?'

15 For vi som har jødenes natur, er ikke syndere slik som de fra folkeslagene.

16 Vi vet at ikke noe menneske blir rettferdiggjort av lovgjerninger, men ved troen på Jesus Kristus. Derfor tror også vi på Jesus Kristus, for at vi skal bli rettferdiggjort gjennom troen på Jesus Kristus og ikke av lovgjerninger. For av lovgjerninger er ikke noe kjøtt blitt rettferdiggjort.

17 Men hvis vi som forsøker å bli

rettferdiggjort i Kristus, også blir funnet som syndere, er Kristus da en syndens tjener? — Det kan aldri skje!

18 Hvis noen vil gjenoppbygge det som er nedrevet, gjør han seg ikke da til en lovbrøyer?

19 For under loven* var jeg død, men under loven** skal jeg leve for Gud.

*Moses' lov **Kristi lov

20 Nå er jeg blitt staurfestet* sammen med Kristus. Da lever jeg ikke lenger for meg selv, men da lever jeg for Kristus. Det livet jeg nå lever i kjøttet, lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg så høyt at han gav seg selv for meg.

*gr. stauroo = staure

21 Jeg setter ikke Guds nåde til side, for hvis rettferdigjørelsen* kom gjennom loven, da døde Kristus forgjeves!

*det å bli adoptert som Guds himmelske sønner

GAL 03

Løftene er ved Kristus

GAL 03:01-05. Den rette troen

01 Dere tåpelige galatere!

Noen har forhekset dere for at dere ikke skal adlyde sannheten, dere som foran øyne deres har fått Jesus Kristus fremstilt som han som ble staurfestet* for dere.

*gr. stauroo = staure

02 Bare dette vil jeg vite: Fikk dere av ånden gjennom lovgjerninger eller gjennom det dere har hørt, og ved deres tro?

03 Er dere så tåpelige at etter å ha begynt i ånden, vil dere avslutte i kjøttet?

04 Har dere gjennomgått alt dette til ingen nytte? —

Hvis det da har vært til ingen nytte?

05 For — utøver dere åndens virksomme kraft gjennom lovgjerninger eller gjennom det dere har hørt, og ved deres tro?

06 Slik var det med Abraham: 'Han

trodde på Jehovah, og det ble tilregnet ham som rettferdighet. 1MO 15:06

07 Forstå, derfor, at det er han som tror, som er en Abrahams sønn.

08 I Skriften forutså Gud at de av folkeslagene ville bli rettferdiggjort gjennom tro. Derfor forkynte han budskapet på forhånd til Abraham:

'Gjennom deg skal alle folkeslag på jorden bli velsignet.' 1MO 12:03

09 Abrahams velsignelse skjedde for at de av folkeslagene ved Jesus Kristus skulle få av den ånden de var lovet gjennom troen.

GAL 03:10-14. Under lovens fordømmelse

10 Den som setter sin lit til lovgjeringer, er under fordømmelse, for det står skrevet: *'Fordømt er den som ikke holder alt som er nedskrevet i lovens skriftrull og gjør etter det.'* 5MO 27:02

11 Ingen blir rettferdig gjennom loven, for: *'Den rettferdige skal leve i tro.'* HAB 02:04

12 Men loven er ikke av tro.

For: *'Det mennesket som vil gjøre etter den, må leve etter den.'* 3MO 18:05

13 Kristus frikjøpte oss fra lovens fordømmelse ved at han ble en fordømmelse for oss, for det står skrevet: *'Fordømt er alle som blir hengt på et tre.'*

5MO 21:23

14 Abrahams velsignelse skjedde for at folkeslagene ved Jesus Kristus skulle få den ånden de var lovet gjennom troen.

GAL 03:15-18. Pakten med Abraham

15 Brødre, jeg taler om det som er av mennesker, for når et menneske har stadfestet en pakt med noen, da er det ingen som vil trekke noe fra eller føye noe til den.

16 Til Abraham og dem av hans sæd

ble løftene uttalt. Han sa ikke 'sæder' som om de var mange, men til én:

'Til dem av din sæd,' som er Kristus.

17 Det jeg mener er: Pakten, som ble stadfestet av Gud [ved Kristus], kan ikke loven, som kom fire hundre og tretti år senere, gjøre ugyldig eller avvikle, for løftene kan ikke bli gjort ugyldige eller bli avviklet.

18 For hvis arven var av en lov, kan den ikke lenger være et løfte. Men i sin nåde gav Gud arven ved Abraham gjennom sine løfter til ham.

GAL 03:19-25. Loven — en skolelærer

19 Hvorfor kom så loven? Den ble innført på grunn av overtredelser inntil den tiden da Sæden skulle komme, han som løftene gjaldt. Og loven ble formidlet ved Budbringerens hånd til en mellommann.

20 Men en mellommann er ikke for én, selv om Gud er én.

21 Er loven derfor i strid med Guds løfter? Det kan aldri skje, for hvis loven hadde den kraften den måtte ha for å kunne levendegjøre, da ville rettferdigjørelsen virkelig ha kommet ved loven.

22 For Skriften har lagt alt under synden, for at løftet ved troen på Jesus Kristus skulle tilfalle dem som tror.

23 Før troen kom, var vi i forvaring under loven for at vi skulle være underlagt den inntil troen ble åpenbart.

24 Slik ble loven som en skolemester for oss frem til Kristus for at vi skulle bli rettferdiggjort ved tro.

25 Men fordi troen er kommet, er vi ikke nå lenger under skolemesteren.

GAL 03:26-29. Arvinger med Kristus

26 Alle som er Guds sønner, er blitt det gjennom troen på Jesus Kristus.

27 For den som er døpt til Kristus, har underlagt seg Kristus.

28 Da er det ikke jøde eller greker, slave eller fri, [hannkjønn eller hunnkjønn] for da er alle ett i Kristus Jesus.

29 Og hvis dere er av Kristus, er dere av Abrahams sæd og arvinger ifølge løftene.

GAL 04

Frihet i Kristus

GAL 04:01-07. Frikjøpt fra loven

01 Det jeg med glede kan si, er at så lenge arvingen er et spedbarn, er det ingen forskjell på ham og en slave, selv om han skal bli herre over alt sammen.

02 For han er under formyndere og forvaltere frem til den tiden som er forutbestemt av hans far.

03 Slik er det også med dere. Så lenge dere er spedbarn, er dere under slaveri gjennom denne verdens grunnkrefter.

04 Da tiden var gått i oppfyllelse, sendte Gud sin Sønn. Og det skjedde under loven.

05 Han skulle frikjøpe dem som var under loven for at vi skulle får sønnekåret.

06 Og fordi dere er sønner, sendte Gud ut sin Sønnns ånd i deres hjerter; den som roper: 'Abba! Far!'

07 Derfor er dere ikke lenger slaver, men sønner. Og fordi dere er sønner, er dere også Guds arvinger [ved Kristus].

GAL 04:08-20. Falske forkynnere

08 Da dere ikke kjente Gud, slavet dere under slike som fra naturen av ikke var guder.

09 Men nå har dere lært Gud å kjenne — og det som større er — dere er kjent av Gud! Hvordan kan dere da vende tilbake til disse svake og fattige grunnkreftene? — Eller vil dere igjen inn under slaveriet?

10 For dere følger nøye med på dager, måneder, årstider og år.

11 Jeg er redd for at jeg kanskje kan ha strevd forgyeves med dere!

12 Brødre, jeg ber dere om å bli som jeg er. For jeg er blitt som dere, og ingen av dere har gjort meg noe galt.

13 Som dere vet, var det med en svakhet i kjøttet jeg tidligere forkynte budskapet for dere.

14 Og min lidelse i kjøttet verken foraktet dere eller avviste meg for, men dere tok imot meg som en Guds budbringer — som om jeg var Kristus Jesus.

15 Men hvor er det blitt av den store gleden dere hadde da? For jeg kan bevitne at om mulig, ville dere ha revet ut øynene deres og gitt dem til meg.

16 Er jeg nå blitt deres fiende fordi jeg sier sannheten?

17 De er ivrige etter å vinne dere over til seg. Men det er ikke til det gode, for de vil holde dere adskilt fra oss så dere kan være ivrige for dem.

18 Det er godt å alltid være ivrig for det som er av det gode, og ikke bare når noen er til stede hos dere.

19 Mine barn, dere som jeg igjen har fødselssmerter med til Kristus tar skikkelse i dere:

20 Jeg ønsker at jeg var til stede hos dere så jeg kunne bruke en annen tone. Men jeg er i villrede hva dere angår.

GAL 04:21-31. Den første og Den nye pakt

21 Si meg, dere som vil være under loven — følger dere loven?

22 For det står skrevet at Abraham hadde to sønner — den ene med slavepiken og den andre med henne som var fri.

23 Slavepiken fødte etter kjøttet, men den frie fødte ifølge løftet.

24 Dette er billedlig, for de var av to pakter. Den første, Hagar, hun som fødte ved fjellet Sinai, fødte i slaveri.

25 Denne Hagar ved fjellet Sinai i Arabia samsvarer med det Jerusalem som er nå med sine barn i slaveri.

26 Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt og skal bli mor til alle.

27 For det står skrevet:

'Gled deg, du som er steril og ikke kan føde. Bryt ut i rop, du som ikke får fødselsveer, for den enslige, har flere barn enn hun som har mann.' JES 54:01

28 Og dere, brødre, som Isak, er løftets barn.

29 Han som ble født etter kjøttet, forfulgte ham som var av ånden. Slik er det også nå.

30 Til dette sier Skriften:

'Kast ut slavepikens sønn, for hennes sønn skal ikke arve sammen med den fries sønn.' 1MO 21:10

31 Altså, brødre, er dere ikke slavepikens barn, men den fries.

GAL 05

Kjøttet strider mot ånden

GAL 05:01-15. Troens kjærlighet

01 Stå da fast i den frihet som Kristus har frigjort dere til, og la dere ikke igjen bli viklet inn i slaveriets åk.

02 Se! — Jeg, Paulus, sier at hvis dere lar dere omskjære, har Kristus vært til ingen nytte for dere!

03 Jeg vitner igjen for alle mennesker at hvis dere lar dere omskjære, blir dere skyldige til å holde hele loven.

04 For dere ugyldiggjør Kristus dere som vil bli rettfærdiggjort ved loven.

Dere har falt ut av nåden!

05 I ånden venter vi håpefullt på troens rettfærdighet.

06 For i Jesus Kristus betyr det å være omskåret eller ikke å være omskå-

ret ingenting — bare troen som virker til kjærlighet.

07 Dere løp godt! Men hvem hindret dere i å lytte til sannheten?

08 For overtalelsen til dette er ikke fra ham som kalte dere.

09 Litt surgjær kan gjennomsyre hele deigen.

10 Men jeg har den tilliten til dere i Herren at dere ikke endrer oppfatning, og at de som forvirrer dere, vil få sin straff, uansett hvem de er.

11 Brødre, hvis jeg likevel forkynner omskjærelsen, hvorfor blir jeg da forfulgt? For da er stauren* som snublestein ryddet av veien. *gr. stauros = staur

12 Jeg skulle ønske at de skar den av, disse som setter dere opp mot oss.

13 For dere, brødre, er kalt til frihet. Men la ikke friheten være en anledning for kjøttet.

Vær hverandres slaver i kjærlighet!

14 For hele loven blir oppfylt med ett ord: *'Elsk din neste som deg selv!'*

3MO 19:18

15 Men hvis dere biter og eter hverandre, se da til at dere ikke eter hverandre opp!

GAL 05:16-18. Lev etter det som er av ånden

16 Derfor sier jeg: Lev etter det som er av ånden, for at dere ikke skal tilfreds- stille kjøttets begjær.

17 For kjøttet begjærer mot ånden, og ånden mot kjøttet. Disse står mot hverandre, for at ingen skal gjøre som han vil.

18 Men hvis dere blir ledet av ånden, er dere ikke under loven.

GAL 05:19-21. Kjøttets gjerninger

19 Kjøttets gjerninger er åpenbare. De er slike som hor, seksuell umoral og uverdige utskielser.

20 De er avgudsdyrkelse, magi, hat, misunnelse, sinne, intrigemakri, partivirkosomhet og sektdannelser.

21 De er også motvilje, drap, drukenskap, opptøyer, og lignende.

Jeg har sagt det til dere tidligere, både nevnt og informert dere, at de som praktiserer slikt, ikke skal arve Guds rike.

GAL 05:22-23. Åndens frukter

22 Åndens frukter, derimot, er kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, ømhet, velgjørenhet, mildhet og selvbeherskelse.

23 Mot slike er det ingen lov.

24 De som er av Kristus, har staurfestet* kjøttet med dets lidenskap og begjær.

*gr. stauroo = staure

25 Og hvis dere vil leve etter det som er av ånden, må dere også rette dere etter det som er av ånden.

26 La oss ikke bli selvopptatte, for at vi ikke skal utfordre og misunne hverandre.

GAL 06

Det en sår, skal en høste

GAL 06:01-05. Del byrdene

01 Brødre, hvis noen blir grepet i en synd, skal dere som er åndelige, vise ham til rette med en mild ånd. Men pass på at dere selv ikke blir fristet!

02 Bær hverandres byrder, for slik oppfyller dere Kristi lov.

03 Hvis noen tror han er noe, uten å være noe, bedrar han seg selv.

04 Hver enkelt må vurdere sitt eget arbeid, for da kan han få skryt av å være det han selv er, og ikke det andre er.

05 For hver må bære sin egen byrde.

GAL 06:06-10. Gjør godt mot alle

06 Den som blir undervist i ordet, må dele sine goder med ham som underviser.

07 Men la dere ikke forføre, for Gud

lar seg ikke spotte. Det et menneske sår, skal det også høste.

08 Den som sår det som er av kjøttet, skal høste kjøttets fordervelse. Men den som sår det som er av ånden, skal i ånden høste tiders liv.

09 Bli ikke lei av å gjøre godt, for til rett tid skal vi høste hvis vi ikke gir opp.

10 La oss derfor, mens vi har anledning, gjøre godt mot alle, og særlig mot dem som tilhører troen.

GAL 06:11. Med min egen hånd

11 Se at jeg har skrevet til dere med stor skrift — med min egen hånd!

GAL 06:12-16. Formaninger

12 Det er slike som vil ta seg godt ut i kjøttet, som vil tvinge dere til å bli omskåret, for de vil ikke at noen skal forfølge dem på grunn av Kristi staur.

13 For ingen, selv blant de omskårne, holder loven. Men de vil at dere skal bli omskåret for å kunne glede seg over dere i kjøttet.

14 Måtte det aldri skje at jeg gleder meg over annet enn Herren Jesu Kristi staur, for han har staurfestet det som er av denne verden for meg, og meg for det som er av denne verden.

15 For i Kristus Jesus betyr verken det å være omskåret eller ikke å være omskåret noen ting, men det å bli den nye skapningen.

16 Til hver den som holder seg til denne rettesnor: Fred og barmhjertighet være over dere, og over Guds Israel.

GAL 06:17. Herren Jesu merke

17 Til slutt, måtte ingen bli plaget av min svakhet fordi jeg bærer Herren Jesu merke på mitt legeme.

GAL 06:18. En kort avskjed.

18 Brødre, Herren Jesu Kristi nåde være med deres ånd. Amen.

09 Første korinter

Da Paulus oppholdt seg i Korint, var byen datidens mest fremtredende, som dagens London, New York eller Paris.

Byen drev en omfattende handel med hele den daværende verden og fløt av materiell overflod. Samtidig var den full av umoral og avgudsdyrkelse.

Det var under slike forhold Paulus opprettet den første menigheten i Korint. Da er det ikke så vanskelig å forestille seg at umoral og kjøttets lyster ble en utfordring for menigheten. Paulus hadde fått et brev om at (1KO 07:01) slike forhold var i ferd med å spre seg i menigheten. Det var dette som foranlediget hans første, og krasse, skriv til korint-erne.

Paktens 48. bok ble ifølge Paulus selv (1KO 16:08) skrevet i Efesos, i år 55.

Paulus' første brev til korinterne blir omtalt som hans *etiske hovedbrev*. Sammen med hans brev til romerne og hebreerne blir det også regnet som hans mest betydningsfulle skriv, for det inneholder både det såkalte *ekteskapskapitlet* (Kap. 07) og *oppstandelseskapitlet*. (Kap. 15)

Det er i dette brevet (Kapittel 01 og 03) Paulus advarer den kristne menighet mot å dele seg opp i fraksjoner og å la seg lede av fremstående mennesker, jfr. Paven, Luther, Joseph Smith, profetinnen Ellen G. White, osv.

Paulus innførte heller ikke noen form for prestetjeneste. Den ordningen er en etterlevning fra Den første pakten som ble oppfylt av Kristus, for 'dere tilhører Kristus, og Kristus tilhører Gud.' (1KO 03:23)

I de første kristne menighetene ble det innført en ordning med lekforkyn-nelse, men da basert på nøyaktig kunnskap om Guds ord, jfr. Peter, Paulus, Jo-

hannes osv. Denne nye ordningen ble innført direkte av Kristus og kommer klart fram f. eks. i hans lignelse om Den rike mannen og Lasarus. (LUK 16:19-31)

Paulus avslutter dette brevet med en klar fordømmelse av alle 'som ikke elsker Herren Jesus Kristus.'

Derimot velsigner han menigheten i Korint med 'Herren Jesu Kristi nåde.'

1KO 16:22-23

1KO 01

Redningen er fra Jehovah

1KO 01:01-03. Hilsen

01 Fra Paulus, som ble kalt til Jesu Kristi apostel etter Guds vilje, og fra Sostenes, en bror.

02 Til Guds menighet, den som er i Korint, og til dem som blir helliget med Kristus Jesus og kalt til å være hellige sammen med dem som på alle steder påkaller Jesu Kristi navn, vår Herre og deres Herre.

03 Nåde og fred være med dere fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

1KO 01:04-09. Rikdom i Kristus

04 Jeg takker alltid Gud for dere, og for den Guds nåde han har gitt dere gjennom Jesus Kristus.

05 For i ham er dere blitt rike på alt — i all tale og i all kunnskap.

06 Slik blir vår vitneforklaring om Kristus stadfestet gjennom dere.

07 Derfor skal dere ikke komme til kort på noen gaver mens dere spent venter på vår Herre Jesu Kristi åpenbaring.

08 Han skal grunnfeste dere frem til avslutningen, for at dere skal være uklanderlige på Herren Jesu Kristi dag.

09 Gud er trofast, for han har kalt dere til fellesskap med sin Sønn Jesus Kristus, vår Herre.

1KO 01:10-17. Er Kristus delt

10 Og nå formaner jeg dere, brødre, i vår Herre Jesu Kristi navn, at dere må vise enhet i tale for å unngå splittelse blant dere, og for at dere skal være samstemte i deres sinn og tankegang.

11 For det er blitt meg fortalt, brødre, av Kloe, at det er strid blant dere.

12 Da sikter jeg til dette:

Én sier: 'Jeg er med Paulus.'

Og en annen sier: 'Jeg er med Apolos.' Og en annen: 'Jeg er med Kefas.' Og enda en annen: 'Jeg er med Kristus.'

13 Er Kristus delt?

Ble Paulus staurfestet* for dere?

*gr. stauroo = staure

Ble dere døpt til Paulus' navn?

14 Jeg takker Gud for at jeg ikke har døpt noen unntatt Krispus og Gaius.

15 Dermed kan ingen av dere si at dere ble døpt til mitt navn!

16 Jeg døpte også Stefanus' husholdning, men ellers vet jeg ikke om at jeg har døpt noen andre.

17 For Kristus sendte meg ikke for å døpe, men for å forkynne budskapet — og det ikke med visdomsord, for at Kristi staur* ikke skal ha vært forgjeves.

*gr. stauros = staur

1KO 01:18-25. Visdom i Kristus

18 For ordet om en er en tåpelighet for dem som går tapt, men for dem som blir reddet, utgjør det Guds kraft.

19 For det står skrevet:

'Jeg vil utslette de vises visdom, og avvikle de klokes klokskap.' JES 29:14

20 Hvor er den vise? Hvor er den skriftlærde? Og hvor er denne verdens filosofer? For Gud skal gjøre denne verdens visdom til tåpelighet!

21 Derfor var det Guds visdom at verden ikke skulle lære Gud å kjenne gjennom sin egen visdom, men gjennom den

tåpelighet vi forkynner for den som tror og blir reddet.

22 Jødene ba om tegn, og grekerne søkte visdom.

23 Men vi forkynner at Kristus ble staurfestet.* For jødene er det en snublestein, og for grekerne er det en tåpelighet.

*gr. stauroo = staure

24 Men for den som blir kalt, jøde eller greker, utgjør Kristus Guds visdom og Guds kraft.

25 Derfor blir Guds tåpelighet visere enn menneskers visdom og Guds svakhet sterkere enn menneskets styrke.

1KO 01:26-31. Hele redningen er fra Gud

26 Når jeg ser på deres kall, brødre, var ikke mange vise etter kjøttet. Og ikke mange var mektige eller av høy adel.

27 Men Gud har utvalgt de tåpelige i verden for å gjøre de vise til skamme. Og Gud har utvalgt de svake i verden for å gjøre de sterke til skamme.

28 De lavtstående i verden, de uten innflytelse, utvalgte han, dem som ikke var noe.

29 Det var for at ikke noe kjøtt skulle rose seg fremfor ham.

30 For det er ved ham dere er i Kristus, han som Gud gjorde til vår visdom, rettferdiggjørelse, helliggjørelse og gjenløsning.

31 Derfor står det skrevet: *'La den som vil rose seg, rose seg gjennom Jehovah.'*

JER 09:24

1KO 02**Guds kraft — åndens visdom****1KO 02:01-05. Guds kraft**

01 Brødre, da jeg kom til dere, var det ikke med fengende ord eller visdom jeg forkynte min vitneforklaring om Gud for dere.

02 Jeg hadde bestemt meg for at jeg

ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus, han som ble staufestet.*

*gr. stauroo = staure

03 Svak og engstelig, og med mye skjjelving, var jeg hos dere.

04 For min tale og min forkynnelse var ikke med overtalende ord eller menneskelig visdom, men med en bekræftelse på åndens kraft.

05 Dette var for at deres tro ikke skulle være av menneskers visdom, men ved Guds kraft.

1KO 02:06-16. Åndens visdom

06 Vi taler om en visdom som er fullmoden, og ikke om den visdommen som er av denne tiden, eller av denne tidens herskere, for de skal gå til grunne.

07 Vi taler om Guds mystiske visdom, den som er skjult, men som var forutbestemt til vår herlighet fra før denne tiden.

08 Det har ingen herskere av denne tiden forstått, for hvis de hadde forstått det, hadde de ikke staufestet* herlighetens Herre.

*gr. stauroo = staure

09 For det står skrevet: *'Det ingen øyne har sett eller noen ører har hørt, og det som ikke har steget opp i noe menneskes hjerte, har Gud forberedt for dem som elsker ham.'*

JES 64:04

10 Gud har åpenbart dette for oss gjennom sin ånd, for gjennom ånden kan vi utforske alt, også Guds dybder.

11 For hvem blant mennesker kjenner et menneskes tanker unntatt den ånd som mennesket har i seg.

Slik er det også med det som er av Gud, for ingen kan kjenne Guds tanker unntatt gjennom Guds ånd.

12 Vi har ikke fått av denne verdens ånd, men av den som er fra Gud for at vi skal lære å kjenne det vi av nåde har fått fra Gud.

13 Det er dette vi taler om, ikke slik menneskelig visdom lærer, men slik vi blir lært ved Den hellige ånd for at vi skal bedømme det åndelig.

14 Det sjelelige mennesket tar ikke imot av Guds ånd, for det er tåpelig for ham.

Han kan heller ikke kjenne dens kraft, for det må bedømmes åndelig.

15 Men den åndelige kan granske alt uten selv å bli gransket av noen.

16 *'For hvem kjenner Jehovahs sinn slik at han kan undervise ham?'*

Men vi har Kristi sinn. JES 40:13

1KO 03

En helligdom for Gud

1KO 03:01-04. Ta ikke parti etter kjøttet

01 Brødre, jeg kan ikke tale til dere som til åndelige, for dere er som kjøttlige spedbarn i Kristus.

02 Jeg gav dere melk, ikke brød, for dere kunne ikke ta imot det. Og dere kan fremdeles ikke ta imot det.

03 For dere er ennå kjøttlige! — Når det er misunnelse, stridigheter og fraksjonsvirksomhet blant dere, er dere ikke da kjøttlige og handler på menneskers vis?

04 Noen sier: 'Jeg er med Paulus!'

Og andre: 'Jeg er med Apollos!'

Er dere ikke da kjøttlige?

1KO 03:05-08. Gud gir vekst

05 Hvem er da Paulus og hvem er Apollos om ikke tjenere som dere kom til tro ved, alt etter hva Herren gav hver enkelt av dere?

06 Det jeg har plantet, har Apollos vannet og Gud latt vokse.

07 Da er han som planter, ingenting, og han som vannet er heller ikke noe, men Gud som lar det vokse.

08 Den som planter og den som van-

ner, er ett, og hver av dem vil få lønn etter sitt eget strev.

1KO 03:09-11. Byggets fundament

09 For vi er Guds medarbeidere, mens dere er en Guds åker og et Guds byggverk.

10 Ved den nåden Gud har gitt meg, har jeg som en dyktig byggmester satt opp den grunnmuren som andre skal bygge på.

Og hver enkelt må se seg for hvordan han bygger!

11 Men et annet fundament enn det som er lagt, kan ingen legge.

For det er Jesus Kristus.

1KO 03:12-15. Bygget skal testes

12 Og om noen vil bygge på dette fundamentet med sølv, kostelige stener, tre, høy eller halm, så skal hans arbeid bli gjort synlig på Den dagen.*

*dommens dag = Herrens dag = De tusen år

13 Da skal det bli belyst som om det ble åpenbart i ild, for ilden skal sette hvert enkelt arbeid og dets kvalitet på prøve.

14 Hvis så er at det verket blir stående, det som han har bygget, skal han få sin lønn.

15 Men hvis hans verk brenner opp, vil han lide. Og likevel han skal selv bli reddet som gjennom ild.

1KO 03:16-17. Guds helligdom

16 Vet dere ikke at dere er en helligdom for Gud og at Guds ånd bor i dere?

17 Hvis noen vil ødelegge Guds helligdom, vil Gud ødelegge ham, for Guds helligdom er hellig, og den er av slike som dere!

1KO 03:18-23 Verdens tåpelighet

18 Ingen må bedra seg selv! Hvis noen tror han er vis etter denne tiden, bør han heller bli en tåpe, for da kan han bli vis.

19 For denne verdens visdom er tåpelig for Gud. For det står skrevet:

'Han fanger de vise med deres egen list.' JOB 05:13

20 Igjen: *'Jehovah vet at de vises tanker er tomme.'* SAL 94:11

21 Derfor må ingen rose seg ved et menneske.

22 For alt er deres. Om det gjelder Paulus, Apollos eller Kefas, verden, livet eller døden, det som er nå eller det som skal komme — alt er deres!

23 For dere er av Kristus og Kristus er av Gud.

1KO 04

Refs til korinterne

1KO 04:01-05. Døm ikke før tiden

01 Slik bør menneskene se på oss: Som Kristi tjenere og forvaltere av Guds mysterier.

02 Men det kreves at de som søker å bli forvaltere, må bli funnet å være trofaste.

03 Det betyr lite for meg om jeg blir dømt av dere eller etter det menneskelige på den dagen,* for jeg skal ikke engang dømme meg selv. *dommens dag

04 Jeg vet ingenting om meg selv, ikke engang om jeg blir funnet rettfærdig, for det er HERREN* som dømmer.

*JHVH

05 Altså, døm ikke før tiden. Vent til Herren kommer, for han skal bringe lys over mørkets hemmeligheter og åpenbare hjertets vilje. Da vil hver enkelt bli lovpriiset av Gud.

1KO 04:06-13. Jordens avskum og verdens søppel

06 Dette, brødre, har jeg overført på meg selv og Apollos for at dere skal lære å tenke over det som står skrevet, og for at ingen av dere skal bli oppblåst i forhold til hverandre.

07 For hva gjør deg annerledes? Hva har du som du ikke har fått? Og hvis det er noe du har fått, hvorfor skryter du av deg selv som om det er noe du ikke har fått?

08 Til min store glede er dere tilfreds. Og til min store glede er dere rike. For dere er herskere uten oss.

Og måtte dere også bli herskere med oss som medherskere!

09 Det synes som om Gud har stilt oss apostler frem som de siste, de dødsdømte, for at vi skal være et skuespill for verden, både for budbringere og mennesker.

10 Vi er tåper for Kristus, men dere er kloke i Kristus. Vi er svake, men dere er sterke. Dere blir æret, vi blir foraktet.

11 Inntil denne tid har vi vært sultne og tørste, dårlig kledd og slått, og vi er hjemløse.

12 Vi strever og arbeider med våre egne hender. Når noen rakker ned på oss, må vi velsigne, og når noen forfølger oss, må vi holde ut. Og når vi blir hånet, må vi be.

13 Vi har vært denne verdens avskum og alles søppel frem til nå.

1KO 04:14-21. Av ord og kraft

14 Jeg skriver ikke dette for å gjøre skam på dere, men til kjære barn som jeg formaner.

15 Men selv om dere måtte ha tusener av skolemestre i Kristus, har dere ikke mange fedre, for til Jesus Kristus er det jeg som har født dere gjennom budskapet.

16 Derfor ber jeg dere: Vær mine etterfølgere!

17 På grunn av dette har jeg sendt Timoteus, han som er min kjære sønn i troen på Kristus, for at han skal minne dere om mine veier i Kristus slik jeg har

undervist på hvert sted og i hver menighet.

18 Men noen blant dere er blitt oppblåst, som om jeg ikke skulle komme til dere.

19 For jeg kommer snart, om HERREN* vil. Og da er det ikke de oppblåstes ord jeg skal lære å kjenne, men deres kraft. *JHVH

20 For Guds rike er ikke av ord, men av kraft!

21 Så, hva vil dere? — Skal jeg komme til dere med piskan, eller med kjærlighet og en mild ånd?

1KO 05

Umoral i menigheten

1KO 05:01-08. En liten gjærklump

01 I det hele hører jeg at det er seksuell umoral blant dere, og det en form for seksuell umoral som ikke engang blir nevnt blant folkeslagene:

Én har sin fars kvinne!

02 Og dere er oppblåste! Burde dere ikke heller sørge over ham som gjør en slik gjerning og vise ham bort fra dere?

03 For om jeg er borte fra dere i legemet, er jeg til stede med dere i ånden. Og jeg har allerede, som om jeg var til stede, dømt ham som gjør dette.

04 I Herren Jesu Kristi navn, når dere er samlet i min ånd og med Herren Jesu Kristi kraft:

05 Overgi da den det gjelder til Satan og kjøttets ødeleggelse for at hans ånd skal bli reddet på Herren Jesu dag.

06 Deres selvros er ikke av det gode! For vet dere ikke at litt surgjær gjennomsyrer hele deigen?

07 Rens ut den gamle surgjæren og bli en ny og usyret deig slik også Kristus var da han ble slaktet som påskelam for oss.

08 La oss derfor holde høytid uten

gammel surgjær eller med surgjær av ondsinn og ondskap, men med usyret brød som er av renhet og sannhet.

1KO 05:09-13. Avvis syndige brødre

09 Jeg skrev i skrivet til dere at dere ikke skal holde dere sammen med horkarer.

10 Men da mente jeg slett ikke horkarer av denne verden, eller griske eller pengeutpressere eller avgudsdyrkere, for da måtte dere sannelig gå ut av verden.

11 Nå skriver jeg at dere ikke skal holde dere sammen med, hvis det er noen som omtaler seg som brødre, noen som er horkarer, griske, avgudsdyrkere, spottere, drukkenbolter eller pengeutpressere.

Dere skal ikke ete sammen med dem.

12 Hva har vi med å dømme dem som er utenfor? Men vi skal dømme dem som er innenfor.

13 Og den som er utenfor, skal Gud dømme. *'Driv denne onde bort fra dere!'*

5MO 17:07, 5MO 19:19, 5MO 19:21, 5MO 22:21, 5MO 22:24, 5MO 24:07

1KO 06

De hellige skal dømme

1KO 06:01-03. De skal dømme verden

01 Våger noen av dere som har en sak mot en annen, å bli dømt av de urettferdige og ikke av de hellige?

02 Vet dere ikke at de hellige skal dømme verden?

Og hvis dere skal dømme verden, er dere da uverdige til å dømme i småsaker?

03 Vet dere ikke at vi skal dømme budbringere, for ikke å nevne dem på jorden og det som angår dette livet?

1KO 06:04-08. Hvorfor ikke lide urett

04 Derfor, hvis dere har rettssaker angående det som gjelder dette livet, sett

da en fra menigheten med liten innflytelse til å dømme mellom dere.

05 Dette sier jeg til skam for dere: Er det ikke én vis, ikke en eneste, som kan skille mellom brødre?

06 En bror ønsker at en bror skal bli dømt, og det av vantrende.

07 For hvis dere finner glede i å gjøre skade for hverandre, har dere dømt dere selv! — Hvorfor ikke heller lide urett? Hvorfor ikke heller lide tap?

08 For dere gjør selv urett og bedrar. Og det mot deres brødre!

1KO 06:09-11. De skal ikke arve Guds rike

09 Vet dere ikke at ingen urettferdig skal arve Guds rike? Så bli ikke ført på avveier! Ingen horkarer eller avgudsdyrkere, og ingen som driver hor, ingen transvestitter, og ingen som driver utukt med menn eller lar seg bruke til utukt med menn, kan arve Guds rike.

10 Det skal heller ingen tyv eller en som er grisk, en drukkenbolt, en spotter eller en pengeutpresser.

11 Slik var noen av dere. Men dere ble rensset, helliggjort og rettferdiggjort i Herren Jesu navn ved Guds ånd.

1KO 06:12-20. Den hellige ånds bolig

12 Av alt som er lovlig, er ikke alt til nytte. Og av alt som er lovlig, må ikke noe få makt over noen.

13 Mat er for magen, og magen for mat, men Gud kan ødelegge dem begge.

Legemet er ikke for seksuell umoral, men for Herren, og Herren for legemet.

14 Gud reiste opp Herren, og han skal også reise dere opp med sin kraft.

15 Vet dere ikke at våre legemer er Kristi lemmer? Skal jeg da ta et av Kristi lemmer og forene det med en prostituert? Det må aldri skje!

16 Vet dere ikke at en som lar seg forene med en prostituert, blir ett med henne i legemet? For, heter det:

'De to skal være ett kjøtt.' 1MO 02:24

17 Og den som blir forent med Herren, blir ett med ham i ånden.

18 Flykt fra seksuell umoral! For all synd et menneske gjør, er utenfor legemet.

Men enhver som driver med seksuell umoral, synder mot sitt eget legeme.

19 Vet dere ikke at deres legeme er en helligdom for Den hellige ånd, den som dere har fra Gud og som er i dere?

20 Dere ble frikjøpt for en høy pris! Derfor skal dere ære Gud med deres legemer og deres ånd, for begge disse er fra Gud.

1KO 07

Sølibat, ekteskap og skilsmisse

1KO 07:01-06. Til ektefeller

01 Og nå, angående det som dere skrev til meg om: Det kan være godt for en mann å ikke røre* en kvinne.

*ha sex med

02 Men for å unngå seksuell umoral bør hver mann ha sin kvinne, og hver kvinne sin egen mann.

03 Mannen må utøve mot sin kvinne den velviljen han er henne skyldig, og det samme må kvinnen gjøre mot mannen.

04 For kvinnen rår ikke alene over sin egen kropp, men sammen med sin mann. På samme måte rår heller ikke mannen alene over sin egen kropp, men sammen med sin kvinne.

05 Avvis ikke hverandre hvis dere ikke er blitt enige om det, og bare for en kort tid for å konsentrere dere om faste og bønn. Kom så sammen med hverandre igjen, for at Satan ikke skal friste dere over evne.

06 Jeg sier dette som en innrømmelse — ikke som en befaling.

1KO 07:07. Til enslige

07 Jeg skulle ønske at alle mennesker var slik som jeg er. Men alle har sin egen gave fra Gud, én er på en måte, en annen på en annen måte.

1KO 07:08-09. Til jomfruer og enker

08 Men til dem som ikke er tatt til ekte, og til enkene, sier jeg:

Det er godt for dere å være avholdende, slik jeg er.

09 Men hvis dere ikke kan beherske dere, skal dere gi til ekte, for det er bedre å gi til ekte enn å brenne av begjær.

1KO 07:10-11. Om å gå fra hverandre

10 Til en ektefelle befaler jeg ved Herren: En kvinne skal ikke gå fra sin mann.

11 Men hvis hun går fra ham, skal hun enten leve i avholdenhet eller bli gjenforenet med sin mann. Og en mann skal ikke forlate sin kvinne.

1KO 07:12-16. Om troende og vantro

12 Til de andre sier jeg ved Herren: Hvis en bror har en kvinne som ikke er troende og hun er villig til å bo sammen med ham, skal han ikke forlate henne.

13 På samme måte skal hun som har en mann som ikke tror, og han er villig til å bo sammen med henne, ikke forlate ham.

14 For en ikke-troende mann blir helliget ved sin kvinne, og en ikke-troende kvinne blir helliget gjennom sin mann. Hvis ikke, ville deres barn blitt urene, men nå er de hellige.

15 Men om den ikke-troende vil gå, så la ham gå. Ingen er slavebundet i slike tilfeller, for Gud har kalt oss til fred.

16 For hvordan kan kvinnen vite om hun kan redde sin mann eller mannen om han kan redde sin kvinne?

1KO 07:17-24. Bli slik du var da Gud kalte deg

17 Etter det Gud har tildelt hver enkelt, og slik dere var da HERREN* kalte hver enkelt, slik skal dere også leve videre. *JHVH

Dette befaler jeg alle i menigheten.

18 Den som var omskåret da han ble kalt, vil fortsatt være omskåret, men den som var uomskåret da han ble kalt, skal ikke la seg omskjære.

19 Det å være omskåret betyr ingenting, og å være uomskåret betyr ingenting.

Det som betyr noe, er å holde Guds bud.

20 Hver enkelt bør fortsette i den stilting han var i da han ble kalt.

21 Var du slave da du ble kalt, så bry deg ikke om det. Men hvis du også kan bli fri, så grip likevel den muligheten.

22 For enhver slave som blir kalt til Herren, blir fri i Herren. Og enhver fri mann som blir kalt, blir en slave for Kristus.

23 Men dere ble frikjøpt for en høy pris! Bli derfor ikke slaver under mennesker.

24 Brødre, enhver skal bli der han var da han ble kalt, og han skal holde seg til Gud.

1KO 07:25-40. Paulus anbefaler sølibat

25 Når det gjelder jomfruer, har jeg ikke noe påbud fra Herren, men jeg gir råd som bygger på Herrens barmhjertighet og min egen troverdighet.

26 Jeg mener derfor at det på grunn av nåtidens nød er til menneskenes eget beste å være slik de er.

27 Er du bundet til en kvinne? Ikke forsøk å bli løst fra henne. Og hvis du er fri i forhold til kvinner, så ikke forsøk å finne deg en kvinne.

28 Men hvis noen tar til ekte, synder han ikke. Og hvis en jomfru gir til ekte, har heller ikke hun syndet. Men de kan få trengsler i kjøttet, noe jeg vil spare dem for.

29 Dette sier jeg, brødre, fordi det er trange tider. Fra nå av må også de som har kvinner, være som om de ikke hadde noen.

30 De som gråter, skal være som de som ikke gråter. De som gleder seg, skal være som de som ikke gleder seg, og de som kan kjøpe, skal være som de som ikke har noe.

31 De som gjør bruk av denne verden, skal være som om de ikke gjør bruk av den. For denne verden, i sin nåværende form, skal forgå.

32 Jeg vil at dere skal være uten bekymringer. For en som ikke har tatt til ekte, kan bekymre seg om det som er av Herren og om hvordan han skal behage Herren.

33 Men en som har tatt til ekte, bekymrer seg om det som er av verden og hvordan han skal behage sin kvinne.

34 Det er forskjell på en kvinne og en jomfru, for hun som ikke har gitt til ekte, bekymrer seg om det som er av Herren slik at hun kan være hellig både i legemet og i ånden. Men en som har gitt til ekte, bekymrer seg om det som er av verden og hvordan hun skal behage sin mann.

35 Jeg sier dette til deres eget beste, ikke for å legge en felle for dere, men for at dere skal leve slik som det passer seg for en som vil tjene Herren uten hindringer.

36 Men hvis noen mener at han har handlet urett mot en som er jomfru fordi hun er kommet over blomstringsalderen, og han føler skyld for at det har blitt slik, bør han la henne gjøre som hun vil.

Hun synder ikke. La henne gi til ekte.

37 Men hun som står fast i sitt hjerte og ikke har et behov, men har myndighet over sin egen vilje og som dømmer i sitt hjerte at hun fortsatt vil være jomfru, gjør godt.

38 Derfor gjør hun som gir til ekte, godt. Og hun som ikke gir til ekte, gjør også godt.

39 En kvinne er bundet etter loven den tid hennes mann lever. Men om mannen har falt i søvn, står hun fritt til å ekte den hun ønsker, bare det skjer slik Herren vil.

40 Men velsignet er hun hvis hun holder ut etter mitt råd, for jeg tror at også jeg har av Guds ånd.

1KO 08

Den kristne frihet

1KO 08:01-09. Kunnskapen oppblåser

01 Og nå om det som er ofret til avguder: Vi vet alle som har kunnskap, at kunnskapen oppblåser.

Det er kjærligheten som oppbygger.

02 Hvis noen tror han vet noe, forstår han det likevel ikke slik som han burde forstå det.

03 Men om noen elsker Gud, kjenner han ham.

04 Derfor, når det gjelder kjøtt som er ofret til avguder, vet vi at det ikke er noen avgud i verden, for det er ingen annen Gud enn Den eneste.

05 Det er slik at mange kalles *guder** både i himlene og på jorden, for det er mange guder og mange herrer. *mektige

06 Men det er én Gud, han som alt er

av. Og det er én herre, Jesus Kristus, han som alt er ved.

07 Likevel er det ikke alle som har denne kunnskapen, for noen er gjennom sin samvittighet knyttet til avguder, og når noen eter kjøtt som er ofret til avguder, vil de bli besmittet gjennom sin svake samvittighet.

08 Men mat hjelper ingen fremfor Gud. For det de ikke eter, hjelper ingen. Og ut fra det de eter, må ingen lide.

09 Men se til at den fullmakten dere har fått, ikke på noen måte blir en snublestein for de svake.

1KO 08:10-13. Kjærligheten oppbygger

10 For når noen ser at en som har kunnskap, lener seg til bords i et avgudstempel, vil ikke da deres svake samvittighet bli oppbygget til å ete av det som er blitt ofret til avguder?

11 Skal en bror gjennom din kunnskap gå tapt — en som Kristus har dødd for?

12 Når du synder mot en bror på denne måten og sårer hans svake samvittighet, synder du mot Kristus.

13 Derfor, hvis mat skulle få en bror til å snuble,* vil jeg aldri i tider ete kjøtt, for at jeg selv ikke skal snuble ved å få en bror til å snuble. *gr. scandalizo

1KO 09

Paulus om egen innsats

1KO 09:01-18. Hva er min lønn

01 Er jeg ikke en apostel? Er jeg ikke fri? Har jeg ikke sett Jesus Kristus, vår Herre? Og er ikke dere mitt verk i Herren?

02 Om jeg ikke er en apostel for andre, er jeg det likevel i det minste for dere!

For dere er seglet på min aposteltjeneste for Herren.

03 Mitt forsvar overfor dem som ønsker å dømme meg, er dette:

04 Har vi ikke rett på mat og drikke?

05 Har vi ikke den samme retten til å ta med oss en søster som vår kvinne, som de andre apostlene — Herrens brødre og Kefas?

06 Eller er det bare jeg og Barnabas som ikke har rett til å slippe å arbeide?

07 For hvilken soldat har noen gang gjort militærtjeneste for egen regning? Og hvem planter vinranker uten selv å ete av frukten, eller hvem gjeter en flokk uten at han drikker melk fra flokken?

08 Sier jeg dette fra et menneskelig synspunkt? Eller sier ikke loven det samme?

09 For det står skrevet i Moses' lov:

'Du skal ikke sette munnkurv på en okse som tresker.' Er det oxen Gud har omsorg for? 5MO 25:04

10 Sier han ikke dette utelukkende til oss? Uten tvil ble dette skrevet med tanke på oss, for:

Den som pløyer, skal pløye med håp, og den som tresker med håp, får del i håpet.

11 For hvis vi har sådd av det åndelige, er det da for mye at vi høster av deres kjøttlige?

12 Og hvis andre har del i denne retten, burde ikke vi ha det enda mer? Men vi benyttet ikke den retten.

Vi avstod fra alt for at ikke noe skulle hindre oss i å overlevere dere budskapet om Jesus Kristus.

13 Vet dere ikke at de som arbeider med det som er hellig, eter i templet? Og de som tjener ved alteret, får sin del av det som blir ofret på alteret.

14 Slik har Herren også befalt at de som forkynner budskapet, skal leve av budskapet.

15 Men jeg har ikke benyttet meg av noe slikt, og jeg skriver heller ikke dette for å få slike goder, for jeg vil heller dø enn at noen skulle frata meg muligheten til å gi meg selv ros for dette.

16 Men når det gjelder min forkynning av budskapet, har jeg ingenting å rose meg av, for det ligger på meg som en tvang.

En sorg vil ramme meg hvis jeg ikke forkynner budskapet.

17 Hvis jeg gjorde dette frivillig, ville jeg fått lønn. Men hvis det ikke er frivillig, er det en forvaltning som er betrodd meg.

18 Hva er da min lønn? — At jeg, når jeg forkynner budskapet, kan fremstille budskapet om Kristus vederlagsfritt uten å benytte meg av den retten budskapet gir meg.

1KO 09:19-23. Alt for budskapet

19 Selv om jeg er fri overfor alle, har jeg selv gjort meg til alles slave for å kunne vinne flere.

20 Blant jøder er jeg som en jøde for å vinne jødene. Og for dem som er under loven, er jeg som en som er under loven for å vinne dem som er under loven.

21 Blant dem som er uten lov, blir jeg som en som er uten lov uten å være uten lov overfor Gud, for jeg er underlagt Kristi lov. Men slik kan jeg vinne dem som er uten lov.

22 Blant de svake er jeg svak for å vinne dem som er svake.

Jeg er alt for alle, for at jeg med alle midler vil redde noen av dem.

23 Det gjør jeg for budskapets skyld, for at jeg selv skal få del i det sammen med dere.

1KO 09:24-27. Førstepremien

24 Dere vet at i et kappløp stiller alle til start, men bare én får førstepremien.

Slik skal også dere løpe — for å vinne!

25 Alle som vil konkurrere, må for sake alt for en seierskrans som visner.

Men den vi får, visner ikke.

26 Derfor løper jeg ikke som en som er uten mål, eller kjemper som en som slår i løse luften.

27 Men jeg underkuer mitt legeme som om jeg var en slavedriver, for at jeg som har forkynt for andre, ikke selv skal bli diskvalifisert.

1KO 10

Gjør alt til Guds ære

1KO 10:01-04. Klippen var Kristus

01 Brødre, jeg vil ikke at dere skal være uvitende om at våre fedre var under skyen og at alle gikk gjennom havet.

02 Alle ble døpt til Moses ved skyen og havet.

03 Alle åt av den samme åndelige maten.

04 Og alle drakk av den samme åndelige drikken, for de drakk av den åndelige klippen som fulgte dem.

Og Klippen var Kristus.

1KO 10:05. Ikke godkjent av Gud

05 Men de fleste av dem ble ikke godkjent av Gud. De ble slått ned i ødemarken.

1KO 10:06-11. Eksempler fra fortiden

06 Og de ble til en advarsel for oss, for at vi ikke skal bli slike som lyster etter det onde slik de lystet etter det onde.

07 Vær derfor ikke avgudsdyrkere, slik noen var. For det står skrevet:

'Folket satte seg ned for å ete og drikke. Deretter reiste de seg for å leke.'

2MO 32:06

08 Vi skal heller ikke drive hor, slik noen av dem gjorde. Derfor falt tjuetre tusen av dem på én dag. jfr. 4MO 25:01-09

09 Og vi skal heller ikke friste* HERREN,** slik noen av dem fristet ham. Derfor ble de drept av slanger.**

*jfr. 2MO 17:02, 2MO 17:07 ** 4MO 21:06

***JHVH

10 Og murr ikke, slik noen av dem murret* mot ham. For de ble drept av Ødeleggeren.**

*2MO 16:02 **4MO 16:01-35

11 Alt dette skjedde som advarsler og ble skrevet ned til formaning for oss som de siste tider er kommet til.

1KO 10:12-13. Motstå fristelser

12 Til den som tror han står: — Se til at du ikke faller!

13 Ingen av de fristelsene dere blir utsatt for, er umenneskelige. For Gud er trofast. Han lar dere ikke bli fristet over evne. For når dere blir fristet, gir han dere også en utvei til å kunne stå imot.

1KO 10:14-22. Frist ikke Jehovas til sjalusi

14 Derfor, kjære: Flykt fra avgudsdyrkelse!

15 Jeg taler til intelligente, så bedøm selv det jeg sier:

16 Velsignelsens beger, det som vi blir velsignet ved, er ikke det samme som å ta del i Kristi blod? Og brødet som vi bryter, er ikke det å ta del i Kristi legeme?

17 Og blir ikke de mange som eter av ett brød, ett legeme? For vi får del i ett brød.

18 Tenk på Israel etter kjøttet: Har ikke de som eter av ofrene, også del i alteret?

19 Sier jeg dermed at en avgud er noe, eller at et avgudsoffer er noe?

20 Når de fra folkeslagene ofrer, ofrer de til demoner og ikke til Gud! Og jeg vil ikke at dere skal ha fellesskap med demoner.

21 Ingen kan drikke fra HERRENs* beger, og deretter fra demonenes. Og ingen kan dele bord med HERREN* og deretter med demonene. *JHVH

22 Forsøker vi å friste HERREN* til sjalusi? Er vi sterkere enn han? *JHVH

1KO 10:23-34. Bli ikke en snublestein

23 Av alt som er tillatt, er ikke alt til nytte. Og av alt som er tillatt, er ikke alt til oppbyggelse.

24 Søk ikke deres eget gode, men enhver annens.

25 Alt som blir solgt på kjøttmarkedet, kan dere ete uten at dere skal dømme deres egen samvittighet.

26 For: *‘Jorden tilhører Jehovah, og alt som fyller den opp, er hans eget.’*

SAL 24:01

27 Hvis noen vantro ber dere, og dere vil gå, kan dere ete alt som blir satt frem for dere uten å dømme deres egen samvittighet.

28 Men hvis én sier: ‘Dette er offerkjøtt,’ så ikke ét det, både av hensyn til den som sa det, og for hans samvittighets skyld.

[For: *‘Jorden tilhører Jehovah, og alt som fyller den opp, er hans eget.’*]

SAL 24:01

29 — Og det vil si, ikke deres egen, men den andres samvittighet. For hvorfor skulle deres frihet bli dømt av en annens samvittighet?

30 Når jeg ved deres nåde får ta del i et måltid, hvorfor skulle jeg da bli spottet for den maten jeg har takket for?

31 Så enten dere eter eller drikker, eller hva dere enn måtte gjøre, så gjør alt til ære for Gud.

32 Bli ikke til anstøt for noen, verken for jøde eller greker, og heller ikke for noen i Guds menighet.

33 Også jeg vil være til behag for alle i alt. Jeg søker ikke mitt eget gode, men andres gode — for at mange skal bli reddet.

34 Vær mine etterfølgere slik jeg er en Kristi etterfølger!

1KO 11

Guds menighet og Herrens måltid

1KO 11:01-16. Guds skaperordning

01 Jeg skryter av dere, brødre, fordi dere husker meg i alt.

02 Og fordi dere holder fast ved de overleveringene jeg har gitt dere.

03 Jeg vil at dere skal vite at alle menns overhode er Kristus og at kvinnens overhode er mannen.

Og Kristi overhode er Gud.

04 Alle menn som tilber eller profeterer med hodene tildekket, vanærer sine hoder.

05 Og alle kvinnene som ber eller profeterer med utildekkede hoder, vanærer sine hoder — som en som er snauklippet.

06 For de som ikke dekker sine hoder, bør få sitt hår klippet bort og være snauklippet. Og fordi dette er en vanære for dem, vil de ikke da dekke til sine hoder?

07 Men en mann skylder virkelig ikke å tildekke sitt hode, for han er et bilde til ære for Gud. Og kvinnen er til mannens ære.

08 For mannen er ikke av kvinnen, men kvinnen er av mannen.

09 Heller ikke skal kvinnen herske over mannen, for hun ble skapt for mannen.

10 Derfor skylder de å ha et verdighetstegn for budbringerne på sine hoder.

11 Likevel er ikke kvinnen uten myndighet over mannen og heller ikke mannen uten myndighet over kvinnen i Herren.

12 For slik kvinnen er av mannen, slik er også mannen av kvinnen.

Men alt er fra Gud.

13 Døm for dere selv: Passer det seg for en kvinne å be til Gud utildekket?

14 Altså, lærer ikke selve naturen at en mann ikke skal ha langt hår? — for det er en skam for ham!

15 Men hvis noen av kvinnene har langt hår, er det til deres pryd. For deres hår er gitt dem som et hodeplagg.

16 Men om noen vil strides om dette, har vi ingen slike skikker.

Og det har heller ikke Guds menigheter.

1KO 11:17-22. I Guds menighet

17 Gjennom de påbud jeg nå gir dere, vil jeg ikke skryte av dere, for når dere kommer sammen, er det ikke til det bedre, men til det verre.

18 Først: Når dere kommer sammen som en menighet, har jeg hørt at det er splittelser blant dere, og til dels tror jeg det.

19 Det bør også være meningsforskjeller blant dere, for at det skal vise seg hvem som er blitt prøvd blant dere.

20 Men når dere kommer sammen på ett sted, er det ikke Herrens måltid dere eter.

21 For når dere eter, tar hver og en av dere til seg av maten og holder måltid for seg selv. Og slik forblir den ene sulten mens den andre blir drukken.

22 Virkelig, har dere ikke hus der dere kan ete og drikke? Eller forakter dere Guds menighet og ønsker å fornede dem som ikke har noe? Hva skal jeg si? — For dette kan jeg ikke skryte av dere!

1KO 11:23-26. Herrens måltid

23 Jeg har mottatt fra Herren det jeg også har overlevert til dere: At Herren Jesus, i den samme natten som han ble

overgitt, tok brødet, takket, brøt det og sa:

24 '[Ta og ét.] Dette er mitt legeme som blir brutt for dere. Gjør dette til minne om meg.'

25 På samme måten tok han begeret etter måltidet og sa:

'Dette begeret er Den nye pakten ved mitt blod. Gjør dette, så ofte dere drikker av det, til minne om meg.'

26 For så ofte dere eter av dette brødet og drikker av dette begeret, forkynner dere Herrens død inntil han kommer.

1KO 11:27-34. Døm dere selv

27 Men den blant dere som eter av dette brødet og drikker av dette Herrens beger på en uverdigg måte, blir medskyldig i Herrens legeme og blod.

28 Ethvert menneske må prøve seg selv før han eter av brødet og drikker av begeret.

29 Den som eter og drikker uverdigg, eter og drikker dom over seg selv, fordi han ikke skjelner Herrens legeme.

30 På grunn av dette er mange blant dere svake og syke, og mange har falt i søvn.

31 Men hvis vi bedømmer oss selv, kan vi unngå å bli dømt.

32 For når vi blir dømt, blir vi tuktet av HERREN* for at vi ikke skal bli fordømt sammen med dem som er av verden.

*JHVH

33 Derfor, brødre, når dere kommer sammen for å ete — vent på hverandre.

34 Hvis noen mennesker er sultne, må de ete hjemme, for at de ikke skal komme sammen til dom. — Resten skal jeg ordne opp i når jeg kommer.

1KO 12

En ånd, ett legeme

1KO 12:01-11. Åndens gaver

01 Og når det gjelder det åndelige,

brødre, vil jeg ikke at dere skal være uvitende.

02 Dere vet, dere som er av folkeslagene, hvordan dere ble dradd mot de stumme avgudene som dere fremstilte dere for.

03 Derfor vil jeg gjøre det klart at ingen som taler i Guds ånd, kan si:

‘Fordømt være Jesus!’

Og ingen kan si: ‘Jesus er Herren,’ unntatt ved Den hellige ånd.

04 Det er forskjellige gaver, men de er av den samme ånden.

05 Det er forskjellige tjenester, men de er av den samme Herren.

06 Det er mange virkemåter, men de er av den samme Gud som virker til alt i alle.

07 For åndens tilkjennegivelse blir gitt til hver enkelt etter det som er til nytte for ham.

08 Én fikk ved ånden ord til visdom, og en annen ord til kunnskap, men det er av den samme ånden.

09 Andre fikk troen ved den samme ånden. Og enda andre fikk gaven til å lege ved den samme ånden.

10 I noen virker kraften, mens andre kan profetere. Noen har evnen til å skjelne ånder og folks tungemål, og andre kan tyde tungemålene.

11 Alt dette virker ved én og samme ånd, men på forskjellige måter og slik hver enkelt selv er mottakelig.

1KO 12:12-27. Legemets fellesskap

12 Legemet er ett, for selv om det har mange lemmer, er alle lemmene ett legeme. De mange blir til ett legeme, og slik er det også med Kristus.

13 Ved én ånd ble vi alle døpt til ett legeme, for enten vi er jøde eller greker, slave eller fri, så drikker vi alle av én ånd.

14 For et legeme er ikke bare av ett lem, men av mange.

15 Hvis foten skulle si: ‘Fordi jeg ikke er en hånd, er jeg ikke av legemet,’ er den ikke likevel en del av legemet?

16 Og hvis øret skulle si: ‘Fordi jeg ikke er et øye, er jeg ikke av legemet, er det ikke likevel en del av legemet?’

17 For hvis hele legemet var et øye, hvor skulle da hørselen være? Og hvis alt bestod av hørsel, hvor ville luktesansen være?

18 Nå er det slik at Gud setter lemmene, hvert eneste, på legemet slik han vil.

19 Hvis alt var ett lem, hvor ville da legemet være?

20 Nå er det slik at det er mange lemmer, men de er ett legeme.

21 Øyet kan ikke si til hånden fordi den er hånd:

‘Jeg trenger deg ikke!’ Eller: Hodet kan ikke si til føttene: ‘Jeg trenger dere ikke!’

22 I virkeligheten er det heller slik at mange av de lemmene på legemet som synes svakest, er de viktigste.

23 Og de lemmene på legemet som synes mest uverdige, viser vi størst ære, selv om de minst verdige har størst tiltrekning.

24 De mest anstendige lemmene hadde ikke bruk for dette. Men Gud satte sammen legemet slik at han gir størst ære til dem som ikke har ære.

25 For legemet skal ikke være splittet — for hvert lem skal vise den samme omsorg for hverandre.

26 Hvis ett lem lider, lider alle sammen med det. Hvis ett lem får ære, vil alle lemmene glede seg sammen med det.

27 Men nå er dere hver for seg lemmer på Kristi legeme.

1KO 12:28-31. Rang i menigheten

28 For Gud satte dem slik i sin menighet: Apostlene først. Som nummer to; profetene. Og som nummer tre; lærerne. Og deretter; de som gjør kraftfulle gjerninger; de som har gaven til å lege; de som hjelper andre og de som taler nasjonenes tungemål.

29 Alle kan ikke være apostler.

Og alle kan ikke være profeter.

Og alle kan heller ikke være lærere.

Og heller ikke kan alle utføre kraftfulle gjerninger!

30 Ikke alle har gaven til å lege.

Ikke alle kan tale tungemål.

Og ikke alle kan oversette.

31 Begjær de største gavene. Likevel vil jeg vise dere en enda bedre vei:

1KO 13**Den største gaven****1KO 13:0107. Kjærligheten**

01 Om jeg taler med et menneskes eller en budbringers tungemål, men er uten kjærlighet, er jeg som en gjenklang i messing eller som en klingende cymbal.

02 Om jeg har profetiske evner, om jeg forstår alle mysterier og har full kunnskap, eller om jeg har så sterk tro at jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, er jeg ingenting.

03 Om jeg gir alt jeg eier til å brødføre de fattige, eller om jeg overgir mitt legeme for å brennes, men ikke har kjærlighet, er jeg til ingen nytte.

04 Kjærligheten er utholdende og den er til gjensidig nytte. Kjærligheten begjærer ikke, og kjærligheten er heller ikke selvopphøyende og oppblåst.

05 Den er ikke usømmelig og søker ikke sitt eget. Den er ikke opphissende, men omtentksom uten ondskap.

06 Den gleder seg ikke over urettferdighet! Den fryder seg over sannheten.

07 Den tåler alt, den er trofast i alt, den håper på alt og den er utholdende i alt.

1KO 13:08. Gaver skal opphøre

08 Kjærligheten skal aldri falle bort! Men de profetiske evner skal de ta slutt, tungemål skal opphøre, og kunnskapen skal falle bort.

1KO 13:09-12. Men når det fullstendige kommer

09 For nå forstår vi stykkevis, og vi profeterer stykkevis.

10 Men når det fullstendige kommer, skal det stykkevis ta slutt.

11 Da jeg var et lite barn, talte jeg som et lite barn, jeg tenkte som et lite barn, og jeg forstod som et lite barn. Men da jeg ble voksen, tok det barnslige slutt.

12 Nå ser dere som i et speil, som et uklart bilde, men da skal dere se som ansikt til ansikt. Nå forstår dere stykkevis, men da skal dere forstå fullt ut, slik også jeg har forstått.

1KO 13:13. Tro, håp og kjærlighet

13 Nå er det slik at disse tre skal bli stående: Tro, håp og kjærlighet.

Men størst av disse er kjærligheten.

1KO 14**Profetier og tungetale****1KO 14:01-05. Søk profetiske gaver**

01 Jag etter kjærligheten og begjær det åndelige, helst evnen til å profetere.

02 For den som taler i tungemål, taler ikke til mennesker, men til Gud, for ingen kan forstå ham. I ånden taler ham mysterier.

03 Men de som profeterer, taler til mennesker, til oppbyggelse, formaning og trøst.

04 Den som taler i tungemål, oppbygger seg selv, men en som profeterer, oppbygger menigheten.

05 Jeg vil ikke at alle skal tale i tungemål, men heller at dere profeterer, for han som profeterer, er større enn han som taler i tungemål, unntatt når han blir oversatt slik at menigheten får sin oppbyggelse.

1KO 14:06-19. Tungemål må tydes

06 Nå, brødre, hvis jeg kommer til dere og bare taler i tungemål, til hvilken nytte vil det være for dere hvis jeg ikke talte om åpenbaringer eller kunnskap eller profetier eller lære?

07 Slik er det også med livløse gjenstander, slike som gir lyd. For hvordan skal noen kunne vite om det er en pipe eller en harpe som spiller hvis de ikke gir forskjellige lyder? Hvordan kunne vi da vite om det er pipespill eller harpespill?

08 Hvis basunen gir en ubestemmelig lyd, hvem gjør seg da klar til kamp?

09 Slik er det også med dere. Hvis dere ikke gir forståelige ord med tungen, hvordan skal noen da kunne vite hva dere sier? Det er som å tale i løse luften!

10 Det er uten tvil mange nasjoners språk i verden, og ingen av dem er uten mening.

11 Men hvis jeg ikke vet hvordan språket virker, blir han som taler, som en barbar* for meg, og når jeg taler, blir jeg som en barbar* for ham.

*en som taler et fremmed språk

12 Slik er det også med dere. Fordi dere så ivrig søker åndens overflod, så bygg opp menigheten med den.

13 Derfor må den som taler i tungemål, be om at han blir oversatt.

14 For når jeg ber i et tungemål, er jeg i ånden. Men når jeg ber, er min forstand uten frukt.

15 Hva så? Når jeg ber i ånden, ber jeg uten forstand. Og når jeg synger i ånden, synger jeg også uten forstand.

16 Derfor, når du lovpriser i ånden, hvordan kan da en som ikke forstår, følge med på hvilket sted han skal si 'amen' til takkebønnen når han ikke vet hva du sier?

17 For selv om du takker fint, blir ingen andre oppbygget.

18 Jeg takker Gud for at jeg taler i flere tungemål enn noen av dere!

19 Men i menigheten vil jeg heller si fem ord med fornuft til en annens oppbyggelse enn ti tusen ord i et tungemål!

1KO 14:20-25. Tungemål som tegn

20 Brødre, vær ikke som små barn i deres forstand, men vær som spedbarn i ondskap.

I forstand skal dere være som voksne.

21 I loven står det skrevet:

'Ved mennesker med fremmed tungemål og fra fremmedes lepper skal jeg tale til dette folket, men selv da skal de ikke lytte til meg,' sier HERREN.*

JES 28:11-13 *JHVH

22 Tungemål blir derfor et tegn, ikke for de troende, men for dem som ikke tror.

Profetier er ikke for dem som ikke tror, men for dem som tror.

23 Derfor, hvis hele menigheten kommer sammen på ett sted og alle taler i tungemål til noen som kommer inn og ikke forstår, eller til noen som ikke tror, vil de ikke da si at dere er gått fra forstanden?

24 Men hvis alle profeterer og det kommer inn noen som ikke tror, eller ikke forstår, blir han ikke da overbevist av alle, og vurdert av alle?

25 Og slik vil det som ligger skjult i hans hjerte, bli åpenbart.

Da vil han kaste seg ned på ansiktet til ære for Gud og forkynne:

'Gud er virkelig iblant dere!'

1KO 14:26-40. Orden i menigheten

26 Hva så, brødre? — Når dere kommer sammen, har hver og én en salme, én har en lære, én har et tungemål, én har en åpenbaring og én har en tydning.

Men alt må skje til oppbyggelse.

27 Når noen taler i et tungemål, bør de være to, eller høyst tre, men én om gangen. Og én må oversette.

28 Hvis det ikke er en oversetter, skal de tie i menigheten og tale til seg selv og Gud.

29 To eller tre profeter kan tale, og de andre må vurdere det.

30 Og hvis en åpenbaring kommer til en av de som sitter, skal den første tie.

31 For dere kan profetere én etter en slik at alle kan motta lærdom og formaninger.

32 For en profets ånd er underlagt profeten.

33 Gud er ikke en uordens Gud, men en fredens Gud.

34 I alle menigheter av de hellige, skal kvinnen tie i menigheten. Det er ikke tillatt at hun taler. Hun må underordne seg, slik også loven sier.

35 Hvis det er noe hun vil vite, kan hun spørre sin mann hjemme, for det er en skam for en kvinne å tale i menigheten.

36 Eller var det fra dem Guds ord gikk ut? Og er det bare dem det har nådd frem til?

37 Hvis så er at noen mener han er en profet eller åndelig, må han erkjenne at det jeg skriver til dere, er Herrens bud.

38 Og hvis så er at noen overser dette, skal han selv bli oversett.

39 Altså, brødre, begjær å profetere, men uten å forby noen å tale i tungemål.

40 Men alt må skje på en sømmelig måte og i rett rekkefølge.

1KO 15**Den første oppstandelsen****1KO 15:01-19. Kristi oppstandelse**

01 Nå, brødre, vil jeg forklare dere det budskapet som jeg forkynte for dere, og som dere tok imot og står fast ved.

02 Ved dette budskapet blir dere reddet hvis dere holder fast ved det jeg har forkynt for dere, og ikke noe annet.

Hvis ikke, har dere trodd forgjeves!

03 Det jeg har overlevert til dere, er det som først også ble overgitt til meg: At Kristus døde for våre synder, ifølge Skriften.

04 At han ble begravd, men ble oppreist på den tredje dagen, ifølge Skriften.

05 At han viste seg for Kefas, og deretter for de tolv.

06 Etterpå viste han seg for mer enn fem hundre brødre på én gang. De fleste av dem lever ennå, men noen av dem har falt i søvn.

07 Etter det viste han seg for Jakob, og igjen for alle apostlene.

08 Helt til sist viste han seg også for meg, som var som et uferdig foster.

09 For jeg er den ringeste blant apostlene.

Jeg fortjener ikke å bli kalt apostel, for jeg forfulgte Guds menighet.

10 Ved Guds nåde er jeg den jeg er. Og hans nåde har ikke vært forgjeves, for jeg har strevd mer enn noen; ikke av meg selv, men ved den Guds nåde som har vært med meg.

11 Men enten det var ved meg eller andre, så var det dette vi forkynte, og det er dette dere tror på.

12 Men når det blir forkynt om Kristus at han ble oppreist fra de døde, hvordan kan noen da si at det ikke er en oppstandelse fra de døde?

13 Hvis det ikke er en oppstandelse

fra de døde, er heller ikke Kristus blitt oppreist.

14 Og hvis Kristus ikke er oppreist, har vår forkynnelse vært forgjeves, og da er også deres tro forgjeves.

15 Da vil vi bli oppfattet som falske vitner for Gud, for vi har vitnet om Gud at han oppreiste Kristus. Men hvis det ikke er slik, blir ikke de døde oppreist.

16 For hvis de døde ikke skal bli oppreist, er heller ikke Kristus oppreist.

17 Og hvis Kristus ikke er oppreist, er deres tro nytteløs, for da blir dere i synden.

18 Og da har også de som er falt i søvn i Kristus, gått tapt!

19 For hvis det bare er for dette livet vi har vårt håp i Kristus, er vi de ynkeligste av alle mennesker!

1KO 15:20-23. De dødes oppstandelse

20 Men nå er det slik at Kristus er oppreist fra de døde! Han er førstegrøden* av alle som er falt i søvn!

*jfr. 1KO 15:23, ROM 08:23, ÅPB 14:04 m.fl.

21 Og fordi døden kom ved ett menneske, kommer også oppstandelsen fra de døde ved ett menneske.

22 For slik alle dør i Adam, slik skal disse bli gjort levende i Kristus.

23 Men hver enkelt skal bli gjort levende, hver for seg og i rett orden: Jesus er førstegrøden. Så, under hans nærvær, levendegjøres de som er i Kristus.

1KO 15:24-28. Kristus overgir all makt til Gud

24 Deretter kommer avslutningen når han overgir Riket til sin Gud og Far etter at han har avviklet ethvert herredømme med all deres makt og myndighet.

25 For han skal herske inntil han har lagt alle fiender under sine føtter.

26 Den siste fienden som skal utrykkes, er døden.

27 *'Han har lagt alt under hans føtter.'* SAL 08:06

Men når han sier: 'Alt er lagt under hans føtter,' er det klart at han som har lagt alt under ham, selv er unntatt.

28 For når alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv bli underlagt ham som la alt under ham, for at Gud skal være alt i alle.

1KO 15:29-34. Døpt til de døde

29 Hvorfor skulle noen bli døpt til de døde, hvis de døde ikke blir oppreist? Da ville absolutt ingen la seg døpe til de døde.

30 Og hvorfor utsetter vi oss for fare til alle tider?

31 Like sant som at jeg roser dere ved det dere har i Kristus Jesus, vår Herre, er at jeg dør litt dag for dag.

32 Hvis det var for menneskets skyld jeg kjempet med rovdyr i Efesos, til hvilken nytte var det?

For: Hvis de døde ikke blir oppreist, så la oss *'ete og drikke, for i morgen dør vi!'* JES 22:13

33 Bli ikke ført på avveier, for dårlig selskap forderver gode vaner.

34 Våk opp og bli rettferdiggjort fra synden!

Men noen blant dere mangler kunnskap om Gud.

Og det sier jeg til skam for dere.

1KO 15:35-41. Det som dør

35 Men noen vil spørre:

'Hvordan skal de døde bli oppreist?

Hva slags legeme viser de seg med?

36 Du tåpe! Det som blir sådd, blir ikke levendegjort hvis det ikke dør.

37 For når du sår, sår du ikke det legemet som skal bli, men et nakent frø, for eksempel av hvete eller lignende.

38 Gud gir legemet den skikk han vil, og hvert såkorn blir et eget legeme.

39 Alt kjøtt har ikke det samme kjøttet. Mennesket har ett slags kjøtt, dyr et annet, fisker et annet og fugler enda et annet.

40 Det er også himmelske legemer og jordiske. De himmelske har én herlighet, og de jordiske en annen herlighet.

41 Solen skinner på sin måte og månen skinner på sin, og stjernene skinner på sin måte. Én stjerne skinner også forskjellig fra en annen stjerne.

1KO 15:42-49. Det som står opp

42 Slik er det også med oppstandelsen fra de døde. De blir sådd i forgjengelighet, men oppreist til uforgjengelighet.

43 De ble sådd i vanære, men oppreist til herlighet. De ble sådd i svakhet, men oppreist til kraft.

44 Det blir sådd et sjelelig legeme, men det blir oppreist et åndelig legeme.

Det var et sjelelig legeme.

Det blir et åndelig legeme.

45 Slik står det skrevet:

‘Det første mennesket, *Adam*, ble en levende sjel.’

Den siste Adam ble en livgivende ånd.

1MO 02:07

46 Altså kom ikke det åndelige først, men det sjelelige. Deretter kom det åndelige.

47 Den første mennesket var av jordens støv. Den andre mennesket, Herren, kom fra himlene.

48 Og slik den ene ble, som var av støv, slik blir også de andre som er av støv.

Og slik Den himmelske var, blir også de andre himmelske.

49 Vi har vært et avbilde av ham som var av støv, men slik Den himmelske er, skal også vi bli.

1KO 15:50. Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike

50 Men dette sier jeg, brødre:

Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike. Det forgjengelige kan heller ikke arve det uforgjengelige.

1KO 15:51-55. Et mysterium

51 Og se! — jeg forklarer dere et mysterium: Ikke alle skal falle i søvn, men alle skal bli forvandlet!

52 Det skal skje i et glimt, på et øyeblikk, ved den siste basunen. For basunen skal lyde, de døde skal gjenoppstå uforgjengelige — og de blir forvandlet!

53 Det forgjengelige må ta på seg uforgjengelighet. Det dødelige må ta på seg udødelighet.

54 Og når det forgjengelige har tatt på seg uforgjengelighet og det dødelige har tatt på seg udødelighet, da har det skjedd det som er sagt og skrevet:

‘*Døden er oppslukt til seier.*’ JES 25:08

55 Og: ‘*Død, hvor er din brodd?*

Grav, hvor er din seier?’ HOS 13:14

56 Den brodd som fører til død, er synden. Og synden trer i kraft ved lov.

1KO 15:57-58. Bare av Guds nåde

57 Men gjennom Gud nåde har han gitt oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!

58 Derfor, kjære brødre, stå fast og vær urokkelige! Vær alltid rike i deres arbeid for Herren, for dere vet at det arbeid dere utfører for Herren, ikke skal være forgjeves!

1KO 16

Reiseplaner og avskjedshilsener

1KO 16:01-04. Innsamling til de hellige

01 Nå, angående innsamlingen til de hellige. Slik jeg har befalt menighetene i Galatia, skal også dere gjøre.

02 På den første dagen etter sabbaten skal hver av dere sette til side en sum

som dere sparer, etter som dere har anledning til, så slipper jeg å ha noen innsamlinger når jeg kommer.

03 Og når jeg kommer, skal jeg, om mulig, lage et skriv som jeg sender sammen med dem som dere sender til Jerusalemlen med gaven.

04 Og hvis det passer slik at også jeg reiser, kan vi reise sammen.

1KO 16:05-09. Paulus' reiseplaner

05 Men jeg kommer til dere når jeg har reist gjennom Makedonia, for Makedonia vil jeg bare reise gjennom.

06 Jeg blir hos dere en stund, eller jeg til og med overvintrer, for da kan dere hjelpe meg videre, samme hvor jeg drar.

07 Jeg vil ikke treffe dere nå på veien, men jeg håper å bli hos dere en tid som straff for dere — hvis HERREN* tillater det.

*JHVH

08 Jeg blir værende i Efesos frem til pinsen.

09 For det har åpnet seg en vid dør til ekstra innsats, selv om jeg har mange motstandere her.

1KO 16:10-12. Timoteus og Apollos

10 Når Timoteus kommer, sørg da for at han ikke har noe å frykte mens han er hos dere, for han gjør HERRENS* gjerning akkurat som jeg.

*JHVH

11 Derfor må ingen se ned på ham. Men send ham videre i fred, så han kan komme dit jeg er, for jeg venter på ham sammen med de andre brødrene.

12 Angående vår bror Apollos så ba jeg ham innstendig om å dra til dere sammen med brødrene.

Han ville ikke det nå, men han ønsker å komme til dere ved en senere anledning.

1KO 16:13-18. Formaninger

13 Vær på vakt, stå fast i troen, vær mandige og sterke.

14 La alt dere gjør, bli gjort i kjærlighet.

15 Jeg formaner dere, brødre, dere som vet at Stefanus' husstand ble en førstegrøde i Akaia, om å holde ut i tjenesten for de hellige.

16 Innordne dere under slike som ham og alle som strever sammen med ham.

17 Jeg er glad for Stefanus', Fortunates' og Akaikus' nærvær, for de har fylt opp det tomrommet som jeg hadde etter dere.

18 De har fornyet min ånd og deres ånd. Derfor skal dere anerkjenne slike som dem.

1KO 16:19-24. Hilsener og farvel

19 Menighetene i Asia hilser dere.

Akvilas og Priscilla hilser dere hjertelig i Herren. Det samme gjør menigheten som samles hjemme hos dem.

20 Alle brødrene hilser dere.

Hils hverandre med et hellig kyss.

21 Denne hilsen fra Paulus er med min egen hånd.

22 Hvis så er at noen ikke elsker Herren, skal han være fordømt! Kom, Herre!

23 Herren Jesu Kristi nåde være med dere.

24 Min kjærlighet er til dere alle i Jesus Kristus! Amen.

10 Andre korinter

Paulus' andre skriv til korinterne, Paktens 49. bok, bærer preg av at Paulus forsvaret det han skrev i det første skrivet, men det bærer også preg av sterk forsoning overfor menigheten.

Likevel må han forsvare Kristi lære mot vranglærere. Han måtte til slutt sende Titus til menigheten for å få avklart situasjonen. Det var som en reaksjon på Titus' rapport Paulus skrev dette brevet ikke så lenge etter at han hadde skrevet det første.

I tillegg var Paulus opptatt av den pengeinnsamlingen korinterne gjorde til de hellige i Jerusalem.

Begge brevene til korinterne ble skrevet på slutten av Paulus' tredje misjonsreise i år 55.

2KO 01

Et forsvarsskriv

2KO 01:01-02. Hilsen

01 Fra Paulus, en Kristi Jesu apostel etter Guds vilje, og fra Timoteus, vår bror, til den Guds menighet som er i Korint, og til alle de hellige som er over hele Akaia.

02 Nåde og fred være med dere fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

2KO 01:03-07. Lidelser gir trøst

03 Lovet være Gud, han som er Herren Jesu Kristi Far; han som også er barmhjertighetens Far og hele trøstens Gud.

04 Han trøster oss i alle våre trengsler, så vi kan trøste alle som er i trengsel med den samme trøst som vi er blitt trøstet med av Gud.

05 For slik Kristi lidelser var i overflod, slik skal også vår trøst i Kristus være i overflod.

06 Hvis dere er i trengsel, er det til

deres trøst og redning. Den virker til utholdenhet i egne lidelser; de samme som også vi må lide. Og når vi blir trøstet, er det til vår egen trøst og redning.

07 Vårt håp for dere står fast, for vi vet at slik dere tar del i våre lidelser, slik skal dere også få del i vår trøst.

2KO 01:08-11. Gud redder fra farer

08 Vi vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om de trengsler vi ble utsatt for i Asia. Vi ble nedtyngt i overkant av det vi maktet, slik at vi også fryktet for våre liv.

09 Vi dømte oss selv til døden for at vi ikke skulle stole på oss selv, men på Gud, han som reiser opp de døde.

10 Det er han som så storslagent befri fra døden. Og han har befridd oss til det håpet at vi også senere skal bli befridd med hjelp av deres bønner.

11 Da vil mange takke dere fremfor våre ansikter for den gaven han har gitt oss som svar på deres manges bønner.

2KO 01:12-14. Skryt på Herrens dag

12 Dette kan vi skryte av: At vi har vendt oss bort fra denne verdens overflod til fordel for dere. Og vår samvittighet kan bevitne at det er uten selvpoppøvelse eller med kjøttlig visdom, men i oppriktighet fremfor Gud og ved Guds nåde.

13 For vi har ikke skrevet noe annet til dere enn det dere kan lese og forstå. Og da håper vi at dere også vil få full forståelse av den kunnskapen som nå bare er stykkevis for dere.

14 Da kan dere skryte av oss, akkurat slik vi vil skryte av dere på Herren Jesu dag.

2KO 01:15-16. Paulus' reiseplaner

15 I tillit til dette ville jeg komme til

dere først, så kan dere ha nytte av meg to ganger.

16 For etter at jeg hadde reist omkring i Makedonia, ville jeg komme tilbake til dere fra Makedonia for at dere skulle se meg vel av sted til Judea.

2KO 01:17-24. Salvet og satt segl på

17 Da jeg planla dette, tok jeg det da for lettvent? Eller planla jeg ut fra kjøttet for at jeg skal kunne si både 'ja, ja' og 'nei, nei?'

18 Men Gud er trofast, derfor ble ikke budskapet til dere et 'ja' eller 'nei.'

19 For i Guds Sønn Jesus Kristus, han som ble forkynt for dere av meg og Silas og Timoteus, var det ikke 'ja' eller 'nei,' for i ham var det bare 'ja.'

20 For så mange som Guds løfter er, blir de til 'ja' og 'amen' i ham, og det til ære for Gud.

21 For han som befestet oss i Kristus, og salvet oss, er Gud.

22 Og det er også han som har satt sitt segl på oss og gitt oss ånden som pant i våre hjerter.

23 Nå kaller jeg Gud som vitne for min sjel at det var for å spare dere jeg ikke kom tilbake til Korint.

24 Det er ikke slik at vi vil herske over deres tro, men vi vil samarbeide med dere i glede, for at dere skal stå fast i troen.

2KO 02

Forsoning og seier

2KO 02:01-11. Forsoningen

01 Jeg har bestemt meg for at jeg ikke vil komme tilbake til dere med sorg.

02 For hvis jeg kommer til dere med sorg, hvem andre har jeg da som kan gjøre meg glad enn dere som jeg har gjort sorgtunge?

03 Jeg skrev som jeg gjorde for at jeg,

når jeg kommer til dere, ikke skal bli gjort sorgtung av dem som burde gjøre meg glad.

04 For jeg hadde den tillit til dere at vi alle skulle glede oss sammen.

05 I stor trengsel og fortvilelse skrev jeg til dere, og med mange tårer. Ikke for et dere skulle bli sorgtunge, men for at dere skulle kjenne min dyptfølte kjærlighet for dere.

06 Men hvis noen har forårsaket sorg, er det ikke bare jeg som sørger, men, til dels, for ikke å ta for hardt i, dere alle.

07 Nå, derimot, bør dere heller tilgi og trøste ham for at han ikke skal gå til grunne i en enda større sorg.

08 Derfor ber jeg dere innstendig om at dere må bekrefte deres kjærlighet til ham.

09 Dette skriver jeg også for å prøve dere og for å få vite om dere er lydige i alt.

10 Alt dere tilgir noen, tilgir også jeg. Og når jeg har tilgitt, hvis det er noe jeg skal tilgi, har jeg gjort det fremfor Kristus.

11 Det gjør jeg for at Satan ikke skal få overliste oss, for vi er ikke uvitende om hva han har i sinne.

2KO 02:12-17. Seier gjennom Kristus

12 Da jeg dro til Troas for å forkynde budskapet om Kristus der, åpnet det seg en dør for meg i Herren.

13 Men jeg hadde ikke ro i ånden, for jeg kunne ikke finne vår bror Titus der. Derfor tok jeg farvel med dem og dro videre til Makedonia.

14 I nåde fører Gud oss alltid til seier i Kristus ved at han åpenbarer duften av vår kunnskap om ham alle steder.

15 For Gud er vi Kristi duft både for den som blir reddet og for den som går tapt.

16 Sannelig, for den ene utgjør vi dødens stank, for den andre livets aroma.

Men hvem er kvalifisert til dette?

17 Vi er! For vi er ikke som de mange som forfalsker Guds ord. Vi er oppriktige overfor Gud, og fremfor Gud taler vi om Kristus.

2KO 03

Den nye pakten

2KO 03:01-03. Brev fra Kristus

01 Begynner vi å anbefale oss selv igjen? Eller trenger vi ikke, slik noen andre gjør, anbefalingsskriv eller anbefalinger fra dere?

02 Dere er vårt skriv, inngravert i våre hjerter, kjent og lest av alle mennesker.

03 Det er åpenbart at dere er Kristi skriv ved vår tjeneste — ikke skrevet med blekk, men med Den levende Guds ånd. Det er heller ikke innrisset på steintavler, men på kjøttavler — i hjertet.

2KO 03:04-06. Tjenesten

04 Denne tilliten har vi fremfor Gud ved Kristus:

05 Vi har ikke selv kunnskap nok til å tenke ut dette, som om det kom fra oss, men vi har vår kunnskap fra Gud.

06 Det er også han som har gjort oss i stand til å være Den nye paktens tjenere — ikke etter bokstaven, men i ånden.

For bokstaven slår i hjel, men ånden gjør levende.

2KO 03:07-16. To herligheter

07 For dødens tjeneste, inngravert med bokstaver på steiner, hadde slik en herlighet at Israels sønner ikke kunne se Moses i ansiktet på grunn av denne herligheten — en herlighet som skulle bli borte.

08 Hvor mye større i herlighet skal ikke da åndens tjeneste bli?

09 For hvis fordømmelsens tjeneste var av herlighet, hvor mye mer skal ikke rettferdighetens tjeneste overgå den i herlighet?

10 For det som engang hadde sin herlighet, er delvis blitt frarøvet denne herligheten av en herlighet som langt overgår den!

11 Og hvis det som skulle tas bort, var av herlighet, hvor mye større skal ikke den herligheten bli, som skal fortsette?

12 Og fordi vi har dette håpet, handler vi med stor frimodighet.

13 Men Moses la et slør over ansiktet for at Israels sønner ikke skulle se det som til slutt skulle bli tatt bort.

14 For deres sinn skal være forblindet inntil den dagen det samme sløret ikke lenger skal være et hinder til åpenbarelse når de leser Den gamle pakten, den som Kristus tok bort.

15 Inntil denne dag, når Moses blir lest, ligger det et slør over deres hjerter.

16 Det er når de omvender seg til Herren, sløret blir tatt bort.

2KO 03:17-18. Herrens ånd

17 For Herren er ånden,

Og der Herrens ånd er, er friheten.

18 Men alle vi som med utildekket ansikt avspeiler Herrens herlighet, skal bli forvandlet til Herrens bilde og herlighet; den herlighet som er av Herrens ånd.

2KO 04

Troens håp

2KO 04:01-06. Lyset

01 Derfor, fordi vi har fått denne tjenesten av barmhjertighet, mister vi ikke motet.

02 For vi har tatt avstand fra skammens mørke gjerninger. Vi farer ikke

med bedrag eller forvrenger Guds ord. Vi presenterer det i sannhet uten å fremheve oss selv.

Vi er alle menneskers samvittighet fremfor Gud.

03 Og selv om vårt budskap er tilsløret, er det bare tilsløret for dem som går tapt.

04 For denne tidens gud har forblindet de vantroendes sinn, slik at de ikke kan se at lyset i herlighetens i budskap om Kristus, han som er i Guds bilde, skal skinne for dem.

05 For vi forkynner ikke om oss selv, men om Jesus Kristus som Herre, og selv er vi deres slaver for Jesus.

06 For Gud som sa at lyset skulle skinne i mørket, har latt det skinne i våre hjerter for å gi oss kunnskap om den Guds herlighet som skal føre oss frem til Kristi nærvær.

2KO 04:07-15. Skatten

07 Men vi har denne skatten i leirkar for at den kraften som er over det normale, skal være fra Gud og ikke fra oss.

08 Vi har vært i trengsel over alt, men selv om vi har vært i nød og i tvil, har vi ikke gitt opp håpet.

09 Vi er forfulgt, men ikke forlatt. Vi er nedslått, men ikke utslått.

10 I våre legemer bærer vi alltid med oss Herren Jesu død, for at også livet i Kristus skal bli åpenbart gjennom våre legemer.

11 For vi som skal leve, vil alltid bli overgitt til døden med Jesus for at våre liv med Jesus skal bli åpenbart gjennom vårt dødelige kjøtt.

12 Slik skal døden i sannhet føre frem til liv for oss.

13 For vi har selv troens ånd etter det som står skrevet:

‘Jeg har tro, og ved den taler jeg.’

Også vi har tro, og ved den taler vi.
SAL 116:10

14 Og vi vet at han som reiste opp Herren Jesus, også skal reise opp oss og stille oss frem for Jesus.

15 Alt dette er blitt deres gjennom hans overveldende nåde. Vær derfor takknemlige for den store overflod av herlighet som skal bli deres fra Gud.

2KO 04:16-18. En tiders herlighet

16 Derfor mister vi ikke motet. For selv om vårt ytre menneske går til grunne, blir likevel vårt indre fornyet dag for dag.

17 Vår trengsel er lett og forbigående, men den skal føre til en overveldende tiders og vedvarende herlighet.

18 For vi retter ikke blikket mot det synlige, men vi retter blikket mot det usynlige. For det synlige er midlertidig, men det usynlige er i tider.

2KO 05

Bli forsonet med Gud

2KO 05:01-09. Et nytt legeme

01 Vi vet at selv om vårt jordiske hus, dette teltet, går til grunne, har vi en bolig hos Gud — et hus som ikke er håndlaget, men et tiders i himlene.

02 For her sukker vi mens vi lengter etter å bli ikledd vårt bosted i himlene.

03 For vi vet at etter at vi er blitt påkledd dette, skal vi ikke bli funnet nakne.

04 Mens vi er i dette teltet, sukker vi under våre byrder, for vi vil ikke bli avkledd, men ikledd, slik at det dødelige kan bli oppslukt til liv.

05 Dette er Guds hensikt med oss, og han har også gitt oss ånden som pant på det.

06 Derfor er vi alltid trygge, for vi vet at når vi blir avkledd i legemet, blir vi ikledd Kristus.

07 For vi lever i troen, og ikke etter det som er synlig.

08 Vi er trygge, men det ville glede oss mer å være borte fra legemet og hjemme hos Herren.

09 Derfor strever vi, enten vi er hjemme eller borte, etter å være til behag for ham.

2KO 05:10-11. Alle skal for Kristi domstol

10 For vi skal alle for Kristi domstol. For alle skal få igjen etter deres gjerninger i legemet, enten de er gode eller onde.

11 Fordi vi vet hva det er å frykte Herren, overtaler vi mennesker. For vi er anerkjent av Gud, og vi har tillit til at dere også vil anerkjenne oss i deres samvittighet.

2KO 05:12-21. Den nye skapningen

12 Vi anbefaler ikke oss selv for dere igjen, men vi gir dere en anledning til å glede dere over oss, og at dere skal ha den gleden fremme i deres hjerter.

13 For hvis vi er ekstreme, er det for Gud. Og hvis vi er nøkterne, er det for dere.

14 Vår kjærlighet til Kristus tvinger oss, for vi er overbevist om at én døde for alle, fordi alle var døde.

15 Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde for dem; han som er blitt oppreist.

16 Og på grunn av det, skal ingen fra nå av kjenne ham etter kjøttet. For hvis noen også har kjent Kristus etter kjøttet, skal likevel ingen fra nå av lenger kjenne ham etter kjøttet.

17 Derfor, hvis noen er i Kristus, blir han en ny skapning.

Det gamle blir borte, for se! — alt blir nytt!

18 Men alt er fra Gud, han som forsonet seg med oss gjennom Jesus Kristus og gav oss forsoningens tjeneste.

19 For Gud, ved Kristus, har forsonet seg med dem av denne verden og tilregner dem ikke lenger deres overtredelser.

Og forsoningens ord la han ned i oss.

20 Derfor representerer vi Kristus, som om Gud formaner gjennom oss. Og vi ber dere i Kristi sted:

‘Bli forsonet med Gud!’

21 Han* gjorde ham** til synd, han som ikke kjente noen synd, for at Guds rettferdighet skulle skje. *Gud **Jesus

2KO 06

Tjeneste og samhold

2KO 06:01-10. Likevel eier vi alt

01 Derfor, som hans medarbeidere, trygler vi også dere:

‘Ta ikke imot Guds nåde forgyeves!’

02 For han sier: *‘I rett tid hørte jeg deg. På redningens dag hjalp jeg deg.’* Se! — nå er den helt rette tiden! Se! — nå er redningens dag!’ JES 49:08

03 Vi gav dere ikke en snublestokk, for at vår tjeneste ikke skal få dårlig omdømme.

04 Men over alt anbefaler vi oss selv som Guds tjenere med stor tålmodighet i trengsler, nød og elendighet.

05 Vi blir pisket, satt i fengsel, utsatt for opptøyer, og vi strever i søvnløshet og sult.

06 Vi gjør det med renhet, kunnskap, utholdenhet og godhet ved Den hellige ånd, og med oppriktig kjærlighet.

07 Vi har sannhetens ord og Guds kraft, og vi har rettferdigheten som våpen både i vår høyre og venstre hånd.

08 Om vi blir æret eller vanæret, snakket ondt eller godt om, så feiltolker vi ikke i forhold til sannheten.

09 Vi var som ukjente for dem som kjente oss, og vi var døende, men se! — vi lever! Vi ble slått, men ikke drept!

10 Vi sørget, men vi var alltid glade. Vi er fattige, men har gjort mange rike.

Vi har ingenting.

Og likevel eier vi alt!

2KO 06:11-19. Vær adskilt

11 Korintere, våre munn er åpne og våre hjerter svulmer for dere!

12 Vi har ikke snevret inn våre hjerter for dere, men dere har snørt deres sammen for oss.

13 Derfor, som en gjenytelse — og nå taler jeg til dere som til barn — la også deres hjerter svulme for oss.

14 Dra ikke i åk sammen med ikke-troende. For hva har rettferdighet å gjøre sammen med lovløshet?

Og hva har lyset til felles med mørket?

15 Og hvilken harmoni er det mellom Kristus og Belial?

Og hvilken del har en troende med en ikke-troende?

16 Og hvilket fellesskap er det mellom Guds helligdom og avguder? For vi er alle en helligdom for Den levende Gud. For Gud har sagt: *'De skal ta bolig blant oss og leve med oss. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.'*

3MO 26:12

17 Derfor: *'Kom ut fra dem og vær adskilt,'* sier HERREN* *'Ikke rør noe som er urent, og jeg skal ta imot dere.'*

JES 52:11

18 *'Jeg vil være en Far for dere, og dere skal være mine sønner,'* sier HERREN,* Den allmektige. 2SA 07:14 *JHVH

19 Fordi dere har fått disse løftene, dere kjære, så rens dere for enhver flekk på kjøtt og ånd for at dere skal gjennomgå en helliggjørelse i frykt for Gud.

2KO 07

Refsens lønn

2KO 07:01-04. Fra sorg til glede

01 Gi oss rom i deres hjerter, for vi har ikke gjort urett mot noen!

02 Og ikke har vi fordervet noen eller bedratt noen!

03 Jeg sier ikke det som en fordømmelse, for jeg har allerede sagt at dere er i våre hjerter slik at vi kan dø sammen med dere og leve sammen med dere.

04 Vi har full tillit til dere, og derfor gir vi dere også omfattende skryt, for dere gir oss stor glede i alle våre trengsler.

2KO 07:05-06. Problemer i Makedonia

05 Da vi kom til Makedonia, fikk vårt kjøtt ingen hvile. Vi hadde trengsler over alt. Vi hadde konflikter i det ytre og engstelser i vårt indre.

06 Men Gud, han som trøster de nedslåtte, trøstet oss ved Titus' nærvær.

2KO 07:07-16. Da Titus kom

07 Og ikke bare ved hans nærvær, men også ved den trøsten han trøstet oss med. Han fortalte om deres lengsel etter meg, om deres sorg, og om deres iver og omtanke for meg. Og slik ble min glede enda større.

08 Men selv om jeg førte sorg over dere gjennom mitt skriv, angrer jeg det ikke, selv om jeg angret med det samme. For jeg så at skrevet også kom til å såre dere, men bare en stund.

09 Men nå gleder jeg meg! Ikke fordi jeg førte sorg over dere, men fordi dere har angret dere! For dere ble sorgtunge, og det etter Guds hensikt, for at dere ikke skulle tape noe.

10 For den sorgen som er av Gud, fører til anger og redning. Men den sorgen som er av denne verden, fører til død.

11 Se! — da dere sørget ved Gud, hvilken innsats det førte til, hvilken arbeidsvilje, hvilken berettiget harme, hvilken ærefrykt, hvilken lengsel, hvilken iver — og hvilken oppreisning!

— For i alt har dere vist at dere var rene i denne saken.

12 Altså, selv om jeg skrev til dere, var det ikke på grunn av han som gjorde urett, eller på grunn av han som uretten gikk ut over, men for at vår omsorg for dere skulle bli åpenbart for dere fremfor Gud.

13 Derfor er det vår trøst at dere er blitt trøstet.

Og vår glede er enda større fordi Titus gleder seg.

Hans ånd er fornyet av dere alle.

14 Jeg hadde skrytt av dere til ham, og dere har ikke gjort meg til skamme. For på samme måte som alt vi har sagt til dere, er sant, slik har også vår skryt av dere til Titus vist seg å være sann.

15 Og hans indre glede over dere blir bare enda større når han husker at dere alle var lydige, og at dere alle tok imot ham med frykt og skjelven.

16 Jeg er glad for vi jeg kan stole helt på dere!

2KO 08

Innsamling til de hellige

2KO 08:01-08. Gaver fra Makedonia

01 Og, brødre, vi vil at dere skal vite om den nåden som Gud har gitt til menighetene i Makedonia.

02 For under store prøvelser og trengsler er de blitt overveldet av glede, for selv i deres dype fattigdom har de vist stor giverglede.

03 For jeg kan bevitne at de gav over evne, men helt frivillig.

04 Og de ba meget inntrengende om

å få del i den nåden det er å få fellesskap i tjenesten for de hellige.

05 Og det mer enn vi kunne håpe, for først gav de seg selv til Herren og så til oss etter Guds vilje.

06 Derfor ba vi Titus om å fortsette innsamlingen av denne nådens gave, slik han også gjorde da han var hos dere.

07 Og dere som har overflod i alt — i tro, tale, kunnskap, flid og kjærlighet, vis overflod i denne nådens gave også.

08 Jeg sier ikke dette som en befaling, men i sammenligning med andres innsats vil jeg prøve oppriktigheten av deres kjærlighet.

2KO 08:09. Kristus som forbilde

09 For dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde. Han var rik, men ble fattig for dere, og hans fattigdom ble deres rikdom.

2KO 08:10-15. Likhet blant de kristne

10 Her er det rådet jeg gir dere til deres eget beste:

Det som dere allerede har begynt på, bør dere også ha et ønske om å fullføre, slik dere hadde for et år siden.

11 Fullfør nå det dere fra begynnelsen av hadde bestemt dere for å gjøre. Fullfør det etter hva dere har råd til.

12 For den som i utgangspunktet er villig, blir verdsatt etter det han har, og ikke etter det han ikke har.

14 La det være likhet blant dere, for slik tiden er nå, vil den overflod dere har, være med å dekke de mangler de har. Senere skal den overflod de måtte ha, være med å dekke de mangler dere måtte ha.

15 For det står skrevet: *'Han som samlet mye, hadde ingenting til overs, og han som samlet lite, manglet ingenting.'*

2KO 08:16-24. Gaver fra Korint

16 Ved Guds nåde har han selv gitt den omsorg for dere som Titus bærer i sitt hjerte.

17 I sannhet tok han imot oppfordringen, og han handlet med stor iver og etter eget ønske da han skulle komme til dere.

18 Sammen med ham sender vi en bror som blir høyt verdsatt av alle i menigheten for hans innsats for budskapet.

19 Og hva mer er, han er blitt valgt ved håndsopprekking av menighetene til å reise sammen med oss med denne nådens gave som tjener til ære for Herren og deres hjelpsomhet.

20 Vi vil med dette unngå enhver kritikk for den måten vi forvalter denne generøse gaven på som vi har fått ansvaret for.

21 Derfor vil vi sørge for at vi er verdige, ikke bare fremfor HERREN,* men også fremfor mennesker. *JHVH

22 Og vi sender vår bror som så ofte har vist stor handlekraft. Og nå har han enda større handlekraft på grunn av den tilliten dere har til ham.

23 Og hva Titus angår så er han min partner og medarbeider hos dere. Og angående våre brødre så er de apostler fra menigheten til ære for Kristus.

24 Derfor skal dere fremstille dem for menigheten og bevise deres kjærlighet for dem, og de vår skryt til dere.

2KO 09**Innsamling til de hellige, forts.****2KO 09:01-05. Gjør klar gaven**

01 Om tjenesten til de hellige er det ikke nødvendig å skrive til dere.

02 For jeg vet hvor villige dere har vært, noe jeg har skrytt av dere for til makedonierne ved å si at dere fra Akaia var klar for et år siden.

Og det har provosert de fleste av dem.

03 Derfor har jeg sendt brødrene til dere for å vise at min skryt ikke var tomt prat, og også til dels fordi jeg hadde sagt at dere var klar.

04 For hvis makedonierne kommer sammen med meg og finner at dere ikke er klar, vil jeg — for ikke å nevne dere — bli skamfull over min tillitsfulle skryt av dere.

05 Derfor tenkte jeg at det kunne være nødvendig for brødrene å besøkte dere på forhånd, slik at de kunne forberede velsignelsen hos dere.

Da kan vi fortelle at den var forberedt som en velsignelse og ikke som en utpressing.

2KO 09:06-15. Gud elsker en glad giver

06 Det er slik at den som sår glissent, skal også høste glissent, men den som sår med velsignelse, skal også høste med velsignelse.

07 Enhver skal gi etter sitt hjertelag, men verken med motvilje eller under tvang, for Gud elsker en glad giver.

08 Gud er mektig til å la all nåde være deres i overflod, slik at dere har til alle deres behov og til en overflod av gode gjerninger.

09 For det står skrevet: *'Han har delt ut og gitt til de fattige. Hans rettferdighet varer i tider.'* SAL 112:09

10 Og han som forsyner såmannen med såkorn, forsyner også dere med brød til mat. Han skal mangedoble deres såkorn og øke frukten av deres rettferdighet.

11 Dere skal ha rikdom i alt i all deres giverglede slik at det dere utfører, er i takknemlighet til Gud.

12 Denne tjenesten og dens innhold er ikke bare for å tilfredsstille de helliges

behov, men den vil også øke den store takknemlighet dere har til Gud.

13 Dere er betrodd denne tjenesten til ære for Gud på grunn av deres erkjennelse og underkastelse av budskapet om Kristus, og det i et oppriktig fellesskap med oss alle.

14 Vi ber for dere og lengter etter dere ved Guds overveldende nåde.

15 Og Guds nåde er en ubeskrivelig gave!

2KO 10

Våpen, fullmakter og skryt

2KO 10:01-06. Paulus' kampvåpen

01 Jeg, Paulus, formaner dere med Kristi ydmykhet og mildhet. For jeg kan være nedslått foran deres ansikter når jeg er blant dere, men frimodig mot dere når jeg er borte fra dere.

02 Jeg ber om å slippe å være frimodig når jeg er til stede hos dere, for jeg har tenkt å være modig mot slike som tror at vi lever etter kjøttet.

03 For selv om vi lever i kjøttet, så kjemper vi ikke etter kjøttet.

04 De kampvåpen som vi bruker, er ikke kjøttlige, men av Guds kraft, den som kan rive ned festninger.

05 For vi vil rive ned tankebygninger og alle stengsler som reiser seg mot kunnskapen om Gud.

Vi tar til fange enhver tanke som ikke er til lydighet mot Kristus.

06 Og vi er klar til å straffe all ulydighet inntil dere er fullt ut lydige.

2KO 10:07-11. Paulus' fullmakter

07 Dere ser etter det ytre. Men hvis noen tror om seg selv at han tilhører Kristus, bør han også ta i betraktning at vi tilhører Kristus på samme måte som han tilhører Kristus.

08 Hvis noen vil skryte av de omfattende fullmakter Herren har gitt ham til

oppbyggelse, og ikke for å rive ned, skal han ikke bli til skamme.

09 Tro ikke at jeg vil skremme dere med mine skriv.

10 'For hans skriv,' sier noen, 'er alvorlige og strenge, men når han er personlig til stede, er han svak, og hans ord er foraktelige.'

11 Slike som tror det, bør være klar over at slik mine ord er når jeg skriver til dere når jeg er borte fra dere, slik kan jeg også være i gjerning når jeg er til stede hos dere.

2KO 10:12-18. Paulus' skryt

12 Vi har ikke mot til å regne oss blant, eller sammenligne oss med, slike som anbefaler seg selv.

De som måler seg med seg selv, eller sammenligner seg med seg selv, er uten forstand.

13 Men vi skryter ikke av oss selv i overmål, men holder oss til det mål og den målestokk som Gud har tildelt oss — et mål som også inkluderer dere.

14 Men vi har ikke strukket oss for langt, for vi holder oss innenfor vårt område, og det inkluderer også vår forkynnelser om budskapet om Kristus til dere.

15 Vi skryter ikke av oss selv til overmål, altså av andres innsats. Men vi har det håpet til deres tro at den øker og styrker seg etter vår målestokk, og det i overflod.

16 For vi forkynner ikke budskapet utenfor vårt område, og vi skryter ikke av oss selv der andre har arbeidet etter vår rettesnor.

17 For: '*La den som vil skryte, skryte av Jehovah.*'

JER 09:24

18 For det er ikke han som anbefaler seg selv, som blir godkjent, men ham som HERREN* anbefaler. *JHVH

2KO 11**Paulus, en apostel****2KO 11:01-04. Slik Eva ble fristet**

01 Jeg håper dere kan godta litt av min tåpelighet — ja, dere godtar det.

02 For jeg er sjalu på dere med en gudelig sjalusi, fordi jeg har lovet dere bort til en mann. Og jeg vil fremstille dere som rene jomfruer for Kristus.

03 Men jeg er redd for at dere muligens, slik Eva lot seg forføre av slangens list, i deres sinn vil avvike fra deres renhet i Kristus.

04 For når noen kommer til dere og forkynner en annen Jesus enn han som vi forkynte, eller dere får en annen ånd enn den dere har fått, eller noen forkynner et annerledes budskap, godtar dere det og kan så godt leve med det.

2KO 11:05-15. Om falske apostler

05 Jeg tror ikke at jeg på noen måte er underlegen i forhold til de mest fremstående blant apostlene.

06 Jeg er kanskje ikke så dyktig til å tale, men jeg er det i kunnskap, noe som er åpenbart for dere alle på alle måter.

07 Gjorde jeg en synd at jeg ydmyket meg selv for å opphøye dere da jeg forkynte budskapet om Gud gratis for dere?

08 For jeg har røvet andre menigheter for å få lønn til å gjøre tjeneste hos dere.

09 Og da jeg var til stede hos dere og manglet det nødvendigste, var jeg ikke en belastning for noen. Men brødrene som kom fra Makedonia forsynte meg med alt slik at jeg kunne unngå å være en byrde for dere, noe jeg vil fortsette med.

10 Og ved Kristi sannhet skal ingen noen gang hindre meg i å skryte av dette rundt omkring i Akaia.

11 Hvorfor? Er det fordi jeg ikke elsker dere? Det vet Gud jeg gjør!

12 Men det jeg gjør, gjør jeg for å av-

skjære muligheten for dem som vil ha muligheten blant dere, og der de måtte være, til å skryte av seg selv, noe dere også vil finne ut av.

13 Slike som dem er falske apostler! De er falske arbeidere som har kledd seg om som Kristi apostler.

14 Og det er ingenting å undre seg over, for Satan selv kler seg om som en lysets budbringer.

15 Derfor er det ikke noe spesielt at hans hjelpere kler seg om som rettferdighetens tjenere. Deres avslutning skal stå i samsvar med deres gjerninger.

2KO 11:16-21. Om selvskryt

16 Jeg gjentar: Ingen må tro at jeg er en tåpe! Men hvis dere likevel tror det, så ta da imot meg som en tåpe så jeg kan skryte litt av meg selv.

17 Men det som jeg sier, sier jeg ikke ut fra Herren, men som en tåpelighet, og ved den skryter jeg av min selvtilitt.

18 Og fordi mange skryter av seg selv etter kjøttet, så skryter også jeg av meg selv.

19 For dere holder gladelig ut med en tåpe, dere som er så kloke.

20 Og dere holder det ut hvis noen vil legge dere inn under slaveriet, hvis noen vil ete dere ut av huset, hvis noen vil ta fra dere det dere har, hvis noen opphøyer seg over dere og hvis noen slår dere i ansiktet.

21 Det er med skam jeg sier dette: Jeg har vært for svak til å ha mot til noe slikt. Men hvis noen har mot til det — og nå sier jeg en tåpelighet — da har også jeg mot til det!

2KO 11:22-31. Paulus' opplevelser

22 Er de hebreere? Det er jeg også!

Er de israelitter? Det er jeg også!

Er de av Abrahams sæd? Det er jeg også!

23 Men er de Kristi tjenere?

Og nå taler jeg som en tåpe!

For jeg overgår dem i strev! Jeg har fått flere piskeslag, og jeg er blitt oftere fengslet, og jeg har i større grad enn dem vært i dødsfare mange ganger.

24 Jødene har fem ganger gitt meg de førti piskeslagene unntatt det ene.

25 Tre ganger er jeg blitt slått med stokker, en gang ble jeg steinet, og tre ganger har jeg forlist. Et helt døgn måtte jeg tilbringe på åpent hav.

26 Jeg har ofte vært ute på reise, jeg har vært i fare på elver, jeg har vært i fare blant røvere, jeg har vært i fare blant mine egne landsmenn. Jeg har vært i fare blant folkeslagene, jeg har vært i fare i byer, jeg har vært i fare i ødemarker, jeg har vært i fare på havet, og jeg har vært i fare blant falske brødre.

27 Jeg har strevd og slitt og har ofte gått søvnløs. Jeg har vært tørst og sulten uten mat og drikke. Og jeg har ofte vært kald og naken!

28 Og dessuten, i tillegg til dette, blir jeg presset dag etter dag i forbindelse med min omsorg for menighetene.

29 Så hvem er svak uten at jeg er svak? Og hvem snubler uten at det brenner i meg?

30 Så hvis jeg må skryte av meg selv, vil jeg skryte av mine svakheter.

31 Og Gud, vår Herre Jesu Kristi far, han som er velsignet i tider, vet at jeg ikke lyver.

2KO 11:32-33. Flukten fra Damaskus

32 Da jeg var i Damaskus, fikk guvernøren under kong Aretas satt hele byen i beredskap for å pågripe meg.

33 Men gjennom en vindusåpning ble jeg firt ned langs bymuren i en kurv og unnsnapp deres hender.

2KO 12

Paulus skryter av seg selv

2KO 12:01-06. I de tredje himler

01 Det er ikke til det gode at jeg skryter av meg selv, men jeg vil komme med syn og åpenbaringer fra Herren.

02 Jeg vet om et menneske i Kristus som for fjorten år siden — om han var i legemet eller om han ikke var i legemet, vet jeg ikke, men Gud vet det — som ble rykket inn i de tredje himler.

03 Og jeg vet at dette mennesket — om han var i legemet eller om han ikke var i legemet, vet jeg ikke, men Gud vet det — ble borttrykket til paradiset.

04 Han hørte ord som han ikke kan uttale, og som det er ulovlig for noe menneske å si.

05 Ham kan jeg skryte av, for jeg kan ikke skryte av meg selv, bortsett fra mine svakheter.

06 Men om jeg skulle ønske å skryte av meg, er jeg ingen tåpe, for jeg sier sannheten. Men jeg vil la det være, for at ingen skal tro bedre om meg enn det de ser og hører.

2KO 12:07-10. En Satans torn i kjøttet

07 For at jeg ikke skulle bli hovmodig av mine omfattende åpenbaringer, fikk jeg en torn i kjøttet. En Satans budbringer slo meg for at jeg ikke skulle bli hovmodig.

08 Og den har jeg bedt tre ganger til Herren om at han måtte fjerne.

09 Men han sa: 'Min nåde er nok for deg, for min kraft skal bli utøvd ved din svakhet.' Derfor skryter jeg heller av mine svakheter fordi Kristi kraft hviler over meg.

10 Derfor gleder jeg meg over min svakhet når jeg blir utsatt for fornærmelser, for mishandlinger, forfølgelser og

trengsler for Kristus. For når jeg er svak, da blir jeg også sterk.

2KO 12:11-13. En apostels kraft

11 Er jeg blitt en tåpe med mitt skryt? I så fall drev dere meg til det. Jeg burde blitt anbefalt av dere, for jeg er langt fra mindreverdig i forhold til de mest fremtredende av apostlene, selv om jeg er ingenting.

12 Tegnet på en sann apostel er gjennomføringen av alle hans vedvarende tegn, under og kraftfulle gjerninger.

13 For hva mangler dere i forhold til resten av menighetene, bortsett fra at jeg ikke var en byrde for dere?

Tilgi meg den uretten.

2KO 12:14-21. En apostels kjærlighet

14 Se! — for tredje gang kommer jeg til dere! Men jeg skal ikke bli til byrde, for jeg vil ikke ha det som er deres, men dere selv.

For barna skylder ikke å samle inn til foreldrene, men foreldrene til barna.

15 Jeg skulle gladelig delt ut alt til dere av det jeg har tatt inn, hvis det ikke var så at dess mer overstrømmende jeg har elsket dere, dess mindre har dere elsket meg.

16 La det være, for jeg skal ikke være til byrde for dere, men jeg har vært sludde og tatt dere med list.

17 Men ble dere bedratt av noen som jeg sendte til dere?

18 Jeg måtte trygle Titus om å dra til dere. Og hva med de brødrene som jeg sendte sammen med ham, bedro de dere? Handlet de ikke i samme ånd? Og vandret de ikke etter samme spor?

19 Tror dere fremdeles at vi forsvarer oss overfor dere? — Vi taler fremfor Gud ved Kristus. Og alt, kjære, er til deres oppbyggelse.

20 Jeg er redd for at når jeg kommer, vil jeg ikke finne dere slik jeg ønsker, og at det er strid og misunnelse, vrede, fraksjonsvirksomhet, baktalelser, sladder, hovmod og uorden blant dere.

21 Og når jeg kommer, er jeg redd for at dere vil ydmyke meg fremfor Gud, og at jeg skal måtte sørge over alle de tidligere syndene som dere verken har angret på eller har rensset dere for, og over den seksuelle umoralen og de utskielsene dere har begått.

2KO 13

Advarsler og hilsener

2KO 13:01-06. En apostels advarsler

01 Dette blir nå tredje gang jeg kommer til dere.

'Ved to eller tre vitners utsagn, skal hvert ord stå fast.' 5MO 19:15

02 Jeg har sagt det før — jeg sa det allerede da jeg var til stede hos dere for andre gang — og nå skriver jeg det samme mens jeg er borte fra dere:

De som tidligere syndet, og alle de andre blant dere, skal jeg ikke spare når jeg kommer tilbake til dere.

03 For dere vil ha bevis for at det jeg sier er fra Kristus, han som dere har i dere.

Og han er ikke i svakhet, men i styrke.

04 For selv om han ble staurfestet* i svakhet, lever han ved Guds kraft. Også jeg er svak, men jeg lever med Guds kraft i meg. *gr. staurōo = staure

05 Vurder dere selv om dere er i troen! Sett dere selv på prøve og erkjenn overfor dere selv om Jesus Kristus er i dere, for at ikke noen av dere skal bli avvist.

06 Jeg håper å erkjenne at dere ikke er avvist.

2KO 13:07-10. En apostels mildhet

07 Jeg ønsker ved Gud at ingen av dere gjør noe ondt slik at det vil vise seg at dere er godkjent, for den som gjør ondt, vil bli avvist.

08 For ingen makter noe i strid mot sannheten, men i pakt med sannheten.

09 Vi blir glade når dere er svake, for da blir dere sterke. For også dette ønsket har vi for dere: Deres fullkommengjørelse.

10 Derfor skriver jeg dette mens jeg er borte fra dere for at jeg vil være mild, og ikke streng, når jeg er til stede hos

dere. For etter den fullmakt Herren har gitt meg, skal jeg bygge dere opp og ikke rive dere ned.

2KO 13:11-14. Til avskjed

11 Så gjenstår det, brødre, at vi gleder oss over deres gjeninnsettelse, og vi ber om det som dere selv ser frem til: Å leve i fred som fredsskapere i Guds kjærighet og fred.

12 Hils hverandre med et hellig kyss.

13 Alle de hellige hilser dere.

14 Herren Jesu Kristi nåde, Guds kjærighet og Den hellige ånds fellesskap være med dere alle. Amen.

11 Romerne

Paulus' brev til romerne utgjør Paktens 50. bok, skrevet i år 56. Det er uvisst når menigheten i Rom ble opprettet, eller av hvem, men sannsynligheten taler for at den ble opprettet av kristne jøder som hadde opplevd Den hellige ånds utøvelse i Jerusalem i år 33. Etter all sannsynlighet skrev Paulus brevet til romerne under oppholdet i Korint mot slutten av sin tredje misjonsreise.

Menigheten bestod av kristne jøder og de fra folkeslagene som var omvendt til kristendommen.

Da Paulus ble ført til Rom som fange, var det medlemmer av denne menigheten som tok imot ham ved Tres Tabernas, Tre Vertshus. (GJE 27:59)

Det er uklart om denne menigheten var den opprinnelige, for i en periode under keiser Klaudius (år 41-54) var jødene forvist fra Rom før de igjen fikk fortsette sin forkynnelse i Romerrikets hovedstad.

Den neste store bølgen av forfølgelse av de kristne kom under keiser Nero (år 55-68), og den overlevde heller ikke Paulus.

Kristendommen ble innført som Romerrikets statsreligion under keiser Konstantin i år 321 v.t.

Paulus' brev til romerne regnes som hans fremste, både hva innhold og litterær fremstilling angår.

Det er først i brevet til romerne den kristne menigheten får full forståelse av redningens grunnsannheter og hele Guds plan for menneskene. Det er her han forklarer Guds forkastelse av jødene som hans utvalgte folk, men ikke som enkelt-individer.

De har ikke lenger noen forrang fremfor de fra folkeslagene blant de kristne menighetene.

'Guds rike skal bli tatt fra dere og gitt til folkeslagene som skal bære dets frukter,' i Matteus 21:43. Han fremhever her folkeslagenes velsignelse gjennom jødernes forkastelse, og han understreker at budskapet nå er gjort gyldig både for jøder og de fra folkeslagene.

Paulus avslutter sitt brev til Romerne med å vise til Guds mysterium som nå er åpenbart for menneskene.

ROM 01

Tro og dom

ROM 01:01-07: En hilsen fra Paulus

01 Fra Paulus, en Jesu Kristi slave, kalt til apostel og utvalgt etter Guds budskap.

02 Dette hadde han* på forhånd gitt løfte om gjennom sine profeter i De hellige skrifter. *Gud

03 Og det handler om hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, han som var av Davids sæd etter kjøttet.

04 Ved Guds kraft ble det bekreftet at han var Guds Sønn da han i ånden ble helliggjort etter sin oppstandelse fra de døde.

05 For gjennom hans nåde har vi fått aposteltjeneste i lydighet og trofasthet i hans navn blant alle folkeslag.

06 Blant dem er også de av dere som er kalt til Jesus Kristus.

07 Til alle dere kjære i Rom som også er kalt til å være hellige: Nåde og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

ROM 01:08-15. Paulus vil besøke Rom

08 Først vil jeg takke min Gud ved Jesus Kristus for dere alle, for deres tro blir omtalt over hele verden.

09 Og Gud er mitt vitne, ved det budskapet om hans Sønn som jeg tjener ved

min ånd, på at jeg hele tiden har husket på dere, og at jeg alltid tar dere med i mine bønner.

10 Jeg ber om at det på en eller annen måte, kanskje nå snart, vil være mulig etter Guds vilje at jeg kommer til dere.

11 Jeg lengter etter å få se dere for at dere skal ta del i de åndelige gavene til styrke for dere.

12 For da kan vi i fellesskap og gjensidighet trøste hverandre i troen.

13 Og jeg vil ikke at dere skal være uvitende, brødre, om at jeg ofte har hatt til hensikt å besøke dere. Hittil har jeg vært forhindret fra å komme, men jeg kan høste noe frukt blant dere også, slik jeg også har gjort blant resten av folkeslagene.

14 Jeg står i gjeld både til grekere og barbarere, både til kloke og uforstandige.

15 På grunn av dette er jeg klar til å forkynne budskapet også i Rom.

ROM 01:16-17. Troens budskap

16 Jeg skammer meg ikke over budskapet om Kristus, for det er Guds kraft til redning for alle som tror — først for jødene, men også for grekerne.

17 Gjennom dette samme budskapet åpenbarer Gud troens rettferdighet. For det er skrevet:

‘Den rettferdige skal leve i tro.’

HAB 02:04

ROM 01:18-32. Dommens budskap

18 Guds vrede skal bli åpenbart fra himlene over all ugudelighet ved urettferdige mennesker, de som holder tilbake sannheten gjennom sin urettferdighet.

19 For kunnskapen om Gud er åpen for dem, for Gud har åpenbart den.

20 Det usynlige har fra verdens skapelse blitt gjort synlig og forståelig gjennom Guds guddommelige skapelsesevne og hans tiders kraft.

Derfor er de uten unnskyldning.

21 Selv om de kjente Gud, æret de ham ikke som Gud eller takket ham, for deres tanker ble tomme, og deres uforstandige hjerter ble formørket.

22 De gjorde krav på å være kloke, men de ble tåpelige.

23 For de byttet bort den udødelige Guds herlighet med bilder som var laget slik at de lignet dødelige mennesker, og fugler, dyr og krypdyr.

24 Derfor tillot Gud dem å bli overgitt til urenheter etter deres hjerters begjær, slik at de nedverdiget sine legemer med hverandre.

25 Og slik byttet de bort Guds sannhet med løgnen og æret og tjente skapningen i stedet for Skaperen, han som er velsignet i tider. Amen.

26 Derfor tillot Gud dem å bli overgitt til nedverdiggende lidenskaper. For selv hunnkjønnen byttet bort en naturlig kjønnsomgang med en som er i strid mot naturen.

27 På samme måten gav hannkjønnet opp sin naturlige kjønnsomgang med de av hunnkjønn, og de brant av begjær etter hverandre, hannkjønn mot hannkjønn.

Og gjennom sine skamfulle handlinger overfører de på seg selv de gjengjeldelser som deres villfarelser skal medføre.

28 Og fordi de ikke brydde seg om å ha korrekt kunnskap om Gud, tillot Gud dem bli overgitt til sine fordervede sinn.

Og de gjorde det som var usømmelig.

29 De ble fulle av all slags urettferdigheter — seksuell umoral, smålighet, grådighet og ondskap. Og de ble fulle av misunnelse, mordtrang, stridighet, svik, falskhet og sladder.

30 De ble baktalere, gudshatere og voldsmenn.

De er arrogante skrythaler, de pøns-

ker ut ondskap, og de er ulydige mot sine foreldre.

31 De er ufølsomme, troløse og hardhjertet. De bryter avtaler og er nådeløse.

32 Slike kjenner Guds dom og vet at de som gjør dette, fortjener døden.

Og likevel gjør de det ikke bare selv, men de medvirker også til at andre gjør det.

ROM 02

Liv og lære

ROM 02:01-07. Gode gjerninger

01 Derfor er det ingen unnskyldning for deg, du menneske, når du dømmer for alt det som ingen skal dømme for!

Når du dømmer en annen, dømmer du samtidig deg selv, for det du dømmer andre for, har du selv gjort.

02 Vi vet at Guds dom er av sannheten, og den vil hvile over dem som gjør dette.

03 Tror du da dette, du menneske som dømmer det disse gjør, at du selv skal unnslipe Guds dom?

04 Eller forakter du hans rikdom på godhet, toleranse og tålmodighet og er uvitende om at hans godhet skal føre deg til anger?

05 Men på grunn av din stridighet og ditt uomvendelige hjerte, samler du opp vrede over deg selv til vredens dag da Gud skal åpenbare sin rettferdige dom.

06 For: *'Han skal gi hver enkelt etter sine gjerninger.'* SAL 62:13

07 Til dem som gjennom utholdenhet og gode gjerninger søker herlighet, ære og uforgjengelighet, skal han gi tiders liv.

ROM 02:08-12. Onde gjerninger

08 Men over enhver som strever seg frem i ulydighet mot sannheten, kommer hans harme og vrede.

09 For det skal komme trengsler og

engstelse over alle menneskesjeler som er av den onde — først over jøder, men også over grekere.

10 Men herlighet, ære og fred skal komme over alle som gjør det gode — først over jøder, men også over grekere.

11 For ingen blir favorisert av Gud.

12 Slik skal alle som har syndet uten lov, gå tapt uten lov. Men alle som har syndet under lov, skal bli dømt etter lov.

ROM 02:13-16. Guds dom

13 Det er ikke lovens hørere som er rettferdige for Gud, for det er lovens gjørere som skal bli rettferdiggjort.

14 Når de av folkeslagene som ikke har hatt loven, av naturen gjør etter loven, da er disse som ikke har hatt loven, en lov i seg selv.

15 Slike som dem viser i gjerning at de har loven skrevet i sine hjerter, for deres samvittighet vitner om deres tanker, de som hver for seg enten anklager dem eller unnskylder dem.

16 For på den dagen skal Gud dømme det som har vært skjult hos menneskene — ved Jesus Kristus og etter hans budskap.

ROM 02:17-24. Jødene og loven

17 Se! — du som kaller deg jøde!

Du hviler på loven og skryter av Gud.

18 Du kjenner hans vilje, og du kan skille mellom høyverdig eller ikke fordi du er opplært i loven.

19 Du har overbevist deg selv om at du er de blindes veileder og et lys for dem som er i mørke.

20 Du oppdrar de tåpelige og underviser småbarn fordi du har omformet din kunnskap til sannhet gjennom loven.

21 Du som er en lærer for andre, lærer du deg selv? Du som forkynner: *'Du skal ikke stjele,'* stjeler du selv?

2MO 20:15, 5MO 05:19

22 Du som sier: *'Du skal ikke drive hor,'* driver du hor? Du som avskyr avgudsbilder, røver du templer?

2MO 20:14, 5MO 05:18

23 Du som skryter av deg ved loven, når du selv bryter loven, forakter du ikke da Gud?

24 *'Guds navn blir spottet blant de av folkeslagene på grunn av deg.'*

Slik står det skrevet. JES 52:02

ROM 02:25:29. Sann jøde — den som lovpriser Jehovah

25 Omskjærelsen er virkelig til nytte hvis du holder loven, men hvis du er en lovbrøyer, blir din omskjærelse som om du ikke var omskåret.

26 Men hvis en uomskåret holder lovens rettferdighet, vil han ikke da bli å betrakte som omskåret?

27 Vil ikke da en som etter naturen oppfyller loven, dømme den som etter bokstaven er omskåret, men som er en lovbrøyer?

28 Jøde* er ikke en som er det i det ytre, eller en som er omskåret i det ytre, i kjøttet.

*en som lovpriser Jehovah

29 Jøde er den som er det i det skjulte etter hjertets omskjærelse, i ånden, ikke etter bokstaven. Da skal han bli lovpriset, ikke av mennesker, men av Gud.

ROM 03

Loven og troen

ROM 03:01-08. Om jødernes forhold til Gud

01 Hvilken fordel er det da å være jøde, eller hvilken nytte har omskjærelsen?

02 Mye, på alle måter, men først og fremst fordi de ble betrodd ord fra Gud.

03 Men — hva om noen ikke vil tro? Kan da deres manglende tro ta bort Guds trofasthet slik at den blir forgieves?

04 Det må aldri skje!

For Gud er sannhet om alle mennes-

ker er løgnere! Det står skrevet: *'Dine rettferdige ord skal føre til seier, og du skal omfavne dem som dømmer.'*

SAL 52:06

05 Men hvis vår urettferdighet gjør Guds rettferdighet enda klarere, hva skal vi da si? At Gud er urettferdig i sin vrede? For det vil et menneske si.

06 Det kan aldri skje! For hvordan kan Gud da dømme verden?

07 For hvis Guds sannhet blir enda klarere gjennom min løgn, er ikke det til hans ære? Hvorfor skal jeg da dømmes som synder?

08 Noen som spotter, påstår at vi sier: *'La oss gjøre det som er ondt, så noe godt kan komme ut av det!'* Og da ville deres fordømmelse av oss vært fortjent.

ROM 03:09-20. Ingen ble rettferdiggjort ved loven

09 Hva så? Er vi bedre? Ikke på noen måte, for vi har jo allerede anklaget alle, både jøder og grekere, for å være underlagt synden!

10 For det står skrevet: *'Ingen er rettferdig. Ikke én!'*

SAL 14:03

11 *Ingen er forstandig, for ingen søker Gud udelt.*

12 *Alle har bøyd av, og derfor er de fordervet! Ingen gjør godt — ikke én!'*

SAL 14:01-03

13 *'Deres struper er som åpne graver, og deres tale er svikefull.'*

Og: *'Slangegift er under deres lepper.'*

SAL 05:10, SAL 140:04

14 *'Deres munn er full av fordømmelse og bitterhet.'*

SAL 10:07

15 *'De er raske på foten når de skal spille blod.'*

16 *Ødeleggelse og elendighet følger deres stier.*

17 *Men veien til fred kjenner de ikke.'*

JES 59:07-08

18 *'Det er ingen gudsfrykt i deres øyne.'* SAL 36:02

19 Men vi vet at lovens innhold gjelder for den som er under loven. For hver munn skal bli lukket, og hele verden skal bli straffskyldig overfor Gud.

20 For ved lovgjerninger er slett ikke noe kjøtt blitt rettferdiggjort.

Men gjennom loven kom en fullstendig forståelse av hva synd er.

ROM 03:21-26. Rettferdiggjort ved tro

21 Nå er Guds rettferdighet blitt åpenbart adskilt fra loven — den som loven og profetiene har vitnet om.

22 Det er Guds rettferdighet ved troen på Kristus, den som er for alle og enhver som tror.

23 Og det er ingen forskjell, for alle har syndet og mangler ære fra Gud.

24 Men vi skal av nåde bli ufortjent rettferdiggjort gjennom Jesu Kristi gjensløsningsoffer.

25 Gud fremstilte ham som et soningsoffer ved troen på hans blod. For han vil vise sin rettferdighet og gi tilgivelse for den synden som Gud i tidligere tider hadde vært overbærende med.

26 Han ville vise sin rettferdighet i den tiden som er nå, ved å rettferdiggjøre alle de rettferdige som tror på Jesus.

ROM 03:27-31. Setter troen loven ut av kraft

27 Hvor er så mitt skryt? Det er utelukket! Og ved hvilken lov? Gjærningenes? Nei, ved troens!

28 For vi fastholder at et menneske blir rettferdiggjort gjennom troen og ikke av lovgjerninger.

29 Eller er Gud bare for jødene? Er han ikke også for dem fra folkeslagene? Jo, han er for folkeslagene også.

30 For vi ser at det er én Gud — han

som rettferdiggjør den omskårne gjennom tro og den uomskårne gjennom den samme troen.

31 Blir da loven satt ut av kraft gjennom troens overtakelse?

Det kan aldri skje! Det er motsatt.

Den bekrefter loven. jfr. MAT 05:17

ROM 04

Paulus om Abraham

ROM 04:01-08. Abrahams tro

01 Hva kan vi si at Abraham, vår far etter kjøttet, har fått?

02 For hvis Abraham var blitt rettferdiggjort gjennom gjerninger, hadde han hatt noe å skryte av fremfor Gud!

03 Men hva sier Skriften? *'Fordi Abraham trodde på Gud, ble han regnet som rettferdig.'* 1MO 15:06

04 For dersom det er et resultat av arbeid, blir det lønn.

Og da ville rettferdiggjørelsen ikke blitt regnet som nåde, men som betaling av gjeld.

05 Men den som ikke arbeider og likevel tror på rettferdiggjørelse av den ugudelige gjennom tro, blir regnet som rettferdig.

06 Det samme sier også David når han taler om den velsignelsen det er for et menneske å bli regnet som rettferdig av Gud uten gjerninger:

07 *'Velsignet er den som får sin lovløshet tilgitt og sine synder dekket over.'*

08 *'Velsignet er den mann som Jehovah ikke tilregner synd.'* SAL 32:01-02

ROM 04:09-12. Abrahams rettferdiggjørelse

09 Er så denne velsignelsen bare for den omskårne, eller er den også for den som er uomskåret?

For vi sier at *'ved tro ble Abraham regnet som rettferdig.'* 1MO 15:06

10 Når ble det tilregnet ham? Var det

da han ble omskåret, eller mens han ennå var uomskåret? Det var før han ble omskåret mens han ennå var uomskåret.

11 Og han fikk omskjærelsens tegn som et segl over troens rettferdighet, den tro som han hadde før han ble omskåret.

Derfor er han far til alle som tror, og selv om de er uomskåret, blir de regnet som rettferdige.

12 Han er far for de omskårne, og ikke bare for de omskårne, men også for dem som vandrer i troens fotspor. Slik blir Abraham også far for de uomskårne.

ROM 04:13-25. Guds løfte til Abraham

13 Løftet til dem av Abrahams sæd om å bli verdens arvinger, var ikke ved loven, men ved troens rettferdighet.

14 Hvis de som var under loven, ble arvinger, er troen forgjeves og løftet verdiløst.

15 For lov fører til vrede, for der det ikke er noen lov, er det heller ingen forbrytelse.

16 På grunn av dette fører troen til nåde for at løftet skulle stå fast for hele sæden, ikke bare gjennom loven, men også gjennom troen — med Abraham som far for alle.

17 For det står skrevet: *'Jeg vil sette deg som far for mange folkeslag'* fremfor Gud, han som gjør de døde levende og som kaller dem som ikke er, til det de skal bli. 1MO 17:05

18 Da alt håp var ute, trodde Abraham på håpet om å bli far til mange folkeslag, etter det som var sagt:

'Slik skal de av din sæd bli.'

1MO 15:05

19 Uten svekket tro, men uten stor glede, innså han at hans legeme var så godt som dødt fordi han snart var hundre år, og også Saras morsliv var dødende.

20 Men han tvilte ikke på Guds løfte med manglende tro, for hans tro var sterk og han æret Gud.

21 Han var fullt overbevist om at det Gud hadde lovet, kunne han også gjøre.

22 Derfor *'ble han regnet som rettferdig.'* 1MO 15:06

23 Og det ble ikke skrevet bare om ham at han *ble regnet som rettferdig.*

24 Også vi blir *regnet som rettferdige*, vi som tror på ham som reiste Jesus, vår Herre, opp fra de døde.

25 Han ble overgitt for våre lovbrudd, og han ble oppreist for at vi skulle bli rettferdiggjort.

ROM 05

Død i Adam, levende i Kristus

ROM 05:01-05. Guds fred og kjærlighet

01 Fordi vi er blitt rettferdiggjort gjennom troen, har vi også fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.

02 Og ved ham har vi også gjennom troen fått tilgang til den nåden som vi står fast i og skryter av i håpet om å få del i Guds herlighet.

03 Ikke bare det, men vi skryter også av våre trengsler, for vi vet at trengsler fører til utholdenhet.

04 Gjennom utholdenhet blir vi prøvd, og når vi blir prøvd, får vi håp.

05 Og håpet skal ikke bli til skamme, for Gud har utøst av sin kjærlighet i våre hjerter gjennom Den hellige ånd som er blitt gitt oss.

ROM 05:06-11. Reddet fra Guds vrede

06 Mens vi ennå var svake, til fastsatt tid, døde Kristus for de ugudelige.

07 Knappt noen vil dø for et rettferdig menneske, selv om noen gode kanskje vil våge å gå i døden for ham.

08 Men Gud viste sin kjærlighet mens

vi ennå var syndere ved å la Kristus dø for oss.

09 Hvor mye mer skal vi ikke da, når vi er rettferdiggjort gjennom hans blod, bli reddet fra vreden gjennom ham?

10 For hvis vi som var fiender, ble forsonet med ham gjennom hans Sønn's død, hvor mye mer skal vi ikke da bli forsonet med ham gjennom vår redning til livet?

11 Ikke bare det, men vi skryter av oss ved Gud gjennom vår Herre Jesus Kristus, han som har gitt oss forsoningen.

ROM 05:12-14. Fra Adam til Moses

12 På grunn av ett menneske kom synden inn i verden, og døden kom på grunn av synden. Og det å dø må alle mennesker gjennomgå, for alle har syndet.

13 Også frem til loven var synden i verden, men synden blir ikke tilregnet uten lov.

14 Likevel hersket døden fra Adam til Moses også over dem som ikke hadde syndet på samme måte som Adam ved sitt lovbrudd, han som var et motstykke til ham som skulle komme.

ROM 05:15-20. Fra Moses til Kristus

15 Men den enes lovbrudd ble også en gave.

For hvis den enes lovbrudd førte til at mange måtte dø, hvor mye større blir ikke da nåden, den som er Guds gave ved Jesus Kristus — den ene, for de mange.

16 Altså: Det at den ene syndet, ble til en gave. For den dommen som dømte den ene, er blitt til en gave for dem med mange lovbrudd som ble ført til rettferdigheten.

17 Hvis døden hersker gjennom den enes lovbrudd, hvor mye mer skal ikke da nådens overflod og rettferdighetens

gave herske til liv gjennom Den ene, Jesus Kristus.

18 Og slik den enes lovbrudd førte til alle menneskers fordømmelse, skal også Den enes rettferdighet føre alle mennesker frem til rettferdiggjørelse og liv.

19 Slik det ene menneskets ulydighet fremstilte mange som syndere, slik skal Den enes lydighet fremstille mange som rettferdige.

20 Da loven ble innført, ble lovbruddene flere. Og når synden øker, blir nåden så mye større.

ROM 05:21. Med Kristus i tider

21 Slik døden hersket ved synd, slik skal også nåden herske gjennom rettferdighet til et tiders liv i Jesus Kristus, vår Herre.

ROM 06

Fra synden til livet

ROM 06:01-14. Døpt til døden med Kristus

01 Hva skal vi si, da? Skal vi fortsette i synden for at nåden skal bli større?

02 Det må aldri skje! For hvordan kan vi som var døde i synden, fortsette å leve i den?

03 Eller er dere uvitende om at den som døver seg til Jesus Kristus, døver seg til hans død?

04 Og blir vi begravd med ham i dåpen til en død som er helt lik Kristi død, skal vi også bli oppreist fra de døde til vår Fars herlighet, og slik skal også vi leve et fornyet liv.

05 For hvis vi blir forenet med ham i en død som er lik hans, skal vi også bli oppreist med ham.

06 Vi vet at dette gamle legemet blir staurfestet* sammen med ham for at vårt syndige legeme skulle bli tatt bort så vi ikke lenger skulle være slaver under synden.

*gr. stauroo = staure

07 For den som har dødd, er frikjøpt fra sin synd.

08 For hvis vi dør med Kristus, da tror vi også at vi skal leve med ham!

09 Og vi vet at fordi Kristus stod opp fra de døde, skal han aldri igjen dø!

Døden har ikke lenger herredømme over ham.

10 Da han døde, døde han for synden en gang for alltid, og når han lever, lever han for Gud.

11 På samme måten skal dere regne dere som døde fra synden, men levende for Gud ved Jesus Kristus, vår Herre.

12 La derfor ikke synden herske over ditt dødelige legeme, for at det ikke skal adlyde sitt eget begjær.

13 Og fremstill heller ikke deres lemmer som redskap til urett og synd. Fremstill dere for Gud, og la deres lemmer bli redskap til Guds rettferdighet.

14 La ikke synden få herredømme over dere, for dere er ikke under loven, men under nåden.

ROM 06:15-23. Guds gave

15 Hva så? Skal vi synde fordi vi ikke er under loven, men under nåden?

Det må aldri skje!

16 Vet dere ikke at når dere fremstiller dere som slaver, skal dere som slaver være lydige — enten mot synden som fører til døden, eller dere er lydige mot rettferdigheten.

17 Og ved Guds nåde er dere ikke slaver for synden, men helhjertet lydige mot den form for lære som er blitt overlevert dere.

18 Dere er frigjort fra synden og er slaver for rettferdigheten.

19 Men jeg taler menneskelig til dere på grunn av deres kjøtts svakhet, for slik dere har fremstilt deres lemmer som slaver for urenheter og stadig økende lovløs-

het, skal dere nå fremstille deres lemmer som slaver for rettferdigheten og helliggjørelsen.

20 For da dere var syndens slaver, var dere frie fra rettferdigheten.

21 Hvilke frukter hadde dere på den tiden? De var slike som dere nå skammer dere over, og som ville ende med deres død!

22 Men fra nå av er dere frie fra synden og slaver for Gud, han som teller deres frukter til en helliggjørelse som skal ende med tiders liv.

23 For syndens lønn er døden, men Guds gave er tiders liv med Jesus Kristus, vår Herre.

ROM 07

Loven og synden

ROM 07:01-06. Frihet fra loven

01 Dere er ikke uvitende, brødre — og jeg taler til dere som kjenner loven — om at loven har herredømme over et menneske den tiden det lever.

02 En kvinne som har en ektemann, er bundet til ham, men hvis hennes mann dør, er hun løst fra sin manns lov.

03 Hvis hennes mann lever og hun blir sammen med en annen, skal hun kalles en horkvinne. Men hvis hennes mann dør, er hun fri fra hans lov og er ingen horkvinne om hun blir sammen med en annen mann.

04 Slik, brødre, skal også dere være døde fra loven og ved Kristi legeme bli sammen med en annen — han som ble oppreist fra de døde for å bære frukt for Gud.

05 For da vi levde etter kjøttet, virket våre syndige lidelser, de som ble virksomme ved loven, i våre lemmer og bar frukt som ville ført til døden.

06 Men fra nå av er vi frigjort fra loven og døde fra det som engang holdt oss

som slaver, for at vi skal leve i fornyelsesens ånd og ikke etter foreldede forskrifter.

ROM 07:07-12. Lovens og syndens bud

07 Hva skal vi så si? Er lov synd? Det kan aldri skje! Men vi hadde ikke visst hva synd var uten loven. Og vi hadde ikke visst hva det vil si å ha begjær, hvis loven ikke hadde sagt:

'Du skal ikke begjære.' 2MO 20:17

08 Og synden tok anledning av budene og vakte all slags begjær i oss.

For uten lov er synden død.

09 Vi* levde i tidligere tider uten lov, men da budene kom, ble synden vekket til live og vi kunne ha dødd. *Israels sønner

10 Men budene som skulle føre til liv, viste mot døden.

11 For synden tok anledning av budene og forførte oss så vi kunne ha blitt drept.

12 Likevel er loven hellig, også budet er hellig, rettferdig og godt.

ROM 07:13-25. Fra synd til død

13 Fører så det som er godt, til døden? Det kan aldri skje! Men for at synden skal vise seg som synd, virket den til død ved det som var godt, for gjennom budene ble synden enda mer synlig.

14 Vi vet at loven er åndelig, men jeg er kjøttlig og solgt til synd.

15 Det jeg gjør, er ikke det jeg ønsker å gjøre, men det jeg hater å gjøre.

16 Og hvis jeg gjør det jeg ikke vil gjøre, samtykker jeg i at loven er god.

17 Dermed blir det fra nå av ikke lenger jeg som gjør det, men den synd som bor i meg.

18 Jeg vet at i kjøttet bor ingenting godt. Viljen til å gjøre det, er til stede, men å gjøre det gode finner jeg ikke kraft til.

19 For det gode som jeg vil gjøre, gjør jeg ikke.

Men det onde som jeg ikke vil gjøre, det gjør jeg.

20 Så hvis jeg gjør det jeg ikke vil, er det altså ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.

21 Da ser jeg denne loven: Når jeg ønsker å gjøre godt, er det onde til stede i meg.

22 Men jeg fryder meg over Guds lov i mitt indre som menneske.

23 Likevel ser jeg en annen lov i mine lemmer som kriger mot loven i mitt sinn og holder meg i fangenskap under den syndens lov som er i mine lemmer.

24 For et elendig menneske jeg er! Hvem skal befri meg fra dette syndens legeme?

25 Jeg takker Gud ved Jesus Kristus, vår Herre! For i mitt sinn slaver jeg under Guds lov, men i kjøttet er jeg under syndens lov!

ROM 08

Ånden og kjærligheten

ROM 08:01-11. Kjøttet og ånden

01 Så er det da ingen fordømmelse i Kristus Jesus for dem som ikke lever etter kjøttet, men etter ånden.

02 For åndens lov gir liv og har ved Kristus Jesus frigjort oss fra syndens og dødens lov.

03 Loven var maktesløs på grunn av kjøttets svakhet. Derfor sendte Gud sin Sønn i syndig kjøtts skikkelse for at han skulle fordømme synden i kjøttet.

04 Han dømte ved lovens oppfyllelse at vi ikke lenger skulle leve etter kjøttet, men etter ånden.

05 For den som lever etter kjøttet, har sitt sinn rettet mot det som er av kjøttet, men den som lever etter ånden, har sitt sinn rettet mot det som er av ånden.

06 For kjøttets sinnelag fører til døden, men de som har av åndens sinnelag, skal ha liv og fred.

07 På grunn av at de som har kjøttets sinnelag er i fiendskap mot Gud, vil de ikke være underlagt Guds lov, og de kan heller ikke bli det.

08 Og av dem som er i kjøttet, kan ingen være til glede for Gud.

09 Dere er ikke i kjøttet, men i ånden, så sant Guds ånd bor i dere. Men hvis noen blant dere ikke har Kristi ånd, har han heller ikke Kristus.

10 Og hvis dere ikke har Kristus, er deres legemer døde på grunn av synden. Men hvis dere har ånden i dere, har dere livet på grunn av rettferdigheten.

11 Hvis hans ånd, han som oppreiste Jesus fra de døde, bor i dere — han som oppreiste Kristus fra de døde — da skal han også levendegjøre deres døde legemer ved den ånd som bor i dere.

ROM 08:12-17. Adoptert som sønner

12 Derfor, brødre, blir dere ikke skyldige i kjøttet, for dere skal ikke leve etter kjøttet.

13 For hvis dere lever etter kjøttet, da skal dere dø. Derimot, hvis dere dreper legemets gjerninger, da skal dere leve.

14 For den blant dere som blir ledet av Guds ånd, skal være en Guds sønn.

15 For dere har ikke fått ånden for at dere igjen skulle bli slaver under frykten, men dere fikk sønnekårets ånd, og ved den skal dere rope: 'Abba, Far!'

16 For ved sin egen ånd vitner han sammen med vår ånd om at vi er Guds barn.

17 Og hvis vi er Guds barn, er vi også Guds arvinger og Kristi medarvinger, for så sant vi lider med ham, skal vi også bli herliggjort med ham.

ROM 08:18-30. Et himmelsk håp

18 Slik det er nå for tiden, regner jeg det ikke for lidelser sammenlignet med den herlighet som skal bli åpenbart for oss.

19 For i forventning ser skapningen frem til åpenbaringen av Guds sønner.

20 For skapningen ble underlagt forgjengelighet, ikke frivillig, men av ham som skapningen var underlagt.

Det er likevel håp.

21 For skapningen skal også selv bli frikjøpt fra forgjengelighet til herlighet og frihet som Guds barn.

22 Og vi vet at hele skapningen har stønnet og lidd sammen inntil nå.

23 Ikke bare det, men også vi som er av åndens førstegrøde, sukker for oss selv og ser frem til sønnekåret ved gjenløsningen av våre legemer.

24 For ved dette håpet skal vi bli reddet. Men noe som vi ser, er ikke et håp, for hvem kan se det han håper på?

25 Men hvis vi håper på noe vi ikke kan se, er det noe vi ser vi frem til med utholdenhet.

26 Slik hjelper han oss også i ånden når vi i vår svakhet ikke vet hva vi skal be om. Da vil han selv i ånden gå imellom for oss med sukk som ikke kan uttales.

27 Men han** som ransaker våre hjerter, vet hva som er hans* hensikt når han** i ånden går imellom for de hellige fremfor Gud. *Gud **Kristus

28 Og vi vet at alt virker sammen til det gode for dem som elsker Gud og er kalt etter hans hensikt.

29 Dem som han på forhånd har vedkjent seg, har han også forutbestemt til å bli formet i sin sønns bilde, han som er den førstefødte blant mange brødre.

30 De som er forutbestemt, blir også

kalt. Og de som blir kalt, blir rettferdiggjort, og de som blir rettferdiggjort, blir også herliggjort.

ROM 08:31-39. Guds kjærlighet

31 Hva skal vi så si til dette? Hvis Gud er med oss, hvem kan da være imot oss?

32 Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle — hvordan skulle han unnlate og gi også oss alt sammen med ham?

33 For hvem kan rette anklager mot Guds utvalgte? For når det er Gud som rettferdiggjør, hvem kan da fordømme?

34 For Kristus døde for oss, og enda større, han ble oppreist som ham som også skal sitte ved Guds høyre hånd. Og han skal også gå imellom for oss.

35 Hvem kan da skille oss fra Kristi kjærlighet i trengsler eller i nød, eller gjennom forfølgelser eller sult, eller når vi er i fare, eller ved sverd?

36 Det står skrevet: *'For din skyld kan vi komme til å dø når som helst, for vi blir regnet som slaktesauer.* SAL 44:23

37 Men alt det skal vi seire over gjennom hans kjærlighet for oss.

38 For jeg er overbevist om at verken død eller liv, budbringere eller fyrster eller noen kraft, verken av det som er nå eller det som skal komme, verken høyder eller dybder, eller noe annet i hele skaperverket, skal klare å skille oss fra den kjærlighet vi har fra Gud i Kristus Jesus, vår Herre.

ROM 09

Israel — utvalgt og forkastet

ROM 09:01-05. Løftene ble gitt til Israel

01 Jeg sier dere sannheten i Kristus. Jeg lyver ikke. For min samvittighet vitner sammen med meg ved Den hellige ånd.

02 Jeg har en stor sorg som jeg bærer med en vedvarende tristhet i mitt hjerte.

03 Og jeg skulle ønske at det var jeg selv som var fordømt i Kristus og ikke mine brødre og landsmenn etter kjøttet.

04 For det var de som var israelittere som hadde sønnkåret, herligheten, paktene, lovgivningen, gudstjenesten og løftene.

Dette tilhørte våre fedre, og fra dem er Kristus nedstammet etter kjøttet.

05 Han som står over alle, vår Gud, være velsignet for dette i tider! Amen.

ROM 09:06-13. Gud utvelger sitt folk

06 Men det er ikke slik at Guds ord har vært bortkastet. For ikke alle er Israel som er av Israel.

07 Heller ikke blir alle barn fordi om de er av Abrahams sæd. For: *'Ved Isaks sæd skal han* bli kalt.'*

*Kristus, 1MO 21:12

08 Det er ikke slik at alle som er barn etter kjøttet, er Guds barn, for løftet skal regnes gjennom Sæden.

09 For dette var ordet om løftet:

'Etter det som er tiden, skal jeg komme, for da har Sara fått en sønn.'

1MO 18:14

10 Ikke bare det, men også Rebekka unnfanget etter å ha hatt den ene, vår far Isak.

11 Ennå før hun hadde født, uten at de hadde gjort verken godt eller ondt, men for at Guds hensikt etter utvelgelsen skulle stå fast, ikke gjennom gjerning, men gjennom det å bli kalt, ble det sagt til henne:

12 *'Den eldste skal være slave under den yngste.'*

1MO 25:23

13 Det står skrevet:

'Jakob har jeg elsket, men Esau har jeg satt lavt.'

MAL 01:03

ROM 09:14-18. Utvelgelsen til en himmelsk herlighet

14 Hva skal vi da si? Er det urettferdighet fra Gud? Det kan aldri skje!

15 For han sa til Moses: *'Jeg viser barmhjertighet mot den jeg har barmhjertighet for, men jeg viser ikke medlidenskap mot den jeg ikke har medlidenskap for.'* 2MO 33:19

16 Derfor er det ikke etter den enkeltes ønske eller livsløp, men etter hvem Gud viser barmhjertighet.

17 For Skriften sier om Farao: *'Til dette har jeg selv latt deg oppreise: For å vise min kraft og for å gjøre mitt navn kjent over hele jorden.'* 2MO 09:16

18 Og derfor viser han barmhjertighet mot den han vil, men den han ikke vil, lar han bli forherdet.

ROM 09:19-22. Pottemakerens kar

19 Hva kan vi si til det? Kan han da klandre oss? For kan noen stå imot hans vilje?

20 Men hvem er så du, menneske, hvis du tar til motmæle mot Gud!

Kan det som er formet, si til ham som formet det:

'Hvorfor har du gjort dette?'

21 For har ikke pottemakeren den rett over sin egen leirklump at han kan lage det ene karet til ære og det andre til forakt?

22 For om Gud vil gjøre sin vrede kjent og bekrefte sin kraft, har han med stor tålmodighet forberedt sin vrede over de kar som er til fordømmelse.

ROM 09:23-26. Mitt folk og mine kjære

23 Men han skal gjøre sin rikdoms herlighet kjent for de kar som har hans barmhjertighet; de som er forutbestemt for hans herlighet.

24 Da er også vi kalt, og ikke bare jøder, men også de fra folkeslagene.

25 For også til Hosea sier han:

'Jeg skal kalle dem 'mitt folk' selv om de ikke er mitt folk, og jeg skal kalle dem 'mine kjære' selv om de ikke er mine kjære.' HOS 02:23

26 *'Det skal skje på det sted hvor det blir sagt til dem: Selv om dere ikke har vært mitt folk, skal dere i deres sted bli kalt 'den levende Guds sønner.'*

HOS 01:10

ROM 09:27-29. Guds dom

27 Også Jesajah roper ut mot Israel: *'Selv om tallet på dem som er Israel, er som havstrandens sandkorn, skal bare en rest av dem bli reddet!*

28 *For han skal fullføre sitt ord og avslutte med rettferdighet når Jehovah avslutter sitt ord med det han skal gjøre på jorden.'* JES 10:22-23

29 For Jesajah har forutsagt: *'Hvis ikke mangfoldets Jehovah hadde latt Sæden blitt forbeholdt oss, hadde det skjedd som i Sodoma og vi ville blitt lik dem som var i Gomorra.'* JES 01:09

ROM 09:30-33. Israel har snublet

30 Hva skal vi så si? At folkeslagene som ikke søkte rettferdighet, fikk rettferdighet — den rettferdighet som er av tro?

31 Og at Israel, som søkte rettferdighet gjennom lov, ble forhindret av loven fra å få rettferdighet?

32 Hvorfor? — Fordi de ikke søkte i tro, men gjennom lovgjæringer.

De snublet i snublesteinen.* *Jesus

33 For det står skrevet:

'Se! — på Sion setter jeg en snublestein og en klippe* til fall. Men den som tror på ham, skal ikke bli gjort til skamme.'* JES 28:16, JES 08:14 *Jesus

ROM 10

Israel og budskapet

ROM 10:01-13. Kristus er lovens ende

01 Brødre, jeg har i mitt hjerte et ønske og en bønn til Gud om Israels redning.

02 For jeg kan bevitne at de har en iver for Gud, men uten rett kunnskap.

03 De er uvitende om Guds rettferdighet og forsøker å opprette sin egen rettferdighet, men uten at de underlegger seg Guds rettferdighet.

04 For Kristus er lovens ende til rettferdighet for alle og enhver som tror på ham.

05 Moses skriver om den rettferdigheten som er av loven: *'Et menneske må selv gjøre etter den for å leve.'* 3MO18:05

06 Men dette er den rettferdigheten som er av tro: *'Si ikke i ditt hjerte: Hvem skal stige opp til himlene?'* Det vil si: For å hente Kristus ned. 5MO 30:12-14

07 Eller: *'Hvem skal stige ned i avgrunnen?'* Det vil si: For å hente Kristus opp fra de døde. 5MO 30:13

08 Den sier: *'Ordet er nær deg i din munn og i ditt hjerte.'*

Det vil si: Det troens ord som vi forkynner. 5MO 30:14

09 For hvis du bekjenner Herren Jesus med din munn og tror i ditt hjerte at Gud reiste ham opp fra de døde, skal du bli reddet.

10 For i hjertet tror dere til rettferdighet, og med munnen bekjenner dere til redning.

11 Skriften sier: *'Blant alle som tror, skal ingen bli gjort til skamme.'* JES 28:16

12 Og det er ingen forskjell på jøde eller greker for han er den samme Herren for alle, og han er rik nok for alle som kaller på ham.

13 For: *'Hver den som påkaller Jehovahs navn, skal bli reddet.'* JOE 03:05

ROM 10:14-21. Israel avviser Kristus

14 Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Og hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om? Og hvordan kan de ha hørt om noen uten at han er blitt forkynt for dem?

15 Og hvem kan forkynne uten å være utsendt? For det står skrevet:

'Hvor vakre er ikke føttene til dem som forkynner fred, og som forkynner et budskap med gode nyheter.' JES 52:07

16 Men ikke alle underla seg budskapet. For Jesajah sier:

'Jehovah, hvem trodde det de hørte?'

JES 53:04

17 Derfor kommer troen av det en hører, og det en hører er Guds ord.

18 Så spør jeg: 'Hørte de ikke?' Selvfølgelig gjorde de det! For:

'Lyden fra dem gikk ut over hele jorden og deres ord til de fjerneste bosteder.'

SAL 19:05

19 Og igjen spør jeg: 'Forstod ikke Israel dette?' For først sier Moses:

'Jeg vil gjøre dem misunnelige på folkeslagene, de som er uten forstand. Og folkeslagene vil jeg friste til vrede.'

5MO 32:25

20 Og Jesajah sier med stor frimodighet:

'Jeg ble funnet av dem som ikke søkte meg, og jeg gav meg til kjenne for dem som ikke spurte etter meg.' JES 65:01

21 Men om Israel sier han:

'Gjennom hele dagen har jeg rakt ut min hånd til et ulydig folk som sier meg imot.'

JES 65:02

ROM 11

Israel og folkeslagene

ROM 11:01-10. Et forblindet folk

01 Så spør jeg: 'Har Gud forkastet sitt folk?' Det kan aldri skje!

Jeg er selv en israelitt av Abrahams sæd og av Benjamins stamme.

02 Gud har ikke forkastet det folket han tidligere vedkjente seg! Dere vet hva Skriften sier om Elijah da han anklaget Israel overfor Gud:

03 *'Jehovah, de har drept profetene dine og revet ned altrene dine. Jeg står helt alene tilbake, og nå er de ute etter min sjel.'* 1KG 19:10

04 Og det guddommelige svaret til ham lød:

'Jeg har latt det være igjen for meg selv sju tusen som ikke har bøyd sine knær for Ba'al.' 1KG 19:18

05 Slik er det også i den tiden som er nå: En rest er utvalgt av nåde.

06 Og hvis det er av nåde, er det ikke lenger av gjerninger. Hvis det var slik, er nåden ikke lenger nåde.

[Hvis det var av gjerning, er det ikke lenger av nåde. Og dermed er heller ikke gjerningen lenger noen gjerning.]

07 Hva så? Det som Israel søkte etter, fikk de ikke. Bare de utvalgte fikk det. Resten ble forblindet.

08 Slik står det skrevet:

'Gud lot dem få sløvhetens ånd, for deres øyne så ikke og deres ører har ikke hørt til denne dag.' 5MO 29:04

09 Og David sier: *'La deres bord bli en snare og en felle, en snublestein og en gjengjeldelse for dem.'*

10 *La deres øyne bli så formørket at de ikke kan se, og la deres rygger for all-tid bli krumbøyd.'* SAL 69:23-24

ROM 11:11-24. Oliventreet

11 Så spør jeg: Snublet de for at de skulle falle? Det kan aldri skje! Men på grunn av deres feiltrinn er redningen kommet til folkeslagene for å gjøre dem* misunnelige. *Israel

12 Men hvis deres feiltrinn er en rik-

dom for verden, og deres tap en rikdom for folkeslagene, hvor mye verre vil det ikke da bli for dem når dere er blitt fulltallige!* *de 144.000

13 Jeg taler om dere av folkeslagene, for så sant jeg er folkeslagenes apostel, ærer jeg min tjeneste.

14 For kanskje jeg på en eller annen måte kan gjøre dem misunnelige så noen av dem kan bli reddet.

15 Og fordi deres tap ble en forsoning med denne verden, skal noen av dere få liv etter døden.

16 Hvis førstegrøden er hellig, er deigen også hellig. Og fordi roten er hellig, er grenene også.

17 Hvis noen opprinnelige grener blir revet av og de som er fra et vilt oliventre, blir podet inn blant de opprinnelige grenene, vil de få del i sevjen fra det oliventreet som de ble podet inn i.

18 Men skryt ikke av at du er en av grenene som er podet inn, for det er ikke du som gir næring til roten, men roten som gir næring til deg.

19 Men så sier dere: 'Grenene ble revet av for at vi skulle bli podet inn.'

20 Godt, men de ble revet av fordi de ikke hadde tro, og dere ble oppreist fordi dere har tro.

Bli ikke hovmodig av den grunn, men vis ærefrykt.

21 For hvis Gud ikke sparte de naturlige grenene, så pass på, for det kan bli slik at han heller ikke vil spare dere.

22 Vær derfor klar over både Guds godhet og strenghet: Mot dem som har falt, var han streng, men mot dere er han god. Så bli værende i hans godhet for at han ikke skal la dere også bli skåret av.

23 For hvis de ikke fortsetter å være uten tro, vil de bli podet inn, for Gud kan pode dem inn igjen.

24 Og hvis dere ble kuttet av fra et oliventre som fra naturen er vilt, og mot naturen ble podet inn i et edelt oliventre, hvor mye mer naturlig vil det ikke være at grenene da blir podet inn på sitt eget oliventre?

ROM 11:25-36. På denne måten skal hele Israel bli reddet:

25 For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om dette mysterium, for at dere ikke skal bli kloke i dere selv: En del av Israel er rammet av forherdelse inntil de fra folkeslagene er kommet inn i fullt antall.*

*de 144.000

26 Og på denne måten skal hele Israel bli reddet, slik det står skrevet:

'Når Befrieren kommer fra Sion, skal han ta bort ugudeligheten fra Jakob.

27 For slik er den pakten jeg har inngått med dem når jeg kutter dem av fra deres synder.'

JES 59:20-21

28 Ifølge budskapet er de blitt fiender på grunn av dere, men ifølge utvelgelsen er de elsket på grunn av fedrene.

29 For Guds gaver og kall kan ikke tas tilbake.

30 Tidligere var dere ulydige mot Gud, men nå har dere fått barmhjertighet gjennom deres ulydighet.

31 Slik er også disse nå ulydige for at også de skal få barmhjertighet ved den barmhjertigheten som ble vist dere.

32 Gud tillot at alle ble lukket inn under ulydigheten for at hans barmhjertighet skulle være for alle.

33 For en dybde av rikdom dette er, men også av visdom og kunnskap hos Gud!

Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor uutgrunnelige hans veier!

34 *'For hvem har kjent Jehovahs sinn og hvem kan bli hans rådgiver?'* JES 40:13

35 *Hvem har vel noen gang vært den*

første til å gi ham noe, slik at han må yte gjengjeld?'

JOB 41:11

36 For alt er fra ham selv! —

Æren er hans i tider! Amen.

ROM 12

Tjeneste og kjærlighet

ROM 12:01-02. Et offer for Gud

01 Og nå formaner jeg dere, brødre, ved Guds barmhjertighet, å fremstille deres legemer som levende offer, hellige og til behag for Gud. Dette vil være deres gudstjeneste etter ordet.

02 Vær ikke lik dem av denne tiden, men bli forvandlet og fornyet i deres sinn, for at dere kan prøve ut det som er til det gode, til behag og til fullmodenhet etter Guds vilje.

ROM 12:03-05. Ett legeme i Kristus

03 I kraft av den nåde jeg har fått, sier jeg til alle blant dere: Tro ikke bedre om dere selv enn dere bør tro, men vurder dere selv nøkternt etter det mål av tro Gud har gitt hver enkelt av dere.

04 For vi har mange lemmer på ett legeme, men hvert lem har sin egen funksjon.

05 Selv om vi er mange, er vi ett legeme i Kristus, men hver av oss er hverandres lemmer.

ROM 12:06-08. Bruken av gaver

06 Men vi har alle ulike gaver etter den nåden vi har fått. Hvis én kan profetere, så la ham gjøre det i samsvar med sin tro.

07 Hvis det gjelder tjenesten, så gjør tjeneste. Hvis det er læren, så undervis.

08 Hvis det gjelder å formane, la ham gi formaninger. Hvis det gjelder å gi, så vær gavmild. Hvis det gjelder ledelse, så gjør en innsats. Hvis det gjelder barmhjertighet, så vis din barmhjertighet med iver.

ROM 12:09-21. Paulus formaner

09 La deres kjærlighet være oppriktig. Avsky det onde og hold fast på det gode.

10 Vis kjærlig nærhet for hverandre, og vær fremst i å vise hverandre respekt.

11 Vær ikke sløve i deres gjerninger, men vær ivrige i ånden og vær som slaver for HERREN.* *JHVH

12 Vær glade i håpet, vær utholdende i trengsler og hold ut i bønn.

13 Del med de hellige etter behov.

Søk gjestfriheten.

14 Velsign dem som forfølger dere og velsign dem som fordømmer dere.

15 Gled dere med dem som gleder seg og gråt med dem som gråter.

16 Ha det samme sinnelag mot hverandre.

Søk ikke de opphøyde, men hold dere sammen med de lavtstående.

Vær ikke selvkloke.

17 Og gjengjeld ikke ondt med ondt, men gjør godt mot alle mennesker.

18 Hvis mulig, så langt det er opp til dere, så lev i fred, og vær fredsskapende blant alle mennesker.

19 Kjære, hevndere dere ikke, men gi rom for vreden, for det står skrevet: *'Hevnen er min! Jeg skal gjengjelde!'* sier Jehovah. 5MO 32:35

20 Derfor: *'Hvis din fiende er sulten, så gi ham mat. Hvis han er tørst, så gi ham noe å drikke. For hvis du gjør det, vil du samle glødende kull over hans hode!'* ORD 25:21-22

21 Bli ikke overvunnet av det onde, men overvinn det onde med det gode!

ROM 13**Innsatt av Gud**

ROM 13:01-07. Adlyd myndighetene

01 Enhver sjel må innordne seg under de overordnede myndigheter, for det er

ingen myndighet uten at den er av Gud. All myndighet er tillatt innsatt av Gud.

02 Derfor, den som setter seg opp mot myndighetene, setter seg opp mot Guds ordning, og de som motsetter seg den, skal få dom over seg.

03 En hersker frykter ikke en som gjør godt, men ondt. Så hvis du ikke vil frykte myndighetene, må du gjøre godt. Da vil du selv få lovord.

04 For han er en Guds tjener til ditt beste. Men hvis det du gjør, er ondt, skal du frykte ham, for han bærer ikke sverdet for ingenting!

Han skal være en Guds tjener til hevndere og vrede over dem som gjør ondt.

05 Derfor plikter dere å underordne dere — ikke bare på grunn av hans vrede, men også for deres egen samvittighet.

06 Av den grunn skal du betale din skatt, for de som hele tiden utfører dette, er også tjenere.

07 Gi tilbake til alle det dere skylder dem. Betal til den som skal ha betalt, for den som har krav på skatt, skal ha sin skatt. Frykt den dere skal frykte og ære den dere skal ære.

ROM 13:08-10. Lovens oppfyllelse

08 Bli ikke noen skyldig, unntatt i det å elske hverandre. For når du elsker andre enn deg selv, oppfyller du loven.

09 Den er: *'Du skal ikke drive hor, ikke slå i hjel, ikke stjele, ikke vitne falskt og ikke begjære,'* og et hvilket som helst annet bud, blir alle sammenfattet i dette ordet: *'Du skal elske din neste som deg selv.'* 2MO 20:13-17, 3MO 19:18

10 Kjærligheten forårsaker ingenting ondt mot din neste. Derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse.

ROM 13:11-14. Vi er nærmere vår redning nå

11 Dere vet hvilken tid vi gleder oss

til — den timen da vi skal bli oppreist fra søvnen.

For vi er nærmere vår redning nå enn da vi kom til troen.

12 Natten går mot slutten, og den dagen nærmer seg da vi skal bort fra denne forsamlingen, legge til side vårt arbeid i dette mørket og ikle oss lyset som våpen.

13 La oss oppføre oss anstendig, som når det er dagslys, og ikke i svir og drukenskap, i utukt, skamløshet eller i ufred og sjalusi.

14 Men la oss ikle oss Herren Jesus Kristus uten å gi rom for kjøttets begjær.

ROM 14

Frihetens og kjærlighetens lov

ROM 14:01-13. Frihetens lov

01 Den som er svak i troen, skal dere ta vel imot, men ikke for å diskutere lov-messige forhold med ham.

02 Den som tror, kan ete alt, men den som er svak, eter grønnsaker.

03 Han som eter, skal ikke forakte ham som ikke eter, og han som ikke eter, skal ikke dømme ham som eter, for Gud har tatt imot ham.

04 Hvem er du som dømmer en annens tjener? For hans egen herre vil enten la ham stå eller falle.

Og, virkelig, han vil bli stående, for Gud har kraft til å holde ham oppreist.

05 Én setter én dag over en annen. En annen holder alle dager for å være like. Men enhver må være fullt overbevist i sitt sinn.

06 Den som holder den ene dagen, holder den for HERREN.* *JHVH

Og den som holder en annen dag, holder den for HERREN.* *JHVH

Den som eter, eter for HERREN* og takker Gud. *JHVH

Og den som ikke eter, eter for HERREN* og takker Gud. *JHVH

07 Ingen lever for seg selv, og ingen dør for seg selv.

08 For når vi lever, lever vi for HERREN.* *JHVH

Og når vi dør, dør vi for HERREN.* *JHVH

For enten vi lever eller dør, tilhører vi HERREN.* *JHVH

09 Nettopp derfor døde Kristus [, stod opp] og ble levende for at han skulle ha herredømme over både døde og levende.

10 Så hvorfor dømmer du din bror? Eller hvorfor forakter du din bror? For vi skal alle bli fremstilt for Guds domstol.

11 Det står skrevet: *'Like sikkert som jeg lever,'* sier HERREN,* *'skal hvert kne bøye seg for meg, og hver tunge skal bekjenne at jeg er Gud!'* JES 45:23 *JHVH

12 Derfor skal hver enkelt avlegge eget regnskap for Gud.

13 La oss derfor ikke dømme hverandre lenger. La oss heller være fast bestemt på at vi ikke skal legge et hinder eller en snublestein for en bror.

ROM 14:14-23. Kjærlighetens lov

14 Jeg vet med overbevisning i Herren Jesus at ingenting er urent i seg selv.

Men hvis noen tror at noe er urent, så blir det urent for ham.

15 Men hvis en bror blir nedtyngt av noe dere eter, handler dere ikke i kjærlighet. La ikke en som Kristus har dødd for, gå tapt på grunn av mat.

16 Derfor, la ikke det som er av det gode, bli spottet.

17 For Guds rike handler ikke om mat og drikke, men om rettferdighet, fred og glede ved Den hellige ånd.

18 De som er slaver for Kristus, er til glede for Gud, og de holder mål som mennesker.

19 Derfor, la oss streve etter fred for hverandre og bygge hverandre opp.

20 La derfor ikke mat ødelegge Guds verk, for alt er virkelig rent. Men det er galt av et menneske å ete noe som er til anstøt.

21 Det er godt å verken ete kjøtt eller drikke vin for at en som er en bror ikke skal føle motvilje. [eller snuble eller bli svak.]

22 Men har du en mening om dette, så ha den for deg selv fremfor Gud! For velsignet er han som ikke dømmer seg selv ut fra det han velger.

23 Men den som tviler, blir dømt etter det han eter, for da eter han ikke i tro, og alt som ikke er av tro, er synd.

ROM 15

Paulus om sin tjeneste for Gud

ROM 15:01-07. Søk fellesskapets ånd

01 Den som er sterk, skylder å bære over med de svakes mangler uten å fremheve seg selv.

02 Og hver enkelt skal være til hjelp for sin neste til sin nestes beste, for det vil bygge ham opp.

03 For heller ikke Kristus behaget seg selv, for det står skrevet:

‘Spott fra dem som spottet deg, har falt på meg.’ SAL 69:10

04 Det som tidligere er skrevet, skal være til lærdom for oss, for at vi i utholdenhet, og med trøst fra Skriften, skal ha et håp.

05 Måtte så utholdenhetens og trøstens Gud gi dere å ha det samme sinnelaget blant hverandre — i samsvar med Jesus Kristus.

06 For med samme sinn og med én munn skal vi ære vår Gud, han som også er vår Herre Jesu Kristi Far.

07 Ta derfor godt imot hverandre slik Kristus også har tatt imot dere, til Guds ære.

ROM 15:08-13. Folkeslagenes håp

08 Jeg sier dere at Kristus ble en tjener for de omskårne etter Guds sannhet, for at han skulle stadfeste løftene til fedrene.

09 Men også de fra folkeslagene skal ære Gud for hans barmhjertighet.

Det står skrevet: *‘Derfor vil jeg bekjentgjøre deg blant folkeslagene og de skal lovsynge ditt navn.’* 2SA 22:50

10 Igjen sier han: *‘Gled dere, dere av folkeslagene, sammen med mitt folk.’*

5MO 32:43

11 Og igjen:

‘Pris Jehovah, dere fra folkeslagene. Lovpris ham, hele hans folk!’

SAL 117:01

12 Også Jesajah sier: *‘Fra Isaiaes rot skal han skyte frem. Han skal herske over folkeslagene, og ham skal de håpe på.’* JES 11:10

13 Derfor skal håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, for at dere skal ha en overflod av håp ved Den hellige ånds kraft.

ROM 15:14-22. Paulus bygger på egen grunnmur

14 Også jeg er overbevist om, brødre, at dere er fulle av godhet, fylt med all kunnskap og har evne til å formane hverandre.

15 Og, brødre, jeg har skrevet frimodig til dere, for at jeg for min del skal minne dere på, ved den nåden jeg har fått av Gud, at jeg er en Jesu Kristi tjener blant folkeslagene.

16 Jeg har fått en prestetjeneste for Guds budskap som et offer for folkeslagene for at de skal bli godt mottatt og bli helliggjort ved Den hellige ånd.

17 Derfor skryter jeg av meg selv og min tjeneste fremfor ham som er min Gude, ved Jesus Kristus.

18 Men jeg våger ikke å tale om noe annet enn det som Kristus har utført ved meg — å føre de fra folkeslagene til lydigheit i ord og gjerning med kraft, tegn og under — med Guds ånds kraft.

19 På den måten har jeg fra Jerusalem og rundt omkring til Illyria fullt ut forkynt budskapet om Kristus.

20 Dermed har jeg satt min ære i å forkynde budskapet om Kristus over alt der han ikke har vært nevnt, for at jeg ikke skal bygge på andres grunnmurer.

21 For det står skrevet: *'De som han ikke er blitt forkynt for, skal se, og de som ikke har hørt om ham, skal forstå.'*

JES 52:15

22 Derfor har jeg også vært avskåret fra å komme til dere.

ROM 15:23-33. Paulus vil reise til Spania

23 Men fra nå av har jeg ikke lenger noe sted å tjene i disse områdene. Jeg har lengtet etter å besøke dere i flere år, og derfor vil jeg gjøre det når jeg drar til Spania.

24 Jeg kommer i håp om å treffe dere på min gjennomreise slik at dere kan hjelpe meg dit, men først etter at jeg har gledet meg sammen med dere.

25 Men nå vil jeg dra til Jerusalem for å hjelpe de hellige der.

26 For det har gledet dem i Macedonia og Akaia å gjøre dette til fellesskap med de fattigste av de hellige i Jerusalem.

27 Men selv om det gleder dem, skylder de det også. Og fordi de fra folkeslagene har fått del i deres åndelighet, skylder de også å hjelpe dem kjøttlig.

28 Men etter at jeg har gjort dette og overlevert denne frukten til dem, vil jeg komme innom dere når jeg drar til Spania.

29 For jeg vet at når jeg kommer til dere, kommer jeg med full velsignelse ifølge budskapet om Kristus.

30 Nå ber jeg dere, brødre, i åndens kjærlighet, å støtte meg i mitt strev med bønn til Gud for meg.

31 Be om at jeg skal bli befridd fra de vantrende i Judea og at min hjelp til dem som er i Jerusalem, vil bli til nytte for de hellige der.

32 Og når jeg kommer til dere i glede og etter Guds vilje, da skal jeg bli fornyet sammen med dere.

33 Fredens Gud være med dere alle!
Amen.

ROM 16

De siste hilsener

ROM 16:01-02. Søster Febe

01 Jeg vil anbefale søster Febe for dere.

Hun er den som hjelper til i menigheten i Kenkrea.

02 Jeg ber om at dere må ta imot henne i Herren på en måte som er de hellige verdig, og at dere skal gi henne all den hjelp hun måtte trenge.

Hun har vært til stor hjelp for mange, medregnet meg selv.

ROM 16:03-16. Hilsener fra Paulus

03 Hils til Priscilla og Akvilas, mine medarbeidere i Kristus.

04 De har risikert sine nakker for min sjel, og det er ikke bare jeg som takker dem, men også alle i menighetene blant folkeslagene.

05 Hils også menigheten som er i deres hus. Hils min kjære venn Epainetos, han som er en førstegrøde med Kristus i Akaia.

06 Hils Maria som strever så hardt for dere.

07 Hils Andronikas og Junias, de som er mine landsmenn og medfanger.

De er enestående blant apostlene. De var i Kristus før jeg ble det.

08 Hils Ampilatus, som jeg elsker i Herren.

09 Hils Urbanus, vår medarbeider i Kristus, og Starkus, som er meg så kjær.

10 Hils Apelles, han som er prøvd i Kristus. Og hils Aristobulus.

11 Hils Herodion, min landsmann. Og hils dem fra Narkissos' hus som er i Herren.

12 Hils Tryfena og Tryfosa som strever for Herren. Hils Persis, han som har strevd så hardt for Herren.

13 Hils Rufys, utvalgt av Herren, og hans mor, som også har vært som en mor for meg.

14 Hils Asynkritis, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas, og brødrene som er sammen med dem.

15 Hils Filologus og Julia, Nereus og hans søster, og Olympas og alle de helige som er sammen med dem.

16 Hils hverandre med et hellig kyss. Kristi menigheter hilser dere.

ROM 16:17-20. Unngå splittelse

17 Nå formaner jeg dere, brødre, om å være på vakt mot slike som skaper splittelse blant dere og legger snublestein i veien for den forkynnelsen dere er opplært i. Avvis dem!

18 Slike som dem slaver ikke for Herren Jesus Kristus, men for sitt eget magemål.

Med glatt tale og smiger forfører de den troskyldiges hjerte.

19 Men deres lydighet går det gjettord om over alt, og derfor gleder jeg meg på deres vegne over det! For jeg vil at dere skal være smarte i godhet og naive i ondskap

20 Fredens Gud skal knuse Satan under sine føtter i hast.

Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere! Amen.

ROM 16:21-24. Fra Paulus' venner

21 Timoteus, min medarbeider, og Lukius, Jason og Sosipater, mine landsmenn, hilser dere.

22 Jeg, Tertius, som har skrevet ned dette skrevet, hilser dere i Herren.

23 Gaius, min vert, han som er vert for hele menigheten, sender dere sine hilsener.

Og Erastus, bykassereren, hilser dere sammen med Kvartus, en bror.

24 [Herren Jesu Kristi nåde være med dere alle! Amen.]

ROM 16:25-27. Budskapets mysterium

25 Lovet være ham som har maktet å styrke dere gjennom budskapet og min forkynnelse om Jesus Kristus ut fra åpenbaringen av det mysterium som har vært skjult fra de tidligste tider, men som nå er blitt åpenbart.

26 For gjennom profetenes skrifter og tidernes befalinger fra Gud er det kunn gjort for alle, for alle folkeslag skal komme til lydighet gjennom tro.

27 Ham, den eneste vise Gud, tilhører æren i tider — ved Jesus Kristus! Amen.

12 Efeserne

Paktens 51. bok, som er Paulus' brev til efeserne, ble skrevet rundt år 60, fire år etter at han skrev brevet til romerne. Det kan være at dette brevet ikke opprinnelig ble skrevet spesielt til efeserne, men til alle menighetene i Laodikea, jfr. KOL 04:16. Og blant disse var menigheten i Efesos den største og mest fremtredende. Derfor blir det rimelig å tro at budskapet i størst grad var rettet mot den. Brevet kan være skrevet under Paulus' første fangenskap i Rom fra 59-61. Han benyttet da tiden til å skrive brev, og både brevet til efeserne og filipperne, og til kolosserne, til Filemon og til hebreerne, antas å være skrevet under det samme fengselsoppholdet.

Efesos var et senter for tilbedelsen til avguden Aretmis. Utgravinger fra 1800-tallet har bekreftet dette gjennom funnet av Aretmis' tempel.

Da Paulus gikk mot denne avgudsdyrkelsen, medførte det sterke reaksjoner fra sølvsmedene i distriktet. Det førte til opptøyer i byen, og etter et opphold på rundt tre år, måtte Paulus flykte derfra.

Selv som fange har han omsorg for menighetene, noe som medfører at han, i stedet for å besøke dem, begynner å skrive til dem. Og slik ble hans fangenskap til en velsignelse både for datidens og nåtidens menigheter.

Hovedbudskapet i Paulus' brev til efeserne er redning i Kristus og Guds tiders plan for menneskene. I Efeserne 01:10, kommer det klart frem at Guds rike, både det som er i himlene og det som er på jorden, skal utgjøre én enhet under Kristus. Det er også i brevet til efeserne (EFE 01:13) at vi for første gang får høre om dem som er satt segl på av Gud sammen med Kristus. (JOH 06:27 og ÅPB

07:04) Her får vi også forklart om Guds himmelske mysterium og forskjellen på det nye og det gamle mennesket.

EFE 01

Frikjøpt til Gud av Kristus

EFE 01:01-02. Hilsen fra Paulus

01 Fra Paulus, en Jesu Kristi apostel etter Guds vilje, til de hellige som er i Efesos og som tror på Kristus Jesus.

02 Nåde og fred til dere alle ved Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

EFE 01:03-09. Guds mysterium

03 Lovet være Herren Jesu Kristi Gud og Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse til det himmelske ved Kristus.

04 Følgelig utvalgte han oss før verdens grunnleggelse, for at vi skulle være hellige og lytefrie fremfor ham i kjærlighet.

05 Han forutbestemte at vi skulle ha sønnekåret sammen med Jesus Kristus hos seg selv og etter sin egen gode vilje.

06 Vi skal være til lovprisning for hans herlighet gjennom den nåden som han mottar oss med i kjærlighet.

07 Det er han som har gjenkjøpt oss med hans blod og gitt oss tilgivelse for våre onde gjerninger gjennom sin rike nåde.

08 Den lot han rikelig komme over oss med all sin visdom og innsikt.

09 Dette var for å gjøre sin viljes mysterium kjent etter sitt eget ønske og sin egen beslutning.

EFE 01:10. Himler og jord — én enhet under Kristus

10 Men det skal være en administrasjon, for når tiden går i oppfyllelse, skal han sammenfatte alt til ett under Kristus, både det som er i himlene og det som er på jorden.

EFE 01:11-14. De som er satt segl på

11 Gjennom ham har vi også fått en arv, den som vi ble forutbestemt til etter hans plan — den som han har utarbeidet helt etter sin egen vilje og hensikt.

12 Dette gjorde han for at vi skulle prise hans herlighet, vi som fra først av hadde satt vårt håp til Kristus.

13 Også dere, etter at dere hadde hørt sannhetens ord, det som er budskapet til deres redning, dere som også trodde på ham, ble satt segl på med Den hellige ånd, løftets ånd. jfr. ÅPB 07:04

14 Den er pantet på vår arv frem til gjensløsningen av hans kjøpte eiendom til pris for hans herlighet.

EFE 01:15-22. Ved Guds kraft

15 På grunn av dette har også jeg hørt om deres tro på Herren Jesus og deres kjærlighet til de hellige.

16 Og jeg slutter ikke å nevne dere i mine bønner.

17 Jeg ber til Herren Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, om at han må gi dere visdommens, åpenbaringsens og kunnskapens ånd.

18 Jeg ber om at deres øyne og forstand må bli opplyst så dere kan fatte hvilket håp og kall dere har fått, og hvor rik på herlighet deres arv vil bli blant de hellige.

19 Den er overveldende i storhet og kraft for dere som tror — den som virker gjennom hans mektige styrke.

20 Det var den han lot virke i Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i det himmelske.

21 Han satte ham over alle fyrster med fullmakt, kraft og herredømme over alle navn som kan nevnes både i denne tiden og i den kommende.

22 Han har lagt alt under hans føtter og gjort ham til overhode over alle.

23 Og i menigheten er hans legeme den overflod som fyller alt i alle.

EFE 02

Menighetens klippe

EFE 02:01-10. Av nåde blir dere reddet

01 Også dere var døde i deres ugjerninger og synd.

02 For tidligere levde dere etter denne verdens tidsånd, etter den ånd som er av luftens fyrste, den som nå virker i ulydighetens sønner.

03 Tidligere levde også dere etter kjøttets begjær. Dere fulgte kjøttets vilje og tanke. Av natur var dere vredens barn, slik også resten av oss var.

04 Men Gud er rik på barmhjertighet, og han elsker oss med stor kjærlighet.

05 Også dere som var døde i deres ugjerninger, blir gjort levende i Kristus, for ved hans nåde blir dere reddet.

06 Og han skal reise oss opp og sette oss i det himmelske sammen med Kristus Jesus.

07 Og i den tiden som kommer etter denne, skal han vise sin overveldende rike nåde og godhet mot oss gjennom Kristus Jesus.

08 For av nåde blir dere reddet gjennom troen.

Det er deres gave fra Gud.

09 Og det er fordi at gjennom gjerninger skal ikke noen kunne skryte av seg selv.

10 For vi er hans verk, skapt i Jesus Kristus for å gjøre de gode gjerninger som Gud har klargjort på forhånd at vi skal leve etter.

EFE 02:11-13. Uten håp og uten Gud

11 Derfor, husk at dere tidligere var

av folkeslagene i kjøttet. Dere ble kalt *de uomskårne* av dem som var under omskjærelsen; den i kjøttet som blir gjort med hender.

12 På den tiden stod dere utenfor Kristus. Dere var fremmedgjort fra Israels fellesskap, og fremmede for paktene og løftene. Dere hadde ikke noe håp, for dere var uten Gud.

13 Men fra nå av er dere i Jesus Kristus. Dere som tidligere var langt borte fra ham, er kommet nær ham gjennom Kristi blod.

EFE 02:14-18. Fred i Kristus

14 Han er vår fred og den som har gjort at de to er blitt til ett ved å bryte ned den skilleveggen* som stengte.

*loven

15 For han avvirket kjøttets fiendskap sammen med lovens bud og forskrifter og gjorde ved seg selv de to til ett som nye, fredsskapende mennesker.

16 Han forsonet begge med Gud til ett legeme da han på stauren* avvirket fiendskapet ved seg selv. *gr. stauros = staur

17 Han kom for å forkynne et budskap om fred for dem som var langt borte og for dem som var nær.

18 Og dermed har begge tilgang til én og samme ånd ved vår Far.

EFE 02:19-22. Guds bolig

19 Og derfor er dere ikke lenger fremmede og utlendinger, men medborgere sammen med de hellige som hører hjemme i Guds hus.

20 Dere er bygd på apostlenes og profetenes grunnmur der Jesus selv er hodesteinen.

21 Det er han som sammenfører hele bygget, og det reiser seg til en helligdom av hellige for HERREN.*

*JHVH

22 Slik blir også dere bygget opp i ett bosted sammen med Gud ved hans ånd.

EFE 03

Guds mysterium

EFE 03:01-07. Guds budskap

01 Og derfor er jeg, Paulus, en Jesu Kristi fange for dere av folkeslagene.

02 For dere har hørt om den formidlingsoppgaven som jeg ved Guds nåde er blitt gitt for dere.

03 Og gjennom en åpenbaring er jeg blitt kjent med det mysterium jeg før* kortfattet skrev til dere om. *EFE 01:03-09

04 Derfor, når dere leser dette, vil dere forstå hvilket kjennskap jeg har til Kristi mysterium.

05 Det ble ikke gjort kjent for tidligere slekter, men er nå blitt åpenbart for de hellige apostlene i profetenes ånd:

06 At de av folkeslagene er blitt medarvinger til det samme legemet, og at de har fått del i løftene gjennom budskapet om Kristus.

07 Det skjer ved at jeg som tjener etter Guds nåde er blitt gitt den gaven at jeg kan virke gjennom hans kraft.

EFE 03:08-12. Guds visdom

08 Selv om jeg er mindre enn den minste blant alle de hellige, ble den nåden gitt meg at jeg skulle forkynne budskapet om Kristi ufattelige rikdom blant folkeslagene.

09 Jeg skulle opplyse alle om dette mysteriet som i tider hadde vært skjult av Gud, han som har skapt alt gjennom Jesus Kristus.

10 Det var i den hensikt at Fyrsten med fullmakt fra det himmelske nå skulle gjøre Guds mangfoldige visdom kjent i menighetene.

11 Dette er den tiders plan som han skal fullføre gjennom Jesus Kristus, vår Herre.

12 For ved ham har vi fått tilgang til trygghet i vår tro på ham.

EFE 03:13-21. Gud skal æres i menigheten

13 Derfor ber jeg at dere ikke må bli motløse på grunn av mine lidelser for dere, for det er til min ære.

14 Av denne grunn bøyer jeg mine knær for Herren Jesu Kristi Far.

15 For fra ham har alle farsforhold i himlene og på jorden fått sitt navn.

16 Måtte han gi dere av sin herlighets rikdom og styrke dere med Den hellige ånds kraft i menneskets indre.

17 La Kristus bo i deres hjerter gjennom deres tro på ham for at dere skal bli rotfestet og grunnfestet i deres kjærlighet til ham.

18 Og måtte dere ha evne til å forstå, sammen med alle de hellige, hans bredde, lengde, dybde og høyde.

19 Og måtte dere kjenne Kristi kjærlighet til dere, den som overgår deres forstand og fyller dere alle med den overflod som er fra Gud.

20 For han er i stand til å gjøre så overmåte mye mer ved den kraft som virker i oss, enn alt det vi kan be om eller forestille oss.

21 Æren i menigheten tilhører ham gjennom Jesus Kristus i alle slekter i tid og tider — han som skal være i tider. Amen.

EFE 04

Én Gud og én Far

EFE 04:01-06. Én Herre, én tro, én dåp

01 Og jeg, en fange for Herren, formaner dere til å leve slik at dere blir verdige det kallet som dere er kalt til.

02 For dere må alle være ydmyke til sinns, milde, tålmodige og overbærende med hverandre i kjærlighet.

03 Strev etter å bevare åndens enhet i fellesskap og fred.

04 For det er ett legeme og én ånd, slik som dere også ble kalt til et første håp da dere ble kalt.

05 Og det er én Herre, én tro, og bare en dåp.

06 Og det er én Gud og én Far for alle, han som er over alle, blant alle og for alle.

EFE 04:07-16. Kristi legeme

07 Men til hver og en av oss er nåden blitt gitt etter det mål Jesu gave gis etter.

08 For det ble sagt: *'Da han steg opp i det høye, førte han fanger ut av fangenskapet og gav mennesker som gave.'*

SAL 68:19

09 At 'han steg opp,' hva annet kan det bety enn at han først må ha steget ned til lavereliggende områder, det som er jorden?

10 Og han som steg ned, er den samme som steg opp over alle himler for at alt skulle gå i oppfyllelse.

11 Så gav han noen som apostler, noen som profeter, noen som forkynnere og noen som gjeterer og lærere.

12 Det var for å utruste de hellige til den gjerningen og den tjenesten det er å bygge opp Kristi legeme.

13 Og slik skal det være til vi er kommet frem til enhet i troen, til rett kunnskap om Guds Sønn, til manns modenhet, til det mål av vekst og den overflod som er i Kristus.

14 Deretter skal vi ikke lenger være som barn og bli kastet frem og tilbake og hit og dit av enhver læres vind fra smarte og bedragerske mennesker og dermed bli ført på avveier.

15 Men i sann tale og kjærlighet skal vi på alle måter vokse opp til ham som er overhodet, og det er Kristus.

16 Det er han som sammenfører og holder hele legemet sammen slik at hvert

ledd blir tilføyd etter det mål av styrke som hver enkelt blir tildelt. Det skaper vekst slik at legemet kan bygge seg opp i kjærlighet.

EFE 04:17-21. Det gamle mennesket

17 Dette sier og vitner jeg om i Herren for at dere ikke lenger skal leve på samme måten som de andre av folkeslagene, for de går omkring med tomme sinn.

18 Deres fatteevne er formørket, og de er fremmedgjort fra et liv med Gud på grunn av deres uvitenhet og deres harde hjerter.

19 De er uten skamfølelse, og de har gitt seg over til utskielser som fører til all slags urenhet og grådighet.

20 Men slike kjenner ikke Kristus.

21 For selv om de har hørt om ham, har de ikke lært sannheten om Jesus.

EFE 04:22-32. Det nye mennesket

22 Men dere har lagt til side deres tidligere levemåte — det gamle mennesket som var fordervet med forførende begjær.

23 Dere har fornyet ånden i deres sinn.

24 Dere har ikledd dere det nye mennesket som er skapt etter Guds rettferdighet til sannhet og hellighet.

25 Derfor skal dere legge bort løgner og *'enhver av dere skal tale sant om deres neste,'* for dere skal være hverandres lemmer.

SAK 08:16

26 *'I deres harme, synd ikke!'* La ikke solen gå ned over deres vrede. SAL 04:05

27 Og gi heller ikke Djevelen fotfeste!

28 Den som stjeler, skal ikke lenger stjele, men heller være opptatt med å streve og arbeide for det som er godt. Da har dere noe å dele med dem som trenger det.

29 La ikke ett råttent ord komme ut av deres munn, men bare det som er nyttig til andres oppbyggelse og til nåde for dem som hører på.

30 Gjør ikke skam på Guds hellige ånd, den som dere har fått som forsegling frem til forløsningens dag.

31 La all bitterhet, sinne, vrede, bråk og bespottelse være langt borte fra dere, sammen med all ondskap.

32 Vær gode mot hverandre, vær ømhjertet og tilgi hverandre, for slik har også Gud ved Kristus tilgitt dere.

EFE 05

Lev rett i Kristus

EFE 05:01-07. Ha Gud som forbilde

01 Vær Guds etterfølgere, som hans kjære barn.

02 Lev i Kristi kjærlighet, for han har ved sin kjærlighet også overgitt seg selv som offergave og et velduftende slaktoffer til behag for Gud.

03 Og utukt og all slags urenhet eller grådighet må ikke engang nevnes blant dere, for slikt passer seg ikke blant helige.

04 Heller ikke må det finnes skamløshet, dumt prat og grove vitser blant dere, for det er ikke slikt som passer seg.

Be heller en takkebønn!

05 For dette skal dere vite: Ikke noen som driver utukt eller er uren, og heller ingen som er grådig, for han er en avgudsdyrker, skal ha noen arv i Guds og Kristi rike.

06 La ingen forføre dere med tomme ord, for på grunn av det kommer Guds vrede over ulydighetens sønner.

07 Derfor: Vær ikke delaktige sammen med dem.

EFE 05:08-14. Lysets barn

08 Før var dere i mørket. Men nå er

dere i Herrens lys. Lev da også som lysets barn.

09 For åndens frukt består av godhet, rettferdighet og sannhet.

10 Vurder hva som er til behag for Herren!

11 Bli ikke en del av mørkets ufruktbare gjerninger, men heller avslør dem.

12 Men det er en skam bare å tale om det som skjer i det skjulte.

13 For alt blir avslørt og åpenbart av lyset, og alt som blir åpenbart, er ved lyset.

14 Derfor har han sagt: *'Våkn opp, du som sover! Stå opp fra de døde.'*

La Kristus lyse opp for deg! JES 26:19

EFE 05:15-21. Takk Gud for alt

15 Vær da nøye med hvordan dere lever; ikke som uforstandige, men som kloke.

16 Bli frikjøpt fra denne tiden, for dagene blir onde.

17 Vær derfor ikke tåpelige, men forstå Guds vilje.

18 Drikk dere ikke fulle på vin slik at det fører til utskeielser. La dere heller bli fylt av ånden!

19 Tal til hverandre med salmer, lovsanger og åndelige oder. Og nynn melodier for HERREN* i deres hjerter.

*JHVH

20 Og takk alltid Gud, vår Far, for alt, i Herren Jesu Kristi navn.

21 Innordne dere under hverandre i gudsfrykt.

EFE 05:22-33. Kristus og menigheten, mannen og kvinnen

22 Kvinner, innordne dere under deres egne menn i Herren!

23 For mannen er kvinnens overhode, slik også Kristus er menighetens overhode og legemets Redningsmann.

24 Og slik menigheten innordner seg

under Kristus, slik skal også kvinnen innordne seg under sin egen mann i alt.

25 Og mannen skal elske sin kvinne slik også Kristus har elsket menigheten som han overgav seg selv for.

26 For den skal være helliget, rensset og vasket med ordet som vann.

27 Still dere selv frem for ham som en praktfull menighet uten at dere har flekker, rynker eller noe lignende, men som hellige og lytefrie.

28 På samme måte skylder mannen å elske sin kvinne som sitt eget legeme, for den som elsker sin kvinne, elsker også seg selv.

29 For ingen har noen gang hatet sitt eget kjøtt. Han nærer det og fostrer det slik også Herren gjør med menigheten.

30 For vi er lemmer på hans legeme [av kjøtt og bein.]

31 *'Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin kvinne, og de to skal være ett kjøtt'* 1MO 02:24

32 Dette er et stor mysterium, men jeg taler om Kristus og menigheten.

33 Men hver og én skal elske sin kvinne som seg selv, og kvinnen skal respektere sin mann.

EFE 06

Guds rustning

EFE 06:01-04. Oppdra deres barn i Jehovahs tukt

01 Barn, vær lydige mot deres foreldre i Herren, for det er riktig.

02 *'Sett pris på din far og din mor —'* Og dette er det første budet med et løfte:

03 *'— for da skal det gå dere vel, og dere skal leve lenge på jorden.'* 5MO 5:16

04 Fedre, frist ikke deres barn til vrede. Frist dem ikke til vrede, men oppdra dem i HERRENS* formaninger og tukt.

*JHVH

EFE 06:05-09. Slaver og herrer

05 Slaver, adlyd deres herrer i kjøttet med oppriktig skjelvende frykt i deres hjerter, som om det var for Kristus.

06 Dere skal ikke være øyentjenere for å gjøre mennesker til lags, men dere skal være som Kristi slaver som gjør Guds vilje med deres sjeler.

07 Vis godvilje når dere slaver, som om det var for HERREN* og ikke for mennesker. *JHVH

08 Dere skal vite at av det gode som dere gjør, skal dere få igjen for — som slave eller fri.

09 Og dere herrer skal gjøre det samme mot dem! Unngå trusler, for dere skal vite at også dere har en Herre, han som er i himlene, og av ham vil ingen bli forskjellsbehandlet!

EFE 06:10-20. Med Gud som rustning

10 Til slutt: Vær sterke i Herren ved hans kraft og styrke.

11 Ta på dere rustningen fra Gud for at dere skal kunne stå imot Djevelens virkemidler.

12 For vår brytekamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot fyrster, myndigheter og verdensherskere av denne tidens mørke, og mot den åndelige ondskap fra det himmelske.

13 Ta derfor imot rustningen fra Gud for at dere på den onde dagen skal kunne stå imot slik at når alt er gjennomført, vil dere bli stående.

14 Bli stående og bind opp om deres

hofter med sannheten, og ha på dere rettferdigheten som brynje.

15 Og deres føtter skal være skodd til forberedelse for fredens budskap.

16 Fremfor alt, bær troen som skjold, for at dere med den skal kunne slukke enhver brennende pil fra den onde.

17 Ta på dere deres redning som hjelm og ånden som sverd, for de er ord fra Gud.

18 Be til alle tider og la all bønn og påkallelse være av ånden. Vær våkne slik at dere selv alltid kan holde ut i påkallelse for de hellige.

19 Måtte ordene bli gitt meg når jeg åpner min munn slik at jeg frimodig kan gjøre kjent budskapets mysterium.

20 Det er det jeg er en tjener for, i lenker, ved at jeg frimodig må tale om det.

EFE 06:21-24. Til avskjed

21 For at dere skal vite hva min gjerning går ut på, skal Tykikus, en kjær bror i troen og en Herrens tjener, gjøre alt det kjent for dere.

22 Det er ham som jeg sender til dere for at dere selv skal ha kjennskap omkring dette, og for at han skal trøste deres hjerter.

23 Fred til brødrene, og kjærlighet i troen på Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

24 Nåde til alle, og kjærlighet ved Herren Jesus Kristus i uforgjengelighet. Amen.

13 Filippene

Paktens 52. bok, Paulus' brev til menighetene i Filippi, ble skrevet under Paulus' første fangenskap i Rom, i år 60. Paulus hadde grunnlagt kirken i Filippi sammen med Lukas, Silas og Timoteus, den første i Makedonia, mot slutten av sin andre misjonsreise. (GJE 16:06-12)

Det var egentlig Paulus' hensikt å dra til Bitynia nord i Asia, men han fikk et syn som gjorde at han i stedet valgte å dra til byen Filippi i Makedonia. (GJE 16:07-09)

Byen Filippi ble grunnlagt av kong Filip, far til Aleksander den store. På Paulus' tid var byen en koloni under Romerriket. (GJE 16:12)

Dette kom Paulus til gode da han ble kastet i fengsel uten rettergang, for han var en romersk borger.

Brevet til filippene er til *oppbyggelse og takk*.

Paulus presenterer her en noe forkortet utgave av det som er hovedinnholdet i budskapet om Kristus, hans nedverdiggelse, hans henrettelse, oppstandelse og opphøyelse.

FIL 01

Alt for budskapet

FIL 01:01-02. Hilsen

01 Paulus og Timoteus, Kristi Jesu slaver, hilser til alle de hellige i Jesus Kristus, de som er i Filippi, sammen med forstandere og menighetstjenere.

02 Nåde og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

FIL 01:03-11. Til Guds pris og ære

03 Jeg takker Gud for dere hver gang jeg blir minnet på dere.

04 Og alltid, i alle mine bønner, ber jeg for dere med glede.

05 Og jeg takker for deres fellesskap

med meg vedrørende budskapet fra første dag og frem til nå.

06 Jeg er overbevist om at han selv som har begynt sin gode gjerning med dere, vil fortsette med det frem til Jesu Kristi dag.

07 Følgelig er det rett av meg å tenke slik om dere, for dere er i mitt hjerte. For både når jeg er i lenker, og når jeg forsvarer og bekrefter budskapet, er dere med meg. Derfor skal dere alle ta del i nåden sammen med meg.

08 Gud er mitt vitne på hvor inderlig jeg lengter etter dere, med Jesu Kristi hjertelag.

09 Dette ber jeg om: At dere må være rik på kjærlighet, og at dere i økende grad har korrekt kunnskap og en fullgod dømmekraft.

10 Da vil dere skjelne hva som er av verdi, og dere vil være rene og lytefrie frem til Kristi dag.

11 Og dere skal være fulle av rettferdighetens frukter, dere som er av Jesus Kristus, til Guds ære og pris.

FIL 01:12-17. Paulus i lenker

12 Men dere skal vite, brødre, at det som har skjedd med meg, ble heller til fordel for budskapet.

13 For det at jeg var i lenker for Kristus, ble på den måten kjent for hele Pretorianergarden* og for alle de andre.

*keiserens garde

14 Da mange av brødrene i Herren var blitt innforstått med at jeg var i lenker, fikk de enda større mot og talte ordet uten frykt.

15 Det er sant at noen av dem forkynner om Kristus basert på misunnelse og stridsløst, men noen gjør det også med god vilje.

16 Noen forkynner virkelig om Jesus for at det skal bli åpen strid om ham, og

de tror at de dermed føyer trengsler til mine lenker.

17 De er uten kjærlighet, for de vet at jeg er utvalgt til å forsvare budskapet.

FIL 01:18-26. På liv og død

18 Hva så? Uansett på hvilken måte de forkynner Kristus, enten det er med baktanker eller i sannhet, så gleder jeg meg likevel over det.

19 Jeg vet at dette fører til min redning, for ved deres bønner har jeg tilgang til Jesu Kristi ånd.

20 Og dermed forventer jeg og håper på at ingen skal bli gjort til skamme, men at jeg, som alltid, også nå skal opphøye Kristus med mitt legeme — enten jeg er levende eller død.

21 For meg er det å leve for Kristus, selv om det skulle føre til døden, en gevinst.

22 Men hvis det å leve i kjøttet, gir større frukt av mitt arbeid, vet jeg ikke hva jeg skal velge.

23 Jeg blir dradd mot begge to, men jeg ønsker å dra bort herfra til Kristus. Det vil være det aller beste for meg.

24 Men at jeg blir værende i kjøttet, er til nytte for dere.

25 Og selv om jeg er overbevist om dette, vet jeg at jeg skal bli værende her sammen med dere alle til fremgang og glede for dere i troen.

26 Da vil deres glede i Kristus bli rikere gjennom mitt nærvær hos dere.

FIL 01:27-30. Vær Kristi budskap verdig

27 Bare la deres livsførsel være budskapet om Kristus verdig! For enten jeg kommer og besøker dere eller er fraværende, men hører om dere, skal dere stå fast i én ånd og som én sjel i kampen for troen på budskapet.

28 Og ingen av dere må bli skremt av

dem som er deres motstandere, for de vil at dere skal bli ødelagt. Men dere skal bli reddet — og det av Gud!

29 For det er gitt dere ved Kristus at dere ikke bare skal tro på ham, men også lide for ham.

30 Kjemp derfor den samme kampen som dere har sett — og nå hører — at jeg kjemper.

FIL 02

Vær verdens lys

FIL 02:01-04. Gjør ingenting ut fra egen nytte

01 Hvis det da er slik at dere finner trøst i Kristus, og hvis det er slik at dere finner oppmuntring i kjærligheten, og hvis det er slik at dere har et fellesskap i ånden, og hvis det er slik at dere finner ømhet i medlidenhet, så gjør min glede fullstendig.

02 Ha det samme sinnelaget, ha den samme kjærligheten, vær ett i sjel og vær ett i tankemåte.

03 Gjør ingenting som fører til splitelse eller til forfengeligheit, men vær ydmyke og ta hensyn til hverandre uten å sette dere selv høyt.

04 Ingen av dere må bare være opptatt av seg selv, men også av alle andre.

FIL 02:05-11. Navnet som står over alle navn*

*gjerning

05 Dere bør ha det samme sinnelaget som også Kristus Jesus har.

06 For han som var av Guds natur, tenkte ikke på at han skulle tilrøve seg det å være lik Gud.

07 Han tillot at han selv ble gjort liten, han tok på seg en slaves natur og han ble lik et menneske.

08 For han hadde et menneskes utseende, han gjorde seg selv liten og ble lydlig til døden — til døden på en staur!*

*gr. stauros = staur

09 Og derfor har også Gud opphøyet ham og gitt ham et navn som er over alle navn.*

*gjerning

10 For Jesu navn* skal hvert kne bøye seg, både de som er i himlene og de som er på jorden, og de som er under jorden.

*gjerning

11 Og hver tunge skal måtte erkjenne at Jesus Kristus er Herren — til Guds, vår Fars, ære.

FIL 02:12-18. Livets ord og verdens lys

12 Derfor, kjære, vær alltid lydige — ikke bare under mitt nærvær, men enda mer når jeg er borte fra dere.

Arbeid på deres redning med frykt og skjelven.

13 For det er Gud som skal virke i dere, og det er også hans vilje som virker til deres gode gjerninger.

14 Gjør all deres gjerning uten klager og motsigelser.

15 Vær ulastelige og uskyldige som Guds barn, og vær lytefrie blant denne vrang og fordervede slekten, for da vil dere bli som skinnende lys for verden.

16 Hold fast på livets ord, så kan dere på Kristi dag skryte av at dere ikke har løpt forgjeves, og heller ikke strevd forgjeves.

17 Ja, om jeg skulle utøse mitt blod på alteret under min tjeneste for deres tro, så skal jeg glede meg og juble sammen med dere alle.

18 Da skal også dere glede dere og juble sammen med meg.

FIL 02:19-24. Om Timoteus

19 Jeg håper ved Herren Kristus at jeg snart skal få sendt Timoteus til dere, for at også jeg skal ha noe å glede meg over når jeg får vite hvordan dere har det.

20 Jeg har ingen andre likesinnede

enn ham som har naturlig omsorg for hvordan dere har det.

21 For alle søker sitt eget, og ikke det som er av Jesus Kristus.

22 Jeg kjenner prøvelsene hans som barn og far, for vi har begge slavet for budskapet.

23 Derfor håper jeg å få sendt ham av sted til dere så snart jeg får full oversikt over hvordan det vil gå med meg.

24 Men jeg har den tillit til Herren at også jeg snart får komme til dere.

FIL 02:25-30. Om Epafroditus

25 Jeg mener at det er nødvendig å sende Epafroditus, en bror, medarbeider og medsoldat, tilbake til dere; ham som dere sendte til meg for at han skulle ta seg av meg.

26 Han lengter etter dere alle sammen, og han ble nedtrykt fordi dere fikk høre at han hadde vært syk.

27 For han var virkelig syk, nesten til døden! Men Gud viste ham barmhjertighet, og ikke bare ham, men også meg, for at jeg ikke skulle ha sorg.

28 Derfor sender jeg ham til dere tidligere enn jeg hadde tenkt, for at dere skal se ham igjen og glede dere, og slik at jeg kan bli mindre engstelig.

29 Så ta imot ham i Herren med all glede, for slike som ham skal ha stor ære.

30 På grunn av sitt arbeid for Kristus var han nær døden fordi han ikke tok godt nok vare på sin sjel da han forsynte meg med det dere ikke kunne tilby meg under min tjeneste hos dere.

FIL 03

Alt for Kristus

FIL 03:01-11. Med Kristus til livet

01 Til slutt, brødre, gled dere i Herren.

Jeg skriver dette selv, og det er skikkelig strevsomt, men det er tryggest slik.

02 Se opp for hundene! Se opp for onde arbeidere! Se opp for avskjærerne!

03 For det er vi som har omskjærelsen — vi som tjener Gud i ånden. Vi kan skryte av oss selv i Kristus, for vi setter ikke vår lit til kjøttet.

04 Likevel kunne også jeg hatt min tillit til kjøttet. For hvis så er at noen setter sin lit til kjøttet, kan jeg det enda mer.

05 Jeg ble omskåret på den åttende dagen, er en Israels etterkommer av Benjamin stamme, hebraisk blant hebreere og en fariseer etter loven.

06 Med iver forfulgte jeg menigheten, og etter den rettferdigheten som er av loven, var jeg uklanderlig.

07 Det som var en gevinst for meg, regnet jeg som tap for Kristus.

08 Men utvilsomt regner jeg alt som tap sammenlignet med den høyverdige kunnskapen jeg nå har fra Jesus Kristus, min Herre. På grunn av ham har jeg tapt alt, men det regner jeg som søppel sammenlignet med den gevinsten jeg fikk i Kristus fra da han fant meg.

09 Jeg hadde da min egen rettferdighet, den som er av loven, og ikke den som er av troen på Kristus; den rettferdighet som er fra Gud ved tro.

10 Jeg kjenner hans oppstandelseskraft, fellesskapet med hans lidelser og en død som har likhet med hans.

11 Og på samme måte som han, skal også jeg nå frem til en gjenoppstandelse fra de døde.

FIL 03:12-16. Seiersprisen

12 Det er ikke slik at jeg allerede har oppnådd alt dette, eller allerede er fullkommengjort. Men jeg jager etter å få gripe det, slik også Kristus har grepet tak i meg.

13 Brødre, jeg tenker ikke slik at jeg

allerede har grepet tak i det. Men ett gjør jeg:

Jeg glemmer det som er bak meg og strekker meg etter det som er foran meg.

14 Jeg jager mot målet, mot den seiersprisen i det høye som Gud har kalt meg til gjennom Kristus Jesus.

15 Derfor må alle som vil bli fullkommengjort, ha den samme forståelsen. Og skulle så være at noen av dere tenker annerledes, skal Gud åpenbare også det for dere.

16 Men ut fra det vi allerede har oppnådd, må vi leve etter den samme rettesnor og med det samme sinnelag.

FIL 03:17-21. Et himmelsk medborgerskap

17 Brødre, vær mine etterfølgere, og pass på at dere lever slik også jeg har for vane.

18 For det er mange som lever — og det har jeg sagt mange ganger, og jeg sier det nå igjen med tårer — som fiender av Jesu staur.*

*gr. stauros = staur

19 Ved avslutningen vil de bli utslettet! Deres gud er deres mage! Deres ære er deres skam — og de er bare opptatt av det jordiske.

20 Men vi skal få et medborgerskap i himlene, og derfra venter vi på vår Redningsmann, vår Herre Jesus Kristus.

21 Da skal han forvandle vårt forgjengelige legeme til det samme herlighetslegemet som sitt eget ved den kraft som vil gjøre ham i stand til å innordne alt under seg selv.

FIL 04

Legg alt frem i bønn

FIL 04:01-07. Guds fred

01 Derfor, brødre, dere som jeg har kjær og lengter etter, dere er min glede og min seierskrans. Stå da fast i Herren, dere kjære.

02 Jeg formaner Evodia og jeg formaner Synteke om å ha det samme sinnelag i Herren

03 Jeg ber også dere, mine trofaste medarbeidere under åket, om å hjelpe dem som har strevd for budskapet sammen med Klemes, og også resten av de medarbeiderne som har sine navn i livets skriftrull:

04 Gled dere alltid i Herren.

Igjen sier jeg: Gled dere!

05 For deres mildhet er kjent for alle mennesker. Herren er nær.

06 Vær ikke engstelig for noe, men legg frem deres bønner, anmodninger og takksigelser.

Deres behov er kjent av Gud.

07 La den Guds fred som overgår all forstand, bevare deres hjerter og deres sinn i Jesus Kristus.

FIL 04:08-09. Ha Paulus som forbilde

08 Så, brødre, tenk på hva som er sant og sømmelig, hva som er rettferdig og rent, hva som er elskverdig og respektabelt — og hvis noe er høyverdig, og hvis noe er prisverdig, så tenk på dette:

09 Det som dere har lært, mottatt, hørt og sett fra meg, skal dere også gjøre! Da vil fredens Gud være med dere.

FIL 04:10-14. I overflod og i nød

10 Jeg gleder meg stort og dypt i Herren for at den omsorgen som dere har hatt for meg tidligere, har blomstret opp igjen. Også før hadde dere omsorg for meg, men uten at dere fikk anledning til å gjøre noe med det.

11 Jeg sier ikke dette fordi jeg mangler noe, for jeg har lært at jeg skal være fornøyd med det jeg har.

12 Jeg vet også hva det vil si å være nedverdiget, og hva det vil si å ha i overflod.

Jeg har lært hva det vil si å være mett og vet hva det vil si å være sulten; både å ha i overflod og å lide nød.

13 Jeg har styrke til alt i Kristus, for det er han som styrker meg.

14 Likevel gjør dere rett i å dele med meg i mine trengsler.

FIL 04:15-20. Paulus takker for gaven

15 Dere filippere vet også at i budskapets begynnelse, da jeg dro fra Makedonia, hadde jeg ikke fellesskap med noen menighet angående ordet. Det var bare å gi og ta.

16 Også til Tessalonika sendte dere både den ene og den andre gangen det jeg trengte.

17 Det er ikke slik at jeg forventer gaver, men jeg forventer den frukten som så rikelig skal bli godskrevet dere ifølge ordet.

18 Og jeg har fått en overflod av alt, for jeg har fått forsyninger fra Epafroditos — en god duft, et godt mottakelig offer til Guds behag.

19 Og Gud fyller alle deres behov ved den rikdom og herlighet som er i Kristus Jesus.

20 Herligheten skal tilhøre Gud, vår Far, i tid og tider! Amen.

FIL 04:21-23. Til avskjed

21 Alle de hellige i Kristus Jesus hilser dere. Også brødrene hilser dere.

22 Alle de hellige hilser dere, særlig de som tilhører keiserens hus.

23 Herren Jesu Kristi nåde være med dere alle! Amen.

14 Kolosserne

Brevet til kolosserne er Paktens 53. bok, og Paulus' 9. skriv. Også dette skrevet ble skrevet under Paulus' første fangenskap i Rom, ca. år 62. Paulus hadde ikke selv startet denne menigheten. (KOL 02:01)

Menigheten i Kolosse ble sannsynligvis opprettet av Paulus' nære venn og medarbeider Epafras. (KOL 04:12)

Samtidig med brevet til menigheten i Kolosse skrev Paulus også brevet til Filemon, og de to som overbar disse to brevene samtidig, var Paulus' medarbeider Trykikus sammen med slaven Onesimus, den nyttige, som Paulus sendte tilbake til hans rettmessige eier, Filemon. (Se brevet til Filemon.)

Kolosse ligger et stykke øst for kystbyen Efesos i provinsen Asia.

Hovedbudskapet i Paulus' brev til kolosserne er redning i Kristus og Kristi opphøyde stilling som et avbilde av Gud den allmektige. Det stod ofte strid om Paulus' forkynnelse, og Kolosse var ingen unntakelse. Det må sees på bakgrunn av den forkynnelsen som jødene fortsatte med, ikke basert på Kristus, men etter Moses' lov.

KOL 01

Den førstefødte av skapningen

KOL 01:01-02. Hilsener

01 Fra Paulus, en Jesu Kristi apostel etter Guds vilje, og fra Timoteus, vår bror.

02 Til de hellige og trofaste brødrene i Kristus fra Kolosse: Nåde og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

KOL 01:03-08. Budskapets frukt

03 Vi takker alltid Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus, for dere når vi ber.

04 For vi har hørt om deres tro på

Kristus Jesus og den kjærligheten dere har til alle de hellige.

05 Et håp er gjort klart for dere i himlene gjennom det sannhetens ord som dere tidligere har hørt om i budskapet og som nå er kommet til dere.

06 Det har båret frukter og har spredd seg utover fra den dagen dere hørte om det da dere i sannhet fikk kunnskapen om Guds nåde.

07 Det har dere lært av Epafras, vår kjære medslave og en trofast tjener for Kristus.

08 Det var han som fortalte oss om deres kjærlighet, den som er av ånden.

KOL 01:09-12. De helliges arv

09 Det er på grunn av dette at vi, helt fra den dagen vi hørte om det, ikke har sluttet å be for dere. Vi ber om at dere fullt ut må få korrekt kunnskap om hans vilje med full visdom og forståelse av det åndelige.

10 Lev som verdige for HERREN* til fullt behag for ham. Bær frukter til alle gode gjerninger som øker den korrekte kunnskapen om Gud. *JHVH

11 Måtte dere bli styrket i kraften av hans herlighet og styrke — med all den utholdenhet og tålmodighet som er av ånden.

12 Og takk deres Far, han som har gjort det mulig at dere skal få del i arven blant de hellige, de som er i hans lys.

KOL 01:13-20. Bildet av den usynlige Gud

13 Han har befridd oss fra mørkets makter, og han skal føre oss frem til sitt rike ved sin Sønnens kjærlighet.

14 I ham har vi gjenløsningen ved hans blod og tilgivelse for våre synder.

15 Han* er et avbilde av den usynlige Gud og den førstefødte av hele skaperverket. *Kristus, jfr. ÅPB 03:14

16 For ved ham er alt blitt skapt, både himlene og jorden, både det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer, fyrster eller myndigheter.

Alt er skapt ved ham.

17 Han ble til før alt annet, og alt eksisterer gjennom ham.

18 Og han er legemets, menighetens, overhode. Han er begynnelsen, den førstefødte av alle døde, og han er opphøyet over alle.

19 For det behaget ham* at alt som var av ham,* skulle bo i ham.**

*Gud **Kristus

20 Han* skal gi fred gjennom hans** blod på stauren,*** og han* skal forsones alle med seg selv* gjennom ham** — enten det er på jorden eller i himlene.

*Gud **Kristus, ***gr. stauros = staur

KOL 01:21-23. Forsonet med Gud

21 En gang var dere fremmede. Dere var fiender fordi dere utførte deres onde gjerninger.

Men nå er dere forsonet med ham.

22 Og nå har han forsonet seg med dere gjennom Kristi legemes død i kjøttet, for at dere skal bli fremstilt som hellege, lytefrie og skyldfrie fremfor ham.

23 Derfor, bli værende i troen, grunnfestet og fast bestemt uten at dere fjerner dere fra håpets budskap, det som skal bli forkynt for hele skapningen og som jeg, Paulus, er blitt en tjener for.

KOL 01:24-29. Det himmelske mysterium

24 Nå gleder jeg meg over mine lidelser for dere, for jeg får oppfylt det jeg mangler gjennom Kristi legeme i kjøttet, det som er menigheten.

25 Det er den jeg er blitt en tjener for etter den forvaltning som Gud gav meg for å fullføre Guds ord.

26 Deri ligger også det mysteriet som

i tider har vært skjult for slektene, men som nå er åpenbart for de hellige.

27 For Gud har villet gjøre det kjent hvor rik på herlighet dette mysteriet er for dem fra folkeslagene som håper på Kristi herlighet.

28 Det er om det vi forkynner. Vi advarer alle disse menneskene, og vi underviser alle disse menneskene, med all vår visdom for å fremstille disse menneskene som fullkommengjort for Kristus Jesus.

29 Det er også det jeg strever for. Og jeg kjemper med den energi som virker i meg gjennom hans kraft.

KOL 02

Kristi fullkommenhet

KOL 02:01-05. Guds mysterium

01 Jeg vil at dere skal vite hvordan jeg har kjempet både for dere og for dem i Laodikea som ikke har sett mitt ansikt i kjøttet.

02 Og jeg vil at dere skal bli trøstet i hjertet og forenet i kjærligheten, for at dere skal ha full rikdom, overbevisning, forstand og en rett kunnskap om Guds, Kristi Fars, mysterium.

03 Det er han som skjuler alle skatter, all visdom og all kunnskap.

04 Dette sier jeg til dere for at ikke noen skal forføre dere med forlokkende tale.

05 For selv om jeg er borte fra dere i kjøttet, er jeg likevel sammen med dere i ånden.

Og jeg gleder meg over å se hvor ordentlige dere er, og hvor fast deres tro på Kristus er blitt.

KOL 02:06-12. Døpt til Kristus

06 Fordi dere har tatt imot Kristus Jesus som deres Herre, skal dere også leve med ham.

07 Vær derfor rotfaste og bli oppbyg-

get i ham. Stå fast i den troen dere er blitt opplært i, og vær full av takknemlighet for det.

08 Se til at ingen forfører dere med tomt filosofisk bedrag etter menneskers tradisjoner, slike som er basert på denne verdens prinsipper, men som ikke er fra Kristus.

09 For i ham er alt som fullt og helt er guddommelig, til stede legemlig.

10 Vær fulle av ham som er overhodet for alle fyrster og myndigheter.

11 Til ham ble dere også omskåret, ikke med den omskjærelsen som er gjort av menneskehender, men gjennom å avlegge og forkaste deres syndige legeme i kjøttet for å bli omskåret til Kristus.

12 Dere ble begravd med ham i dåpen.

Da skal dere også bli oppreist med ham ved den troen som virker i dere — at Gud reiste ham opp fra de døde.

KOL 02:13-15. Kristi triumf

13 Dere var døde i deres ugjerninger og deres uomskårne kjøtt, men han vil levendegjøre dere sammen med ham* ved at han har tilgitt dere deres ugjerninger. *Kristus

14 Han strøk ut håndskriftet med budene, det som var mot oss.

Han tok det bort og naglet det til stauren.* *gr. stauros = staur

15 Han avvæpnet fyrster og myndigheter og satte dem i vanry ved at han så åpenbart triumferte over dem.

KOL 02:16-17. Døm ikke for mat eller sabbater

16 La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller angående helligdager eller månedager eller sabbater.

17 For dette er bare skygger av den kommende virkeligheten gjennom legemet, som er ved Kristus.

KOL 02:18-19. Veksten er fra Gud

18 La ikke seiersprisen bli frarøvet dere av slike som har behag i falsk ydmykhet og tilbedelse av budbringere. De er slike som utdyper det de ikke vet. De er uten forstand, og de er hovmodige til sinns.

19 De har mistet kontakt med Overhodet.

For ved ham blir hele legemet sammenføyd med sener og får sin næring.

Det blir holdt sammen og vokser med den veksten som er fra Gud.

KOL 02:20-23. Menneskers bud

20 Derfor, hvis dere har dødd med Kristus fra verdens prinsipper, hvordan kan dere da underlegge dere slike regler som:

21 'Ikke ta på!

Ikke smak på!

Ikke rør!'

22 For alt dette blir ødelagt ved bruk, for det er bud etter menneskers lære.

23 Slikt har sikkert ord på seg for å være visdom, men er bare påtatt tilbedelse og selvpålagt ydmykhet som neglisjerer legemet uten å ha noen verdi til å mette kjøttet.

KOL 03

Kristi slaver

KOL 03:01-04. Et liv med Gud

01 Hvis så er at dere skal bli oppreist sammen med Kristus, så søk mot det høye der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

02 La deres tanker være opptatt av det som er i det høye, og ikke det som er på jorden.

03 For etter at dere har dødd, er deres liv skjult i Kristus sammen med Gud.

04 Når Kristus blir åpenbart, han som er deres liv, da skal også dere bli åpenbart sammen med ham i hans herlighet.

KOL 03:05-11. Kjøttets gjerninger

05 La derfor deres lemmer være døde for det som er på jorden: Hor, urenhet, onde lyster, begjær og griskhet, for slikt er avgudsdyrkelse.

06 Derfor skal Guds vrede komme over ulydighetens sønner.

07 Slik handlet også dere tidligere, og slik levde dere.

08 Men fra nå av må dere legge av dere all vrede, sinne, ondskap og blasfemi. Og la ingen skitten tale komme ut fra deres munn.

09 Dere skal ikke lyve for hverandre, for dere har lagt bort det gamle mennesket og dets gjerninger.

10 Dere skal ta på dere det nye, det som gjennom korrekt kunnskap blir fornyet til et bilde av Skaperen.

11 Her er det verken greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbarer, skyter, slave eller fri, for Kristus er alt i alle!

KOL 03:12-14. Over alt står kjærligheten

12 Ta på dere det som er av Gud, dere som er utvalgt, helliget og elsket.

Ha medfølelse, barmhjertighet, godhet, ydmykhet, mildhet og tålmodighet.

13 Vær overbærende med hverandre og tilgi hverandre de uoverensstemmelser dere måtte ha i forhold til noen — slik HERREN* også har gjort med dere.

*JHVH

14 Men over alt dette står kjærligheten, for det er den som holder dere sammen frem til fullkommengjørelsen.

KOL 03:15-17. Gjør alt i Jesu Kristus

15 La Guds fred styre deres hjerter, for ved den ble dere også kalt til ett lege-me. Og vær takknemlige!

16 La Kristi ord bo rikelig i dere med all visdom og lære, og forman hverandre

med salmer, sanger og åndelige oder ved den nåden dere har fått i deres hjerter fra HERREN.*

*JHVH

17 Alt det dere gjør, i ord og gjerning, så gjør det i Jesu Kristi navn, og takk Gud, vår Far, ved ham.

KOL 03:18-19. Kvinner og menn

18 Kvinner, innordne dere under deres menn, slik det er passende i Herren.

19 Menn, elsk deres kvinner, og vær ikke strenge mot dem.

KOL 03:20-21. Barn og fedre

20 Barn, vær lydige mot deres foreldre i alt, for det er til behag for HERREN.*

*JHVH

21 Fedre, oppmuntre deres barn for at de ikke skal bli mismodige.

KOL 03:22-25. Slaver og herrer

22 Slaver, adlyd deres herrer i kjøttet i alt; ikke som en øyentjeneste for å gjøre dem til lags, men av et oppriktig hjerte og med frykt for Gud.

23 Alt det som dere gjør, skal dere gjennomføre ved deres sjel, som om det var for HERREN,* og ikke for mennesker.

*JHVH

24 Dere vet at dere skal bli belønnet med en arv fra HERREN.* For dere er slaver for Herren Kristus.

*JHVH

25 Den som gjør urett, får urett igjen for sin urett. Det blir ingen forskjellsbehandling.

26 Og dere herrer, gi deres slaver det som er rett og rettferdig, for dere skal vite at også dere har en Herre i himlene.

KOL 04**Til avskjed****KOL 04:01-05. Formaninger til menigheten**

01 Hold fast ved bønnen, vær våkne og ha selv takknemlighet.

02 Be også for meg, at Gud skal åpne en dør for ordet så jeg kan tale om Kristi

mysterium. Det er også derfor jeg er bundet.

03 La meg åpenbare det slik jeg bør tale.

04 Oppfør dere med visdom blant dem som er utenforstående. Kjøp dere tid.

05 La deres tale være av nåde, og krydret med salt, for at dere skal vite hvordan dere bør svare hver enkelt.

KOL 04:06-14. Til avskjed

06 Alt i forbindelse med meg skal Tykikus gjøre kjent for dere

Han er en kjær bror i troen; en tjener og en medslave for Kristus.

07 Jeg har sendt ham for at han selv skal lære dere å kjenne, slik at han dermed kan trøste deres hjerter.

08 Onesimus, en kjær bror i troen, er sammen med ham. Og han skal gjøre kjent for dere alle hvordan det er på dette stedet.

09 Aristarkus, min medfange, hilser dere sammen med Markus, Barnabas' søskenbarn, ham som dere har fått bud om at han skal komme. Ta vel imot ham.

10 Også Jesus, han som blir kalt Justus, hilser dere.

Han er den eneste omskårne som ar-

beider sammen med meg om Guds rike. Han har vært til stor trøst for meg.

11 Epafras, en Kristi slave, hilser dere. Han strever alltid for dere i bønn, og han står frem som fullmoden for å fullføre hele Guds vilje.

12 Jeg kan vitne om at han har stor iver for dere, og også for dem fra Laodikea og Hierapolis.

13 Lukas, vår kjære doktor, og Demas, hilser dere.

14 Hils fra meg til brødrene i Laodikea, og til Nymfa og menigheten i hennes hus.

KOL 04:15-16. Les det opp i menigheten i Laodikea

15 Etter at dette skrivet er blitt lest opp hos dere, sørg da for at det også blir opplest i laodikeernes menighet. Og les også opp hos dere det som kommer fra Laodikea.

16 Si også til Arkippus: 'Se til at du fullfører den tjenesten du har mottatt i Herren!'

KOL 04:17. Med Paulus' egen hånd

17 Denne hilsenen er med min, Paulus' hånd. — Husk at jeg er i lenker!

Nåde være med dere. Amen.

15 Filemon

Brevet til Filemon er Paktens 54. bok og Paulus' 10. skriv. Paulus skrev det under sitt fangenskap i Rom i år 62 samtidig som han skrev brevet til kolosserne, for også dette skrivet skulle til Kolosse levert av Tykikys, som igjen førte slaven Onesimus tilbake til sin rettmessige eier, Filemon.

Onesimus må etter all sannsynlighet ha benyttet anledningen til å rømme fra sin eier i forbindelse med opprettelsen av menigheten der, for han ble en verdifull hjelper for Paulus.

Paulus sender dette skrivet direkte til Filemon, en medarbeider.

Og dette er et personlig skriv der Paulus til slutt viser at han har håp om å få komme og besøke ham. (FLM 01:22)

Brevet til Filemon er Paktens tredje korteste skriv og består bare av ett eneste kapittel. Bare 2JO og 3JO er kortere enn dette.

Dette korte skrivet til Filemon omtaler ingen av Paktens grunnsannheter, men bare det praktiske som har med tilbakesendelsen av Filemons slave Onesimus å gjøre.

Det kan være av interesse å merke seg Paulus' nøkterne holdning til slaveri og en slaves plikt til lydighet under sin jordiske herre. Det skulle være helt unødvendig å komme med en oversikt over innholdet i skrivet til Filemon, men den tas med på grunn av helheten — det å ha en total oversikt.

FLM 01

Et personlig skriv

FLM 01:01-03. Hilsen

01 En hilsen fra Paulus, en fange for Jesus Kristus, og fra Timoteus, til Filemon som er vår kjære medarbeider.

02 Vi hilser også til vår kjære Appia, og til Arkippus, en medsoldat, og til menigheten i hans hus.

03 Nåde og fred fra Gud, vår Far, og fra Herren Jesus Kristus.

FLM 01:04-07. I kjærlighet og tro

04 Jeg takker alltid Gud for deg og nevner deg alltid i mine bønner.

05 For jeg hører om den kjærlighet og tro som du har til Herren Jesus og alle de hellige.

06 Måtte vårt fellesskap og din tro føre til virksom og korrekt kunnskap og til alt det gode som er av Kristus Jesus.

07 Vi får stor nåde og trøst gjennom din kjærlighet, for din godhet for de hellige fornyer oss, vår bror.

FLM 01:08-16. Paulus' barn Onesimus

08 Derfor kunne jeg med stor frimodighet i Kristus ha befalt deg å gjøre din plikt.

09 Men på grunnlag av vår kjærlighet til hverandre, vil jeg heller formane deg til å være lik meg, Paulus, en gammel mann som nå også er en fange for Jesus Kristus.

10 Derfor jeg ber deg på vegne av mitt barn Onesimus som jeg fikk etter at jeg var i lenker.

11 Tidligere var han unyttig, men nå er han blitt til nytte for meg.

12 Men jeg sender ham tilbake til deg, ham som jeg tok imot av min godhet.

13 Jeg skulle gjerne beholdt ham for tjenestens skyld og for det budskapet jeg er i lenker for.

14 Men uten ditt samtykke ville jeg ikke gjøre noe, fordi det gode fra deg skal ikke være påtvunget, men av frivillighet.

15 Muligens vil det at han har vært

borte fra deg en tid, medføre at han vender tilbake til deg for godt.

16 Da skal han ikke lenger være en slave, men mer enn en slave — en kjær bror. Og det ikke bare for meg, men i enda større grad for deg, både i kjøttet og i Herren.

FLM 01:17-22. Jeg skal betale deg tilbake

17 Derfor, hvis du vil ha et fellesskap med meg, så ta imot ham som om han var meg.

18 Og hvis han har gjort noe galt mot deg eller skylder deg noe, så gjør meg skyldig for hans gjeld.

19 Jeg, Paulus, skriver dette for min egen hånd.

Jeg skal betale deg tilbake — for ikke

å nevne at du til og med skylder meg deg selv.

20 Ja, bror, la meg glede meg med deg i Herren! Forny mitt indre i Herren.

21 Jeg har tillit til at du adlyder meg i det jeg skriver til deg, for jeg vet at du vil gjøre i overkant av det jeg sier.

22 Forresten — gjør klar gjesteværelset til meg. For jeg håper at jeg gjennom deres bønner får den gleden det er å være hos dere.

FLM 01:23-25. Hilsener

23 Jeg hilser fra Epafra, en medfange i Kristus Jesus.

24 Og fra Markus, Aristarkus og Demas, mine medarbeidere.

25 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med deres ånd! Amen.

16 Hebreerne

Det går nå mot slutten av Paulus' første fangenskap i Rom og han har skrevet sitt siste brev til folkeslagenes menigheter. Det er da han bestemmer seg for også å skrive et brev til jødene, hebreerne. Noen hevder at dette brevet ikke er skrevet av Paulus, fordi han selv ikke direkte presenterer seg som brevets forfatter.

Han viser likevel med stor glede til Timoteus som nå er løslatt fra sitt fangenskap. (HEB 13:23)

Det kan være mange grunner til at Paulus ikke presenterer seg selv som brevets forfatter, bl.a. jødernes forfølgelser av ham. Det kan likevel herske liten tvil om hvem som har skrevet dette brevet, fordi det også inneholder mange opplysninger som går på den jødiske tradisjon og loven, noe som klart definerer Paulus' bakgrunn som fariseer.

Brevet til hebreerne antas derfor å være skrevet i Rom rundt år 62, mens han ennå satt i fangenskap, og distribuert til menighetene rundt om i Jerusalem og Judea. Det blir regnet som et av Paulus' hovedbrev.

Etter dette skriver Paulus bare tre brev til, alle til sine to venner og medarbeidere, ett til Titus og to til Timoteus, muligens fra et sted i Makedonia, før han igjen blir fengslet og til slutt henrettet under keiser Nero.

Som nevnt er brevet til hebreerne vinklet med utgangspunkt i jødernes tradisjon. Dermed blir hebreerbrevet en parallell til Matteus' fremstilling av budskapet om Jesus som Messias, Guds salvede. Også basert på loven forsøker Paulus her med så mange beviser som mulig å forklare til jødene at Jesus var Den salvede som Gud så ofte hadde vist til i Den første pakten. Paulus går grundig gjennom

eksempler fra forfedrene og de tidligere trofaste, helt tilbake til Abel.

Jesu opphøyde stilling som himlens hersker, dommer og overprest etter Melkisedeks ordning blir også grundig belyst.

Kapitlene 08-10 omhandler Guds nye pakt med alle mennesker basert på Jesu gjeløsningsoffer ved sin død for å gjenopprette menneskenes forhold til Gud slik det var før Adams ulydighet. (GJE 03:21)

Før Paulus kommer med sine avsluttende hilsener, formaner han samtlige å holde ut i troen og håpet på Kristus — og aldri gi opp!

‘Å tro er å ha tillit til den saken en håper på, og å være overbevist om noe en ikke kan se.’ (HEB 11:01)

HEB 01

Han som ble salvet

HEB 01:01-03. Han satte seg ved Majestetens høyre hånd

01 I tidligere tider talte Gud ved forskjellige anledninger og på forskjellige måter til våre fedre gjennom profetene.

02 Men i disse siste tider taler han gjennom Sønnen som han har satt som arving til alt, og gjennom ham har han også skapt alt helt fra tidenes begynnelse.

03 Han* er et speilbilde på hans** herlighet og væremåte ved sin* person, og han holder alt oppe ved kraften av hans** ord. Etter at han hadde gjort renselse for synd, satte han seg ved Majestetens høyre hånd. *Jesus **Guds

HEB 01:04-14. Større enn budbringerne

04 Han er blitt mer verdig enn de mange budbringerne, for han har arvet et mer fremstående navn enn dem.

05 For til hvem av budbringerne har Gud noen gang sagt: *'Du er min Sønn! I dag har jeg født deg?'* Og videre: *'Jeg skal være en Far for ham, og han skal være en Sønn for meg.'*

SAL 02:07, 2SA 07:14

06 Og senere, når Gud fører Den førstefødte til den bebodde jord, sier han: *'La alle Guds budbringere ære ham.'*

SAL 97:07

07 Om budbringerne sier han: *'Jeg har skapt mine budbringere som ånder og mine tjenere som flammende ild.'*

SAL 104:04

08 Til Sønnen sier han: *'Din trone er fra Gud i tid og tider, og ditt rikes kongestav skal være en kongestav til rettferdighet.'*

09 *Du har elsket rettferdigheten og hatet lovløsheten. Derfor skal Gud, din Gud, salve deg med gledens olje fremfor dine medarvinger.'*

SAL 45:07-08

10 Og: *'Du skal være deres Herre, for du er den som i begynnelsen la verdens grunnvoll. Og himlene er dine hendes verk.'*

11 *De skal forgå, men du skal bestå. De skal bli utslitt som gamle kapper!*

12 *Som utvendige klesplagg skal du rulle dem sammen! Men du er den samme, og dine år skal være uten ende!'*

SAL 102:26-28

13 For til hvem av budbringerne har han noen gang sagt:

'Sett deg ved min høyre hånd inntil jeg får lagt dine fiender som skammel under dine føtter?'

SAL 110:01

14 For de er alle tjenende ånder som er utsendt for å hjelpe dem som skal arve redningen.

HEB 02

En storartet redning

HEB 02:01-04. Med Gud som vitne

01 Derfor må vi desto mer gi akt på det vi har hørt, for at vi ikke skal drive bort.

02 For hvis det budskapet som er blitt forkynt av budbringerne, står fast, og hver ugjerning og ulydighet skal få sin rettfærdige gjengjeldelse, hvordan kan vi da slippe unna hvis vi avviser en så storartet redning?

03 Dette ble fra begynnelsen gjort kjent av Herren, og det ble senere bekrefte-t av dem som hørte ham.

04 Gud har i tillegg selv vitnet om dette både gjennom tegn og under, og gjennom et mangfold av kraftfulle gjerninger basert på Den hellige ånds gave etter hans vilje.

HEB 02:05-09. Budbringerne er lavere enn de hellige

05 For det er ikke under budbringerne han skal legge den kommende bebodde jord, den som vi taler om.

06 Dette er det én som et sted har vitnet om: *'Hva er et menneske som gjør at du husker det? Eller Menneskesønnen som gjør at du tar deg av ham?'*

07 *En kort tid gjorde du ham mindre enn budbringerne. Så utsmykket du ham med seierskrans, herlighet og ære, og du skal [sette ham over dine hendes verk og] legge alt under hans føtter.'*

SAL 08:05-07

08 Og når alt skal bli lagt under hans føtter, betyr det at alt skal bli underlagt ham. For ingenting er unntatt som ikke skal bli underlagt ham. Men vi ser at ennå er ikke alt blitt underlagt ham.

09 Men vi ser at Jesus, som ble gjort litt mindre enn budbringerne for å lide døden, nå er blitt utsmykket med seierskrans, herlighet og ære fordi han ved Guds nåde mot oss skulle smake døden for alle.

HEB 02:10-18. Jesu hellige brødre

10 For det passet ham som alt er av og alt er for, å føre mange sønner inn i herligheten ved å gjennomføre fullkommengjørelsen av Redningens fyrste gjennom lidelser.

11 Både han som helliggjør og de som blir helliggjort er av Den ene som har kalt oss.

Derfor skammer han seg ikke over å kalle oss brødre.

12 Han sier: *'Jeg vil forkynne ditt navn for mine brødre, og blant menighetens medlemmer vil jeg synge dine lovsanger.'* SAL 22:23

13 Videre: *'Jeg setter min lit til ham.'*

Og videre: *'Se! — de er barn som Jehovah* har gitt meg.'* 2SA 22:03, JES 08:18

14 Fordi disse barna er av kjøtt og blod, fikk han selv del med dem på samme måte for at han ved sin død skulle utslette dødens hersker — Djevelen!

15 Han skulle frigjøre dem som har fryktet døden og som hele livet hadde vært underlagt dens slaveri.

16 For det var slett ikke budbringerne han ville ta seg av, men han ville ta seg av dem som er av Abrahams sæd.

17 Og derfor måtte han i alt bli lik sine brødre, for at han skulle bli en barmhjertig og trofast øversteprest for Gud som et soningsoffer for folkets synd.

18 Og fordi han selv har lidd og blitt satt på prøve, kan han hjelpe andre som blir satt på prøve.

HEB 03**De som ikke vil tro**

HEB 03:01-06. Alt er Guds skaperverk

01 Derfor, hellige brødre og medarbeidere til det himmelske kall, rett deres sinn mot den Apostel og Øversteprest som vi bekjenner oss til — Kristus Jesus.

02 Han var trofast mot ham som innsatte ham, slik også Moses var mot hele hans hus.

03 Men han ble funnet verdig til en større herlighet ved at han som har bygget huset, har større ære enn huset.

04 For hvert hus må være bygget av noen, men alt er bygget av Gud.

05 Og Moses var trofast mot hele hans hus og ble en tjener for den vitneforklaringen som skulle bli forkynt.

06 Også Kristus som Sønn er trofast mot hans hus, det huset som også vi får opphold i hvis vi holder ut i frimodighet.

Og da kan vi skryte av at vi har stått fast i håpet til enden.

HEB 03:07-11. Ved Den hellige ånd

07 Ved Den hellige ånd sier han:

'I dag, hvis noen hører min røst.

08 *Forherd ikke deres hjerter som på opprørets dag da de fristet meg i ødemarken.*

09 *Da deres fedre fristet meg og satte meg på prøve, fikk de se at mine gjerninger var imot dem i førti år.*

10 *Derfor foraktet jeg den slekten og sa til dem: Dere er alltid på avveier i deres hjerter, fordi dere ikke vil kjenne mine veier.*

11 *Og jeg sverget i min vrede:*

De skal ikke komme inn til min hvile!'

SAL 95:07-11

HEB 03:12-15. I dag, hvis noen hører min røst

12 Se til, brødre, at ingen av dere er harde og vantro i deres hjerter, slik at dere avviser Den levende Gud.

13 Men oppmuntre hverandre hver eneste dag, så lenge det heter *i dag*, for at ikke noen av dere skal bli forherdet av syndens bedrag.

14 For dere skal bli Kristi medarbeidere hvis dere fortsetter i den tillit dere

hadde fra begynnelsen av og står fast ved ham til enden.

15 Derfor sier han: *'I dag, hvis noen hører min røst, forherd da ikke deres hjerter slik det skjedde under opprøret.'*

SAL 95:07-08

HEB 03:16-19. De som ikke kom inn i Guds hvile

16 For hvem var de som hadde hørt, men likevel gjorde opprør?

Var det ikke nettopp alle som kom ut fra Egypt sammen med Moses?

17 Og hvem foraktet han i førti år?

Var det ikke dem som syndet og som falt som kadavre i ødemarken?

18 Og ved hvem andre sverget han: *'De skal ikke komme inn til min hvile,'* enn ved de ulydige?

SAL 95:11

19 Derav ser vi også at de ikke kom inn på grunn av vantro.

HEB 04

En tiders hvile

HEB 04:01-10. Guds hvile

01 Derfor, frykt for at løftet blir tatt bort slik at dere ikke kommer inn til hans hvile, for at ikke noen skal tro at han er kommet til kort.

02 Det budskapet som blir forkynt for oss, er nøyaktig det budskapet som de hørte. Men det var til ingen nytte for dem, fordi det de hørte, ble ikke forbundet med tro.

03 Det er den som tror, som skal komme inn til hans hvile, for han sier:

'I min vrede har jeg sverget på at de ikke skal komme inn til min hvile.'

Og det selv om verket stod ferdig fra før denne verdens grunnvoll ble lagt.

SAL 95:11

04 For et sted har han omtalt den sjuende dagen slik:

'På den sjuende dagen hvilte Gud fra hele sitt skaperverk.'

IMO 02:02

05 Og dette enda en gang: *'De skal ikke komme inn til min hvile.'* SAL 95:11

06 Dermed gjenstår også at noen skal komme inn til hans hvile, men de er ikke de samme som budskapet først ble forkynt for, og det på grunn av deres ulydighet.

07 Igjen fastsatte han en dag da han etter så lang tid sa til David: *'I dag, når dere hører hans røst, forherd da ikke deres hjerter.'*

SAL 95:07-08

08 For dersom Josva hadde ført dem inn til den endelige hvilen, hadde han ikke etter dette talt om en annen dag.

09 Derfor gjenstår det da en sabbats-hvile for hele Guds folk.

10 For hver den som kommer inn til Guds hvile, skal hvile fra sitt arbeid, slik også Gud hvilte fra sitt.

HEB 04:11-13. Ordet — skarpt som et tveegget sverd

11 Strev derfor etter å få komme inn til hans hvile, for at ikke noen blant dere selv skal falle slik de andres ulydighet er et eksempel på.

12 For Guds ord er levende og virksomt! Skarpt som et tveegget sverd trenger det inn og avskjærer sjelen fra ånden og ledd fra marg. Det dømmer hjertets tanker og hensikter.

13 Ingenting av skaperverket er skjult for ham, og alt vil bli avdekket og lagt åpent frem for øynene på oss som har hans ord.

HEB 04:14-16. Øverstepresten

14 Vi har en stor øversteprest som er gått gjennom himlene — Jesus, Guds Sønn — la oss derfor stå fast i vår bekjennelse.

15 For vi har ikke en øversteprest uten evne til å sympatisere med våre svakheter, men én som er satt på prøve på alle måter, slik også vi blir.

Og likevel er han uten synd.

16 Så la oss nærme oss nådens trone med frimodighet for at vi skal få barmhjertighet og finne nåde og hjelp til rett tid.

HEB 05

Jesus — tiders prest

HEB 05:01-04. Presten Aron ble utpekt av Gud

01 Enhver øversteprest blir tatt ut blant mennesker og innsatt av mennesker fremfor Gud for å bære frem gaver og offer for synd.

02 Da kan han vise medfølelse med de ukyndige og villfarne fordi han også selv var underlagt svakhet.

03 Dermed skylder han folket, slik han også skylder seg selv, å bære frem offer for synd.

04 Men ikke noen kan ta til seg denne æren av seg selv.

Han må være kalt av Gud slik Aron ble.

HEB 05:05-10. Etter Melkisedeks ordning

05 Slik æret heller ikke Kristus seg selv ved å bli øversteprest. Men han sa til ham: *'Du er min sønn. I dag har jeg født deg.'*

SAL 02:07

06 Han sier også et annet sted:

'Du skal være prest i tider etter Melkisedeks ordning.'

SAL 110:04

07 På den tiden da han* var i kjøttet, bar han frem bønner som han* fremførte med sterke rop og tårer til ham** som kunne redde ham* fra døden. Men han** lyttet ikke til hans* engstelser.

*Jesus **Gud

08 Selv om han var Sønnen, lærte han lydighet gjennom det han måtte lide.

09 Etter sin fullkommengjørelse ble han en kilde til tiders redning for alle som er lydige.

10 Da ble han kalt av Gud til øversteprest etter Melkisedeks ordning.

HEB 05:11-14. Dere trenger melk, ikke fast mat

11 Om dette kunne det vært sagt mye, men det blir vanskelig å forklare fordi dere er for sløve til å høre etter.

12 På denne tiden burde dere vært lærere, men dere trenger igjen å bli lært det som er de fremste grunnsannheter i Guds ord.* Og dere trenger melk; ikke fast mat. *logion = orakel, en kilde til ufeilbarlige uttalelser

13 Alle som bruker melk, er ukyndige i rettferdighetens ord. De er spedbarn.

14 Fast mat er for den som er blitt fullmoden gjennom erfaring og har den dømmekraften han trenger for å skjelne mellom godt og ondt.

HEB 06

Tidernes øversteprest

HEB 06:01-03. Fra melk til fast mat

01 La oss derfor legge til side den mer grunnleggende læren om Kristus og heller fortsette med den mer avsluttende, for at vi ikke skal måtte legge nye fundamenter, slike som anger fra døde gjerninger eller troen på Gud.

02 Det gjelder i tillegg læren om dåpen, håndspåleggelsen, oppstandelsen fra de døde og tidernes dom.

03 Dette skal vi gjøre hvis Gud vil til late det.

HEB 06:04-08. Spott mot Den helige ånd

04 Det er umulig for én som først er blitt opplyst og som har smakt den himmelske gaven ved å få del i Den hellige ånd, å komme tilbake hvis han faller ifra.

05 For han har fått smake Guds ords godhet og kraften fra den tiden som skal komme.

06 For gjennom sitt frafall kan han ikke igjen bli fornyet til anger, for han har på ny staurfestet* Gud Sønn for seg selv, og ved at han staurfester* ham på ny, gjør han ham offentlig til skamme.

*gr.stauroo = staure

07 For den jord som drikker det regnet som faller på den, bærer frem urter som er til nytte for ham som dyrker den, for han tar imot velsignelse fra Gud.

08 Men den jord som bærer frem terner og tistler, er uten verdi. Den nærmer seg fordømmelsen og vil bli oppbrent.

HEB 06:09-12. Bli ikke sløve

09 Kjære, jeg er overbevist om at dere skal se noe bedre, for dere har redningen — selv om jeg taler på denne måten.

10 For Gud er ikke urettferdig. Han kommer ikke til å overse deres arbeid og strev, eller den kjærlighet dere har vist for hans navn og den tjenesten dere utøver for de hellige.

11 Jeg skulle ønske at hver eneste blant dere ville vise den samme iver og trygghet i håpet frem til enden.

12 Men bli ikke sløve, for dere er etterkommere av dem som gjennom tro og tålmodighet har arvet løftene.

HEB 06:13-20. Et løfte til Abraham

13 Gud gav løftet til Abraham, og fordi det ikke var noen over ham som han kunne sverge ved, sverget han ved seg selv.

14 Han sa: *'Sannelig, gjennom mine velsignelser vil jeg gi deg mange etterkommere.'* 1MO 22:17

15 Så, etter å ha ventet tålmodig, fikk han løftet innfridd.

16 For menneskene sverger ved noe som er større enn dem, for at eden skal stå fast og dermed gjøre slutt på all motsigelse.

17 Men fordi Gud ville vise noe som

var enda større overfor løftets arvinger, og også hvor uforanderlig hans vilje er, bekreftet han den med en ed.

18 Og dette er to* uforanderlige forhold som utelukker at Gud kan lyve! For han har styrke til å trøste dem som søker tilflukt hos ham og som griper det håpet som ligger foran oss. *løftet og eden

19 Det* har vi som et anker for sjelen, både trygt og sikkert. *håpet

20 Det* strekker seg frem til det innerste bak forhenget dit Jesus gikk foran oss. Han er blitt vår øversteprest i tider etter Melkisedeks ordning. *håpet

HEB 07

Rettferdighetens konge

HEB 07:01-03. Kongen av Salem er lik Fredens Konge

01 Denne Melkisedek, kongen av Salem og prest for Den høyeste Gud, kom Abraham i møte da han kom tilbake etter å ha slaktet ned kongene, og han velsignet ham.

02 Til ham gav også Abraham tienden av alt. Hans navn kan for det første settes med 'rettferdighetens konge,' men også med 'kongen av Salem' som er 'fredens konge.'

03 Han var uten far og uten mor og uten ættetavle. Hans dager var uten begynnelse og hans liv var uten ende.

Og han skal være lik Guds Sønn og være prest for alltid.

HEB 07:04-10. Abraham innførte tienden

04 Se for deg hvor stor han var når selveste patriarken Abraham gav ham en tiende av krigsbyttet!

05 Også Levis sønner, de som fikk prestedømmet, hadde fått bud om å ta imot tienden fra folket, altså fra sine brødre, enda de* er utgått fra Abrahams kjønnslem. *brødrene

06 Men om han* ikke var av deres** avstamning, fikk han* likevel tienden av Abraham, og han* velsignet ham*** som hadde løftene.

*Melkisedek **levittene ***Abraham

07 Her er det uten motsigelse den lavere som ble velsignet av den høyere.

08 I denne tiden er det mennesker som skal dø, som får tienden, men den gang gikk den til ham som det er vitnet om at han skal leve.

09 Det kan altså sies at når Levi får tienden, så får han tienden på grunn av Abraham.

10 For han* var ikke annet enn del av sin fars** formeringsevne da Melkisedek kom ham*** i møte.

*Levi **oldefars ***Abraham

HEB 07:11-19. Et nytt presteskap

11 Hvis det nå hadde vært mulig å bli fullkommengjort ved det levittiske presteskaper, for gjennom det fikk folket loven, hadde det ikke vært nødvendig å fremstille en ny prest* etter Melkisedeks ordning, og ikke som de sier, 'etter Arons ordning.'

*Jesus

12 Og når et presteskap blir forandret, må det nødvendigvis også skje en endring av loven.

13 For han som dette handler om, og som det blir talt om, tilhørte en annen stamme, og ingen fra den stammen har tjenestegjort ved alteret.

14 Det er klart at vår Herre fremstod fra Juda, men Moses nevnte aldri den stammen i forbindelse med et presteskap.

15 Dermed blir det i enda større grad gjort tydelig ved at en som er lik Melkisedek står frem som en annen prest.

16 Og dette skjedde ikke etter loven eller etter et kjøttlig bud, men ved et uforgjengelig livs kraft.

17 For han vitner:

'Du skal være prest i tider etter Melkisedeks ordning.'

SAL 110:4

18 Dermed ble budet opphevet fordi det i seg selv førte til svakhet og unyttighet.

19 For loven førte ingen frem til fullkommengjørelse.

Men et større håp ble innført, og gjennom dette håpet kan vi nærme oss Gud.

HEB 07:20-28. En bedre pakt

20 Og dette skjedde ikke uten ved en ed om en fullkommengjort prest!

21 De som var prester, var blitt det uten ed, men han ble det med en ed. For han sier:

'Jehovah har sverget og han skal ikke angre: Du skal være prest i tider etter Melkisedeks ordning.'

SAL 110:04

22 På grunn av dette er Jesus blitt garantist for en bedre pakt.

23 Det har vært et stort antall prester, og de har vært forhindret fra å fortsette fordi de døde.

24 Men fordi han skal være i tider, har han et uforgjengelig presteskap.

25 Derfor er han også i stand til å fullende redningen for dem som kommer til Gud ved ham, for han vil alltid være i live til å gå imellom for dem.

26 En slik øversteprest passer for oss — hellig, fri fra ondt, ubesmittet og uten synd — og han er blitt opphøyd til himlene.

27 Han har som øversteprest ikke behov for, dag etter dag, å bære frem offer, først for sine egne synder og deretter for folkets.

For det gjorde han én gang for alltid da han ofret seg selv.

28 For loven innsatte mennesker med svakheter som øversteprester, men det edens ord som kom etter loven, har fullkommengjort Sønnen i tider.

HEB 08**Den nye pakten****HEB 08:01-06. Innsatt som prest i det himmelske**

01 Derfor: Det jeg sier, kan oppsummeres slik: Vi har en slik øversteprest at han har satt seg til høyre for Majestetens trone i himlene.

02 Han gjør tjeneste i Det helligste, det sannhetens telt som HERREN* selv har slått opp, og ikke mennesker.

*JHVH

03 Og enhver øversteprest innsettes for å bære frem gaver og offer. Derfor var det nødvendig at også han måtte ha noe å bære frem.

04 Dersom han hadde vært på jorden, hadde han ikke vært prest, for en prest må bære frem gaver ifølge loven.

05 Slik tjener de som en etterligning og en skygge av det himmelske.

Moses fikk derfor denne befalingen da han skulle sette opp teltet:

‘Se til at du gjør alt etter den modellen jeg viste deg på fjellet!’ 2MO 25:40

06 Men nå har han fått en mer høyverdig tjeneste enn deres slik at han er mellommann for en bedre pakt enn dem som fikk loven, for den er grunnlagt på et bedre løfte.

HEB 08:07-13. Den nye paktens Øversteprest

07 For hvis Den første pakten hadde vært feilfri, hadde det ikke vært rom for å søke en annen.

08 For Gud klandret dem da han sa: *‘Se! — den tiden skal komme, erklærer Jehovah, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og Judas hus.*

09 *Men den skal ikke være etter den pakten jeg opprettet med deres fedre den dagen jeg tok dem i hånden og førte dem ut fra landet Egypt. Og fordi de ikke ble*

værende i min pakt, brydde jeg meg ikke om dem, sier Jehovah.

10 *Dette er den pakten jeg på den dagen vil inngå med Israels hus, erklærer Jehovah: Jeg vil gi dem min lov i deres sinn og risse den inn i deres hjerter. Og jeg vil være deres Gud og de skal være mitt folk.*

11 *Da skal ikke en eneste undervise sin neste eller sin bror og si: ‘Kjenn Jehovah!’ for da skal alle vite hvem jeg er, liten som stor.*

12 *For jeg vil være nådig mot deres urett, og deres synder [og lovbrudd] vil jeg ikke lenger huske!’* JER 31:31-34

13 Ved å kalle den* for ‘ny’ er den første blitt foreldet, og det som er foreldet og gammelt, er i ferd med å bli tatt bort.

*Pakten

HEB 09**Kristus — Øverstepresten****HEB 09:01-06. Den jordiske helligdommen**

01 Den første pakten hadde bestemmelser for gudstjenesten. Og den hadde et jordisk hellig sted.

02 Det ble også satt opp et telt. I det første rommet var lysestaken, bordet og utstillingsbrødene. Det ble kalt Det hellige.

03 Og bak det andre forhenget i teltet var det stedet som ble kalt Det helligste.

04 Det inneholdt det gyldne røkelsesalteret, paktens ark som var dekket med gull på hver side, og i den var en gyllen krukke som hadde manna i seg, og Arons stav, som hadde slått knupper, og tavlene med pakten.

05 Og over den stod herlighetens kjeruber som dekket hele soningslokket. — Jeg skal ikke nå si noe i detalj om dette.

HEB 09:07-10. Den jordiske preste-tjenesten

06 Da det var ferdigstilt på denne måten, gikk prestene stadig inn i den fremste delen av teltet for å utøve sin gudstjeneste.

07 Inn i det andre rommet gikk øverstepresten alene en gang i året, men ikke uten blod, for å fremstille seg for sine og folkets villfarelser.

08 Ved Den hellige ånd ble det klart at veien til Det helligste ikke var åpen så lenge det var et stengsel i teltet.

09 Dette var en lignelse frem til den tiden som er nå.

Men verken gaver eller offer kunne bli en gudstjeneste til fullkommengjørelse av deres samvittighet.

10 Det var bare et spørsmål om mat og drikke og om forskjellige rensesritualer av kjøttet frem til tiden for den endelige ordningen.

HEB 09:11-15. Kristus ofret seg selv

11 Da Kristus fremstod som Øversteprest for de kommende goder, gikk han inn i et mer fullverdig telt som ikke er håndlaget, og som ikke er av dette skaperverket.

12 Og det var ikke ved blodet fra geiter og kalver, men ved sitt eget blod, han kom inn i Det helligste der han ble funnet som en tiders løsepenge.

13 For hvis blod fra okser og geiter, og aske av kviger som ble strødd over de urene, kunne helliggjøre dem og rense dem i kjøttet, hvor mye mer ikke da blodet fra Kristus som gjennom sin tiders ånd fremstilte seg selv som lytefri fremfor Gud?

14 Slik har han renset dere fra dødens gjerninger for at dere skal gjøre tjeneste for Den levende Gud.

15 Dermed er han blitt mellommann for Den nye pakten gjennom den død han

måtte lide, den som var en løsepenge for de lovbrudd som skjedde under Den første pakten. Og slik skal de som blir kalt etter løftet, få en tiders arv.

HEB 09:16-22. Uten blod ingen tilgivelse

16 Der hvor det foreligger et testamente, er det nødvendig at arvelater må dø.

17 For et testamente trer ikke i kraft før noen dør, og det har ingen virkning så lenge han som er arvelater, lever.

18 Derfor ble heller ikke Den første pakten innviet uten blod.

19 Da Moses hadde tilkjennegitt alle budene for hele folket, tok han ifølge loven blodet fra kalver og geiter og blandet det med vann, og med skarlagensfarget ull og isop stenket han det over både skriftrollen og hele folket.

20 Og han sa: *'Dette er paktens blod, den pakten som Gud har pålagt dere.'*

2MO 24:08

21 Så stenket han både teltet og alle karene som ble brukt under tjenesten.

22 For nesten alt skal etter loven renses med blod, for uten blodsutgytelse er det ingen tilgivelse.

HEB 09:23-28. Kristi soningsoffer

23 Derfor var det nødvendig at det som var en etterligning av det som er i himlene, måtte renses på denne måten, men selv har de himmelske et bedre offer enn dette.

24 For Kristus gikk ikke inn til Det helligste, det som er håndlaget som en etterligning av de virkelige himlene, for han har nå åpenbart seg fremfor Gud.

25 Heller ikke fremstilte han seg selv flere ganger slik øverstepresten måtte gjøre da han hvert år gikk inn i Det helligste med fremmed blod.

26 Da måtte Kristus ha lidt flere gan-

ger fra verdens grunnleggelse. Men nå da det går mot denne tidens avslutning, har han åpenbart seg én gang for alltid og tatt bort synden ved at han ofret seg selv.

27 For det er bestemt slik at mennesket må dø, og deretter er det dom.

28 Men når han, Kristus, fremstiller seg en gang til, blir det ikke for å ta bort synden fra de mange som venter på ham. For når han viser seg for andre gang, er det uten at han tar bort synd, men for å redde.

HEB 10

Å bli reddet eller å gå tapt

HEB 10:01-04. Blod fra dyr

01 Loven var bare en skygge av de kommende goder — ikke et bilde av selve godene.

Derfor kan aldri det samme offeret, det som ble fremstilt år etter år, for alltid føre noen til fullkommengjørelse.

02 Hvis loven kunne gjøre det, ville de ikke da ha sluttet å bære dem frem?

For ville de ikke da gjennom tjenesten være rensset én gang for alltid og ikke lenger ha sine synder på samvittigheten?

03 Men disse er i seg selv en påminnelse om synden år etter år.

04 For det er umulig at blod fra okser og geiter kan ta bort synd.

HEB 10:05-10. Jesu blod

05 *'Offer og gaver har di ikke ønsket, men et legeme til gjenløsning.'*

06 *'For brennoffer for synd hadde du ingen glede i.'*

07 Så sa han: *'Se! — jeg kommer, slik det står skrevet om meg i skriftrullen når den er rullet ut — for å gjøre din vilje, Gud.'*

SAL 40:07-09

08 Først sa han dette: *'Offer, gaver og brennoffer for synden ville du ikke ha.'*

For det hadde du ingen glede i, selv om det ble fremstilt slik i loven.

09 Deretter sa han: *'Se! — jeg kommer for å gjøre din vilje, Gud.'* Han avvikler det første og opprettet det andre.

10 Og gjennom det ønsket skal vi bli helliggjort ved at Jesu Kristi legeme ble ofret en gang for alltid!

HEB 10:11-14. Jesu offer

11 Hver prest står dag etter dag frem og gjennomfører sin tjeneste. Og han bærer frem de samme ofrene, selv om de aldri kan ta bort synder.

12 Men etter at han* for alltid hadde båret frem et offer for synd, satte han seg ved Guds høyre hånd.

*Kristus

13 Fra da har han ventet på at hans fiender skal bli lagt som fotskammel under hans føtter.

jfr. ÅPB 12:07-09

14 For ved ett offer skal han fullkommengjøre og helliggjøre oss for alltid.

HEB 10:15-18. Forutsigelse ved Den hellige ånd

15 Ved Den hellige ånd ble det også vitnet om dette da det blir forutsagt:

16 *'Dette er den pakten jeg vil opprette med dem etter de dagene, sier Jehovah. Jeg vil gi dem loven i deres hjerter og risse den inn i deres sinn.'*

17 *'Deres synder og deres lovløshet skal jeg ikke lenger huske!'* JER 31:33-34

18 Og der hvor den er tilgitt, trenger ikke noen av disse lenger noe offer for sine synder.

EB 10:19-25. Gjennom forhenget

19 Derfor, brødre, har vi frimodighet til å gå inn i Det helligste ved Jesu blod.

20 For en ny vei til livet er blitt innviet for oss gjennom forhenget; det vil si ved hans kjøtt.

21 Vi har en stor prest over Guds hus.

22 La oss nærme oss ham med et oppriktig hjerte, og i tillit til vår tro få våre hjerter rensset for vår dårlige samvittighet og våre legemer vasket i rent vann.

23 La oss stå fast i bekjennelsen av vårt håp uten å vakle, for han som gav løftet, er trofast.

24 La oss inspirere hverandre og oppildne til gode gjerninger i kjærlighet.

25 Og la oss ikke unnlate å komme sammen hos hverandre, slik noen av dere har for vane, men trøst hverandre, og det så mye mer ettersom dere ser at tiden nærmer seg.

HEB 10:26-31. Guds dom

26 Men hvis vi synder med vilje etter at vi har fått korrekt kunnskap om sannheten, da gjenstår det ikke lenger noe offer for synd.

27 For da er det en fryktelig forventning om dom, da han med brennende iver skal fortære dem som står imot.

28 Den som brøt Moses' lov, måtte lide en nådeløs død ved to eller tre vitners utsagn.

29 Hvor mye strengere straff er ikke da han verdt som har tråkket på Guds Sønn og ikke verdsatt paktens blod som vi ble helliget ved. Som uren har han forkastet nådens ånd.

30 Vi vet hvem som sa: *'Hevnen er min! Jeg skal gjengjelde!'* sier Jehovah.

Og: *'Jehovah skal dømme sitt folk.'*

5MO 32:35-36

31 Det er fryktelig å skulle falle i hendene på Den levende Gud!

HEB 10:32-39. Guds belønning

32 Tenk tilbake på de første dagene etter at dere ble opplyst, hvordan dere holdt ut i mange kamper og lidelser.

33 Det var som et virkelig skuespill både gjennom krenkelser og trengsler, og de som dere delte livssituasjon med, ble behandlet på samme måten.

34 Og dere hadde medlidenhet med meg i mine lenker, og dere godtok med glede at dere ble frarøvet deres eiendom-

mer, fordi dere visste at dere hadde en bedre eiendom i himlene.

35 Kast derfor ikke bort deres opprinnelige frimodighet, for den skal bli rikt belønnet!

36 Men det er nødvendig at dere holder ut og gjør Guds vilje for å motta løftet.

37 For: *'Ennå en stund til så kommer han, og han skal komme uten å drøye.'*

38 *For den rettferdige skal leve ved tro. Men hvis han trekker seg unna, har min sjel ikke behag i ham.'* HAB 02:03-04

39 Men vi trekker oss ikke unna og blir utslettet! For vi tror på sjelens redning.

HEB 11

Om troen

HEB 11:01-03. Hva er tro

01 Å tro er å ha tillit til den saken en håper på, og å være overbevist om noe en ikke kan se.

02 Og ved den* fikk de eldste et godt vitnemål. *troen

03 Ved tro ser vi at denne tiden har sin begynnelse i Guds ord, og at det synlige ble skapt av Den usynlige.

HEB 11:04. Abels tro

04 Ved tro bar Abel frem et bedre offer for Gud enn det Kain gjorde. Ved det vitnet Gud om at han var rettferdig, og det vitnet Gud om gjennom hans* gave. Og selv om han er død, taler han ennå.

*Abels

HEB 11:05-06. Enoks tro

05 Ved tro ble Enok tatt bort for at han ikke skulle se døden.

'Han ble ikke funnet, for Gud hadde tatt ham bort.' Men før han ble tatt bort, hadde han fått det vitnemål at han var til behag for Gud. 1MO 05:24

06 Uten tro er det umulig å behage ham,* for den som vil komme nær Gud,

må tro at han er til, og at han belønner den som oppriktig søker ham. *Gud

HEB 11:07. Noahs tro

07 Ved tro fikk Noah et guddommelig varsel* om noe han ikke kunne se. Likevel, av gudsfrykt, bygde han en ark til redning for seg og sin familie. Og da verden ble fordømt, ble han arving til den rettferdighet som kommer av tro.

*orakel = en kilde til ufeilbarlige uttalelser

HEB 11:08-10. Abrahams tro

08 Ved tro ble Abraham kalt til å dra ut fra det stedet der han bodde, for dermed å få en arv fordi han var lydig. Og han dro av sted uten å vite hvor han kom hen.

09 Ved tro bodde han sammen med dem fra Det lovte landet som fremmed.

Og han bodde i et telt slik også Isak og Jakob gjorde, hans medarvinger ifølge løftet.

10 Han ventet på den byen* som hadde det fundament som Gud er skaper og grunnlegger av. jfr. ÅPB 07:15

*Den nye, himmelske Jerusalem

HEB 11:11-12. Sarahs tro

11 Ved tro fikk også Sarah selv kraft til å la seg unnfange av en sæd senere enn det som var vanlig, fordi hun trodde at han som hadde gitt løftet, var trofast.

12 Og dermed fødte også en som var nesten død.

Og hennes etterkommere skal i antall bli som stjernene på himlene, og de skal bli talløse som sanden ved havets strand.

HEB 11:13-16. De som trodde

13 Alle disse døde i troen uten å få løftet innfridd. Men de så det i det fjerne og trodde på det. De hilste det velkommen, for de innså at de var fremmede og utlendinger i landet.

14 De som sier dette, tilkjennegir at de søker et fedreland.

15 Og hvis de hadde husket hvor de kom fra, hadde de hatt anledning til å dra tilbake.

16 Men de strekte seg etter noe bedre; det himmelske som er fra Gud. Derfor skammer han seg ikke over å bli kalt deres Gud ved den byen han forbereder.

HEB 11:17-22. Patriarkenes tro

17 Ved tro var Abraham i ferd med å ofre Isak. Han som hadde fått løftene, var villig til å ofre sin eneste sønn!

18 Det var om ham det ble sagt:

'Gjennom Isak skal Sæden bli kalt.'*

1MO 21:12 *Jesus

19 Men han tenkte at Gud også kunne reise opp fra de døde. Og derfor ble han gitt tilbake som en lignelse.

20 Og av tro velsignet Isak Jakob og Esau ved det som skulle komme.

21 Ved tro velsignet Jakob, da han skulle dø, begge Josefs sønner mens han lenet seg mot toppen av staven.

22 Ved tro ved sin avslutning minnet Josef Israels sønner om utvandringen og befalte dem angående sine levninger.

HEB 11:23-29. Moses' tro

23 Ved tro gjemte Moses' foreldre ham i tre måneder etter at han var født, for de så at han var et vakkert barn og de fryktet ikke for kongens befaling.

24 Ved tro, etter at han var blitt voksen, nektet Moses å si at han var sønn av faraos datter.

25 Han foretrakk heller å måtte lide sammen med Guds folk enn å ha en kortvarig glede av syndens nytelse.

26 Han tenkte at å nærme seg Kristus var en større rikdom enn Egyptas skatter, og han så frem til belønningen.

27 Ved tro dro han ut fra Egypt uten å frykte kongens vrede. Og han holdt ut fordi han så for seg ham som er usynlig.

28 Ved tro utførte han forbigangen og

blodspåstrykelsen for at han som ødela de andres førstefødte, ikke skulle røre deres.

29 Ved tro krysset de Rødehavet på tørt land, men da egypterne forsøkte det samme, fikk de en oversvømmelse over seg.

HEB 11:30-40. De andre som trodde

30 Ved tro falt Jerikos murer etter at de hadde gått rundt dem i sju dager.

31 Ved tro unngikk den prostituerte Rahab å gå til grunne sammen med de vantro da hun tok imot speiderne med fred.

32 Hva mer kan jeg vel si? — Det vil ta for mye tid hvis jeg skulle fortelle om Gideon, Barak, Samson, Jefta og David, eller om Samuel og profetene.

33 For ved tro var det noen som overvant kongeriker, de utøvde rettferdighet, de fikk oppfylt løfter og de lukket gapet på løver.

34 De slokket ildens raseri og unnsjapp sverdets egg. De svake ble sterke, de ble tapre i kamp og drev fremmede hærer på flukt.

35 Kvinner fikk sine døde tilbake ved oppstandelse, andre ble torturert, men de tok ikke imot befrielse fordi de ville oppnå en bedre oppstandelse.

36 Andre fikk prøvelser som spott og pisking. Og de ble til og med lagt i lenker og satt i fengsel.

37 De ble steinet, de ble saget i to, og som slakt døde de for sverdet. De gikk rundt i saueskinn og geiteskinn, de var motløse, de var i nød og de ble mishandlet. — Og de som var i verden, var dem ikke verdig!

38 De streifet omkring i ødemarken og i fjellene, og de bodde i huler og jordgrotter.

39 Alle disse fikk vitnemål ved sin tro, men de har ikke fått løftene innfridd.

40 Men Gud har forutsett noe bedre for oss, for uten oss kan de ikke bli fullkommengjort.

HEB 12

Gi ikke opp

HEB 12:01-02. Rett blikket mot Jesus

01 La oss derfor, fordi vi også er omgitt av en stor sky av vitner, legge bort alt som tynger oss — synden som vi så lett lar oss fange opp i — og løpe med utholdenhet mot den kampen vi har foran oss.

02 La oss rette vårt blikk mot Jesus, han som er troens opphavsmannen og fullender. Han så den gleden som var stilt foran ham og holdt ut på stauren.* Han foraktet skammen og satte seg til høyre for Guds trone. *gr. stauros = staur

HEB 12:03-11. Guds tuktt

03 Tenk på ham som holdt ut under slik motstand mot syndere — uten at han var det selv — for at ikke noen sjel blant dere skal blir trett og sliten.

04 Ennå har deres motstand ikke ført til blodsutgytelse mens dere har kjempet mot synden.

05 Glem ikke den formaningen der dere blir omtalt som sønner: *'Mine sønner, forakt ikke Jehovahs tuktt, og bli heller ikke motløs når han refser dere.*

06 *For den som Jehovah har kjær, tukter han, og han svinger pishen over alle de sønnene som blir tatt imot av ham.'* ORD 03:11-12

07 Hvis dere holder ut i Guds tuktt, skal han fremstille dere som sønner. For hvilken sønn blir ikke tuktet av sin far?

08 For hvis dere ikke er blitt tuktet som alle andre, da er dere ikke medarbeider, men uekte sønner.

09 Videre, vi har hatt fedre i kjøttet som har tuktet oss til respekt. Hvor mye mer skal vi ikke da adlyde vår Far i ånden?

10 En kort tid tuktet de oss etter hva de selv mente, men han tukter oss til vårt eget beste for at vi skal få del i hans hellighet.

11 Ingen tuktet er til glede mens det skjer, for den kan være smertefull. Men etterpå gir den fredens frukt til rettferdighet for enhver som tar den til seg.

HEB 12:12-17. Guds nåde

12 Derfor, strekk ut deres slappe hender og stram opp deres bøyde knær!

13 Gjør stiene rette for deres føtter for at ingen halte skal komme på avveier, men heller bli leget.

14 Søk etter fred i all hellighet!

For uten den kan ingen se Herren.

15 Pass på så dere ikke kommer bort fra Guds nåde, for at bitterhetens røtter ikke skal vokse opp og virke til skade, for dermed kan mange bli smittet.

16 Se til at ingen driver utukt eller er uten gudsfrykt som Esau, han som gav bort fødselsretten sin for en matrett.

17 For dere vet hvordan han senere ville ha arvets velsignelse og ble avvist. For han angret ikke, selv om han søkte velsignelsen med tårer.

HEB 12:18-24. Fra Sinai til Sion

18 Men dere er ikke kommet til et fjell som dere ikke kan ta på, fordi det var som brennende ild, og heller ikke til bekmørke eller til en storm.

19 Dere har ikke hørt lyden av basuner eller ord som de som hørte på, ba om at de heretter ikke måtte bli uttalt.

20 De kunne ikke holde ut det som ble befalt: *'Om et vilt dyr kommer i berøring med dette fjellet, skal det steines eller skytes med piler!'* 2MO 19:12-13

21 Dette synet var så skremmende at Moses sa: *'Jeg skjelver av frykt!'*

5MO 09:19

22 Men dere skal komme til fjellet Sion, Den levende Guds by, den himmelske Jerusalem med ti tusener på ti tusener av budbringere.

23 For dere skal bli en felles forsamling og en menighet av førstefødte, oppskrevet i himlene av Gud, alles Dommer.

Deres ånd skal være rettferdig og fullkommengjort.

24 Dere skal komme til Jesus, Mellemmannen for Den nye pakten ved hans blodsbestenkelse, den som taler sterkere enn Abels.

HEB 12:25-29. Guds kraft

25 Se til at dere ikke unnviker ham som taler til dere, for hvis dere holder dere borte fra eller unnviker ham som åpenbarte seg på jorden, hvor mye mer vil dere ikke da vende dere bort fra ham når han er i himlene?

26 Den røsten som den gangen rystet jorden, har nå forkynt og sagt:

'Enda en gang skal jeg ryste jorden, og ikke bare jorden, men også himlene!'

HAG 02:06

27 Dette 'enda en gang' viser til at det som blir rystet, blir endret. For når noe blir rystet, skal det ikke lenger være som det var.

28 La derfor den som skal få et rike som ikke skal rystes, ta vare på nåden gjennom å tjene Gud etter hans behag ved å være ydmyk og gudfryktig.

29 For Gud kan fortære som ild!

HEB 13

Til avslutning

HEB 13:01-06. Rett livsførsel

01 La kjærligheten til brødrene bli bevart.

02 Glem ikke gjestfriheten, for ved

den skal noen av dere ta imot fremmede budbringere for ikke å forbli uvitende.

03 Husk dem som er i fengsel som om dere skulle være deres medfanger, og dem som blir mishandlet, som om mishandlingen gjaldt deres eget legeme.

04 Hold ekteskapet i ære og ektesengen ren, for prostituerte og horkarer vil bli dømt av Gud.

05 La deres levemåte være uten kjærlighet til penger. Vær fornøyd med det dere har! For han har sagt: *'Jeg skal aldri forlate deg, og aldri svikte deg.'*

5MO 31:08

06 Derfor kan vi frimodig si:

'Jehovah er min hjelper. Jeg frykter ikke noe menneske.'

SAL 27:01

HEB 13:07-19. Den rette troen

07 Husk de lederne som er til stede blant dere, for de som er til stede, taler Guds ord til dere. Følg deres tro og legg merke til utgangen av deres levemåte.

08 For Jesus Kristus er den samme i dag som i går, og i tider.

09 La dere ikke bli ført hit og dit av fremmede læresetninger, for det er godt for dere at dere i deres hjerter står fast i nåden, men uten nytteløse læresetninger om den maten dere har. For det som er nytteløst, fører mot ødeleggelsen.

10 Vi har et alter som de som tjente i teltet, ikke hadde fullmakt til å ete av.

11 For kadaveret av det dyret som fikk sitt blod båret inn i Det helligste av øverstepresten som syndoffer, ble brent utenfor leiren.

12 Derfor måtte også Jesus da han helliget folket med sitt blod, lide utenfor byporten.

13 La oss derfor gå ut til ham utenfor porten og ta del i hans vanære.

14 Dette stedet har ingen varighet for oss, for vi søker den byen som kommer.

15 Derfor, bær alltid frem et offer til ære for Gud, og la frukten av deres lepper være til ære for hans navn.

16 Glem ikke å gjøre godt, og del med andre, for slike offer er til behag for Gud.

17 Adlyd deres ledere og rett dere etter dem, for de våker over deres sjeler. Overlevér ordet med glede. Ikke gjør det med motvilje, for da vil det ikke være til nytte for dere.

18 Vi ber for dere, for vi er overbevist om at dere har god samvittighet og at dere alle ønsker å vende om til det gode.

19 Jeg ber om at dere i enda sterkere grad må gjøre dette for at gjenopprettelsen skal skje enda snarere.

HEB 13:20-21. Til avskjed

20 Måtte fredens Gud, han som førte Herren Jesus, sauenes store gjeter ved pakten av sitt blod, frem fra de døde, styrke dere i alle gode gjerninger.

21 Gjør hans vilje, og gjør den til behag fremfor ham gjennom Jesus, for herligheten er hans i tid og tider. Amen.

HEB 13:22-25. Hilsener

22 Jeg ber dere, brødre, om å ta vare på dette oppmuntringens ord som er blitt skrevet med få ord.

23 Dere skal vite, brødre, at Timoteus er løslatt slik at han snart kan komme og besøke dere.

24 Hils alle lederne, og de hellige. De fra Italia hilser dere.

25 Nåde være med dere alle. Amen.

17 Titus

Brevet fra Paulus' til hans venn og medarbeider Titus er Paktens 56. bok og Paulus' 12. brev. Dette brevet er skrevet etter at Paulus ble løslatt fra sitt første fangenskap i Rom, antakelig et sted i Macedonia år 62-64.

Paulus har nå skrevet sine viktigste brev, og det går mot slutten på hans livsverk. Hva er vel da mer naturlig enn at han da skriver noen personlige og avsluttende brev til sine nærmeste venner og medarbeidere?

Og både Titus og Timoteus var som barn og sønner å regne for Paulus. (TIT 01:04)

Paulus hadde sendt Titus til Kreta for å ta seg av menighetene i byene der, og for å organisere dem gjennom å innsette eldste. (TIT 01:05)

Så ber han Titus komme og møte ham i Nikopolis nordvest i Hellas så snart som mulig. Det er etter all sannsynlighet her Paulus ble arrestert og ført tilbake til Rom for så å bli henrettet.

I brevet oppfordrer Paulus Titus til å holde fast ved en uforfalsket lære og advarer mot påvirkning av vranglærere.

Paulus underviser også i hvilke krav som stilles til dem som påtar seg oppgaver i menigheten (kap. 02) og han oppfordrer alle til samhold. (kap. 03)

TIT 01

En uforfalsket lære

TIT 01:01-04. Hilsen

01 Fra Paulus, en Guds slave og en Jesu Kristi apostel, i troen på Guds utvelgelse til rett kunnskap om sannheten, den som fører til helliggjørelse og håp om tiders liv.

02 For Gud, han som ikke kan lyve, har lovet dette fra de tidligste tider.

03 I sin egen tid har han åpenbart ordet ved den forkynnelsen som jeg er blitt betrodd etter befaling fra Gud, vår Redningsmann.

04 Til Titus, et ekte barn av vår felles tro:

Nåde, barmhjertighet og fred være med deg fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus, vår Redningsmann.

TIT 01:05-09. Egenskaper for eldste

05 Grunnen til at jeg lot deg være igjen på Kreta, var at du skulle ordne opp i det som var ugjort og innsette eldste i byene, slik jeg har befalt deg.

06 Hvis så er, må han være uklanderlig, én kvinnes mann, ha trofaste barn som ikke kan anklages for usedelighet eller har opprørstrang.

07 En tilsynsmann bør være en uklanderlig Guds forvalter; han må ikke være egenrådlig, hissig eller drikkfeldig; han må ikke være voldelig, og han må ikke være korrupt.

08 Han må være gjestfri og elske det som er godt. Han må være selvdisiplinert, rettferdig og gudfryktig, og han må være sindig.

09 Han må holde fast på vårt troverdige budskap slik vi er blitt opplært, og han må ha evne til uforfalsket undervisning og også til å advare og imøtegå dem som sier imot.

TIT 01:10-16. Avvis vranglærere

10 For det er mange opprørere, vranglærere og forførere, og det er særlig dem som har omskjærelsen.

11 Slike må bli brakt til taushet, for de kan bryte ned hele familier ved å undervise slikt som de ikke burde, for de er korrupte!

12 En av deres egne profeter har sagt: 'Kretere er løgnere, ondskapsfulle råskinn og latsabber uten magemål!'

13 Og det vitnemålet er sant! Derfor, advar dem på det sterkeste for at deres tro skal være uforfalsket!

14 Vær derfor på vakt mot jødiske myter og menneskebud som vil føre deg bort fra sannheten!

15 For den rene er alt rent. Men for den urene som ikke vil tro, er ingenting rent, for både deres sinn og samvittighet er urene.

16 Og de sier at de kjenner Gud, men selv i sine gjerninger avviser de ham. De er ufysiske og opprørske, og de er ubrukelige til all god gjerning.

TIT 02

Om rett livsførsel

TIT 02:01-10. Forkynn en rett og uforfalsket lære

01 Undervis i det som er rett og uforfalsket lære:

02 De eldre mennene skal være måteholdne og verdige i uforfalsket tro med tålmodig kjærlighet.

03 På samme måte skal de eldre kvinnene oppføre seg respektfullt. De skal unngå Djevelens slaveri under mye vin, men undervise i det som er godt.

04 De skal lære opp de unge kvinnene til nøkternhet og til å elske sine menn og sine barn.

05 De må være selvbehersket, huslige og flinke til å innordne seg under sine menn, for at Guds ord ikke skal bli spottet.

06 På samme måte oppfordrer jeg de unge mennene til å vise selvbeherskelse.

07 I alt må de vise seg å være forbilder med gode gjerninger og uforfalsket og rettskaffen undervisning uten å være korrupt.

08 Vær sann mot ordet for at du ikke skal bli dømt, og for at dine motstandere ikke skal ha noe ondt å si om deg.

09 Slavene skal underkaste seg sine eneherkere, for at de i enda større grad enn de er, og skal være, til behag for dem i alt uten motsigelser.

10 De skal ikke legge noe til side for seg selv, men legge alt frem i god tro.

Og de skal være en prydd for Guds, vår Redningsmanns, lære i alt.

TIT 02:11-15. Mens vi holder ut i håpet

11 Den Guds nåde som fører til redning, er blitt åpenbart for alle mennesker.

12 Den oppdrar oss til å avvise ugudeligheten og verdslig begjær, og til å leve selvbehersket i rett gudstro i den tiden som vi er i nå.

13 Imens holder vi ut i det velsignede håpet om den herlighet som skal bli åpenbart for oss av vår store Gud og av vår Redningsmann Jesus Kristus.

14 Han som har gitt seg selv for å gjenkjøpe oss fra all lovløshet, har rensket sitt eget spesielle folk for at det skal ivre etter gode gjerninger.

15 Dette må du tale om!

Advar og irettesett med full autoritet. La ingen forakte deg.

TIT 03

Om gode gjerninger

TIT 03:01-08. Nåde og redning

01 Minn dem på at de må innordne seg under herskere og myndigheter.

De må adlyde dem og være klar til all god gjerning.

02 De skal ikke spotte noen og ikke være skrythaler, men de skal være milde, og de må vise full ydmykhet mot alle mennesker.

03 Også vi var en gang uforstandige, ulydige og forførte.

Vi lå under som slaver for forskjellige lyster og begjær.

Vi levde i ondskap og misunnelse, vi ble hatet og vi hatet hverandre.

04 Men så viste Gud, vår Redningsmann, sin godhet og menneskekjærlighet for oss.

05 Det var ikke fordi vi hadde gjort rettferdige gjerninger, men av sin barmhjertighet, han ville redde oss.

Og han rensket oss til gjænfødsel og fornyelse ved Den hellige ånd.

06 Den utøste han rikelig over oss ved Jesus Kristus, vår Redningsmann.

07 Det var for at vi, etter at vi var blitt rettferdiggjort ved hans nåde, skulle bli arvinger i håpet om tiders liv.

08 Dette er troverdige ord. Og jeg vil at du skal understreke dette for dem som tror på Gud.

Pass derfor på at du fortsetter i dine gode gjerninger, for det som er av det gode, er til nytte for menneskene.

TIT 03:09-11. Unngå strid

09 Hold deg borte fra ufornuftige stridsspørsmål om ættetavler og debatt

og strid om loven, for det er nytteløst og forgyeves.

10 Et menneske som skaper splittelse, skal du advare først én gang, og så for andre gang. Deretter skal du ikke ha noe med ham å gjøre.

11 Du skal vite at slike er perverse syndere som har dømt seg selv.

TIT 03:12-14. Til vårt nødvendige behov

12 Når jeg får sendt Artemas eller Tykikos til deg, så skynd deg og kom til Nikopolis. Jeg har bestemt meg for å overvintre der.

13 Send den lovkyndige Zenas, og Apollos, av sted. Se til at de ikke mangler noe.

14 Vi må også lære og utføre gode gjerninger til vårt nødvendige behov, for at vi ikke skal være uten frukter.

TIT 03:15. Hilsen fra alle som elsker dere i troen

15 Alle som elsker dere i troen, hilser dere. Nåde være med dere alle. Amen.

18 Første Timoteus

Det første brevet fra Paulus til hans nære venn Timoteus er Paulus' nest siste brev og Paktens 57. bok. På denne tiden oppholder Paulus seg et eller annet sted i Makedonia. Det faktum at Paulus skriver både sitt nest siste og sitt aller siste brev til Timoteus, viser hvor nær Timoteus stod Paulus. Han omtaler ham som 'et kjært barn.' (2TI 01:02)

Paulus hadde bedt Timoteus om å bli igjen i Efesos og ta seg av menigheten der mens han selv dro inn i Makedonia. (1TI 01:03)

Dette brevets budskap til Timoteus blir derfor en rettleiding i hvordan han skal lede en menighet.

Her utdyper Paulus i detalj hvilke egenskaper som stilles til de eldste og diakonene (menighetstjenerne) og kvinnene i menigheten.

Igjen oppfordrer han til rett livsførsel og advarer på det sterkeste mot vranglærere og denne verdens rikdom.

1TI 01

En uforfalsket lære

1TI 01:01-02. Hilsen

01 Fra Paulus, en Jesu Kristi apostel etter Guds, vår Redningsmanns, befaling, og ved Jesus Kristus, vårt håp.

02 Til Timoteus, et ekte barn av troen:

Nåde, barmhjertighet og fred fra Gud, vår Far, og fra Jesus Kristus, vår Herre.

1TI 01:03-07. Falske lærere

03 Jeg ba deg mens vi ennå var i Efesos, før jeg dro til Makedonia, at du skulle pålegge enhver som forkynner en annen lære, at ingen av dem må forkynne en annen lære.

04 Heller ikke skal de rette seg mot myter og endeløse ættetavler, for slike

stridsspørsmål fører heller bort fra Gud enn til oppbyggelse for den som tror.

05 Og hensikten med dette påbudet er av kjærlighet til dem som har rene hjerter, god samvittighet og en oppriktig tro.

06 Men noen har fraveket dette og hengitt seg til forgjeves kjekling.

07 De vil undervise i loven, men de forstår verken hva de sier eller hva det gjelder, noe de selv til stadighet bekrfter.

1TI 01:08-11. Lovens hensikt

08 Vi vet at loven er til det gode hvis vi bruker den riktig.

09 Og vi vet dette: Loven ble ikke innført for de rettferdige, men mot forbrytere og opprørere, mot de ugudelige og syndige, mot de urene og gudløse, og mot slike som dreper sine fedre og sine mødre og andre mennesker.

10 Den er mot horkarer, mot menn som har sex med menn, mot menneskehandlere, mot løgnere, mot de som sverger falskt og mot slike som ikke har respekt for mennesker — og når det gjelder noe annet som strider mot en uforfalsket lære.

11 Den er mot det som ikke er i samsvar med den velsignede Guds budskaps herlighet, det som han har betrodd meg.

1TI 01:12-14. Utvalgt for sin trofasthets skyld

12 For jeg har ved Kristi Jesu nåde, min Herre, fått styrke, og fordi han betraktet meg som trofast, innsatte han meg i tjenesten.

13 Jeg som tidligere hadde vært en spotter, en forfølger og en voldsmann, ble vist barmhjertighet fordi jeg hadde vært uvitende i min vantro.

14 Og vår Herres overveldende nåde ble overøst meg sammen med den tro og den kjærlighet som er av Kristus Jesus.

1TI 01:15-17. Tidenes konge

15 Her er en troverdig uttalelse som fortjener å bli trodd fullt ut:

Kristus Jesus kom inn i denne verden for å redde syndere, og blant dem var jeg den fremste.

16 Nettopp derfor har han vist meg barmhjertighet for at Jesus Kristus først skulle vise sin utholdenhet med meg som forbilde på dem som kommer til troen på et tiders liv.

17 Men æren og herligheten tilhører Tidenes konge, Den uforgjengelig og usynlige, Den eneste vise Gud, i tid og tider! Amen.

1TI 01:18-20. En tro som har forlist

18 Dette budet pålegger jeg deg, mitt barn Timoteus, etter de profetier som er forutsagt om deg:

Kjemp den gode kampen.

19 Bevar din tro med god samvittighet, selv om noen har falt ifra.

Og dermed har deres tro forlist.

20 Blant dem er Hymeneus og Aleksander. Dem har jeg overlatt til Satan, for at de skal bli oppdratt til ikke å spotte.

1TI 02**Mellommannen, og kvinnen****1TI 02:01-07. Mellommannen**

01 Nå ber jeg deg først og fremst om at hver anmodning, bønn, mellomkomst og takksigelse du gjør, må være for alle mennesker.

02 Dette gjelder også for konger og alle som har makt, for at vi skal kunne leve stille og rolige liv i all gudsfrykt og ærbødighet.

03 Dette er av det som er godt, og det er mottakelig fremfor Gud, vår Redningsmann.

04 Han vil at alle mennesker skal bli reddet gjennom å komme frem til korrekt kunnskap om sannheten.

05 For det er én Gud og én Mellommann mellom Gud og mennesker, og det er mennesket Jesus Kristus.

06 Han gav seg selv som en tilsvarende løsepenge for alle, og det ble vitneforklaringen om ham etter hans egen tid.

07 Derfor ble jeg innsatt som utroper og apostel. Jeg sier deg sannheten ved Kristus. Og jeg lyver ikke, for jeg er blitt en troens sanne lærer for dem av folkeslagene.

1TI 02:08-15. Kvinnen

08 Jeg skulle ønske at mennene ville be, til alle tider og på alle steder, med oppløftede og ydmyke hender uten vrede og trette.

09 Slik skal også kvinnene utsmykke seg i beskjedne klesdrakter, i anstendighet og måtehold uten fletter eller gull eller perler eller kostbare klær.

10 For slik det passer seg for en kvinne som bekjenner sin gudsfrykt, skal hun smykke seg i gode gjerninger.

11 En kvinne skal lære i stillhet og i full underdanighet.

12 Jeg tillater ikke en kvinne å undervise, og heller ikke å ha autoritet over en mann.

Hun skal være stille.

13 For Adam var den første.

Deretter formet han Eva.

14 Adam ble ikke forført, men kvinnen ble forført.

Det var hun som forbrøt seg.

15 Men hun blir reddet gjennom barnefødselen* hvis hun holder ut i tro, i kjærlighet og i renhet, og viser nøkternhet.

*Jesu fødsel

1TI 03**Forstandere og tjenere****1TI 03:01-07. Krav til menighetsforstandere**

01 Dette er en troverdig uttalelse:

Hvis noen vil strekke seg etter tjenesten som menighetsforstander, er det en god gjerning.

02 Men en menighetsforstander må være uklanderlig, han må være én kvinnes mann, være edruelig og sindig, ha god oppførsel, være gjestfri og dyktig til å undervise.

03 Han må ikke ligge under for vin, ikke være voldsom, [ikke søke urett vinning] men ydmyk, ikke være trettekjær og heller ikke pengegrisk.

04 Han må fremstå som snill mot sin egen familie og ha barn som innordner seg under ham i all ærbødighet.

05 For hvis noen ikke vet hvordan han skal fremstå blant sin egen familie, hvordan kan han da ta seg av Gud menighet?

06 Han må ikke være nyomvendt, for at han ikke skal bli innbilsk og falle inn under den samme dommen som Djevelen.

07 Og han må ha et godt vitnemål blant utenforstående, for at han ikke skal få dårlig rykte og falle i Djevelens snare.

1TI 03:08-13. Krav til tjenerne

08 På samme måte må de som ønsker være menighetstjenere, være ærbødige og sannferdige, og de må ikke være henfalte til mye vin eller være korruperte.

09 De må kjenne troens mysterium og ha ren samvittighet.

10 Disse må også først settes på prøve, og deretter kan de tjene i menigheten hvis ingen har noe å utsette på dem.

11 På samme måte må deres kvinner være ærbare, ikke være baktalere, men sindige og trofaste i alt.

12 En menighetstjener må være én kvinnes mann, og han må kunne styre sine barn og sin husstand godt.

13 Den som har utøvd en god tjen-

este, tilegner seg selv et godt omdømme og stor frimodighet i troen på Kristus Jesus.

1TI 03:14-16. Budskapets mysterium

14 Dette skriver jeg med håp om å komme til deg snart.

15 Men hvis jeg blir forsinket, skal du vite hvordan de bør oppføre seg i Guds hus; det som er den levende Guds menighet — sannhetens fundament og søyleverk.

16 Uten at det kan strides om, er mysteriet i Guds budskap stort:

Han ble åpenbart i kjøttet,*

*MAT 01:25, LUK 02:07

rettferdiggjort i ånden,*

*IKO 14:45, 1PE 03:18

sett av budbringere,*

*JOH 20:12, MAT 28:02

forkynt blant folkeslagene,*

*ROM 11:13

trodd av verden*

*KOL 01:06

og tatt opp til herlighet.*

*LUK 24:51, GJE 01:09

1TI 04

Et håp om redning

1TI 04:01-06. I de siste tider

01 Men ved ånden blir det klart tilkjennegitt at i de siste tider skal noen forlate troen og holde seg til forførende ånder og demoniske læresetninger.

02 De er løgnaktige hyklere med en samvittighet som om den er svidd med brennjern.

03 De forbyr folk å ta og gi til ekte og avstår fra mat som Gud har skapt for at vi som har korrekt kunnskap om sannheten, skal ta den til oss med takk og trofasthet.

04 For alt som er skap av Gud, er av det gode. Ingen skal avvise det, men ta imot det med takk.

05 For det er blitt rensset ved Guds ord og hans inngripen.* jfr. GJE 10:09-16

06 Hvis du fremhever dette for brødrene, er du en god menighetstjener for Jesus Kristus og nærer troens ord med den gode lære som du er en følger av.

1TI 04:07-11. Om gudsfrykt

07 Avvis ugudelige myter som vrøvl fra gamle kjerringer!

La dem øve seg opp i gudsfrykt.

08 Å trene opp legemet kan være nyttig til noe, men gudsfrykten er nyttig til alt, for i den ligger løftene både for det livet som er nå og det som skal komme.

09 Dette er et troverdig ord som fortjener full anerkjennelse.

10 Og dette er grunnen til at vi strever under håan: Vi har satt vårt håp til Den levende Gud, han som er alle menneskers Redningsmann, men spesielt for de som er trofaste.

11 Dette pålegger jeg deg å undervise!

1TI 04:12-16. Timoteus' gave

12 La ingen undervurdere deg fordi du er ung. Vær trofast i ord, i samtaler, i kjærighet, i ånd, i tro og i renhet.

13 Inntil jeg kommer, skal du ta deg av opplesningen, trøstingen og undervisningen.

14 Ta vare på den gaven du fikk gjennom en profeti da noen eldste la hendene på deg.

15 Ta deg av dette. Konsentrer deg om det, for dermed er jeg trygg på at din fremgang vil være klart synlig for alle.

16 Ta vare på deg selv og hold ut med det du gjør, så vil du redde både deg selv og dine tilhørere.

1TI 05

Om enkene, og de eldste

1TI 05:01-02. I menigheten

01 En eldre mann skal du ikke tale

hardt til, men formane som om han var din far. De yngre skal du behandle som om de var dine brødre.

02 En eldre kvinne skal du behandle som en mor og en yngre som om hun var din søster, i all renhet.

1TI 05:03-16. Om enkene

03 Vær respektfull mot enker som virkelig er enker!

04 Men om en enke har barn eller barnebarn, må disse først vise respekt for sine egne og gi igjen av det de har fått av sine foreldre, for det er godt og akseptabelt fremfor Gud.

05 Men en enke som virkelig er alene, setter sitt håp til Gud og holder ut i påkallelse og bønn natt og dag.

06 Men en som lever i vellyst, er død selv om hun lever.

07 Gi påbud om dette for at de kan være uklanderlige.

08 For hvis noen unnlater å forsørge sine egne, spesielt sine egne slektninger, har han forkastet troen og er verre enn en som ikke tror.

09 Ikke skriv ned enker som er yngre enn seksti år eller en som ikke har vært én manns kvinne.

10 Hun må ha vitnemål om gode gjerninger: Om hun har oppdratt barn, om hun har gitt fremmede husrom, om hun har vasket de helliges føtter, om hun har hjulpet dem som er i nød og om hun har fulgt opp med alle gode gjerninger.

11 Men de unge enkene skal dere avvise, for når deres seksuelle behov overskrider deres behov for Kristus, gir de igjen til ekte.

12 De har dommen over seg, for de har forkastet sin første tro.

13 Samtidig lærer de seg latskap og vandrer omkring fra hus til hus. Ikke bare er de late, men de skravler også, og

de legger seg borti saker de ikke har noe med. Og de sier ting som de ikke burde.

14 Derfor ønsker jeg at de unge enkene gir til ekte, får barn og tar seg av huset for at deres uvenner ikke skal få anledning eller mulighet til bakvaskelse.

15 Men noen har allerede vendt seg bort for å følge Satan!

16 Hvis så er at noen, han eller hun, og som er trofast, har en enke hos seg, skal de hjelpe henne for at hun ikke skal være til byrde for menigheten. Dermed kan de hjelpe de enkene som virkelig trenger det.

1TI 05:17-20. Om de eldste

17 En eldste som viser seg å være dyktig, er verd dobbel ære, spesielt hvis han strever med å undervise i ordet

18 For Skriften sier: *'Du skal ikke sette munnkurv på en okse som tresker.'* Og: *'En arbeider er verd sin lønn.'*

SMO 25:04, LUK 10:07

19 Du skal ikke godta en anklage mot en eldste unntatt ved to eller tre vitner.

20 Men den som synder, skal dere irretesette fremfor alle, for at han skal være til avskrekkelse for de andre.

1TI 05:21-25. Råd til Timoteus

21 Jeg vitner fremfor Gud og Herren Jesus Kristus og de utvalgte budbringerne: Adlyd dette uten å dømme på forhånd, og gjør ingenting uten å være upartisk.

22 Vær ikke snar til å legge hendene på noen, og ta ikke del i andres synder.

Hold deg ren!

23 Drikk ikke lenger bare vann, men bruk litt vin for din mage og dine hyp-pige sykdommer.

24 Noen menneskers synder er klart synlige. De går foran dem til dommen. Men andre menneskers synder følger etter dem.

25 Slik er det også med gode gjerninger: Noen er klart synlige, men de andre som ikke er klart synlige, skal ikke noen kunne holde skjult!

1TI 06

Den sanne lære

1TI 06:01-02. Om slaver og herrer

01 Den som er underlagt slaveriets åk, bør betrakte sin egen overherre som verd all ære, for at Guds navn og hans lære ikke skal bli spottet.

02 Den som har en overherre som er trofast, skal ikke se ned på ham som en en bror, men heller slave for ham som en som er trofast og kjær, og la ham delta med godvilje. — Lær dem og innprent dem dette.

1TI 06:03-10. Vranglære og grådighet

03 Hvis så skulle være at noen under-viser med andre læresetninger, er det ikke fordi de ikke nærmer seg Herren Jesu Kristi ord, men fordi de underviser uten respekt for Gud.

04 De er oppblåst og uten forstand. De har en syklig trang til å delta i diskusjoner og ordkløyveri som fører til misunnelse, strid, blasfemi, ondskap og mistenksomhet.

05 Det fører til perverse diskusjoner mellom mennesker, forderver deres sinn og frarøver dem sannheten, og de forventer at gudsfrykten skal føre til økonomisk vinning.

[Slike skal du holde deg borte fra!]

06 Det er gudsfrykten i seg selv som er den store vinningen.

07 For vi hadde ingenting med oss inn i denne verden, og [det er klart at] vi kommer til å gå ut av den uten noe.

08 Men hvis vi har mat og noe å ha på oss, er det nok.

09 De som ønsker seg rikdom, kan

falle i fristelser og snarer som igjen fører til vettløst og skadelig begjær.

Slike mennesker er i ferd med å gå under. De kan bli tilintetgjort og gå tapt.

10 For kjærlighet til penger er roten til alt ondt! Den som strekker seg etter det, kan komme på avveier i forhold til troen og påføre seg selv mye sorg.

1TI 06:11-14. Kjemp den gode kampen

11 Men du, Guds menneske, hold deg borte fra slikt og søk rettferdigheten, gudsfrykten, troen, kjærligheten, tålmodigheten og ydmykheten.

12 Kjemp troens gode kamp! Grip tak i det tidernes liv som du også ble kalt til og som du har bekjent, det som er den gode bekjennelsen, fremfor mange vitner.

13 Jeg formaner deg fremfor Gud, han som gir liv til alt, og fremfor Kristus Jesus, han som overfor Pontius Pilatus gav vitnemål om den gode bekjennelse:

14 Hold budet plettfritt og uklanderlig frem til vår Herre Jesus Kristus gir seg til kjenne!

1TI 06:15-16. Den eneste udødelige

15 Det skal skje når han* bestemmer, han som er velsignet, Den eneste enehersker.

Han er Kongen over alle konger og Herren over alle herredømmer. *Gud

16 Han er den eneste som er udødelig og bor i et lys ingen kan nærme seg.

Ikke noe menneske har sett ham eller kan se ham.

Æren og makten er hans i tider!

Amen.

1TI 06:17-19. Advarsel til de rike

17 Advar alle dem som er rike i denne tiden mot å være overlegne og sette sitt håp til sin usikre rikdom, men overtal dem til å leve for Gud, han som skal bringe oss rikdom med full glede.

18 La dem gjøre godt og bli rike på gode gjerninger.

Og la dem være klar til å gi og til å dele med andre.

19 Slik kan de legge til side skatter for seg selv som et godt fundament for det som skal komme og ta et godt grep om tidernes liv.

1TI 06:20-21. Avskjed

20 Timoteus, ta vare på det som er overgitt deg i din varetekt! Unngå ugudeligg prat og slike motstridende læresetninger som med falskhhet kalles kunnskap.

21 Slike som forkynner dem, har forvillet seg bort fra troen.

Nåde være med deg. Amen.

19 Andre Timoteus

Det andre brevet fra Paulus til hans nærmeste venn, Timoteus, er Paulus' aller siste brev og Paktens 58. bok. Den antas å være skrevet rundt år 65, året etter den store brannen i Rom som keiser Nero selv hadde fått påsatt for å kunne legge skylden på de kristne.

I dette brevet som Paulus etter all sannsynlighet skrev fra fengselet i Rom etter at han ble arrestert for andre gang, får vi inntrykk av at Paulus er klar over at han går enden i møte. Han er en gammel og skuffet mann der han forteller Timoteus om dem som har forlatt troen til fordel for denne verdens fristelser. Alt Paulus har igjen nå, er troen og håpet i Kristus.

‘Jeg har kjempet den gode kampen.’ (2TI 03:07)

Og: ‘Det er gjort klar en rettferdighetens krans for meg.’ (2TI 03:08)

Dette blir Paulus' siste ord til Timoteus:

‘Må Herren Jesu Kristi ånd og nåde være med deg. Amen.’ (2TI 04:22)

2TI 01

Hold fast ved troen

2TI 01:01-02. Hilsen

01 Fra Paulus, en Jesu Kristi apostel etter Guds vilje og etter løftet om det livet som er i Jesus Kristus.

02 Til Timoteus, mitt kjære barn:

Nåde, barmhjertighet og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår Herre.

2TI 01:03-12. Fra før denne tiden

03 Ved Guds nåde har jeg tjent ham, slik mine forfedre gjorde, med ren samvittighet. Og stadig, selv når jeg var i fare, har jeg husket deg i mine bønner natt og dag.

04 Jeg lengter etter å få se deg, og når

jeg husker dine tårer, blir jeg fylt av glede.

05 For da får jeg påminnelser om din oppriktige tro, den som først bodde i din bestemor Lois og din mor Eunike.

Og jeg er overbevist om at den også bor i deg.

06 Av den grunn minner jeg deg om at du må oppildne den Guds gave som ble din ved håndspåleggelse.

07 For Gud gav deg ikke feighetens ånd, men kraftens, kjærlighetens og nøkternhetens ånd.

08 Skam deg derfor ikke over vår Herres vitneforklaring, og heller ikke over meg, hans fange. Men ta del i mine lidelser for budskapet sammen med meg, ved Guds kraft.

09 Det er han som skal redde oss ved at han har kalt oss til et hellig kall — ikke på grunn av våre gjerninger, men etter sin egen forutbestemte nåde fra før denne tiden.

10 Og nå har han åpenbart det for oss ved at han lot vår Redningsmann Jesus Kristus fremstå som den som skal avvikle døden og føre liv og udødelighet frem i lyset ved sitt budskap.

11 Til dette ble jeg satt som utroper, apostel og lærer for folkeslagene.

12 Derfor må jeg også lide dette. Likevel skammer jeg meg ikke, for jeg vet hvem jeg tror på og er overbevist om at han har kraft til å ivareta det jeg overgir ham frem til den dagen.

2TI 01:13-14. Det du har hørt fra meg

13 Ha det mønster til et uforfalsket ord som du har hørt fra meg i den tro og kjærlighet som er fra Kristus Jesus.

14 Det gode som du har i deg, må du bevare ved Den hellige ånd som bor i deg.

2TI 01:15. Mange brødre har forlatt Paulus

15 Dette vet du: Alle i Asia har vendt seg bort fra meg, slike som Fygelus og Hermogenes.

2TI 01:16-18. En trofast bror

16 Måtte Herren gi sin barmhjertighet til Onesiforus og hans familie, for han har ofte oppmuntret meg, og det uten å skamme seg over mine lenker.

17 I Rom lette han etter meg ivrigere enn vanlig til han fant meg.

18 Måtte Herren gi at han vil finne barmhjertighet på Herrens dag så mye som han hjalp til i Efesos, noe du vet meget godt.

2TI 02

Hold ut i sannheten

2TI 02:01-07. Gode råd fra Paulus

01 Nå, mitt barn, vær sterk i Kristi Jesu nåde.

02 Det du har hørt av meg blant mange vitner, skal du overlevere til trofaste mennesker, til dem som er verdige, og du skal undervise andre også.

03 Hold ut i lidelser som en god soldat for Jesus Kristus.

04 Ingen som gjør tjeneste som soldat, blander seg opp i sivile saker, for han har nok med å være soldat.

05 Og hvis noen konkurrerer, får han ikke smykke seg med seierskransen hvis han ikke har fulgt konkurransereglene.

06 Og en hardtarbeidende bonde skal være den første som får del i innhøstingen.

07 Tenk over det jeg sier, så skal Herren gi deg innsikt i alt dette!

2TI 02:08-10. En tiders redning

08 Husk at Jesus Kristus, av Davids sæd, ble oppreist fra de døde, ifølge budskapet.

09 Det er for dette jeg holder ut i lid-

elser og i lenker som en kriminell. Men Guds ord er ikke bundet.

10 Jeg holder ut alt dette for de utvalgte, for at også de skal oppnå den redningen som er av Kristus Jesus til en tiders herlighet.

2TI 02:11-13. Hvis vi holder ut, skal vi også herske med ham

11 Dette er et troverdig ord: Hvis vi dør med ham, skal vi også leve med ham.

12 Hvis vi holder ut, skal vi også herske med ham. Og hvis vi forneker ham, skal også han fornekte oss.

13 Men hvis vi er troløse, forblir han trofast. For ingen kan fornekte seg selv.

2TI 02:14-18. Strid ikke om ord

14 Minn dem på, mens du vitner om det fremfor Herren, at de ikke skal drive med ordkløyveri, for det er ikke til nytte, og det er nedbrytende for den som hører på.

15 Strev etter å fremstå som en utprøvd Guds arbeider som ikke trenger å skamme seg over å skjære rett inn til ordets sannhet.

16 Hold deg borte fra ugudelig prat som bare fører til mangel på gudsfrykt.

17 Og deres ord sprer seg som koldbrann, slik som med Hymeneus og Filetus.

18 De er slike som avviker fra sannheten, for de sier at oppstandelsen har allerede skjedd, og dermed forvrenger de troen for noen.

2TI 02:19. Guds solide fundament

19 Likevel, Guds solide fundament blir stående med disse innskriftene:

‘HERREN* kjenner sine.’ Og: ‘Alle som bekjenner HERRENS* navn, må avstå fra urett.’ *JHVH

2TI 02:20-22. Til edle eller uverdige formål

20 I et stort hus er det ikke bare gjen-

stander av gull og sølv, men også av tre og leire. Noen brukes til høyverdige formål, andre til uverdige.

21 Men hvis noen renser seg, blir han et redskap for det som er høyverdig — helliggjort og nyttig for sin overherre og forberedt til all god gjerning.

22 Unngå ungdommens begjær!

Søk rettferdighet, tro og kjærlighet og fred, for da kan du påkalle Herren med et rent hjerte.

2TI 02:23-26. Djevelens snare

23 Unngå tåpelige og vettløse diskusjoner, for du vet at det fører til krangel.

24 En Herrens slave skal ikke krangle, men være mild i alt. Og når han underviser, skal han være overbærende.

25 Han skal være mild som når han oppdrar et barn. For den som er en motstander, vil kanskje Gud gi at han viser anger gjennom en korrekt kunnskap om sannheten.

26 Da kan de bli edru etter sin beruselse og unngå den Djevelens snare som de har vært fanget i etter hans vilje.

2TI 03

Det går mot slutten for Paulus

2TI 03:01-09. Det skal komme vanskelige tider

01 Dette skal du vite: I de siste dager skal det komme vanskelige tider.

02 Menneskene skal bli egenkjære, pengekjære, skrythalsere, stolte, blasfemiske, ulydige mot foreldrene, utakknemlige og fulle av ondskap.

03 De skal være uten naturlig kjærlighet, uforsonlige, baktalerske og mangle selvkontroll, og de skal være voldelige og uten kjærlighet til det som er godt.

04 De er forræderske og oppfarende, de er stolte og de skal elske sine lyster høyere enn de elsker Gud.

05 De har en tilsynelatende gudsfrykt,

men de avviser dens kraft. Selv skal du holde deg borte fra slike som dem.

06 De sniker seg inn i husene og får makt over enfoldige kvinner, slike som er nedtyngt av synd som fører til all slags utskielser.

07 De forsøker alltid å forstå, men de klarer ikke å komme frem til rett kunnskap om sannheten.

08 Slik Jannes og Jambres satte seg opp mot Moses, slik setter også disse seg opp mot sannheten! Deres sinn er fordervet og de holder ikke mål i forhold til troen.

09 Men de* kom ikke langt noen av dem, for deres vanvidd ble synlig for alle. Og slik skal det gå med disse også.

*Jannes og Jambres

2TI 03:10-13. Ondskapen blir stor

10 Men du har fulgt min lære, min levemåte, min hensikt, min tro, min tålmodighet, min kjærlighet og min utholdenhet.

11 Du kjenner mine mange forfølgelser og lidelser og det jeg ble utsatt for i Antiokia, i Ikonium og i Lystra — all den forfølgelsen jeg holdt ut i.

Men Herren har befri meg fra alt!

12 Men alle som vil leve et gudfryktig liv i Jesus Kristus, blir forfulgt.

13 For de onde menneskene og bedragerne blir verre og verre.

De bedrar og blir bedratt.

2TI 03:14-17. Hele Skriften er innåndet av Gud

14 Men hold ut i det som du har lært og blitt forsikret om.

Og du vet hvem som har undervist deg.

15 Fra barndommen har du kjent Den hellige skriften og dens kraft til visdom om din redning ved troen på Kristus Jesus.

16 For hele Skriften er innåndet av Gud. Den er nyttig til undervisning, irettesettelse, veiledning og til oppdragelse i rettferdighet.

17 Slik blir et Guds menneske godt utrustet til all god gjerning.

2TI 04

Paulus' siste hilsen

2TI 04:01-05. Forkynn ordet

01 Nå vitner jeg fremfor Gud, og ved Herren Jesus Kristus som skal dømme levende og døde etter at han har synliggjort sitt rike:

02 Forkynn ordet! Stå klar i tide og utide. Overbevis, irettesett og forman med all tålmodighet og lærdom.

03 For den tiden skal komme da de ikke skal holde ut en uforfalsket lære, men etter eget ønske skal de samle seg opp lærere etter det som kiler dem i øret.

04 De skal vende sine ører bort fra sannheten og vende seg til myter.

05 Men vær du nøktern i alt!

— Hold ut i trengsler, gjør en forkynners arbeid og fullfør din tjeneste.

2TI 04:06-08. Jeg har kjempet den gode kampen

06 Jeg lar meg gladelig ofre, for tiden for min bortgang står for tur.

07 Jeg har kjempet den gode kampen, jeg har fullført løpet og holdt ut i troen.

08 Til slutt venter det en rettferdighetens seierskrans på meg, den som Herren, Den rettferdige dommeren, skal gi meg på den dagen.

Og ikke bare til meg, men til dem som har elsket hans tilsynekomst.

2TI 04:09-16. Flere brødre har forlatt Paulus

09 Gjør det du kan for å komme til meg snart!

10 Demas har forlatt meg av kjærlig-

het til det som er av denne tiden. Han har dratt til Tessalonika og Kreskes til Galatia. Og Titus er i Dalmatia.

11 Bare Lukas er hos meg. Hent Markus og ta ham med deg. Han er nyttig i tjenesten.

12 Tykikus har jeg sendt til Efesos.

13 Ta med deg kappen min som jeg la igjen hos Karpus i Troas, når du kommer. Ta med deg rullene, spesielt pergamentene.

14 Smeden Aleksander har gjort meg mye ondt. — Måtte HERREN* gi ham etter hans gjerninger! *JHVH

15 Vær på vakt mot ham du også, for han er en iherdig motstander av vår forkynnelse.

16 Under mitt første forsvar var ikke noen sammen med meg. Alle forlot meg! Måtte det ikke bli tilregnet dem.

2TI 04:17-18. Men Herren er trofast

17 Men Herren stod med meg og gav meg styrke for at budskapet fullt ut skulle bli forkynt gjennom meg til alle folkeslag. Han har også befridd meg fra løvens gap.

18 Og Herren vil befri meg fra all ond gjerning og redde meg til sitt himmelske rike. Æren er hans i tid og tider! Amen.

2TI 04:19-20. Avskjed

19 Hils Priska og Akvilas, og Onesiferos' familie, fra meg.

20 Erastus ble værende i Korint. Trofimus forlot jeg i Milet. Han var syk.

21 Gjør det du kan for å komme før vinteren. Eubulus hilser deg. Det samme gjør Pudens, Linus, Klaudia og alle brødrene.

2TI 04:21. Paulus' siste hilsen

22 Herren Jesu Kristi ånd og nåde være med deg. Amen.

20 Jakob

Den Jakob som har skrevet Jakobs brev, var ikke en av Jesu disipler, Johannes' bror, men Jesu egen halvbror. I Pakten er fire av Jesu halvbrødre nevnt med navn, Jakob, Josef, Judas og Simon. (MAR 06:03)

Judas og Jakob har hver for seg skrevet én av Paktens 66 bøker. Jakobs brev er Paktens bok nummer 59. Den ble skrevet i Jerusalem rundt år 62 der Jakob var en eldste i menigheten. (GJE 15:13)

Brevet betraktes som et motskriv til Paulus' forkynnelse om at troen og ikke gjerningen fører til redning.

Da viser Paulus til gjerninger etter loven. Jakob, derimot, sier at en tro uten gjerninger er like død som et legeme uten ånd. (JAK 02:26) Han viser da til Jesu kjærlighetsbud, Jesu misjonsbefaling og hans uttalelser om 'den som gjør min himmelske Fars vilje' i MAT 07:21 og i MAT 12:50.

Ifølge Jakob er det langt fra nok å bare ha rett tro uten gjerninger, ikke basert på Moses' lov, men på Jesu kjærlighetsbud.

JAK 01

Tro og gjerning

JAK 01:01. Til de tolv stammene

01 Fra Jakob, en Guds og Herren Jesu Kristi slave, til de tolv stammene som er i landflyktighet: Vær hilset!

JAK 01:02-08. En tro uten tvil

02 Brødre, tenk på det som en ren glede når dere kommer ut for forskjellige prøvelser.

03 For dere skal vite at når deres tro blir prøvet, fører det til utholdenhet.

04 Og utholdenheten fører til moden gjerning — moden og fullstendig — for at dere ikke skal mangle noe.

05 Og om noen mangler visdom, skal dere be til Gud, han som gir alle rikelig uten å irettesette, og han vil gi dere den.

06 Men dere må be i tro uten å tvile, for den som tviler, er som en bølge på havet når den blir drevet og kastet av vinden.

07 Et slikt menneske må ikke tro at han får noe fra HERREN.* *JHVH

08 For han er en tvesinnet mann som er ustø på alle sine veier.

JAK 01:09-11. Denne verdens rikdom

09 En lavtstående bror skal juble over sin opphøyelse.

10 Den rike skal fornedres, og som blomsten blant gresset visner han vekk.

11 For når solen står opp med brennende hete, da visner planten i gresset og blir borte med sitt vakre utseende. Slik skal også den rike visne bort fra sin virksomhet.

JAK 01:12-18. Gud frister ingen

12 Velsignet er den mann som holder ut i fristelser og blir funnet verdig til den livets krans som Gud har lovt hver enkelt som elsker ham.

13 Ingen må si: 'Gud fristet meg.' For Gud frister ingen slik den onde Kanda-ke.* *dronningen av Etiopia

Og selv lar han seg ikke friste av noe.

14 Hver enkelt som lar seg friste, blir dratt bort av sitt eget begjær, for det er det som lokker ham.

15 Og videre, når begjæret er unnfanget, føder det synd, og når synden er fullmoden, bringer den død.

16 Bli ikke villedet, kjære brødre!

17 For alle gode gaver — alle fullmodne gaver — kommer ovenfra og ned fra lysets Far; fra ham som ikke forandrer seg eller er som en flyktig skygge.

18 Han ville bringe frem ordet om

sannheten for at noen blant skapningen skulle bli en førstegrøde.

JAK 01:19-20. Sen til vrede

19 Derfor, kjære brødre, skal alle mennesker være snare til å høre, sene til å tale og sene til vrede.

20 For en manns vrede fremmer ikke Guds rettferdighet.

JAK 01:21-27. Ordet

21 Legg derfor bort all skittenskap og overdådig ondskap og ta ydmykt imot det ordet som er innplantet i dere — det som kan redde deres sjeler.

22 Vær ordets gjørere, og vær ikke bare ordets hørere, for dere bedrar da dere selv.

23 Hvis så er at en ordets hører ikke gjør etter det, er han lik en mann som ser sitt naturlige ansikt i et speil.

24 Han ser på seg selv, men går bort. Og med det samme han har snudd seg, har han glemt hvordan han så ut.

25 Men han som ser inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det uten å bli en glemmende hører, men en gjerningens gjører, skal bli velsignet for det han har gjort.

26 Hvis så er at noen tror han kan bli en tjener uten å tøyse sin tunge, bedrar han seg selv og hans tjeneste har vært forgjeves.

27 En ren og ubesmittet tjeneste for Gud, vår Far, har den som ser til foreldreløse og enker i trengsel, og som holder seg ubesmittet av verden.

JAK 02

Kjærlighet og tro

JAK 02:01-13. Frihetens lov

01 Brødre, dere kan ikke ha tro til Herren Jesus Kristus, og ære ham, samtidig som dere gjør forskjell på folk.

02 Sett at det kommer en mann inn i deres menighet som har gullringer og

fine klær og det også kommer inn en fattig i skitne klær.

03 Og dere ser til ham som har fine klær og sier til ham: 'Sett deg her på denne gode plassen.' Men til den fattige sier dere: 'Stå der.' Eller: 'Sett deg på plassen nede ved min fotskammel.'

04 Gjør dere ikke da forskjell på dem og setter dere også til dommere med onde tanker?

05 Hør, kjære brødre: Har ikke Gud utvalgt de fattige i denne verden, de som er rike i troen, til å arve det Riket som han har lovet den som elsker ham?

06 Men dere har krenket den fattige! — Er det ikke de rike som undertrykker dere og trekker dere for retten?

07 Og er det ikke de som spotter det gode navnet dere ble kalt til?

08 Så hvis dere vil oppfylle den opphøyde loven etter Skriften: '*Du skal elske din neste som deg selv,*' da må dere gjøre rett. 3MO 19:18

09 Men hvis dere gjør forskjell på folk, virker det til synd, og dere vil bli irettesatt etter loven som lovbrytere.

10 For den som vil holde hele loven, men snubler på et sted, blir skyldig etter hele.

11 For han sa: '*Du skal ikke drive hor.*' Men han sa også: '*Du skal ikke slå i hjel.*' Hvis du ikke driver hor, men slår i hjel, blir du en lovbryter etter loven. 2MO 20:14, 2MO 20:13

12 Men etter det dere sier og gjør skal dere bli dømt etter frihetens lov.

13 Dommen skal være uten barmhjertighet mot dem som ikke har vist barmhjertighet, men han som har vist barmhjertighet, skal glede seg under dommen.

JAK 02:14-26. Tro uten gjerninger

14 Hva gagner det, brødre, om noen sier han har tro, men ikke har gjerninger?

Kan troen redde ham?

15 Sett at en bror eller søster er naken og mangler til det daglige brød, og noen sier til dem:

16 'Dra i fred, hold dere varme og ét dere mette,' men ikke gir dem det legemet trenger. Hva gagner det?

17 Slik er det også med troen: Hvis den ikke har gjerninger, er den død i seg selv.

18 Likevel sier noen: 'Jeg har tro, men ingen gjerning.' Vis meg din tro uten gjerninger, så vil jeg vise deg min tro ut fra mine gjerninger.

19 Du tror at Gud er Den eneste. Du tror rett! Det tror også demonene — og de skjelver!

20 Men vet du ikke, du tomme menneske, at en tro uten gjerning er død!

21 Abraham, vår far, ble rettfærdiggjort ved gjerning da han ville ofre sin sønn Isak på alteret.

22 Ser du hvordan troen virker sammen med gjerningen? For ved gjerning ble hans tro fullverdig!

23 Da gikk Skriften i oppfyllelse når den sier: '*Abraham trodde på Jehovah og ble regnet som rettfærdig.*' Og han ble kalt HERRENS* venn. 1MO 15:06 *JHVH

24 Da ser vi at et menneske blir rettfærdiggjort etter sin gjerning. Ikke bare ved tro.

25 Og — slik ble også den prostituerte Rahab rettfærdiggjort ved gjerning da hun tok imot budbringerne og hjalp dem bort en annen vei.

26 For slik et legeme er dødt uten ånd, slik er troen død uten gjerning.

JAK 03

Sann og falsk visdom

JAK 03:01-12. Ondskapens redskap

01 Brødre, ikke mange bør bli lærere,

for vi vet at de skal få det strengere under dommen.

02 Mange snubler i alt, men hvis så er at det er noen som ikke snubler i ord, er han en moden mann som også kan holde hele legemet i tøyler.

03 Se! — vi legger bissel i hestens munn for at den skal lystre oss, for slik styrer vi hele kroppen hans!

04 Og, se! — også mektige skip som drives av kraftige vinder, lar seg styre av det minste roret til det stedet der styrmannen vil det skal anløpe.

05 På samme måte er også tungen et lite lem som taler store ord. Og, se! — den minste gnist kan starte den største skogbrann!

06 Også tungen er som en ild — som en verden av urettferdighet. Tungen som lem kan smitte hele legemet og sette naturens gang i brann. Og selv settes den i brann i Gehenna.

07 Alle naturens rovdyr, fugler, krypdyr og sjødyr ligger det i menneskets natur å ville temme.

08 Men tungen klarer ikke noe menneske å temme. Den er et ondskapens redskap full av dødbringende gift.

09 Med den lovpriser vi Gud, vår Far, og med den fordømmer vi et menneske som ble skapt etter Guds likhet.

10 Ut av samme munn kommer vel-signelser og fordømmelser! Brødre, slik skal det ikke være!

11 Kan det fra én kilde strømme ut fra samme sted det som er friskt og det som er bittert?

12 Kan et fikentre, brødre, bære frem oliven eller et vintre fiken?

Slik kan heller ingen kilde bære frem salt og friskt vann.

JAK 03:13-18. Den som sår fred —

13 La den av dere som er klok og har

fullverdig kunnskap, vise det gjennom gode samtaler og gjerninger i ydmykhet og med fornuft.

14 Og hvis dere ikke har bitter misunnelse og strid i deres hjerter, kan dere glede dere. Lyv ikke mot sannheten.

15 Slik visdom kommer ikke ned ovenfra. Den er jordisk og sjelelig — den er demonisk.

16 For der det er misunnelse og strid, der er det også forvirring og all ond gjerning.

17 Men den visdommen som kommer ned ovenfra er først og fremst ren, der nest er den fredelig, mild og hensynsfull, full av barmhjertighet og gode frukter, og den er oppriktig og upartisk.

18 Rettferdighetens frukter blir sådd i fred av den som skaper fred.

JAK 04

En veiledning i rett livsførsel

JAK 04:01-06. Vennskap med verden

01 Hvorfor krangler dere og strider med hverandre? Er det ikke fordi deres lyster er i kamp mot deres lemmer?

02 Dere begjærer, men får ikke. Dere slår i hjel og misunner og har ikke kraft til å oppnå noe. Dere strider og krangler, men har ingenting fordi dere ikke ber.

03 Og når dere ber, får dere ikke fordi dere ber feil og sløser den* bort i deres lyster. *bønnens virkning

04 Horkarer! Horkvinner! Dere skal vite at vennskap med verden er fiendskap mot Gud. For den som vil være verdens venn, blir Guds fiende.

05 Tror dere det er tomme ord når Skriften sier at den ånden som bor i oss, begjærer til misunnelse?

06 Men han gir større nåde. Da heter det: *'Gud står den hovmodige imot, men han gir nåde til den ydmyke.'* ORD 03:34

JAK 04:07-10. Ydmyk fremfor Gud

07 Innordne dere under Gud og stå Djevelen imot, så vil han flykte fra dere.

08 Hold dere nær Gud, så vil han holde seg nær dere. Vask hendene rene, dere syndere! Rens hjertene, dere med todelt sinn!

09 Klag, sørg og gråt! For deres latter skal bli til sorg og deres glede til bedrøvelse.

10 Ydmyk dere fremfor HERREN,* så skal han løfte dere opp. *JHVH

JAK 04:11-12. Den som sladrer på en bror, —

11 Tal ikke ondt om hverandre, brødre, for den som taler ondt om en bror, dømmer en bror. Og tal ikke ondt om loven, for da fordømmer du loven, og hvis noen fordømmer loven, gjør han ikke etter loven, men blir dens dommer.

12 Det er én lovgiver som har kraft til å redde eller la gå tapt. Hvordan kan da noen dømme en annen?

JAK 04:13-17. Om Gud vil

13 Kom nå, dere som sier: 'I dag eller i morgen vil vi dra til den eller den byen, og der vil vi gjøre forretninger med for-tjeneste.'

14 Hvem kan vite hva som skal skje i morgen? For hvordan er vårt liv? Det er som en tåkedis som er synlig en kort stund for deretter å forsvinne.

15 Si heller: 'Hvis HERREN* vil at jeg skal leve, skal jeg gjøre det eller det.' *JHVH

16 Men nå skryter dere i deres overmøt. Alt slikt skryt er av den onde.

17 Når dere vet at dere skal gjøre godt uten å gjøre det, da synder dere!

JAK 05

Dom, lidelse, bønn og omvendelse

JAK 05:01-06. Dom over de rike

01 Kom nå, dere som er rike! Gråt og

klag over den elendigheten som skal komme over dere!

02 Deres rikdom skal gå i forråtnelse og deres kapper skal bli møllspist.

03 Deres gull og sølv skal ruste bort, og rusten skal vitne mot dere og fortære deres kjøtt som i ild, for dere har samlet dere skatter til de siste dager.

04 Men, se! — de arbeiderne som har høstet deres marker og som dere har røvet lønnen fra, roper i nød, og deres rop har kommet mangfoldets HERRE* for øre. *JHVH

05 Dere lever i overflod og vellyst på jorden og feter opp deres hjerter til det er slaktetid.

06 Dere har fordømt og drept de rettferdige som stod dere imot.

JAK 05:07-12. Lidelse i tålmodighet

07 Vent derfor tålmodig, brødre, til Herrens nærvær. For se! — bonden må vente på jordens dyrebare grøde! Og han må vente tålmodig til han får det tidlige og senere regnet.

08 Slik må også dere være tålmodig og styrke deres hjerter.

For Herrens nærvær nærmer seg.

09 Sukk ikke over hverandre, brødre, for at dere ikke skal bli fordømt.

For se! — Dommeren står for døren!

10 Brødre, ha profetene, de som talte i HERRENs* navn, som forbilder for dere ved deres lidelser og tålmodighet. *JHVH

11 For se! — velsignet er den som holder ut! Dere har hørt om Job hvordan han holdt ut, og hvordan han til slutt ble velsignet av HERREN.* For HERREN* er rik på barmhjertighet og medlidenhet. *JHVH

12 Men fremfor alt, brødre, sverg ikke, verken ved himlene eller jorden, eller med noen annen ed.

La deres 'ja' være ja, og et 'nei' nei, for at ingen skal komme inn under det som er hyklersk.

JAK 05:13-16. Bønnens kraft

13 Er det noen blant dere som lider ond? Da skal han be!

Er noen glade til sinns? Da skal han syngne lovsanger!

14 Er noen syk blant dere?

Da skal han kalle til seg menighetens eldste. De skal be for ham og salve ham med olje i HERRENs* navn. *JHVH

15 Da skal tro og bønn redde den syke, og HERREN* skal reise ham opp.

Og når han har gjort synder, skal de bli tilgitt. *JHVH

16 Bekjenn deres feiltrinn for hverandre og be for hverandre, så skal dere bli leget.

En bønn fra en rettferdig kan virke med stor styrke.

JAK 05:17-18. Elijahs bønner

17 Eljah var et menneske av samme kår som vi.

Da han ba om at det ikke måtte regne på jorden, regnet det ikke på tre år og seks måneder.

18 Så ba han igjen. Og himlene gav regn og jorden bar frem sin grøde.

JAK 05:19-20. Den som omvender en synder, —

19 Brødre, sett at noen har gått seg bort fra sannheten, og så er det noen som omvender ham.

20 Da skal dere vite at den som omvender en synder fra villfarelsens vei, redder en sjel fra døden og dekker over en mengde synder.

21 Første Peter

Det finnes liten tvil om at dette brevet, Paktens 60. bok, er skrevet av Jesu disipler Peter Simon, Klippen, rundt år 62-64 v.t. (1PE 01:01) Etter at Peter hadde brukt den tredje nøkkelen til himlenes rike, hører vi ikke mer til ham unntatt de gangene Paulus nevner ham i sine brev.

Hvor ble det så av Peter? Han trakk østover, til Babylon, og forkynte blant de tusener av jøder som ennå befant seg der.

Noen hevder at siden brevet ble skrevet til 'de utvalgte som er fremmede og spredt rundt omkring i Pontos, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia,' befant Peter seg på den tiden i Rom, og at 'Babylon' bare er et kallenavn for Rom. Det er lite trolig, for alle de andre navnene er konkrete steder i Asia. Peter skrev etter all sannsynlighet dette skrivet mens han selv var i Babylon.

Peters budskap til menighetene inneholder mange av Paktens grunnsannheter — redningen i Kristus, den himmelske arven og rett levesett til Guds ære. Han kommer også med noen klare befalinger til både kvinner og menn om ekteskapet.

1PE 01

Hellighetsbudet

1PE 01:01-02. Hilsen

01 Fra Peter, en Jesu Kristi apostel, til dem som er utlendinger og til dem som er i landflyktighet i Pontos, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia.

02 Og til dem som er utvalgt etter Guds, vår Fars, forutbestemte plan til hellighet i ånden gjennom lydighet og renselse i Jesu Kristi blod. Nåde og fred være med dere i overflod.

1PE 01:03-12. Arven

03 Lovet være vår Gud og Far, og

Herren Jesus Kristus, ham som i sin store barmhjertighet skal føde oss til liv i håpet om en oppstandelse fra de døde ved Jesus Kristus, en arv som ikke skal forgå.

04 Den er ren, fri fra synd, og den er bevart for dere i himlene.

05 Den blir ivaretatt ved Guds kraft gjennom troen til redning.

Den er forberedt for dere, men den skal først bli åpenbart for dere i den siste tid.

06 Derfor kan dere juble av glede, selv om dere nå en kort tid, om så skulle skje med dere, kan komme til å lide under forskjellige prøvelser.

07 Deres tro skal utsettes for prøvelser — for den har større verdi enn gull som går tapt, selv om det er blitt foredlet gjennom ild — for at dere skal få lovprising, ære og herlighet når dette blir åpenbart ved Jesus Kristus.

08 Selv om dere ikke har kjent ham, elsker dere ham. Og dere som til nå ikke har sett ham, tror på ham. Dere skal juble i ubeskrivelig glede over hans herlighet.

09 Til slutt, ved deres tro, skal dere finne redning for deres sjeler.

10 Det er denne redningen profetene undersøkte og gransket så grundig da de profeterte om den nåden som skulle bli deres.

11 De undersøkte hvilken tid Kristi ånd skulle komme, den som skulle vise seg og som det tidligere hadde vært vitnet ved om at Kristus skulle lide, men deretter bli tatt opp til herlighet.

12 Da ble de åpenbart at det ikke var seg selv de tjente med dette, men dere som nå har fått sett det, og som er blitt forkynt om Den hellige ånd som skulle bli sendt fra himlene.

Dette er slikt som budbringerne ønsker å få innsikt i.

1PE 01:13-21. Som lydige barn

13 Bind derfor opp om deres sinns hofter, vær edruelige og rett deres håp fullt ut mot den nåden som skal bli deres når Jesus Kristus åpenbarer seg for dere.

14 Som lydige barn skal dere ikke innrette dere etter deres tidligere begjær, det som dere fulgte da dere var i uvitenhet.

15 Han som har kalt dere, er hellig. Også dere skal være hellige i all deres ferd.

16 For det er skrevet: *'Dere skal være hellige, for jeg er hellig.'*

3MO 11:44, 3MO 11:45, 3MO 19:02, 3MO 20:07

17 For når dere kaller på Gud, vår Far — han som upartisk dømmer hver enkelt etter hans gjerninger, må dere ferdes med respekt, all den tid dere er fremmede her.

18 For dere vet at dere ikke ble gjenkjøpt med forgjengelig sølv eller gull fra den innholdsløse livsførselen som dere har etter deres fedres tradisjoner.

19 Dere ble gjenkjøpt med Kristi dyrebare blod — av Lammet som er flekkfritt og uten lyte.

20 Og dette har han forubestemt fra før verdens grunnleggelse, men han er åpenbart i de siste tider. jfr. 1MO 03:15

21 Han* har trodd at Gud kunne reise ham opp fra de døde, og han har fått herligheten for at deres tro og håp skal være rettet mot Gud. *Kristus

1PE 01:22-25. Guds ord

22 Rens deres sjeler, vær lydige mot sannheten i en oppriktig ånd og brorskjærlighet, og elsk hverandre inderlig av et rent hjerte.

23 For dere blir gjenfødt, ikke av forgjengelig sæd, men til uforgjengelighet ved Guds ord til et liv som skal vare i tider.

24 For: *'Alt kjøtt er som gress, og all menneskelig herlighet er som en blomst på stilken. Gresset visner og selve blomsten faller av.*

Men Jehovahs ord skal bestå i tider!'

JES 40:06-08

25 Dette ordet er det budskapet som blir forkynt for dere.

1PE 02**Guds utvalgte folk****1PE 02:01-03. Åndelig melk**

01 Derfor, legg bort all ondskap, alt svik, hykleri, misunnelse og all sladder.

02 Som nyfødte barn skal dere lengte etter ordets uforfalskede melk.

03 Da skal dere vokse i dere selv — hvis så er at dere har smakt at Herren er god.

1PE 02:04-10. Hodesteinen

04 Dere skal komme til den levende steinen som ble forkastet av mennesker, men som er utvalgt av Gud.

Og han er dyrebar for ham.

05 Også dere skal være levende steiner og bygningsmenn av et åndelig hus, for dere skal bli et hellig presteskap som skal bære frem offer til behag for Gud ved Jesus Kristus.

06 For også Skriften inneholder dette: *'Se! — på Sion skal jeg sette en Hodestein, utvalgt og verdifull. Den som tror på ham, skal ikke bli til skamme!'*

JES 28:16

07 For dere som tror, er *steinen som bygningsmennene forkastet, blitt Hodesteinen.*

SAL 118:22

08 Men for de vantro er Hodesteinen blitt *en snublestein og en fallklippe.* Og de blir slått på grunn av sin egen ulydighet mot ordet, slik de også var satt til.

JES 08:14

09 Men dere er en utvalgt sort — utvalgt til konger og et hellig presteskap av

folkeslagene, et kjøpt folk som skal forkynde hans herlighet. Dere ble tatt ut av mørket og skal bli satt inn i hans underfulle lys.

10 Før var dere ikke et folk, men nå er dere Guds folk.

Før var dere uten barmhjertighet, men nå har dere fått barmhjertighet.

1PE 02:11-12. Vær gode forbilder

11 Kjære, jeg formaner dere som er fremmede og utlendinger, til å holde dere borte fra det kjøttets begjær som kjemper mot sjelen.

12 La deres livsstil være god blant folkeslagene, for dessverre baktaler de dere for onde gjerninger når dere gjør gode. Da skal dere se Guds herlighet på besøkelens dag.

1PE 02:13-17. Vis konger ære

13 Dere skal innordne dere under hele skaperverkets menneskelige administrasjon for Herren, enten det er under kongen, den som står øverst, eller det er under guvernører.

14 For dem har han latt innsette for å straffe dem som gjør ondt og for å belønne dem som gjør godt.

15 For det er Guds vilje at dere, gjennom å gjøre godt, skal sette munnkurv på ukyndige og vettløse mennesker.

16 Dere er frie, men dere har ikke den friheten for at den skal være et påskudd til ondt, men for at dere skal være Guds slaver.

17 Vis alle ære, elsk brorskapet og respekter Gud. Og vis kongene ære.

1PE 02:18-25. Gjeter og Tilsynsmann

18 Dere hustjenere skal innordne dere under deres overherrer med all respekt — ikke bare de gode og milde, men også de vrage.

19 For det er til hans nåde hvis noen

på grunn av sin samvittighet overfor Gud må utholde sorg og smerte urettferdig.

20 For hvilken lovprisning skal dere ha hvis dere blir slått og må lide for deres synder? Men hvis dere gjør godt under smerter og lidelser, da gir det nåde fra Gud.

21 Og til dette ble dere kalt fordi også Kristus måtte lide, og han gikk foran som et eksempel for dere som skal følge i hans fotspor.

22 For: *'Han gjorde ingen synd, og heller ikke fantes det svik i hans munn.'*

JES 53:09

23 Da han ble utskjelt, skjelte han ikke igjen. Da han led, truet han ikke, men overlot dommen til ham som er rettferdig.

24 Han bar selv våre synder på sitt legeme opp på treet for at dere skulle dø fra synden og leve i rettferdighet. For:

'Ved hans sår skal dere bli leget.'

JES 53:05

25 Dere har vært som villfarne sauer, men har vendt om til ham som er Gjeter og Tilsynsmann for deres sjeler.

1PE 03

Om samliv, og om lidelse

1PE 03:01-06. Til kvinnen

01 På samme måte skal også kvinnen innordne seg under sin egen mann, for hvis noen også er ulydige mot ordet, så kan de bli vunnet uten ord gjennom rett livsførsel av kvinnen.

02 For da vil de vurdere deres rette livsførsel med respekt.

03 La ikke deres skjønnhet være i det ytre ved å flette håret og henge på dere gull, eller ved å ta på dere kapper.

04 La den være i menneskets hjerte gjennom en ydmyk og stille ånd, for den er dyrebar fremfor Gud.

05 Også de hellige kvinnene som i

tidligere tider satte sitt håp til Gud, smykket seg ved å innordne seg under sine egne menn.

06 For Sarah var lydig mot Abraham og kalte ham 'herre.' Og dere som er hennes barn, skal gjøre godt uten noen som helst frykt for trusler.

1PE 03:07. Til mannen

07 På samme måte skal mannen leve sammen med henne i kunnskap, og han skal vise henne ære for hennes kvinnelighet som den svakere part. Og hun skal være medarving til livets nåde for at deres bønner ikke skal bli hindret.

1PE 03:08-12. Til brødrene

08 Til slutt: Dere skal alle ha samme sinn, vise medfølelse og brorskjærighet, ømhet og vennlighet.

09 Gjengjeld ikke ondt med ondt, eller skjellsord med skjellsord. Velsign derimot, for til det er dere blitt kalt, dere som skal arve velsignelsene.

10 For: *'Den som elsker livet og vil se de gode dagene, må holde sin tunge fra sladder og sine lepper fra svikefull tale.*

11 *Han må unngå ondt, gjøre godt, søke freden og holde den.*

12 *For Jehovahs øyne hviler på den rettferdige og hans ører lytter til hans bønner. Men Jehovah vender sitt ansikt bort fra den som gjør ondt.'* SAL 34:12-16

1PE 03:13-17. Lidelser for det gode

13 Kan noen gjøre ondt mot dere hvis dere følger det som er godt?

14 Hvis dere må lide for rettferdigheten, er dere velsignet. For: *'La dere ikke skremme av deres trusler og bli ikke opprørt.'* JES 08:12

15 La Kristus være hellig som Herre i deres hjerter, og vær alltid forberedt til å forsvare dere mot alle som krever dere til regnskap for deres håp, men la det være i ydmykhet og ærefrykt.

16 Ha god samvittighet, for dessverre vil dere bli baktalt når dere gjør godt, men de som baktaler dere skal bli gjort til skamme gjennom deres gode livsførsel i Kristus.

17 Når dere gjør Guds vilje, er det bedre å lide for å ha gjort godt enn om dere hadde gjort ondt.

1PE 03:18-22. Om dåpen

18 For også Kristus led en gang for våre synder; den rettferdige for de urettferdige, for å føre dere frem til Gud.

Han døde i kjøttet, men ble gjort levende i ånden.

19 Han gikk også bort og forkynte for de åndene som var tatt i forvaring.

20 Det var de som tidligere en gang hadde vært ulydige da Gud i sin tålmodighet, i Noahs dager, ventet på at arken skulle bli bygd. I den ble noen få — åtte sjeler — reddet fra vannet.

21 Det er et motstykke til den dåpen som også nå kan redde oss. Den er ikke en avleggelse av kjøttets urenheter, men et spørsmål om å ha god samvittighet med Gud ved Jesu Kristi oppstandelse.

22 Han fór opp til himlene og sitter ved Guds høyre hånd. Budbringere, myndigheter og makter vil bli underlagt ham.

1PE 04

Lidelsen i Kristus

1PE 04:01-06. Lidelser i kjøttet

01 Fordi Kristus har lidd for dere i kjøttet, skal også dere selv tenke at den som må lide i kjøttet, har forlatt synden.

02 Da skal dere ikke leve resten av den tiden dere har igjen i kjøttet, etter menneskers begjær, men etter Guds vilje.

03 For dere har brukt nok av deres tid til å leve etter folkeslagenes vilje. Dere har levd i løssluppenhet og begjær med vindriking, råskap, festing og avskyelig avgudsdyrkelse.

04 Derfor er det fremmed for dem at dere ikke løper sammen med dem, og de pøser en overflod av bespottelser over dere.

05 Han som gav dere ordet, er den som skal dømme levende og døde.

06 Derfor ble budskapet forkynt også for døde, for at de skulle dømmes som mennesker av kjøtt, men leve etter Guds ånd.

1PE 04:07-11. Tjeneste for Gud

07 Avslutningen på alt nærmer seg. Vær derfor nøkterne og edruelige i bønn.

08 Men fremfor alt skal dere ha inderlig kjærlighet til hverandre. For:

'Kjærligheten dekker over en mengde synder.'

ORD 10-12

09 Vær derfor gjestfrie mot hverandre og murr ikke.

10 Tjen hverandre med de gavene dere har fått, og vær gode forvaltere av den nåden som Gud gir på så mange måter.

11 Hvis så er at noen vil tale, skal han tale som ved et Guds orakel.* Og hvis så er at noen vil tjene, skal han gjøre det med den styrken Gud har gitt ham. Og han skal gi all ære til Gud gjennom Jesus Kristus. Æren og herredømmet er hans i tid og tider. Amen.

*orakel = en kilde til ufeilbarlige uttalelser

1PE 04:12-19. Lidelse for Gud

12 Kjære fremmede, når det gjelder den ildprøven dere har foran dere, skulle det ikke være fremmed for dere at prøvelser vil skje.

13 Gled dere derfor over å få del i Kristi lidelser for at dere skal juble av glede når han åpenbarer sin herlighet for dere.

14 Men hvis noen håner dere på grunn av Jesu navn, skal dere være vel-signet, for da vil Guds ånd og herlighet

hvile over dere. Men ikke over dem som spotter, for herligheten skal ikke bli deres.

15 Men ingen av dere må lide som en morder, eller som en tyv, eller som en som gjør onde gjerninger, eller som en som blander seg opp i andres saker.

16 Men hvis han er en kristen, skal han ikke bli gjort til skamme, men ære Gud for sin skjebne.

17 For tiden for dommen skal begynne med Guds hus! Men hvis vi skal være først, hva da med dem som mot slutten er ulydige mot Guds budskap?

18 For: *'Hvis det er vanskelig for en rettferdig å bli reddet, hvordan skal det da gå med de gudløse og synderne?'*

ORD 11:31

19 Og derfor skal den som må lide etter Guds vilje, overgi sin sjel til gode gjerninger i trofasthet mot Skaperen.

1PE 05

Underkastelse under Gud

1PE 05:01-04. Vær gjeterere for flokken

01 Jeg formaner dere som er eldste blant dere, slik også jeg er en eldste og et vitne til Kristi lidelser, for jeg skal også være delaktig i den herligheten som skal åpenbares.

02 Så vær gjeterere for den Guds flokk som er hos dere. Ha tilsyn med den — ikke av tvang, men frivillig. Og ikke til korrumpert vinning, men med iver.

03 Dere skal heller ikke være herrer over dem som er betrodd dere av Gud, men det skal skje ved at dere er forbilder for flokken.

04 Og når Overgjeteren gir seg til kjenne, skal dere få herlighetens uvisnelige krans.

1PE 05:05-11. Vær faste i troen

05 Dere yngre må innordne dere un-

der de eldste, og alle må innordne seg under hverandre.

Og dere skal ikke dere ydmykheten.

For:

‘Gud står den stolte imot, men den lavtstående gir han nåde.’ ORD 03:34

06 Vær derfor ydmyk under Guds mektige hånd for at han skal løfte dere opp i sin egen tid.

07 Kast alle deres bekymringer på ham, for han har omsorg for dere.

08 Vær edrue og årvåkne, for deres motstander, Djevelen, vandrer omkring som en brølende løve på jakt etter noen han kan fortære.

09 Dere må stå ham imot og være faste i troen, for dere vet selv hvilke lidelser deres medbrødre må gjennomgå i verden.

10 Men hele nådens Gud, han som har kalt dere til en tiders herlighet i Kristus Jesus, skal, om han lar dere lide en kort tid, oppbygge, befeste og styrke dere til dere er på fast grunn.

11 Herligheten og herredømmet er hans i tid og tider! Amen.

1PE 05:12-14. Avskjedshilsen

12 Med hjelp fra Silvanus, som jeg regner for å være en trofast bror, har jeg skrevet til dere med få ord, for å formane dere og vitne om Guds sanne nåde. Stå fast i den!

13 Menigheten i Babylon, som er utvalgt i likhet med dere, hilser dere. Det gjør også Markus, min sønn.

14 Hils hverandre med et kyss.

Kjærlighet og fred være med dere alle i Kristus Jesus. Amen.

22 Andre Peter

Peters andre brev er skrevet til 'dem som har den samme dyrebare tro som jeg har.' Dette er Paktens 61. bok og den antas å være skrevet bare kort tid etter den første, mens Peter ennå var i Babylon. Bortsett fra dette hører vi lite om Peters forkynnelse i Babylon.

Begge disse bøkene er skrevet før storbrannen i Rom som medførte en rekke forfølgelser for de kristne, ikke bare i Rom, men over hele den daværende verden. Det var fordi de nektet å delta i avgudsdyrkelse, krigshandlinger, keisertilbedelse osv. Det var under disse forfølgelsene Johannes' bror Jakob ble halshugget av Herodes (GJE 12:02) og Peter kastet i fengsel. (GJE 12:03)

I likhet med Paulus forsøker Peter å demme opp mot falsk forkynnelse, samtidig som han understreker at Guds løfter ikke vil utebli, samme hvor stor skepsis menneskene skal være i besittelse av i de siste tider.

Peter forklarer også de forhold som skal rå når Jehovahs dag når sitt klimaks.

2PE 01

Et troverdig vitne

2PE 01:01-02. Hilsener

01 Fra Simon Peter, en Jesu Kristi slave og apostel, til dem som har fått en like dyrebar tro som jeg har — ved den rettferdighet som er fra Gud og fra vår Redningsmann Jesus Kristus.

02 Nåde og fred være med dere i rikt mål gjennom korrekt kunnskap om Gud, og Jesus, Herren.

2PE 01:03-11. Tro og livsførsel

03 Ved sin guddommelige kraft har han gitt oss alt til et liv i gudsfrykt og korrekt kunnskap om ham som kalte oss til sin herlighet og prakt.

04 Ved dette har vi fått det største og mest dyrebare løftet — det å få del i den guddommelige natur og å slippe den for-dervelse som kommer av verdens begjær.

05 Nettopp på grunn av dette må dere la alle deres gjøremål bli styrt av deres tro med lovprisning og kunnskap.

06 Kunnskapen fører til måtehold, måtehold fører til utholdenhet og utholdenheten til gudsfrykt.

07 Gudsfrykten fører til omsorg for brødrene, og omsorgen for brødrene til kjærlighet.

08 For hvis dere har rikelig av dette, skal dere verken bli uvirksomme eller være uten frukter i deres korrekte kunnskap om Herren Jesus Kristus.

09 Den av dere som mangler dette, er blitt blind. Han har lukket øynene og glemt at han har fått renselse fra sine tidligere synder.

10 Derfor, brødre, skal dere med enda større iver befestede deres kall og utvelgelse. For hvis dere gjør dette, skal dere aldri mer snuble.

11 Slik skal dere være rikelig utstyrt til å komme inn i vår Herres og Redningsmanns Jesu Kristi tiders rike.

2PE 01:12-15. En gammel mann

12 Likevel vil jeg ikke la være å minne dere på denne livsstilen, selv om dere kjenner den og er befestet i den sannheten dere har hos dere.

13 Og jeg synes det er rett, så lenge jeg er i dette teltet, å holde dere våkne og minne dere på dette, for at dere ikke skal glemme det.

14 Jeg vet at snart skal dette teltet bli tatt ned. Det har også Herren Jesus Kristus vist meg.

15 Men jeg vil likevel gjøre mitt ytterste for at dere etter min bortgang alltid skal ha dette i minne.

2PE 01:16-21. Pålitelige ord

16 Vi fulgte ikke smarte myter da vi kunngjorde vår Herre Jesus Kristi kraft og nærvær for dere, for vi har vært øyenvitner til hans storhet.

17 For han mottok ære og herlighet fra Gud, vår Far, ved at en røst med majestetisk herlighet sa: *'Dette er min kjære Sønn som jeg har gitt min fullmakt!'*

MAT 17:05

18 Denne røsten som kom fra himlene, hørte jeg selv da vi var på det hellige fjellet.

19 Derfor er det profetiske ord befestet i oss. Og det gjør dere vel i å holde fast ved, for som en fakkellyster det opp et mørkt sted til grålysningen og dagen kommer, og Morgenstjernen stiger opp i deres hjerter.

20 Men fremfor alt dette skal dere vite at ingen profeti i Skriften er av egen tolkning.

21 For en profeti har aldri blitt båret frem etter et menneskes vilje, men Guds hellige mennesker talte drevet ved Den hellige ånd.

2PE 02**Dommen over de ugudelige****2PE 02:01-03. Falske profeter**

01 Men også falske profeter stod frem blant folket slik også falske lærere står frem blant dere. Med bedrag innfører de ødeleggende vranglære, og de forneker i tillegg den Overherre som har frikjøpt dem. Slik påfører de seg selv en brå ødeleggelse!

02 Mange skal følge etter dem mot ødeleggelsen, og på grunn av slike som dem skal sannhetens vei bli spottet.

03 Med grådighet og oppdiktet lære drar de omkring, og de har lenge hatt dommen hengende over seg.

Deres ødeleggelse skal ikke slumre.

2PE 02:04-11. Falske forkynnere

04 For Gud sparte ikke engang budbringerne da de syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen og overlot dem i mørkets lenker der de skal holdes i varetekt inntil dommen.

05 Heller ikke sparte han den gamle verden, men han bevarte Noah, en av åtte, fordi han forkynte rettferdighet, da han lot vannflommen komme over den ugudelige verden.

06 Han la også byene Sodoma og Gomorra i aske og fordømte dem til ødeleggelse. Og han gjorde dem til eksempler for dem som senere var ugudelige.

07 Og han befridde den rettferdige Lot som led kvaler under de ondes utsvævende livsførsel.

08 Som rettferdig bodde han blant dem, og den rettferdige sjelen så og hørte deres lovløse gjerninger dag etter dag.

09 Men HERREN* vet hvordan han skal befri den gudelige fra prøvelser, og han holder den urettferdige i forvaring til dommens dag. *JHVH

10 Det gjelder spesielt dem som lever etter kjøttets urene lyster og forakter all myndighet.

De er overmodige og egenrådige, og de er ikke redde for å spotte hans herlighet.

11 Selv ikke budbringerne som er større i styrke og kraft enn det de er, bærer frem spottende anklager mot dem fremfor HERREN.* *JHVH

2PE 02:12-17. Ondskapens lønn

12 Disse fysiske er som ufornuftige villdyr født til å bli fanget og fortært. De spotter, de er uvitende og de korrupperer seg selv til ødeleggelse.

13 De skal få urettferdighetens lønn!
— De gleder seg daglig i lyst og luksus!
— De er som skamflekker og byller! —

De fråtser i egne utskeielser, og de vil feste med dere!

- 14 De har øyne som er fulle av hor!
- De kan ikke legge av seg synden!
- De forfører vaklende sjeler!
- De er opplært i grådighet!
- De er fordømmelsens barn!

15 De har forlatt den rette vei og gått seg vill! De har fulgt i Beors sønn Bileams fotspor, han som elsket urettferdighetens lønn.

16 Han ble irettesatt for sine ugjerninger av et stumt esel som talte med et menneskes røst og stanset profetens vanvidd.

17 De er som uttørkede vannkilder — som flyktige skyer i storm! Det dypeste mørke blir deres i tider!

2PE 02:18-22. Fordervelsens slaver

18 Ved å tale svulstige og tomme ord forfører de på grunn av kjøttets begjær og løsaktighet dem som virkelig hadde unnsuppet, til å fortsette i sin villfarelse.

19 De forkynner frihet, men de er selv fordervelsens slaver! For det en ligger under for, er han også slave under.

20 For dem som har unnsuppet denne verdens urenheter gjennom korrekt kunnskap om vår Herre og Redningsmann Jesus Kristus, og igjen blir innviklet i dens tomhet, blir det verre på slutten enn det var fra begynnelsen.

21 For det ville vært bedre for dem om de ikke hadde hatt korrekt kunnskap, enn å ha hatt korrekt kunnskap og så vendt seg bort fra det hellige budet som ble overlevert dem.

22 Det er gått med dem slik det heter i ordspråkene:

‘Hunden har vendt tilbake til sitt eget spy.’

ORD 26:11

Og: ‘Selv et nybadet svin velter seg i gjørmene.’

2PE 03

Jehovahs dag

2PE 03:01-09. Guds løfte

01 Kjære, dette er det andre skrivet jeg med glede skriver til dere. De skal være påminnelser til å holde deres rene sinn våkne.

02 For jeg vil at dere skal minnes de ord som i tidligere tider ble talt ved de hellige profetene, og de bud som blir gitt av vår Herre og Redningsmann ved hans apostler.

03 Først og fremst skal dere vite at i de siste dager skal mange spottere stå frem slik de selv finner for godt.

04 Og de skal spørre: “Hvor ble det av løftet om hans nærvær? —

Helt siden våre fedre falt i søvn, fortsetter alt slik det har vært fra skapelsens begynnelse.”

05 Men med vilje glemmer de at himlene fra gammelt av ble til ved Guds ord, og at også jorden steg frem fra vannet.

06 Det var dette vannet som gjorde at den daværende verden ble ødelagt av en flom.

07 Men himlene og jorden skal ved det samme ordet bli spart til den kommende ilden som på dommens dag skal ødelegge de onde menneskene.

08 Men, kjære, glem ikke dette ene at for HERREN* er én dag som tusen år og tusen år som én. *JHVH

09 Men HERREN* er ikke treg ifølge løftet, slik noen regner for treghet. Men han har tålmodighet med oss for han vil ikke at noen skal bli ødelagt, men at alle skal komme til anger. *JHVH

2PE 03:10-13. Jehovahs dag

10 Men HERRENs* dag skal komme som en tyv om natten. *JHVH

Da skal himlene forgå med kraftige hvininger og elementene skal bli oppløst

som av brennende hete, og jordens gjerninger skal brenne opp av seg selv.

11 Fordi alt dette skal gå i oppløsning, hvor mye mer bør dere ikke da leve som hellige og gudfryktige?

12 Vent på og fremskynd dagen for HERRENS* nærvær. *JHVH

For på den dagen skal himlene brenne opp, og elementene skal smelte som av brennende hete.

13 Men etter hans løfter ser vi frem til nye himler og en ny jord der rettferdighet skal bo.

2PE 03:14-18. Peters avskjed

14 Derfor, kjære, fordi dere ser frem til dette og ønsker å fremskynde det, bli da funnet i fred av ham uten flekk eller lyte.

15 Regn Herrens tålmodighet som deres redning, slik også vår kjære bror Paulus, etter den visdom som er gitt ham, har skrevet.

16 I alle sine skriv taler også han om det. Men noe er vanskelig å forstå, og det er noen ulærde og ubefestede som dermed forvrenger også resten av Skriften til sin egen ødeleggelse.

17 Derfor, kjære, fordi dere allerede vet dette, så vær på vakt så ingen blir ført på avveier sammen med disse ugudelige og dermed faller bort fra deres trygge stilling.

18 Men voks i nåde og i kunnskap om vår Herre og Redningsmann Jesus Kristus. For æren tilhører ham, både nå og på tidenes dag! Amen.

23 Første Johannes

Jesu disippel Johannes har skrevet fem av Den nye paktens bøker. Han skrev Åpenbaringen omkring år 96 etter det synet han fikk inn i himlene mens han var fange på øya Patmos. Deretter skrev han budskapet etter Johannes, det åndelige budskapet. Og til slutt skrev han tre brev, deriblant det minste og det nest minste av Den nye paktens 27 bøker.

Johannes er Den nye paktens åndelige skribent, og det virker klart og tydelig at han har hatt en spesiell opplevelse som har gitt ham innsikt inn i Herrens dag, (ÅPB 01:10) i tillegg til det som har med himlene å gjøre, som ikke noen annen har fått erfare.

Johannes var sluppet fri fra fangenskapet og bosatt i Efesos da han, sannsynligvis mot slutten av år 98, skrev sitt første brev til alle kristne menigheter, Paktens 62. bok.

Johannes første brev inneholder Paktens grunnsannheter sett fra et åndelig standpunkt. Han advarer mot vranglære og understreker Kristi kjærlighet.

Det er Johannes, og bare Johannes, som advarer mot antikrists ånd, den som allerede på den tiden var virksom i verden.

1JO 01

Felleskap med Kristus

1JO 01:01-04. Livets ord

01 Det som var fra begynnelsen, det jeg har hørt, det jeg har sett med mine øyne, det som jeg har betraktet og vurdert, og det som mine hender har berørt — det er min forkynnelse om Livets ord.

02 Livet ble åpenbart for oss; vi har sett det og vitner om det, og vi forkynner et tiders liv fra vår Far, det som er blitt åpenbart for oss.

03 Det jeg har sett og hørt, forkynner jeg for dere, for at også dere skal ha fellesskap med oss gjennom det fellesskapet vi har med vår Far og hans Sønn Jesus Kristus.

04 Dette skriver jeg for at deres glede skal være fullstendig.

1JO 01:05-10. Lev i lyset

05 Dette er det budskap som jeg har hørt, og som jeg forkynner for dere:

Gud er lys. I ham kan det aldri finnes noe mørke.

06 Hvis vi hevder å ha fellesskap med ham, men lever i mørke, lyver vi.

Og da gjør vi ikke etter sannheten.

07 Men hvis vi lever i lyset, slik han er i lyset, da har vi fellesskap med hverandre i Jesu Kristi, ved hans Sønnens blod, det som renser oss fra all synd.

08 Hvis vi sier at vi ikke har synd, bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss.

09 Men hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig. Da tilgir han oss for våre synder og renser oss for all urettferdighet.

10 Hvis vi hevder at vi ikke har syndet, gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss.

1JO 02

Sannhet og rettferdighet

1JO 02:01-06. Hold Jesu Kristi bud

01 Små barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men hvis noen synder, har han en talsmann hos vår Far — Jesus Kristus, han som er rettferdig.

02 Han er soningen for våre synder — og ikke bare for våre, men for hele verdens.

03 På dette vet vi at vi kjenner ham: Vi holder hans bud.

04 Men den som påstår at han kjenner

ham uten å holde hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham.

05 Men for den som holder hans ord, har virkelig kjærligheten til Gud blitt fullstendig, og derved kjenner han ham.

06 Og den som sier at han blir i ham, skylder også selv å leve slik som han levde.

1JO 02:07-11. Ikke et nytt bud

07 Brødre, det er ikke et nytt bud jeg skriver til dere om, men et gammelt som har vært fra begynnelsen. Og det gamle budet er det ordet dere hørte fra begynnelsen av.

08 Igjen er det ikke et nytt bud jeg skriver til dere om, men om et som er blitt virkelig for dere gjennom ham. For mørket blir borte og det sanne lyset skiner allerede.

09 Den som sier at han er i lyset, men som hater en bror, har vært i mørket inn til nå.

10 Men den som elsker en bror, blir i lyset, og ingenting vil være en snublesten for ham.

11 Og den som hater en bror, er i mørket og vandrer i mørket. Han vet ikke hvor han skal gå, for mørket har forblindet ham.

1JO 02:12-14. Jeg skriver til dere

12 Jeg skriver til dere, små barn, for deres synder er dere tilgitt. De er tilgitt for hans navns skyld.

13 Jeg skriver til dere, fedre, for dere har lært å kjenne ham som har vært fra begynnelsen av. Jeg skriver til dere, unge menn, for dere har seiret over den onde. Og jeg skriver til dere, små barn, for dere har lært å kjenne vår Far.

14 Jeg skriver til dere, fedre, for dere har lært å kjenne ham som har vært fra begynnelsen av.

Jeg skriver til dere, unge menn, for dere har vist å ha stor styrke. Guds ord er gjort levende i dere, og dere har seiret over den onde.

1JO 02:15-17. Elsk ikke verden

15 Elsk ikke verden eller noe som er av verden. For den som elsker det som er av denne verden, kan ikke ha vår Fars kjærlighet i seg.

16 For alt som er av verden — kjøtets begjær og øyets begjær, og oppblåst stolthet over egne midler, er ikke av vår Far, men av verden.

17 Det som er av verden, skal bli tatt bort sammen med dets begjær.

Men den som gjør Guds vilje, skal bestå i tider.

1JO 02:18-27. Bli i sannheten

18 Små barn, vi er i de siste tider, og dere har hørt at antikrist skal komme.

Men allerede nå er det mange antikrister, og derav vet vi at vi er i de siste tider.

19 De utgikk fra oss, men de var ikke av oss. For hvis de hadde vært av oss, ville de ikke blitt borte fra oss. Men det skulle bli åpenbart for alle at de ikke var av oss.

20 Men dere som har salvelsen som hellige, kjenner til alt dette.

21 Jeg har ikke skrevet dette til dere fordi dere ikke kjenner sannheten, men fordi dere alle vet at ingen løgn er av sannheten.

22 Hvem er en løgner? Er det ikke han som forneker at Jesus er Kristus?

Han er en antikrist, og han forneker både vår Far og Sønnen.

23 Den som forneker Sønnen, har heller ikke vår Far. Men den som ikke forneker Sønnen, har også vår Far.

24 Vær derfor slik dere hørte fra begynnelsen, for hvis det dere hørte fra be-

gynnelsen, blir i dere, blir også dere i Sønnen og i vår Far.

25 For dette er det løftet han har gitt oss — tiders liv!

26 Dette skriver jeg om dem som vil leder dere.

27 La den salvelsen dere har fått, bli i dere. Da trenger dere ikke at noen lærer dere, for selve salvelsen lærer dere om alt som er sant. Det er ingen løgn, forutsatt at dere blir i hans lære.

1JO 02:28-29. Født av Gud

28 Nå, dere små barn, bli i ham, for at dere, når han åpenbarer seg, skal ha frimodighet og ikke bli til skamme under hans nærvær.

29 For hvis dere vet at han er rettferdig, forstår dere også at alle som utøver rettferdighet, er født av ham.

1JO 03

I kjærlighet

1JO 03:01-15. Lev ikke i synd

01 Se hvilken kjærlighet vår Far gir dere ved at dere er kalt til å være Guds barn. Og det er dere. Derfor vil ikke de av verden vite av dere, for de av verden kjenner ham ikke.

02 Kjære, fra nå av er dere Guds barn. Men det er til nå ikke blitt åpenbart hva dere skal bli. Men vi vet at når han åpenbarer seg for oss, skal vi bli lik ham og se ham som han er.

03 Alle som har dette håpet, må rense seg og deretter være rene slik han er.

04 Alle som synder, gjør også lovbrudd, for den som gjør lovbrudd, synder. Og lovbrudd fører til lovbrudd.

05 Og dere vet at han ble åpenbart for å ta bort all synd, for i ham er det ingen synd.

06 Ingen som er i ham, fortsetter å synde. For alle som synder, har verken sett ham eller lært ham å kjenne.

07 Små barn, la ingen villede dere. For den som gjør rettferdighet, er rettferdig slik han* er rettferdig. *Jesus

08 Den som gjør synd, er av Djevelen, for Djevelen syndet fra begynnelsen av. Og Guds Sønn åpenbart for oss for å løse oss fra Djevelens gjerninger.

09 Ingen som er født av Gud, vil fortsette i synd, for hans sæd blir i ham. Ingen kan fortsette i synd som er født av Gud.

10 Slik blir det åpenbart hvem som er Guds barn eller Djevelens barn:

Alle som gjør rettferdighet, er av Gud, og de elsker også brødrene.

11 Det er det samme budskapet som dere har hørt fra begynnelsen av: Elsk hverandre!

12 Vær ikke lik Kain som var av den onde og slaktet sin bror. Og hvorfor slaktet han ham? Det var fordi hans gjerninger var av den onde mens hans brors var rettferdige.

13 Bli ikke overrasket, brødre, om de av verden hater dere.

14 For vi vet at dere har gått over fra døden til livet fordi dere elsker brødrene. Men den som ikke elsker brødrene, blir værende i døden.

15 Alle som hater brødrene, er som drapsmenn, og alle vet at ingen drapsmann kan ha tiders liv i seg.

1JO 03:16-24. Den sanne ånd

16 På dette skal dere kjenne kjærligheten: Han gav sin sjel for oss. Derfor skylder vi å gi våre sjeler for brødrene.

17 Hvis noen har av verdens goder og ser en bror i nød, men utelukker medfølelse med ham, hvordan kan han da bli værende i Guds kjærlighet?

18 Små barn, vis ikke deres kjærlighet med ord eller talemåter, men med sanne gjerninger.

19 For dermed skal vi kjenne at vi er av sannheten, og våre hjerter kan være trygge fremfor ham.

20 Og hvis vi i våre hjerter fordømmer oss selv, er Gud større enn våre hjerter, og han vet alt.

21 Men, kjære, hvis vi i våre hjerter ikke fordømmer oss selv, da skal vi ha frimodighet fremfor Gud.

22 Den som ber, skal få, fordi han holder hans bud og gjør det som er godt fremfor ham.

23 Og dette er hans bud: At vi skal tro på hans Sønn, Jesu Kristi, navn, og at vi skal elske hverandre slik han har gitt bud om.

24 Den som holder hans bud, blir i ham, og vi kjenner at han er i oss gjennom den ånden han har gitt oss.

1JO 04

Kjærlighetens oppfyllelse

1JO 04:01-06. Prøv ånden i menigheten

01 Kjære, tro ikke enhver ånd, men sett ånden på prøve for å se om den er av Gud, for mange falske profeter er gått ut i verden.

02 Slik skal dere vite om ånden er av Gud:

Enhver ånd som bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjøttet, er av Gud.

03 Enhver ånd som ikke bekjenner at Jesus er kommet i kjøttet, er ikke av Gud. Dette er antikrist som dere har hørt skal komme, og som allerede nå er i verden.

04 Men dere, små barn, er av Gud, og dere har seiret over dem,* for han som er i dere, er større enn han som er av verden. *de falske forkynnere

05 De er av verden, og derfor taler de av verden, og de som er av verden, hører dem.

06 Men dere er av Gud, og den som kjenner Gud, vil høre på dere. Men de som ikke er av Gud, vil ikke høre på dere. På dette skal dere kjenne sannhetens ånd fra villfarelsens ånd.

1JO 04:07-16. Gud er kjærlighet

07 Kjære, elsk hverandre, for den som elsker, er av Gud. For alle som elsker, er født av Gud og kjenner Gud.

08 Den som elsker, er av Gud, for Gud er kjærlighet.

09 Slik har Gud vist sin kjærlighet for oss: Han sendte sin eneste Sønn til verden for at vi skulle ha liv ved ham.

10 Dette er kjærligheten — ikke at vi elsker Gud, men at Gud har elsket oss, og at han sendte sin Sønn som soning for våre synder.

11 Kjære, når Gud har elsket oss på den måten, skylder også vi å elske hverandre.

12 Ingen har noen gang sett Gud, men hvis vi elsker hverandre, blir Gud i oss, og det å elske blir fullmodent i oss.

13 Av dette vet vi at vi blir i ham, og han i oss: Fordi han har gitt oss ånden.

14 Jeg har sett og vært vitne til at vår Far sendte sin Sønn som verdens Redningsmann.

15 Hvis noen bekjenner at Jesus er Guds Sønn, blir Gud i ham og han i Gud.

16 Da har vi erfart og tror på den kjærlighet Gud har for oss, for Gud er kjærlighet. Og den som blir i hans kjærlighet, blir i Gud og Gud i ham.

1JO 04:17-19. Den modne kjærligheten

17 For kjærligheten må bli moden blant oss for at vi skal ha frimodighet på dommens dag, for slik han var, slik skal også vi være i denne verden.

18 Kjærligheten er uten frykt, for den modne kjærlighet driver bort frykten.

Men den som frykter, engster seg for straffen. Derfor er den som frykter, ikke moden i sin kjærlighet.

19 Men vi elsker ham, fordi han elsket oss først.

20 Hvis noen sier at han elsker Gud, men hater brødrene, er han en løgner. For hvis han ikke elsker en bror, som han har sett, hvordan kan han da elske Gud som han ikke har sett?

21 For dette budet har vi fra ham:

Den som elsker Gud, må også elske brødrene.

1JO 05

Guds Sønn

1JO 05:01-05. Tro gir seier

01 Hver den som tror at Jesus er Kristus, er født av Gud, og alle som elsker ham, elsker også den som er født av ham.

02 På dette vet vi at vi elsker Guds barn: Når vi elsker Gud og holder hans bud.

03 Dette er kjærlighet til Gud:

Å holde hans bud.

Og hans bud er ikke byrdefulle.

04 Alle som er født av Gud, har seiret over verden, og gjennom denne seieren har de overvunnet verden med sin tro.

05 Og den som seirer over verden, er den som tror at Jesus er Guds Sønn.

1JO 05:06-13. Guds vitneforklaring

06 Han er den som kom med vann og blod, Jesus Kristus — ikke bare med vann, men også med blod. Det blir det også vitnet om ved ånden, og det som er av ånden, er sannhet.

07 Det er tre som vitner om ham fra himlene: Hans Far, Ordet og Den hellige ånd.

Og disse tre er ett.

08 Og det er tre som vitner om ham på jorden: Ånden, vannet og blodet.

Også disse tre er ett.

09 Selv når vi får vitneforklaringer om ham fra mennesker, er Guds vitneforklaring om ham sterkere.

Og dette er en vitneforklaring fra Gud, den som han avgav om sin Sønn.

10 Den som tror på Guds Sønn, har vitneforklaringen i seg. Men den som ikke vil tro Gud på dette, gjør ham til en løgner, fordi han ikke vil tro den vitneforklaringen Gud har avgitt om sin Sønn.

11 Og dette er Guds vitneforklaring: At han gir tiders liv, og at dette livet er gjennom Sønnen.

12 Han som har Sønnen, har livet. Men han som ikke har Guds Sønn, har heller ikke livet.

13 Dette skriver jeg for at dere skal tro på Guds Sønns navn, og for at dere skal vite at dere skal ha tiders liv gjennom troen på Guds Sønns navn.

1JO 05:14-17. Etter hans vilje

14 Denne frimodigheten skal dere ha at hvis dere ber om noe etter hans vilje, vil han høre på dere.

15 Og hvis dere vet at han hører hva det er dere ber om, vet dere at dere skal ha det som er i den bønnen dere ber.

16 Hvis noen ser at en bror begår en synd som ikke fører til døden, skal han be for ham, og han skal få liv — hvis det ikke er en synd som fører til døden. For det er synder som fører til døden. Jeg sier ikke at dere skal be for dem.

17 All urettferdighet er synd, men det er ikke en synd som fører til død.

1JO 05:18-21. Verden er underlagt den onde

18 Vi vet at den som er født av Gud, ikke vil synde, for den som er født av Gud, vokter seg for at den onde ikke skal røre ham.

19 Vi vet at vi er av Gud, men hele verden er underlagt den onde.

20 Vi vet at Guds Sønn er kommet, og at han har gitt oss forstand slik at vi kan kjenne Den sanne.

Og vi er i ham, Den sanne, vi som er i hans Sønn Jesus Kristus.

For han er den sanne Gud og et tiders liv.

21 Små barn, hold dere borte fra avgudsdyrkelse!

Amen.

24 Andre Johannes

Apostelen Johannes' andre brev er skrevet til 'den utvalgte frue og hennes barn,' som er synonymt med menigheten. Dette korte brevet som ble skrevet i Efesos i år 98, er Paktens 63. bok.

Brevet er ett av bare tre av Paktens brev som bare inneholder ett kapittel.

I brevet presenterer Johannes seg som 'den eldste,' og sannelig har han sine ord i behold, bokstavelig talt!

I år 98 var Johannes den eneste gjenvlevende av Jesu disipler og den eneste som ikke hadde lidd martyrdøden.

Les Johannes 21:22.

I dette brevet oppfordrer Johannes menigheten å holde ut i den sanne lære, samtidig som han advarer mot en kommende vranglære gjennom antikrist.

'Enhver som ikke erkjenner at Kristus er kommet i kjøttet,' at Jesus er et menneske, 'er både en bedrager og en antikrist,' sier Johannes i vers 07 i dette brevet.

2JO 01

Til den utvalgte frue

2JO 01:01-03. En åpningshilsen

01 Fra en eldste til den utvalgte frue og de barn som elsker sannheten.

Og ikke bare til dem, men også til enhver som kjenner sannheten.

02 Og den sannheten skal bli i dem i tider.

03 Nåde, barmhjertighet og fred være med dere fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus, med den sannhet og kjærlighet som er av Sønnen og vår Far.

2JO 01:04-06. Lev etter Guds bud

04 Det er til stor glede for meg å se at dine barn lever i sannheten etter de bud vi har fått fra vår Far.

05 Nå ønsker jeg ikke, frue, å skrive et nytt bud til dere, men et som vi har hatt fra begynnelsen — at vi skal elske hverandre.

06 Og dette er kjærligheten:

At vi lever etter hans bud!

Og det er de bud dere som har hørt fra begynnelsen av, dere skal leve etter.

2JO 01:07-09. Antikrist

07 Mange forfødere er gått ut i verden. De er slike som ikke bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjøttet.

De er bedragerer og antikrister.

08 Se til at dere ikke mister det dere har arbeidet for, men får full lønn.

09 Ingen som trenger seg på uten å bli værende i Kristi lære, har Gud. Men den som blir i Kristi lære, har både vår Far og Sønnen.

2JO 01:10-11. En annen lære

10 Hvis det kommer noen til dere som ikke fører denne læren, skal dere ikke ta imot ham i deres hus, og ikke ønske ham velkommen.

11 For den som hilser ham velkommen, tar del i hans onde gjerninger.

1JO 01:12-13. En avskjedshilsen

12 Jeg har mye å skrive til dere om, men jeg vil ikke på papir med blekk, for jeg håper å komme til dere. Og da vil jeg tale til dere muntlig for å få full glede av det.

13 Barna til din utvalgte søster hilser dere. Amen.

25 Tredje Johannes

På samme måte som Paulus' aller siste brev var en personlig hilsen til den medarbeideren som han satte størst pris på, Timoteus, er også Johannes' tredje og siste brev en personlig hilsen til den disippelen og medarbeideren som Johannes satte størst pris på, Gaius.

Også for Gaius presenterer Johannes seg som 'den eldste,' noe som uten tvil er tilfellet både i tjeneste og alder.

I dette brevet skryter Johannes av Gaius for hans gavmildhet og trofasthet. Til slutt anbefaler han Gaius å fortsette å gjøre det som er godt. (3JO 01:11)

Av alle Paktens brev er dette det siste som er skrevet. Det er også det korteste og er Paktens 64. bok.

En tidsepoke går nå mot slutten, og det store frafallet har allerede satt inn.

(2TE 02:03, 1TI 01:15, 2TI 04:16)

Se også JOH 02:07-11

Den disippelen Jesus elsket, døde i Efesos bare to år etter at han hadde skrevet dette brevet. Johannes fem bøker er de eneste som er skrevet etter Jerusalems ødeleggelse i år 70.

Ikke med et ord nevner han dette direkte, men det er mulig han indirekte viser til det i 1JO 01:01. Om han fikk anledning til å møte Gaius igjen etter dette, vites ikke. Brevet sier heller ikke noe om hvor Gaius befant seg.

3JO 01

En siste hilsen

3JO 01:01-08. Til Gaius

01 Fra en eldste til min kjære Gaius, ham som jeg elsker i sannheten.

02 Kjære, jeg håper at du har det godt på alle måter, at du er ved god helse og at din sjel dermed har det godt.

03 Det var en stor glede for meg da

en bror kom og vitnet om sannheten, og at du dermed lever i sannheten.

04 Jeg har ingen større glede enn å høre at mine barn lever i sannheten.

05 Kjære, du er trofast i det du gjør, enten du gjør det for en bror eller for en fremmed.

06 De som har vitnet om din kjærlighet fremfor menigheten, bør du sende videre, for de er verdige fremfor Gud til å gjøre godt.

07 De dro virkelig ut for hans navn, og de har ikke tatt imot noen ting fra de av folkeslagene.

08 Derfor skylder vi å gi dem støtte som medarbeidere for sannheten.

3JO 01:09-11. Diotrefes

09 Jeg skrev til menigheten, men Diotrefes, han som elsker å være den fremste blant dem, vil ikke ta imot oss.

10 Derfor vil jeg, når jeg kommer, minne ham på de gjerningene han gjør.

For han sladrer ondskapsfullt om oss.

Ikke nok med det, men han vil heller ikke ta imot brødrene. Og når noen andre vil gjøre det, hindrer han dem ved å kaste dem ut av menigheten.

11 Kjære, følg ikke det som er ondt, men det som er av det gode. Den som gjør godt, er av Gud, men den som gjør ondt, har ikke sett Gud.

3JO 01:12. Demetrius

12 Om Demetrius vitner alle at han er selve sannheten. Men også jeg vitner om ham, og alle vet at min vitneforklaring er sann.

3JO 01:13-14. Avskjedshilsen

13 Jeg har mye å skrive til deg om, men jeg vil ikke skrive til deg med blekk og strå.

14 Jeg håper å se deg snart, så vi kan tale muntlig. Fred være med deg!

Vennene hilser deg.

Og hils til vennene ved navn.

26 Judas

Jesu halvbror Judas' brev utgjør Paktens 65. og nest siste bok. Det vites ikke med sikkerhet hvor boken ble skrevet, men sannsynligheten taler for Jerusalem eller et eller annet sted i datidens Palestina, rundt år 65, altså over tretti år før Johannes tre brev. Pakten har valgt å plassere hver bok i så rett kronologisk rekkefølge som mulig, jfr. Paulus' brev, men det har også vært nødvendig å ta hensyn til det kronologiske innholdet som brevene presenterer. Derfor er Judas' brev plassert etter Johannes' brev, selv om Judas skrev sitt brev rundt 30 år tidligere.

Judas' brev inneholder opplysninger av helt spesiell karakter:

I begynnelsen oppfordrer Judas de kristne til å holde ut i troen. Og deretter fortsetter han med opplysninger som er helt spesielle i forhold til resten av Skriften. Han forteller at de i Sodoma drev med homofili og viser til deres ødeleggelse som et eksempel på det som skal skje i den endelige dommen etter de tusen år.

Han foreller også om de budbringerne som var ulydige på Noahs tid, og om den øverste budbringeren Mikael som trettet med Satan om Moses' legeme.

Hvor har han disse opplysningene fra? Er de inspirert direkte av Gud etter Jesu oppstandelse eller har Jesus ganske enkelt fortalt sin halvbror alt dette på tomannshånd mens han ennå oppholdt seg på jorden?

Sammen med sin bror Jakob betraktet også Judas seg som en av Guds utvalgte.

JUD 01

En alvorlig advarsel

JUD 01:01-02. Hilsen til de kalte

01 Fra Judas, en Jesu Kristi slave og Jakobs bror, til de som skal bli hellig-

gjort av Gud, vår Far, og som holder ut i Jesu Kristi kall.

02 Barmhjertighet, fred og kjærlighet være med dere i overflod.

JUD 01:03-04. Kjemp for troen

03 Kjære, mens jeg gjorde meg all u-make for å skrive til dere om vår felles redning, fant jeg det nødvendig å skrive til dere for å formane dere om å kjempe for den troen som en gang for alltid er overgitt til de hellige.

04 For noen mennesker har sneket seg inn blant oss. De er slike som i tidligere tider ble oppskrevet til denne dommen. De forvrenger Guds nåde til uanstendighet og forneker Den eneste, Herren Jehovah, og også Herren Jesus Kristus.

JUD 01:05-11. Eksempler fra fortiden

05 Jeg vil minne dere på, og dette vet dere, hvordan HERREN* reddet sitt folk ut fra landet Egypt, men etterpå utslettet dem som ikke trodde. *JHVH

06 Og de budbringerne som ikke holdt igjen da de forlot sine boliger, skal bli holdt i tiders lenker under mørke inntil dommen på den store dagen.

07 Slik var det også i Sodoma og Gomorra og byene deromkring da de som bodde i dem gav seg over i hor og la seg etter fremmed kjøtt. De er fremstilt som eksempler, og de skal lide under straffen i en tiders ild.

08 På samme måte er det med dem som drømmer om å besmitte kjøttet. De forneker hans herredømme og spotter hans herlighet.

09 Og da den øverste budbringeren Mikael stod imot Djevelen og trettet om Moses' legeme, våget han ikke å komme med spottende anklager mot ham, men sa: 'HERREN* skal refse deg.' *JHVH

10 De er slike som spotter uten å forstå; slike som er uten forstand. Fysisk er

de som ville dyr som er klare til å fortære.

11 De skal sørge, for de følger i Kains fotspor! Grådig følger de Bileams villfarelse, og som lønn skal de bli utslettet, slik de ble under Korahs opprør!

JUD 01:12-16. Dommen er avsagt

12 De er som skjær i sjøen på deres kjærlige sammenkomster.

— Uredde lar de seg ale opp av dere.

— De er som skyer uten vann når de blir ført omkring av vinden.

— De er som høstens visne trær uten frukter.

— De er dobbelt døde revet opp med roten!

13 De er voldsomme som havets brusende bølger. Selv er de uten skam. De er som fallende stjerner som bare har det dypeste mørke i vente i tider.

14 Enok, den sjuende etter Adam, profeterte om disse da han sa:

15 'Se! — HERREN* kommer med ti tusener på ti tusener av sine hellige for å holde dom over dem alle og straffe alle de ugudelige for alle deres ugudelige gjerninger og for alle de harde ord som disse synderne i sin ugudelighet har talt imot ham.'

*JHVH

16 De murrer og klager over sin egen skjebne, men de lever etter sitt begjær!

De taler svulstige ord, og de smigrer rett opp i ansiktet for å oppnå fordeler.

JUD 01:17-19. De siste tiders spottere

17 Kjære, husk de ord som ble forutsagt til apostlene av Herren Jesus Kristus:

18 Da talte han om de siste tiders spottere som skulle leve etter sitt eget syndige begjær.

19 For det er disse som skaper splittelse blant dere, fordi de er sjelelige og ikke har ånd.

JUD 01:20-23. Hold fast ved Gud og Kristus

20 Kjære, bygg dere selv opp i deres hellige tro gjennom bønn ved Den hellige ånd.

21 Hold dere i Guds kjærlighet og hold ut i Herren Jesu Kristi barmhjertighet til tiders liv.

22 Dere skal virkelig ha barmhjertighet med den som tviler!

23 Andre skal dere redde av frykt for ikke å bli tatt av ilden.

Men dere skal til og med hate kjortelen til en som er uren!

JUD 01:24-25. Vår Redningsmann

24 Han som har kraft til å bevare dere fra å snuble og fremstille dere lytefrie fremfor hans herlighet med stor glede, er Den eneste vise Gud, vår Redningsmann.

25 Ære og myndighet, makt og herredømme, er allerede nå hans og skal være det for all tid. Amen.

27 Åpenbaringen

Åpenbaringen er Paktens 66. og siste bok. Den ble skrevet under Johannes' fangenskap på øya Patmos utenfor sørvestkysten av Asia (det vestlige Tyrkia) i år 96 av Jesu apostel Johannes etter at han i ånden var blitt rykket frem til Herrens tid. (ÅPB 01:10)

Da fikk han fra Gud gjennom Kristus, budbringeren (ÅPB 01:01) se hele tju-fire forskjellige syn som dekker endetiden fra begynnelsen på Herrens tid; fra Kristus overtar herredømmet i himlene og frem til de tider da han igjen overgir makten til Gud den allmechtige. (1KO 15:24)

Johannes var nå en gammel mann, sannsynligvis over 90 år. Han var blitt fengslet under keiser Domitians (81-96 v.t.) kraftige religionsforfølgelser, men ble kort tid senere løslatt av den noe mildere keiser Neva.

Åpenbaringen er den første av Johannes' fem bøker.

Han døde bare fire år senere, i Efesos i år 100 som den siste overlevende av Jesu 12 apostler.

En epoke i kristendommens historie er over. Og etter dette begynte frafallet. (2TE 02:03)

Åpenbaringen kan betraktes som Paktens fasit, den siste profeti som skulle gjøre Guds ord fullstendig. (1KO 13:09-12)

Gud åpner sitt budskap gjennom Kristus som budbringeren til Johannes med denne uttalelsen:

ÅPB 01:03, PAKTEN: **“Velsignet er den som leser og lytter til ordene i denne profetien og holder seg til det som er skrevet i den, for hans egen tid er nær.”**

Likevel, mange overser denne boken, mye på grunn av at den kan virke både

vanskelig og skremmende fordi den er skrevet i tegn, bilder. Men Gud selv sier noe helt annet:

‘Den som leser den og lytter til de ord som er skrevet i den, skal være velsignet!’

Til slutt kommer budbringeren med en kraftig advarsel, spesielt rettet mot avskrivere, oversettere og bibeltolkere.

I Åpenbaringen 22:18 skriver han:

‘Jeg advarer enhver som hører ordene i denne skriftrullens profeti: Hvis noen føyer noe til disse ordene, skal Gud påføre ham de plagene som er beskrevet i denne skriftrullen.’

Og i Åpenbaringen 22:19 skriver han videre:

‘Og hvis noen trekker ifra noen av ordene i denne profetien, skal Gud ta fra ham hans del i livets tre og i Den hellige byen som er beskrevet i denne skriftrullen.’

Legg merke til at PAKTEN har forsøkt å gjøre Åpenbaringen mer oversiktlig ved i tillegg til overskrifter, å markere begynnelsen og avslutningen på hvert av Johannes' tju-fire syn, eller åpenbaringer.

I tillegg fikk Johannes sju budskap som han skulle sende til de sju menighetene i Asia.

ÅPB 01

Til de sju menighetene i Asia

ÅPB 01:01-03. En Jesu Kristi åpenbaring

01 Dette er en åpenbaring fra Jesus Kristus som Gud gav ham for at han skulle vise sine slaver det som snart skal skje.

Han sendte det ut i tegn ved budbringeren* til sin slave Johannes. *Kristus

02 Han* er den som skal vitne om

Guds ord, for det er han som har vitneforklaringen om Jesus Kristus gjennom det han har sett. *Johannes

03 Velsignet er den som leser og lytter til ordene i denne profetien og holder seg til det som er skrevet i den, for hans* egen tid nærmer seg. *Guds

ÅPB 01:04-09. Hilsen til menighetene

04 Fra Johannes til de sju menighetene som er i Asia:

05 Nåde og fred være med dere fra ham som har vært, som er, og som kommer til å være, og fra de sju åndene som er fremfor tronen, og fra han som er den førstefødte av de døde og fyrsten over kongene på jorden. Han elsker oss og har løst oss fra synden med sitt blod, og han skal gjøre oss til konger og prester for vår Gud og Far.

06 Æren og makten er hans i tid og tider!

07 Og, se! — han skal komme i skyene, og hvert øye skal se at det er han, også de som spiddet ham. Alle jordens stammer skal sørge på grunn av ham! Ja, ja, amen.

08 **“Jeg er Alfa og Omega, Begynnelsen og Enden,”** sier Jehovah, han som har vært, som er og som kommer til å være, Den allmektige.

09 Jeg, Johannes, som både er deres bror og som tar del med dere i lidelsene for Riket og utholdenheten i Jesus Kristus, er på den øya som blir kalt for Patmos, for Guds ord og for vitneforklaringen om Jesus Kristus.

Johannes' første syn:

ÅPB 01:10-20. Som en menneskesønn

10 I ånden var jeg på Herrens dag, og bak meg hørte jeg en så kraftig røst som om den kom fra en basun.

11 Den sa: “[Jeg er Alfa og Omega, Den første og Den siste.] Det du får se, skal du skrive ned i en rull og sende til de sju menighetene i Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea.”

12 Da snudde jeg meg for å se ham med den røsten som talte til meg. Og da jeg hadde snudd meg, så jeg sju lysestaker av gull.

13 Og blant de sju lysestakene så jeg en som lignet en menneskesønn. Han var kledd i en fotsid kjortel, og rundt brystet hadde han et belte av gull.

14 Håret på hans hode var hvitt som ull, hvitt som snø, og øynene var som flammende ild.

15 Føttene hans var som rent kobber når det gløder i en ildovn, og røsten hans lød som brusert fra veldige vannmasser.

16 I sin høyre hånd holdt han sju stjerner, og ut fra hans munn gikk det et skarpt, tveegget sverd.

Øynene var som solen når den skinner med sin kraft.

17 Og da jeg så ham, falt jeg som en død foran føttene hans. Han la sin høyre hånd på meg og sa:

“Vær ikke redd! Jeg er Den første og Den siste.

18 Jeg er han som lever, men var død. Og, se! — jeg skal leve i tider! Amen.

For jeg har nøklene til døden og graven.

19 Du skal skrive ned det du skal få se, både det som er nå og det som skal komme etter dette.

20 Og mysteriet med de sju stjernene som du så i min høyre hånd, og med de sju lysestakene av gull, er dette:

De sju stjernene er de sju budbringerne i menighetene, og de sju lysestakene som du så, er menighetene.”

ÅPB 02**Til menighetene i Efesos, Smyrna, Pergamon og Tyatira****ÅPB 02:01-07. Til Efesos:****Tapt kjærlighet****Johannes' første budskap:**

01 "Til budbringeren for menigheten i Efesos skal du skrive: (Dette sier han som holder de sju stjernene i sin høyre hånd, og som vandrer blant de sju lysestakene av gull).

02 Jeg har sett dine gjerninger, ditt strev og din utholdenhet, og jeg vet at du ikke kan tåle det som er ondt.

Og du har prøvd dem som utgir seg for å være apostler og funnet ut at de er løgnere.

03 Du holder ut, og du har strevd i utholdenhet for mitt navn uten å bli trett.

04 Likevel har jeg imot deg at du har forlatt din første kjærlighet.

05 Husk derfor hvor du er falt ifra. Vis anger og gjør dine første gjerninger! For hvis ikke, vil jeg brått komme over deg og flytte lysestaken fra dette stedet — hvis du ikke angrer deg!

06 Med dette skal du ha; at du hater nikoalittenes gjerninger, som også jeg hater.

07 Den som har ører — lytt til hva ånden sier i menigheten!

Den som seirer, vil jeg gi å ete av livets tre som er midt i Guds paradisi!"

ÅPB 02:08-11. Til Smyrna:**Rik på gjerninger****Johannes' andre budskap:**

08 "Til budbringeren for menigheten i Smyrna skal du skrive: (Dette sier han som er Den første og Den siste, han som døde, men ble levende).

09 Jeg har sett dine gjerninger, din trengsel og din fattigdom — men du er rik! Og jeg vet om dem som spotter og

sier de er jøder, men som er en Satans synagoge!

10 Vær ikke engstelige for det som dere må lide. For, se! — Djevelen skal kaste dere i fengsel for å sette dere på prøve. Og du skal ha trengsel i ti tider. Men vær trofast til døden, så vil jeg gi deg livets krans.

11 Den som har ører — lytt til hva ånden sier i menigheten! For den som har seiret, skal ikke lide den andre død."

ÅPB 02:12-17. Til Pergamon:**Satans trone****Johannes' tredje budskap:**

12 "Til budbringeren for menigheten i Pergamon skal du skrive: (Dette sier han som har det skarpe, tveeggede sverdet).

13 Jeg har sett dine gjerninger og vet hvor du bor, der hvor Satans trone er. Og du har holdt fast ved mitt navn uten å fornekte troen, heller ikke i de dagene da Antipas var mitt trofaste vitne, han som ble drept der hvor Satan bor.

14 Men litt har jeg imot deg: Du har noen der som holder fast på Bileams lære, han som fikk Balak til å kaste snublesteiner fremfor Israels sønner ved å få dem til å ete det som var ofret til avguder og til å drive hor.

15 På samme måten har også dere noen som holder fast på nikoalittenes lære som jeg hater.

16 Vis anger! Hvis ikke, vil jeg brått komme over deg og kjempe mot deg med sverdet fra min munn!

17 Den som har ører — lytt til hva ånden sier i menigheten!

Den som seirer, skal få ete av den skjulte manna. Og jeg vil gi ham en hvit stein med et nytt navn risset inn som ingen kan kjenne unntatt han som har fått den."

ÅPB 02:18-29. Til Tyatira:**Åndelig hor****Johannes' fjerde budskap:**

18 "Til budbringeren for menigheten i Tyatira skal du skrive: (Dette sier Guds Sønn, han som har øyne som flammende ild og som har føtter som ligner glødende kobber).

19 Jeg har sett dine gjerninger, din kjærlighet, din tjeneste og din tro, og jeg vet at dine siste gjerninger er større enn de første.

20 Likevel har jeg litt imot deg; at du tillater at kvinnen Jesabel, hun som sier om seg selv at hun er en profetinne, men som med sin lære forfører mine slaver til umoral og til å ete det som er ofret til avguder.

21 Jeg har gitt henne tid til å angre sin umoral, men hun angre ikke.

22 Og, se! — jeg skal kaste henne på sykeseng! Og de som lever i hor med henne, skal jeg kaste ut i en stor trengsel hvis de ikke angre sine gjerninger.

23 Jeg skal ødelegge hennes barn til døden, og alle i menigheten skal vite at jeg er den som gransker nyrer og hjerter, og de skal vite at jeg gir hver enkelt etter deres gjerninger.

24 Men jeg sier til resten av dere i Tyatira — til dere som ikke har denne læren og som ikke kjenner Satans dybder, som de sier: Jeg skal ikke legge flere byrder på dere.

25 Men hold fast på det dere har inn til jeg kommer.

26 Den som seirer ved at han holder ut i mine gjerninger til enden, vil jeg gi myndighet over folkeslagene.

27 *Han skal gjete dem med jernstav, og de skal bli knust i biter som en pottemakers leirkar* — slik også jeg har fått myndighet til av min Far. SAL 02:09

28 Og jeg skal gi ham Morgenstjernen.

29 Den som har ører — lytt til hva ånden sier i menigheten!"

ÅPB 03**Til menighetene i Sardes, Filadelfia og Laodikea****ÅPB 03:01-06. Til Sardes:****Ikke verdige gjerninger****Johannes' femte budskap:**

01 "Til budbringeren for menigheten i Sardes skal du skrive: (Dette sier han som har Guds sju ånder og de sju stjernene).

Jeg har sett dine gjerninger og vet at du har ord på deg for å være levende — men du er døende!

02 Hold dere våkne og styrk den rest som ennå er igjen, men som holder på å dø, for jeg har sett at dine gjerninger er langt fra fullmodne fremfor Gud.

03 Husk derfor hvordan du tok imot da du hørte! Hold fast på det, og vis anger. Hvis du da ikke er våken, skal jeg komme over deg som en tyv, og du skal ikke vite i hvilken time jeg kommer over deg!

04 Men du har noen få navn også i Sardes som ikke har skitnet til sine kapper. De skal vandre omkring med meg i hvitt, for de er verdige.

05 Og den som har seiret, skal bli kledd i hvite kapper, og jeg vil ikke stryke hans navn fra livets skriftrull. For jeg skal bekjenne hans navn fremfor Gud og fremfor hans budbringere.

06 Den som har ører — lytt til hva ånden sier i menigheten!"

ÅPB 03:07-13. Til Filadelfia:**Trofast mot Guds ord****Johannes' sjette budskap:**

07 "Til budbringeren for menigheten i Filadelfia skal du skrive:

(Dette sier Den hellige, Den sannferdige, han som har Davids nøkkel og åpner slik at ingen kan lukke, og lukker slik at ingen kan åpne). JES 22:22

08 Jeg har sett dine gjerninger. Og, se! — fremfor deg vil jeg sette en åpen dør som ingen kan lukke.

Du har liten kraft, men du har holdt mitt ord, og du har ikke fornektet mitt navn.

09 Se! — jeg vil la dem som er fra Satans synagoge, de som sier de er jøder, men lyver, komme til deg og ære deg fremfor dine føtter.

Og de skal vite at jeg elsker deg!

10 Fordi du har tatt vare på mitt ord og vært utholdende, vil også jeg ta vare på deg i den prøvelsens tid som skal komme over alt hvor det bor folk, for de som bor på jorden skal bli satt på prøve.

11 Se! — jeg kommer hastig! Hold fast på det du har, så skal ingen ta fra deg din krans!

12 For den som har seiret, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds helligdom, den som han aldri mer skal gå ut av. På ham vil jeg skrive min Guds navn, og navnet på min Guds by, Den nye Jerusalem som kommer ned fra min Gud i himlene, og hans nye navn.

13 Den som har ører — lytt til hva ånden sier i menigheten!”

ÅPB 03:14-22. Til Laodikea:

Lunken

Johannes' sjuende budskap:

14 “Til budbringeren for menigheten i Laodikea skal du skrive: (Dette sier han som er Amen, det trofaste og sanne vitnet — Guds skaperverks begynnelse).

jfr. KOL 01:15

15 Jeg har sett dine gjerninger og vet at du verken er kald eller varm. — Om du bare hadde vært kald eller varm!

16 Derfor, fordi du er lunken og verken kald eller varm, skal jeg spy deg ut av min munn!

17 For du sier: Jeg er rik, jeg har i overflod, og jeg trenger ingenting. For du ser ikke at du er stakkarslig, ynkelig, fattig, blind og naken.

18 Jeg vil råde deg til at du kjøper gull av meg som er rensset i ild, og en hvit kappe så du kan være påkledd for at du ikke skal blottlegge skammen av din nakenhet, og salve for dine øyne så du kan se.

19 Den som jeg elsker, irretsetter og oppdrar jeg. Vær derfor ivrig og vis anger!

20 For, se! — jeg står foran døren og banker på. Og om noen hører min røst og åpner opp døren for meg, vil jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med meg.

21 Den som seirer, vil jeg gi å sitte med meg på min trone, slik også jeg har seiret og satt meg med min Far på hans trone.

22 Den som har ører — lytt til hva ånden sier i menigheten!”

Slutten på Johannes' første syn.

ÅPB 04

Guds trone

Johannes' andre syn:

ÅPB 04:01-05. Guds trone og de tjuefire eldste

01 Deretter så jeg, og, se! — en dør åpnet seg inn til himlene! Og den første røsten, den som hørtes ut som en basun, talte til meg og sa:

“Kom hit, så vil jeg vise deg det som heretter skal skje.”

02 Straks var jeg i ånden, og, se! — der foran meg var en trone! Og det var én som satt på tronen.

03 Og han som satt på den, så ut som

jaspis og sarderstein. Det var en regnbue rundt den som så ut som smaragd.

04 Rundt tronen er det tjuefire troner. På dem så jeg de tjuefire eldste. De var kledd i hvite kapper, og på hodet hadde de kranser av gull.

05 Fra tronen går det ut lynglimt, tordenbrak og drønn. Og sju flammende fakler brenner foran tronen. De er Guds sju ånder.

ÅPB 04:06-11. Serafene — Guds fire skapninger

06 Fremfor tronen er det et glasshav som ligner krystall. Og foran tronen og rundt tronen var fire skapninger. De var fulle av øyne både foran og bak.

07 Den første skapningen lignet en løve, den andre lignet en okse, den tredje hadde et ansikt som lignet et menneske, og den fjerde lignet en flyvende ørn.

08 De fire skapningene hadde seks vinger hver som var fulle av øyne, også på innsiden. De er uten hvile dag og natt, og de sier: "Hellig, hellig, hellig er Jehovah Gud, Den allmektige, han som er og som kommer til å være!"

09 Og hver gang skapningene gir pris, ære og takk til ham som sitter på tronen, han som lever i tid og tider, kaster de tjuefire eldste seg ned fremfor ham som sitter på tronen, for å ære ham som skal leve i tid og tider.

10 Og de kaster kransene sine fremfor tronen og sier:

11 "Du er verdig, Jehovah, til å motta lovprisning, ære og kraft, fordi du har skapt alt, og alt er skapt etter din vilje."

ÅPB 05

Lammet bryter skriftrullens segl

ÅPB 05:01-05. Skriftrullen med sju segl

01 Og jeg så at i sin høyre hånd hadde han som satt på tronen, en skriftrull. Det

var skrevet på fremsiden og baksiden av den, og den var forseglet med sju segl.

02 Og jeg så den mektige budbringeren som forkynte med høy røst:

"Hvem er verdig til å åpne skriftrullen og bryte seglene på den?"

03 Men ingen, verken i himlene, på jorden eller under jorden, ble funnet verdig til å åpne skriftrullen og se i den.

04 Da gråt jeg sårt fordi ingen ble funnet verdig til å åpne den og lese fra skriftrullen eller å se i den.

05 Men en eldste sa da til meg: "Ikke gråt! For, se! — løven av Juda stamme, Davids rotskudd, har seiret! Han kan åpne den og bryte de sju seglene på den."

Slutten på Johannes' andre syn.

Johannes' tredje syn:

ÅPB 05:06-14. Lammet

06 Jeg så, og, se! — blant ham på tronen og de fire skapningene, og blant de eldste, stod Lammet som ble slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne.

De er Guds sju ånder som han har sendt ut over hele jorden.

07 Og han kom og tok skriftrullen ut av den høyre hånden på ham som satt på tronen.

08 Da han hadde tatt skriftrullen, falt de fire skapningene og de tjuefire eldste ned fremfor Lammet. Hver av dem hadde en harpe og gullskåler fulle av røykelse. Det er de helliges bønner.

09 Og de sang en ny sang:

"Du er verdig til å ta rullen og bryte seglet på den.

For du er blitt slaktet og har med ditt blod frikjøpt oss til vår Gud

fra hver stamme og tungemål, fra hvert folk og folkeslag.

10 Du har gjort oss til konger og prester for vår Gud.

Og vi skal herske over jorden.”

11 Og jeg så, og jeg hørte røster fra de mange budbringerne som var rundt tronen, fra skapningene og fra de eldste. I antall var de ti tusen ganger ti tusen og tusener på tusener.

12 De sa med høye røster: “Verdig er Lammet som ble slaktet, til å motta kraft, rikdom, visdom, styrke, ære, herlighet og velsignelse!”

13 Og jeg hørte hele skapningen — de som er i himlene, de som er på jorden, de som er under jorden og enhver som er i havet, si:

“Velsignelsen, æren, herligheten og makten tilhører ham som sitter på tronen, og Lammet, i tid og tider!”

14 De fire skapningene sa: “Amen!”

Og de tjuefire eldste falt ned og æret ham som skal leve i tid og tider.

Slutten på Johannes' tredje syn.

ÅPB 06

Seks av sju segl

Johannes' fjerde syn:

ÅPB 06:01-02. Det første seglet:

Seierherren

01 Jeg så at Lammet brøt det første seglet. Da hørte jeg er røst som torden, en av de fire skapningene, si: “Kom og se!”

02 Og jeg så, og, se! — en hvit hest! Han som satt på den, hadde en bue. Og det ble gitt ham en krans, og han dro ut for å erobre.

ÅPB 06:03-04. Det andre seglet:

Krig

03 Da han brøt det andre seglet, hørte jeg den andre skapningen si: “Kom og se!”

04 Da dro en annen hest ut, en rød. Han som satt på den, ble gitt å ta freden bort fra jorden slik at de slaktet hverandre. Og det ble gitt ham et stort sverd.

ÅPB 06:05-06. Det tredje seglet:

Nød

05 Da han brøt det tredje seglet, hørte jeg den tredje skapningen si: “Kom og se!” Og jeg så, og, se! — en svart hest! Og han som satt på den hadde en vektstang i hånden.

06 Da hørte jeg en røst blant de fire skapningene si: “Et mål hvete for en denar,* og tre mål bygg for en denar! Men gjør ikke skade på oljen og vinen!”

*1 denar = 1 dagslønn

ÅPB 06:07-08. Det fjerde seglet:

Død

07 Da han brøt det fjerde seglet, hørte jeg røsten til den fjerde skapningen si: “Kom og se!”

08 Og jeg så, og, se! — en gulblek hest! Navnet på ham som satt på den, var Døden, og graven fulgte i hans fotspor. Og det ble gitt ham fullmakt over en fjerdepart av jorden — til å drepe med sverd, hungersnød og ved dødens rovdyr på jorden.

ÅPB 06:09-11. Det femte seglet:

Hevn

09 Da han brøt det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt slaktet* for Guds ord, og for den vitneforklaringen de hadde.

*jordens millioner av martyrer

10 Og de ropte med høy røst: “Suverene, Hellige og Sannferdige, hvor lenge vil det være før du skal dømme og hevne vårt blod over dem som bor på jorden?”

11 Og en hvit, sid drakt ble gitt til hver av dem, og det ble sagt: ‘Vent ennå en kort tid til også de brødrene som ennå skal bli drept, er blitt fulltallige.’*

*de 144.000

ÅPB 06:12-17. Det sjette seglet:

Vrede

12 Jeg så at han brøt det sjette seglet.

Og, se! — et kraftig jordskjelv! Solen ble svart som sekkestrie av geitehår, og månen ble som blod!

13 Stjernene på himlene falt til jorden som umodne fikener når de blir ristet av kraftige vinder.

14 Og himlene forsvant som når en skriftrull blir rullet sammen. Og hvert fjell og hver øy ble flyttet fra sitt sted.

15 Kongene på jorden, de mektige menn, de rike, hærførerene og de innflytelsesrike, og hver slave og hver fri mann gjemte seg i huler i klipper og fjell.

16 Og de sa til fjellene og klippene:

“Fall over oss og skjul våre ansikter fra ham som sitter på tronen, og fra Lammetets vrede!”

17 For dagen for hans store vrede er kommet!

Hvem kan da stå imot?

Slutten på Johannes' fjerde syn.

ÅPB 07

De 144.000 og den store, hvite flokk

Johannes' femte syn:

ÅPB 07:01-08. De som er satt segl på

01 Etter dette så jeg fire budbringere som stod ved jordens fire hjørner. De holdt tilbake jordens fire vinder for at det ikke skulle blåse noen vinder over jorden, over havet eller mot trærne.

02 Da så jeg den andre budbringeren som steg opp sammen med soloppgangen. Han hadde Den levende Guds segl og ropte med høy røst til de fire budbringerne som det var gitt å skade jorden og havet.

03 Han sa: “Gjør ikke skade på jorden eller havet eller trærne for jeg har satt segl på pannene til vår Guds slaver!”*

*de 144.000, et himmelsk presteskap av menn uten lyte, det melkisediske

04 Og jeg hørte tallet på dem som

skal bli satt segl på: Ett hundre og førti-fire tusen av alle Israels sønners stammer skal bli satt segl på. jfr. EFE 01:13

05 Av Judas stamme skal tolv tusen bli satt segl på,

av Reubens stamme skal tolv tusen bli satt segl på

og av Gads stamme skal tolv tusen bli satt segl på.

06 Av Ashers stamme skal tolv tusen bli satt segl på,

av Naftalis stamme skal tolv tusen bli satt segl på

og av Manasses stamme skal tolv tusen bli satt segl på.

07 Av Simeons stamme skal tolv tusen bli satt segl på,

av Levis stamme skal tolv tusen bli satt segl på

og av Jissakars stamme skal tolv tusen bli satt segl på.

08 Av Sebulons stamme skal tolv tusen bli satt segl på,

av Josefs stamme skal tolv tusen bli satt segl på

og av Benjamins stamme skal tolv tusen bli satt segl på.

Slutten på Johannes' femte syn.

Johannes' sjette syn:

ÅPB 07:09-17. Den store, hvite flokk

09 Etter dette så jeg, og, se! — en så stor menneskemengde at ingen kunne telle den! De var av alle folkeslag, stammer, folk og tungemål og stod fremfor tronen og fremfor Lammet. De var kledd i hvite drakter med palmegreiner i hendene.

10 Og de ropte med høy røst og sa: “Redningen er fra Gud, han som sitter på tronen, og fra Lammet!”

11 Alle budbringerne som stod rundt tronen sammen med de eldste og de fire

skapningene falt da ned på sine ansikter fremfor tronen, og de æret Gud.

12 De sa: "Amen! Velsignelsen og herligheten, visdommen og takksigelsen, æren og kraften og styrken tilhører vår Gud i tid og tider. Amen!"

13 En eldste spurte meg og sa: "Hvem er de som er kledd i hvite drakter, og hvor kommer de fra?"

14 Men jeg svarte: "Herre, dette vet du!" Da svarte han:

"Dette er de som er kommet ut av den store trengselen, og de har vasket sine drakter hvite i Lammets blod!"

15 Derfor står de fremfor Guds trone og tjener ham dag og natt fremfor hans helligdom.

Han som sitter på tronen, skal reise sitt telt over dem.

16 De skal ikke sulte, og heller ikke tørste. Og heller ikke skal solen falle på dem, eller noen hete.

17 For Lammet som er midt foran tronen, skal være deres gjeter, og han skal lede dem til kilden med det levende vannet.

Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne."

Slutten på Johannes' sjette syn.

ÅPB 08

Det sjuende seglet og de fire første basunstøtene

Johannes' sjuende syn:

ÅPB 08:01. Det sjuende seglet:

Enden

01 Da han brøt det sjuende seglet, ble det stille i himlene i en halv time.

ÅPB 08:02-06. Røkelse og ild

02 Jeg så sju budbringere som stod fremfor Gud, og det ble gitt dem sju basuner.

03 En annen budbringer kom og stilte seg ved alteret. Og det ble gitt ham mye

røkelse som han skulle gi sammen med de helliges bønner på gullalteret som var fremfor tronen.

04 Og røyken fra røkelsen steg opp fremfor Gud ved budbringerens hånd.

05 Så tok budbringeren røkelseskaret og fylte det med ild fra alteret som han kastet over jorden. Og det ble torden-drønn, lynglimt og jordskjelv.

06 Og de sju budbringerne som hadde de sju basunene gjorde seg nå klare til å blåse i dem.

ÅPB 08:07. Det første basunstøtet

07 Da den første budbringeren blåste i basunen, ble hagl av ild blandet med blod kastet over jorden.

En tredjedel av trærne ble brent opp og alt grønt gress ble brent opp.

ÅPB 08:08-09. Det andre basunstøtet

08 Da den andre budbringeren blåste i basunen, ble et stort fjell som om det ble brent med ild, kastet i havet.

09 En tredjedel av havet ble til blod, og en tredjedel av skapelsen som havet hadde i seg av sjeler, døde. Og en tredjedel av skipene ble ødelagt.

ÅPB 08:10-11. Det tredje basunstøtet

10 Da den tredje budbringeren blåste i basunen, falt en stor stjerne fra himlene. Den brant som en fakkell og falt på en tredjedel av elvene og vannkildene.

11 Navnet på stjernen er Malurt, for en tredjedel av vannet ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet fordi det var blitt bittert.

ÅPB 08:12-13. Det fjerde basunstøtet

12 Da den fjerde budbringeren blåste i basunen, ble en tredjedel av solen rammet, og en tredjedel av månen og stjernene, slik at en tredjedel av dem ble for-

mørket. En tredjedel av dagen ble uten lys og en tredjedel av natten også.

13 Da så jeg, og jeg hørte, en budbringer som fløy midt i luften. Og han sa med høy røst:

“Sorg, sorg, sorg skal komme over dem som bor på jorden fra resten av basunstøtene og fra de tre budbringerne som venter på å blåse i basunene.”

ÅPB 09

Det femte og sjette basunstøtet

ÅPB 09:01-12. Det femte basunstøtet

01 Da den femte budbringeren blåste i basunen, så jeg en stjerne falle fra himlene og ned på jorden. Han fikk nøkkelen til sjakten som fører til avgrunnen.

02 Og da han åpnet sjakten som fører til avgrunnen, steg det opp en røyk, som røyken fra en stor ovn. Og solen og luften ble formørket av røyken fra sjakten.

03 Ut av røyken kom det gresshopper som spredte seg over jorden. De ble gitt dem den samme makten som den makten skorpionene har.

04 Det ble sagt at de ikke måtte skade gresset på jorden, eller noe grønt, eller noe tre, men bare de menneskene som ikke hadde Guds segl på sine panner.

05 De ble ikke gitt å drepe dem, men plage dem i fem måneder. Deres smerte skal være som når en skorpion stikker et menneske.

06 På den tiden skal menneskene søke døden, og de skal finne den. De skal ønske å dø, og døden skal ikke flykte fra dem.

jfr. JER 08:03

07 Av utseende var gresshoppene lik hester klare til kamp. På hodene hadde de kranser som lignet gull, og deres ansikter var som menneskers ansikter.

08 De hadde hår som kvinner og tenner som løver.

09 De har brynjer av jern, og lyden fra deres vinger er som lyden av vogner med mange hester på vei til kamp.

10 De har haler som lik skorpioner med brodd, og i halene har de styrke til å plage menneskene i fem måneder.

11 Til konge over seg har de avgrunnens budbringer, han som på hebraisk heter Abaddon,* på gresk har han navnet Apollyon.*

*Ødeleggeren — dødens budbringer

12 Den første smerten er gått over, men, se! — det kommer enda to smerteskrisk etter dette!

ÅPB 09:13-21. Det sjette basunstøtet

13 Da den sjette budbringeren blåste i basunen, hørte jeg en røst som kom fra ett av de fire hornene på gullalteret fremfor Gud.

14 Den sa til den sjette budbringeren som hadde basunen: “Slipp løs de fire budbringerne som står bundet ved den store elven Euftrat.”

15 Så ble de fire budbringerne sluppet løs. De hadde holdt seg klar til denne timen, til denne dagen, til denne måneden og til dette året da de skulle drepe en tredjedel av menneskene.

16 Tallet på hærens ryttere var to ganger ti tusen ganger ti tusen ganger ti tusen. Jeg hørte tallet på dem.

17 Deretter så jeg hester som førte sorg med seg, for rytterne på dem hadde brynjer av ildrødt, hyasintblått og svovelgult. Hestenes hoder var som løver, og ut fra munnen kom det ild, røyk og svovel.

18 Ved disse tre ble en tredjedel av menneskene drept — av ilden, røyken og svovelet som kom ut av munnen på dem!

19 Deres styrke er i munnen og halen slik slangen har hode til å skade med.

20 Men de andre menneskene, de som

ikke ble drept av disse plagene, angret ikke sine henders verk, men æret demoner og avgudsbilder av gull, av sølv, av kobber, av stein og av tre — slike som verken kan se eller høre eller gå!

21 Og det var heller ingen som angret sine mord, og heller ikke sine magiformler eller umoral eller tyverier.

Slutten på Johannes' sjuende syn.

ÅPB 10

Guds skriftrull

Johannes' åttende syn:

ÅPB 10:01-07. De sju tordener

01 Og jeg så en annen mektig budbringer stige ned fra himlene, kledd i en sky og med en regnbue over hodet.

Hans ansikt var som solen og føttene som ildsøyler.

02 Han hadde en liten åpen skriftrull i hånden, og han satte sin høyre fot på havet og sin venstre fot på jorden.

03 Og han ropte med høy røst som når en løve brøler. Og da han hadde ropt, talte sju tordener med sine røster.

04 Etter at de sju tordener hadde talt, ville jeg skrive det ned. Men jeg hørte en røst fra himlene som sa:

“Sett segl over det som de sju tordener har talt, og skriv det ikke ned!”

05 Budbringeren som jeg hadde sett stå på havet og jorden, løftet en hånd mot himlene.

06 Og han sverget ved ham som skal leve i tid og tider — ved ham som skapte himlene og det som er i dem, og jorden og det som er på den, og havet og det som er i det:

“Det er ingen tid lenger.”

07 For på den dagen da røsten til den sjuende budbringeren blir hørt, når han blåser i basunen, skal Guds mysterium være fullført slik det er forkynt ved hans slaver profetene.

ÅPB 10:08-11. Johannes eter skriftrullen

08 Og han med den røsten som jeg hadde hørt fra himlene, talte igjen til meg, og han sa:

“Gå og ta den lille skriftrullen som ligger åpen i budbringerens hånd, han som stod på havet og på jorden.”

09 Så gikk jeg til budbringeren og sa: “Gi meg den lille rullen!” Og han svarte: “Ta den, og ét den. Den vil være bitter i magen, men i munnen vil den være like søt som honning.”

10 Da tok jeg den lille rullen fra budbringerens hånd og åt den. I munnen var den søt som honning, men da jeg hadde spist den, ble jeg sur i magen.

11 Og det ble sagt til meg: “Det skal igjen bli profetert for mange folk, folkeslag, tungemål, og for konger.”

ÅPB 11

Det sjette basunstøtet avsluttes og det sjuende begynner

ÅPB 11:01-06. Guds to vitner

01 Så ble det gitt meg et sivrør som lignet en målestokk.

Og budbringeren stod frem og sa:

“Reis deg og mål Guds helligdom, alteret og dem som ærer der.

02 Men forgården utenfor Guds helligdom skal dere unnlate å måle, for den er gitt til folkeslagene.

Og den hellige byen skal være nedtråkket i førtito måneder.

03 Og jeg vil gi mine to vitner å profetere i ett tusen to hundre og seksti dager kledd i sekkestrie.

04 Disse er de to oliventrærne og de to lystestakene som står fremfor jordens Herre.

05 Hvis så er at noen vil skade dem, skal det komme en ild ut fra deres munn som fortærer deres fiender. Og hvis så er

at noen vil skade dem, skal de omkomme i den.* *ilden som går ut fra deres munn

06 Disse har makt til å lukke himlene for regnbyger i de dagene de profeterer.

Og de har fått makt over vannet til å vende det til blod, og til å slå jorden med alle plager så ofte han* vil.” *Gud

ÅPB 11:07-10. Vitnene blir drept

07 Da de hadde fullført sine vitneforklaringer, steg rovdyret opp fra avgrunnen for å gå til kamp mot dem, for å seire over dem og drepe dem.

08 Likene av dem skal ligge på gaten i den store byen som åndelig blir kalt Sodoma og Egypt, der hvor også Herren ble staurfestet.* *gr. stauroo = staure

09 Og mennesker av folk, stammer, tungemål og folkeslag skal stirre på likene av dem* for å forhindre at de blir lagt i graven. *Guds to vitner

10 De som bor på jorden skal glede seg over dem, og i gledesrus skal de sende gaver til hverandre, for disse to profetene hadde vært en plage for dem som bor på jorden.

ÅPB 11:11-19. Vitnene gjenoppstår

11 Men etter tre og en halv tid kom livsånden fra Gud inn i dem, og de stod på føttene.

Og en stor frykt falt over dem som så dem!

12 Og jeg hørte den kraftige røsten fra himlene som sa: “Stig opp hit!”

Og de steg opp til himlene i en sky mens deres fiender så på.

13 I samme time var det et kraftig jordskjelv og en tiendedel av byene falt sammen. Sju tusen mennesker ble drept i jordskjelvet, og de gjenlevende ble fylt av ærefrykt, og de æret himlenes Gud.

14 Den andre smerten er gått over, men, se! — den tredje smerten kommer snart!

ÅPB 11:15-19. Det sjuende basunstøtet

15 Da den sjuende budbringeren blåste i basunen, kom den kraftige røsten fra himlene som sa:

“Denne verdens riker skal være Herren Kristi riker, og han skal være konge i tid og tider.”

16 De tjuefire eldste som satt fremfor Gud på sine troner, falt ned på sine ansikter og æret Gud.

17 Og de sa: “Vi takker deg, Jehovah, vår Gud, den allmektige, du som har vært, som er, og kommer til å være, fordi du har overtatt og skal herske med stor kraft.

18 Folkeslagene raste fordi din vrede er kommet, og tiden da de døde skal bli dømt. Da skal du belønne dine slaver, de hellige profetene, og dem som har vist ærefrykt for ditt navn, både store og små. Og du skal ødelegge dem som har ødelagt jorden!”

19 Så ble Guds helligdom, det himmelske, åpnet, og jeg så paktens ark inne i helligdommen. Og det kom lyn og bulder, torden, jordskjelv og kraftige hagl!

Slutten på Johannes' åttende syn.

ÅPB 12

Kampen for Guds rike

Johannes' niende syn:

ÅPB 12:01-06. Kvinnen, guttebar-net og dragen

01 Og jeg så et stort tegn på himlene: En kvinne var kledd i solen med månen under føttene. På hodet hadde hun en krans av tolv stjerner.

02 Hun var gravid og skrek av fødselssmerter idet hun skulle føde.

03 Deretter så jeg et annet tegn på himlene: Se! — en stor, rød drage med sju hoder og ti horn, og med sju diademmer på sine hoder!

04 Halen hans dro med seg en tredjedel av himlenes stjerner og kastet dem til jorden. Dragen stilte seg fremfor kvinnen for å fortære barnet hennes når det ble født.

05 Hun fødte et hannkjønn, en sønn som skal gjete folkeslagene med jernstav. Og barnet ble rykket opp til Gud og hans trone.

06 Kvinnen flyktet ut i ødemarken. Der har hun et sted som Gud har gjort klart for henne for å gi henne mat der i ett tusen to hundre og seksti dager.

ÅPB 12:07-09. Krig i himlene

07 Da brøt det ut krig i himlene. Mikael og budbringere gikk til krig mot dragen, og dragen kjempet med sine budbringere.

08 Men de hadde ikke styrke nok, og det ble ikke lenger funnet et sted for dem i himlene.

09 Så ble den store dragen kastet ut — den gamle slangen som kalles Djevel eller Satan, han som hadde forført hele den bebodde verden.

Han er blitt kastet ned til jorden, og hans budbringere er blitt kastet ned sammen med ham.

ÅPB 12:10-11. Kristus har seiret

10 Så hørte jeg den kraftige røsten fra himlene som sa:

“Fra nå av tilhører redningen, kraften og Riket vår Gud, og hans fullmakt tilhører Kristus. For brødrenes anklager er kastet ned, han som har anklaget dem fremfor Gud dag og natt.

11 De har seiret over ham gjennom Lammets blod og gjennom ordet som er en vitneforklaring om ham, og fordi de ikke har elsket sine sjeler så de unngikk døden.”

ÅPB 12:12. Sorg over jorden

12 “Derfor skal dere juble, dere som

bor i himlene: Men en sorg er over dere som bor på jorden, og over havet, for Djevelen har steget ned til dere. Og han har stor vrede, for han vet at han har liten tid.”

ÅPB 12:13-17. Kvinnen blir forfulgt

13 Da dragen så at han var kastet til jorden, forfulgte han kvinnen som hadde født hannkjønnet.

14 Men kvinnen fikk to vinger fra en stor ørn, for at hun skulle fly ut i ødemarken til det stedet der hun skulle få mat i en tid, tider og en halv tid.

15 Da spydde slangen vann ut av sin munn som en flom bak kvinnen, for at hun skulle bli tatt av flommen.

16 Men jorden hjalp kvinnen, for jorden åpnet sin munn for at hun ikke skulle drukne i flommen som dragen spydde ut av sin munn etter henne.

17 Da ble dragen så rasende på kvinnen at han dro ut for å føre krig mot resten av hennes sæd — de som holder Guds bud og har vitneforklaringen om Jesus Kristus.

Slutten på Johannes' niende syn.

ÅPB 13

Dragen og de to rovdyrene

Johannes' tiende syn:

ÅPB 13:01-10. Rovdyret fra havet

01 Så stod jeg ved havets strand. Da så jeg et rovdyr stige opp fra havet. Det hadde sju hoder og ti horn med ti diademmer. På hodene var det spottende navn.

02 Det rovdyret som jeg så, var likt en leopard. Det hadde føtter som føttene på en bjørn og et munn-gap som munn-gapet på en løve. Og dragen gav det sin styrke, sin trone og stor myndighet.

03 Et av dets hoder var dødelig såret, men såret ble helbredet. Og hele jorden undret seg og fulgte etter rovdyret.

04 De æret dragen som hadde gitt myndighet til rovdyret. Og de æret rovdyret og sa:

“Hvem er vel som rovdyret? Hvem kan gå til krig mot det?”

05 Og det ble gitt en munn til å tale store bespottelser. Og det fikk fullmakt til å gjøre det i førtito måneder.

06 Og det åpnet munnen med bespottelser mot Gud, og det spottet hans navn, hans telt og dem som bor i himlene.

07 Det ble gitt det å føre krig mot de hellige for å seire over dem. Og det ble gitt det myndighet over alle stammer, tungemål og folkeslag.

08 Alle som bor på jorden, skal ære det; de som ikke har sitt navn oppskrevet i livets rull, den som er hos Lammet, han som ble slaktet for å bli verdens grunnvoll.

09 Hvis så er at noen har ører — lytt!

10 De som skal bli tatt til fange, skal bli tatt til fange, og de som skal bli drept av sverdet, skal bli drept av sverdet.

Og dette krever utholdenhet og tro fra de hellige.

Slutten på Johannes' tiende syn.

Johannes' ellevte syn:

ÅPB 13:11-13. Rovdyret fra jorden

11 Deretter så jeg et annet rovdyr som steg opp fra jorden. Det hadde to horn som et lam, men talte som en drage.

12 Det utøver det første rovdyrets myndighet fremfor det, og gjør at de som bor på jorden, ærer det første rovdyret som har fått sitt dødelige sår helbredet.

13 Og det gjør store tegn! Det får til og med ild til å falle fra himlene og ned på jorden fremfor menneskene!

ÅPB 13:14-15. Rovdyrets bilde

14 Og det villeder dem som bor på jorden med de tegn som det ble gitt å

gjøre fremfor rovdyret. Det sa til dem som bor på jorden at de skal lage et bilde av det rovdyret som var blitt såret av sverdet, men som lever.

15 Det ble gitt å gi ånd til bildet av rovdyret slik at bildet av rovdyret også kunne tale og gjøre det slik at de som ikke ville ære bildet av rovdyret, ble drept.

ÅPB 13:16-17. Rovdyrets merke

16 Det gjorde det slik at alle, liten og stor, rik eller fattig, fri eller slave, fikk et merke på sin høyre hånd eller på sin panne.

17 Og ingen kunne kjøpe eller selge hvis de ikke hadde rovdyrets merke eller navn, eller navnets tall.

ÅPB 13:18. Rovdyrets tall

18 Her er visdommen: Den som har forstand, kan telle rovdyrets tall, for det er et tall av mennesker. Og dette tallet er seks hundre og seksti seks.

Slutten på Johannes' ellevte syn.

ÅPB 14

De 144.000, tre domsbudskap, og innhøstingen

ÅPB 14:01-05. Frikjøpt fra jorden Johannes' tolvte syn:

01 Og jeg så, og, se! — et Lam stod på Sions fjell! Sammen med ham stod de ett hundre og førtifire tusen som hadde sin Fars navn skrevet på sine panner.

02 Da hørte jeg en røst fra himlene. Den var som lyden av mange vannfall, som lyden av kraftig torden. Og jeg hørte harpespillere som spilte på sine harper.

03 De synger en ny sang fremfor tronen, de fire skapningene og de eldste. Og ingen kunne lære den sangen unntatt de ett hundre og førtifire tusen som var frikjøpt fra jorden.

04 Dette er dem som ikke har gjort seg urene med kvinner, for de er som

jomfruer. Og det er dem som følger Lammet hvor han enn går. Dette er dem som er frikjøpt fra menneskene, og de skal være en førstegrøde for Gud og Lammet.

05 I deres munn er det ikke funnet noe svik, og de er lytefrie fremfor Guds trone.

ÅPB 14:06-07. Den første budbringeren

06 Og jeg så en annen budbringer fly midt på himlene.

Han hadde et tiders budskap for dem som bor på jorden — til alle folkeslag, stammer, tungemål og folk.

07 Han talte med kraftig røst: “Frykt Gud og gi ham ære, for dommens time kommer. Ær ham som har skapt himlene, jorden, havet og vannkildene!”

ÅPB 14:08. Den andre budbringeren

08 Han ble etterfulgt av en annen budbringer som sa: “Falt er Babylon, den store byen. På grunn av den skal alle folkeslag drikke vinen fra min vrede over hennes umoral.”

ÅPB 14:09-12. Den tredje budbringeren

09 Og den tredje budbringeren som fulgte etter dem, sa med kraftig røst:

“Hvis så er at noen ærer rovdycet og dets bilde, og har tatt dets merke på sin panne eller hånd, skal han selv drikke vinen fra Guds vrede.

10 Den skal bli skjendet dem ublandet i begeret med Guds vrede! De skal lide smerte i ild og svovel fremfor de hellige budbringerne og fremfor Lammet.

11 Og røyken fra deres smerte skal stige opp i tid og tider. For de som ærer rovdycet, skal ikke ha noen hvile verken dag eller natt hvis de har tatt dets merke og dets navn.

12 Dette krever utholdenhet fra de

hellige som holder Guds bud i troen på Jesus.

ÅPB 14:13. De som har dødd

13 Og jeg hørte en røst fra himlene som sa: “Skriv: Velsignet er de døde som har dødd i Herren til nå.

‘Ja,’ sier ånden, ‘for de hviler fra sitt strev, og deres gjerninger følger dem.’”

ÅPB 14:14-16. Jordens grøde

14 Og jeg så, se! — en hvit sky! Og på den hvite skyen satt en som lignet en menneskesønn. På hodet hadde han en gullkrans og i hånden en skarp sigd.

15 Så kom en annen budbringer ut fra helligdommen og ropte med kraftig røst til ham som satt på skyen: “Sving sigden og høst inn! For timen er kommet til å høste inn avlingen fra jorden, for den er fullmoden!”

16 Og han som satt på skyen, svingte sigden over jorden, og jorden ble høstet.

ÅPB 14:17-20. Vredens druer

17 Også en annen budbringer kom ut fra helligdommen, den som er himlene, og også han hadde en skarp sigd.

18 Enda en budbringer, han som hadde myndighet over ilden, ropte ut med kraftig røst til ham som hadde den skarpe sigden:

“Sving den skarpe sigden og samle inn drueklasene fra jordens vintre, for druene er overmodne!”

19 Og budbringeren svingte sigden over jorden og samlet inn jordens vinranke. Han kastet dem inn i den store vinpressen som er Guds vrede!

20 Og vinpressen ble tråkket utenfor byen, og ut fra vinpressen kom det blod opp til hestenes bissel så langt som i ett tusen seks hundre og seksti seks stadier.

1 stadie = 185 m.

Slutten på Johannes' tolvte syn.

ÅPB 15**Lammets lovsang og jordens plager****Johannes' trettende syn:****ÅPB 15:01-04. Moses' og Lammets sang**

01 Og jeg så et annet tegn i himlene, stort og forunderlig:

De sju budbringerne som hadde de sju siste plagene!

Og med dem er Guds vrede over.

02 Jeg så et glasshav blandet med ild. Og de som hadde seiret over rovdynet, over dets bilde, over dets merke og over dets tall, stod på glasshavet. Og de hadde Guds harper.

03 De sang sangen om Guds slave, Moses, og sangen om Lammet.

Og de sa:

“Store og forunderlige

er dine gjerninger,

Jehovah Gud,

Den allmektige.

Rettferdige og sanne

er dine veier,

du er de helliges konge.

04 Hvem skal ikke frykte deg?

— for du er Jehovah!

Hvem skal ikke ære ditt navn?

— for bare du er nådefull.

Alle folkeslag skal ære deg

når dine dommer blir åpenbart!”

Slutten på Johannes' trettende syn.**Johannes' fjortende syn:****ÅPB 15:05-08. De sju siste plagene**

05 Etter dette så jeg, og, se! — helligdommen, den som er vitneforklaringens telt, åpnet seg!

06 Og sju budbringere kom ut av helligdommen, de som hadde de sju plagene.

De var kledd i rent, hvitt lintøy, og over brystet hadde de et belte av gull.

07 En av de fire skapningene gav de

sju budbringerne de sju skålene med vreden fra Gud — han som skal leve i tid og tider.

08 Helligdommen ble fylt med røyken fra Guds herlighet og kraft, og ingen kunne gå inn i helligdommen før de sju plagene fra de sju budbringerne var over.

ÅPB 16**De sju skålene med Guds vrede****ÅPB 16:01. De sju skålene**

01 Jeg hørte en kraftig røst fra helligdommen som sa til de sju budbringerne: “Gå og tøm begeret med Guds vrede over jorden.”

ÅPB 16:02. Den første skålen:**Grusomme byller**

02 Den første gikk og tømte sin skål over jorden, og det brøt ut et smertefullt og ondt sår blant de menneskene som hadde rovdynets merke og æret dets bilde.

ÅPB 16:03. Den andre skålen:**Havets sjeler dør**

03 Så tømte den andre budbringeren sin skål, og havet ble til blod som fra en død, og alle levende sjeler i havet døde.

ÅPB 16:04-07. Den tredje skålen:**Vann blir blod**

04 Da den tredje budbringeren tømte sin skål, ble elvene og vannkildene til blod.

05 Og jeg hørte at budbringeren for vannene sa:

“Du er rettferdig, Herre, du som har vært, som er og som skal være, for du har bestemt dette!

06 For de har utøst blodet til de hellige profetene, og at du har gitt dem blod å drikke, fortjener de!”

07 Og jeg hørte den andre si fra alteret:

“Ja, Herre Gud, Du allmektige, sanne og rettferdige er dine dommer!”

**ÅPB 16:08-09. Den fjerde skålen:
Ild fra solen**

08 Da den fjerde budbringeren tømte sin skål, ble solen gitt å svi menneskene med ild.

09 Menneskene ble da svidd i sterk hete, og de fordømte Gud og hans navn, han som hadde myndighet over denne plagen.

Men de angret ikke og gav ham ære.

**ÅPB 16:10-11. Den femte skålen:
Mørke i rovdirets rike**

10 Da den femte budbringeren tømte sin skål, ble rovdirets rike fullt av mørke.

Og de bet seg i tungen av smerte.

11 Og de spottet himlenes Gud over smerten fra sine sår, men de angret ikke sine gjerninger.

**ÅPB 16:12. Den sjette skålen:
Kongene fra soloppgangen**

12 Da den sjette budbringeren tømte sin skål, tørket vannet i den store elven Aufrat ut slik at den banet vei for kongene fra soloppgangen.

**Slutten på Johannes' fjortende syn.
Johannes' femtende syn:**

ÅPB 16:13-16. Tre urene ånder

13 Da så jeg tre urene ånder som lignet på frosker!

De kom ut fra dragens munn, fra rovdirets munn og fra den falske profeten.

14 De er demonånder som gjør tegn, og de drar ut til kongene over hele jorden der den er bebodd, for å samle dem til krig på Gud den allmektiges store dag!

15 "Se! — jeg kommer som en tyv! Velsignet er han som holder seg våken og har sin kappe på seg for at han ikke skal gå rundt naken så de kan se hans skam!"

16 Så samlet de seg på et sted som på hebraisk blir kalt Armageddon.

**ÅPB 16:17-21. Den sjuende skålen:
Jordskjelv, torden og lyn**

17 Etter at den sjuende budbringeren hadde tømte sin skål, kom det fra helligdommen og fra tronen i himlene en kraftig røst som sa:

"Det har skjedd!"

18 Så kom det røster, torden og lyn, og et kraftig jordskjelv som var så kraftig som det aldri hadde vært blant menneskene på jorden — så kraftig var jordskjelvet!

19 Den store byen ble delt i tre deler, og folkeslagenes byer falt. Så ble den store Babylon husket fremfor Gud, og han gav henne fra begeret med vinen av hans harme og vrede.

20 Hver øy flyktet, og fjellene fantes ikke lenger!

21 Da falt det hagl ned på menneskene fra himlene så store som en talent!* Men menneskene spottet Gud på grunn av haglene, for haglplagen var kraftig!

*ca. 30 kilo

Slutten på Johannes' femtende syn.

ÅPB 17

Rovdyret og den prostituerte

Johannes' sekstende syn:

ÅPB 17:01-06. Babylon den store

01 Da kom han som ikke var av de sju budbringerne, han som hadde de sju skålene, til meg og sa: "Kom, for jeg vil vise deg dommen over den store prostituerte, hun som sitter over mange vann.

02 Hun er den som kongene på jorden har drevet umoral med. Og de som bor på jorden, har latt seg beruse av vinen fra hennes umoral."

03 Han bar meg også i ånden ut i en ødemark. Der så jeg en kvinne som ble båret av et skarlagensrødt rovdyr. Det var fullt av spottende navn, og det hadde sju hoder og ti horn.

04 Og kvinnen var kledd i purpur og skarlagenrødt, og hun var utsmykket med gull, diamanter og perler. Hun hadde et beger av gull i hånden, og det var fullt av styggedom, urenheter og umoral.

05 Og på pannen hennes var det skrevet et navn, et mysterium:

BABYLON DEN STORE, MOR TIL DEN PROSTITUERTE OG OPPHAVET TIL STYGGEDOMMENE PÅ JORDEN.

06 Og jeg så at kvinnen var beruset av de helliges blod og fra blodet av Jesu vitner. Da jeg så henne, undret jeg meg med stor beundring.

ÅPB 17:07-18. Kvinnen og rovdycet
07 Da sa budbringeren til meg: "Hvorfor er du så forundret? Jeg skal forklare deg mysteriet med kvinnen og rovdycet som bærer henne, det som har sju hoder og ti horn:

08 Rovdycet som du så, stiger opp av avgrunnen for å gå sin ødeleggelse i møte. Og de som bor på jorden skal beundre det, de som ikke har hatt sine navn oppskrevet i livets skriftrull fra denne verdens grunnleggelse, når de ser rovdycet som likevel ikke er et rovdycet.

09 Her er forståelsen for den som har visdom: De sju hodene er sju fjell som kvinnen sitter på.

10 Det er sju konger. Fem er falt. Én er nå. En annen er ennå ikke kommet, men når han kommer, skal han bare være en kort tid.

11 Rovdycet, altså det åttende, er av de sju, og det skal gå sin ødeleggelse i møte.

12 De ti hornene som du så, er ti konger som til denne tid ikke har fått sitt kongerike. Likevel skal de få myndighet som konger i én time sammen med rovdycet.

13 Disse har én tanke: De vil overføre sin makt og myndighet til rovdycet!

14 Disse skal gå til krig mot Lammet, men Lammet skal seire. Han skal være Herre over herredømmer og Konge over konger for dem som han har kalt og utvalgt, de trofaste."

15 Så sa han til meg: "Vannene som du så, der den prostituerte sitter, er folk, menneskemengder, folkeslag og tungemål.

16 De ti hornene som du så, skal hate den prostituerte og gjøre henne forlatt og naken. De skal ete hennes kjøtt og brenne henne ned med ild!

17 Gud har gitt dem i deres hjerter å utføre hans tanker — og de skal gjøre det med én tanke — gi sine riker til rovdycet inntil Gud ved sitt ord avslutter det.

18 Kvinnen som du så, er den store byen som har kongedømme over kongene på jorden."

Slutten på Johannes' sekstende syn.

ÅPB 18

Babylon den store

Johannes' syttende syn:

ÅPB 18:01-08. Babylons fall

01 Etter dette så jeg den andre budbringer stige ned fra himlene. Han hadde stor myndighet, og jorden ble opplyst av hans herlighet.

02 Han ropte med høy og kraftig røst, og han sa:

"Falt, falt, er Babylon den store! Hun er blitt tilholdssted for demoner og et fangehull for alle urene ånder, og hun er blitt et bur for alle urene og forhatte fugler!

03 For alle folkeslag har drukket verdens vin fra hennes umoral. Kongene på jorden har utøvd sin umoral sammen med henne, og jordens handelsmenn er blitt rike i kraft av hennes overflod."

04 Og jeg hørte den andre røsten fra himlene som sa: “*Kom ut fra henne, mitt folk,*’ for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder og få hennes plager!

JER 51:45

05 For hennes synder har steget opp til himlene, og Gud har husket hennes ugjerninger.

06 Gi henne dobbelt igjen slik hun selv har gitt, og gi henne dobbelt tilbake etter hennes gjerninger. I det begeret som hun selv har blandet, skal dere blande dobbelt opp for henne.

07 I den grad hun har herliggjort seg selv og levd i overflod, like stor skal hennes smerte og sorg bli. For det er gitt henne å si i sitt hjerte: *‘Jeg sitter som dronning! Jeg er ingen enke, og jeg skal ikke føle noen sorg!’* JES 47:07-08

08 Derfor skal hennes plager komme på én dag — død og sorg og hungersnød! Hun skal bli brent ned av ild, for sterk er Jehovah Gud som dømmer henne!”

ÅPB 18:09-20. En verden i sjokk

09 “Kongene på jorden, de som hadde utøvd sin umoral med henne og levd i overflod sammen med henne, skal gråte og sørge når de ser røyken fra hennes ild.

10 Av frykt for hennes smerte skal de stå på avstand og si: ‘Sørg, sørg, du store by Babylon, maktens by! På én time er dommen kommet over deg!’

11 Og handelsmennene på jorden skal gråte og sørge over henne, for ingen vil kjøpe skipslastene deres lenger:

12 Det er laster med gull, sølv og diamanter, perler, fint lintøy, purpur, silke og skarlagan — med all slags kamferte, og alle slags varer av elfenbein, eksotiske treslag, bronse, jern og marmor.

13 Og de er laster med kanel, røkelse og myrra, og parfymen, viner og olivenolje, fint mel og korn, kveg og sauer,

hester og vogner, slaver og menneskesjeler.

14 De fruktene som hennes sjel begjærer, skal bli tatt fra henne, og alt det som er kostbart og strålende, skal bli tatt fra henne! Og ikke noe av det skal noen gang finnes mer.

15 De handelsmennene som er blitt rike på grunn av henne, skal stå på avstand av frykt for hennes smerte, og de skal gråte og sørge over henne.

16 De skal si: ‘Sørg, sørg, du store by som var kledd i fint lintøy, purpur og skarlagan, du som har glitret av gull, diamanter og perler!’

17 For på en time skal denne store rikdommen ble ødelagt. Alle skipskapteiner, alle de massene som ferdes med båt, alle sjømennene og alle som arbeider på havet, skal stå på avstand fra deg.

18 Og når de ser røyken fra hennes ild, skal de rope og si:

‘Hvor har det vært maken til denne byens storhet!’

19 De skal kaste støv over sine hoder og rope, gråte og klage. Og de skal si:

‘Sørg, sørg, du store by! For fra deg er alle som har skip på havet, blitt rike av din overflod. Men på timen ble du ødelagt!’

20 Juble over dette, dere i himlene, dere hellige, dere apostler og dere profeter, for Gud har dømt henne med den dommen hun dømte dere med!”

ÅPB 18:21-24. Babylons ødeleggelse

21 Så løftet den sterke budbringeren opp en stein så stor som en kvernstein. Han kastet den i havet og sa:

“Med like stor kraft som dette, skal den store byen Babylon bli kastet ned! Og den skal aldri noen gang finnes mer!

22 Lyden fra harpespillere, musikan-

ter, fløytespillere og basunblåsere skal aldri høres i deg mer. Og aldri skal det noen gang finnes en bygningsmann og aldri noen gang en håndverker i deg mer.

Og lyden fra en kvernstein skal aldri noen gang høres i deg mer!

23 Lyset fra en lampe skal aldri noen gang skinne i deg mer.

Og stemmer fra brudgom og brud skal aldri noen gang høres i deg mer.

Aldri noen gang skal handelsmenn eller verdens store menn finnes i deg! For på grunn av dine magier er alle folkeslag blitt forført!

24 I henne ble det funnet blodet av profeter og hellige, og av alle som har blitt myrdet på jorden!”

ÅPB 19

Kristus tar makten — i himlene og på jorden

ÅPB 19:01-03. En rettferdig dom

01 Etter dette hørte jeg en kraftig røst som fra en stor menneskemengde fra det himmelske som sa:

“Lovpris Jah! For redningen, herligheten, æren og kraften tilhører Jehovah Gud.

02 Sanne og rettferdige er hans dommer! For han har dømt den store prostituerte som gjorde verden korrumpert med sin umoral! Han har hevnet seg på henne for blodet fra sine slaver som ble utøst ved hennes hånd!”

03 Igjen sa han: “Lovpris Jah!

For røyken fra henne skal stige opp i tid og tider!”

ÅPB 19:04-10. Glede i himlene

04 De tjuefire eldste og de fire skapningene falt ned foran Gud som satt på tronen.

Og de ropte: “Amen! Lovpris Jah!”

05 Da kom det en røst fra en som hadde reist seg fremfor tronen som sa:

“Pris Gud, alle hans slaver, og frykt ham, liten og stor!”

06 Og jeg hørte en røst som fra en stor menneskemengde — som lyden av mange vannfall og som lyden fra kraftige tordenskrall. Og den sa: “Lovpris Jah! For Jehovah, vår Gud, Den allmektige, hersker!

07 La oss glede oss og fryde oss, og gi ham æren!

For tiden for Lammets bryllup er kommet! Hans kvinne har gjort seg klar.

08 Hun er gitt å kle seg i fint lintøy, rent og skinnende. Og det fine lintøyet er dommen over de hellige.”

09 Og han sa til meg. “Skriv: Velsignet er den som er kalt til Lammets festmåltid!” Og han tilføyde:

“For dette er Guds sanne ord!”

10 Da falt jeg ned fremfor føttene hans for å ære ham. Men han sa: “Se til at du ikke gjør det! For jeg er en medslave sammen med deg og de brødrene som har vitneforklaringen om Jesus.

Gud skal du ære for dette, for det som er vitneforklaringen om Jesus, er profetenes ånd.”

Slutten på Johannes’ syttende syn. Johannes’ attende syn:

ÅPB 19:11-16. På den hvite hesten

11 Og jeg så at det himmelske åpnet seg! Og, se! — den hvite hesten! Han som rir på den blir kalt Trofast og Sannferdig. Og han er rettferdig enten han dømmer eller fører krig.

12 Hans øyne er som flammende ild, og på hans hode har han mange diademer. Han har et navn skrevet som ingen kan vite unntatt han selv.

13 Han er kledd i en kappe dypet i blod, og ved navn blir han kalt Guds Ord.

14 Den himmelske hæren fulgte ham

på hvite hester. De var kledd i fint lintøy, hvitt og rent.

15 Ut av hans munn går et skarpt sverd som han slår folkeslagene med, og han skal gjete dem med jernstav. Og han trækker vinpressen med Den allmektige Guds harme og vrede.

16 Og ved hoften på kappen sin har han et navn innskrevet:

KONGENES KONGE OG HERREN OVER HERREDØMMER.

Slutten på Johannes' attende syn.

Johannes' nittende syn:

ÅPB 19:17-21. Rovdyret og dets hærer

17 Deretter så jeg en budbringer som stod i solen. Han ropte med høy røst til alle fuglene på himlene: "Kom, samle dere til Guds store festmåltid!"

18 Da skal dere ete kjøtt av konger, kjøtt av hærførere og kjøtt av stormenn! Og dere skal ete kjøttet av hest og dens rytter, og kjøtt av både frie og slaver, og av liten som stor!"

19 Da så jeg rovdycet, kongene på jorden og deres hærer, samle seg for å gå til krig mot hestens rytter og hans hær.

20 Men rovdycet ble tatt til fange sammen med den falske profeten som hadde gjort tegn fremfor dem som ble forført til å ta rovdycets merke og ære dets bilde. Og begge ble kastet levende i ildsjøen som skal fortære rovdycet.

21 Og resten ble drept av sverdet til rytteren, han som det gikk ut av munnen på. Og alle fuglene åt seg mette av kjøttet deres.

Slutten på Johannes' nittende syn.

ÅPB 20

De tusen år

Johannes' tjuende syn:

ÅPB 20:01-03. Satan i lenker

01 Og jeg så en budbringer som steg

ned fra himlene. Han hadde nøkkelen til avgrunnen og en kraftig lenke i hånden.

02 Han grep dragen, den gamle slangen, han som er Djevelen, eller Satan, og bandt ham med lenker i tusen år.

03 Han kastet ham ned i avgrunnen, lukket den og forseglet den for å forhindre ham i å forføre folkeslagene før de tusen år er over. Deretter skal han bli løslatt for en kort tid.

Slutten på Johannes' tjuende syn.

Johannes' tjueførste syn:

ÅPB 20:04-06. Kristus og de hellige

04 Og jeg så troner, og noen satte seg på dem. Og det ble gitt dem å holde dom for de sjelene som var blitt halshogd på grunn av deres vitneforklaring om Jesus og Guds ord. De er slike som ikke har æret rovdycet og dets bilde, og som verken har tatt dets merke på sin panne eller på sin hånd. De* er gjort levende, og de skal herske med Kristus i tusen år.

Dette er den første oppstandelsen.

*de som sitter på tronen

05 Men resten av de døde ble ikke gjort levende før de tusen år var over.

06 Velsignet er de hellige som får del i den første oppstandelsen!

Den andre død har ingen makt over dem, for de skal være Guds og Kristi prester, og de skal herske med dem i tusen år.

ÅPB 20:07-10. Satans siste opprør

07 Når de tusen år er over, skal Satan slippes løs fra sitt fangenskap.

08 Da skal han dra ut for å forføre folkeslagene fra alle fire verdenshjørner, fra Gog til Magog, og samle dem til kamp. I antall er de like mange som havstrandens sandkorn.

09 Og de rykket frem over jordens bredde, omringet de hellige og gikk til kamp mot dem. Og de omringet den byen

han elsker. — Da falt det ild ned fra Gud i himlene som fortærte dem.

10 Men Djevelen som hadde forført dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel der rovdyyret og den falske profeten var. Der skal de plagas dag og natt i tid og tider.

Slutten på Johannes' tjueførste syn.

Johannes' tjueandre syn:

ÅPB 20:11-15. Livets skriftrull

11 Og jeg så en stor, hvit trone. Én satt på den, og jorden og himlene flyktet fra hans ansikt. Og det ble ikke funnet noe sted for dem.

12 Jeg så de døde, store og små, stå fremfor tronen, og skriftruller ble åpnet. Også en annen rull bli åpnet — livets skriftrull. Og de døde ble dømt etter sine gjerninger, etter det som stod nedskrevet i rullene.

13 Havet gav fra seg de døde som var i det, og døden og graven gav tilbake de døde som var i dem. Og hver enkelt ble dømt etter sine gjerninger.

14 Deretter ble døden og graven kastet i ildsjøen. Dette er den andre død.

15 Og hvis noen ikke var innskrevet i livets skriftrull, ble han kastet i ildsjøen.

Slutten på Johannes' tjueandre syn.

ÅPB 21

Den nye verden

Johannes' tjuetredje syn:

ÅPB 21:01-07. Nye himler og en ny jord

01 Da så jeg nye himler og en ny jord, for de første himlene og den første jorden var ikke mer, og det skal ikke lenger være et hav.

02 Og jeg, Johannes, så Den hellige byen, Den nye Jerusalem. Den kom ned fra Gud i himlene og var gjort i stand som en brud som er utsmykket for sin mann.

03 Da hørte jeg en kraftig røst fra himlene som sa: "Se! — Guds telt skal være over menneskene, og han skal bo med dem. De skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem, og han skal være deres Gud.

04 Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og det skal ikke lenger være død eller sorg eller gråt, og ikke noen smerte, for det som var, er tatt bort."

05 Han som satt på tronen, sa:

"Se! — jeg gjør alt nytt!"

Og han sa: **"Skriv ned disse ord, for de er sanne og troverdige."**

06 Så sa han: **"Det har skjedd! Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Og jeg gir å drikke av kilden med livets vann som gave.**

07 **Han som seirer, skal arve alt!**

Jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn."

ÅPB 21:08. Den andre død

08 **"Men de feige, de vantro, de avskyelige, morderne, horkarene, magikerne, avgudsdyrkerne og alle løgnerne skal få del i sjøen som brenner med ild og svovel. Det er den andre død!"**

Slutten på Johannes' tjuetredje syn.

Johannes' tjuefjerde syn:

ÅPB 21:09:27. Den nye Jerusalem

09 Så kom han som ikke var av de sju budbringerne, og som hadde de sju skålene som var fulle av de sju siste plagene. Han talte til meg og sa:

"Kom, jeg vil vise deg bruden, Lammetets kvinne!"

10 I ånden førte han meg til et stort og høyt fjell. Og han viste meg den hellige byen Jerusalem som kom ned fra Guds himler.

11 Den hadde Guds herlighet, og den strålte som diamanter og jaspissteiner så klare som krystaller.

12 Og den hadde en kraftig, høy mur som hadde tolv porter, og ved portene var det tolv budbringere. På dem var navnet til dem som var de tolv stammene, Israels sønner, innrisset.

13 Mot øst var det tre porter, mot nord var det tre porter, mot sør var det tre porter og mot vest var det tre porter.

14 Bymuren hadde tolv grunnsteiner med navnene på Lammets tolv apostler.

15 Han som talte til meg, hadde et rør av gull som han skulle måle byen med, portene til den og muren rundt den.

16 Byen var utlagt med fire hjørner der lengden er lik bredden. Han målte byen med røret og den var tolv tusen stadier. Og lengden, bredden og høyden var like.

17 Han målte bymuren, og tykkelsen på den var et hundre og førti-fire albuelengder, målt med det mål som er for både mennesker og budbringere.

18 Muren var bygd opp av jaspisstein, og byen var av rent gull klart som glass.

19 Bymurens grunnsteiner var smykket med all slags diamanter. Den første grunnsteinen var av jaspis, den andre var av safir, den tredje var av kalsedon og den fjerde var av smaragd.

20 Den femte var av sardonyks, den sjette var av sarder, den sjuende var av krysolitt, den åttende var av beryll, den niende var av topas, den tiende var av krysopras, den ellefte var av hyasint og den tolvte var av ametyst.

21 De tolv portene var av perler, og hver og en av portene bestod av én perle! Og byens gater var av rent gull som gjennomsiktig glass.

22 Jeg så ikke noen helligdom i den, for Jehovah Gud, Den allmektige, og Lammet, er dens helligdom.

23 Byen har ikke bruk for noen sol,

og heller ikke måne, fordi den blir opplyst av Guds herlighet, og Lammet skinner som dens lysestake.

24 De av folkeslagene som er blitt reddet, skal vandre i dens lys, og kongene på jorden skal bringe sin herlighet inn i den.

25 Portene skal ikke være lukket noen dag, og det er ingen natt der.

26 Og det skal bli ført herlighet og ære fra folkeslagene inn i den.

27 Men det skal ikke noen gang få komme noen inn i den som er uren eller som gjør avskyeligheter, og heller ikke noen som lyver, men bare de som er innskrevet i livets bok av Lammet.

ÅPB 22

Avslutningen på det sjuende og siste basunstøtet

ÅPB 22:01-05. Livets vann og livets tre

01 Så viste han meg en ren elv med livets vann, klart som krystall.

Den strømmer ut fra Guds og Lammets trone midt i gatene.

02 På den ene siden av elven, men også på den andre, står livets tre med tolv frukter.

Og det gir sin frukt etter en og hver måned. Og treets blader er til helbredelse for folkeslagene.

03 Det skal ikke lenger være noen fordømmelse, for Guds trone, og Lammet, skal være i byen, og hans slaver skal tjene ham.

04 De skal se hans ansikt, og hans navn skal være på deres panner.

05 Det er ingen natt der, og de har ikke bruk for lysestaker eller lyset fra solen, for Jehovah Gud skal lyse opp for dem, og de skal herske med ham i tid og tider.

Slutten på Johannes' tjuenfjerde syn.

ÅPB 22:06-15. Tiden nærmer seg

06 Og han sa: “Disse ordene er troverdige og sanne, for Jehovah, de hellige profetenes Gud, har sendt sin budbringer for å vise sine slaver det som skal skje om kort tid.

07 Og se! — jeg kommer hastig! — Velsignet er han som tar vare på de profetiske ordene i denne skriftrullen.”

08 Og jeg, Johannes, er den som så dette og hørte dette. Og da jeg hadde sett og hørt det, falt jeg ned foran budbringerens føtter for å ære ham som hadde vist meg det.

09 Men han sa: “Se til at du ikke gjør det! For jeg er bare en medslave med deg og dine brødre profetene, de som tar vare på ordene i denne skriftrullen.

Gud skal du ære for dette!”

10 Så sa han til meg: “Sett ikke segl over de profetiske ordene i denne skriftrullen, for tiden er nær.

11 La den som gjør urett, fortsette å gjøre urett. La den som er skitten, fortsatt være skitten. La den rettferdige fortsatt være rettferdig. Og la den hellige fortsette i sin helliggjørelse.

12 Se! — jeg kommer hastig! Og jeg har hans lønn med meg for å gi hver enkelt igjen etter sine gjerninger.

13 Jeg er fra ham som er Alfa og Omega, Begynnelsen og Enden, Den første og Den siste.

14 Velsignet er hver den som gjør etter hans bud, for han skal ha retten til livets tre og komme inn porten til byen.

15 Men utenfor er hundene, magikerne, horkarene, morderne og avgudsdyrkere — og alle som elsker å praktisere falskheter.”

ÅPB 22:16. Jesu vitneforklaring

16 “Jeg har sendt Jesus, min budbringer, for å vitne om dette til menighetene. Han er Davids rotskudd og avkom — den klare Morgenstjernen.”

ÅPB 22:17. Åndens og brudens vitneforklaring

17 “Ånden og bruden sier: ‘Kom!’ La han som hører, svare:

‘Jeg kommer!’

La han som tørster, komme!

Og la han som ønsker det, ta av livets vann som gave.”

ÅPB 22:18-19. Guds advarsel

18 “Jeg bevitner overfor alle som har hørt de profetiske ordene i denne skriftrullen: Hvis noen føyer noe til dette, skal Gud påføre ham de plagene som det er skrevet om i denne rullen.

19 Og hvis noen tar bort noen av ordene i denne profetiske skriftrullen, skal Gud ta fra ham hans del i livets skriftrull og Den hellige byen som det er skrevet om i denne skriftrullen.”

ÅPB 22:20. Jeg kommer hastig

20 Han som vitner om dette, sier:

“Ja, jeg kommer hastig! Amen.”

Ja, ja, kom, Herre Jesus.

ÅPB 22:21. Herren Jesu Kristi nåde

21 Herren Jesu Kristi nåde være med dere alle! Amen.

Far i himlene

pater ho ouranos
pat-ayr ho oo-ran-os'

hagiozo onoma
hag-ee-ad'-zo on'om-ah

basileia erchomai
bas-il-i-ah er'-khom-ahee

thelema ginomai
thel'-ay-mah ghin'-om-ahee

ge ouranos
ghay oo-ran-os

didomi semeron
did'-o-mee say-mer-on

semeron epiousios artos
say'-mer-on ep-ee-oo'-sees ar'-tos

aphiemi opheilema
af-ee'ay-mee of-i-lei'ma

aphiemi opheiletes
af-ee'ay-mee of-i-let'ace

eisphero eis peirasmos
ice-fer'-o eis pi-ras-mos'

rhuomai poneros
hroo'-om-ahee pon-ay-ros'

[sou basileia
[soo bas-il-i'-ah

dunamis doxa
doo'-nam-is dox'-ah

aion amen]
ahee-ohn' am-ane']

(MAT 06:09-13)

Far i himlene
far i det høye

la ditt navn være hellig.
helliget navnet

La ditt rike komme,
riket komme

og la din vilje skje
(din) vilje skje

på jorden og i himlene.
(på) jord (og i det) høye

Gi oss i dag
Gi (oss i) dag

det brød vi trenger for denne dag,
(for) i dag (vårt) trengende brød

og ettergi vår skyld
ettergi (vår) skyld

slik vi ettergir våre skyldnere.
(slik vi) ettergir skyldnere

La oss ikke bli ført ut i fristelser,
(ikke la oss bli) ført ut i fristelser

men befri oss fra den onde.
befri (oss fra) den onde

[for Riket er ditt,
[(for) rike (er ditt)

kraften og herligheten
kraft (og) herlighet

i tider. Amen.]
(i) tid amen]